ARCHIV ČESKÝ

ČILI

STARÉ PÍSEMNÉ PAMÁTKY

ČESKÉ I MORAVSKÉ,

SEBRANÉ Z ARCHIVŮ DOMÁCÍCH I CIZÍCH.

NÁKLADEM DOMESTIKÁLNÍHO FONDU KRÁLOVSTVÍ ČESKÉHO

VYDÁVÁ

KOMMISSE K TOMU ZŘÍZENÁ PŘI KRÁLOVSKÉ ČESKÉ SPOLEČNOSTI NÁUK.

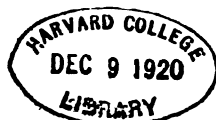
REDAKTOR: **JOSEF KALOUSEK.**

DÍL XXI.

Listy do Kouřimě zaslané 1513—1525.
Listy do Budějovic zaslané 1405—1526.
Dodavek k dopisům Rosenberským 1409—1531.
Mikuláše Slepičky z Načic závěť 1512.
Mikuláše Petrlíka nadání a závěť 1508—1525.
Rybničná registra panství Krumlovského 1450—1524.

V PRAZE 1903.

Knihtiskárna Dr. Ed. Grégr a syn. — V kommissi knihkupectví: Bursík & Kohout.

HARVARD COLLEGE
DEC 9 1920
LIBRARY

A. XXXI b.

LISTY DO KOUŘIMĚ ZASLANÉ

z let 1422—1525.

Sebral a k vydání upravil **Václav Schulz.**

(Čísla 1—325 z let 1422—1513 tištěna jsou v díle XVIII. str. 401—560.)

326.

1513 (?) d. 23. srpna. — Rada Starého města Pražského žádá, aby pod glejtem k výslechu poslán byl soused, jenž Zemana ze Lhoty zastřelil. [8.]

Službu svú vzkazujem, opatrní přietelé milí! Oznámila jest nám slovutná paní Johanka Maršálková stará, spoluměštka naše, jaká zlá a nechvalitebná příhoda stala se jest vašemu súsedu, tak že jest (jakož vy píšete) nechtě člověka jejieho Zemana ze Lhoty zastřelil; při tom že jste prošeni, aby skrze vás jemu mohl glejt na zprávu zpuosoben býti, že by chtěl své neviny dokonalú zprávu pokázati. I žádala jest nás, abychom k vám o ni psanie učinili podle povinnosti a obytu jejieho mezi námi. To k prosbě jejie činíme a vám na vědomie dáváme, abyšte toho člověka, kterýž jest již dotčeného Zemana zabil, glejtem na zprávu ubezpečili, a on bez meškánie k nám aby se vypravil a tu zprávu před námi učinil. A jak by najprv do města našeho jeho příchod byl, hned aby se panu purgmistru opověděl našemu proto, aby jemu rok k zprávě jeho položen byl, a jiný žádný právem také aby k němu přistúpiti nemohl; a to upřiemo ubezpečení v městě našem od příchodu svého aby do téhodne jměl. Dále vás, přietelé opatrní, paní Johanka žádá a my též podle nie, že syny jeho nebožtíka Zemana se ujistíte, kteříž u vás v městě vašem jsú, aby tíž synové v moc panie své vjíti mohli, a ona dále také, což by jie potřebie bylo, s nimi o své i jejich věci aby uhodila. Věříme, že to k žádosti našie učiníte a tak to opa-

třite, aby potom o to jiné a těžší ruoznice a vám starosti nevznikly. Datum f. III. ante Bartholomei apostoli. Odpovědi žádáme listem vaším. — Purkmistr a rada Starého města Pražského.

Opatrným purkmistru a konšelóm města Gúřima, přátelóm našim milým.

327.

1513 d. 27. září v Rožďalovicích. — Magdalena z Waldšteina vydává spravedlnost Johance z Podolí. [2880.]

Modlitbu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni a přátelé milí! Jakož mi vždy píšete o diel Johanky dcery nebožtíka To[mka] z Podole, abych jí propustila ostatek dílu jejího k živnosti její, [i zdá] mi sě, že jest sobě malou pomoc učinila k živnosti své, neb [sly]ším, že jest je muž její prohrál. Bychť sě byla toho nadála, bylať bych těch peněz rozkázala dětem jejím. Ale již k žádosti a psaní vašemu rozkázala sem vydati ostatek dílu jejího muži jejímu, a ty jest muž její vzal. Datum Rozdialowicz f. III. post Mathie apostoli anno ꝛc V^C^XIII^0^. — Magdalena z Walštajna a na Rožďalovicích.

Múdrým a opatrným pánuom purkmistru a radě města Kúřima, přáteluom mým dobrým.

328.

1513 d. 19. října. — Rada m. Brodu Č. žádá za opisy dvou svědomí ve věcech měst královských. [4044.]

Službu svú vzkazujem, slovutné opatrnosti páni, přietelé a sousedé naši milí! Jakož vašich opatrností tajno není, co se dotýče důchoduov královských, kdo jest je od VMtí vyzdvihal, aneb komu jste je v rúce dávali, že toho svědomí nebo list k králi JMti dáti máte ꝛc. I VMtí žádáme za to, že toho listu výpis ráčíte nám poslati, abychom také my věděli se čím zpraviti, abychom v nic takového nevešli proti svolení našemu městckému. I nepochybujem, že k žádosti naší ráčíte to učiniti a dle dobrého přietelstvie. Datum f. IIII. post Luce evangeliste anno 1513.

A také račte znáti, že pan podkomoří druhého na nás listu žádá svědomí, kdež páni Pražané ode všech měst měli jsú jemu dáti. I jestliže jste dali, račte nám také to oznámiti. — Purkmistr a rada města Brodu Českého.

Slovutné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Kúřimě, pánuom přátelóm a sousedóm našim milým.

329.

1513 d. 1. listopadu v Č. Kostelci. — Purkrabí Matouš z Bahna píše o spravedlnosti poddaných. [4559.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti páni a přátelé milí! Jakož JMti pánu mému píšete, v nepřítomnosti doma že sem váš list odevřel, kdež žádostná

psaní svá JMti pánu připomínáte, co sě dotýče Martina provazníka z Mukařova, člověka JMti, dlužnu býti VII ℔ gr. českých, a že by zaň Pekárek, poddaný váš, listu tohoto ukazatel, rukojmie byl a hyndrován byl ꝛc: I milí páni! Všecka vaše psaní předešlá JMt pán ráčil jest mi oznámiti, a bez hyndrování jiných poddaných JMti téhož Martina vám v moc připraviti rozkázal; kdež on těmi časy byv připraven ku právu vašemu, dokonale jsem sě domníval, že by s věřiteli svými miesto a konec před právem vaším měl. Poněvadž nemá, ať poddaný váš ve čtvrtek tento najprv příští jest na Kostelci, že já člověka páně obešli a k skutečnému zaplacení připravím, pokud možnost jeho najvýš vystihnúti muož. Neb jistě podle znánie mého třikrát neb mnohokrát jest viece dlužen, než za to má. Datum Kostelecz f. III. die Omnium Sanctorum anno ꝛc 1513 Domini. — Matúš z Bahna, purkrabie na Kostelci.

Také kdež jsem vás žádal ujistiti sě Linhartem truhlářem a Vaňkem Nevidomým, obyvateli vašimi, že jsú mi slíbili za Zajíčkovú sirotky postaviti na Kostelci, kdež ta věc vás tajna není: i nedali jste mi žádné odpovědi. I ještě vás žádám touž žádostí, a den k stání že mi s nimi položíte před vámi. A co sě dotýče spravedlnosti bednářuov bratruov na domě [v] městě vašem, kteráž JMti pánu přileží, ráčili jste mi v radě přiřéci, že by JMt pán komu by poručiti ráčil zdvihati nároky a věděti dáti, kdyby položeny byly, též při první žádosti; žádám, jsú-li položeny, že mi znáti dáte a zdvihnúti dopustíte. Pakli nejsú, že souseda svého bednářuom povinovatého připravíte k placenie podle smlúvy. Odpovědi žádám.

Slovutné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Kúřima, pánuom a přátelóm milým.

330.

1513 d. 4. listopadu v Ratajích. — Purkrabí Zdeněk z Bošína žádá Jakuba Černého o shovění při placení dluhu. [4834.]

Pane Jakube, přieteli muoj milý! Prosím tebe, že těmto rukojmiem, kteří jsú za Pavlíka z Stankovic, těch peněz počekáš, neb ten jistý Pavlík sedí. Neb on Pavlík, tak za to mám, některý den brzo ven puštěn bude, aby on ten dluh sám nějak mohl tobě napraviti. Pakli by se toho nezdálo udělati, ale prosím tebe, že jim přidáš roku do dvú aneb do tří neděl, aby oni tobě mohli zpraviti ten dluh. I věřím, že to pro mne učiníš a že mne v této přímluvě neoslyšieš. A já zase také udělám rád pro tebe, což jest mně možného. Ex Ratag f. VI. post Omnium Sanctorum anno ꝛc XIII°. — Zdeněk z Bošína, purkrabie na Ratajiech.

Panu Jakubovi Černému měštěnínu, obyvateli v městě v Kouřimi, přieteli mému dobrému.

331.

1513 d. 13. listopadu v Kolíně. — Purkrabí Jan Leva z Brozánek: o dluhu Šimka z Libodržic. [4818.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti páni a přátelé [moji mi]lí! Psali ste mi o Šimka z Libodržic, poddaného krále JMti, žalujíc [naň, kter]ak by povinen byl Pavlovi sousedu vašemu VIIIIJ ß a za zbroj [LXX gr.] m. I Šimek, poddaný krále JMti, odpor činí taký pravě, že, kd[yž jej] tuze Pavel soused váš napomínal Šimka, a Šimek statek svuoj pro [soused]a vašeho prodati jest musel Pavlovi Suchomelovi, a Pavel soused váš k tomu jest se podvolil, aby od téhož Pavla Suchomele peněz pět [kop] míš. vzal, kteréžto peníze měly býti Šimkovi závdavek: i poněvadž [jest] taková věc, já nerozumiem, by co poddaný člověk krále JMti byl vinen sousedu vašemu. Než k tomuto se znal jest týž Šimek, že jest Pavlovi sousedu vašemu povinen IIIIJ ß míš. a za zbroji LXX gr. míš. I rozkázal sem jemu, co jemu spravedlivě povinovat, aby mu zaplatil. A toho vědomo jest rychtáři i jiným sousedóm, že soused váš přestal jest vzéti na Pavlovi Suchomelovi pět kop míšenských. Datum Colin dominico post Martini 15013 [sic]. — Jan Leva z Brozánek, purkrabie na Kolíně.

Slovutné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Gúřima, pánuom přátelóm mým milým.

332.

1513 d. 18. listopadu v Skalici. — Úředník Krištof Žišovský: o dluh za ryby. [4100.]

Službu svú vzkazuji, pane purkmistře a páni milí! Mám za to, že ráčíte v pamiti [sic] mít, kdež sem s vámi rozmluvení učinil u pana Martina Beránka, co se dotýče Hávy, spolusouseda vašeho, kdež jest časem minulým měl dáti mně a bratřím mým nerozdielně dvě kopě gr. č. za ryby za [dva] čbery. I ráčili ste na mně žádati, abych jemu prodlení tomu dluhu dal do svatého Martina již minulého, že by je chtěl před VMtmi týž Háva konečně položiti. Ale já nemaje vóle té od bratří svých, nemohl sem toho učiniti, než toliko do dvú neděl abych strpení měl. Kdež pak vůle vašie žádosti se již naplnila i víc než do svatého Martina, ale pro nemožnost potřeb pána svého JMti pro tu příčinu i kdež já VMti žádám, že vždy ráčíte téhož Hávu k tomu míti, aby on, jestliže jest před VMtmi těch II ß gr. č. nepoložil, aby je položiž [sic] bez odtahu dalšieho. Pakli by by [sic] se toho nestalo a on vždy mně a bratřím mým dluhu spravedlivého nechtěl zaplatiti, již bych VMtem opověda se, musil svého právem dobývati. Dán v Skalici v pátek po s. Brykcí ɔc léta V^C^XIII^o^. — Krištof Žišovský, ouředník v Skalici.

Múdré opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Kúřimě, pánuom a přáteluom mým milým b[uď] d[án].

333.

1513 d. 19. listopadu v Č. Kostelci. — Michal z Chlumu naléhá na zaplacení dluhu za ryby. [2460.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti páni, přátelé a sousedé milí! Co sě těch peněz za ty ryby dotýče, o kteréž jsem vám již několikrát psal i vzkazoval, abyšte je k tomu připravili, aby mi ty peníze dali; i kdež jste mi pak o to psali žádajíc mne, abych toho strpenie měl jedině do svatého Havla již minulého, a to mi připříkajíc psaním svým, že mi konečně dány budú: i protož víte, že jest již sv. Havla dávno minulo, a mně vždy nic dáno nenie. I protož já vás žádám, že sě k tomu přičiníte a je k tomu připravíte, aby mi ty penieze hned dány byly bez prodlévání, a že mi toho den položíte vždy tento tajden, který bych den měl po ně poslati, a že na své psaní budete pomniete [sic]. Datum Kostelecz sabato die Elizabeth anno ꝛc 1513 Domini. — Michal z Chlumu a z Košmberka ꝛc.

Slovutné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Kúřima, pánuom přátelóm a sousedóm milým.

334.

1513 d. 19. listopadu. — Rada m. Brodu Č.: o vyhledání dvou zlodějů. [4046.]

Službu svú vzkazujem, slovutné opatrnosti páni, přietelé a sousedé naši milí! Oznamujem VMtem, že dva některací lotři člověku našemu škodu jsú učinili na rybníce našem u města našeho a jemu pobrali. Pak ti jistí, jakž zprávu máme, když jsú je honili, že by k městu vašemu obrátili jse a do města vešli. A v takových šatech jsú: menší pacholek má na sobě vlčatú sukni, kabát neb rukávy u něho červené zřezané, a druhý pacholek větší má koumarovou sukni a kuklici vlčatú, též i druhý, a s oštěpy oba dva. I z té příčiny vašich opatrností žádáme, že VMt ráčíte na to rozkázati se ptáti a jich po hospodách v městě vašem hledati. A jestli že jse najdú, VMtí prosíme, že se jimi dostatečně vedle zřízení zemského ujistiti ráčíte a nám to oznámíte. Kdež bychom i my též v takové věci, kdyby se VMti poddaným na gruntích našich přihodila, chtěli se vedle takové žádosti zachovati. Datum sabbato die s. Elisabeth anno 1513. — Purkmistr a rada města Brodu Českého.

Slovutné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Kúřimě, pánuom přátelóm a sousedóm našim milým.

335.

1513 d. 20. listopadu na Hrádku. — Jan Rašín z Rizmburka: o dovolení obstavovati. [2069.]

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni a přátelé milí! Račte věděti, že jest člověk mój Jíra z Toušic žaloval panu Jindřichovi Mliekovskému na Jiříka a Šimona lidi jeho o nějaký dluh spravedlivý. I zanedbává jemu spravedlnosti do-

pomoci. I já vás prosím jakožto pánuov a súsed svých milých, že mu toho odporni nebudete, aby von mohl lidi jeho v městě vašem obstaviti. Datum na Hrádku dominico ante Katherine virginis anno 1513. — Jan Rašín z Rismburka.

Moudrým a opatrným pánuom purkmistru a radě města Kouřimě, pánuom a sousedóm *) mým milým.

*) Napsané již „přátelóm" přeškrtl.

336.

1513 d. 20. listopadu v klášteře sv. Prokopa. — Purkrabí Matěj ze Střimelic upomíná o dluhy. [2667.]

Službu svú vzkazuji, pane purkmistře, příteli milý! Vznesl jest na mne člověk pána mého JMti Burjan z Drletína, kdež by jemu byl dlužen kovář jménem Slavíček XXV gr. míš., i týž kovář že by se měl hnúti z města vašeho někde dále. I protož já tebe prosím, aby ty rozkázal dluh spravedlivý zaplatiti, a to hned, než by se hnul z města vašeho, aby člověk pána mého JMti k svému přišel.

Též jest mne zpravil Mikuláš rychtář z Vlkančic, člověk pána mého JMti, kdež by mu byl člověk poddaný váš, mlynář, který jest pod velikým rybníkem, jménem Matěj, XV gr. míš. dlužen za les. Kdež sem to vznášel na rychtáře vašeho; a týž rychtář pro to nerozkázal jest zaplatiti. Kdež já VMti věřím, že rozkážete ten dluh zaplatiti. Neb týž rychtář má pánu mému JMti hned počet činiti. Ex monasterio s. Procopii dominico post festum s. Elisabeth annorum ɔc XIII Domini. — Matěj z Střimelic, purkrabie kláštera s. Prokopa.

Vzácné opatrnosti panu purkmistru města Kúřima.

337.

1513 d. 23. listopadu v Č. Kostelci. — Purkrabí Matouš z Bahna: o peníze. [45.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti páni a přátelé moji milí! Jakož psáti ráčíte JMti pánu mému, co se dotýč[e] peněz za [ryby] JMti pánu, povinni ɔc, při tom toho dotýkajíc, že v pondělí příští JMt pán aby ráčil poslati, že za XVII džberóv u pana Přemysla položeno má býti: i k tomu dni vysláno bude. I žádám vás, že Hřídelku k tomu dni také k zaplacení připraviti ráčíte. A co [se] dotýče člověka JMti pána mého Martina z Mukařova, kdež jest súsedu vašemu Pekárkovi povinovat ɔc, že jej z té příčiny u vězení držím; zdá-li se Pekárkovi vašemu, ať jest na Kostelci, který den chce, že jemu jej vydám neb jak žádati bude, k němu co za právo k dlužníku zachovám. Datum Kostelecz f. IIII. Clementis a. ɔc XIII. — Matúš z Bahna, purkrabie na Kostelci.

Slovutné opatrnosti pánóm purmistru a radě města Kúřimě, přátelóm mým milým.

338.

1513 d. 11. prosince v Č. Kostelci. — Michal z Chlumu dává zprávu o sběhlém poddaném. [2461.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti páni sousedé a přátelé milí! Jakož mi píšete, co sě toho dluhu dotýče, kterýž jest Brikcí z Mančic, člověk muoj, Duchkovi Kolebovi, spolusousedu vašemu, povinovat: i věžte, že já o témž Brikcí nic nevím, kde jest, a doptati sě ho nikdež nemohu. Neb bych ho jistě sám rád dosáhl, neb jest mi z kruntu pryč ušel. I protož budu-li ho moci kde dosáhnúti, že já chci rád od něho sousedu vašemu spravedlivé učiniti. Aneb jestliže ho kde muož tajž Duchek soused váš dosáhnúti, nechť s ním nakládá jako s dlužníkem. A také, jakož píšete, že by žena téhož Brikcí v statku jeho na kruntu mém jsúcí dluhu téhož neodpírala, než že ho zaplatiti zanedbává: i věžte, že ona nikdež nic nemá a že poplatkuov mých mně zpravovati nemuož. Než jestli že sě zdá témuž Duchkovi sousedu vašemu, aby jí též Brikcové na ten krunt kupce ptal, že ona osaditi musí, a tu že by soused váš také k svému přijíti mohl. Ex Kostelecz dominica post Concepcionis Marie anno ꝛc. 1513. — Michal z Chlumu a z Košmberka ꝛc.

Slovutným v opatrnostech pánuom purkmistru a radě města Kúřimě, pánuom sousedóm a přátelóm milým.

339.

1513 d. 15. prosince. — Jiřík z Jelčan: o doplatek summy za dům svůj. [724.]

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni a přietelé moji milí! Jakož VMti tajno nenie, kterak nejednou ale několikrát stoje před VMtí žaloval sem na sedláře, spolusúseda vašeho, VMti oznamuje, že mi za duom podle smlúvy dosti nečiní a neplatí, a VMt ráčili ste se přimlúvati jednou i druhé, abych čekal. Já k žádosti vašic mimo svou spravedlnost to jsem činil a čekal, a ještě mi nenie jedna kopa gr. českých dodána až posavad. I VMti prosím, poněvadž sem já k žádosti VMti to činil a čekal, že ráčíte rozkázati a jej k tomu držeti, aby mi zaplatil; a pakli mi dáti nechce, ale račte mě vedle práva purkrechtnieho zachovati, ať o to viece VMti nestarám. Datum f. V. post Lucie anno XV^C^XIII°. — Jiřík z Jedlčan.

Múdrým a opatrným pánuom purkmistru a radě města Kúřima, pánuom a přátelóm mým milým d[án buď].

340.

[1]514 d. 2. ledna v Lipnici. — Podkomoří Burjan Trčka z Lípy upomíná o lotovní. [2789.]

Službu svú vzkazuji, múdré opatrnosti páni a přátelé milí! Pravil mi písař [m]oj komorní, že byšte vy mně lotovnieho, kteréž jste luoni zadržali, ještě nedali, [j]to já nerozumím, z které příčiny vy mně to za sebú držíte. Protož vás naponám, abyšte vy mně to lotovní bez odtahuov dali a u písaře mého komornieho

v Praze v domu mém položili ku potřebě mé. Ex Lippnicz f. II. ante Epiphaniarum Domini 1514. — Burjan Trčka z Lípy a na Lipnici, podkomořie královstvie Českého.

Múdré opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Kouřima, přáteluom milým.

341.

1514 d. 6. ledna na Hradeníně. — Albrecht Amcha z Borovnice: o půjčku. [4911.]

Službu svú vzkazuji, páni a sousedé moji milí! VMtí prosím, račte mi puojčiti XIIß gr. do tří neděl, a já VMtem zasě k tomu času oplatím. Neb račte znáti, že jest mi potřeba pilná, že je mám dnes pryč dáti. A kdož mi co dlužen, každaj praví, že nemá. A při tom račte věděti, že sem já na tom, což mohu VMtem k vůli učiniti, učiním rád. Dán na Hradeníně v pátek den božího křtění léta Páně ɔc XIIII°. — Albrecht Amcha z Borovnice.

Slovutné opatrnosti pánům purkmistru a radě města Kúřimě, pánům a sousedům majm milajm.

342.

1514 d. 12. ledna na Č. Kostelci. — Purkrabí Matouš z Bahna ustanovuje den k stání. [47.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti páni a přátelé moji milí! Jakož sem včera vinil obyvatele vaše Vaňka a Linharta ɔc a na tom sem s VMtmi zuostal: znesa na JMt pána svého, vám dal týden napřed věděti, a ta věc aby k místu přivedena byla. I dávám vám tiemto listem znáti a vás žádám, [že] od středy najprvé příští v týden již psané obyvatele před vás na rathúz obešlete a že já také k tomu stanu. A za to vás také žádám, že pány rady staré také k tomu dni obešlete, že jich také k svědomí potřeba; neb je VMt znáte, a [já] jich jistě neznám, dobrých pánóv. Datum na Kostelci f. 5. ante Antoni a. ɔc XIIII. Domini. — Matúš z Bahna, purkrabie na Kostelci.

Slovutné opatrnosti pánóm purmistru a radě města Kúřimě, pánóm a přátelóm mým milým.

343.

1514 d. 25. ledna v Č. Kostelci. — Purkrabí Matouš z Bahna: o smírné vyrovnání. [4560.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti páni a přátelé moji mi[lí]! Kdež jsem vám psal dávaje týden napřed věděti podle zůstání s vámi, co tkne Linharta a Vaňka, obyvatelóv vašich, a při tom žádaje vás pány staré rady obeslati a pamět svú aby vám oznámili; kdež pak i Kavan při tom se mnú vstupoval; a když sú mi slibovali, že za to mám, že i pan Přemysl to v paměti má. I sám dnes nemoha přítomen býti, i žádám vás, že již jmenované obyvatele vaše skutečně přidržeti ráčíte, ať oni

ještě v témdni kmetičnu i sirotka, JMti pána mého na Kostelci postaví, ž[e] od nich ještě přijíti chci. Kdež pak muožte to do mne znáti, že proti vám nikdá pře se[m] nedržal, než upřímě. A ještě bych nerad s vámi pro tu i pro jinú věc v nižádné soudy a nevole vcházel. I co jest u vás při tom, žádám vás to oznámiti po panu Kubovi, ať se vím čím spraviti. Ex Kostelecz f. 4. Conuersionis sancti Pauli a. ɔc XIIII°. — Matúš z Bahna, purkrabie na Kostelci.

Slovutné opatrnosti panóm purmistru a radě města Kúřimě, pánóm a přátelóm mým milým.

344.

1514 d. 2. února na Kostelci. — **Purkrabí Matouš z Bahna upomíná o dluh a ustanovuje den k stání.** [48.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti páni a přátelé milí! Kdež jsem vám žaloval na miestě člověka JMti pána mého, Dnešníka Cukmandle, na Linharta truhláře, vám poddaného, pro j ſß gr. českých Dnešníkovi povinovatých, i ráčili jste z plné rady rozkázati Linhartovi vašemu ve dvú nedělí pořád zběhlých ode dne žalobnieho na Kostelci státi a sčísti sě; bylo-li by sě co jemu dlužno, mělo mu zaplaceno býti. A von člověku páně již psanému té j ſß gr. též měl zaplatiti. I tomu rozkázánie vašemu od Linharta sě jest dosti nestalo. I já vás žádám Linharta ku skutečnému zaplacenie připraviti dluhu člověka JMti pána mého již jmenovaného.

A co sě dotýče Máječkovú, prosím vás, že jí rozkážete státi před vámi na rathúze od tohoto pátku za tajden najprv příštieho, že já sě k tomu také uprázdním a u vás budu. A prosím vás, že pány staré rady k tomu obešlete, že jich budu k svědomí potřebovati. Kdež o nich nepochybuji, upamatujíc, vám oznámí, jak sě jest to dálo. Datum Kostelecz f. V. die Puriffiсacionis Marie ao. ɔc 11^{V}14 [sic]. — Matúš z Bahna, purkrabie na Kostelci.

Slovutným v opatrnostech pánuom purkmistru a radě města Kúřimě, pánuom a přátelóm milým.

345.

1514 d. 2. února. — **Jan Hanikýř ze Semína: o propuštění svého šafáře.** [810.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti pane purkmistře a páni sousedé milí! Zpravil jest mne šafář muoj, že by od MVašich v závazku nějakém byl vám k stavení. Pane purkmistře a páni milí! VMtí já prosím, jakožto pánů a přátel svých milých, že jeho z tého [sic] závazku propustiti ráčíte, a bude-li jeho přes to kto z čeho viniti, že já každému vod něho spravedlivé učiním. A věřím vám, že to k mé žádosti učiníte, jakož bych já pro VMt učinil všecko, což by mně možného bylo; (jakož jsem zpraven, že jest k takové věci přišel pro vaše dobré, nechtě se

škodě dívati); že to ráčíte rozvážiti jakožto páni, moudří a jemu vo to konec učiniti. Datum ve čtvrtek na den Hromnic léta ↄc V^C^XIIII. A za přátelskú odpověď VMti žádám. — Jan Hanikýř z Semína a na Nebovidech.

Slovutné opatrnosti panu purkmistru a radě města Kúřima Nového, pánuom a přáteluom mým milým.

346.

1514 d. 7. února na Hradeníně. — Albrecht Amcha z Borovnice: aby služebník jeho Kuba z vazby byl propuštěn. [4912.]

Službu svú vzkazuji, páni a sousedé moji milí! Zpraven sem, že by z rozkázání VMtí Kuba, služebník muoj, do vazby dán byl vaší. I z jakýž pak kolivěk příčiny [v] vazbě VMtí jest. VMtí já žádám, že rozkážete služebníka mýho ven vypustiti, a já od něho chci každýmu spravedlivý učiniti, kdož ho totiž týhož Kubu bude chtíti z čeho přede mnú viniti. Dán na Hradeníně po svatý Dorotě léta Páně XV^C^XIIII^o^. — Albrecht Amcha z Borovnice.

Slovutné opatrnosti pánům purkmistru a radě města Kúřimě, pánům a sousedům majm milajm.

[Na list tento zaslána dle zachovaného konceptu následující odpověď:] Jakož píše žádati ráčíš, abychom Kubu služebníka TMti z vazby našie vypustiti rozkázali, a chce-li jeho kto před tvú Mtí vinniti, že od něho spravedlivé učiníš: I poněvadž jest služebník TMti, aby znáti ráčil proviněnie jeho, že jest v falši klíčóv nalezen a u něho klíče falešné nalezeny jsú; kdež poddanému našemu v Třebovli škoda sě stala, a ti klíči komoře i truhle, v kteréž pobráno jest, trefili sú sě. I nemuožme tak lehce téhož služebník [sic] pustiti. Než co by bylo možného ↄc, k žádosti.

347.

1514 d. 8. února na Hradeníně. — Albrecht Amcha z Borovnice opětně žádá za vydání Kuby. [4915.]

Službu svú vzkazuji, páni a sousedé moji milí! Kdež sem psaní učinil o Kubu, služebníka svýho, k vám, aby vypuštěn z vazby vaší byl, i odpisujete mi, že týmuž Kubovi služebníku mýmu lehce prominúti nechcete, co jest učinil, ač učinil-[l]i je co. Než, páni a sousedé moji milí, žádám já vás vedlí práva a řízení [sic] zemského, že nyní Kubu služebníka mýho vydáte po těchto lidech. Dán na Hradeníně v středu po svatý panně Dorotě léta Páně XV^C^XIIII^o^. — Albrecht Amcha z Borovnice ↄc.

Slovutné opatrnosti pánům purkmistru a radě města Kúřimě, pánům sousedům majm milajm.

[Na to dána tato odpověď:] S. s. vzkazujem. Urozený pane a sousede náš milý! Kdež píše žádati ráčíš, abychom Kubu služebníka tvého vydali: I račiž znáti, že nynie na tento

čas pro příčiny hodné, kteréž jsme vám [sic] poněkud oznámili, jeho k žádosti vašie propustiti nemóžem. Protož vám věříme, že nám v tom za zlé mieti neráčíte. Datum.

348.

1514 d. 13. února na Hradeníně. — Albrecht Amcha z Borovnice opětně žádá za vydání Kuby. [4913.]

Službu svú vzkazuji, páni a sousedé moji milí! Kdež sem k vám prvý psaní učinil o Kubu, služebníka svýho, žádaje vedlí práva a zřízení zemského, abyšte mi jej vydali: i ještě toho na vás žádám vedlí práva a zřízení zemského, že mi služebníka mýho vydáte, a já sě jím chci dostatečně ujistiti a vod něho vám i každýmu spravedlivý učiniti, kdož jej bude chtíti z čeho viniti. Pakli sě vám toho učiniti nezdá, abyšte mi jej vydali, ale postavte jej před hajtmany kraje tohoto. A pakli byšte vdy přes žádost mou a podání mý jemu co učinili, juož bych to musil opatřiti s přátelskou radou, aby mi toho líto nebylo. Dán na Hradeníně v pondělí před svatým Valentinem mučedlníkem léta Páně XV^{C}XIIII^{0}. — Albrecht Amcha z Borovnice 2c.

Slovutné opatrnosti pánům purkmistru a radě města Kúřimě, pánům a sousedům majm milajm.

349.

1514 d. 21. února v Libodržicích. — Jan Léva z Brozánek, purkrabí na Kolíně, podává zprávu o soudu, který držel v Libodržících. [4820.]

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni a přietelé moji milí! Tajno vás nebuď, že sem dnes v Libodržicech soud držel, a k tomu soudu vašich súsed drahně se sešlo ohlašujíce dluhy své, co kterému dlužen ostal nebožtík Matěj, kterýž zabit jest, z Libodržic, chtiec, aby z statku jeho ti dluhové zaplaceni byli. I rozvažoval sem tu věc, chtě, aby se žádnému v jeho spravedlnosti nnú nic nekrátilo. Ale vyhledav to, že jeho dehýně za ten statek od něho nevzala nic, od kteréž jest koupil, jakož pak to jest [sem oznámeno] hned po nebožtíkový smrti, z příčiny té v statek ji sem pustil, znaje, že ona k němu mimo jiné právo a spravedlnost má. Ale bych na ni anebo na ten její statek dlužníky pustiti měl, sami to VMt povážiti račte, spravedlivá-li by ta věc byla. Ale však sem dlužníkóm toho podal, chtie-li se v grunt ten uvázati a člověkem hodným králi JMti osaditi, aby králi JMti poplatkové nescházeli a grunt nepustl, a té jisté v jejie spravedlnosti i těm, kdož na tom statku právo své mají, aby se v ničemž neukrátilo, že jim toho přeji. Ale jim se toho přijieti nezdálo. Než opoviedají se, chtiec stavovati. I protož, páni milí, já VMti prosím, že vy toho na lidi krále JMti dopouštěti neráčíte, znajíce mne v tom povolného, že bych se rád k každému spravedlivě zachoval. Ale tuto povinnosti žádné neznám, by ten statek takovú závadú jak hyndrován býti mohl, když zaň nic nedal ten, kdož

se naň dlužil. Datum v Libodržicech f. III. ante kathedram s. Petri annorum 1514. — Jan Léva z Brozánek, purkrabie na Kolíně.

Múdrým a opatrným pánuom purkmistru a radě města Gúřimě, pánuom a přátelóm mým milým.

350.

1514 d. 24. února v Mlékovicích. — Jindřich Voděradský z Hrušova ohražuje se proti tomu, aby pro dluhy jeho lidé stavováni byli. [3117.]

Službu svú vzkazuji, páni sousedé milí! Kdež mi píšete, že by Přemysl znesl na vás, že bych mu dluhy povinovat byl, kteréž mi sepsané posíláte: I aby jakž vám vědomo bylo, že já v těch některých dluzích sě nepamatuji; a to také aby vám vědomo bylo, kdež píše, že by na to jedné XI korcuov pšenice měl, že já to tím pokázati mohu, ješto jest mi hodněji věřiti nežli Přemyslovi, že jest mu XIII korcuov pšenice svezeno. A byla jest tehdáž po X gr. č. A také on některé věci jiné má na ten dluh, ješto mi sě jich na tento čas oznámiti nezdá. A kdež mi píšete, že by chtěl lidi mé stavovati pro mne, i mně sě zdá, že ste toho neslyšeli, aby sě to kterému dobrému člověku v této zemi přihodilo, aby pro jeho věc lidi mu stavovati měli. A také jest vám vědomo, že Přemysl chce odbývati za člověka erbovního. Pak ví dobře, kterému já právu přiležím. Zdá-li mu sě mne tím právem viniti, to má před sebú. Než toto vám oznamuji. Což sem já Přemyslovi spravedlivě dlužen, že já jemu zaplatiti chci beze všech nesnází, jestliže to ode mne přijíti chce. Než toto psaní vašie JMti pánu pánu Lvovi okázati chci a od JMti naučení žádati, jest-li to za právo, abyšte vy na lidi mé měli stavuňku dopustiti pro mne. A já vám i každému sem k právu usedl; ale aby sě pak co lidem mým proti právu stalo, nebylo by sě čemu diviti, poněvadž mně samému sě jest to stalo od vás, ješto sě jest toho žádnému v zemi této obyvateli pod řádem a právem nestalo. Datum ex Mlekowicz die Mathei apostoli Dei annorum XIIII°. — Jindřich Voděradský z Hrušova a na Mlékovicích.

A kdež mi píšete o dluh Uhra krajčího, ten já jemu zaplatiti chci; nechť příde po ně na Mlékovice od dneska ve čtyrech nedělích. Bude je míti konečně ty peníze.

Vzácné opatrnosti panuom purkmistru a radě města Gúřimě, pánuom súsedóm mým milým.

351.

1514 d. 1. března v Přebozích. — Mikuláš ze Zásmuk a Jindřich z Hrušova: aby přátelské jednání přeloženo bylo do Kolína. [4953.]

Službu naši vzkazujem, múdří a opatrní páni, sousedé milí! Což sě toho jednánie přátelského mezi námi dotýče, kdež sme vám oznámiti měli, kdy bychom

sě s vámi o to sjeti měli: i pověděli sme skrze pány a přátely své některé súsedóm vašim, kteříž sú nynie na tento sněm minulý od města vašeho vysláni byli, že z hodných příčin v městě vašem to jednánie býti nemůže a také že přáteli naši do města vašeho s námi jeti nechtějí. Než zdálo-li by sě vám o to s námi sě sjeti v Kolíně, že bychom my přáteluom svým k vuoli také tomu odporni býti nechtěli. Pak není nám od vás nic o tom oznámeno. I protož od vás toho věděti žádáme, což jest při tom úmyslu vašeho, abyšte nám oznámili, abychom sě my při tom čím zpraviti uměli. Neb my o tu věc dále v odtazích státi nemieníme. Dán na Přebozích první středu v puostě léta ꝯc XIIII⁰. — Mikuláš z Zásmuk a na Přebozech. — Jindřich z Hrušova na Mlékoviciech.

Múdrým a opatrným panu purkmistru a radě města Kouřimě, súsedóm našim milým [buď] d[án].

[Dle připojeného konceptu zněla odpověď:] S. s. ꝯc. Urození páni, sousedé naši milí! Kdež nám psáti ráčíte, co sě toho jednánie přátelského dotýče, podle společnieho svolenie, že VMti nám oznámiti měli ste, kterého času sjeti bychom sě měli v městě našem: I ráčíte oznamovati, že by pánóm přátelóm strany vašie nezdálo sě k roku svolenému do města našeho státi. Podávati račtež, zdálo-li by sě nám s VMtí v Kolíně o to sjeti, v tom úmysl svój VMti abychom oznámili. I milí páni! Poněvadž na tom nás postaviti ráčili jste, aby ta věc v městě našem rovnána byla, my při tom stojíme, když čas nám jmenovati ráčíte, abychom sě přátely opatřili. D.

352.

1514 d. 2. března v klášteře sv. Prokopa — Purkrabí Matěj ze Střimelic: o zaplacení dodaného dříví. [2669.]

Službu svú vzkazuji, múdří opatrní páni a přátelé moji milie! Vězte, že jest vznesl na mne vznesl [sic] Mikuláš, poddaný JMti pána mého, listu tohoto VMtem ukazatel, kterak by jemu Máša Vodákuo a Sak Jakub, spoluobyvatelé mezi vámi, dlužni byli za les, Máša XXVIII gr., Sak XXXII gr. vše míšenských. Kdež jemu oni po jeho častém napomínání nechtí platce býti, ani se k tomu mají, kdež nadepsaný Mikuláš má od JMti pána dosti tuhé přikázání, aby dluhy vyupomínal. I protož já VMtí prosím, že nadepsané sousedy a obyvately k tomu přidržeti ráčíte, aby jemu platce byli bez dalších odtahuov, aby on od JMti pána skrze to hněvu neměl a prací i starostí o to dalších aby nečinil. Kdež bych já též pro VMt rád, což by mi možného bylo, učinil a o tolikéž se k VMtem zachoval. Kdež vám věřím, že tak učiníte, Dán na klášteře sv. Prokopa ve čtvrtek v první v postě annorum XIIII⁰. — Matěj ze Střmelic, purkrabie na klášteře sv. Prokopa.

Múdrým a opatrným panuom purkmistru a radě města Kouřima, pánuom a přátelóm mým milým.

353.

1514 d. 4. března v Budíně. — Král Vladislav nařizuje, aby platy královské z města vydávány byly jen Michalovi Slavatovi z Chlumu a Vilému Kostkovi z Postupic na umoření dluhů královských.

Vladislav z Boží milosti Uherský a Český král a markrabie Moravský ꝛc. Opatrní věrní naši milí! Jakož vás tajné není, kterak znamenití dluhové jistinní a na to lichvy na nás a na to královstvie přišly jsú, pro kterúžto příčinu, aby placeny byly a my škod abychom mohli býti uvarováni, k žádosti a prosbě naší vzalí sú na se tu práci urozený Michal Slavata z Chlumu a z Košmberka na Kostelci a Vilém Kostka z Postupic na Litomyšli, věrní naši milí, tak že se za nás jistci dělají a slibují i dluhův umenšujíce ležením i jinak škod nedopúščejí. Ješto nyní znamenité summy platiti mají s vědomím a vuolí naší, i nechtějíce na se škod dopúščeti, poněvadž vy summy a platy nám skrze podkomořího našeho vydáváte a platíte, zdá se nám za potřebné, ty aby nebyly roztrhány... k zaplacení lichev a jistin dluhův našich zadržány a žádnému [jinému než svrchu] psaným Slavatovi a Kostkovi v jich moc a ruce dány a položeny. A ... rozkazujem, abyšte vy mimo ně po tento den a čas žádnému žádných summ ... ani dávali, než na naše takové dluhy ty summy zadržali a je pohromadě ... lichvy a dluhův placení, když by vám oznámeno bylo, dali bez odpornosti. ... pod nemilostí naší. A vězte, že podkomořímu našemu o to ... Bude sabato ante dominicam Inuocauit annorum domini XV^C^XIIII^0^... Hungarie XXIIII^0^. Boemie vero XLIII^0^. — [Ad mandatum] regie Maiestatis per secretarium.

Opatrným purkmistru a konšelóm města Kúřimě, věrným našim milým.

354.

1514 d. 31. března v klášteře sv. Prokopa. — Jan Zajimač z Kunštátu: aby rychtáři Sázavskému Mikulášovi dědictví jeho vydáno bylo. [1315.]

Službu svú vzkazuji, múdří opatrní páni, sousedé milí. Vznesl jest na mne Mikuláš, rychtář Sázavský muoj, kterak by Jan Smolař nechtěl jemu platce býti toho dluhu, kterýž jemu sestra jeho odkázala, kdež vámi smlúva anebo nález učiněn jest mezi nimi. I páni sousedé milí! Já vás prosím, že vy rozkážete témuž Janovi Smolařovi, spolusousedu vašemu, témuž Mikulášovi rychtaři mému ten dluh dáti a zaplátiti bez dalších odtahuov. Pakli by se to nestalo, ač bych nerad, musil bych člověku svému dopustiti stavování, nebo jest k vyplnění na sobě dvoje peníze zadržel: neb jemu měl jedny peníze dáti, rok minul o středopostí, a na tento střed postí [sic] již minulý druhé peníze jemu měl dáti; a ta summa se jemu měla vyplniti o tomto středopostí již minulým. Tomu se dosti nestalo. I již za to prosím, že tu věc opatříte, aby mne člověk muoj o to více nestaral a on také aby o to prací

dalších nečinil. Odpovědi žádám. Dán na klášteře s. Prokopa v pátek po Zvěstovánie Panny Marie anno XV^{C}XIIII^{0}. — Jan Zajimač z Kunštátu a na klášteře sv. Prokopa.

Múdrým a opatrným pánuom purkmistru a radě města Kouřima, přátelóm a sousedóm milým.

355.

1514 d. 5. dubna v Mlékovicích. — Jindřich Voděradský z Hrušova slibuje zaplatiti dluhy své. [3119.]

Službu svú vzkazuji, páni sousedé milí! Kdež mi píšete žádati nepřestávajíc o dluh Přemysla súseda vašeho, který bych jemu spravedlivě dlužen byl, kteréhož sem já jemu nikdy odporen dáti nebyl, kdež pak i z psaní mého tomu ste mohli porozuměti: I teď paměť dluhu, v kterémž sě pamatuji, vám posílám, i také což jest jemu vydáno; též i to, což sem jemu dlužen přes to pozůstal. Což sě pak ztravy Bernarta bratra mého dotýče, toho já na panu Václavovi Amchovi přestati chci; což by sě jemu za slušné zdálo, to já jemu dáti chci, abyšte to znali, že já žádost vaši sobě nemálo vážím, než Přemyslova hruozlivého psaní, kteréž já sobě méně daleko vážím nežli nic, kteréž mi jest s listem vaším poslal. Než na žádost vaši vždy pamatuje, abych příčiny nedal k zlému súsedství, vám sě v tom volný najíti dávám. Dán na Mlékovicích tu středu před květnú nedělí léta xc XIIII^{0}. — Jindřich Voděradský z Hrušova a na Mlékovicích.

Múdrým a opatrným panu purkmistru a radě města Gúřimě, pánuom súsedóm mým milým.

356.

1514 d. 5 dubna na Hradeníně. — Albrecht Amcha z Borovnice: o zapůjčení pěti koleček. [4916.]

Službu svú vzkazuji, páni a sousedé moji milí! Prosím vás, račte to pro mě učini[ti] a puojčte mi pěti koleček, a já vám je zasě pošli ve třech aneb ve štyřech nedělích bez vší škody. A jestli že byšte mi ráčili puojčiti, račte mi to oznámiti po tomto mým služebníku, abych já zajtra po ně poslal. Dán na Hradeníně v středu po svatým Ambroži biskupu léta páně XV^{C}XIIII^{0}. — Albrecht Amcha z Borovnice.

Slovutné opatrnosti pánům purkmistru a radě města Kúřimě, pánům a sousedům majm milajm.

357.

1514 d. 10. dubna v Hoře Kutné. — Hofrychtéř Václav Roztocký z Teplé: o peníze na placení dluhů královských. [2184.]

Službu svú vzkazuji, vzácné opatrnosti páni a přítelé moji milí! Oznamuji vám, že jest mi král JMt. pán náš všech milostivý, oustně rozkázati i poručiti ráčil,

abych já tu summu od vás přijel, kterúž JMKé do komory dáváte, a na dluhy JMti abych ji obrátil. Kdež pak přes to ještě JMKá ráčil jest za mnou listy poslati, kterýž vám teď posílám, ješto přečtouc je sobě, jimi se spraviti moci budete. I protož vás žádám, že mi to hned po tomto služebníku mém oznámíte psaním svejm, kdy bych k vám měl po tu summu přijeti, aby se vuoli a rozkázání JMti dosti státi mohlo. A ty listy krále JMti pošlete mi zase. Datum na Horách Gutnách v pondělí po květné neděli léta Páně M°V^C^XIIII. — Václav Roztockej z Teplé, hofrychtýř měst královstvie českého.

Vzácné opatrnosti pánóm puorkmistru a radě i vší obci města Kouřimě, pánóm a přátelóm mejm milejm.

358.

1514 d. 17. dubna. — Rada m. Brodu Č.: že Anna z Kopidlna žádá za právo k obstavování sousedů. [1148.]

Službu svú vzkazujem, slovutné opatrnosti páni, přietelé a sousedé naši milí! Oznamujem vám, že urozená paní paní Anna z Kopidlna a na Tuchorazi skrze úředníka svého žádala nás, abychom Její Mti právo k obstavování v městě našem propustili na sousedy vaše pro pana Jiříka Lipanského a pana Přemysla i pro jiné sousedy vaše, kteříž jsú podle nich rukojmie k Její Mti za některaké peníze a tomu rukojemstvie dosti nečiní za Jana, kterýž byl u Její Mti písařem, pastorka služebníka někdajšieho vašeho. I VMtí my žádáme, že ráčíte to opatřiti a nadepsaným pánóm oznámiti, aby dluh, jímž jsú Její Mti povinni, zaplatili bez dalších odtahóv, aby na nás opět téhož stavunku nežádala, kdež bychom Její Mti slušně vedle žádosti Její Mti nemohli toho odepříti dle práva. Datum f. II. Pasce anno 1514. — Purkmistr a radda města Brodu Českého.

Slovutné opatrnosti pánóm purkmistru a radě města Kúřimě, pánóm přietelóm a sousedóm našim milým.

359.

1514 d. 18. dubna v Kostelci. — Purkrabí Matouš z Bahna posílá pro mistra popravního. [4561.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti páni a přátelé moji milí! Jako sem vás z rozkázání JMti pána mého žádal za mistra popravného ꝛc, teď poň posílám. Prosím, že jej vydáte rychtáři Olešeckému. Datum Kostelecz f. 3. Pasce annorum ꝛc XIIII. — Matúš z Bahna, purkrabie na Kostelci.

Slovutné opatrnosti pánóm purmistru a radě města Kúřimě, pánóm a přátelóm mým milým.

360.

1514 d. 20. dubna v Praze. — Pražané zvou na sjezd ke dni 5. května, aby zaujali stanovisko proti sjezdům šlechty po krajích odbývaným. [17.]

Službu svú vzkazujem, opatrní přietelé naši milí! Známe toho býti některé pilné a znamenité jistě potřeby, pro které užitečné jest, abychmy s vámi spolu shledání a rozmluvení jmieti mohli, zvláště a předkem poněvadž páni a rytieřstvo od svých sjezduov po krajích, jakož slyšíme, nepřestávají, jednají, i o nás a našem stavu mluví, králi JMti, pánu našemu najmilostivějšiemu, i ciesaři JMti i všem kniežatóm okolním psáti se strojí o nás, jako by námi všecky tyto věci v královstvie tomto proti řádu a právu vzniknúti jměly; kdež pak toho všeho zpráva dostatečná vám bude ukázána, abychmy se neočekávajíce v té věci také opatřiti za času mohli. Druhé: že knieže JMt nám a obcem našim poslati jest ráčil odpověď tu, kteráž JKnMti jest dána od krále JMti pod sekretem JKMti na náš list věřicí a jednání to, kteréž jest při JKMti času tohoto o naše věci jednati a dobře zjednati ráčil, a toho žádost jmieti ráčí, aby vám také byla též oznámena, ješto, když ji uslyšíte, budete se moci čemu potěšiti a vděčni býti. Třetí: poněvadž čas již jde, aby JKnMti summa roční na svatého Jiří dána byla; tu abychme spolu na jistém zuostali, kde se shledati má, tak abychme svému přiřčení, kterýmž jsme se JMti kniežecí na miestě vašem a s volí vaší zavázali, za tak znamenité JMti a užitečné k nám přátelství dosti též učiniti mohli. Čtvrté: že bychme rádi z té summy, kteráž jest od vás a stavu našeho skládána, kde jest a nač se jest obrátila, počet slušný učinili, a na budúcí čas hlediece, kterak bychme naše věci týmž zpuosobem opatřiti jměli. Neb jest jistě, což rozumieme, toho potřebie a bude.

Protož žádámyť vás, abyšte tohoto mezi sebú a obcí vaší povážiece a na jistém zuostanúce, z vás některé osoby k nám ten pátek po Svátosti najprvé budúcí s mocí vyslali, a tu, kdež se nám viděti dadie, o tyto i jiné ještě věci nám náležité, a zvláště kdež posla našeho od krále JMti, kteréhož jsmy pro naše i vaše pilné věci k JMti spěšně vypravili, k tomu času očekáváme, s pilností mluviti a raddu jmieti chcmy. I toto znajíc vás žádáme i věříme, že majíc o tom pilnost a stálost při věcech svých, takového poselství neobmeškáte. Prage f. V. ante Georgii anno salutis nostre XV^{C}XIIII°. — Purkmistři a rady Starého a Nového měst Pražských.

Opatrným purkmistru a konšelóm města Gúřima, přátelóm našim milým.

361.

1514 d. 28. dubna na Hradeníně. — Albrecht Amcha z Borovnice píše o Kubovi služebníku, a slibuje dluh svůj zaplatiti. [4914.]

Službu svú vzkazuji, páni a sousedé moji milí! Kdež mi psáti ráčíte o Kubu, služebníka mýho, kdež sem k vám žádost učinil, aby na rukojmie dán byl, i pravíc,

že na tento čas to bajti nemůže, abyšte mi odpověď dali: I toho já při tom zanechávám. Než tu naději [v] vás mám, jakožto v svých milých sousedích, že neráčíte přímluvy mý od sebe zavrci a sousedství. Dán na Hradeníně v pátek po svatým Marku euvangelistu léta ɔc XIIII⁰. — Albrecht Amcha z Borovnice.

A přitom, páni milí, kdež mi psáti ráčíte o tři kopy krošuov, kderéž sem vám povinovat, abych vám je poslal: i račte znáti, že jest mi to jistě nepamětí přišlo, že sem vám neoplatil, než chci já tím nemeškati a vám chci v brzkým času oplatiti, jakožto pánům a sousedům svajm milajm.

Slovutné opatrnosti pánům purkmistru a radě města Kúřimě, pánům a súsedům majm milajm.

362.

1514 d. 1. května v Lošánkách. — Duchek z Lošánek: o vyznání jakéhos Tománka. [4820.]

Službu svú vzkazuji, slovutní a vzácní páni milí! Jest nějaká nesnáz mezi panem Voldřichem Popelem a Vojanovým synem z Barchovic taková, že by naň vyznal Tománek, když tázán byl, že by Vojanóv syn věděl o nějaké kuši, když od něho koupil, že jest kradena. I milí páni! Prosím vás, že to učiníte pro pána mého JMt, že mi to dáte znáti psaním svým toho jistého Tománka vyznánie, abych já se tiem mohl zpraviti. I věřím já VMtem, že to ráčíte učiniti. Ex Lossanek f. II. die s. Philipi et Yacobi anno ɔc V^{C}XIIII⁰. — Duchek z Lošánek, úředník na Lošanech.

Slovutným a vzácným pánóm purgrmistru a radě města Kouřima pánóm mě přieznivým d[án buď].

363.

1514 d. 3. května v Mlékovicích. — Jindřich Voděradský z Hrušova odporuje nárokům Přemysla z Vilmanic. [3118.]

Službu svú vzkazuji, páni sousedé milí! Psaní vašemu sem porozuměl, kteréž ste mi o Přemysla již nejedno učinili; na kteréžto sem vám odpověď také nejednu dal. Kteréžto odpovědi, za to mám, že ste dostatečně srozuměli, což sě dluhu Přemysla téhož dotýče, kteréhož sem vám paměť sepsanú poslal i hotové peníze podle též mé paměti. A což sě ztravy Bernarta bratra mého dotýče, to sem vám psaním svým oznámil, že o to panem Václavem Amchú rozeznán býti chci, a což sě témuž panu Václavovi za slušné zdáti bude, že to jemu zaplatiti chci. I ještě sem na témž. A když toho pan Václav den menovati bude, při tom času, bude-li mne v kterém spravedlivém dluhu Přemysl pamatovati, také já jemu pro vás slušnú odpověď dáti chci. A také to znajte, že Přemysl psaním svým strašiti mne nepřestává dosti důtklivým a mně netrpělivým, na kteréž já jemu časem svým slušnú odpověď dáti chci.

Dán na Mlékovicích v středu na den Nalezenie sv. kříže léta ɔc XIIII⁰. — Jindřich Voděradský z Hrušova a na Mlékovicích.

Múdrým a opatrným panu purkmistru a radě města Kouřimě, súsedóm mým milým.

364.

1514 d. 4. května na Zručích. — Aleš Zrucký z Chřenovic: o zapůjčení obou mistrů popravních. [3503].

Službu svú vzkazuji, páni Kúřimští, přietelé milí! Zpraven sem, že byšte měli dva mistry popravnie. I prosím vás, že mně pójčíte jednoho k mé pilné potřebě aneb obú; a já je vám zase pošli bez překážky. Neb toho mám zprávu od pánóv, co já mám kázati s tiem činiti, a na pány abych to vznesl, jestli mně bude dalšie toho potře[ba] ɔc. I věřímť vám, že mi to dáte znáti, kdy mám po ně poslati. Odpovědi žádám psaním vaším. Dán na Zručech ve čtvrtek po s. Kříži léta Páně ɔc XIIII⁰. — Aleš Zrucký z Chřenovic.

Slovutné opatrnosti pánóm purkmistru a radě města Kúřimě, přátelóm mým dobrým.

365.

1514 d. 19. května. — Mikuláš ze Zásmuk žádá, aby Lahodník z Bošic před soud na hradě Pražském byl postaven, poněvadž jej zamordovati chtěl. [4956.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti páni a súsedé moji milí! Jakož ráčili ste mi psáti, že by na vás vznesl Lahodník, poddaný váš z Bošic, že bych já naň mocí sáhl a udeřil, také kuši a hever že bych jemu vzal, žádajíc při tom, abych naň více mocí nesáhal, a odpověď abych vám dal jakožto těm, kteříž přátelství a dobrého súsedství celost zachovati úmysl máte. Páni a súsedé milí! Tuto odpověď vám dávám, že vás Lahodník, poddaný váš, nepravě, nešlechetně a nedůvodně křivě zpravuje, bych já naň mocí sáhati měl; a nemyslil sem na to. Než abyšte ráčili věděti, jakž jest ta věc se stala, já sobě nemám co málo vážiti; neb jest mě chtěl nešlechetně zamordovati a bez mý vší k tomu příčiny, ješto sem já naň ani on na mně žádný péče neměl. I protož, páni a súsedé milí, znajíce takovú věc, já vás vedle práva a zřízení zemského žádám, abyšte se týmž Lahodníkem ujistili a na suché dni najprv příští ten pátek před pány JMtmi na hradě Pražském postavili bez·póhonu. Neb kdyby se vašemu kterému od mýho taková věc přihodila, tím jisti buďte, žeť bych vám to k vaší žádosti též rád učinil. Odpovědi žádám. Dán ten pátek před božím Vstúpením anno Christi ɔc V^C^XIIII⁰. — Mikuláš z Zásmuk a na Přebozech.

Múdrým a opatrným pánuom purkmistru a radě města Gúřimě, pánuom súsedóm mým milým d[án buď].

366.

1514 d. 23. května v Č. Kostelci. — Purkrabí Jan z Kamenné Lhoty: o zaplacení prodaných koží. [4564.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti páni a přátelé moji milí! Vznesl na mne člověk JMti pána mého Jan Kavan z Kostelce, kterak sú jemu slíbili súsedé vaši Hronek Kozelů a Sedlář za Habu též súseda vašeho za summu peněz, které jemu za kóže byl dluže[n], a že ti rukojmie časté roky brali s Kavanem i něco toho dluhu zaplatili až do III ß VIII gr. českých, a že často o to před vámi stával o to [sic] a že ste mu o to konce neučinili. I nemoha skrze vás k svému přijíti, mne v tom žádá za opatření, a abych dopustil jemu právo k obstav[e]ní súsed vašich na gruntiech JMti pána mého. A já podle úřadu mého toho od sebe o[d]vrci moci nebu[du]. Než ještě vás žádám, že to opatříte a rozkážete zaplatiti člověku JMti pána mého. Pakli by toho nestalo se, již bych mu nemohl práva hájiti k o[b]stavení. Datum Kostelecz f. 3. ante Ascensionem Domini ↄc 14 Domini. — Jan z Kamené Lhoty, purkrabie na Kostelci.

Slovutné opatrnosti pánóm purmistru a radě města Kouřimě, přátelóm mým milým.

367.

1514 d. 29. května v klášteře sv. Prokopa. — Purkrabí Matěj ze Střimelic: o mistra popravního. [2672.]

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni a přátelé moji milí! VMt račte věděti, že mi JMt pán muoj poručil, abych vám psaní učinil a VMti žádal na JMti místě pána svého, což se mistra popravnieho dotýče, že JMt pán muoj u vazbě své některé zločince má, kterýmžto podle jich zásluhy chce konec učiniti. I protož VMti na místě JMti pána svého prosím, že téhož mistra popravnieho k takové potřebě vydati ráčíte; a on má také podle práva zachován býti, že má zase na též místo postaven býti. I již VMti věřím, když bych proň poslal, že jeho po těch vydati a poslati rozkázati ráčíte. Neb, abyšte ráčili věděti, že já proň v středu o polednách pošli; a ve čtvrtek ráno aby s niem na klášteře byli. I jestliže ste úmyslu toho pro JMt pána mého to učiniti a znajíc toho takovú potřebu, že mi to oznámíte, abych proň darmo neposílal. Dán na klášteře sv. Prokopa v pondělí po božím Vstúpení annorum XIIII°. — Matěj ze Střmelic, purkrabie na klášteře sv. Prokopa.

Múdrým a opatrným pánuom purkmistru a radě města Kouřima, pánuom a přátelóm mým milým.

368.

1514 d. 29. května v Poděbradech. — Hejtman Jan Bílský ze Skaříšova: aby Ondrákovi z Písečné Lhoty spravedlnost po otci byla vydána. [4771.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti páni přátelé milí! Vznesl jest na mne poddaný krále JMti Ondrák z Piesečné Lhoty, dodatel listu tohoto, zprávu mi toho čině, že by otec jeho Šimon Kostka, jsa v podruží u Černého ševce v městě vašem, umřel a že po sobě jest některaký statček pozuostavil, kterýž jest Kuba, tak mne zpravuje, nemaje k tomu spravedlnosti žádné, z komory pobral: toho se pak neví, s vaším-li povolením čili z jaké všetečnosti, poněvadž jest žádný nápadník k tomu statečku nebyl a nenie. I milí páni! Nadepsaný Ondrák, JKMti poddaný, požádal jest mne za přímluvu k vám. K jehožto žádosti k vám se přimlúvám a vás žádám, kteráž by jemu po jeho otci jakožto pravému nápadníku spravedlnost náležela, že jemu ji zhajovati nebudete, a tomu Kubovi, což jest pobral, utratiti nedopustíte a to tak opatříte, aby krále JMti člověk k svému nápadu po otci svém přijíti mohl. Neb jest mne toho tak zpravil, že by i hotoví peniezi byli. I jakýmž pak kolivěk ten jistý Kuba v to všel zpuosobem, věřím, že se k JKMti člověku ráčíte spravedlivě zachovati, aby on statečku toho po jeho otci jemu náležitého užiti mohl. Odpovědi žádám. Datum na Poděbradech v pondělí po s. Urbanu léta oc XIIII°. — Jan Bielský z Kařiešova, hajtman na Poděbradech.

Slovutné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Kouřimě, přátelóm mým milým.

369.

1514 d. 1. června v klášteře sv. Prokopa. — Purkrabí Matěj ze Střimelic upomíná o dluhy za dříví. [2668.]

Službu svú vzkazuji, múdří, opatrní páni a přátelé moji milí! Račte věděti, že jsú vznesli na mne již snad po třetí poddaní JMti pána mého, Rubín rychtář z Radvanic a Mikuláš rychtář Vlkanský, kterak by jim dlužni byli za les spolusúsedé a obyvatelé vaši, Stajskal Rybínovi [sic] za XXIII dřev po II gr. českých, učiní toho summa XLVI gr., a Máša Vodákuov rychtáři Vlkanskýmu dlužen XXVIII gr. míšenských. I v paměti máte, že sem vám o to psaní učinil za to vás žádajíc, abyšte jim rozkázali platce býti a je k tomu přidržeti, kdež sou dávno ten dluh vyplniti jměli, snad již rok tomu. A všemu se od nich dosti nestalo. A oni skrze to starost a práci mají. I páni milí! Já vás ještě prosím i věřím, že jim rozkážete platce býti bez dalších odtahuov a prodlévání; nebo sou již sobě oni o to dosti rokuov brali a až dosavad se k zaplacení nemají. Pakli by se toho nestalo, již bych já lidem nadepsaným JMti pána svého nemohl práva k uobstavování hájiti, ač bych nerad toho dopustil, aby nevinní skrz vinné hyndrováni a stavováni nebyli. Odpovědi žádám.

Dán na klášteře sv. Prokopa ve čtvrtek před hodem slavným seslání Ducha sv. annorum XIIII°. — Matěj ze Střmelic, purkrabie na klášteře sv. Prokopa.

Múdrým a opatrným panuom purkmistru a radě města Kúrouřima [sic] JMtem, pánuom a přátelóm mým milým.

370.

1514 d. 8. června v Č. Kostelci. — Purkrabí Jan z Kamenné Lhoty: o nápadích některých poddaných. [4563.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti páni a přátelé moji milí! JMt pán muoj ráčil mi rozkázati vám psáti, kdež nebožka Lankaška kšaftem vámi oznámeným lidem JMti pána mého, kterým jest táž nebožka Lankaška poručila šaty i peníze, [k] kterým ona spravedlnost měla na gruntiech vám poddaných, Klimovi a Martinovi, lidem JMti pána mého. JMt pán ráčil mi poručiti vás za to žádati, abyšte lidem JMti již psaným ty věci propustili. A kdyby k témuž podobné trefilo na gruntiech JMti pána mého pod mým úřadem, že bych se k vašim chtěl též zachovati. Datum ex Kostelecz f. V. post Spiritus sancti a. ɔc 14 Domini. — Jan z Kamené Lhoty, purkrabie na Kostelci.

Slovutné opatrnosti pánóm purmistru a radě města Kúřimě, pánóm a přátelóm milým.

371.

1514 d. 13. června v klášteře sv. Prokopa. — Purkrabí Matěj ze Střimelic žádá Martina Jeslenku, aby zaplatil rychtáři v Sázavě. [2671.]

Pane Martine, přieteli muoj milý! Mám za to, že jest v paměti, kdež sem tebe obstavil s některým statkem tvým na gruntích JMti pána mého pro pana Jana Smolaře a skrze jeho dosti nečinění a zaplacení rychtáři Sázavskému. I kdež ste se mnú na tom zuostali, že o to chcete se pány rozmluvení učiniti a na pány tu věc vznésti, i poněvadž až do sí chvíle se rychtáři dosti neděje, i já vám věřím, že se od vás tomu dosti stane a ty peníze že položíte, poněvadž ste tu věc na se sami vzali a tiem ste mi se vymluvili. Pakli by se tomu dosti nestalo, již já vám věřím, že vy mně se s tím statkem postavíte, s kterým sem vás zastihl na gruntech JMti pána svého, nebo peníze summy, kterúž jemu pan Jan Smolař povinen, položíte. Nebo on skrze to dosti na své živnosti hyne a daremný práce a starosti činí. Odpovědi žádám. Dán na klášteře sv. Prokopa v úterý před hodem Těla božího annorum ɔc XIIII°. — Matěj ze Střmelic, purkrabie na klášteře sv. Prokopa.

Panu Martinovi Jeslenkovi, měštěnínu v Kúřimě, příteli mému milému.

372.

1514 d. 14. června v Třebešicích. — Hynek Baderský z Újezda svolává věřitele Štěpána rychtáře svého v Pátku.

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti páni, přátelé moji milí! Věděti vám dávám, že z příčiny hodné o dluzích Štěpána rychtáře Páteckého, člověka mého, zvěděti sem chtěl. Protož vás prosím, ač jest-li co spolutrpícím a obyvatelóm vašim dlužen, že jim přede mnú v Chotěticích státi kážete den s. Jana křtitele Božího před polednem. A já seznaje, co jest jednomu každému povinovat, což na mně bude, chci jej k tomu přidržeti podle možnosti, aby jim platce byl. I věřím vám, že to ráčíte učiniti a jim oznámiti. Pakli by kto svévolně přede mnú státi a se oznámiti k svému dluhu nechtěl, žádnému k dopomožení dluhu jeho povinovat bych potom nechtěl býti. Ex Třebešic f. IIII. ante festum s. Viti martyris anno Jesu Christi 1514. — Hynek Baderský z Újezda a na Třebešicích.

Slovutné opatrnosti pánům purkmistru a radě města Kouřimě, přátelóm mým milým.

373.

1514 d. 18. června v Č. Kostelci. — Michal Slavata z Chlumu ujišťuje, že se pro odepřené cihly nehněvá. [2466].

Službu svú vzkazuji, slovutní v opatrnostech páni, přátelé a sousedé moji milí! To přátelství, kteréž mi psaním svým oznamujete, od vás vděčně přijímám. A já sem také jistě ten, že chci vám i vaší obci rád zase všecko přátelství a sousedství zachovati i činiti. A při tom píšete, že jest vás žádal Matúš, úředník muoj, slovem mým, abyšte mi celé peci cihel puojčili. I byl sem mu poručil s vámi o to mluviti. Neb jsem byl zpraven, že jich máte pec kladenú, než že jsú vypálené nebyly; pak že sem já chtěl, abych já je svými drvy kázal vypáliti. I poněvadž jest to býti nemohlo, že já vám v tom nic za zlé nemám. A také jest mi jich tak mnoho potřebí nebylo, poněvadž jich tak veliká summa do jedné peci vchází. Než jakož píšete, že by mi tajž Matúš pravil, že byšte vy pro mne nic učiniti nechtěli: i toho sem já od něho neslyšel a toho jest mi nepravil.

Při tom píšete toho žádajíc, abych takových zpráv, kteréž by mezi námi dobrého přátelství nejednaly a sousedství nejednaly, zlehka k sobě nepřijímal. I jistě to do mne znajte, kdyby kdy co takového postrannieho přišlo, ješto by mezi námi mělo dobré přátelství a sousedství rušiti, že bych toho tak lehce k sobě nepřijal, leč bych vám to prvé oznámil. I protož že já vám, jestli že by který úředník muoj aneb kto jiný co učinil, chci já vám to kázati rád napraviti. Neb sem já ten, že chci k vám rád všecko přátelství a sousedství zachovati. A po těch něco cihel já

zítra pošli. Datum Kostelecz dominica post Corpus Christi annorum ɔc XIIII⁰. — Michal Slavata z Chlumu a z Košmberka ɔc.

Slovutným v opatrnostech pánuom purkmistru a radě města Kúřimě, pánuom a přátelóm a sousedóm mým milým.

374.

1514 d. 19. června v Myšlíně. — Purkrabí Jiřík Štoš z Kunic: o nápadu Šimona z Ondřejova. [1047.]

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni a přátelé moji milí! Vznesl jest na mě člověk pána mého, Šimon z Ondřejova, že by mu bylo u vás odkázáno od Lankašky ze Tří Dvoruov nějaký statek i hotové peníze. I prosím já vás, jestli že by člověk pána mého jakú k tomu spravedlnost jměl, že mu to póstiti a vydati rozkážete. Jakož bych já též se chtěl jednomu každému z vás zachovati, když by se taková věc přihodila pod úřadem mým. Dán na Myšlíně léta MV^C XIIII⁰ v pondělí po s. Vítu. — Jiřík Štoš z Torkova [sic], purkrabie na Myšlíně.

Múdrým a opatrným purkmist[ru a radě] města Gúřima, pánóm a přá[telóm mým milým].

375.

1514 d. 19. června v Č. Kostelci. — Purkrabí Jan z Kamenné Lhoty žádá, aby poddaným z Černých Voděrad nápad jejich vydán byl. [4562.]

Službu svú vzkazuji, slovútné opatrnosti páni a přátelé milí! Kdež sem vám psal z rozkázání JMti pána mého žádost JMti pána svého na vás vznášeje psaním svým, co se dotýče Martina a Klímy z Uoděrad Črných, lidí JMti pána mého, kdež jest jim poručila nebožka Anna Lankaška, teta jich při městě vašem, statek neb peníze, což by po ní zuostalo, jakž pak kšaft řádně učiněný v městě vašem sám v sobě šieře zavírá: I spravil mne jest purkrabie starý, že ste na mé psaní zústně tu odpověď dali, že páni starší přítomní nebyli, a že jest k tomu i třetímu příteli jich poručeno, a že kdyby všickni, komu ten kšaft svěčí, spolu byli, uradíce se s pány staršími odpověď toho, na čem byšte zuostali, dáti chcete. I spravili sú mne lidé JMti pána mého již psaní, že jako v středu najprv příští i s tiem třetím před vámi státi chtie a vás žádati při kšaftu prvé psaným zachovánu býti. I já vás též podle jich žádám, co se lidí JMti pána mého dotýče, že, co jest jim řádným kšaftem v městě vašem i při městě vašem poručeno, že jim to propustiti rozkážete. A kdyby věc taková přitrefila na gruntiech JMti pána mého a pod úřadem mým, že bych se k vám chtěl i též k vašim zachovati. Datum ex Kostelecz f. 2. ante Johannis Baptiste an. ɔc 14. — Jan z Kamené Lhoty, purkrabie na Kostelci.

Slovutné opatrnosti pánóm purmistru a radě města Kúřimě, přátelóm mým milým.

376.

1514 d. 20. června v Č. Kostelci. — Michal Slavata z Chlumu Přemyslovi z Vilmanic o cihly. [2463.]

Pane Přemysle milý! Pravil mi jest šafář, kteréhož sem po cihly posílal, žes jich jináč vytržiti nemohl než po XII gr. sto. I muožeš sám znáti, že jsú po tom drahý, neb jest jich v Praze sto po VII gr., a najdráž tisíc po LV gr. aneb po 1 fl[b] gr. I protož, chtějí-li mi je také tak dáti, že já je již bráti budu do těch tří tisíc. A pakli by jich jináč dáti nechtěli, ale rozmluv s nimi, chtí-li mi jich puojčiti tři tisíce teď do některého času, že já teď také budu cihláře míti, že mi je dělati bude, a že bych já jim je zase v brzkém času oplatil. A jestli že by se jim toho učiniti nezdálo, oznam mi to, že já jim proto ty, kteréžs vytržil, tak zaplatím: než viec jich bráti nebudu pro posměch. Datum Kostelecz f. III post Corpus Christi annorum ͻc XIIII°. — Michal Slavata z Chlumu a Košmberka.

Urozenému vládyce panu Přemyslovi z Vilmanic buď d[án].

377.

1514 d. 22. června v Poděbradech. — Hejtman Jan Bílský ze Skaříšova: o spravedlnost Říhy z Kostelní Lhoty. [4769.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti páni přátelé milí! Jakož jsem vám některú chvíli psaní učinil, co se spravedlnosti krále JMti člověka, Řiehy z Kostelní Lhoty, dotýče, kterúž na gruntích vašich po manželce své v Chrašťanech má, že jemu ten pátek před sv. Janem před vámi státi rozkáži: i teď jeho posílám a vás žádám, že jemu to, což by se jemu po ní spravedlivě dostati mělo, bez takových odtahuov oznámíte, a oznámíce, že jemu ji zdvihati zbraňovati nebudete, aby mne již o to viece nestaral a já vám také v tom abych pokoj učinil. Ex Podiebrad f. V. ante festum s. Johannis Baptiste annorum ͻc XIIII°. — Jan Bielský z Kařiešova, hajtman na Poděbradech.

Slovutné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Kouřimě, přátelóm mým milým.

378.

1514 d. 22. června v Přebozích. — Mikuláš ze Zásmuk ustanovuje schůzi přátelskou do Poděbrad. [4955.]

Službu svú vzkazuju, páni sousedé milí! Kdež mi píšete žádajíc, abych vám dal znáti, kdy bych chtěl o tu věc, což sě Lahodníka dotýče, k rovnání dva pány přátely vydati, a vy že byšte chtěli také dva vydati, abych vám toho místo v kraji našem našem [sic] menoval: i na žádost vaši v tento pondělí najprv příští já s pány přátely v Poděbradech býti chci tím raněji. A tu, bude-li mne co moci slušného

potkati, od vás chci přijíti. Dán na Přebozích ten štvrtek před svatým Janem ͻc léta XIIII⁰. — Mikuláš z Zásmuk a na Přebozech.

Múdrým a opatrným panu purkmistru a radě města Kouřimě, súseduom mým milým.

379.

1514 d. 23. června na Hradeníně. — **Albrecht Amcha z Borovnice žádá za půjčku.** [14.]

Službu svú vzkazuji, páni a sousedé moji milí! VMtí já prosím, že tu víru mám, že to pro mě račíte učiniti a k mý jistě pilný potřebě puojčiti mi III ſꝰ gr. jedný za dvě neděli, a já vám zasě oplatím. Neb jistě račte znáti, že mi velmi dobře a vděk tiem puojčením učiníte. A já zasě VMtem k vůli takovou věcí i mnohem větčí, pokudž by jedny možnost má mohla bajti, chci sě oplatiti a přátelství a dobrý sousedství zachovati. Dán na Hradeníně v pátek před narozením sv. Jana Křtitele léta Páně XV^C^XIIII⁰. — Albrecht Amcha z Borovnice a na Hradeníně.

Slovutné opatrnosti pánům purkmistru a radě města Kúřimě, pánům a sousedům majm milajm.

380.

1514 d. 23. června v Zalešanech. — **Václav z Říčan: o některé dluhy.** [2212.]

Službu svú vzkazuji, slovutný opatrnosti páni a přátelé milí! Kdež mi píšete žalujíce na Zemana z Myškovic, že by povinovat byl za ryby obecní: i týž Zeman tomu otpierá pravě, že ste Jírovi Nohavičkovi roku přidávali po dvakrát i s ním smlúvu brali bez jeho vědomí. Než protož jsem já Zemanovi rozkázal, aby k vám šel a s vámi se o to smluvil a vám toho platce byl vedle své možnosti. Kdež vás prosím, že mu račíte roky slušné dáti, aby on vám mohl práv býti.

Páni a přátelé milí! V paměti jmieti račíte, že jsem k vám na rathúz přišel z rychtářem Myškovským žádaje vás, abyšte rozkázali Šimonovi Šatnému zaplatiti dluh III ſꝰ XVIII gr. míšenských. Tu ste mi za odpověď dali, že jest vězeň Burjanuov; a když z Burjanem místo bude jmieti o jeho dluh, že přede všemi jinými dlužníky rychtářuov dluh zaplacen má býti, a z rukojmie že ho neráčíte propustiti, leč jemu práv bude. I žádám já vás, že vedle téhož přiřčenie tomu se dosti stane, aby jemu zaplaceno bylo. Ex Zalessan f. VI. ante Johannis Baptiste annorum ͻc XIIII⁰. — Václav z Říčan a na Zalešanech, místosudí královstvie českého.

Páni a přátelé milí! Žaluji vám na Hrada, spolusouseda vašeho, že jest mi dlužen za ryby III ſꝰ míšenských a VI gr. míšenských; i prosím vás, že jemu rozkážete zaplati[ti] bez prodlévání, neb jest mi jich potřeba.

Slovutné opatrnosti pánóm purkmistru a radě města Kouřima, pánóm a přátelóm mejm milým.

381.

1514 d. 24. června na Kunstberce. — Jan Křinecký z Ronova naléhá na zaplacení dluhů. [2162.]

Službu svú vzkazuji, moudří a opatrní páni a přátelé milí! Což se těch dlužníkóv mých klaméřóv dotýče, spoluobyvatelóv vašich Vaňka Stýskala, Duodka, Duchka krajčieho a Třídvorského, divím se tomu, proč mi tiem tak dlúho prodlévají a tak dlúhé prótahy svými klamy činie. I tedt opět k vám posielám Vaňka písaře svého a prosím vás, že je k tomu přidržíte, aby mi dluh muoj po něm bez dalšieho prodlévánie hned poslali. Neb dobře znáti muožete, bych jim na vaši žádost byl nečekal od sv. Jiří až do sv. Ducha, že bych svého již byl na nich dávno dobyl, jda k nim podle práva. Ale žeť sem žádost vaši v tom oslyšet nechtěl, i protož vám věřím, že mi bez dalšieho prodlévánie zaplatit kážete. A šíře vás Vaněk písař ústně spraví. Ex Cunstbergk sabbato s. Johannis Baptiste 514. — Jan Škřinecký z Ronova a na Kunstberce.

Moudrým a opatrným pánóm purkmistru a radě města Húřima, přátelóm mým milým.

382.

1514 d. 1. července v Přebozích. — Mikuláš ze Zásmuk: aby Lahodník z vězení byl propuštěn. [4957.]

Službu svú vzkazuji, páni súsedé milí! Došla jest mě řeč, že by Lahodník v vazbě vaší seděl pro ten skutek, kterýž jest mně neslušný učinil. Poněvadž jest o tu věc smlúva, protož já vás prosím, že mně k vůli račíte jej pustiti, ať von svýho hledí. Dán na Přebozích tu sobotu před svatým Prokopem léta ꝺc XIIII°. — Mikuláš z Zásmuk a na Přebozech.

Múdrým a opatrným pánuom purkmistru a radě města Húřimě, pánuom súseduom mým milým.

383.

1514 d. 4. července v Praze. — Pražané zvou k poradě o žádosti královĕ za pomoc vojenskou ke dni 13. července ꝺc.

Službu svú vzkazujem, opatrní přietelé milí! Tajno vás*) n... náš najmilostivější, nám i všemu stavu městskému své nebezpečenství i poslední téměř potr... oz]namovati ráčí, a v jakém JMt i s dědici svými jsa opuštěn nebezpečenství jest, kdež i knieže JMt... od JKMti jest v poselství k nám i k vám vyslán, maje JMt listy věřicí na svú osobu i na ná... ečnému jednání. A toho JKMt žádati ráčí, abychme pro JKMti i JMti dědicuov obranu dva tisíce [pěších a dvě stě] koní ote všeho

stavu městského k JKMti vyslali, jakož pak z těch listuov, kteréž vám oznámeny budú... [Pří]pisy těch listuov byli bychme vám poslali, ale pro krátkost času k tomu jsme dostačiti nemohli, krom**) kr... Pro... abyste hned bez meškání s vašimi obcemi pilně rozmluvili i zuostali, a z vás některé osoby k nám nemeš[kajíce... pos]lali, a ti aby se u nás na rathúze den svaté Margrethy najprv příští ráno nadjíti dali a tu JKMti žá... přímluva bude vám šíře oznámena. Kdež vám věříme, znajíc a rozumějíc, že JKMti pi[lná žádost pro]dlení žádného jmieti nechce, tak se nám zdá a vidí, že JKMti v této věci slušně a poctivě... pilnost přičiníte, aby naším společným jednáním, kteréhož bez vás nám se zavierati ne[chce, JKMti od]pověď příjemná i pomoc užitečná dána býti mohla pro naše i všeho stavu našeho budúcí do[bré] ... pospěšte, nikoli toho jináče nečiniece. Prage f. III. die Procopii anno ꝛc XV^{C}XIIII^{0}. — Purk[mistři a rady Starého] a Nové[ho měst Pražských].

Páni přietelé milí! Knieže Bartoloměj JMt ještě jest tuto vuoli a rozkázaní krále JMti oznámil, a to též vás aby došlo, vám poručil, abyšte vy hned bez prodlení v vašem městě oznámiti rozkázali, aby žádný pod hrdlem nikam mimo vuoli JKMti a k žádnému na žold a službu nechodil; a to tak abyšte vyplnili, vás žádáme. Neb jest o tom zpráva některá, že by někto ven z země lid vésti chtěl. Již vy té věci neobmeškávajte, ale tak to opatřte, aby se vuoli krále JMti dosti stalo.

Opatrným purkmistru a konšelóm města Gúřimě, přátelóm našim milým.

*) Široký pás listu na příč jest patrně od myší ukousán. — **) Jediné přiložen byl přepis listu krále Vladislava ze dne 18. června 1514, jenž zní takto: Vladislav z božie milosti ꝛc. Poctiví, opatrní, věrní naši milí! Oznamujem vám, že nám píše osvícený Bartholoměj, ujec věrný náš milý, kterak byšte vy nynie při tom sněmu v Praze uslyševši takovú potřebu a pilnú žádost a prozbu pánuov uherských, že ste se s velikú ochotností a chtivostí k tomu měli, abyšte nás a dědice naše i panuov uherských neopustili, než nám pomoc že byšte vypraviti chtěli a chcete; než že jest to tím zastaveno, abyšte ze všech stavuov osoby vybrali a sem abyšte je vypravili k jednání té války. I to sme my všecko pánóm uherským oznámili. Kdež my napřed sami od sebe i od dědicuov našich velmi vděčné takovú hotovost a chuť od vás jsmy přijali, a páni uherští vám z toho velmi děkují. A k tomu páni uherští nás prosili, abychom vám oznámili, abyšte takové poselství k nám zanechali, že by nic neprospělo, než spíše nám uškodilo. I to znajíce, toho poselství zanechajte.

Než za to my vás ještě s pilností žádámy a páni uherští prosí, abyšte hned nemeškajíc nám ku pomoci dva tisíce pěších a dvě stě koní stav městský vypravili, žádného v tom nečekajíc, abychom těmi lidmi sami se i dědice naše, kdež jsme bytem, opatřiti mohli a je při sobě měli, abychom dostatečněji a bezpečněji opatřeni býti mohli. Neb jsme nynie velmi zle opatřeni; žádných lidí při sobě nemámy. I vždy vám již věříme, že nás z své lásky spěšně neopustíte a ty lidi vypravíte, a nás tak opatříte i dědice naše jako milovníci pánuov svých. A potom shledati máte, že vší milostí a dobrým my i dědici naši na budúcí čas odplacovati vám to budem za takovú volnost vaši. Dat. Bude dominico post Corpus Christi [18. června] anno Domini ꝛc XIIII, regnorum autem nostrorum Hungarie XXIIII, Boemie vero XLIII ꝛc. — Ex commissione propria regie Majestatis.

Poctivým a opatrným purgmistróm a radám Starého a Nového měst Pražských i jiným městóm královstvie Českého našeho, věrným našim milým.

384.

1514. d. 7. července. — Rada m. Tábora dovolává se pomoci proti okolním zemanům. [4954.]

Službu svú vzkazujem, slovutné opatrnosti páni, přátelé naši milí! Příhoda ta, která se jest u nás nenadálá a mimo naši všecku naději stala ten pondělí před svatým Janem Křtitelem božím, snad se jest i vaší opatrnosti donesla. Ale že v takových případnostech mnohdykrát od těch, ktož slyšené řeči rozprávějí, přiháže se, ač ne zoumyslně, nejistou pověst přiměšovati, jinajch pak, kteříž nepřátelstvím jdou, i to, čehož na pravdě grunt neleží, v to vtrušovati a to jištěním šířiti, z pravé nenávisti že jest úsilé: protož, ač jestliže by kto o tom jinak VMti pravil, nežli tato naše zpráva jest, kterou se jest nám potřebné zdálo VMti známo učiniti, toho žádáme, že takovajm řečem u sebe miesta dávati a tomu věřiti neráčíte.

Dále, milí páni, i toto VMti, jakožto pánóm přátelóm svajm dobrajm, oznamujem, kterak mnohé neobyčejné věci nás potyakají [sic], že někteří sousedé naši od některých zeman se zavazují, aby proti nim nebajvali, posly naše bíti chtí, jako se jest tuto minulou neděli...*) musili se s listy zase navrátiti. K tomu nám se zjevně mnohé pohrůžky dějí, že nám škodu udělají i vohně i jinajch rozličnajch věcí dotýkajíc, puntujíce se vespolek proti nám. Někteří také s klekáním přísahu činíce, že se toho nad námi mstíti chtie, jiní jiné koňmi daříce k tomu jich ponoukají, jakož nás o tom mnohé vajstrahy od našich milých a dobrajch přátel došly sou i ještě docházejí, kterak by se na nás zbierati měli.

I protož VMti prosíme, jestliže by na nás aneb na poddané naše co takového přišlo, že nás v tom litovati ráčíte i také neopustíte; jakož i my na jiném nejsme, ač zašlo-li by co takového odporného, jehož Pane Bože nedopouštěj, abychom VMti v ničem neopustili, tak jak jsme se sobě vespolek zapsali a zavázali, o VMti též plné naděje jsouce, že nás opustiti neráčíte. Neb již skutečně toho nad vosobami stavu našeho dovozovati pokoušejí, což od některého času v pohrůžkách rozšiřovali, tak aby zabili, kdy chtěli, koho by se jim zdálo, a za to aby jim nebylo nic řiekáno, jako by na to právo měli. Datum f. VI. Wilibaldi episskopi anno Domini 1514. — Purgrmistr a rada města Hradiště hory Tábor.

Slovutné opatrnosti pánuom purgrmistru a radě města Kouřimě, pánuom přáteluom našim dobrým.

*) Jeden celý řádek plísní je zničen.

385.

1514 d. 8. července. — Jan Rašín z Rizmburka: proti zatčení člověka svého. [2070.]

Službu svú vzkazuji, moudří a opatrní páni a přáteli moji milí! Kdež ste mi rozkázali vzieti člověka mého osedlého z Pučer Jana, i mně se zdá, že ste mi toho

učiniti neměli, abyšte na mé krunty sáhli bez mého vědomí. Neb kdybyšte byli ke mně poslali, věděl bych já se k vám v tom kterak zachovati; a kdož by jej kolivěk viniti z čeho chtěl, vy nebo kdo jiný, že bych já od něho všecko spravedlivě učinil. I protož vás žádám tiemto listem, abyšte mi jej vydali jakožto člověka mého osedlého a ke mně se v tom tak zachovali podle zřiezenie zemského. A já od něho spravedlivě učiniti chci, což vy aneb kdo jiný žádati bude. Datum sabbato die Kyliani anno 15XIIII⁰. — Jan Rašín z Rismburka a na Hrádku.

Moudrým a opatrným pánuom purkmistru a radě města Kouřimě, přáteluom a souseduom mým milým.

386.

1514 d. 16. července v Libenicích. — Václav Lorecký z Elkuše obviňuje faráře, že ženatého Linharta vědomě s druhou ženou oddal. [1527.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti páni a přátelé milí! Vězte, že jest ke mně přišla Kateřina manželka Linharta, kterýž jest pod mocí vaší v špitále pluhařem, žádajíci mne, abych jí list k vám dal, kterak jest ona, jsúci u mne v službě na Libenicích, že jest se s ním křesťansky knězem oddala, dále mne zpravujíc táž Kateřina, že jest se její muž Linhart tu ve špitále vašem s jinou ženou oddal. Protož já vás žádám, že vy znajíc takovú věc neřádnú od téhož Linharta muže jejího, že jemu tohoto trpěti nebudete, a což by při tom manželka jeho nadepsaná spravedlivě žádala, že jí k tomu radni a pomocni budete.

A dále mne zpravila jest, že jest u kněze faráře vašeho byla oznamujíc jemu tyto všecky věci nahoře psané, že týž Linhart manžel její jest, aby jeho s jinou neoddával, a on přes to přese všecko jí za otpověď dal, když jest mu mluvila, že list ode mne přinésti chce, že bych já mohl psáti, co bych chtěl, v listu. I ať to kněz váš vie, jestliže on co píše v listech neduovodného, žeť sem já nikdy nepsal neduovodných věcí, a že sobě on o mně nespravedlivě smýšlé. Než což já koli píši, žeť píši tak, jakž samo v sobě jest. Dán na Libenicích v neděli před s. Máří Magdalenskú léta ɔc patnástistého XIIII⁰. — Václav Lorecký z Elkuše a na Libenicích.

Slovutné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Kúřima, přáteluom milým.

387.

1514 d. 16. července v Jihlavě. — Dva měšťané Brněnští: za odklad soudu s lupiči. [6305.]

Múdří a opatrní páni, přáteli naši milí! Službu naši vašejm opatrnostem vzkazujem a věděti dáváme, kterak na nás vznesl Mikoláš spoluměštěnín Jiehlavský, kterak by Jan Synger mečieř, spoluobyvatel náš Brnenský, na nejaké zločince práva jest žádal, kteří škodu jsou učinili kuopcuom našim, kteříž [v] vazbě vaší jsou. Protož my vaší opatrnostech [sic] prosíme, jakožto pány a přátely naši, že ráčíte prodlení

míti, až my tu věc na naši starších [sic] vzneseme a vašem opatrnostem psaním úmysl starších našich oznámí se. Dán v Jiehlavě tu neděle po světí Markytě leta Páně MCCCCCXIIII. — Hanrich Rais. — Mathúš Cobislawer.

Múdrým a opatrným pánuo purkmistru a radě města Kouřima, pánóm přátelóm našim milým.

388.

1514 d. 17. července. - Rada m. Brodu Č.: o mistra popravního. [4048.]

Službu svú vzkazujem, slovutné opatrnosti páni, přietelé a sousedé naši milí! Oznamujem VMtem, kterak včera u večer při městě našem mord nešlechetný učiněn jest, tak že jednoho dělného a dobrého pacholka jiní třie zamordovali jsú, kteřížto u nás u vězení sedie; a k nim hned bez meškání zítra bohda právem míníme přistúpiti a jimi neprodlévati. Protož žádáme vašich opatrností, jestliže jest možná věc, jakož nám se vidí býti dle dobrého sousedstvie, že byšte ráčili s panem rychtářem VMtí rozmluviti a jemu rozkázati, aby pan rychtář mluvil a rozkázal mistru popravniemu k nám hned dnes na noc neb zítra tím raněji se vypraviti, a bude jemu zaplaceno; a mý abychom lidmi v tato diela netrmá[ce]li. Jakož řekl jest některým z našich, kdyby nám to potřeba kázala, že když by mu oznámeno bylo, chtěl by se sám k nám vypraviti. I věřieme VMti dle přátelstvie a všeho dobrého, že to pro nás učiniti ráčíte. Pakli by se čeho obával aneb nesměl, račte nám také věděti dáti hned po tomto poslu; neb my s těmi osobami nemíníme se chovati. Datum f. II. post Divisionem apostolorum ao. 1514. — Purkmistr a rada města Brodu Českého.

Slovutné opatrnosti pánóm purkmistru a radě města Gúřimě, pánóm přietelóm a sousedóm našim milým.

389.

1514 d. 19. července. — Jan Žišovský z Údimě: o dluhu bratří svých. [3491.]

Službu svú vzkazuji, pane purkmistře, páni milí! Kdež mi ráčíte psáti dotýkajíc toho, kterak ste žádostné psanie učininili [sic] o dluh pana Jakuba spoluradného vašeho: i milí páni a přátelé, prvé sěm vám zkázal po panu Čeňkovi na vaše žádostné psanie, že ta věc mne samého není. I ještě račte věděti: Psanie vaše, které ste ráčili učiniti, to já chci bratróm svým okázati; ale nyní na ten čas doma jich nenie. Než když budú, tu bez meškání z jednostané [sic] vůle vám na vaše psanie odpověď dána bude. I při tom já VMtí žádám, že ráčíte také k tomu prohlédati, abychom my bez svého poplatku nebyli. Neb sě mi vidí býti věc neobyčejná, aby jednomu tak mnoho věřeno bylo. Než by za to měl, abyšte ráčili věděti, že jest prvé od nás žádáno pana Jakuba, aby mu nevěřil. Já žádám VMtí, že mě podle toho

také ráčíte zachovati pro mé VMtem odslúženie. Datum f. IIII. Arsenii confessoris anno ꝛc XIIII. — Jan Žišovský z Oudimě.

Panu purkmistrovi a radě města Kúřimě, pánóm přátelóm mým milým b[uď] d[án].

390.

1514 d. 29. července. — Rada m. Brodu Č. přeje si, aby lid vojenský až dne 31. července byl vypraven ꝛc. [4047.]

Službu svú vzkazujem, slovutné opatrnosti páni přietelé a sousedé naši milí! Jakož nám psáti ráčíte, abychom vám oznámili, co se tkne služebných pánuov Pražan, že jako dnes okolo města našeho položiti by se měli, a VMt že byšte toho úmyslu byli, zítra bohda na noc své služebné vypraviti a k pánóm Pražanóm je připojiti ꝛc: I račte věděti, že dnes posel náš z Prahy jse jest vrátil a tak nás zpravuje, že mezi Dubčí a Běchovici měli by se položiti. Pak jistého nic vám oznámiti neumíme. Než nám se vidí, že bohda v pondělí dosti času k tomu vyslání bude, neb jsme také pánóm Limburským*) včera psali, že v pondělí úmysl máme vyslati, na nich toho žádajíce, aby jich služební s vašimi a našimi vespolek se spojili. Kdež tu vieru do nich máme, že se tak zachovají. Protož máme za to, že v pondělí dosti tomu času jest. Pakli by dnes u nás byli, chceme o to rozmluviti s hajtmanem panuov Pražan, na kterém místě měli by je naši služební naleznúti. A to VMti dali bychom znáti. Datum sabato die Marthe hospite Domini ao. 1514. — Purkmistr a radda města Brodu Českého.

I račte věděti, že páni Limburští dnes nám psáti ráčili. Kdež teď přípis listu tohoto VMti posíláme:

Slovutné opatrnosti pánuom purkmistru a raddě města Kúřimě, pánuom přietelóm a sousedóm našim milým.

*) Přepis listu rady města Nymburka zní takto: „S. ꝛc. Jakož nám psáti ráčíte, že úmysl máte a na tom jste se srovnali s pány Kouřimskými, lid služebný společně tento pondělí najprv příští vyslati, a naši aby podle vašich společných v jednom houfu pospolu byli ꝛc: Račte věděti, že my též na ten den k Kolínu vyšleme a našim hajtmanu a starším rozkážeme, aby se společně shledajíce přidrželi a jedni druhých neopúštěli, jakožto jsúce v sousedstvie my spolu v dobrém, aby oni též v dobrém tovařiství a spolu bratrsky k sobě se zachovávali ꝛc. — Purkmistr a radda města Nimburka na Labi.“

391.

1514 d. 30. července na Hradeníně. — Albrecht Amcha z Borovnice: aby ševcová Černá pohnána byla před soud. [4917.]

Službu svú vzkazuji, páni přátelé a sousedé moji milí! Zpravil jest mě Jan služebník muoj, kderak by ho zhaněla nějaká Černá, kderáž má muže ševce; a se-

děním jest tajž švec na nějakým domě v Kouřimi, ješto slove Jáma. A mluviec táž Černá k služebníku mýmu: nešlechetný lotře, zrádce a zloději, a že nejsi hoden choditi do královskýho města, a že zradíš a ukradneš. A přitom sou byli lidi, když jest jej haněla. I VMtí já prosím, že ráčíte touž ženou [sic] předce obeslati a služebníku mýmu s ní rok položiti, aby ona nám to lotrovství, zradu a krádež pokazovala před VMtmi. Neb račte věděti, že já o týmž Janovi služebníku svým sem slajchal a slyším slovo chvalitebný, ale ne takový slova, kderajmiž jest jej ona neřádně zhaněla. A dále VMti tajž Jan služebník muoj, ukazatel listu tohoto, ty věci šíře zpraví. A když mu ráčíte rok položiti, tedy on stane. Jedné mi račte odpověď psanou dáti, kdy by jemu od VMtí rok k stání položen byl. Dán na Hradeníně v neděli den sv. Abdona léta Páně XV^{C}XIIII^{0}. — Albrecht Amcha z Borovnice ɔc.

Slovutné opatrnosti pánům purkmistru a radě města Kúřimě, pánům přátelům a sousedům majm milajm.

392.

1514 d. 14. srpna v Praze. — Pražané oznamují výsledek svého jednání s pány a rytíři. [15.]

Službu svú vzkazujem, opatrní přietelé naši milí! Sněmu tohoto nynie minulého jaký zpuosob a řád držán jest, některým z vás, kteříž jsú při nás byli a dotrvali, vědomo jest. Než což se jest potom, když jsú se páni poslové všichni od nás rozjeli, jednalo, by jmělo všecko psaním býti oznámeno, bylo by obtiežné jistě obmeškánie. Neb mnohé a rozličné mezi pány a rytieřstvem a námi byly jsú řeči ústnie i psané, a někteří spisové mezi tiem jsú prošli obšierní a znamenití, z nichžto některé jsú sobě ve desky vložiti rozkázali, k kterýmž smy tak daleko vuole nedali. Než na čemž smy se s nimi rozešli a na čem sněm jest rozpuštěn, teď vám přiepis té odpovědi,*) kterú jsme pánóm a rytieřstvu naposledy dali posieláme, jiežto na tento čas zpraviti se muožte. Prage f. II. in vigilia Assumpcionis Marie anno ɔc XV^{C}XIIII^{0}. — Purkmistři a rady Starého a Nového měst Pražských.

Opatrným purkmistru a konšelóm města Gúřimě, přátelóm našim milým.

*) *Odpověď na artikule pánuov JMtí a pánuov rytieřstva od Pražan a stavu městského*:

„Kdež ste VMt obšírné psanie učiniti ráčili o tom artykuli, což se zprávy dotýče: nám upřiemo se zdá, abychom se všichni podle instrukcí zachovali tak, jakož JKMt i pánóm poslóm JMti o tom artykuli v též instrukcí na miestě svém mocně poručiti ráčil, ten artykul aby tak zuostaven byl, pokudž vuole JMti krále jest, poněvadž JKMt to vyhrazovati ráčí: jestliže by pak všem aneb kterému stavu co v tom zapsání při té zprávě náleželo, a to že by slušně před JKMtí pokázáno bylo, že neráčí v tom žádné křivdy učiniti, než každého při jeho spravedlivosti, což komu JMt učiniti má, zachovati ráčí.

Item. Což se o hajtmany zřiezenie dotýče, kteříž pro výtržné lidi, zloděje, rajthary i cizozemce v krajích jsú usazeni, o tom máme od krále JMti dostatečné psanie, kterak se v té věci zachovati máme. I pokudž JMtí o tom jest nám rozkázáno, v tom my se tak za-

chovati chcem. A což na nás jest, takovému zlému rádi překážeti i je přetrhovati budeme A stavem našim městským v té věci nemá nic sjíti.

Item. Což se ostatních artykuluov v spisu, kterýchž jste VMt nám podati ráčili, dotýče: poněvadž takové všecky znamenité a pilné věci mají se z lásky a z svornosti konati i zavierati, nám se zdá a vidí, poněvadž na tom jsme všichni stavové, abychom krále JMti za to prosili, aby konec mezi námi do sv. Václava učiniti ráčil, i jsúce v svornost a v lásku uvedeni, hned všeho dobrého všichni společně s VMtí pomáhati, jednati a obmýšleti budeme, že to VMt shledáte, což by dobrého a užitečného bylo napřed cti a chvály Boží, KMti a JMti dědicuo i koruny této, námi nic sjíti nemá." —

Toto také aby vás tajno nebylo, že najprv jednáno jest o ruoznici mezi námi a pány a rytířstvem, kdež, poněvadž smluviti s námi se neráčili, jest ta věc všicka na krále JMt vedle mocného všech stavuov přestánie podána. Potom jednáno o berni a o pomoc na dluhy krále JMti. Tu páni a rytířstvo na žádost JKMti k berni varné jsú přistúpili a dáti přiřkli, a to na jistý zpuosob, který sobě dskami znamenali, a že chtie hned ten pondělí po Matce Boží na nebe vzetí počieti vybierati ꝛc.

Při tom také některé věci nám a našemu stavu obtiežné na pány a rytířstvo jsú od nás v sněmu vzneseny. Najprve což se chozenie s ručnicemi dlúhými dotýče, že s nimi choditi chcme a budeme. Na to nám tuto dali odpověď: „Poněvadž sobě to obtěžujete pro nebezpečenstvie hrdel i statkuov svých, to buď při tom, jakž jste se opověděli, že s ručnicemi choditi chcete, však tak, aby to stálo dotud, dokudž by na KMt od nás společně to vzneseno nebylo. A več JKMt takové svolenie obrátiti ráčí, aby při tom stálo. A tuto věc také na jiné pány a rytierstvo [sic] na sjezdích, kteréž při sv. Bartoloměji jmieti budeme, vznésti chcme, poněvadž počet malý JJMtí při nás jest zuostal, aby i oni o tom věděli. Do toho pak času, jestliže by se co mezi námi a vámi pro ručnice přihodilo, tiem abychmy se nehonili ꝛc."

Item. Vzneseno jest dále, což se chození s rozličnú braní po městech dotýče, konečně že toho stav městský trpěti nemuož, aby páni neb rytieřstvo neb služebníci jich přijedúc do měst, kdež řád a právo jest, jměli s takovú neobyčejnú braní se nositi ꝛc. I jest nám dána odpověď, že to též na sjezdích, kteréž po krajích budú držány, vznésti chtie, aby se všichni vedle starodávnieho obyčeje při chození s braní zachovati ráčili. A toho také od nás žádali, abychmy se v městech Pražských též zachovali, aby s takovú braní v městě domácí nechodili, poněvadž toho pánóm a rytířstvu snésti nemíníte; a tudy aby s obú stran byla nelibosti příčina odjata. Kdež pak JJMtem jest pověděno, že se též zachovati jako JJMt mámy.

393.

1514 d. 15. srpna v Č. Kostelci. — Michal Slavata z Chlumu: o odklad stání. [2462.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti páni, přátelé a sousedé milí! Zpravil jest mě Kavan, člověk muoj, že by měl státi před vámi, jakožto zítra, o nějaký dluh. I protož, že úředník muoj nebude moci s ním tam státi na ten den pro některé mé pilné potřeby, i protož já vás žádám, že mu toho stání odložíte asi na tři neděle. Datum Kostelecz f. III. die Assumpcionis Marie ao. ꝛc XIIII°. — Michal Slavata z Chlumu a z Košmberka ꝛc.

Slovutné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Kúřimě, pánuom a přátelóm milým.

394.

1514 d. 29. srpna v Praze. — Pražané vybízejí k vyhlášce, že Zhořelecká i jiná cizí mince lehká jest zapověděna a že ve městech nikdo nemá s těžkou zbrojí choditi. [8.]

Službu svú vzkazujem, opatrní přietelé naši milí! Oznamujem vám, že na sněmu nynie minulém mezi jinými artikulemi bylo jest rozjímáno, což se mince lehké a cizí, která do tohoto království s velikú škodú se nese, dotýče; kdež páni a rytieřstvo, co se jim při tom vidělo, nám jsú podali, kterak by taková věc měla býti zastavena. I to my slyšíc od nich, to smy řekli na naše i jiných měst obce vznésti. A v tom sjezdové jich držáni jsú po krajích, na kteréžto byli smy naše zdánie a spis poslali, zvláště že jest čas k tomu byl krátký do sv. Václava uložen, v kterém by taková lehká Gerlická i jiná všeliká cizie mince, kromě uherských peněz a krajcaruo, měla z této země vybyta býti. Ale páni a rytieřstvo nám jsú odepsali z krajuo, že to jest již na sněmu zavříno i dskami zapsáno, aby do toho času jmenovaného byla mince taková vybyta a zapovědína. Kdež ačkolivěk my sme k tomu byli nepřistúpili, však proto, poněvadž již lidem svým zapovídají, aby takových peněz nebrali, a my bojíce se, aby do měst našich i jiných měst jich nenesli, ješto by tudy nám i vám škoda znamenitá přišla, protož vám věděti dávajíc oznamujem, abyšte to hned bez meškánie v městě oznámili, aby peněz Gerlických i jiných drobných cizích a lehkých do sv. Václava vybyli a více po tom času nebrali.

Také abyšte věděli, že jest bylo na pány a rytieřstvo v sněmu vzneseno, kterak mnozí z stavuo jich i s služebníky svými s braní neobyčejnú se nosí, kterážto věc nám jest netrpělivá, poněvadž po městech řád a právo jest. I povědíno jest nám a na tom zuostáno, že to na sjezdích po krajích jiným pánóm a rytieřstvu oznámiti ti páni chtie, aby při chozenie z branie vedle starodávního obyčeje, když do měst přijedú, se zachovali. Protož, to znajiec, tiem se zpravte a doma u vás všem obyvatelóm to oznamte a tak opatřte, aby s takovú braní neobyčejnú, jako s končíři, s kulemi, s sekerami, s holpartami žádný nechodil. Neb to jest pánóm a rytieřstvu oznámeno, že po městech též se jako i oni při chozenie s braní zachovati mají. Prage f. III. die decollati Joannis anno salutis nostre XV^c^XIIII. — Purkmistři a rady Starého a Nového měst Pražských.

Opatrným purkmistru a konšelóm města Gúřimě, přátelóm našim milým.

395.

1514 d. 14. září v Poděbradech. — Hejtman Jan Bílský ze Skařišova: aby Říhovi z Kostelní Lhoty spravedlnost jeho vydána byla.

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti páni, přátelé milí! Zpravil jest mne poddaný krále JMti, Řieha z Kostelní Lhoty, kterak by od Tlouka souseda vašeho

při právě vašem spravedlnost jeho hyndrována byla; toho nevím, z jaké příčiny. I jest mi to ku podivení, proč se to děje, že jste takové věci psaním svým anebo Tlouk oustním mluvením na mne nevznesli, ješto bych já toho, abych prvé na vás vznésti neměl, učiniti nechtěl. A protož dle dobrého přátelstvie vás žádám, že krále JMti člověku spravedlnosti jeho hyndrovati nedopustíte a jemu ji s práva pustíte. A jestliže Tlouk na gruntích krále JMti jakú spravedlnost má a ji slušně prokáže, psal sem vám prvé, a mám za to, i ústně mluvil, že jemu mým ouřadem zhajována býti nemá. Nebo kšaft, kterýž jest pod pečetí města vašeho přinesl, nic se v něm, aby jaká spravedlnost Tloukovi náležeti měla, nedotýče, než Katheřině, Havla Slanaře manželce. A protož já se tiem, aby jemu tu co náleželo, zpraviti neumím. Ex Poděbrad f. V. die Exaltacionis s. Crucis annorum ɔc XIIII°. — Jan Bielský z Kařiešova, hajtman na Poděbradech.

Slov. opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Kouřima, přátelóm mým milým.

396.

1514 d. 14. září v Ratajích. — Purkrabí Zdeněk z Bošína varuje měšťany, aby lidem poddaným piva na dluh nedávali. [4833.]

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni Kouřimští, přátelé moji milí! Kdež mi píšete žalujíc mi na Červa, na člověka pána JMti mého, kdež jest za něho slíbila Svata vdova za LXXX gr. českých: kdež jest dlužen Jakubovi Černému, sousedu vašemu: již jsem já vám je tam posélal dvakrát aneb třikrát ty jistý dlužníky. Neb muožte to dobře pamatovati, že jste mi o ně prvé psali. I mně se zdá, že bych já nebyl povinen vám jich tam viece jich [sic] posélati, poněvadž vy sami jich k tomu nepřipravíte, když já vám je posélám. Než proto já to chci udělati pro dobré přátelstvo, že je vám ještě jednú pošli.

A kdež mi píšete o Pavlíka, člověka pána JMti mého, že jest dlužen Přemyslovi XLVIII gr. českých: i tomu já rozkáži, aby tam se u vás postavil a zaplatil, co jest dlužen. Než za to vás prosím, že poviete sousedům vašim, aby oni piva jim nevěřili, lidem pána JMti mého; neb já se vám tiemto listem vopoviedám, jestliže jim kdo věřiti bude, aby věřil na své právo; neb já konečně nebudu dopomáhati, a lidi také nedopustím stavovati pána JMti mého. Datum Rataj f. V. die s. Crucis annorum ɔc XIIII°. — Zdeněk z Bošína, purkrabie na Ratajích.

Múdrým a opatrným pánuom Kouřimským, přáteluom mým milým.

397.

1514 d. 15. září v Č. Kostelci. — Michal Slavata z Chlumu o stání pro Jana Měkýše z Lipan. [2464.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti páni a sousedé milí! Jakož jest vám Matúš úředník muoj psal a Křížek o to před vámi stál, co se jest Janovi Měkýšovi

z Lipan, člověku mému, od Beránkové zetě, kramáře v městě vašem, [stalo], i kdež jest vás za to žádáno, abyšte se jím ujistili; i protož já vás ještě za též žádám, že se jím dostatečně ujistíte vedle práva a mně od něho spravedlivé učiníte, což vedle práva bude; a den k stání že mu o to bez prodlévání položíte. Abych vám měl o tom vypisovati, co jest učinil, tak za to mám, že vás to tajno není; a když k tomu přijde, tu se nám to pokáže. Datum ex Kostelecz f. VI. post Exaltacionem sancte Crucis anno ɔc XIIII⁰. — Michal Slavata z Chlumu a z Košmberka ɔc.

Slovutné opatrnosti panuom purkmistru a radě města Kúřimě, pánuom a sousedóm milým.

398.

1514 d. 19. září v Praze. — Pražané napomínají, aby byla válečná pohotovost a všude pozor dán na shluky lidu, ješto páni a rytířstvo lid po krajích sbírají. [19.]

Službu svú vzkazujem, opatrní přietelé naši milí! Dochází nás od přátel našich i vašich, kterak by páni a rytieřstvo lid po některých krajích zbierali a tento čtvrtek najprvé přieští polem se několika miesty položiti jměli. Kdež my neznajíc, by toho jaká této země potřeba byla, domysliti se nemuožem, co by v sobě ta věc nesla. Než to u nás jest, že tento sněm, kterýž jsú v Benešově jměli, to přinášie. I neznajíc jich úmyslu, ješto by nám snad a stavu našemu uškoditi mohl, vás žádáme i napomínáme jako přátel svých, že při městě vašem i okolo města všicku bedlivost od ohně zachováte, též válečnú hotovost jmieti budete a přikážete všem i zjevně provolati dáte, aby tak hotovi byli, jako by každú hodinu vytrhnúti jměli; a když by zvonění aneb trúbení uslyšeli, všichni hotovi byli a k ukázanému miestu táhli. V tom pak stráž a posluchy jmieti budete, jestliže kde lidé hýbati se budú aneb strhovati, a přišlo-li by co aneb k čemu se chýlilo, nám spěšně oznamte, abychom vás také neobmeškali. Neb nesluší v nepřátelství žádnému bezpečně spáti, ale opatrně se jmieti, zvláště že nepřátelé nemyslí než nepřátelsky učiniti. Protož, to znajíc, vám věříme, že toho neobmeškáte. Prage f. III. ante Mathei anno salutis nostre XV^{C}XIIII⁰. — Purkmistři a rady Starého a Nového měst Pražských.

Opatrným purkmistru a konšelóm města Kúřimě, přátelóm našim milým.

399.

1514 d. 21. září v Praze. — Rada Starého m. Pražského žádá za neprodlené zprávy o pohybech vojska panského. [14.]

Službu svú vzkazujem, opatrní přietelé naši milí! Jakož jsmy vám nynie, co nás dochází, oznámili, že by páni a rytieřstvo lid v některých miestech a snad i po krajích strhovati i polem klásti měli: i jestliže v kraji vašem to seznáte, an se lidé

kládú během válečným a polem se strhují, pilně, vás žádáme, toho špehujte, tak-li se zase roztrhnú a kam se obrátí. A budú-li se k jiným vojskóm do jiných krajuov strojiti, to nám hned spěšně na náš náklad po poslu oznamte, abychmy věděli se čím zpraviti, i sebe a vás také v tom opatřiti. I věříme vám, že o tom pilnost mieti budete. Neb bychme neradi, aby nám a stavu našemu někto uškoditi měl. Prage f. V. die Matthei apostoli et euangeliste anno salutis nostre XV^C^XIIII. — Purkmistr a rada Starého města Pražského.

Opatrným purkmistru a konšelóm města Gúřimě, přátelóm našim milým.

400.

1514 d. 21. září v Radimí. — Adam ze Slavkova: o dluh služebníka Pavla. [2490.]

Službu svú vzkazuji, pane purkmistře s pány, přátelé moji milí! Kdež v paměti máte vaší psaní mé, kteréž jsem vám učinil o Pavla služebníka našeho o dluh, kterýž má na lidech vašich, tu z rozkázání vašeho rok dání jsú mu položili vo posviecení vašem. A on k tomu času i na ten čas u nich se jest stavoval. A oni jeho ještě jakýmis žerty a kylindříky odbývají. I divnáť mi jest to věc, proč se mu to od nich děje, ješto by se dáti nemělo. Protož vás já ještě prosím, jakožto soused pánuov a přátel svých milých, že mu to bez prodlévání dalšího zapraveno bude od nich. Pakliť by se to nemohlo mu od nich státi, již byšte mu v tom za zlé míti nemohli, neb by oni sami vinni byli, že by se k nim, ač nerad, ale mušením přinucen jsa podle zřízení země této zachoval. Datum ex Radim annorum 1514 die diui euuangeliste Mathee. — Adam z Slavkova.

Slovutné opatrností panu purkmistrovi a radě města Kúřima, přáteluom a súseduom mým milým.

401.

1514 d. 3. října na Č. Kostelci. — Purkrabí Jan z Kamenné Lhoty: o dluh Elišky Vaječkové z Jevan. [4566.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti páni a přátelé milí! Vznesla jest na mne Elška Vaječková z Jevan, poddaná JMti pána mého, že by jí byli dlužni spoluobyvatelé v městě vašem kovář Žežhule puojčených peněz XV gr. českých, Šimek hauzknecht, kterýž jest u nožířky, I ſſ^P^ XV gr. též českých, kteréž jsú mu dány k věrné ruce schovati. Kdež jest několikrát žalovala rychtáři v městě vašem, a že jí vždy dáno nic není. I žádala jest mne v tom za opatření. I protož já vás žádám, že témuž kovářovi Žežhulovi a Šimkovi též Elšce, JMti páně poddané, zaplatiti rozkážete bez dalšího prodlévání a jejich prací a nákladuov. Dán na Kostelci v úterý před sv. Františkem léta ɔc XIIII°. — Jan z Kamenné Lhoty, purkrabie na Kostelci.

Slovutné oparnosti pánuom purkmistru a radě města Kúřimě, pánuom a přáteluom mým milým.

402.

1514 d. 4. října v Č. Kostelci. — Michal Slavata z Chlumu: aby dva radní na Kostelec byli vysláni. [2465.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti páni přátelé a sousedé milí! Oznamuji vám, že mám zde rok míti na Kostelci tento pátek najprv příští, kdež Mikuláš Hlaváč z Černík žádá práva na tu starú rychtářku ze Kšel, kmetičnu těch Pražských mistruov. I protož vás žádám, že pošlete sem na Kostelec dva z spoluradních vašich tento pátek najprv příští tím raněji. Dán na Kostelci v středu den sv. Františka léta ꝛc XIIII⁰. — Michal Slavata z Chlumu a z Košmberka ꝛc.

Slovutné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Kúřimě, přátelóm a sousedóm milým.

403.

1514 d. 11. října v klášteře sv. Prokopa. — Purkrabí Matěj ze Střimelic upomíná o peníze za dříví. [2670.]

Službu svú vzkazuji, múdří opatrní páni a přátelé moji milí! Vězte, že vznesl na mne Rubín z Radvanic, člověk poddaný JMti pána mého, kterak by jemu Stajskal, soused a spoluobyvatel váš, dlužen byl za les za třimescitma drev po II gr. českých, kdež po častém jeho napomínání jemu platce až dosavad býti zanedbává. Kdež sem já k vám, páni milí, o to snad dvoje prvé psaní činil, vždy toho žádaje na VMti, aby člověku JMti pána mého dluh spravedlivý zaplatil; i tomu se od něho dosti neděje. I milí páni a přátelé! Já vás ještě prosím podle dobrého přátelství, že vy nadepsaného souseda a obyvatele vašeho k tomu míti a přidržeti budete, aby platce byl bez dalších odtahuov, aby o to člověk JMti pána mého dalších prací a starostí nevedl. Pakli by se to nestalo, již bych já nemohl člověka JMti pána svého v té věci opustiti, než aby on svého právem obstavným dobýval. Odpovědi žádám. Dán na klášteře svatého Prokopa v středu po s. Marku papeži anno XIIII⁰. — Matěj ze Střmelic, purkrabie na klášteře sv. Prokopa.

Neb abyšte ráčili věděti, že jeho věc není, než panská. A on s toho má tento pondělí počet učiniti.

Múdrým a opatrným pánuom purkmistru a radě města Kouřima, pánuom a přátelóm mým milým.

404.

1514 d. 17. října v Praze. — Pražané zvou k poradě na den 24. října a žádají, aby vše na cestu ku králi připraveno bylo. [16.]

Službu svú vzkazujem, opatrní přietelé naši milí! Slyšeti jest, že by král JMt stavóm královstvie tohoto o ty ruoznice, kteréž mezi nimi jsú, ráčil rok po-

kládati na den určitý okolo svatého Martina najprve příštieho. Kdež nechtiec, aby na nás které obmeškanie v takové veliké a znamenité našie potřebě přijíti jmělo, ješto snad, kdyby nám bylo potom oznámeno, nemohli bychme se k tomu tak podstatně s hotovostí všelikú, majíce před sebú čas krátký, připraviti: protož žádáme vás pro naše i vaše společné dobré, abyšte z vás některé osoby bez meškanie k nám vypravili, a ti aby se u nás v Praze tento úterý najprvé příští konečně nadjíti dali; a to pro tu příčinu, abychme s sebú majíce srozuměnie a mezi sebú to, kto s čím by k JKMti jeti jměli, a na miestě všecko majíc pohotově postavili. A také vy do toho času, dokudž by vám rok jmenován nebyl, to u vás hotovo mějte, co k sjezdu náleží, i všecky jiné potřeby na cestu. Neb tak srozumieváme, že v počtu dosti drahném ta jiezda býti musí. Protož, to znajíc, vám věříme, že v takové věci, kteráž po mnohých pracech a nákladiech již jako k konci jíti počíná, nikoli neobmeškáte. Prage f. III. in crastino Galli anno Christianorum ɔc XV^C^XIIII^0^. — Purkmistři a rady Starého a Nového měst Pražských.

Opatrným purkmistru a konšelóm města Gúřimě, přátelóm našim milým.

405.

1514 d. 3. listopadu v Praze. — **Rada Starého m. Pražského oznamuje rozhodnutí krále v příčině obnovení rad městských.** [13.]

Službu svú vzkazujem, opatrní přietelé naši milí! Vězte, že král JMt, pán náš najmilostivější, ráčil jest nám psaním svým oznámiti i poručiti, abychom to též vám věděti dali, což se obnovování po městech úřaduov dotýče, kterak byšte se v tom do času zachovati jměli. Protož na JMti rozkázánie teď z listu toho ten artikul jsme vám a slova JKMti vypsali a v tomto listu zavřená posieláme. Jimž vyrozumějíc, tiem se a volí JKMti zpraviti moci budete, poněvadž ta vaše byla jest žádost, a také že JMt některé v tom své dobré znáti i vaše ráčí. Kdež ačkolivěk jste prvé, jak se v té věci zachovati máte, věděli, ale pro širšie jistotu toho, abyšte ničímž obmeškáni nebyli, tajiti sme nechtěli. Prage f. VI. post Omnium Sanctorum anno ɔc XV^C^XIIII^0^. — Purkmistr a rada Starého města Pražského.

„Což se pak jiných měst našich královstvie Českého konšel sazení a obnovení dotýče, jmíti tak chceme, abyšte vy všem městóm to hned oznámili, aby oni strpení toho měli a obnovováni nebyli, neb jsú toho na nás žádali až potom, když rozsudek a konec mezi panským a rytířským a městským stavy zde učiníme. A tu potom vám i jiným oznámiti hned ráčíme, pokud se bude míti v tom zachovati.“

Opatrným purkmistru a konšelóm města Gúřimě, přátelóm našim milým.

406.

1514 d. 23. listopadu v Poděbradech. — Hejtman Jan Bílský ze Skaříšova: o nedorozumění mezi poddanými při účtování úroků na vrubech. [147.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti páni, přátelé moji milí! Vznesl jest na mne krále JMti služebník Tuoma Zeman z Peček, zprávu mi toho čině, že by měl spravedlnost ke III^C^XL ſß na Kubovi, člověku vašem v Třebovli, kterúž týž Kuba nadepsanému Tuomovi beze všech odporuov po všecka létha od počátku smlúvy po VI ſß gr. vyplňoval jest. A na to, tak mne zpravuje, miesto kněh že mezi sebú vruby udělané mají; a těmi každého roku bez omylu zpravovali jsú sě. Až pak nynie při těchto na rathúze našem položených penězích, kterýchž jest prvé neklad, jedněm penězóm Kuba, že by viece dal, otpor jest učinil; tomu se rozoměti nemuož z jaké příčiny ɔc. I milí páni přátelé! Já vás za to prosím, že vy člověka svého k plnění spravedlnosti Tuo[mo]vi skutečně přidržeti budete. Neb mi se zdá a toho spravedlivě povážiti račte, že se jest člověk váš na tom nemohl zmýliti, poněvadž jsú mezi sebú každého roku penieze po vrubích srovnávali a na tom se nemýlili. A také to znáti muožete, že jest člověk váš, poněvadž se jest v to dal, viece vrubu nežli registróm věřil. Datum na Poděbradech ve čtvrtek den sv. Klimenta léta ɔc XIIII°. — Jan Bielský z Kařiešova, hajtman na Poděbradech.

Slovutné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Kouřima, přátelóm mým milým.

407.

1514 d. 25. listopadu na Č. Kostelci. — Purkrabí Jan z Kamenné Lhoty: aby nepočínali obstavovati poddané. [4565.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti pane purkmistře a VMt páni milí Vznesl jest na mne Kavan, člověk pána mého JMti, že by jemu byly obstaveny peníze od pana Sáka, spoluradního vašeho, pro dluh Klikoše žita osmi korců. I VMti já žádám, že ráčíte ty peníze Kavanovi s práva vašeho propustiti; a cožkolivěk pan Sák bude žádati na Klikoše, že já tak pravím, že já hned zase od něho spravedlivé učiniti chci. Neb to sami znáti můžte, že takoví stavunkové nemohli by nic jiného učiniti mezi pánem JMtí a vámi nežli různice. Neb to sami dobře znáte, že skrze pána našeho JMt nikdy takoví stavunkové na sousedy a lidi vaše dopuštěni nejsú. Ale to račte rozvážiti, že by skrze vás počátek těch stavunků na lidi pána JMti přišel. Ale poněvadž jest prvé těch stavunků mezi pánem JMtí a vámi nebylo, i ještě by dobře bylo, aby neznikaly, než abychom s ubou [sic] stran se k sobě zachovávali a sobě dopomáhali, což jest spravedlivého. Neb já tak pravím, že bych chtěl se k vám upřímě zachovati, jako k svým dobrým přátelům, leč byšte vy se k nám ne-

chtěli zachovati. Za odpověď vás žádám. Dán na Kostelci den s. Kateřiny léta ꝛc XIIII°. — Jan z Kamenné Lhoty, purkrabie na Kostelci.

Slovutné opatrnosti panu purkmistru a radě města Kouřimě, pánům a přátelům mým milým.

408.

1514 d. 7. prosince. — Rada města Kolína uvádí Tomáše pekaře co plnomocníka Mikuláše Mikule k příjmu peněz za dům. [Z nejstarší knihy městské f. 62. b.]

Službu svú vzkazujem, múdré opatrnosti páni sousedé, přátelé naši milí! Vznesl jest na nás Mikuláš, spoluobyvatel náš příemím Mikule, kterak by ještě za dóm svój měl posledních peněz X ſſ gr. z práva vašeho od pana Jiříka Klobásy vyzdvihnúti, a podle práva jemu před vámi sě odevzdati vedle řádu a práva města vašeho. I nemoha týž Mikuláš pro nedostatek zdravie svého sám sě k vám vypraviti o to osobně, poručil jest tu všecku věc před námi mocně Tomášovi pekaři, spoluradniemu našemu, zeti svému, listu tohoto ukazateli, aby on tu summu, to jichž [sic] těch X ſſ gr. českých, přijal od téhož pana Jiříka Klobásy na miestě jeho mocně, jakoby on to sám osobně učinil, a všecko to, cožkoli vedle práva města vašeho dále dále [sic] bude mieti učiniti, aby na miestě jeho učinil. Neb on Mikuláš svrchupsaný nic sobě tu práva žádného nepozuostavuje ani svým budúcím, než plnú vuoli dávaje, aby nadepsaný dóm již psanému panu Klobásovi v knihy města vašeho vložen a vepsán byl. Vedle kteréhožto žádosti a mocného poručenie Mikuláše svrchupsaného i my vás také jako pánóv přátel našich milých žádámy, že to učiniti ráčíte dle spravedlivosti a takovéž libosti i mnohem větčie zasě proukázánie. Datum f. V. post Nicolai episcopi anno ꝛc V^C^XIIII. — Purkmistr a rada města Nového Kolína na Labi.

409.

1514 d. 31. prosince ve Vlašimi. — Konšelé m. Vlašimě: o poučení v těžké při. [4940.]

Slovutné vzácnosti páni, pane purkmistře se pány! Službu naši s přiezní všeho dobrého VMtem vzkazujem. A jakož řád a za právo od stara dávna po předciech našich držíme, kdež se k VMtem utiekáme jakožto ku právu vyšiemu. A teď vysíláme tovaryše své, žádajíce naučenie od VMtí jakožto od práva vyšieho. Neb jest přišla před nás pře dosti těžká, kdež rozumové naši toho postihnúti nemohú, jakož dále a šíře tito poslové, tovaryšie naši, vás toho zpraví, jaká a kteraká jest to pře. I za to my VMtí prosíme, že nám k tomu naučenie v té při po tovaryších našich ráčíte dáti. Neb my při tom se tak zachováváme, že vejpovědi žádné bez práva vyšieho nečiníme. Dán [v] Vlašimi v neděli před Novým létem léta ꝛc M°CCCCC°XIIII°. — Rychtář a konšelé městečka Vlašimě.

Slovutné vzácnosti pánóm purkmistru a radě města Kouřima, pánóm nám přieznivým, d[án buď].

410.

1515 d. 5. ledna v Budíně. — **Král Vladislav nařizuje, aby důchody do komory královské a od sazení konšelů podkomořímu povinné správně byly odváděny.** [21.]

[Vladislav z boží milosti Uhe]rský, Český [2c král, markrabie] Moravský 2c. Opatrní věrní naši milí! Ja[kož jsme] před sím nedávno statečnému Burjanovi Trčkovi z Lípy na Lipnici, podkomořiemu královstvie Českého, věrnému našemu milému, psáti a k vám listy vydati ráčili, pokud a jak on k vám i také vy k němu, což se sazení úřaduov konšelských v městech i také v přijímání duochoduov z měst našich nám do komory příslušejících i také jeho od sazení úřaduov dotýče, zachovati byšte se měli, i v jiném, jakož to ti listové naši pod našimi pečetmi témuž podkomořiemu vydaní a vám svědčící všecko šíře ukazují; protož vám přikazujem tak jmíti chtějíce, abyšte vy sobě proti těm listuom našim, kteréž jsme my témuž podkomořiemu vydati ráčili, nic ku pomoci nebrali, než ve všem se k němu podle toho psaní našeho, jakožto k podkomořiemu našemu, na místě našem od nás nad vámi usazenému, povolně a poslušně beze všech odporuov zachovali. Nebo my dálších zmatkuov v tom jemu činiti ani žádnému na něho dopouštěti neráčíme. A jestliže bychom co přes toto učiniti a rozkázati buďto z nepaměti nebo z vomylné zprávy aneb jakžkoli ráčili, to žádné moci jmíti nemá. Neb on, jestliže by jemu co přes toto naše rozkázání a psaní od vás buď na duochodích našich i jeho sešlo, vuoli tu od nás má, aby o to k vám hleděti a toho na vás dobývati mohl, tak aby se psaní a rozkázání naše nelechčila. Vědúce v tom býti vuoli a rozkázání naše konečné, v tom se tak zachovajte, jakž tuto píšem, jináče toho nečiníc pod uvarovániem hněvu a nemilosti naší královské. Datum Bude f. VI. in vigilia Trium regum anno domini 2c XV, regnorum autem nostrorum Hungarie XXV, Boemie vero XLIIII. — Ex commissione propria regie Majestatis.

Opatrným purkmistru a konšeluom města Kouřimě, věrným našim milým.

411.

1515 d. 9. ledna. — **Rada města Kolína ohrazuje se proti pomluvám, jako by loupežník Jan Sochor nevinně byl na právě usmrcen.** [4524.]

Službu naši vzkazujem, slovutné opatrnosti páni, přátelé naši milí! VMti zdraví, štěstí i všeho dobrého jako svým milým přátelóm věrně rádi přejem. A VMti túžebně oznamujem, kterak času nedávno minulého nějaký Jan Sochor, jsa zhúbce a lúpežník po silnicích krále JMti, pána našeho milostivého, k tomu i zjev[ný p]sanec, ku právu našemu od těch, kohož jest na svobodné sil[nici zloup]il a statek

jich s pomocníky svými pobral, dá[n jest], a pro své zlé činy a skutky smrt jest při právě našem vzal, [kterúž i] zaslúžil. Kdež pak někteří neváżní a výtržní [lidé], tak jakž nás od mnohých zprávy docházejí, tu příčinu na [naše zl]é smyslili a téhož Jana Sochora v tom vymlúvají, [a o ná]s řeči hanlivé, ale bohda nepravé a neduovodné rozšiřují, pravíce, že sme témuž zhúbci zemskému smrt bez viny učiniti kázali. Protož páni přátelé a súsedé naši milí, jestliže by ktožkoli v městě vašem to o nás mluvil nebo zprávu rozšiřuje činil zjevně nebo tajně, a že bychme to učinili, ješto bychom učiniti neměli, VMti za to s pilností, jako pánů přátel svých milých, prosíme, že tomu nikterakž věřiti neráčíte. Neb my k tomu tak pravíme, že křivě, neprávě a neduovodně jako nepravý a zlý člověk mluví a jako ten, ješto řád a právo opovrhl, všeho zlého jsa milovník. Neb my prvé, nynie a potom vždycky při tom stojíme, že každému, kdež toho místo jest, ku právu dostáti chcem, ač nás kto z čeho právem chtěl by viniti. I ještě vždy VMti prosíme a věříme, že VMt tuto zprávu od nás jistú majíce, ač by kto chtěl před vámi nebo v městě vašem nám co k lehkosti mluviti, že tomu ovšem nikterakž o nás věřiti neráčíte. Ale raději vás za to ještě a opět žádáme, že nám takového každého dle dobrého přátelstvie oznámíte. A my zase VMti všeliké dobré přátelstvie nyní i v budúciech časích takovúž libostí i mnohem větší chceme se rádi otplacovati. Datum f. III. post Epiffanias Domini annorum XV^{C}XV^{0}. — Purkmistr a rada města Nového Kolína nad Labem.

Slovutné opatrnosti pánóm purkmistru a radě města Kouřima, přátelóm a súsedóm našim milým.

412.

1515 d. 12. února. — Rada m. Hradce nad Labem přimlouvá se, aby Mikuláši cihláři dluh jeho byl zaplacen. [4502.]

Službu svú vzkazujem, vzácné opatrnosti páni, přátelé naši milí. Zpraveni jsúce od Mikuláše cihléře našeho, listu tohoto ukazatele, kterak jest postihl v městě při právě vašem dlužníka svého, Thomasa pekaře, za kteréhož před některým létem byv rukojmie člověku pana Trčky JMti do Dobrušky I$\frac{1}{2}$ ſſ a XIIII gr. na míšensko, jsa k tomu námi a právem přinucen, své jest zaň dáti musil: vašich opatrností pánuo přátel milých žádajíce pilně prosíme, že téhož Thomasa jemu Mikulášovi té I$\frac{1}{2}$ ſſ a XIIII gr., kteréž jest zaň dal, jakož my toho dobře svědomi jsme, zase k navrácení držeti a k skutečnému zaplacení připraviti ráčíte dle spravedlnosti, práva, přímluvy našie, a vašim opatrnostem tolikéž zase dobré libosti proukázánie. Datum f. II. ante Valentini anno ɔc 15. — Purkmistr a rada města Hradce nad Labem.

Vzácné opatrnosti pánóm purkmistru a radě města Gúřimě, přátelóm našim milým.

413.

1515 [?] d. 19. března v Č. Kostelci. — Václav z Říčan: o jalovice. [2211.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti páni a přátelé milí! Jakož mi píšete, dávajíc mi odpověď na mé psaní, bude-li naň to provedeno o ty jalovice, že mi chcete od něho spravedlivé učiniti: i jmenujte mi toho den, že já chci státi anebo tam poslati, že to naň bude uvedeno. Ať bych radšie byl, aby vráceno bylo bez toho uvozovánie. Odpovědi žádám. Dán na Kostelci v pondělí po Družebné neděli. — Václav z Říčan.

Slov. opatrnosti panu purkmistru a radě města Kouřimi, pánóm a přátelóm milým.

414.

1515 d. 14. června v Kostelci nad Labem. — Jan Šlechta ze Všehrd žádá, aby při dělání nového rybníka rybník jeho Voteležský poškozen nebyl. [2351.]

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni přátelé a súsedé moji milí! Račte věděti, že jest mi oznámeno, kterak byšte již rybník ten nad kostelíkem svatého Vojtěcha na tom potoku, kterýž od Toušec*) jde, dělali. Kdež já vám i obci té toho i jiného všeho dobrého a užitečného věrně přeji, však což by také bez škody mé bylo. Neb tak slyším, že když se ten rybník zavře a dodělá a voda se na něm držeti bude, že zatopí větší diel hráze rybníčku mého Voteležského; kterážto věc (jakož sami znáti račíte) bez znamenité škody a zkázy hráze té voplakováním a podmokáním býti by nemohla.

A druhé: Když by spuštěn býti jměl, že by s něho voda pro vaši vodu žádného vodpadu jmieti nemohla. Pak jakož manželka má spravedlnost má k polovici zbožie Hrádeckého s jeho příslušenstvím i k jinému statku nebožtíka někdy mistra Prokopa, muže svého, vo kterýž se dcerami svými v póhonu jest, tak vony také právo a spravedlnost mají k polovici dvoru Voteležského s jeho příslušenstvím. I znáte, kdybych já nynie s tou věcí mlčel a vám těch škod nepředložil (jakož sem to pak prvé psaním svým, když jste vo to ke mně luoni posielali, učinil), že by pan Rašín s panem Kunšem na miestě žen svých vo to vo všecko ke mně a k manželce mé hleděli a ty škody sobě několikeronásob, nežli by snad byly, na tom rybníce a dvoru Voteleži pokládali a jich upřiemo na nás postihati chtěli.

Protož já vám dělánie rybníka toho, jakož sem napřed pověděl, rád přeji, když to jediné opatřiti račíte, abychme my skrze takové jeho dělánie k škodě a budúcím nesnázem od osob předepsaných nepřišli. Dán na Kostelci nad Labem ve čtvrtek před svatým Vítem anno Christi 1515. — Jan Šlechta ze Všehrd a na Kostelci nad Labem.

Múdrým a opatrným pánóm purkmistru a radě města Kouřima, přátelóm a súsedóm mým milým.

*) od Toušic?

415.

1515 d. 18. června na Píčině. — Jan a Mikuláš Bechyňové z Lažan: že bratr jejich Fridrich pro nemoc k stání dostaviti se nemůže. [1357.]

Službu svú vzkazujem, slovutní páni, přátelé naši milí! Jakož jest Fridrich bratr náš před vámi státi měl tuto středu najprv příští o ten kuoň, kterýž jest člověku jeho loupežem vzat, a snad i některé jiné osoby proto státi sú měly před vámi, kteréž on bratr náš viniti chce; i oznamujeme vám, že on státi na ten den nemuož před vámi pro nedostatek zdravie svého; neb v kázni boží jest. I prosíme my vás a věříme vám, že vy takovéž věci odložíte, až by on zdráv byl. A když on zdráv bude, o tu věc on pojede aneb na miestě svém s mocí pošle. Odpovědi žádáme od vás listem vaším. Dán na Piečině po svatém Vítě léta ꝯc XV⁰. — Jan a Mikuláš bratřie Bechyňové z Lažan a na Piečině.

Slovutným a opatrným pánuom purkmistru a radě města Kouřimě, přátelóm našim milým.

416.

1515 d. 7. srpna v Mlékovicích. — Jindřich Voděradský z Hrušova: aby člověk jeho z vazby byl propuštěn. [3121.]

Službu svú vzkazuji, páni súsedé milí! Zpraven sem, že by Miláček člověk muoj do vazby vaši vsazen byl. I toho nevím, proč neb z které příčiny. I toho na vás žádám, že mi příčinu tu oznámíte a při tom také i člověka mého pustiti rozkážete. A já vám od člověka svého i každému vašemu i jiným spravedlivé učiním, kdož jej přede mnú z čeho viniti bude, ač, páni súsedé milí, to mi jest divná věc, že jest člověk muoj do vazby vaší vzat. Dán na Mlékoviciech v úterý před sv. Vavřincem léta ꝯc XV⁰. — Jindřich Voděradský z Hrušova a na Mlékoviciech.

Múdrým a opatrným pánuom purkmistru a radě města Kouřima, sousedóm mým milým, krom jednoho.*)

*) Tím myslí Premysla z Vilmanic, s nímž o dluhy dohodnouti se nemohl.

417.

1515 d. 23. září v Zalešanech. — Václav z Říčan: aby rychtáři z Myškovic dluhy jeho byly zapraveny. [2210.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti páni a přátelé milí! Psal sem vám několikrát, připomínaje vám přiřčenie vaše, kdež ste mi přiřéci ráčili, co se Šatného dotýče, že z vazby vašie vyjíti nemá, leč s rychtářem Myškovským se o jeho dluh smluví. Páni a přátelé milí! Já vás žádám vedle příčiny [čti: přiřčenie] svého, že Šatného k tomu mieti ráčíte. — Také jest na mě Myškovský rychtář vznesl, že

jest Běta smlúvu s ním učinila před panem purkmistrem, že mu chce dáti za svého muže nebožtíka Němce IIj ſſ gr. a V gr. bílých; a toho jest svědom pan Jan Bukač; a byl ty chvíle purkmistrem. Když ste mi psáti ráčili žalujíc na Zemana pro člověka pána JMti, že jest povinovat dluh spravedlivý: já sem hned k tomu Zemana měl, aby vám ten dluh dal; a slyším, že jest něco dal a vo vostatek má s vámi smlúvu. Téhož přátelství od vás žádám, že se zachováte k lidem pána mého JMti. Datum ex Zalešan dominico post Mathie anno domini $M^{o}V^{C}XV^{o}$. — Václav z Říčan.

Slovutné opatrnosti pánuom purkmistru a konšeluom města Kouřima, pánuom a přáteluom mým milým.

418.

1515 d. 8. října. — Rada m. Litoměřic: o 4 kopy gr. míš., co příspěvek na zaplacení dluhů poslův stavu městského. [4714.]

Službu svú vzkazujem, slovutné opatrnosti páni a přátelé naši milí! Nepochybujem, než že v čerstvé paměti máte, co se volencuov od stavu našeho vyslaných k králi JMti, kteréž sme předešlý čas byli vyslali, dotýče, v kterémžto počtu také jeden z spoluradních našich, Jakub Košťál, vyslán byl, kterýmžto volencuom summa od stavu našeho, jakž vám vědomo jest, dána a složena byla. Kterážto summa jim postačiti nemohši, v některú summu jsú se zdlužili. Kterúžto summu po městech, co které na tu summu dáti má, sečteno a položeno jest. Kdež na vás, páni a přátelé milí, dostane se dáti čtyři ſſ' míš. Protož vám věříme, že summu takovú nám bez meškání pošlete, aby náš vyslaný také z počtu vyjíti a summu tu, kteráž jim půjčena, podle jiných vyplniti mohl. Datum f. II. ante Dionisi anno ꝛc XV. — Purkmistr a rada města Litoměřic.

Slovutné opatrnosti panuom purkmistru a radě města Kouřima, přáteluom našim milým.

419.

1515 d. 18. listopadu na Lichtmburce. — Mikuláš Trčka z Lípy: aby poddaný jeho z vazby byl propuštěn. [2778.]

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni, přátelé milí! Znesl jest na mne úředník muoj Lichtmburkský, kterak byšte vy sirotka mého z Chotěboře Červenku, z některých příčin na rukojmích majíc, když jest se stavěl, dali vsaditi. O kteréhož vám též úředník muoj psaní jest učinil, (chtěje od něho všecko spravedlivé každému učiniti, kdož by jej z čeho viniti chtěl), aby jemu vydán byl. A vy nedavše žádné odpovědi jemu na to, toto jste učinili. Protož já vás žádám vedle zemského zřízení, že vy mi sirotka mého, téhož Červenku, vydáte, a já vám i každému, kdož jej bude chtíti z čeho vinniti, učiniti spravedlivé rozkáži. Neb znáte, že sem vám žádné

příčiny k nepřátelství nedal, a ještě na tom sem, k vám přátelství zachovati chtěje, ač by mě to od vás potkati mohlo. Pakli by se vám toho učiniti nezdálo a sirotka mého že byšte pustiti nechtěli, již bych já ho, jakožto člověka svého, opustiti nemohl. Datum Lichtmburgk dominico ante Elizabet annorum ꝛc XV⁰. — Mikuláš Trčka z Lípy.

Múdrým a opatrným pánuom purkmistru a radě města Kouřimě, přáteluom milým

420.

1516 d. 10. ledna v Bohuňovicích. — Prokop Čabelický ze Soutic stěžuje si na nesousedské jejich jednání. [324.]

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni přietelé a súsedé milí! Vznesl jest na mne Mikuláš z Bohuňovic, člověk muoj, že by jemu dlužen byl Jan Nelíčný řezník, obyvatel v městě u vás, LIIII gr., a nechce jemu práv býti. Kdež pak i starším řemesla řeznického i na rychtáře vašeho jest vznášeno, a tudy nic jemu dopomoženo není. I znajíc takovú věc, věřím já vám, že vy téhož Jana Nelíčného k tomu držeti a jmíti budete, aby člověku mému práv byl, poněvadž jest pod právem vaším zastižen.

A dále jest na mne vzneseno, kterak by Havel z Třemošnice, člověk muoj, obstaven byl od Komrsa, obývajícieho tu v městě pod právem vaším, pro dluh nějaký někdy otce svého ꝛc. I zpravil jest mne rychtář muoj z Radlic, že jest ten dluh zpravil na místě nebožtíka Raška za živnosti jeho. A k tomu také táhne se na pana Jíru Klobásu, spolusúseda vašeho, když jesti rychtářem byl týž pan Jíra, že jest se to ty časy dálo, ten dluh že jest vyplněn. I to znajíc, že jsú dva svědkové toho, věřím já vám, že vy člověka mého hyndrovati nedopustiete na právě vašem, znajíc jeho nevinu ꝛc. Nébrž jest mi tato věc do vás s podivením, jaké nesousedstvie proti mně i lidem mým okazujete, kteréž bych se věci do vás nenadál za mé přátelstvie, kteréž sem vám činil. Sirotky své vám k vuoli sem propouštěl, i jiné věci k žádosti vaší sem činil. A vy mi zase odměňujete; lidem mým spravedlivostí jich dopomáhati nechcete a je hyndrovati na právě vašem dopouštiete. I rozvažte to, trefí-li se jedno za druhé ꝛc.

Protož vždy ještě toho žádám, abyšte dluhu spravedlivého člověku mému dopomohli, a druhého abyšte s práva propustili; nebo bych s vámi v žádné nesousedstvie nerad vešel, leč by mne to od vás potkati nemohlo. Odpovědi žádám po tom poslu, abych se uměl zpraviti. Ex Bohuniowicz f. V. post Epiphanie Domini anno ꝛc XVI. — Prokop Čabelický z Sútic a na Týně.

Múdrým a opatrným pánóm purkmistru a radě města Gouřimu, přátelóm a sousedóm mým dobrým.

421.

1516 d. 14. ledna v Praze. — Pražané zvou ke schůzi, aby se před sněmem poraditi mohli o sbírání berně na zaplacení dluhů královských; upomínají o starší nedoplatky a sdělují list královský o platu hromničním do komory kr. [23.]

Službu svú vzkazujem, opatrní přietelé naši milí! Před časem nedávno minulým, tak za to máme, že jest vás došlo také to psanie, kteréž král JMt, pán náš najmilostivější, všechněm stavuom do krajuov tohoto království učiniti ráčil, JMt žádaje i napomínaje pro JMti i tohoto království budúcí dobré, aby všichni tu berni JMti svolenú na dluhy JMti zbírali. Kdež pak takové JKMti napomenutí spolu s posly, kteréž někteří z pánuo měst při nás o novém létě minulém jměli, jsme vážili i všecky věci buďto JKMti jako pánu svému a království tomuto též i nám užitečné nynější i budúcí jsme sobě předkládali. A v tom ve všem vidělo se jest a vidí, a tak jakž z časuov těchto i budúcieho běhu domysliti se muožeme, že by [ne]bylo neužitečné ani škodné, aby od nás ote všech a stavu našeho taková berně námi svolená bez odtahuo byla zbírána, a to z příčin těchto:

Neb ačkolivěk s králem JMtí pánem svým to zuostání máme, kterak máme a jsme JMti povinni tu berni dáti, ješto vám to tajné nenie, však proto takové berně zbíránie tomu nic ke škodě ani újmě [býti nemuože, jes]tliže od JKMti tiem pořádkem, jakž zavříno jest, k věcem našim bude ... [prove]deno, také JMti od nás všemu tomu stane se dosti, a tu berni JMti ... sobě takovú summu zdržeti i zachovati moci budeme, ješto ... vybírána k většímu nám užitku a jako za jistý poklad byli [by ... po]malu již jměli a položili. Také jestliže by JKMt vedle zuo[stání ... vě]ci naše na místo a konec do času toho, jakž vašim poslóm z listuo JKMti [jest] oznámeno, do sv. Jiří najprvé příštieho přivésti ráčil a nás JMt, abychme ... položili, ráčil napomenúti, a my nic hotového, čímž by takový nedostatek svuoj a t[émě]ř poslední JMti i tohoto království potřebu napraviti i před škodami opatřiti mohl a ráčil, před sebú neměli a tak spěšně JMti sebrati ani dáti nemohli: jistě JKMt k nám i k vám spieše a slušněji mohl o to mluviti, nežli my k JMti aneb někto z obce vašie k vám konšelóm a starším svým, že JKMt všemu již konečné miesto nám učiniti ráčil, a my že bychme teprv chtěli takovému našemu svolenie počíti dosti činiti. A kto vie, kdyby JMti taková zbírka k užitku přišla, pak kdybychme žádného opatřenie ani milosti od JMKé nevzali a ještě nečekali, jakož známe i vy pověděti muožte, že JKMt nás, jako pán náš vždycky milostivý, v své obraně a opatření jmíti a držeti ráčí: tehdy patříce na samu JKMti, JMti dědice a tohoto království znamenitú a nebezpečnú potřebu, kteráž kdyby opuštěna byla, větší škodu nežli zisk by nám přinesla, i netoliko sami, ale vedle jiných stavuo, k tomu bychme se přimlúvati i to obmýšleti museli, aby JKMt, maje toto království svobodné, vyvazené a čisté, mohl osobú svú i JMti dědicové a budúcí králové čeští v něm

a mezi námi bývati. Neb komu větší škoda by nastávala, kdyby království toto tak dluhy obtížené bylo zkaženo aneb přeneseno, nežli nám všechněm, a zvláště stavu městskému jako JKMti najblíže a vlastně poddanému, ješto JKMt k nám a stavu tomu a my a stav ten k JKMti zvláštní a blízké zřenie máme.

Protož opatrnosti vašie žádáme, prosíme i věříme, že takovú věc, kteráž tak snadně minúti nemuož, poněvadž JKMt k dosti nám učiněnie jmieti se ráčí, mezi vámi společně a v dobrém pokoji i přátelství rozjímati a k nie se přimlúvati budete, aby se JKMti žádost z veliké potřeby JMti i tohoto království vznesená naplniti, tudiež i koruny této nebezpečenství a pád s velikú škodú časně přetržen a k lepšímu nám všechněm v něm obyvatelóm přiveden býti mohl. Jestli pak že by v zemi této jakžkolivěk a od kohokolivěk se co zpletlo a přihodilo, tehdy tu k takovému berně složenie budete se moci bezpečně a s dostatečným opatřením jako k pokladu svému utéci a sáhnúti. A-z toho snad potom mohli bychme ty veliké naše náklady a nedostatky, kteréž sme časuov a let těchto pro naše a svobody našie lepšie činili a brali i pokladnice své vyprázdnili, nahrazovati.

A poněvadž JKMt sněm ten pondělí první v postě najprvé příští všem stavuom položiti ráčil, žádáme, že pro JKMti i království tohoto dobré, to všecko majíc vedle JKMti žádosti u sebe na místě postavené, k nám posly vaše vyšlete, aby společně to zavíráno i sněmem potom na místě a konci kladeno býti mohlo, učiníce to pro krále JMt pána svého, JMti dědicuo, tohoto království velmi obtíženého i nás všechněch nynější i budúcí dobré a poctivé. Prage f. II. ante Anthonii anno dominice Natiuitatis M^{0}V^{C}XVI^{0}. — Purkmistři a rady Starého a Nového měst Pražských.

Jakož jest vám již několikrát psáno i také při našich sjezdích připomínáno o summu, kteráž od všeho stavu městského na vás uložena jest pro útraty předešlé, vám věříme, že tou prodlévati nebudete, neb již někteří z panuov měst jsou ji položili. I vás za to žádáme, že vy se již víc o to nám starati nedáte. A také i to, což máte na kněze Bartoloměje, dobré paměti, summu doložiti, že to společně dáte.

Také aby vás tajné nebylo, že dnes od JKMti přišli sú k nám listové, ješto vám všem pánóm městóm také jeden svědčí a zavřený u nás leží. JKMt porúčeje nám, abychme ty summy hromničné, kteréž času tohoto JMti do komory položiti a dáti máte, k sobě přijímali a přijali, jakož pak, když u nás před sněmem tímto budete, uslyšíte. Pak JKMti vuoli a poručení my rádi chcem, pokudž JMt jmíti ráčí, dosti učiniti. A vám také, nechtíc, abyšte o tom nevěděli, věříme, že se tím zpravíte.

Opatrným purkmistru a konšelóm, starším obecním i všie obci města Gúřima, přátelóm našim milým.

422.

1516 d. 18. ledna v klášteře sv. Prokopa. — Jan Zajimač st. z Kunštátu žádá zaplacení koně, jenž u nich nohu si zlomil. [1317.]

Službu svú vzkazuji, moudré opatrnosti páni súsedé milí! Vznesl jest na mě člověk mój jménem Velek Šalata z Radvanic, kterak by se jemu škoda stala, jedúc do města vašeho, že by mu kuoň nohu zlámal, a to neopatřením vašeho branného, že jest dřeva nevložil mezi mostnicí a řiedelem mostu. Kdež tu témuž člověku mému tiem nezaložením škoda se stala. Než kdy že se škoda stala mému člověku, tepruv branný zakládal tu dieru ꝛc. I poněvadž lidé moji chudí dávají vám clo nebo mýto, já vás žádám v tom za opatření, aby člověku mému svrchupsanému ten kuoň zaplacen byl. Odpovědi žádám. Ex monasterio s. Procopi f. VI. ante Fabiani et Sebastiani annorum 1516. — Jan Zajimač starší z Kunštátu ꝛc.

Múdrým a opatrným pánuom purkmistru a radě města Gúřimě, pánuom súsedóm milým.

423.

1516 d. 22. ledna v Cerhenicích. — Mikuláš z Dražovic: aby Marta zlodějka byla zatčena. [538.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti páni a přátelé moji milí! Václav služebník muoj, ukazatel listu tohoto, vznesl jest na mě, že nějaká Marta jsúcí při něm v Ratěnicích pode mnú v chalupách, když jest on po potřebě své odšel, i pokradla a pobrala mu téměř všecko, co jest v chalupě měl. Kterážto Martha jest nynie v městě vašem, tak jakž on mě zpravuje. Protož já vás prosím, znajíce takový její nešlechetný účinek, že se jí ráčíte rozkázati ujistiti, a což jest jemu Václavovi pobrala, jemu ráčíte radni a pomocni býti, aby mu zase vráceno bylo. Znajíce, že jest věc spravedlivá, plnú vieru mám, že tak učiniti ráčíte, jakož bych já na žádost vaši též se zachovati chtěl. Datum Cerhenic v úterý den svatého Vincencí léta Páně ꝛc XVI°. — Mikuláš z Dražovic a na Cerhenicích.

Slovutné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Kúřima, pánuom súseduom a přáteluom mým milým.

424.

1516 d. 30. ledna na Škvorci. — Zdeněk z Klinšteina žádá za svědomí proti rychtáři v Brodě Č. [1090.]

Službu svú vzkazuji, páni a přátelé milí! Nevím, jest-li vám vědomo o nesnázi té, kterouž mám s rychtářem Brodskejm, kdež sou někteří obyvatelé a sousedé byli také při těch řečech, kteréž sem já mluvil k rychtáři a rychtář taky ke mně. Sou toho svědomi. Kdež mám o tu při státi tento pátek nejprv příští. I protož vás prosím

jako svejch milejch přátel, že to pro mne učiníte, neb bych já vám k vuoli též učinil, kdyby vám toho potřebí bylo a vy mne potřebovali aneb poddanejch mejch, a že Jana Bílka před se obešlete a na něm se vyptáte, kteří sou při tom byli z sousedů vašich. Neb sú někteří při tom z konšelů byli, když jesti hrál Bílek s panem Janem Vrbíkem vrcáby u Šimka Kule v Brodě. A nic jinýho na nich nežádám než toto, aby mi seznali, že jest rychtář se díval a tu byl, že sou sehráli hru nebo dvě, a tepruva potom rozmyslív se, že jest jim hráti nedal. I věřím vám jako svejm milejm přátelům, že to pro mně učiníte a že je vyslyšíte, a že mi svědomí dáte pod pečetí svou listem vaším, vyslyšíc je, otevřenejm. Neb tak zřízení zemské okazuje, že má takový svědomí bejti dáno listem otevřenejm bez půhonu, ktož by na kom toho žádal. Neb abyšte věděli, že mi se poněkud i mý poctivosti dotýče. I již vám věřím, že mě již v tom nevobmeškáte: vyslyšíc je, že mi svědomí pošlete po tomto služebníku mým, abych já v tom obmeškán nebyl. Dán na Škvorci v středu před Hromnicemi léta Páně XV^{C}XVI^{0}. — Zdeněk z Klinštejna a na Škvorci.

Múdrým a opatrným pánům purkmistru a radě města Kouřimu, přátelům mým milým.

425.

1516 v únoru v Hoře Kutné. — Tomáš z Plané slibuje, že jim Baltazar varhany dobře opraví. [1934.]

Službu svú vzkazuji, slovutný pane purgmistře a konšelé milí! Zdraví i všeho dobrého vám přeji, a abyšte sě dobře měli, tohoť bych vám přál s pravú věrrú ꝛc. Mluvil sem s panem Jierú Koblasou i s Jakubem bratrance[m] svým, co se varhan opravy dotýče. I ještě oznamuji vám, aby varhany vaše opraveny byly tento puost; neb po hodech velikonočních byla by větší tomu dielu překážka než v puostě. Chcete-li, aby se opravily, dajtež mi znáti, ať já pošli Baltazara varhaníka; než abyšte poslali vuoz. Aneb kdyžby někto od vás přijel k nám do Hory z hráchem ku prodávánie, jakož Svatoš Rubínuov u nás bejvá často z hráchem, ať by nádobky k tomu opravovánie mohl sebú vzieti na vuoz. Také bych já se sám k vám chtěl vypraviti. Vieť Buoh, se [sic] sem nedostatečen a choditi nemohu. Než Baltazar vám to všecko opraví; nebo já vám za to slibuji, žeť tomu dosti učiní, jako na dobrého záleží. Pro expensis et bibalibus non recusate sibi. A s tiem buďte pánu Buohu poručeni i jeho milé matce. Annorum ꝛc 5^{C}16. Datum ex Montibus Guttnis. — Tomáš z Plané a na Horách Guttnách.

Múdrým a opatrným purkmistru a radě města Gúřim, pánóm a přátelóm mejm milým buď dán.

426.

1516 d. 5. března v Ratajích. — Purkrabí Zdeněk z Bošína slibuje přiměti Dlaska z Opatovic k placení dluhu. [4835.]

Službu svú vzkazuji, pane purgmistře a páni konšelé, přátelé moji milí! Kdež mi píšete žalujíc mi na Dlaska z Uopatovic, na člověka pána JMti mého, že by dlužen byl panu Svatošovi spolusousedu vašemu XL gr. míš.; i chci já jej k tomu mieti, aby dal a zaplatil aneb se s ním o ten dluh umluvil, a tento pondělí najprv příští aby se u vás v Kouřimi u pana Svatoše postavil. A jestližeť by toho neučinil ten jistý Dlask, nechť mi pan Svatoš po někom vzkáže aneb ceduli napíše. Již já tu věc vopatřím a k tomu jej připravím, aby on dal a zaplatil, což jest povinovat panu Svatošovi. Datum Ratag f. IIII. post Translacionis s. Venceslai annorum ɔc 16. — Zdeněk z Bošína, purkrabie na Ratajiech.

Múdrým a opatrným panu purkmistru a radě města Kouřimě, přáteluom mým milým.

427.

1516 d. 7. března v Brodě Č. — Podkomoří Albrecht Rendl z Oušavy nemoha sám, posílá hofrychtéře obnovit radu městskou. [2125.]

Službu svú vzkazuji, vzácné opatrnosti páni a přátelé moji milí! Oznamuji vám, že jsem s panem hofrychtéřem po některých městech královských za Prahú jezdil a úřady konšelské podle úřadu svého obnovoval, a dnes sem do Brodu přijel a zítra bohda úřady konšelské obnoviem; a úmyslu jsem toho byl také k vám přijeti. Ale že jest na mne přišla potřeba pilná, z té příčiny sám k vám přijeti nemohu, než pošli k vám zítra ráno pana hofrychtéře, aby vám na místě mém a také podle úřadu svého úřad obnovil. I to znajíce, buďtež tím raněji s vobcí vašie pohotově a dajte se na rathúze naleznúti, aby se to zítra ten den dokonati mohlo. Neb sem jemu poručil, aby s vámi o pilné potřeby krále JMti i také vaše rozmluvil. Dán v Brodě Českém v pátek před svatým Řehořem léta Páně ɔc XVI°. — Albrecht Rendl z Oušavy. a na Myslíně, podkomoří krále JMti v království Českém.

Vzácné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Kouřima, přáteluom mým milým.

428.

1516 d. 19. března v Praze. — Pražané žádají za zprávy o hnutí v kraji, vybízejí, aby v městě hotovost byla provedena. [24.]

Službu svú vzkazujem, opatrní páni přítelé naši milí! Znáte dobře, že nám jakožto hlavě sluší péči a bedl[ivost] míti i pilnost nésti o vás jakožto o oudech

k . . . [Přátel]é milí! oznamujeme, že noviny k nám docházejí a nebezpečenství že by něa[ká . . . cizí] anebo i domácí chtěla něco před se vzíti a někomu škodu něakú u[činiti] . . . kraji a okolo vašeho města co takového slyšeli, a jaké hnutí by se a zbírání [puo]sobilo, napřed se opatrujíce, nám bez prodlení a všeho [pró]tahu o tom věděti dajte. A my z druhé strany touž péči míti chceme, a příde-li co k nám o tom jistčího, bez meškání vám oznámíme. V městě vašem hotovost zřieďte, však tou opatrností, aby cizí lidé a vám přísedící o tom málo věděli. Nebo my tak u sebe řiedíme, přišlo-li by co na vás náhlého, abychom vás [v] vaší potřebě neopouštěli. A o vás touž duověrnost máme, že se k nám též zachováte. Dán v Praze léta $MV^{C}XVI^{0}$ v středu po Květné neděli. — Purkmistři a rady Starého a Nového měst Pražských.

Opatrným purkmistru a konšelóm města Gúřimě, přátelóm našim milým.

429.

1516 d. 24. března v Praze. — Podkomoří Albrecht Rendl z Oušavy slibuje k nim přijeti a vypravuje o smrti krále Vladislava. [2126.]

Službu svú vzkazuji, vzácné opatrnosti páni a přátelé moji milí! Kdež mi píšete o příjezd muoj, vězte, že v Limburce buohda v středu najprv příští na noc budu a ve čtvrtek tu ostanu. Radu obnovovat budu a rozličné nesnáze rovnati budu; kdež mě rada a obec s pilností za to prosila, abych tam přijel. A úmysl jmám, odtud k vám buohda v pátek přijeti. Prosím vás, vyšlete proti mně jízdných, což muožte, a pěších dva nebo tři vozy. A jednoho hned, co svítati počne, ať proti mně k Limburku jede, ať mi oznámí, kde mne vaši čakati budou, abych tudy jel a k nim přijel.

Což se pak krále JMti dotýče, tomu jest jistě pán Buoh jeho duši milostiv. O smrti JMti, an srdce mé po tak příliš milostivém pánu jest příliš hořce truchlivo, a má[m]ť já i s vámi, městkyem [sic] stavem, velmi čeho pykati, an tak svatého a spravedlivého a příliš milostivého pána, pro kderéhož sluší nám nad synem JMti víry a lásky dokázati, jako nad naším přirozeným dědičným korunovaným králem a pánem naším, pro žalost vám víc nemohu psáti. Než když se s vámi buohda shledám, budu s vámi mluviti, jako věrný služebník o svého a vašeho pána, i celý a dokonalý přítel váš. Dán v Praze léta $MV^{C}XVI^{0}$ v pondělí po Velice noci. — Albrecht Rendl z Úšavy na Myšlíně, krále JMti podkomoří v království Českém.

Vzácné opatrnosti pánóm purkmistru a radě města Gúřima, pánóm a přátelóm mým milým.

430.

1516 d. 8. dubna v Praze. — **Pražané zvou ke schůzi na den 25. dubna, aby před početím sněmu o věcech stavu svého poraditi se mohli.** [25.]

Službu svú vzkazujem, opatrní přietelé naši milí! Za to máme, že jest vás již došlo, kterak král JMt slavné paměti ještě za živnosti své pro dobré JMti dědice i království tohoto ráčil jest o to pilnost a zvláštní paměť jmíti, a království tomuto sněm obecní ten pondělí po svatém Jiří najprvé příštím položiti. Pak poněvadž JKMt smrtí potom [brzo jest zach]vácen, a JMti také dědic pro věk svuoj a [léta] těch velikých a zašlých věcí v zemi této zřéditi a opatřiti tak dostatečně nemuož: i jest nám všechněm na tento čas potřebí, abychom hledíc na pána svého dědičného, na království toto i sami na sebe, k tomu tak hleděli a sáhli, aby námi společně všemi stavy všecky věci pánu našemu a tomuto království neb stavuom potřebné na dobrém a mírném zpuosobu v pokoji a svornosti postaveny i některým jedním úmyslem zřiezeny býti mohly, a tudy sami od sebe, budem-li moci, abychme dobře pánu svému do let JMti i sobě učinili. Protož nepochybujíc, že vyší také stavové k témuž se jmíti budú, žádáme vás, že z vás některé a přední osoby s úplnú mocí k tomu sněmu vyšlete, aby ti, což by dobrého a užitečného bylo, bez takových dále odtahuov spolu s jinými stavy a s námi na miesto zavierati mohli. Kdež pak věříme, že pro zvláštní některé naše a stavu našeho věci tím meškati nebudete, aby se osoby ty od vás vyslané u nás v Praze hned ten pátek po svatém Jiří konečně nadjíti daly. Neb v těch dvú dnech, nežli by se sněm začal, známe toho potřebu, abychme některé věci mezi sebú uvážíce, je při sobě na hotově jměli a potom snáze k jiným sněmu artikulóm se přimlúvali. I vědúc i rozumějíc času tohoto takovú nám potřebu, té jsme naděje, že toho nikterakž v takové království tohoto příhodě neobmeškáte. Prage f. III. post Ambrosii anno dominice Natiuitatis M^{0}V^{C}XVI^{0}. — Purkmistři a rady Starého a Nového měst Pražských.

Opatrným purkmistru a konšelóm, starším i všie obci města Hóřimě, přátelóm našim milým.

Na přiloženém lístku píše dále:

Máme za to, že poslové vaši, kteříž tohoto času při Svátosti nyní minulé u nás jsú byli, na vás jsú vznesli, že sme jim obtížení a škody své oznámili, které jsme vzali a ještě beřeme pro nedání těch peněz, které jsú na vás a město vaše položeny ode všeho stavu městského. Pak všickni páni města, kteříž jsú dali to, což na ně uloženo jesti, k tomu sú se přimlúvali při tomto sjezdu, abychom vás ještě napomenuli, abyšte k tomuto času a sněmu nyní položenému nás nemeškali, ale to, což na vás uloženo jest, po vašich poslech nám abyšte poslali. Pakli by se toho nestalo a té summy na vás uložené že byšte neposlali, jest vůle naše i jiných

pánuov měst, abychme toho právem stavným dobývali. A tak abychom učinili, páni města nás za to žádali, nestane-li se tomu dosti od vás po napomenutí tomto. Pak, milí páni, máme-li my stavunkem svého na vás dobývati, na to pomyslte, bude-li věc příjemná. Vám jistě nebude; než našim nepřáteluom příjemná i posměšná by byla, že vás bychom obstavovali proto, že sme peníze vynaložili pro dobré, poctivé a svobodu stavu našeho. A vy to snad málo vážíce, toho zapraviti zanedbáváte. Bude-li při našem stavu to, abychom na tu cestu se navrátili, jako jsú nás k ní před časem vedli, nám se zdá, že své svobodě mnoho ujíti dopustíme.

Protož, páni přátelé milí, budem-li sobě tak malé kořisti více než poctivost, svobodu a hlas svuoj vážiti, a pilnosti ničíž přitom nebude a zase nákladuov navracování, ktož by- vaše věci ošetřoval, mohlo by to přijíti, že v takové potřebě nám by se stesklo a zemdlení by stavu našemu přišlo. Nám v tomto napomenutí nic za zlé nemějte. Neb jako vy tak i my svých obcí věcí pilni býti musíme, a co na obec sme zajali, to bychom rádi zase zaplatili a je z toho vyvadili.

431.

1516 d. 23. dubna v Poděbradech. — Hejtman Jiřík Želenský ze Sebuzína slibuje, že po sněmu věřitele poddaných vyslyší. [3376.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti páni, přátelé milí! List, kterýž panu Janovi Bílskému, hajtmanu předešlému, co se dluhuov soused vašich dotýče, píšete, jest mi podán ɔc. Tomu jsem vyrozuměl. I milí páni Kouřimští! Jsa vnově v úřad uveden, ještě nic neshlédši, složení roku sousedóm vašim jmenovati neumím. Než dá-li Buoh, když po sněmu bude, chci já sousedóm vašim rád toho den jmenovati a je slyšeti i toho porovnati. A zatím sobě také při novo[s]ti úřadu něco pospatřím. Ex Poděbrad f. IIII. die s. Georgii annorum ɔc XVI°. — Jiřík Želenský z Sebuzína, hajtman na Poděbradech.

Slovutné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Kouřimě, přátelóm mým milým.

432.

1516 d. 2. května v klášteře sv. Prokopa. — Jan Zajimač st. z Kunštátu opětně žádá, aby zaplacen byl kůň, jenž vinou branného nohu na mostě si zlámal. [1316.]

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni přítelé milí! Kdež vás tajno není, že sem k vám psaní učinil, i tudíž ouředníka svého k vám posélal sem oznamujíc vám, kterak se mému člověku chudému z Radvanic Šalatovi stala škoda na mostě u vašeho města u brány nebo v bráně, že jest mu kuoň nohu zlámal zanedbáním ale neopatřením vašeho branného, a že jest tu dieru nezaložil dřevem, kterak jest prvé zakládal mezi mostem zdvihnutým a mostnicí. Kdež sem vás žádal při tom,

abyšte spravedlivé člověku mému rozkázali učiniti a jemu škodu jeho zaplatiti. Kdež se toho nestalo až po dnes, a tak člověk mój škodu nese. Páni přátelé milí! Já vás ještě žádám, abyšte to opatřili, aby škoda člověku mému jeho navrácena byla bez dalších nesnází a prótahuov. Pakli by se tomu dosti nestalo, již bych já nemohl člověka svého v tom opustiti. Nebo dobře víte, že lidé moji jezdie do města vašeho s všelikými potřebami, a což mají od sebe činiti, že všecko činí, že mýta z sebe dávají i jiné věci, co mají dávati. I měli-li by lidé moji chudí do města vašeho s škodú jezditi a neopatřením branného vašeho, já bych to nerad svým chudým lidem přál. Také abyšte věděli, že týž člověk mój svrchupsaný za ten kuoň ještě jest dlužen. Odpovědi žádám. Ex monasterio s. Procopi f. VI. in die Zigizmundi anno domini 1516. — Jan Zajimač starší z Kunštátu ꝛc.

Múdrým a opatrným pánuom purkmistru a radě města Gúřima, přátelóm milým buď list d[án].

433.

1516 d. 12. května v Praze. — Podkomoří Albrecht Rendl z Oušavy napomíná, aby učinili dosti smlouvě své s Janem Zeidlicem z Lažan. [2127.]

Službu svú vzkazuji, vzácné opatrnosti páni a přátelé moji milí! Vězte, že jest na mne vznesl pan Jan Zajdlic z Lažan, že ty penízi, kteréž jsú jemu dány býti jměly podle té smlúvy mezi vámi učiněné, ještě dány nejsú. I protož já vás napomínám, abyšte vy pánóm Nymburgským o to dostatečně psali a jich napomenuli, aby oni jemu ty peníze dali a vyplnili, jakož já jim o to též list píši prve. Dán v Praze léta MV^{C}XVI^{0} v pondělí před svatú Žofií. — Albrecht Rendl z Úšavy a na Myšlíně, krále JMti podkomoří v království Českém.

Vzácné opatrnosti pánóm purkmistru a radě města Gúřima, pánóm a přátelóm mým milým.

434.

1516 d. 7. června v Janovičkách. — Hynek Haugvic z Biskupic přimlouvá se za služebníka svého. [821.]

Službu svú vzkazuji, moudří, opatrní páni, přátelé milí! Žádal jest mě Vaněk služebník náš za přímluvu k vám, kterak jest ňákými slovy hanlivými od některých lidí nazván, že by ňáké věci v městě vašem před některými časy neslušné provozovati měl. Kdež on toho odpírá a na toto všecko město se volá, že se mu křivda v tom děje. Kdež vás, milí páni, toho zpraví ústně. I neb vězte! Co při nás byl ta léta, slušně zachovával a také otce dobrého má i přátely. I žádal mě k vám za přímluvu, že mu ráčíte list dáti proti jeho nevinnosti. I za to vás prosím, milí páni, že mu ráčíte list dáti pod vaší pečetí, jestli vinen není, a v tom jej opatřiti ráčíte, aby

von v tom přímluve [sic] užíti mohl. A já též zase všecko přátelství proti vám zachovati a učiniti bych chtěl. Datum ex Janovicz sabbato post Erasmi annorum oc XVI⁰. — Hynek Hugvic z Biskupic a na Janovičkách.

Múdrým opatrným pánuom purkmistru a radě města Kouřimi, přátelóm mým milým.

435.

1516 d. 18. června v Praze. — Rada Starého města Pražského vynáší rozsudek ve sporu Sigmunda Bílka s Ondřejem Chybou o sázku. [5022.]

Purgmistr a rada Starého města Pražského. Přiezeň svú vzkazujem, opatrní přietelé naši milí! Jakož nám psaním svým oznamujete, že jest přišla před vás pře taková, kdež urozený vládyka pan Beneš Mírek z Solopisk na miestě Zigmunda Bielka póvoda před vámi prožalovánie učinil, vině Ondráčka Chybu z řčenie, kdež jest pobiedil Bielka o pět kop grošuov, kto by prvé srpy své prodal, aby, ktož by dél neprodal, jemu pět kop grošuov aneb deset kop gr. míš. dal. K tomu Ondráček strana odpornie: K tomu se znám, že sem základ o deset kop groš. učinil, ale na takový zpuosob: kto by své srpy prvé na ruozno prodal; žádaje, což jest Bielek prožaloval, aby to provedl. Proti tomu póvod pravil: Muož to rozomem dosaženo býti; neb jest pobiezel Jakuba písaře, aby od něho srpy koupil; i že jest základu nečinil na ruozno, než aby společně u něho srpy koupil na spolek. K tomu odpor: Proto sem písaře pobiedil, věda, že on v tom nejde a toho nekoupí; než on se jest s trubačem sšeptával a podvodem ten trh učinil, aby mě tudy ke škodě přivedl. A póvod tomu podvodu odpor učinil. A v tom táhli sú se na svědky.

Kdež strana póvoda vedl jest svědky, kteříž všickni učinivše závazky podle práva, přijavše to k své víře a k své duši, svědčili jeden každý osobně takto:

Jan bednář: Když sme byli v Hoře u Pokšichuov a již měli jsme pryč jíti, řekl Chyba mladý: Pane Bielku, kúpils mnoho srpuov, osm kop, a já toliko čtyři kopy; ale já sem své zaplatil, a tys za své dlužen. Pust mi jich čtyři kopy, čemuť jich tak mnoho. A Bielek řekl: A já je prodám tak brzo, jako ty své. A Chyba řekl: Nevěřím já tomu, aby jich mohl tak brzo osm kop na ruozno prodati, jako já čtyři kopy. A Bielek řekl: Deť vo kopu grošuov. A Chyba řekl: Jdeť vo deset kop grošuov. A Bielek řekl: Jdeť. I prodal je Bielek trubačovi a osvědčil, že prodal.

Item Jakub Březina na tu přísahu, kterú má k úřadu konšelskému, svědomie učinil: Já sem v ty časy u Hory nebyl, a neviem co praviti; než kúpil sem u Bielka dvě kopě srpuov a k němu za ně do domu penieze poslal sem; a že jemu Bielek oznámil, že jsú srpy trubačovy.

Jakub písař pod závazkem přísahy k úřadu svému svědomie vydal: Přišel sem na hospodu, ani stáli u dveří, majíc pryč jíti. I činili na sě pobiedky; než já sem jich

v tom nešetřil, až Chyba řekl: Písaři, kup také mé srpy ote mne. A já řekl: Což by mi do nich bylo? A Bielek řekl: Již sem já prodal. Kúpil-li si ote mne trubači? A on řekl: Kúpil.

Proti tomu Ondřej Chyba, strana odpornie, vedl jest svědky, kteříž pod týmiž závazky svědomie vydali:

Najprv Jan, zeť Beránkuov: Když mi se nedostalo srpuov, šel sem k Bielkovi kováři, měl-li by srpy. A on mi ukázal k trubači. A já k němu šel. I nebyl doma. I ptal sem se na samé, měli-li by co srpuov; a ona pověděla, že nemámy. A já řekl: Však jste kúpili od Bielka. A ona řekla: Nevěř tomu; nekúpiliť sme nic. Kdybychom kúpili, také bych já o tom věděla.

Bartoš trubač též pod závazkem svědomie vydal: Kúpil sem srpy u Bielka upřiemým úmyslem, abych jemu na každú kopu groš přidal. A odbyl sem jich na tento zpuosob, že sem jich Slaninovi prodal po dvakrát po kopě a po třetie puol kopy; a vostatek prosil sem Bielka, když jel na jarmark do Prahy, aby je tam prodal.

Dále strana odpornie podal jest listu k svědomie, kterýž jest v tato slova od Jana Křížova, rychtáře na Horách Kuthnách:

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti páni přátelé milí! VMtem oznamuji, kterak jest předstúpil před úřad muoj Ondráček Chyba, listu tohoto ukazatel, a dožádal se jest m[ně, abych k] svědomie jeho některé vyslyše jemu sepsané pod svú pečetí dal. I postavil jest přede mnú Mikuláše Švika z Brodu Německého, kterýžto stoje osobně přede mnú a jsa zavázán podle práva, přijav to k své vieře a k své duši, svědčil jest takto: „Toho sem svědom a to pamatuji. Když sem jel do Gouřima s železem, rok bude tomu po žniech, když ovsy dotínali, tehdy jest soused muoj, pan Jan Nadršpajch, žádal mne, abych list vzal k Bielkovi s sebú do Kouřima. A když sem s tiem listem k němu přišel a on ležal a žena jeho jej zbudila, i dal jest ten list čísti synu svému. A když jest jej přečetl, řekl jest: Milý pane Mikuláši! Prosím tebe, pros pana Jana, ať mi těch peněz pohovie jediné do Kolínského jarmarku (a bylo jako týden do toho jarmarku), a já jemu na ten čas rád chci dáti. A potom řekl jest ke mně: Milý pane Mikuláši! Prosím tebe, mluv s ním, ať mi něco za ty srpy uleví, neb sem je draho vzal, a také ještě sem jich nevyprodal. A také sem na nich škodu vzal. A v tom jeho žena šla a přinesla jich deset anebo dvanádcte. A já sem jich za to nežádal. A srpi byli malí Jihlavští. Potom když sem přišel do hospody, tu jest koupil ote mne Ondráček čtyři kopy šínuov, a ptal se jest mne, dal-li jest mi Bielek penieze za ty srpy. A já sem jemu řekl před panem Haškem hospodářem, že jest mi nedal, a že žádá, aby mu do Kolínského jarmarku pohověl, že je dáti chce, a také že jest jich ještě neprodal.“ A tak praví, že to všudy ústně seznati by chtěl, ač byla-li by toho dalšie potřeba. Datum f. VI. post Corporis Christi 1516.

Tu vyslyševše žalobu i otpor a jich svědky pilně váživše, kdež prvé byli jste jich k smlúvě přátelské podali, znajíc, že svědkové s obú stran jsú ku právu nedostatečni, a oni proti sobě v té při zazlení, nechtiec, aby mezi nimi [z] obojé strany a přátely jich ošklivost dalšie vznikla, toto mezi nimi ve jméno Božie za spravedlivé,

vyšie však právo vyhradivše, nalezli jste a vypověděli, že strana straně tiem základem povinna nenie. A Ondrák Chyba, strana odpornie, nález váš jest přijala. Ale Zigmund Bielek, póvod pře, přijieti jest nechtěl, než k nám, jakžto právu vyšiemu, se jest odvolal. Kdež vy v tom na nás za světlejší a dokonalejšie naučenie žádáte, která by strana při čem zachována býti měla.

Tu my z plnosti práva, ortele vašeho pováživše, takto pravíme, že z obojí strany svědkuo v té při seznáváme Zigmunda Bielka vinnějšieho býti nežli Ondřeje Chybu. Než poněvadž on Ondřej Chyba ortel váš jest přijal, i již Zigmund Bielek jemu základem povinen nenie. A on Bielek na právě vašem a orteli také přestati má. Prage f. IIII. post Viti anno Domini M°V°XVI°.

Opatrným purkmistru a konšelóm města Gúřimě, přátelóm našim milým.

436.

1516 d. 8. srpna na Přebozích. — Mikuláš ze Zásmuk: za vydání zloděje. [3510.]

Službu svú vzkazuji, páni a sousedé milí! Mám za to mám [sic], že vám jest vědoma . . . postihl jest Šilhavého, kderýžto s čeledínem jeho Vondráčkem ušel jest od něho preč, a témuž Pavlovi škodu znamenitú učinili. Kdež pak týž člověk muoj mne zpravuje, že týž Šilhavý k tomu sě znal před panem Benešem Vodičkú rychtářem, že mého člověka statek kradený při sobě měl aneb ještě má. I protož vás za to žádám, že mi téhož Šilhavého vydáte jakožto škůdci a zloděje člověka mého. Neb kdyby sě takováž věc přihodila na kruntích mých, chtěl bych sě k vám též spravedlivě i přátelsky zachovati. Dán na Přeboziech ten pátek po matce Božie sněžné léta ɔc XVI°. — Mikuláš z Zásmuk a na Přeboziech.

Múdrým a opatrným pánuom purkmistru a radě města Kouřima, souseduom mým milým, d[án buď].

437.

1516 d. 20. srpna v Praze. — Pražané o zachování staré jednoty městské, a žádají, aby od nejv. purkrabí nařízenou hotovost nikam neposílali, dokud jim sami neoznámí. [21.]

Službu svú vzkazujem, opatrní páni, přátelé naši milí! Za jistú věc u sebe máme, že po všecky časy tyto, jakž jsme se o naše věci, svobody a výsady i také živnosti městcké zasadili, to vám u paměti jest, co jest se nám přihászelo, aneb které řeči i napomenutí mezi sebú jsme mívali. Ješto nyní vám to všecko připomínati jest obecné a zbytečné; než toliko, že strana nám odporná své věci pilně i tejně vedúce, proti nám rozličné zpuosoby vymyšlovali, kudy by buďto mezi obecmi aneb osobami nejednoty i také jedné město proti druhému pozdvihli, zuošklivili a roztrhli, abychom tudy jsúce doma zemdleni a sobě na odpor proti nim mdlejší nalezeni byli, a k nám snadší tudy přístup jmíti mohli. Pak ačkolivěk nás jich úkladuov ráčil jest pán Buoh

až do času tohoto zachovati, však proto nyní, poněvadž blíže nežli kdy prvé ke zlému se snad chýlí, a podobné jest užitečné známé, abychme se též jako prvé a více mnohem na paměti měli a to obmýšleli, kterak bychme naše věci slušné, spravedlivé i nám náležité k chvalitebnému konci přivedli. Kdež k tomu jest nám potřebí opatrné stálosti, také jednoty, lásky, svornosti a jedni k druhým duověrnosti a upřímnosti. Neb kdežkolivěk v které veliké věci takové, ješto [na] gruntu spravedlivém se založí, přimísí se stálost, o[patr]ná jednota, svornost, láska a upřímá duověrnost, naděje dobrá jest, že k dobrému konci přichází; a z[ase] když věci odporné tímto předpověděním zajdú, odporné také i skonání se přihoditi musí. Kdež my to majíc před sebú [a vza]vše sobě příklad na některých z vás, jaké nelibosti z návoda a snad vnuknutí jiných některých lidí povstávají, [necht]ěli sme toho, abychme k vám zvláštního neučinili připomenutí, zanetbati. Protož žádáme vás a vedle běhu přátelského n[apom]ínáme, abyšte mezi vámi dobrú jednotu, lásku, svornost, duověrnost i také upřímnost, súsedskú dobrovolnost zachovali a ji sobě ukazovali, žádným takovým řečem neb osobám mezi se vcházeti ani vtrušovati nedopúštěli, kteříž by chtěli vás vespolek neb osoby z vás některé vám zuoškliviti aneb snad purgmistra a konšely vaše vám neb také vás jim v nějaké domnění zlé dáti. Neb poněvadž ste všickni spolusúsedé a měšťané pod jedním právem, za jedněmi svobodami, za jedněmi zdmi sedíce, tehdy jedněch dobré jest druhých také obecní dobré, a zlé jedněch druhých též musilo by býti zlé. A mezi tím komu huoře, než znamenitým výsadám a svobodám vašim, kteréž od vás obrany čekají; komu horší paměť, nežli dědicóm vašim a budúcím vašim! I milí páni přátelé naši! Neníť tehdy lépe, než v tom předků našich řád a dobrý spuosob zachovati, toť jest jednoty měšťanské, lásky, svornosti a dobrovolnosti sami k sobě i k vyším sebe, starším a úředníkóm, hleděti, jimi sě spraviti, s jich radú a oni s vaší společně u pokoji beze všech přísností činiti; a tak tudy, když doma s sebú jisti budete a za jednoho člověka, naděje jest, že nad vámi pán Buoh svú ruku držeti ráčí a ke všemu dobrému přivésti; ješto všecko to sami od sebe i také z jiných starých historií znáti muožete, co svornost a jednota přinášela: že z malých věcí veliké bývaly; a co nesvornost: že veliké věci padly a na malé přicházely.

Došlo jest snad také vás, kterak najvyší pan purkrabie Pražský všecky v krajích pány a rytířstvo i města k hotovosti, některé příčiny klada, napomíná, a kdyžby po druhé napomenul a místo jisté ukázal, aby sě tu všickni s lidmi svými v hotovosti nadjíti dali. Kdež takové napomenutí na škodu vám nic není, nébrž jest potřebné; však proto, jestliže bychme my také hnúti se měli a vám oznámili, tak jakž jest prvé bývalo, abychme raději společně tu, kdež by nám spravedlivě náleželo, sě obrátili a nadjíti dali. Protož věříme vám, že toho nikterakž pro pilnú jistě a znamenitú potřebu neobmeškáte a tak, jakž vám předkládáme, toho sčekáte, dokudž

by ta potřeba, kteráž vás časně, příjde-li k tomu, tajná nebude, vám již na konec oznámena nebyla. Prage f. IIII. ante Thimotei et Simphoriani anno Domini $M^{o}V^{C}XVI^{o}$. — Purkmistři a rady Starého a Nového měst Pražských.

Opatrným purkmistru a konšelóm, [star]ším i v[šie] obci města Gúřimě, přátelóm našim milým.

438.

1516 d. 26. srpna v Brodě Č. — Jan Vrbík z Tismic ujímá se Jana Cíle postřihače. [3174.]

Službu svú vzkazuji, slovutní v opatrnosti páni a přátelé milí! Přišel jest ke mně pan Jan postřihač při mě Cíl, a radě sě se mnú a tak pravě, že by někteří lidé v městě tu u vás naň svévolně puotky rozličné činili a jemu na jeho dobré pověsti poněkud utrhajíce a na jeho votce sě posměšně vyptávajíce ɔc. I milí páni! To jest věc vědomá, že pan Jan Cíl jest rodu dobrého; a to pokázati jse muože. Jestliže by kto chtěl pak svévolně naň takové puotky činiti a jeho s pokojem nechati nechtěl, již by mušel pan Jan útraty vésti a na to s přátely sc raditi, a takové, kteříž jeho na jeho dobré pověsti utrhají, z sebe saditi musil. I milí páni! Já VMtí prosím, jako pánuov a svých milých přátel, že vy naň takových věcí neráčíte dopustiti, poněvadž von žádný takový člověk nenie, aby jemu co zlého milo bylo, než poněvadž jest se na to dal a své živnosti hledí, jako na dobrého člověka slušie. Dán v Brodě Českém ten úterý po svatým Bartoloměji léta ɔc XVI°. — Jan Vrbík starší z Tismic.

Slovutným v uopatrnosti pánuom purkmistru a radě města Kouřimě, pánuom a přáteluom mým milým.

439.

1516 d. 12. září v Č. Kostelci. — Michal Slavata z Chlumu: o peníze Kubovi bednáři. [2469.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti páni sousedé milí! Jakož jste mi psali, co se těch peněz gruntovních dotýče, k kterýmž Kuba bednář, člověk muoj, spravedlivost má, že by ty peníze tepruva dvoje na právě ležely, i za to vás žádám, že mu ty peníze vydáte. Kdež teď pro ně posílám Jana Hada, člověka svého, a za to žádám, že mi toho ceduli pošlete, co těch peněz bude a také co jest kto prvních těch peněz z téhož gruntu vzal. Datum ex Kostelecz f. VI. ante Ludmille annorum ɔc $V^{C}XVI^{o}$. — Michal Slavata z Chlumu a z Košmberka ɔc.

Slovutné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Kouřimě, pánuom sousedóm mým milým.

440.

1516 d. 23. září ve Vlašimi. — Matouš z Kosoře: o pozůstalost Hanzlovi zámečníku. [1162.]

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni a přátelé milí! Hanzl, zámečník z Vlašimě, zprávu jest mi učinil, kterak by žena jeho umřela při městě vašem,

a statček nějaký že by tu při ní zuostati měl, šaty luožní, chodicí i penízi nějací na gruntu. I páni a přátelé milí! Vás já za to žádám, což jest tu koli ostalo po týž manželce jeho, že jemu toho užiti dáte a to vydati rozkážete bez další o to jeho práce a nákladuov činění. Datum in Vlašim f. III. ante Wenceslai anno Domini ɔc XVI⁰. — Matyáš z Kosoře.

Múdrým a opatrným pánuom purkmistru a radě města Gúřimě, pánuom a přáteluom milým.

441.

1516 d. 13. října v Leštně. — Jan Holický ze Šternberka: o přísné potrestání uvězněného lotra. [2603.]

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni a přátelé milí! Došla mě jest řeč, kterak by nějaký Vaněk Domanovský [v] vězenie vašem seděl, kterýž jest tyto časy znamenité škody lidem činil a poddaným mým pohrůžky také, nemaje k niem žádné příčiny. I páni přítelé milí! Za to já vás prosím, že vy takovému lotru toho lehce vážiti nebudete, anébrž že mu i právo jeho udělati rozkážete, aby jiní takoví lotři znajíce to, že jim taková jejich zlá vuole neprospívá, aby se tím trestali, a on aby také konec svuoj vzal a lidem aby takové škody nečinil, jakož jest tato léta činil, a i jiných aby podle sebe nekazil; kdež sou jeho skutkové mnohým lidem známi; a snad vás také tajni nejsou. Odpovědi přátelské od vás žádám. Ex Lessten f. II. ante s. Calixti pape anno ɔc XVI⁰. — Jan Holický z Šternberka, hajtman kraje Kouřimského ɔc.

Múdrým a opatrným pánuom purkmistru a radě města Kouřimě, přáteluom mým milým.

442.

1516 d. 16. října v klášteře sv. Prokopa. — Jan Zajimač st. z Kunštátu táže se na tři vězně. [1318.]

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni, přítelé milí! Zpraven sem, že byste u vazbě své měli něaké tři zločince, něakého Domaňovského, který jest u Hory psancem; druhým dvěma jmen neviem. Prosím vás, že jich jména dáte mi znáti, těch druhých dvú; a kdyby měli trápeni býti, že mi také dáte znáti; nebo chtěl bych se také na své škody rozkázati ptáti, kteréž sú mi činili a mým chudým lidem; a zvlášť, jestliže by co o tom věděli. Kdež bych chtěl k tomu poslati. Odpovědi žádám. Ex monasterio s. Procopi f. V. dieque s. Galli anno Domini 1516. — Jan Zajimač starší z Kunštátu.

Múdrým a opatrným pánuom purkmistru a radě města Gúřima, přátelóm milým d[án buď].

443.

1516 d. 18. října v Hoře Kutné. — Samson z Fulšteina: o jakéhosi lotra. [674.]

Službu svú vzkazuji, moudří a opatrní páni, sousedé a přátelé moji milí! V středu minulú podle oznámení vašeho u vás býti jsem nemohl ani vám toho oznámiti, nebo jsem nebyl doma. Než páni sousedé moji milí, prosím, že vám to nebude protimyslné, jeho v vazbě vaší podržeti. I také prosím, že oznámiti račíte, budete-li toho popravného člověka u vás míti a kdy. Nebo bych já nejradši, aby tam svuoj konec ten lotr vzal. Pakli by to býti nemohlo, tehdy bych lotra toho musil kázati do Hory vésti. Již vy mi o tom oznámiti račte a vězeniem jeho dostatečně opatřiti rozkažte. Prosím! A já se vám přátelsky chci odplatiti. Odpovědi žádám po tomto poslu. Datum Montibus Cuthnis sabbato ante dominicam Dicit I^{0} anno 1516. — Samson z Fulštajna na Dobřeni, krále JMti úředník mince ɔc.

Moudrým a opatrným pánuom purkmistru a radě města Kouřima, pánuom souseduom a přátelóm mým milým.

444.

1516 d. 20. října v Žlebích. — Diviš z Nestajova: o spravedlnost pana Hrocha. [1768.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti páni Kouřimští, přátelé moji milí! Což se dotýče pana Hrocha, spravedlnost, kterúž má v městě vašem, kterážto jemu se klade na roky tu též v městě vašem na právě, mám vzprávu, že by jemu někým hyndrována byla a vy jemu pro týž způsob ji že byšte propustiti nechtěli. Za to já vás žádám, že vy jemu, což jemu náležie spravedlivě, propustíte, poněvadž on se k tomu poddává a každému, kto by s čeho vinu dal, práv chce býti. I věřím vám, že to k žádosti mé učiníte a jemu ty peníze propustíte, aby skrze to snad vám potomně nesnáz a práce nebyla, kteréžbych já vám jistě nepřál. Ex Zleby f. II. post Luce euwangeliste anno ɔc XVI^{0}. — Diviš z Nestajova a na Žlebiech.

Slovutné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Kouřimě, přátelóm mým milým.

445.

1516 d. 21. října v Poděbradech. — Hejtman Jiřík Želenský ze Sebuzína: o záležitostech některých poddaných. [3385.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti páni, přátelé milí! Krále JMti poddaný člověk, Řieha z Kostelní Lhoty, tohoto listu dodatel, žádal jest mne o spravedlivost svú, kterúž při právě vašem po ženě své má, za přímluvu k vám, kterážto vám všem vědoma jest, aby jemu puštěna byla ɔc. I milí páni Kouřimští! K vám se za téhož Řiehu přimlúvám a vás žádám, poněvadž jeho spravedlnost vám světle

vědoma jest, že jemu ji zastierati nebudete, a jemu ji pro mú k vám přímluvu propustíte. Nebo kdyby Tuomy Tlouka tak světle, jako tato jeho spravedlnost, na gruntích krále JMti vyhledána býti mohla, tím jisti buďte, že bych jemu ji nikoli nechtěl dáti ničímž zastierati, než jemu ji beze všeho otporu pustiti. Než já o jeho spravedlnosti na starých konšelech ani na nynějších Velimských, aby se kdy nebožtík Havel Slanař na Hartuňka ohlašoval anebo naň kdy žaloval, doptati se nemohu; a také aby dluh purkrechtní byl, žádný o tom neví. Neb jest na tom grunthu ve Klech nikdy za osedlého nebyl. Pak znáti muožete, že věc jest velmi těžká, když se spravedlnost čížkolivěk vyhledati nemuože, aby na sama slova měla komu puštěna býti. Ex Podiebrad f. III. ipso die XI^{M} virginum annorum ɔc XVI^{0}. — Jiřík Želenský z Sebuzína, hajtman na Poděbradech.

A kdež jste mi psaní bez přítomnosti mé učinili, co se škod Martina Čeňka dotýče, bude-li to mieti býti, aby se z nich vinili, že jest také Smolař nejedno poselstvie učinil ɔc. I vězte, že jsem já Čeňkovi psaní vaše ukázal a přečísti dal. Tak pověděl: Kdyby se jemu bez stavuňku, aby své od Smolaře zaplaceno měl, dosti bylo stalo, že by Smolaře neměl z čeho viniti; protož se jemu jich prominúti nevidí.

A co se Jindřicha dotýče, v paměti máte, že jsem jemu do města vašeho jíti rozkázal, aby se s Smolařem smluvil. Kterýžto Jindřich tak mne zpravuje: Smlúvati se musil podle jeho vuole, neb jest jeho do šatlavy hned chtěl dáti vsaditi; ješto mi se zdá, poněvadž jest z rozkázání mého k vám šel, že jest s ním jinak nakládati měl. Než jakž pak kolivěk jest, mně by se vidělo, aby takové věci na slušných mierách postavovány býti měly. A velmi bych tomu rád, aby sousedé vaši lidem nekonečným statkuov svých lehce nevěřili.

Slovutné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Gouřimě, přátelóm mým milým.

446.

1516 d. 23. října v Leštně. — Jan Holický ze Šternberka oznamuje některé zločiny Vaňka Domanovského a žádá za jeho přísné potrestání. [2601.]

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni a přátelé milí! Jakož sem vám psal nedávno před některým časem, že bych zpraven byl, že byšte nějakého Vaňka Domanovského [v] vězenie svém měli, a že jest týž Vaněk Domanovský rychtáři mému Janovskému i některým jiným lidem mým pohruožky činil, a jiné zlé skutky že jest činil, přitom vás za to žádaje, abyšte témuž Vaňkovi Domanovskému právo jeho učiniti rozkázali, a to v širších slovích, jakž psaní mé ukazuje, kteréž ode mne máte. Pak, páni a přátelé milí, účinkové jeho zlí, tak za to mám, že vám o některých vědomo jest, co jest naň vyznal v městě vašem v trápenie svém nějaký Hrnec,

kterýž jest i tu konec vzal, a též nějaký Pachta, který u vás také utracen jest. A co sou ti naň vyznali, o tom muož vám lépe vědomo býti nežli mně. I za to já vás prosím, že vy znajíce takové zlé skutky téhož Vaňka Domanovského, že vy jemu toho lehce vážiti nebudete, nébrž že se k němu zachováte, jako se k takovému zločinci zachovati náleží, aby on i takoví zločinci pruochodu svého neměli.

A také vám teď posílám, co jest na téhož Vaňka Domanovského vyznal v trápenie svém a potom i smrt od meče vzal, kdež jest u Hory sťat, nějaký Beneš rodem z Drahobudic. Takto jest vyznal, že s nějakým Turkem, kterýž jest odpraven u Libenic, že jest s niem týž Vaněk Domanovský při tom vystoupenie byl s jinými víc tovaryši svými, když sou vystoupili na lidi páně Dobrovitovského a škodu sou jim učinili; a že se témuž Turkovi z toho bituňku dostala ručnice. Item týž Beneš rodem z Drahobudic vyznal jest, že jest vzal IIII ſſ míšeňské s Vaňkem Domanovským a s jinými tovaryši svými na tom dole za Hřiby. A pak muožte se doptati více, co sou jinde naň vyznávali. Kdež já vám již toho více nevoznamuji, neb mi se nezdá za potřebné. Neb to málo nenie, když sobě to rozvážíte, co sem vám voznámil. I vždy vám věřím, že se k němu zachováte tak, jako naň náleží pro jeho skutky zlé, a že mu právo jeho udělati rozkážete. Odpovědi od vás žádám. Ex Lessten f. V. in die s. Suerini [sic] anno ɔc XVI. — Jan Holický z Šternberka, hajtman kraje Kouřimského ɔc.

Múdrým a opatrným pánuom purkmistru a radě města Kouřimě, přáteluom mým milým.

447.

1516 d. 25. října v Leštně. — Jan Holický ze Šternberka děkuje za pozvání k výslechu zločinců a dává zprávu o nehodě posla jejich. [2602.]

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni a přítelé milí! Jakož mi píšete, že k těm zločincuom, kteréž [v] vězenie svém máte, že ste toho myslu [sic], chtějíc k niem rozkázati právem přistúpiti, a to tento pondělí najprv příští, a žádost vaše jest, abych k tomu také vyslati rozkázal; páni a přátelé milí, z toho přátelstvie vám velmi děkuji, že ste mi to voznámili. A již já tam tiem raněji také k vám pošli.

Páni a přítelé milí! Příhodu vám voznamuji: Posel ten, kteréhož ste ke mně poslali, že jest se velmi zbil; tak za to mám, že jest se pod zámkem v krčmě byl něco podnapil, kdež jest mi listu teprv dodal vokolo tří hodin na noc. A když sem vám tento list psáti rozkázal, pověděli mi služebníci moji, že jest se [s]chodu dolů upadl. Než to abyšte věděli, že jest se velmi zbil v hlavu i vnitř v život. Kdež za to mám, že stěžkem živ zuostane. Kdež Buoh ví, že mu toho věrně nepřeji. Ex Lessten sabato ante sanctorum Simonis et Jude anno ɔc XVI°. — Jan Holický z Šternberka, hajtman kraje Kouřimského ɔc.

Múdrým a opatrným pánuom purkmistru a radě města Kouřimě, přáteluom mým milým.

448.

1516 d. 27. října v Hoře Kutné. — Samson z Fulšteina posílá na místě svém Vavřince bakaláře k výslechu jakéhos zločince. [675.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti páni, přátelé a sousedé moji milí! Jakož mi psáti ráčíte, že některé zločince jako dnes trestati chcete, abych k vám vyslal o toho mého lotra, a čehož žádati budu podlie práva, že učiniti ráčíte; páni sousedé moji milí, byl bych sám k vám jel, bych byl mohl o tom prvé věděti. Nebo včera okolo hodiny před večerem list mi od vás dodán, a já dnes pro věc KMti nikoli jsem odjeti nemohl. Než teď na miestě mém posielám Vavřince bakaláře. I prosím, milí páni sousedé, že toho lotra kážete trápiti, a při tom ať jest jmenovaný bakalář; a čehož zaslouží, že jemu jeho práva kážete učiniti. Neboť jest lotr a tu se potlúkal mnohé časy okolo města vašeho. Ješto, kdyby měl býti puštěn, snad by i vám mohl ke škodě býti. I věřiem vám, páni sousedé moji milí, že se v mé žádosti při tom sousedsky naložiti a najíti dáte. A já se vám chci odplatiti. Datum Montibus Cuthnis f. II. ante festum sanctorum Simonis et Jude apostolorum anno 1516. — Samson z Fulštaina na Dobřeni, krále JMti úředník mince.

Slovutné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Gúřima, pánuom souseduom a přáteluom mým milým.

449.

1516 d. 5. listopadu v Č. Kostelci. — Michal Slavata z Chlumu: aby Kubovi bednáři peníze jeho konečně byly vydány. [2467.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti páni sousedé milí! Za to mám, že v paměti máte psaní mnohá a častá, co se těch peněz dotýče, kteréž za grunt, kterýž slove Mnichovský, kladeny býti mají při každém sv. Jiří po L gr. českých na diel Kuby bednáře, člověka mého; [k] kterýmžto penězóm tajž bednář spravedlnost po otci svém má; a ty peníze že jsú již patery jemu zadržány. I za to vás žádám, že mi to oznámíte psaním svým, který bych den měl pro ty peníze poslati, a také že mi oznámíte, co jich již na právě leží. — Datum ex Kostelec f. IIII. post Omnium Sanctorum anno ꝛc 1516. — Michal Slavata z Chlumu a z Košmberka ꝛc.

Slovutné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Brodu Českého [sic],*) pánuom sousedóm milým.

*) Srovnej str. 70 č. 455.

450.

1516 d. 6. listopadu v Hoře Kutné. — Samson z Fulšteina: aby mu ukradené věci byly vráceny. [672.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti páni, sousedé a přátelé moji milí! Což se dotýče vyznání toho lotra Berana, o kterémžto nerad jsem uslyšel, že jest puštěn; pak na některé tu obývající v městě vašem vyznal, že jest k niem nosil a oni od něho přijímali šat i jiné věci i mísy ty, kderéž mi pobral byl, a taléře. I věřiem já vám, milí páni sousedé, že se k tomu skutkem přičiniti ráčíte, ať to ti lidé, co jest čeledem mým i mně pobráno, navrátí, nemeškajíce, anebo se o to umluví; že já to přijíti chci i čeleď má. Pakli se toho nestane a oni tiem prodlievati budú, že já, poněvadž mi se jest více při tom tratilo, o viece k niem hleděti chtíti budu. A teď k vám posielám sladovníka svého Jiříka, kderémuž jest ten lotr na šatech a jinak škodu činil, ať se tam s niem obyvatelé ti, kdeřiež ty věci přijímali k sobě, smluví na konec. Nepochybuji, že mu v tom slušnú žádost naplniti ráčíte. Odpovědi žádám. Datum Montibus Cuthnis f. V. post festum Omnium Sanctorum anno 1516. — Samson z Fulštaina na Dobřeni, krále JMti úředník mince.

Slovutné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Gúřima, pánuom souseduom a přáteluom mým milým.

451.

1516 d. 12. listopadu v Poděbradech. — Hejtman Jiřík Želenský ze Sebuzína souhlasí s přátelským narovnáním o spravedlnost Tomáše Tlouka. [3377.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti páni, přietelé milí! Jakož mi píšete o Tomáše Tlouka žádajíce, aby toho, kterúž se spravedlnost jmieti praví, na dobré lidi podáno bylo, aby to slyšeli i to rozvážili, pokudž by za spravedlivé bylo, aby toho užíti mohl: Ta věc, aby to dobrými [lidmi] slyšáno bylo, mně odporna není. Než zdá-li se vám toho učiniti, že některý den brzy po sněmu pan Zdislav Dubský s panem Václavem Litevským a s panem Hložkem na Poděbradech býti ráčí, aby ta pře před ty pány podána byla k rozvážení. A uznají-li spravedlnost Tloukovu býti spravedlivu, té aby užil. I co jest při tom úmyslu vašeho, to mi oznamte. A jestliže se vám zdá k tomu přistúpitř, já bych vám, kdy byšte býti měli, věděł, kterak oznámiti. Ex Poděbrad f. IIII. ipso die 5 fratrum annorum ɔc XVI°. — Jiřík Želenský z Sebuzína, hajtman na Poděbradech.

Slov. opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Kouřimě, přátelóm mým milým.

452.

1516 d. 13. listopadu v Jindicích. — Ctibor z Kestřan: o některých poddaných. [1083.]

Službu svú vzkazuji, múdré a vzácné opatrnosti páni a přietelé milí! Kdež mi píšete, že jest na vás vznesl Matúš sladovník, soused váš, kterak by měl

dluh povinný na krčmě v Radlicích IIII ff XV gr. míšenských ꝛc. I račte věděti, že mně o tom, by jemu co dlužno bylo, nic vědomo není. A co se toho gruntu dotýče, že jest ta věc na místě postavena. A co tu pánu mému spravedlivě se najíti má, to se jest již vyhledalo, a tím já bez vuole pána svého hnúti nemohu ꝛc. Než což se tej krčmářky dotýče, která jest tu na tom grunthu prvé byla, jestliže ona chce s sousedem vaším jakú úmluvu o to učiniti z toho, což jí tu náleží, proti tomu já nejsem ꝛc. A toto račte věděti: Cožby mi koli slušné a možné bylo, vám k vuoli rád bych já učinil. Ex Gindicz f. V. die s. Briccii anno ꝛc XVI°. — Ctibor z Kestřan ꝛc.

Múdré a vzácné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Gauřima, přátelóm mým milým.

453.

1516 d. 9. prosince. — Jan Rašín z Rizmburka: o vydání ovčáka vraha. [2071.]

Službu svú vzkazuji, moudří a opatrní páni a přátelé moji milí! Jakož sou lidé moji postihli v městě vašem vovčáka, který jest byl v Uotoleži, kerajž jest lidem majm služebníka jich nešlechetně zmordoval, kdež sou pak na vás žádali toho slovem majm, abyšte mi jej vydali, i toho se vám jest učiniti nezdálo. I ještě na vás toho žádám, abyšte mi jej vydali po těchto lidech majch a ke mně se v tom tak zachovali podlie zřiezenie zemského. Datum v outerý po Početí panny Marie léta ꝛc XVI°. — Jan Rašín z Risumburka a na Hrádku, hajtman kraje Kouřimského.

Moudrým a opatrným pánuom purkmistru a radě města Kouřima, pánuom a přáteluom mým milým.

454.

1516 d. 10. prosince v Hoře Kutné. — Samson z Fulšteina žádá opětně za vydání ukradených věcí. [673.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti páni, sousedé a přátelé moji milí! Což se dotýče osob těch, na kderéž jest ten lotr Beran pravil a praví, u koho jest co kradeného nechal, jakož jsem vám psal, žádaje, abyšte ty věci mně a čeledem mým navrátiti rozkázali, dali jste mi tu odpověď, že by ty osoby nevěděly, by ty věci byly kradené, aby měli bez ouplatku to navrátiti ꝛc: Milí páni! Muožete znáti, jaká jest to vaše [i] jich výmluva. Kdyby děti byli, aby nemohli srozuměti zvláště o mísách a taléřiech, že jemu dali za ně XIII gr. Není-liž ten rozum, že za viece stojí; jiné věci též. I já vás, páni sousedé moji milí, ještě žádám, že vy ty věci bez takových výmluv navrátiti těm osobám rozkážete. Pakli se vám vždy toho učiniti nezdá a takovú výmluvu těch přijímačuov máte, vždy já vás podle zřiezení zemského žádám, že vy se těmi osobami ujistíte dostatečně; nebo poněvadž se jedno u nich

nachází, snad se jiné také najde. Odpovědi žádám po tomto poslu. Datum Montibus Cuthnis f. IIII. ante festum s. Lucie virginis anno 1516. — Samson z Fulštaina na Dobřeni, krále JMti úředník mince.

Slovutné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Gúřima, pánuom souseduom a přáteluom mým milým.

455.

1516 d. 14. prosince v Č. Kostelci. — Michal Slavata z Chlumu: aby peníze Kubovi bednáři byly vydány. [2468.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti páni a sousedé milí! Co se těch peněz dotýče, kteréž náleží Kubovi bednáři, člověku mému, a Jiříkovi bratru jeho, kteréž bráti mají za duom po otci svém tu v městě vašem, i za to vás žádám, že mi to oznámíte psaním svým, co jest již těch peněz za ten duom vzato a kto jsú ty peníze brávali, kteří úředníci. A také vás žádám, že mi oznámíte, co jest těch peněz, kteréž nyní ještě na právě leží, že bych já tam pro ně poslal. Datum ex Kostelec dominico post s. Lucie anno ɔc 16. — Michal Slavata z Chlumu a z Košmberka ɔc.

Slovutné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Kouřimě, pánuom sousedóm mým milým.

456.

1516 d. 24. prosince v Chotěboři. — Albrecht Amcha z Borovnice ujímá se služebníka svého Jandy. [4918.]

Službu svú vzkazuji VMtem, páni a přátelé moji milí! Zpraven sem, že byšte u vězení míti měli Jandu služebníka mýho z dožádání osob někderajch z Tábora. I páni a přátelé moji milí! Prosím vás, že neráčíte ničehuož dopúštěti na služebníka mýho Jandu do mýho příjezdu. Neb já u VMtí budu v městě Kouřimi tento pondělí najprv příští konečně aneb snad prvý. I tu naději do VMtí mám, že sě ke mně na žádost mou přátelsky zachovati ráčíte, pro mé [sic] k vám přátelství zachování. Dán v Chotiboři v středu den Štědrýho večera léta ɔc XVI°. — Albrecht Amcha z Borovnice.

Vzácné opatrnosti pánuom puorkmistru a radě města Kúřimě, pánuom a přáteluom majm milajm.

457.

1517 d. 12. ledna v Žišově. — Krištof Žišovský z Údimě žádá za gleit pro Petra, Oštípova syna [3490.]

Službu svú vzkazuji VMtem, pane purgmistře a páni milí! VMtem oznamuji, že jest předstúpil přede mne Petr Oštípů syn žádaje mne, abych jemu glait bez–

pečný od VMtí zjednal na zprávu před VMtmi, a to od datum listu tohoto za IIII neděle. I VMtí já žádám, že to ráčíte pro mé zaslúžení učiniti a jemu dáti, aby on mohl bezpečen býti před služebníky vašimi i poddanými, aby mohl volně přijíti i odjíti. I což bude v tom úmyslu VMtí, račte mi to listem vaším oznámiti. Datum na Žišově v pondělí před ochtábem Božího křtění léta tisícého V^{CO} XVII°. — Krištof Žišovský z Oudimě.

Múdře opatrným pánům purkmistru a radě místa Kúřima, pánům a přátelóm mým milým.

458.

1517 d. 15. ledna v Přebozích. — Mikuláš ze Zásmuk a Jindřich z Hrušova trvají na ustanoveném dni k stání. [3511.]

Službu svú vzkazujem, múdří a opatrní páni, sousedé milí! Kdež na psaní naše a společní zůstání, tak abychom my vám dvě neděli napřed dali věděti, kdy bychom prázdnost a pány a přátely své k tomu rovnání přátelskému míti mohli, to sme podle téhož zůstání jednou i druhé vám oznámili, a z psaní vašeho*) sme srozuměli, jakž prvé tak i nyní, že vám od nás to oznámení a rok menovanie příjemné i [sic] není ɔc. I ještě toho vůli mějte podle prvního psaní našeho k vám, k tomu dni menovanému, klejt nám dadúc, podle téhož psaní prvního k tomu času nám sě dáti nalézti i s přátely našimi. To při vás buď a psaním svým to oznámiti nemeškejte. Neb my na jiném nejsme, než jak sme prvé psali, tak se zachovati a na těch rociech neb obtazích déle nestáti. Dán na Přeboziech ten čtvrtek po ochtabu Božieho křtění léta ɔc XVII°. — Mikuláš z Zásmuk a na Přeboziech. — Jindřich z Hrušova a na Mlékovicích.

Múdrým a opatrným pánuom purkmistru a radě města Kouřima, souseduom milým.

*) Psaní toto, odpověď to na první list obou pánů, jenž se nezachoval, dle zachovaného konceptu znělo takto:

Službu s. v. urození páni, sousedé a přátelé naši milí! V psaní svém, v kterémžto nám připamatovánie činíte o příhodu osobám vašim v městě obývanie našeho přišlé [sic], při tom ku porovnání a přetržení té a takové nesnáze čas sobě i nám jmenovitý podávajíc jako toho úterýho po sv. Pavli příští [sic]. Páni sousedé naši milí! Bychom před sěbú znamenitého otjezdu a vyselstvie do Prahy toho času neměli, nechtěli bychom tomu otporni býti ani vás vo to starati; ale na miestě majíc na ten čas odložený otjezd, vás za to žádámy i věřímy, že vám to protimyslné nebude, a že to k naší žádosti učiníte a téhož roku až do pátku po Hromnicech sobě i tudiež nám odložíte. A tu a toho času chceme se rádi přičiniti, aby takové věci mohly k slušnému konci i tudiež k přátelskému porovnání přivedeny býti. A což sě glajtu dotýče, ač nám sě zdá, že by nebylo toho potřebie, neb my sě bohda k vám i každému dobrému rádi tak, jako dobrým přislušie, zachovati chceme a zachováme, i jiné k tomu přidržeti [sic]. Pakliby sě vám nezdálo bez toho býti, i to učiniti chceme. Odpovědi žádámy.

Odpověď Kouřimských na svrchu položený list dle zachovaného konceptu zněla takto:

Službu svú vzkazujem, urození páni, sousedé a přátelé naši milí! Na psanie naše nám odpověď dávajíc k prvniemu vašemu psaní ukazujete, zdálo-li by sě nám ke dni roku oznámeného, abychom toho vuoli měli a glajt vám dadúc úmysl svuoj konečný oznámili. Páni sousedé milí! Podle oznámenie roku již my sě k tomu hotově najíti dámy, a tiemto listem pod pečetí města našeho vám, přátelóm vašim i služebníkóm před námi a poddanými našimi glajt svobodný v té při přijeti dávámy, i svobodně glajt zachovajíc bez překážky otjeti. Datum f. III. Fabiani [20. ledna].

459.

1517 d. 18. ledna v Lanškrouně. — Vojtěch z Pernšteina propouští poddaného. [6721.]

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni, přátelé milí! Psaní, kteréž ste mi učinili o Mikuláše Frycara, člověka poddaného mého, žádajíce mne, abych jej vám propustil: I milí páni Kouřimští! Na žádost vaši to i jiné mne možné rád učiniti chci, a Mikuláše člověka poddaného svého vám propouštím, tu naději majíc, že vás k sobě zase ve všem přátelstvie dobrém najdu, v čem bych vás potřeboval. Ex Lantsskrun dominico ante festum s. Fabiani, Sebestiani annorum Domini XV[C]XVII[0]. — Vojtěch z Pernštaina a na Hluboké, najvyšie hofmistr královstvie českého.

Múdrým a opatrným pánóm purkmistru a radě města Kouřimě, pánóm přátelóm milým.

460.

1517 d. 9. března na Lipnici. — Burjan Trčka z Lípy: aby poddanému jeho peníze za koně dány byly. [2790.]

Múdří, opatrní páni a přátelé milí! Vznesl jest na mne člověk můj, ukazatel listu tohoto, žaluje mi, kterak by lidé vaši z Chrašťan, jednomu říkají Vávra a druhému Mach, za koně dlužni mu byli; kdež jest již o to vám několikrát žaloval, a pro to mu nic spraveno ani dáno nenie. I já vás žádám, že vy jemu dluh jeho spravedlivý na lidech vašich rozkážete zaplatiti bez odtahuov dalších. Pakli by se toho nestalo, již bych já člověka svého v tom dále opatřiti musil, aby dalších škod o to nebral a vedle práva svého stavuňky dobýval. Ex Lipnicz f. II. ante Gregori annorum 1517. — Burjan Trčka z Lípy na Lipnici, podkomoří královstvie českého.

Múdrým a opatrným pánuom purkmistru a radě města Kouřimě, přáteluom milým.

461.

1517 d. 12. března v Ratajích. — Purkrabí Zdeněk z Bošína dává svědomí proti Vávrovi Voštípovi. [4832.]

Službu svú vzkazuji, pane purgmistře a páni Gouřimští, přáteli milí! Vězte, že jest mne žádal člověk JMti pána mého Václav Novodvorský, abych mu svědomie

dal, co sě Vávry Voštípa, spolusouseda vašeho, dotýče, kterýž jest dělal na díle pod Ratajích [sic] na mlajně pána JMti mého. To jest mi dobře v paměti a svědom jsem toho, že jest mu Novodvorský z Gouřima od vás piva vozil Vávrovi Voštípovi na to dílo, když jest dělal ten mlajn. A potom jest ke mně Novodvorský přišel a žádal mne, abych jemu stavuňkuo dopustil, aby Vávrovi nádoby, kterémiž jest dělal, obstavil aneb peníze, jestliže by měl co zadělaného u pána JMti mého. A tak mne zpravoval Novodvorský, že jest jemu Vávra od těch fur něco dlužen byl, kderéž jest jemu piva vozil. A já sem jemu stavuňkuo dopustiti nechtěl, neb jest na díle JMti pána mého byl. A potom jest Vávra i s tovaryši svémi z toho díla utek a nedodělal. A to jest v pravdě tak. A jestliže by bylo potřebí, že i oustně to jemu seznati chci. Datum ex Ratay f. V. die s. Gregorii anno ꝯc 17. — Zdeněk z Bošína, purkrabie na Ratajích.

Slovutné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Gouřima, přátelóm mém milým.

462.

1517 d. 2. května v Kolodějích. — Mikuláš Vlk z Kvítkova upomíná o dluh poddaného. [3102.]

Službu svú vzkazuji, vzácné opatrnosti páni, přátelé milí! Račte věděti! Pána mého JMti člověk Šimon, mlynář z Bylan, vznesl na mě, že by jemu byl vinovat bratr jeho, veliký mlynář, kterýž jest pod vámi, dluhu spravedlivého IIj ſſ gr. českých. Kdež dávno by jemu dáti měl, toho zanedbává. I já vás prosím, že ráčíte rozkázati zaplatiti člověku pána mého JMti bez odtahuov i prodlévání. Pakli by se tomu dosti nestalo, račte věděti, že na mně žádá, abych já jemu právo stavné propustil. Ale já vám věřím, že vy to opatříte, aby toho potřebí nebylo. Pakli by se to prodlívalo, již bych já jemu spravedlivě déle práva obhajovati nemohl. Odpovědi žádám od vás. Dán na Kolodějích v sobotu den sv. Zigmunda krále léta ꝯc XVII^{0}. — Mikuláš Vlk z Kvítkova ꝯc.

Vzácné opatrnosti pánóm purkmistru a radě města Kouřimě, přátelóm milým.

463.

1517 d. 1. června v Zbizubech. — Jan ml. z Podvek žádá za dostiučinění pro Duchka krčmáře. [1962.]

Službu svú vzkazuji, vysocě opatrní pane purkmistře a páni a přátelé všickni milí! Račte věděti, že sem zpraven od člověka svého, od Duchka krčmáře, jaká mu se věc stala neslušná a nepřátelská [v] Vraštíkovu domu. Nébrž jestliže je tak, jakž mne zpravuje, byla by pohanská. I milí páni! Račte mú nevinnost proti sobě vzieti, o kteréž já neviem ani lidí svých; za to prosím, jestliže vy ji viete, že mi to oznámíte; jestliže bych já co proti vám učinil aneb lidé moji, že já chci rád napraviti sám od sebe i od lidí svých. I protož na vás téhož žádám, aby mně ta lehkost a člověku

mému škoda napravena byla, kteráž sě jest v městě spolu vašěm stala bez mého i lidí provinění skrze Petra, Strýcové syna, řeči a mého člověka k škodě dívání a trhání. I věřím vám, že mne v tom litovati budete i člověka mého takového roztahovánie i samy sebe, kteraká sě jest věc neslušná [v] vašem městě stala. I milí páni! Rozvažte mé psanie a na to mi odpověď dajte, muož-li mi to k nápravě přijíti, abych o to viece práce neměl. Nynie sě stal počátek na člověku na mém, snad by potom na mne přišlo skonánie. I věřím vám, že mi na to odpověď dáte, abych se měl čím zpraviti. Datum Zbizub f. II. post festum Spiritus sancti anno XVII⁰. — Jan mladší z Podvek.

Vysocě opatrní [sic], panu purkmistru i radě i vší obci města Kúříma, pánuom a přáteluom milým.

464.

1517 d. 4. června v Poděbradech. — Hejtman Jiřík Želenský ze Sebuzína ustanovuje nový den k jednání mezi poddanými. [3380.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti pane purkmistře a páni, přátelé milí! Jest mi z podivením. Oznámil sem vám, co se dotýče toho roku složení, o kterýžto na mne podali ste, abych vám den jmenoval. I dal sem vám znáti po Říhovi z Kostelní Lhoty, abyšte na Poděbradech z těmi potřebami stáli v sobotu najprv příští. Pan Matouš odpor tomu učinil, člověku krále JMti svrchu dotčenému toho nevěře. Kdež se tomu lehce srozuměti muože, že jest nepodobné, aby to mělo od člověka krále JMti jinač mluveno býti, zvlášť o takovou věc, nežli jak jest jemu ode mne poručeno bylo, a také snad i bez snadu, že mu dobří lidé jsou věřívali. Pak nevím, kudy jest panu Matoušovi to přišlo, že jest to oblehčil.

Protož vás tajno to nebuď, že pokládám den a rok k jednání obojí strany lidí krále JMti i vašich v sobotu najprv příští, a na ten den již před časy jmenovaní a volení páni a přátelé mají býti; to vědúce, dajte se najíti. Pakli by toho nebylo a vy nestáli, již bych rozuměl, že ne podle spravedlnosti, ale z moci člověku krále JMti spravedlivosti pustiti nechcete. Dattum ex Podiebrad f. V. post Pentecosten annorum ↄc XVII. — Jiřík Želenský z Sebuzína, hýtman na Poděbradech.

Slovutné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Kouřimě, přáteluom mým milým.

465.

1517 d. 14. června ve Vlašimi. — Matyáš z Kosoře upomíná o dluh poddaného. [1163.]

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni a přietelé milí! Spravil jest mne Martin z Javorník, člověk pánuov mých JMtí, že jest jemu dlužen Mocík z Bošic, člověk váš, IIII korce žita a XV gr. alb., a po častém napomínání platce jemu býti

zanedbává a ještě slovy neslušnými jeho odbývati chce. Páni a přietelé milí! Vás já za to žádám, že člověka svého k záplatě skutečné přidržeti budete bez dalšie o to práce jeho a nákladu činění. Pakli by se toho nestalo, znáti muožete, že bych já Martinovi, člověku pánuov svých JMtí, práva hájiti nemohl. Ale tu naději mám, že to opatříte, aby potřeba nebyla. Ex Wlassim dominico ante s. Vithi anno salutis 1517. — Matyáš z Skosoře ɔc.

Múdrým a opatrným pánuom purkmistru a radě města Kúřimě, pánuom a přátelóm milým.

466.

1517 d. 21. července na Myšlíně. — Purkrabí Jiřík Štos z Kunic: o propuštění poddaného z vazby. [1048.]

Službu svú vzkazuji, pane purgmistře a páni přátelé moji milí! Znesli jsou na mne lidi páně Čabelického z Prusec, že byšte u vazbě měli Duchka souseda jejich. I již, ja[k]ž se jest koli ta věc stala, prosím vás za to, jakožto pánův a přátel svejch milejch, že toho jistýho člověka na rukojmie dáti asi za tři neb za štyři neděle dáte, a zvláště není [sic] v tato pilná díla. I věřím vám, jakožto pánóm a přátelóm mým, že to pro mne učiníte. A v tom času já bohda s vámi i se panem Přemyslem sám rozmluvím. Dán na Myšlíně léta ɔc XVII° ten outerej před svatou Máří Mandelínou. — Jiřík Štoš z Kunic, purkrabie na Myšlíně.

Slovoutný [sic] v opatrnosti panu purkmistrovi se pány města Kouřima, pánóm a přátelóm mým milým.

467.

1517 d. 25. srpna v Poděbradech. — Hejtman Jiřík Želenský ze Sebuzína upomíná o spravedlnost Říhovu. [3378.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti páni a přátelé moji milí! Psaní před časy číníval jsem k vám, žádaje vás, abyšte spravedlivost, kterúž má Říha z Kostelní Lhoty, jemu ji pustili. Odpověď dávali jste mi, když na místě Tloukova věc bude, že toho držeti nebudete Říhovi, ale spravedlivost jeho jemu pustiti chcete. I milí páni a přátelé! Já vás žádám, že vy Říhovi spravedlivost jeho jemu pustíte, aby on větších útrat již více nevedl. Nebo já takové spravedlivosti jistě proti vám brániti bych nechtěl ale pustiti, a přátelsky dal bych se k vám a chci dáti najíti. Dattum ex Podiebrad f. III. post s. Bartolomeum annorum ɔc XVII. — Jiřík Želenský z Sebuzína, hýtman na Poděbradech.

Slovutné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Kouřimě, přáteluom mým milým.

468.

1517 d. 27. srpna na Myšlíně. — Purkrabí Jiřík Štos z Kunic děkuje za propuštění poddaného. [1049.]

Službu svú vzkazuji, slovoutné vopatrnosti páni a přátelé moji milí! Jakož sem vám byl prvý psal vo Duchka z Prusic, člověka páně Čabelidckého, abyšte mi to k vůli učinili a na rukojmie jej dali, i to ste pro mne učinili. Z toho přátelství já vám velmi děkuji a já týž zase vám každému zvlášt chtěl bych toho odslúžiti i voplatiti se vším dobrejm, čím by mně možný bylo.

A taky ste mi při tom psali, abych k vám sám přijel. I udělal bych to rád, ale Bůh zná, že sem velmi zaneprázdněn pilnejmi potřebami pána svýho. Než vás za to prosím, že jemu to ráčíte milostivě vážiti, a von ať pana Přemysla vodbude tak, jakž mu rozkážete. Pakli by to nemohlo bejti na tento čas, ale vás za to prosím, že mu ráčíte roku přidati doněkud, abych já se mohl k tomu času uprázniti. I věřím vám, že to pro mě ráčíte učiniti. Dán na Myšlíně ten štvrtek po svatým Bartoloměji léta ɔc XVII°. — Jiřík Štoš z Kunic, purkrabie na Myšlíně.

Slovoutným vopatrnostem panu purkmistru se pány města Kouřima, pánóm a přátelóm mejm milejm.

469.

1517 d. 20. září v Č. Kostelci. — Purkrabí Jiřík z Hostovic upomíná o dluh. [910.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti páni a přátelé milí! Znesl jest na mne člověk pána mého JMti, Beneš z Dobrého Pole, že by jemu dlužen byl Matěj šrotýř, spoluobyvatel váš, za pšenici za IIII korce per XII gr. č. I kdež po častém napomínání již psaný Matěj šrotýř dluhu spravedlivého jemu zaplatiti zanedbává, i protož já vás za to žádám, že téhož Matěje šrotýře k tomu skutečně přidržeti budete, aby on bez dalšieho prodlévánie člověku pána mého JMti dluh spravedlivý dal a zaplatil pro uvarovánie dalších nesnází. Kdež bych já též učinil, kdyby sě spolusouseduom neb obyvatelům vašim taková věc na gruntiech pána mého přihodila. Ex Kostelecz dominico ante Mathee euangeliste an. ɔc XVII. — Jiřík z Hostovic, purkrabie na Kostelci.

Slovutné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Kouřimě, pánuom a přátelóm mým milým.

470.

1517 d. 1. října. — Jiřík Želenský ze Sebuzína, hejtman na Poděbradech: opětně o spravedlnost Říhovu. [3379.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti pane purkmistře a páni přátelé moji milí! Psaní sem vám před časem učinil, co se dotýče spravedlnosti Říhovy,

kterúž má po své manželce. Kdež za to mám, že v paměti máte, že jste řekli, když Thůma Tlouk konec a místo bude míti v Velimi, že také Říhovi spravedlivost pustíte. I dali ste mi odpověď na prvnější psaní, že jste byli zaneprázdněni na ten čas. I milí páni a přátelé! Já vás žádám, že tomuto Říhovi jeho spravedlivost pustíte a jemu oznámíte, na který by den měl přijíti, aby on tak častých útrat nevedl a mně také aby pokoj dal. Věřím vám, že to pro mne učiníte. Odpovědi žádám. Dán ve štvrtek po s. Michalu archanjelu léta ꝛc XVII. — Jiřík Želenský z Sebuzína, hýtman na Poděbradech.

Slovutné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Kouřimě, přáteluom mým milým ꝛc.

471.

1517 d. 12. října v klášteře sv. Prokopa. — Jan Zajimač st. z Kunštátu upomíná o dluh. [1319.]

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni, súsedé milí! Oznamuji vám, že jest vznesl na mne člověk strejcuo mých, jménem Vála z Skalice, kterak by prodal ňákému Burjanovi súsedu vašemu dva voly za VIIIj ſſ m. Kdež jest mu na to dal IIIIj ſſ m. X gr. m. témuž Válovi, a ještě mu zuostává IIII ſſ m. minus X gr. m. A netbá mu platce býti týž Burjan súsed váš. Protož já vás žádám, abyšte rozkázali témuž spolusúsedu vašemu dluh témuž člověku našemu svrchupsanému zaplatiti, aby týž svrchupsaný člověk náš o to již více práce a nákladuo nečinil i tudíž mně starostí. Odpovědi žádám. Ex monasterio s. Procopi f. II. ante Galli anno Domini 1517. — Jan Zajimač starší z Kunštátu.

Múdrým a opatrným pánuom purkmistru a radě města Gúřima, súsedóm mým milým.

472.

1517 d. 25. října v Č. Kostelci. — Purkrabí Jiřík z Hostovic upomíná o dluh. [909.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti páni, přátelé moji milí! Vznesl jest na mne člověk pána mého JMti, Kubice z Vrbčan, že by mu byla dlužna Hrádková, spoluobývající vaše, VIIII ſſ míšenských dluhu spravedlivého peněz puojčených. Kdež po častém napomínání jemu jest zaplatiti zanedbávala i po dnes, a roky sobě mnohokrát tomu dluhu sama brávši, dosti se jest tomu od ní nestalo, tak že člověk pána JMti vždy k svému přijíti nemuože. I já vás za to žádám, že touž Hrádkovú k tomu připravíte skutečně, aby ona člověku pána mého JMti, což jest mu spravedlivě dlužna, zaplatila bez dalšího prodlévání. Pakli by se toho nestalo, muožte znáti, že bych člověku pána mého JMti právem obstavným dluhu jeho nemohl hájiti dobývati. Ale věřím, že to opatříte, aby toho potřebí nebylo. Datum ex Kostelecz

dominico ante Simonis et Jude appostolorum anno ɔc 1517. — Jiřík z Hostovlic [sic], purkrabie na Kostelci.

Slovutné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Kouřimě, pánuom a přátelóm mým milým.

473.

1517 d. 27. října. — Anna z Kopidlna: o propuštění poddaného z vězení. [1149.]

Modlitbu svú vzkazuji, moudří a opatrní páni, sousedé milí! Tajno vás není, kdež sem vám prvé psala o Jana člověka svého a žádajíc vás vedle práva a zřízení zemského, abyšte jej pustiti kázali. I píšete mi, jestliže mi se vidí, abych knězi opatovi psala. I mně se toho učiniti nezdá, poněvadž on na právě vašem sedí. A já vám vedle práva píši, neb se práva strhnouti nechci. I vždy vám věřím jako souseduom dobrým, že jej rozkážete pustiti. Neb psaní prvnímu snad ste porozuměti mohli, že já chci od něho każdému spravedlivé učiniti, i témuž knězi Janovi opatovi. A zpravena sem, že by mezi lotry seděl, ješto snad některým na hrdlo de; kdež já takových lotrovských kusuov o něm nevím, ani sem od koho slyšela. A kdež mi píšete, že byšte pro mne rádi učinili, což by vám možného bylo: i z toho přátelství já vám děkuji. Neb sem já na tom, že proti vám i proti každému že bych se chtěla přátelsky zachovati. Datum f. III. ante Simonis et Jude annorum XVII⁰. — Anna z Kopidlna a na Tuchorazi.

Moudrým a opatrným pánuom purkmistrovi a radě města Kouřimě, souseduom milým buď [dán].

474.

1517 d. 31. října v Cerhenicích. — Mikuláš z Dražovic: o dluh poddaného. [3290.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti páni a přátelé moji milí! Kdež mi psátiráčíte o dluh, kderýž se praví mieti Jakub Kácovký, spolusúsed váš, na krčmáři mém v Blyně, jmenovitě IIII kop IIII gr. miešenské; kdež pak týž súsed váš sám u mne jest byl a zprávu o tom učinil. A já sem hned po zprávě jeho člověku svému rozkázal, aby jemu platce byl: Již pak teď na žádost vaši ještě jemu rozkázati chci, aby se o ten dluh s Kácovským umluvil a tak i platce jemu byl. Jestližeť se pak tak nezachová, nechť jest mi to zase oznámeno; já téhož člověka svého jemu vydati chci, a jiných lidí svých pronho [sic] stavovati nedopustím. Datum Czerhenicz v sobotu přede Všemi Svatými léta Páně ɔc XVII⁰. — Mikuláš z Dražovic a na Cerhenicích, purkrabie kraje Hradeckého.

Slovutné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Kúřima, pánuom súseduom a přáteluom mým milým.

475.

1517 d. 27. listopadu. — Mikuláš z Prachňan: o dluzích lidí svých. [1980.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti páni, přátelé moji milí! Jakož na mě psaním svajm znášíte, kterak Matěj Zeman, spolusoused váš, jest na vás znesl, že by měl dluh spravedlivý na lidech mých v Chvatlině, na Machkovi Hospodkovi XIIIj ſß gr. míšenských a k tomu XVII korcuov pšenice, a na kováři X ſß též na míšensko, kterýchž dluhů přátelsky dosící nemoha žádajíc [sic] mne za to, abych já lidi své k tomu přidržal, aby oni sousedu vašemu spravedlivé učinili a zaplatili. Páni přátelé moji milí! Vězte, že sem já o tu věc rychtáři svému psáti ne nemeškal [sic] a jemu přísně rozkazuje, aby on je k tomu přidržal, aby oni sousedu vašemu zaplatili. A pakli by toho přes toto mé přikázání neučinili a vy na mne po druhé znesli, chci já rád sousedu vašemu spravedlivé učiniti a je k tomu přidržeti, aby jemu zaplatili. Datum f. VI. post Katherine annorum 1517 oc. — Mikuláš z Prachňan na Horách Kutnách.

Slovutné opatrnosti panu purkmistrovi a radě města Kouřima, přáteluom mým milým.

476.

1517 [?] d. 18. prosince. — Mikuláš z Prachňan povoluje poddanému převzíti rukojemství. [4639.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti páni a přátelé moji milí! Jsem žádán od bratří Jana Žáčka, člověka mého z Chvatliny Dolejší, abych témuž Žáčkovi toho dopustil, aby za Zemana, bratra svého, podle jiných v knihách vašich v zprávu se zapsal panu Ješkovi pro ten dvuor, kterýž jest týž Zeman s manželkú svú panu Ješkovi prodal. I račtež věděti, že k žádosti jich to sem učinil, že té věci člověku svému dopouštím. To znajíce, budete se moci tím zpraviti. Datum f. VI. post festum sancte Lucie. — Mikuláš z Prachněn [sic] na Horách Kutnách.

Slovutné opatrnosti panu purkmistrovi a radě města Kúřimě, pánuom a přáteluom mým milým.

477.

1517 d. 23. prosince. — Michal Slavata z Chlumu opětně varuje, by lidem jeho piva na dluh nedávali. [2470.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti páni, sousedé milí! Jakož mi píšete, že by na vás vznesl Blažek sladovník, obyvatel váš, že by mu dlužen byl Švach z Ledec, člověk muoj, za tři sudy piva po XIII gr. českých, a při tom také píšete, že by jemu dlužen byl Jan z Vitic, též člověk muoj, X korcuov ovsa, a toho ovsa že by od něho vypuojčil: I co se toho dluhu za pivo dotýče, kdež píšete, žalujíc na

Švacha z Ledec, i toho nevím, by tu v Ledcích komu Švach říkali; nežli že tomu Havel říkají, kterýž jesti tu na mlýně; a tu jich více není nežli ten jediný. A by pak i tomu Havlovi Švach říkali, mám za to, že v paměti máte, že sem vám o to několikrát psal za to vás žádaje, abyšte lidem mým piva nedopouštěli věřiti. I sám sem lidem svým přikazoval, aby nikdyž z měst piva nebrali. Neb sami to znáti muožte, že by taková věc mezi námi sousedství nenesla, když byšte vy jim věřiti dopouštěli, a oni nemajíc odkud zaplatiti, uteče pryč z gruntu ne jeden, a mně poustka bude. Neb víte, že sem vám to oznamoval, by byl člověk muoj lotr, že proto jemu věřit budu, jediné aby mi poustka byla [sic].

Než co se tého ov[s]a dotýče, chci já se rozkázati na to vyptati, a bude-li dluh spravedlivý, chci rád rozkázati člověku svému zaplatiti. Datum f. IIII. post Tome appostoli anno XVII°. — Michal Slavata z Chlumu a z Košmberka, hajtman v království českém.

Slovutné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Kouřimě, pánuom sousedóm mým milým.

478.

1517 d. 26. prosince. — Rada m. Kadaně žádá za příspěvek, aby město i zámek ze zástavy vyplaceny býti mohly. [4544.]

Službu svú vzkazujem, slovutné opatrnosti páni a přátelé naši milí! Bezpochyby, že vás došlo skrze pány poslové [sic], kteří jsú nynie o svaté panny [sic] Kateřině v Praze na sněmu od vás vysláni byli, žádost tu [sic], kterúž jsme na pány Pražané JMt i na jiné pány poslové [sic] ode všech měst tohoto královstvie vyslaných žádostivě vznesli a prosili, co se dotýče výplatu města našeho, kdež najjasnější kniežě a pán pan Vladislav, uherský a český ꝯc král JMt slavné paměti, nám majestát dáti ráčil, že nás do komory své k svému drženie vyplatiti ráčí. Na to jsme se povolili JKMti takovú summu, v kteráž města [sic] Kadaň i s zámkem v zástavě jest, puojčiti aneb dědicóm JKMti. Ale nemohúce, ač jsme velikého a znamenitého berni [sic] o to mezi sebú na každého obyvatele uložili, tolikéž vybierati, vás, jakožto pány a přátele milý, s pilností prosíme a celého [sic] naděje k VMti máme, vzhlédnúc předkem na dobré krále JMti, pána našeho dědičného, a též na poctivosti stavu našeho, že nás v tom neopustíte a nám k takové naše potřebě ňákú summu podle vašeho [sic] možnosti až do ňáký čas puojčiti ráčíte, jakož bychom my též pro vás, kdybyšte nás žádali a potřebovali v takovém a nebo větším, povolně rádi učiniti chtěli.

A VMt žádáme, že vedle zuostánie pánuov posluov jiným pánóm městóm kraje vašeho na náš groš žádost naše [sic] oznámiti ráčíte, a úmysl VMtí ten tajden po Novém létě připsati pánóm Pražanóm Staroměstckým, abychme od VMti společně

na to odpovědi mieti mohli, abychom se věděli čím zpraviti. Neb my všem i každému zvláště, kteří nám co budú puojčiti, dostatečnú jistotu na to uděláme, aneb podle obyčeje se zapsati budeme, a k tomu z toho, jakž summa bude, co za slušného platiti. Datum sabbato ipso die s. Steffani ad annum 1518. — Purkmistr a rada města Kadani.

Slovutné opatrnosti pánóm purkmistru a radě a pánóm starším obecním města Gúřim, přátelóm našim milým.

479.

1517 v Janovicích Uhlířských. — Václav Rod z Křečovic, purkrabí na Šternberce: o pohledávce pana Přemysla z Vilmanic. [2137.]

Službu svú vzkazuji, moudré opatrnosti páni a přáteli milí! Kdež mi píšete, že by na vás vznes pan Přemysl z Vilmanic, spoluradní váš, že by Křeček, člověk JMti pána mého, vyručil z vazby Mačurdu pro dluh za V sudův piva ɔc, při tom mi také píšete, že bych řekl to k místu přivésti a že by sě to prodlévalo až po tento čas: I páni a přátelé milí! Vězte, že jsem přijev z Gouřima hned na rychtáři a na konšelích se ptal, jest-li ten dluh dán a zaplacen, aneb jaká by toho příčina byla. I tak jest mně zpravil nebožtík rychtář i s konšely, že by Mačurda pro ten dluh panu Přemyslovi podle práva dlužního vydán do města vašeho byl. Taky jsem Křečka před se vobeslal, aby mně toho rukojemství zpravil, kterak jest v ně vešel. Kdež přede mnou jest jest [sic] pověděl, že jest za Mačurdu slíbil. A po tom slibu pan Přemysl, spoluradní váš, jest Mačurdu ctí a věrou zavázal, aby jemu dluh ten zaplatil a tomu dosti aby učinil. Kdež za to mám, že i pan Přemysl to v paměti dobře má, že jest to sám ke mně mluvil pravíc, že Mačurda na svú čest nepomní. Protož páni a přátelé milí, znajíc věc takovú, sami toho povážíte, bylo-li by slušné pro takovú věc právo na lidi JMti pána mého propustiti, poněvadž jest po tom slibu sám jisce jeho ctí a věrou zavázal, a rukojmí toho jest věřiti nechtěl. Datum ex Janowicz Uhlérzskéch léta ɔc XVII°. — Václav Rod z Křečovic, purkrabie na Šternberce.

Moudré opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Gouřima, přáteluom mým milým ɔc.

480.

1518 d. 3. ledna. — Prokop Čabelický ze Soutic: aby sirotek jeho z rukojemství byl propuštěn. [325.]

Službu svú vzkazuji, múdré opatrnosti páni a přietelé milí! [Vzne]sl jest na mne Jan Dunda, poddaný sirotek můj, že jest [od vás na] rukojmie vzat pro příčinu, kteráž vám vědo[ma jest], a že jeho vinna nenie, ale beze lsti k tomu přišel. I věřím

já vám, že vy týhož poddanýho mýho s rukojemstvie propustíte, aby von pode mnú, anebo kdež bych já mu přál, svú živnost provozovati mohl. Dán v neděli po Novým lítě líta páně MV^CXVIII. — Prokop Čabelický z Sútic a na Tajně.

Múdré opatrnosti pánům purkmistru a radě města Kúřimě, pánům a přátelům mým dobrým.

481.

1518 d. 20. ledna v Praze. — **Rada Starého města Pražského: aby do Hromnic odvedli Kadaňským summu na ně vypadající, by ze zástavy se mohli vyplatiti.** [27.]

Službu svú vzkazujem, opatrní páni, přietelé naši milí! . . . kteréž ste při nás o sněmu minulém jměli, i také od jiných měst zpraveni . . . skrze posly své na všechen stav náš i jedno každé město, což se jich v . . . a všechněch s pilností prosili, aby některú summu dosti rovnú od každého města . . . poslové na obce své vznésti [jsú] přiřkli a nám brzkú dáti odpověď, jako . . . i jim Kadaňským, co kto učiniti chce aneb muož i též nemuož. I abyšte . . . k nám posly své s nemalú prosbú a žádostí i velikú duověrností jsú vyslali . . . jako přátelóm svým milým za též pány Kadaňské i tu všicku obec přimluvili . . . užitečnú i poctivú netoliko králi JMti, pánu našemu milostivému, kterémuž by město Kadaň i s zámkem . . . a do JKMti komory po těch dávných létech, v kterých bylo v moci jiné, zase přijíti jmělo, ale také jim Kadaňským [k] větší a volnější ještě svobodě, ješto z toho předkem králi JMti, pánu našemu, větší moci a komory podstat[ě] i také v stavu našem městském bezpečnější a jistčí jich k nám přátelstvie rozmnožiti se mohlo. Jakož pak i pod jiným pánem mimo krále JMt, pána svého dědičného, času o těchto jsúce, které přátelstvie nám a stavu našemu jsú ukazovali, jakú pilnost, bedlivost, pro věci všeho stavu našeho žádných nákladuo nelitujíc ani nebezpečenstvie se obávajíc, jsú jměli a činili, to všichni skutečně, že jimi nic takového obmeškáno nenie, znáti muožeme. Pak kdyby sobě volnější a svobodnější, jakžto jeden oud vám podobný, byli, k žádnému nežli k JKMti předkem a potom k našemu stavu zření majíce, mnohem větší i podstatnější s hotovostí dokonalejší mohli by nám ukazovati přátelstvie.

Protož žádáme vás, že sobě proti nim pánóm Kadaňským, jako přátelóm svým, toho obtěžovati nebudete, ale k takové jich potřebě vedle zpuosobu a povinnosti přátelské, kteráž pro přátely netoliko statku ale i života nasazovati velí, té summy na vás prvé vznesené jim do času puojčíte. A oni tak praví, že všelikým přátelstvím vám to napřed chtie u sebe vzpomínati, potom i službami svými toho odsluhovati, nad to i ujistiti dostatečně, nébrž, budete-li chtieti, i úrok s toho dávati, že svým jisti a neškodni také budete. Kdež věříme vám, že pro malú a rovnú věc přátel neoslyšíte ani neopustíte, tak jakž i prvé spolu smy sobě byli připověděli, že raddú ani pomocí sebe opouštěti nemáme, aby tudy, nejsúce přátelé obrazem, za potěšení zámutku,

od vás jsúce opuštěni, neměli. Odpovědi konečné a přátelské jim skrze nás do Hromnic najprvé příštích žádáme. Prage f. IIII. die Fabiani et Sebestiani anno Domini XV^c^XVIII^o^. — Purkmistr a rada Starého města Pražského.

Opatrným pánóm purkmistru a konšelóm města Gúřimě, přátelóm našim milým.

482.

1518 d. 1. února na Šelnberce. — Albrecht Cipla z Kravska prosí o radu strany nálezu Vožických a obstavování poddaných. [1247.]

Službu svú vzkazuji, vzácní a opatrní páni a přátelé moji milí! Jest taková věc, že služebníku mému bylo jest obstaveno peníze na právě [v] Vožici, v městečku páně Trčkovu, tak že ta věc k soudu přišla. Tehdy na nález, kteraj sú Vožičští udědalali [sic] purgmistr a končelé, vodulával se služebník muoj k urteli o tu při. Tehdy Vožičští purgmistr a končelé pověděli, že ortele nikdyž bráti nemají, že pamětníků není, aby ortel kde brali. VMtí prosím, že mi to psaním svým oznámiti ráčíte, mají-li u VMtí ortel bráti čili nic, poněvadž všecka města království českého k VMtem se o to utíkají a zření mají. Toto abyšte ráčili znáti, že já zprávu mám, že nedávný čas jsú na ortel k VMtem vysílali Vožitští.

VMtí za to také prosím, že mi ráčíte to oznámiti, může-li selský člověk v nedělský den slavný páně obstaven býti, když ke mši aneb ode mše de, na svobodným rynku, a v žádným domu nebyvší ani se na rynku zastavovavší. Ač mnoho na VMt zkládám, prosím, že mi za zlé míti neráčíte, ale že se ke mně v tom přátelsky laskavě okázati ráčíte. A já VMtem toho všem i každému vzlášt zasluhovati i všem přátelstvím odplacovati chci dobrým. Dán na Šelmberce v pondělí před Hromnicemi léta Páně XV^C^XVIII^o^. — Albrecht Cipla z Kravska a na Šelmberce.

Vzácným a opatrným pánům, panu purkmistru a radě města Kouřimě, pánům a přátelům mým milým.

483.

1518 d. 6. února v Praze. — Kašpar, opat kláštera sv. Karla na N. m. Pražském, upomíná o zadržané platy roční. [136.]

Modlitbu svú vzkazuji, pane purgmistře a páni milí a vzláště pane bakkaláři milý! Ščestie, zdraví i všeho dobrého přál bych vám, jakožto přátelóm svým zvláště milým a na se laskavým ɔc. Pane purgmistře a páni milí a zvláště pane bakkaláři! Divím se tomu a nadiviti nemohu se, proč tak vždy oddalujete mně a konventu tomu chudému pannie Marijie a svatého Karla toho platu dáti, kdežto s práva dáti máte pod pokutú dvú nedělí po svatém Martině. Lonského XVIII ß míš. ste mi nedodali a letošního nic ste nedali. Neb viete, že předkovi mému mnoho ste se zakazovali, kdy jest do těch jmenovitých let smlúvu s vámi učinil bez vuole jiných. Tu také

11*

ke mně pan bakkalář jménem vás všech tiemž zakazováním a mnoho větším se jest zakazoval, abych té smlúvy předka mého nerušil, ale do těch let vyjití abych vás při tom nechal, pravě, jestliže by Pán Buoh válek neuchoval i všelijaké neřesti, aneb nás z města jako někdy [před tiem vyh]nali skrzě nezbedné lidi, že má nám všecko zouplna vydáváno býti neb tam doneseno býti, kdež bychom koli své obydlí měli, nákladem vaším ɔc. V tom i v jiném i v čekání dal sem se povodlně nalézti, ačkoli s velikú škodú záduší toho, z té lásky předešlé předkuov vašich, kterúžto sú k předkóm mým zachovali.

Tento pak předešlý rok, kdež sem také doma drahně neděl nebyl z slušné příčiny, tu sem svým chudým bratřím z své chudoby te[n úro]k předešlý nedodaný kázal sem od vás vzíti, aby nač měli živi býti a za to potřeby sobě jednati. I tu jim od vás nic nenie dáno. A oni skrzě to velikú úzkost a nedostatek sú měli a trpěli, a jinde se dlužiti mušili z těžkostí se v penízě obchodíc. Tu potom a prvé pánuov vašich v Praze sem napomínal a zvláště pana bakkaláře, proč nám toho platu nedododadie? Tu sem odpověd měl vo tom zadrželým i tohoto roku, že nemají; neb lidem kroupy zbily a sú chudí, a že na těch lidech a od nich vybírati nemohú. I z toho placení vašeho, páni milí i vy pane bakkaláři, a z té záplaty vaší, kterúž mi platíte, chtěl sem platiti a platil jsem dlužníkóm svým. Žádný takového placení vašeho ode mne za mý dluhy přijíti nechcě. Než mne napomínají dlužníci, u kterých sú se bratři moji zdlužili a já sám také, a mne hyndrují. A toho vašeho vždy na lidi i ukazování, že od nich nemuožte vybrati úroku: též také těm já zaplatiti lidem nemohu; a s těmi lidmi já nic činiti nemám, než toliko vedlc výsady naší na vás a na městě vašem ten plat máme.

I protož, páni milí a pane bakkaláři milý, rozpomente se na tu lásku předka mého, tudiež také na mou a na mú povolnost a toho sčekávánie mého a na vašě přiřčěnie, ať se tomu dosti stane od vás a té povinnosti, a ten plat zadrželý i tohoto roku abyšte mi zouplna jedno z druhým dali bez prodlévání konečně druhú neděli postní. Neb dýle čekati nemohu. Neb k tomu času lidem, kterým sem povinovat, konečně jim práv býti mám, a ještě ta všecka summa mi k tomu nevystačí. Pakli by se toho nestalo a tu lásku a zakazování vaše přerušili byšte, ačkoli nerad, mušil bych se jinač v té věci proti vám opatřiti, aby mi zaplaceno bylo. Kdežto o vás nepochybuji, že se tak ke mne zachováte a k tomu chudému záduší, jakožto na staré a dobré přátely sluší, a té lásky, která mezi námi jest, nepřerušíte ani příčiny jaké k skažení té lásky dáte. O tom nepochybuji, že se tak k nám zachováte. Odpovědi žádám. Ex Praga sabbato in die Dorothe virginis anno 1518. — Kněz Kašpar opat ɔc Karlovský, kaplan váš.

Múdré opatrnosti pánóm purkmistru a vší radě města Kouřimě, pánóm přátelóm mým zvláště milým d[án buď].

484.

1518 d. 2. března. — Rada Nového m. Pražského upomíná o dluh. [32.]

Službu [svú] vzkazujem, múdří a opatrní páni, přátelé naši milí! Kněz Prokop, farář náš ot sv. Vojtěcha na [Podskalí], žádal nás k vám za přímluvu zpravuje, že je mu dlužna Marta Kyselá vdova, súseda vaše, [IIII] ß gr. míš., a Pekárek pekař II ß míš. I žádáme vás, přátel svých, že súsedy své předřečené [k zaplacení] budete přidržeti dle spravedlnosti, aby potomních hadruňkuov o to nebylo. Datum f. 3. ante Translacionem s. [Wenceslai] ao. XVIII°. — Purkmistr a rada Nového města Pražského.

Múdrým a opatrným pánóm purkmistru a konšelóm města Kúřima, přátelóm našim milým.

485.

1518 d. 12. března v Č. Kostelci. — Purkrabí Jiřík z Hostovic: že přátelé k jednání o dluhy s Přemyslem z Vilmanic jsou již jmenováni. [4567.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti páni, přátelé moji milí! Mám za to, že vám v paměti jest dobře psaní, kteréž jste před časem minulým pánu mému JMti učinili, co se pana Přemysla, spoluradného vašeho, dotýče, o dluhy, kterýž [sic] jest napřed dotčený pan Přemysl JMti pánu mému povinovat. Kdež v témž psaní vašem jste toho dotkli, jakž jest kolivěk ta věc mezi JMtí pánem mým a panem Přemyslem, k tomu se poddávajíc, aby pán JMt ráčil toho na některých dobrých lidech přestati, na kterýchž by se kolivěk JMti zdálo. I páni a přátelé milí! Vězte, že jest pán JMt ráčil k tomu voliti pana Beneše Mírka a pana Václava Amchu a na ně toho podati. A jich za to pán žádá, aby tu věc k sobě přijali a o to rok bez prodlévání aby složili, že pán JMt toho na těch dobrých lidech přestati chce. I protož znajíce to, já vás za to žádám, že vy panu Benešovi a panu Václavovi Amchovi také o to psáti a jich za to žádati budete z strany druhé, aby oni též takovú věc k sobě přijali a tak bez prodlévání o to [sro]čili, aby již taková věc na místě a na konci postavena býti mohla. Dán na Kostelci v pátek den svatého Řehoře léta oc V^C^XVIII°. — Jiřík z Hostovic, purkrabie na Kostelci.

Slovutné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Kouřimě, pánuom a přátelóm mým milým.

486.

1518 d. 26. března v Praze. — Rada Starého m. Pražského: o příspěvek aspoň 50 kop gr. pr. na vykoupení Kadaně ze zástavy. [28.]

Službu svú vzkazujem, opatrní přietelé naši milí! Máte, za to držíme, v paměti, kterú žádost přátelskú i také vám možnú na vás jsmy vzložili, což se pánuov Kadaňských a jich pilné a znamenité i poctivé potřeby dotýče, že vedle vuole a po-

volenie JKMti, pána svého najmilostivějšího, měli by na výplatu města i zámku toho některé summy JMti puojčiti a tudy, jsúce z rukú jiných vyňati a k JKMti komoře a tak i k vám připojeni, mohli u větší býti svobodě a lépe se vám a stavu našemu hoditi. A na to od vás žádali jsú netoliko skrze naše psanie ale také osobně jisté pomoci, nemohlo-li by více býti, ale padesáti kop grošuov pražských aby jim od vás bylo puojčeno; kterúžto summu chtí vám to dostatečně ujistiti i také, bude-li žádost vaše, užitek dáti. Pak ačkolivěk jim na to dána jest některá odpověď, však proto z nie některú naději vyrozumívají, v které by od vás opuštěni býti snad neměli.

Protož k jich snažné žádosti na nás vzložené a nemohúce se jim pro jich upřímé [sic] k nám přátelství obrániti, ještě žádáme vás, že sobě proti nim takové věci rovné obtěžovati nebudete, než patříce na JKMti, pána našeho milostivého, na komory JMti i stavu našeho dobré i podstatné, tu lásku a přátelství do jistého času jim ukážete, aby s vaším založením bez vašie škody mohli ku první svobodě a v ruce JKMti býti navráceni. A za to žádají, což byšte jim puojčiti chtěli, že to k nám na rathúz Starého města Pražského o Svátosti nynie příští pošlete. A my toho z rukú našich nevydáme a oni také vzíti nechtí, leč vám to dostatečně a vedle vuole vašie bude ujištěno. Kdež věříme vám, že nás a jich také jako přátel svých milých pro všeliké libosti zase přátelské ukázánie neoslyšíte. Odpovědi žádáme skutečné. Prage f. VI. ante dominicam Palmarum anno Domini $M^{o}V^{c}XVIII^{o}$. — Purkmistr a rada Starého města Pražského.

Opatrným purkmistru a konšelóm města Gúřimě, přátelóm našim milým.

487.

1518 d. 13. dubna v Brodě Č. — Rada m. Brodu Č. posílá naučení o vybírání berně.

Službu svú vzkazujem VMti, vzácné opatrnosti páni a přátelé, sousedé naši milí! Jakož nám psáti ráčíte, co se berně dotýče, kterak jsme se k souseduom našim zachovali při vybíránie, teď zprávu toho VMti poséláme, kterakú jsú nám dali páni berníci, kteří na berni seděti ráčili u Vlašimi, v tato slova:

Službu svú vzkazujem, páni a přátelé naši milí! Kdež nám píšete, žádajíc nás za zprávu a za naučení, kterak byšte se k uobci a k lidem svým při té berni zachovati měli, a to v tom, co se zakoupení domu a gruntu dotýče, a také kdo by dlužen byl, maje statek ꝯc: I máme za to, že jest vám to dobře vědomo, jaký jest svolenie a zřízení ode všech tří stavuo, že každý s statku svého i s poddaných svých má tu berni dáti, zač by jeho statek spravedlivě stál; a týž ten, kdo jest peněz na plat aneb na úrok puojčil, tak se zachovati má. Neb na to pomyslte; kdož statku nedrží ani ho užívá ani peněz na plat aneb na úrok puojčuje, že svolenie zemské neukazují, aby měl berni dáti. Dán [v] Vlašimi ve čtvrtek po Třech Králích [d. 7. ledna] léta ꝯc XVIII°.

Co se cihel dotýče, ráčíte tomu malé strpení míti. Chcme vám rádi spraviti. Dán v Brodě Českém v úterý před Svátostí léta [božieho] XV^C^XVIII^0^. — Purkmistr a rada města Brodu Českého.

Vzácným v opatrnostech pánuom purkmistru a radě města Kouřima, pánuom přáteluom a souseduom našim milým.

488.

1518 d. 3. května v Chrudimi. — Rada města sděluje, jak vybírá novou berni. [4085.]

Službu svú vzkazujem, vzáctné opatrnosti páni a přátelé naši milí! Ráčíte nám psáti, co se té berně dotýče, kteráž svolena jest vší zemí na dluhy krále JMti, pána našeho najmilostivějšího, žádajíce nás, abychom zpuosob té zbierky, jak my se zachováváme při tom, opatrnosti vaší oznámili ɔc. Račte věděti, že my zbieráme tu berni na ten zpuosob, jakž komu statek v knihách městckých stojí zapsán, buď zaplacený neb nezaplacený. I to vědúce, pokudž jest při tom vuole opatrnosti vaší, tak se při tom račte zpraviti. Datum Chrudim f. II. die Inuencionis sancte Crucis anno Domini 1518. — Purkmistr a rada města Chrudimě.

Vzáctné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Kúřimě, pánuom a přáteluom našim milým.

489.

1518 d. 4. května. — Rada m. Čáslavě sděluje, jak vybírá novou berni. [4092.]

Službu svú vzkazujem, vzáctné opatrnosti páni, přátelé naši milí! Jakož ste nám psáti ráčili, abychom VOtem zpuosob berně, jak u nás zbíráme, oznámili ɔc: I račtež znáti, že my tuto berni nynější svolenú tím zpuosobem zbíráme, jakž sněm Svatováclavský ukazuje, a jak k své potřebě zákupy zbíráme, tak i tuto berni. Kto koupil a v statku sedí, buď zaplacený neb nedoplacený, jak jest koli zakoupil, tak i berni dáti musí z 1 ſſ gr. pražských ʝ gr. pražského. Datum f. III. die Floriani anno Christi 1518. — Purkmistr a rada města Čáslavě.

Vzáctné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Gúřima, přátelóm a súsedóm našim milým.

490.

1518 d. 19. května v Praze. — Rada Starého m. Pražského potvrzuje rozsudek vynesený ve při mezi dvěma sousedy přísežnými. [30.]

Purkmistr a rada Starého města Pražského. Přiezeň svú vzkazujem, opatrní přietelé naši milí! Kdež nám psaním svým oznamujete, že v při nějaké, kterážto vznikla jest mezi přísežnými súsedy vašimi, opět strana póvodu dala se jest proti svědkóm strany odpornie dvěma, jmenovitě těmto: Vávrovi Voštiepovi a Jelénkovi,

kteřížto svědčili takto, najprv Václav Jelenek učiniv závazek podle práva: Slyšel sem od Vanka Jenčatova, že pravil, když jsme stáli před Trčkovým domem, řekl: Bohu přís[ahá]m Trčko, rychtář jde, jdi domuov. Nechtěl jíti. Strkal jsem jím. A Trčka řekl: Což ty mníš, že se jemu brániti nebudu? I pospiešil jest rychtář a řekl: Braň se, vyjedený Trčko. Přitom ptal se Voštiep Václava Jenčaty, on-li jest tobě tu ránu udělal. A Vaněk Jenčató řekl: Neviem já, kto jest mi to udělal.

Vávra Voštíp učiniv závazek, svědomie vydal: Když jsme u Vraštíkuov jedli ptáky a pili víno, udělal sem votázku na Václavovi Jenčatovi, kterak jest to jemu přišlo, že jest raněn. Pověděl, že jest stál před svým domem a Trčka před svým. I šel jsem k Trčkovi a strkal sem jím do domu a pověděl jsem jemu, že jde rychtář s Voštiepem. A on naláv škaredě řekl, že se jemu brániti budu. I votázal sem Vaňka, vie-li, kto jest jej ranil. Pověděl tak: Čert vie, kto jest mi to udělal, zdali jest tu jeden byl; a že by též osoby, které [se kla]dú a stavějí od otporné strany za svědky, svědkové býti neměly, než za stranu položeny, jako nařiekajíce Václava Jenčatu a ... němu dávajíce, příčinu kladúc: poněvadž Jan Bukač jako strana odporní toho od Vaňka sám neslyšal. Neb kdyby slyšal a tiem ... neznala, naň dovoditi chtěl, že by tak za svědky státi a postaveni býti mohli. Než poněvadž sami jsú slyšeli, nechť toho [nepro]vozují; a poněvadž jeden z svědkóv jest to mluvil, že jest mnoho dobrých lidí při tom bylo, aby to jimi naň provozoval. A strana odporu toho jest hájila pravieci, že malý toho rozdiel jest vuoči a kromě očí o jednom mluviti; a kto by se k svému mluvení nechtěl znáti, že kajmž muože toho naň dovésti, že ty osoby ne za stranu ale za svědky mají přijati a postaveni býti. Neb jinač žádný by snad nemohl postrannému mluvení o sobě dovésti, když by tak při právě a za právo mělo držáno býti; jakož toho v tom stání [strana] póvodu žádala a podala jest toho na právo vaše, též osoby za svědky-li čili za stranu mají postaveni býti, abyšte jim z práva oznámili.

Vy pak nahlédše v právo i oznámili jste, že tiem vedle práva povinni nejste, abyšte jim oznámili, mají-li ty dvě osobě, kteréž strana otporu za svědky vede, za svědky čili za stranu položeny býti, před rozsudkem a ortelem že jich řeči tepruv i svědomie váženy býti mají.

Svědomie póvoda proti svědkóm otporu osob nadepsaných, kteříž všickni učinivše závazek podle práva svědomie dávali. Najprv Martin Černý takto: Já o žádné řeči neviem, by co Václav u Vraštíkuo mluvil, ani, by jaká zmínka byla o Bukáčovi, já sem neslyšal. Petr Strýcuov: Já sem nic o té ruoznici neslyšal a přede mnú žádné zmínky nebylo u Vraštíkuov, leč prvé neb potom, kdy sem pryč odšel. Václav Kolín: Byl jsem u Vraštíkuov, když jsme ptáky jedli; než já žádné řeči od pana Václava sem neslyšel; než Voštíp jest s námi ptáky jedl; aniž já viem, byl-li jest tu Jelenek. Václav Kulíšek: Seděl sem u Vraštíkuov, když sme ptáky jedli, s sou-

sedy jinými; než o tom kusa neviem, při tom mluvil-li jest co Václav Jenčató čili nemluvil. A také v pravdě pověděti mohu: Byl-li jest tu Jelenek čili nebyl, neviem; neb sem já Jelenka při tom neviděl. Beneš Vodička: Seděl sem u Vraštíkuov, když sme ptáky jedli, podle Voštiepa, a toho nepomním, byl-li jest tu Vaněk čili nebyl. Než nebylo jest tu žádné zmínky o Bukáčovi. Jan Straka: Byl sem také u Voštiepuov [sic], ale neviem, aby jaká zmienka dála se o Bukáčovi. A to v pravdě mohu řéci, že neviem, abych při tom Jelenka viděl. Matěj Zeman: Byl sem doma, když pokřik byl; Kácovská křičela, a já jdu ven, a Kácovský běží s oštěpem. I stojím tu, až Bukač zase šel. A žena jeho řekla: Kého čerta děláš? A on odpověděl: Jižť sem jej zrádci probodl voštípem naskrze; nebudeť víc bíti žádného ini mne; a by byl ote mne zrádce neutekl, byl bych i druhého zabil.

Kdež strana póvodu k nám jakožto ku právu vyšímu na naučenie se jest otvolala, kdež vy nás za světlejšie a dokonalejšie naučenie žádáte; tu my z plnosti práva vrchního výpovědi vašě tak z práva učiněné potvrzujeme. Prage f. IIII. ante Penthecostes anno Domini M^oV^cXVIII^o.

Opatrným purkmistru a konšelóm města Gúřimě, přátelóm našim milým.

491.

1518 d. 22. června. — Rada Nového m. Pražského: aby klášteru Slovanskému zadržalý plat zapravili. [37.]

Službu svú vzkazujem, múdří a opatrní páni, přátelé naši milí! Vznesl jest na nás kněz Matyáš, opat kláštera Slovanského, kterak ot VOtí každého roku k tomu klášteru platu jest XI ſſ gr. m., kteréž při s. Martinu vyplňovati mají se. Jakož pak i toho list a jistotu sme slyšeli. I že teď při svatém Martinu minulém (jakož zpravuje) těch XI ſſ [gr. m. platu ročního až po]savad to se prodlévá, žádal jest nás v tom k vám za přímluvu. A protož žádá[me vás, jako přátel svých] milých, poněvadž podle té jistoty předkové vaši i předešlých let VOti tu summu jemu dávali ste, že tyto zadržalé penieze jemu bez prodlévánie dáte dle spravedlnosti i přímluvy naší, aby o to nás již v tom viece i také vás starati přestal. Nebo on tak praví, kdyby mu se to prodlévalo, že by se v tom podle práva zachovati musil. Dán v úterý před s. Janem Křtitelem léta ↄc XVIII°. — Purkmistr a rada Nového města Pražského.

Múdrým a opatrným pánóm purkmistru a konšelóm města Kouřima, přátelóm našim milým.

492.

1518 d. 26. června. — Rada Nového m. Pražského: aby faráři Prokopovi dluh byl splacen. [38.]

Službu svú vzkazujem, múdří a opatrní páni, přátelé naši milí! Jakož sme vám prvé činili psaní přímluvnie o dluh kněze Prokopa, faráře od sv. Vojtěcha na

Podskalí, kdež zpravuje, že jemu dlužni Pekárek pekař II ſſ m. a Kyselá IIII ſſ m., súsedé vaši, i že vždy prodlévají zaplatiti, a příročie sobě vzavše slibóm svým dosti nečinie: I žádáme vás, že přís[ně súsedy své p]ředepsané k zaplacení budete přidržeti dle spravedlnosti, aby jiní nebyli pro ně hyndrováni. Dán v sobotu den sv. Jana Burjana léta ↄc XVIII°. — Purkmistr a rada Nového města Pražského.

Múdrým a opatrným pánóm purkmistru a konšelóm města Kouřima, přátelóm našim milým.

493.

1518 d. 2. července v Praze. — Pražané vybízejí města kraje Kouřimského k opatrnosti při jednání na sjezdu krajském, a prohlašují nutnost brzké porady celého stavu. [40.]

Službu svú vzkazujem, opatrní přátelé naši milí! Muož vám býti již vědomo, kterak sněm tento minulý v znamenitém a velikém počtu pánuov JMtí, pánuov rytířstva ještě u větším, též i stavu našeho s počátku držán jest; ješto od mnoha let paměti nenie, aby taková síla stavu rytířského pospolu shledána byla, jako jest na ten čas v městech Pražských i na hradě Pražském vidiena. Ale jakžkolivěk sněm stavuov shledání byl jest silný, však proto abyšte věděli, že na něm nic konečného, nic užitečného napřed králi JMti pánu našemu ani tomuto královstvie není zavříno. Neb jakž s počátku začato jest jednání od věcí krále JMti a JMti opatření, kterak by v panování tohoto královstvie přijat JMt býti měl, tak aby JKMt jakožto jiní králové čeští a JMti předkové panovali a zpravovali, též toto království zpravovati a řiediti ráčil: tu [na sně]m vložen jest artykul o berně na předešlém prvé sněmu svolené vybránie, a z mnohých přímluv a odporuov proto [vzešlých ch]těli, aby z krajóv pánuom hajtmanóm a řiediteluom byla vydána; jiní pak aby dluhové po krajích věřitel[uom ...] v kraji sebraní placeni; až k tomu jest přišlo, čehož sou se mnozí z tak valnýho sněmu nenadáli, [že] ... jednánie učiněno jest nic.

Kterážto věc nám s žádné s stranny líbezná není, zvláště že v takové ... šího zavedenie, škod i zmatkuov a tak i n[eř]áduov nepoctivých obáváme se, aby nepřibý[valo] ... nějací sjezdové býti měli pro tu na[jvie]ce příčinu, aby to zavříno bylo, aby o to poselst[vie] ... JKMt, jako pána dědičného a krále korunovaného, za mocného již pána svého ... a JMt aby panovati a zpravovati zemi tuto mocně ráčil, ješto my té nejsme naděje, aby ... [je]ště, že vám jest vědomo, že sme my a stav náš toho dávno byli žádostivi, aby pod JKMtí [mohlo toto] královstvie lépe a užitečněji býti zpuosobeno.

A protož žádáme vás a přátelsky napomínáme, poněvadž my p[ři tom] sněmu majíce od mnohých z vašich posluov to mocně nám od vás dané poručení, abychme dobré obecné i krále JMti, pana našeho milostivého, od sebe i od vás jednali, avšak proto v té věci, což se JKMti opatření na zpuosob dotčený na konec

a místo bez většího ještě počtu a bez vaší přítomnosti zavierati se nám nevidělo užitečné ani bezpečné, abyšte i vy hledíc na nás i také na stav náš, bude-li v témž sjezdu u vašie přítomnosti co toho jednáno, o čemž by jiní stavové a též stav náš společně věděti měl, v tom se rozomně zpravili, také slušně to v témž sjezdu a přátelsky jiným předložiti hleděli, aby takové veliké věci, kdyby z jednostajné zemské a všech stavuov vuole nepocházely, proti vyhlášenému po jiných zemiech našemu srovnánie a jednotě před jinými národy lechkosti a posměchu a snad potom i škody pro takové zase roztržení, jehož pane Bože rač zachovati, nepřinesly. Což pak my držíme, že to všecko spravedlivě a opatrně muožete rozvážiti, že, ačkolivěk my a stav náš všelikého dobrého delšího i šťastného nad námi panování JKMti jako pánu našemu milostivému a dědičnému přejeme a neradi bychme v tom komu napřed dáti chtěli, jako věrní JMti poddaní, však proto rozumná věc jest a před každým chvalitebná, aby se to i jiné řádem dobrým a chvalitebným zpuosobem, tak jakž předkové naši to sú pro svú i tohoto království poctivost zachovávali a drželi, puosobilo a zavíralo. Jakož pak [d]uomysliti se muožeme, že bez shledání společního a velmi brzského, neb jest toho veliká jistě potřeba, země tato býti nemuož. A tu my s vámi, což uznáme vedle jiných stavuov napřed božského, krále JMti pána našeho dobrého, potom i královstvie a nám všem užitečného, nemáme té naděje, aby kto ten byl, aby pro zachování dobré lásky a svornosti kto tomu býti chtěl na odpor a slušnému a užitečnému i poctivému místa dáti neměl. Prage anno Domini MV^{C}XVIII^{0} f. VI. die Processionis diue Marie in montes. — Purkmistři a rady Starého [a] Nového měst Pražských.

Opatrným purkmistróm a konšelóm měst kraje Gúřimského, pánóm přátelóm našim milým.

494.

1518 d. 5. července v Praze. — Pražané zvou k poradě na den 13. července. [39.]

Službu svú vzkazujem, opatrní páni, přietelé naši milí! A ... ané v království českém majíce s najvyším panem purkrabí [sic] pražským též i s ná[mi..., žád]osti pilné i veliké a znamenité věci a potřeby, kteréž pro předešlého sněmu a... nám nastávají a pilného opatřenie potřebují, předkládati, i také raddy k tomu... Kdež my znajíc věc těžkú a kteráž se všie země a stavuov dotýkati by mohla ... purkrabie pražský JMt podle obecného svolenie a zřiezenie ráčil na místě stavu ... JMt a vládyky soudu zemského obeslati ke dni uloženému, aby v JMti přítomnosti to, což ... mohlo nebezpečného, váženo bylo, i skutečně aby se nic škodlivého nám, země této obyvatelóm nep ... což pak jmenovaní páni soudce zemští ke dni svaté panny Margarethy se od JMti obsielají ... nější také stavu našeho podstatu žádáme vás, že ke dni jmenovanému svaté panny Margarety naj[prv příštímu] z vás

některé radní osoby k nám vyšlete, aby při nás v jich a jiných také některých pánuo měst přítomnosti takové potřeby zemské byly váženy i cesty obmyšlovány, kudy by raději dobré a poctivé tohoto království a nás, země této obyvateluo, nežli horší rozmáhati se mohlo. Kdež věříme vám, že toho dne pro příčinu dotčenú obecného dobrého neobmeškáte. Prage f. II. post Procopii Bohemi anno Domini M°V°XVIII°. — Purkmistři a rady Starého a Nového měst Pražských.

Opatrným pánóm purkmistru a konšelóm města Gúřimě, přátelóm našim milým.

495.

1518 d. 7. července. — Rada Nového m. Pražského upomíná o dluh za pivo. [33.]

Službu svú vzkazujem, múdří a opatrní p[áni, přátelé] naši milí! Jakož sme k VOtem psaní učinili o mistra Brikcího ... [Tala]vašku, súsedy naše, žádajíc, aby Marta Kyselé Jany k dluhu za pivo ... byla a zaplatila, i že nám odpověď dána žádná na psaní naše není [a dluh] ten ještě súsedóm jmenovaným našim zaplacen není, a protož žádáme VOtí, že jmenovanú Martu k tomu jmíti ráčíte, aby dluhy ty jednomu i druhému zaplatila. Nebo on Talavaška bez svého býti nechce nikoli a jej mistra napomíná přísně, aby o to dalších škod a nesnází i stavování nebylo. Nebo bychom my neradi na vaše súsedy žádného hyndrování dopustili. Datum f. IIII. post sancti Joannis Hus martiris Boemorum, anno ɔc 18. — Purkmistr a rada Nového města Pražského.

A kdež jsme VOtem píšíc prvé dotkli o dluh Marty, Kyselé Jany dcery, kterýž jest povinovata zuostala za pivo staré, za první sud I½ ſſ m. a za druhý IIII½ ſſ m., za kterúžto jest slíbil mistr Briccius, písař náš radní, i že zanethává platcí býti, až již jest i druhým penězuom rok přišel: a protož žádáme vás, že ji k toho dluhu zaplacení tiem přísnějie přidržeti budete pro uvyvarovanie dalších o to škod a nesnází.

Múdrým a opatrným panu purkmistru a radě města Kouřima, pánóm a přátelóm našim milým.

496.

1518 d. 4. srpna v Brodě Č. — Rada města nemohouc se súčastniti sjezdu, projevuje souhlas se vším ujednáním. [4049.]

Služby naše vzkazujem, vzácné opatrnosti páni, [sousedé a přá]telé naši zvláště milí! VMtí prosíme, že ... [pá]nuom i pánuom z rytířstva i pánuom posluom [z měst] ... ráčíte, jestli by se ptáti ráčili na nás při tomto sjezdu, že sme také v pravdě na tom byli i k tomu osoby volili k vyslánie mezi VMti. I vnenadále přišla na nás potřeba, že pro tu potřebu mezi VMti nemohli jsme vyslati. I za to vás žádámě, milí páni sousedé a přátelé, že to oznámiti JJMtem ráčíte. A my, cožkoli ráčíte na-

jednati s JJMtí pány, se pány rytířstvem a pány městy, moc ke všemu dáváme, s VMtmi držeti chceme, jako bychom při tom životně byli. Datum Brode f. IIII. ante Sixti anno ɔc XVIII°. — Purkmistr a rada města Brodu Českého.

Vzácným v opatrnostech pánuom purkmistru a radě města Kouřima, pánuom souseduom a přáteluom našim zvláště milým.

497.

1518 d. 13. srpna. — Rada m. Kolína dává zprávu o chování se poslů na sjezdu krajském. [4526.]

Službu svú vzkazujem, vzáctné opatrnosti páni, přátelé a súsedé naši milí! Psaní, kteréž jste nám učinili oznamujíce i přípis listu páně Bajchorského nám posielajíce, tomu sme dobře vyrozuměli, nás žádajíce, pokud se v tom poslové naši pamatují, abychom vám oznámili ɔc. Páni přátelé a súsedé naši milí! Račte věděti, že poslové naši, kteří sú na ten čas na tom sjezdu byli, tak se pamatují, že jest mezi JJMtí pány z rytířstva a mezi posly z měst kraje vašeho jiného otporu nebylo než v tom kusu, což se dotýče berníka, pana Jakuba Kantora, súseda vašeho; jestliže by vedle jiných pánuo berníkuo co naň přišlo, kdyby té berně vydati nechtěli, aby jeho neopúštěli podle pánuo z rytířstva, poněvadž oni sú svého opustiti nechtěli. A pánóm poslóm našim toho se nezdálo učiniti, ani k tomu bez vuole pánuo starších a vší obce přistúpiti. A poslové naši slyšíce to od pánuo vašich, při tom času vedle nich také k tomu povolili a vedle nich i tu odpověď dali, že, poněvadž se jim toho nezdá učiniti, že oni také bez vuole svých starších k tomu svoliti nemohú; než posly našimi jest nic nesešlo. Datum f. VI. ante Assumpcionem Marie annorum Domini M°V^C^XVIII°. — Purkmistr a rada města Nového Kolína nad Labem.

Slovutné opatrnosti pánóm purkmistru a radě města Kouřimě, pánóm přátelóm a súsedóm našim milým.

List tento jest odpovědí na dopis Kouřimských, který dle zachovaného konceptu takto zněl:

Službu svú vzkazujem, vzácné opatrnosti páni, přátelé a sousedé naši milí! VMtem všeho dobrého napřed věrně bychom přáli, jako svým milým pánóm a přátelóm. A při tom VMti oznamujem, tudiež i přiepis listu k nám tohoto času od Bajchorského poslaného odsielámy, kterémužto psaní s jedné i druhé strany se znamenitě my divíme. Kdež pak VMt je sobě přečtúc a tolikéž jeho jako i my u sebe povážiec, tolikéž snad sě diviti muožete, ješto námi ani vaším žádným JMKské napřed dobré, potom tohoto královstvie a kraje nikdá jest nescházelo. Kdež my sobě to nemálo vážíme, ač k tomu psaní, tak pravíme o tom pochybujíc, žádné viery nepřikládámy, bychom buďto my s VMtmi aneb páni a poslové VMtí s námi v jakém rozdielu při tom, jako bohda i při jiném ničemž státi měli, než pokudž našim tolikéž i VMti pánóm a poslóm poručeno bylo. Při tom, ač jsme málo o tom sjezdu my věděli, že jsú sě tak, jak jedněm i druhým sě zdálo, slušně sě zachovali; jakož my od svých toho zprávu majíce, jim toho věříce, čemu jsú na otporu byli, nezhyzďujem. Pakli by i jinak bylo, věříme,

že nám to svým psaním oznámiti račíte. — List o pana Jana Bajchorského z Raškovic pánóm Kolínským a druhý pánóm Brodským.

498.

1518 d. 14. srpna v Brodě Č. — Rada města slibuje, že jednání o obecné dobré se súčastní. [4050.]

Službu svú vzkazujem, vzácné opatrnosti p[áni, přátelé a sousedé naši] milí! Kdež jste nám VMti oznámili i ... poslali. I ráčíte věděti, kdež pan Bejchorský ... dotýkati, zda-li se nám v tomto kraji pánuom ... a pány rytieřstvem dobré krále JMti, pána naš[eho].. kraje jednati. I my VMtem to oznamujem, milí páni [sousedé a př]átelé, že proti nám to nic není, poněvadž v jiných krajích [se též ro]vnají a řídie. I ráčíte-li panu Bejchorskýmu to oznámiti a den k dobrému obecniemu jednánie jmenovati, my mezi VMti také rádi vyslati chcme. Datum Brode sabato in vigilia Assumpcionis beate Marie virginis anno ꝛc XVIII⁰. — Purkmistr a rada města Brodu Českého.

Vzácné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Gúřimě, pánuom a přáteluom, souseduom našim milým.

499.

1518 d. 20. srpna v Praze. — Pražané zvou ke dni 8. září na sjezd, který by po celou dobu sněmování trval, a žádají zaplacení $7^1/_2$ kopy gr. č. zadržalých pro sbírku na knížete Karla. [34.]

Sl[užbu svú vzkazu]jem,*) opatrní páni, přietelé naši milí! [Máme za to, že vás tajno nenie, kterak král JMt pán] náš milostivý, ráčil jest [pro dobré tohoto král]ovství sněm obecní položiti ten den [po narození panny Marie nynie příští, a v témž listu] obselacím jisté artykule [JKMt ráčil oznám]iti, což se tohoto království i JMti osoby [dotýče, kteří by jednáni býti měli ꝛc. Pak vám i ji]ným pánóm městóm jest [vědomé, že na] předešlém sněmu mnohá a potřebná jed[nánie jsú byla začata, kteráž všecko dobré, užitek i pokoj] tomuto království a nám všechněm obyvatelóm přinésti by měla, jediné že jest [se to vše rozešlo pro tu příčinu, že stavové tohoto] nedočekavše pryč se rozjeli. Jakož pak i my s velmi malým počtem pánuov z měst jsme [zuostali. I poněvadž pak má jednáno býti] o dobré tohoto království a krále, pána našeho milostivého, za to žádáme, že z města vašeho posly vyšlete, [a ti] na den panny Marie narození v Praze nadjíti aby se dali, pro tu příčinu, abychom mohli volné rozmluvení spolu mieti; k tomu [také] i jistých kusuov mezi sebú máme povážiti, kteříž na ně vzneseni budou, ješto někteří užitek stavu našemu nésti mohou a j[iné] snad obtížnost. Také i s strany víry jest tohoto potřebí našeho shledání na den jmenovaný. Jakož pak i po krajích listové o to rozesláni od nás jsú.

Znajíc takové dvě věci spolu sešlé, vás žádáme, že posly vaše podle žádosti naší na ten den k nám vypravíte a těm poručíte, aby s námi trvali, pokud by sněm držán byl. Neb budú-li naši podstatu viděti, jisté jest, že lehčeji bohdá i snáze naše věci s dobrým prospěchem puojdú, nežli bychom jedni při jednání byli a jiní na jeden den přijedúc i zase odjeli; a mnozí navrátí se domuov nevědouce s čím. I protož znajíce toho takové potřeby, vám věříme, že pro dobré všeho stavu toho neopustíte.

Také vznášeli jsme na vaše posly, což se zbierky dotýče na JMt kněze Karla, kterú jste za tři polúletie zadržali. Žádáme vás, že po poslech vašich nám ji pošlete k tomuto sněmu, neb se dostane na vás puol osmý kopy grošuov českých. Pakli by to zapraveno nebylo, musili bychom se tak k vám zachovati, jak jsme poslóm vašim oznámili. Prage f. VI. post Agapiti anno Domini M⁰V^CXVIII⁰. — Purkmistři a rady Starého a Nového měst Pražských.

Opatrným panóm purkmistru a konšelóm města Gúřimě, přátelóm našim milým.

*) List velice porušený doplnén jest dle souhlasného listu k Budějovickým.

500.

1518 d. 27. srpna v Praze. — Rada Starého m. Pražského: aby v příčině úřadu hofrychtéřského měli strpení do nejbližšího sněmu. [29.]

Službu svú vzkazujem, opatrní páni, přietelé naši [milí]!... nie při tom psanie od panuo hajthmanuo královstvie tohoto o úřad hof[rychtéře]... te. To napřed od vás rádi, jako přátel svých milých, slyšíme i chválíme... vém újmě před se nebéřete ani k tomu pospiecháte, tak jakož svornost . . . [n]aším zachovaná ukazuje a tomu učí. Kdež při tom vidí se nám, poněvadž . . ., kteráž jim ote všie země dána jest a na miestě JKMti poručena, o tom ... osob zříditi ráčili a vás, abyšte do tohoto sněmu nynie příštieho strpenie jměli, ... abyšte od toho nebyli, než do toho sněmu strpenie jměli. A my za to máme, když krále JMti [pána našeho] na ten sněm budúcí vyslaní budú přítomni, že při tom času netoliko o tento úřad ale i o druhý [konec] a miesto býti musí. A protož to znajíc, věříme vám, že do toho času nedalekého tiem se zpraviti hleděti budete, a přišlo-li by od jiných pánuov měst co k vám z kraje vašeho, též jim oznámíte. Prage f. VI. post Bartholomei apostoli anno Domini XV^CXVIII⁰. — Purkmistr a rada Starého města Pražského.

Opatrným pánóm purkmistru a konšelóm města Gúřimě, přátelóm našim milým.

501.

1518 d. 1. září v Chrudimi. — Rada městská: o uvězněném Pekárkovi. [4086.]

Službu svú vzkazujem, vzáctné opatrnosti páni, přátelé naši milí! Jakož jste psaní k nám učinili o Pekárka, přikázaného vaš[eho, dávaj]íce zprávu, že by v vazbě

naší držán byl, a žádajíce, jestliže by pro[viněn]ie takového nebylo, abychom jej propustiti rozkázali ɔc. Račte znáti, páni [milí, že] onehdy na to psaní vaše byla by spěšnější odpověď dána; než po[sel náš] že jest pospiechal za týmž vězněm do Skutče, tím se ta věc prodlila. [Než] VMti aby tajno nebylo, že jest tajž Pekárek lidmi páně Šťastného ze [Skut]če na právě našem postižen a jat i do vazby dán. A potom hned brzo jeho pan hajtman, pan Šťastný, ráčil jest po něj poslati, aby JMti vydán byl, poněvadž jest vězeň JMti. I tak se jest stalo, prvé nežli psaní vaše nás došlo. Protož opatrnosti vaší, poněvadž náš vězeň nebyl, odpovědi na psaní vaše tak příležité dáti jsme nemohli. Než kdyby vězeň náš byl, chtěli bychom jinou dáti odpověď opatrnosti vaší. Datum Chrudim f. IIII. die Egidii anno gracie 1518. — Purkmistr a rada města Chrudimě.

Vzáctné opatrnosti pánóm purkmistru a radě města Gúřimě, přátelóm našim milým.

502.

1518 d. 15. září v Myšlíně. — Purkrabí Jiřík Štos z Kunic: aby se ujistili zločincem. [1050.]

Službu svú vzkazuji, slovoutní a vopatrní páni a přátelé moji milí! Vznes jest na mne Havel z Hradce, člověk pánův mých, že jest zastih při právě vašem zločince svého, který jest jej vobloupil na svobodný silnici s pomocníky svými, a na tom jest umřel, Dnešníků Vaněk. I protož j[á] vás za to prosím, jakožto pánův a přátel svých milých, že se tím jistým lotrem dostatečně kážete ujistiti. Nebť sem já na tom, že chci k němu s právem přistúpiti. A vám věřím, že mi naň právo pustíte, jakožto na zločince. A já což budu moci nejspíš člověka toho popravního míti, u vás budu. Dán na Myšlíně tu středu po svatým kříži léta ɔc XVIII°. — Jiřík Štoš z Kunic, purkrabie na Myšlíně.

Slovoutným a vopatrným pánu purkmistru a radě města Gouřima, pánóm a přátelóm mým milým.

503.

1518 d. 18. září v Myšlíně. — Purkrabí Jiřík Štos z Kunic: aby vězně nepropouštěli. [1056.]

Službu svú vzkazuji, slovoutní a vopatrní páni, pane purkmistře, páni a přátelé moji milí! Zpraven sem, že by Petr, člověk pánův mých, byl dán do vazby vaší vod pánův Kolínských; a při tom sem zpraven, že by páni Kolínští žádali, abyšte jim jej vydali. A já vás za to žádám, jakožto pánův a přátel svých milých, že ho z práva svýho nikam nevydáte; než při právě vašem ať jest každému práv. Neb mně se tak zdá, že sou sobě páni Kolínští s ním dosti povolili. I věřím vám, že se tak zachováte. Dán na Myšlíně tu sobotu po svaté Lidmile léta ɔc. XVIII°. — Jiřík Štoš z Kunic, purkrabie na Myšlíně.

Slovoutným a vopatrným pánu purkmistru a radě města Gouřima, pánóm a přátelóm mým milým.

504.

1518 d. 22. září v Kolíně. — Rada městská: o lotra Petra. [4525.]

Službu svú vzkazujem VMti, vzácné opatrnosti páni a přátelé naši milí! Tajno VMti aby nebylo, co se toho lotra Petra zmučeného dotýče, kterýž v městě vašěm sedí, kterýž jest vězeň JMti pana Slavaty ꝯc. I račte VMt věděti, že zajtra bohda pán JMt pro něho poslati ráčí lidi své k vám. I protož vám věříme, že jej račíte kázati panu rychtáři vašemu vydati těm lidem JMti v moc jakožto vězně jeho. Nebo sme my JMti to připsali, že VMti o to psáti budeme, aby JMti vydán byl. To vědúce, tím se ráčíte spraviti a jeho vydati. Ex Colonia die Mauricii léta M°V^C^XVIII° — Purkmistr a rada města Nového Kolína nad Labem.

Vzáctné opatrnosti pánuom, panu purkmistru a radě města Kúřimě, pánuom souseduom a přáteluom našim milým.

Na list tento dána dle zachovaného konceptu následující odpověď:

Službu svú vzkazujem, vzácné opatrnosti páni sousedé, přátelé naši milí! Psanie, které jste nám učinili o lotra toho zmučeného, o kteréhož, rychtáře VMti vyslavše, psaním žádati nás ráčili jste, byl-li by při našem právě postižen, pro VMt to abychom učinili, aby sě jím ujištěno bylo. Jakož sě tak stalo. Nynie pak psáti ráčíte, aby týž lotr JMti pánu panu Slavatovi vydán byl. I milí páni sousedé! Poněvadž jest vězeň váš, račtež jej v moc svú vzieti, a komu ráčíte, rozkažte vydati; že nám sě nevidí toho dotýkati. Pakli byšte tiem déle prodlili, že jej pustiti rozkážem. [Tato poslední věta jest na místě přeškrtnuté původní: Ač znáti ráčíte, že pan Štos k nám psanie učinil, aby s práva našeho vydán nebyl.]

505.

1518 d. 25. září v Praze. — Michal Slavata z Chlumu: o lotra Petra. [2471.]

Službu svú vzkazuji, opatrní páni, přátelé milí! Kdež sem vám psal žádaje vás, abyšte mi Petra, kterýž u vás zmučený sedie, vydali, tiem se mi zastierajíc, že by vězeň váš nebyl, než že by Kolínští jej k tomu připravili: I vězte, že sou páni Kolínští mně jej propustili. Než neviem, co vy při tom smajšléte; toho při tom tak nechávám. Dán v Praze sabbato post Mauricii annorum ꝯc 18. — Michal Slavata z Chlumu a z Košumberka a na Kostelci, hajtman v království Českém.

Opatrným purkmistru a radě města Kouřimě, přáteluom mým milým.

506.

1518 d. 29. září v Praze. — Podkomoří kr. Č. táže se, má-li sám přijeti úřad obnovit. [2791.]

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni, přátelé moji milí! Vězte, že mám rozkázání i vuoli od JKMti, abych u vás ouřad obnovil. I jestliže jest toho potřeba, chci já u vás bez meškání býti a to bez obtížení vašěho. Aneb na svém místě pošli pana Jana Hlavsu z Liboslavě hofrychtýře, pakli chcete při tom tak zuostati. Však

proto, jsou-li vám toho jaké potřeby, chtěl bych mezi vás rád též bez obtížení vašeho přijeti aneb na svém místě k vám poslati. To mi po tomto poslu psaním svajm oznamte. Datum Prage f. IIII. die sancti Michaelis anno dominice natiuitatis 1518. — Burjan Trčka z Lípy a z Lipnice, podkomořie královstvie českého.

Múdrým a opatrným pánuom purkmistru a radě i vší obci města Kouřimu, přátelóm mým milým.

507.

1518 d. 1. října v Praze. — Pražané oznamují, že podkomořím kr. Č. byl jmenován pan Burjan Trčka z Lípy, a napomínají k poslušnosti i dobré shodě s ním. [41.]

Službu svú vzkazujem, opatrní páni, přítelé naši milí! Za to máme, že poslové vaši, kteréž jste na obecném sněmu při času Lethnic minulých na hradě Pražském měli, vám jsú oznámili, že z jednostajné všech pánuo měst vuole učiněno jest psaní k JKMti o úřad podkomorství královstvie Českého, aby JKMt v tomto rozdílu, který mezi osobami o ten úřad jest, svuoj úmysl a vuoli oznámiti ráčil, kterak by se v něm... osobě při tom úřadu zachovati měli. Kdež pak JKMt psaním zase oznámiti ráčil, poněvadž JMt sněm obecní brzo [zemi Č]eské položiti i posly své na týž sněm vyslati ráčí, a tu skrze posla svého že ráčí konečný úmysl svuoj i vuoli králov[skú oznámi]ti: I aby vás tajno nebylo, že urozený pán pan Jan z Žerotína v margrabstvie Moravském jsa od JKMti s listem [vlastním na] tento nyní sněm do královstvie českého poslán, mezi jinými artikulemi i ten jest, což se úřadu podkomorského dotýče, předloži[ti a nám] vuoli JKMti pověděti ráčil, že JMKské ta konečná vuole jest, aby pan Burjan Trčka v úřad podko[morský v]puštěn a uveden byl, a jej aby zpravoval tak a tím vším obyčejem, jakž témuž úřadu při městech a konš[elích i souse]dech náleží. Jakož pak jmenovaný pan Burjan Trčka již jest v ten úřad podkomorství královstvie Českého uveden a je[mu od po]sla krále JMti na místě JKMti dán. A za to máme, že páni hajthmané v královstvie Českém ustanovení to také psaní[m svým vám] z poručení téhož posla oznámiti ráčí i také vás, [co byste] při tom činiti a kterak se zachovati měli, napomenúti... [ta]ková věc jest, že z vuole JKMti, pána [nás vše]ch milostivého, na kterúž jste se táhli, jí se spraviti... [při]šlo, že jistého JMti úředníka nad sebú jmáte [a jím se] v potřebách vašich spraviti a k němu se utiek[ati . . . ž]ádáme, že znajíc v tom JKMti vuoli a . . . ku panu Burjanovi Trčkovi, jakožto pod[komořímu JMK]ské a úředníku JMti nad vámi usazenému s[e vší] poctivostí tak, jakž to znáte, dobře se ukážete a jím se s[pravovati bude]te. A což se obnovení úřaduov konšelských vaš[ich dotýče] skrze Václava Roztockého, minulého ofrechtýře [osazených, za to] máme, že jmenovaný pan podkomoří vám úmysl svuoj a podánie oznámiti a předložiti neobmešká. Pak bu[de-li se vám] při tom viděti zuostati, jakž nynie zřízeni ste, aneb kterak řádněji opatřeni, to při vašem rozvážení bude.

Než to[to, aby př]i vás žádný již další omyl nestál, že konečného podkomořieho a JKMti nad vámi úředníka ustanoveného má[te, to] smy vám předložili. Neb toto jest již věc jistá a slovem královským skrze JKMti posla oznámená, při kteréž my [věříme], že se tak, jakž vám přátelsky a upřímě oznamujem, zachováte, zvláště pak, poněvadž některá strana a diel [toho úřa]du na osobu z stavu našeho městského jest vzložena a podána. Neb úřad ofrechtýřský [sic] dán jest osobě z měšťa[nuov] Pražských. Ješto za to máme, že pro dobré přátelství, které jsmy vám všecky tyto časy v potřebách vašich ukazovali [a ji]né činili, též i pro poctivost našěho stavu k tomu náchylni a snadni nalézati se budete.

Což se pak předešlých věcí, kteréž jste snad i osoby některé proti jmenovanému panu Burjanovi Trčkovi podkomořímu sobě obtěžovali, dotýče, o tom my nepochybujem, že po těchto nesnázích jiného k vám i k osobám vašim úmyslu bude, jakož pak my úmyslu jeho jsmy dobře vyrozuměli. A nad to ještě, pokudž nám náležeti bude, k témuž panu podkomořímu se přimlúvati i připomínati chcme, aby všecky věci dobře, slušně a přívětivě s vámi jednal a nakládal. O kterémž také nepochybujem, že se k vám podle toho, jakž smy od něho slyšěli, zachovati ráčí. Prage f. VI. die Remigii anno Domini M⁰V^CXVIII⁰. — Purkmistr a rada města Prahy.

Opatrným pánóm purkmistru a konšelóm, starším i všie obci města Gúřimě, přátelóm našim milým.

508.

1518 d. 13. října v Lhotce pod Lipskou. — Václav Braum z Chomútovic: o slevu. [256.]

Službu svú vzkazuji slovutným opatrnostem panu purgmistrovi a pánům města Kouřimi, sousedům našim milým. Pane purgmistře i páni milí! Z přátelství vám z toho děkuji, kterýž ste na prozbu mú učiniti pro mne nechtěli ɔc. Pane purgmistře a páni milí! Píšete mi, abych vám pych a pokutu od bratřích svajch napravil. I nevím, když by před právo přišlo, co by nám právo přineslo. I protož abyšte věděli a toho vdy neřekli, že bych s vámi nesúsecky chtěl býti, ještě vás za to prosím, můž-li to býti, abyšte to mimo se pustili, k prozbě k mý to učinili. Snad byšte se toho nadáli, že bych to s nějakého ztrachu učinil. Nic. Než toliko chtějíc s vámi [v] dobrým přátelství býti a sousedství. Neb mám za to, že byšte sobě tím málo pomohli, byšte na nás i tu pokutu vysúdili, ač to nedá Buoh bohda. — Druhý sem vás za to žádal, což se týhož obyvatele vašeho Jana sedláře dotýče, abyšte mi ráčili rozkázati zaplatiti, neb k svýmu vždy ještě přijíti nemohu. Odpovědi od vás žádám kruntovně, abych se věděl čím zpraviti. Dán líta božího tisícího pětistého osmnáctého. Dán ve Lhotce pod Lipskou u Kouřimi tu středu před svatým Havlem. — Václav Braum z Chomútovic.

Slovutným opatrnostem pánu purkmistrovi a radě místa Kouřimě, pánům sousedům našim milým.

509.

1518 d. 13. října v Brodě Č. — Šimon Kule z Ujenic upomíná o dluh. [1261.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti pane purgmistře VMt, páni milí! VMtem připomínám dluh svuoj u mne proležaný, o kterémž dobře vědomo urozenému vládyce panu Matúšovi a jiným pánuom. I VMtí já žádám, že mi ten dluh zaplatiti ráčíte a po tomto poslu že mi pošlete. Šak jest učteno pány, kteří jsú leželi, co jest toho dluhu, v tom se pamatovati ráčí. Dán v Brodě Českém v středu před sv. Havlem léta Páně XV^C^XVIII^0^. — Šimon Kule z Ujenic, v městě Brodě Českém.

Slovutné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Kouřima, pánuom a přáteluom milým.

510.

1518 d. 15. října v Praze. — Pražané zvou k poradě o úřadu podkomořském ku dni 28. října. [31.]

Službu svú vzkazujem, opatrní páni, přietelé naši milí! .. [hejtm]anuov i také našeho poznali jste, kterak úřad podkomorský, o kterýž jest bylo mnoho rozdie . . . JMKská na tomto minulém sněmu skrze posla svého na list věřicí místo a konec učiniti . . . by snad někteří lidé to obmýšleli a vás města v tom roztrhnúti chtěli, jedni to chváléce . . . na úřad konšelský saditi dali, a jiní velmi hyzdíce a za zlé majíce, že jsú se toho dopus[tili] . . . še roztržení mohlo by k škodě vaší a obecnému dobrému ku překážce býti, jsúce také k to[mu . . . napome]nuti, aby vaše všech měst bez prodlévání bylo společné shledánie, vás žádáme, že pro dobré . . . potřebu posly své s mocí k nám do Prahy vyšlete, tak aby v středu u vigilji svatých Šimona a Judy kon[ečně na n]oc v Praze byli a na zajtří ráno na rathúze najíti se dali, a tu všickni společně o ten úřad podkomořský aby se mezi sebú srovnali a na miestě postavili. Neb my v přítomnosti poslů všech cožkoli poznáme vám užitečného a dobrého, k tomu se rádi přičiniti a přimlúvati chceme, tak aby taková věc, na kteréž vám a opatřenie vašemu pilně náleží, bez dalších v tom odporuo na místě postavena a držána byla. Prage f. VI. ante Galli confessoris anno Domini M^0^V^C^XVIII^0^. — Purkmistr a rada města Prahy.

Opatrným pánóm purkmistru a konšelóm města Gúřimě, přátelóm našim milým.

511.

1518 d. 25. listopadu. — Pražané zvou šlechtu a města kraje Kouřimského strany pod obojí na sjezd do Prahy ke dni 13. prosince. [Současný opis.]

Urozeným pánuom pánóm JMti, statečným pánóm rytieřóm, urozeným pánóm vládykám, opatrným pánóm městóm kraje Gúřimského strany víry pod obojí zpuo-

sobú . . . našim milým! My purgmistr a rada města Prahy služby své vzkazujíce oznamujem . . . vědomo, že k času a dni svaté panny Lucie nyní příští páni hajtmané . . . JKMti, pána nás všech milostivého, sněm obecní královstvie tohoto obeslati . . . pro pilné a znamenité země této potřeby. Kdež pak VMtem také jest věc známa, že straně víry naší některé pilné a ne méně znamenité času tohoto potřeby k jednání náležejí, kteréž takové zanedbání škodlivého ani prótahu dalekého jmíti nemají a nemohú. A zvláště že při sněmu tomto má býti jednáno o poselstvie brzkém a pilném, kteréž k JKMti do koruny uherské z příčiny velikých věcí JKMti i země této ote všěch stavuov a tak ote všěho královstvie tohoto učiněno býti má. Ješto tu při tom času a při JKMti bude nám také potřebí, abychme o naše věci a jednoty víry naší pilně a podstatně promluvili a něco sobě k místu přivedli. A protož z těch a z jiných ještě příčin VMtí a vás jako pánuo a přátel našich milých, sami též i všech pánuo JMtí a pánuo rytířstva strany naší nyní v Praze přítomných žádáme, že ke dni jmenovanému s. panny Lucie najprvé příští do města Pražského sjeti a najíti dáti se ráčíte. A poněvadž se takových potřeb netoliko zemských a JKMti, ale také a výše božských dotýče, VMtem věříme, že pro odplatu věčnú od Boha sobě té práce obtěžovati ani toho obmeškávati neráčíte. A jestliže by kterých pánuo a přátel strany naší list tento tak spěšně nedošel, prosíme, že pánuom přátelům VMtí sami naše prozby, potřeby víry pána Krista i obecného naší strany dobrého jim předkládati, jich žádati i s sebú přivésti do města Pražského ráčíte, aby s věčí podstatú takové věci naše mohly jednány a k místu vedeny a přivedeny býti. Toho na jistotu a svědomí pečeť naši dali jsme přitisknúti k tomuto listu ve čtvrtek den svaté panny Kateřiny léta Božího tisícého pětistého osmnáctého.

512.

1518 d. 29. listopadu v Praze. — Rada m. Prahy ustanovuje den k stání o dluh Přemysla z Vilmanic. [5180.]

Službu svú vzkazujem, opatrní přietelé naši milí! Jakož nám oznamujete, že pan Michal Slavata JMt i vy také s obú stran dobrovolně jste se na rozeznánie na nás a na právo naše poddali pro příčinu některého dluhu, z kteréhož týž pan Slavata urozeného Přemysla z Vilmanic, súseda vašeho, vinní, žádajíc nás, abychme tu věc k sobě přijali i den k stánie jmenovali; kdež abyšte věděli, že o touž věc před některým dnem nám pan Slavata psáti jest ráčil. Na jehožto žádost nemohli jsmy konečné dáti odpovědi, poněvadž strana druhá toho na nás jest nevznesla ani za to ještě žádala. Ale poněvadž vy od súseda vašeho téhož roku složenie i rozeznánie žádáte, pokládáme vám stranám obojím den k stánie před námi v pondělí den svatého Mikuláše v hodinu šestnáctú. A tu my, pokudž za právo bude, chcmy, práce

sobě nelitujíc, vám uděliti. Prage f. II. in vigilia diui Andree apostoli anno Domini M⁰V^CXVIII⁰. — Purkmistr a rada města Prahy.

Opatrným purkmistru a konšelóm města Gúřimě, přátelóm našim milým.

513.

1518 d. 11. prosince v Praze. — Rada m. Prahy: aby Václavu Braumovi závdavek na dvůr Lhotku byl vrácen. [4712.]

Službu svú vzkazujem, opatrní přietelé naši milí! Zpraveni jsme jménem Václava Brauma a jiných bratří jeho z Chomútovic, kterak jsú kúpili dvuor Lhotku od nějaké Magdaleny a sirotkuo jejich za summu jistú, a na ten trh pět kop grošuo pražských u panie Johanky, panie své, položili; a táž Magdalena že jest je pro to hyndrovati chtěla a překážku jim činiti, jakoby jie těch peněz nepoložili. I musili druhé položiti penieze, pět kop grošuo pražských, u Přemysla z Vilmanic, spolusúseda vašeho. A při tom jsmy žádáni, abychmy k vám o to učinili psanie.

Protož žádáme vás, poněvadž při tom dvoru Lhotě, kteréhož páni Brúmové jsú v drženie, některá věc také [nám] náleží a příslušeti má, abyšte jmenovaného pana Přemysla k tomu jménem naším požádali, aby on těch pět kop grošuo pražských jemu od pana Václava Brauma položených žádnému jinému nevydávaje, nám v moc poslal a před námi položil. Neb jmenovaná panie Johanna i my také to před se vzieti chcmy, aby páni Brúmové od Magdaleny žádných zmatkuov neměli, a jie také aby se toho obávati nebylo potřebie. Kdež věříme vám, že to pro naši žádost učiníte, v též libosti přátelské od nás vám ukázanie. Prage sabbato ante Lucie anno Domini M⁰V^CXVIII⁰. — Purkmistr a rada města Prahy.

Opatrným purkmistru a konšelóm města Gúřimě, přátelóm našim milým.

514.

1518 d. 20. prosince. — List výhostní Ondřeje mlynářčice. [Z nejstarší kn. městské f. 66. a.]

Službu svú vzkazuji, slovutní páni a přátelé milí! Kdež jste mi psanie učinili o Ondřeje, člověka mého z Jarošovic, žádajíc mne, abych jej propustil, kterýž jest pojal Řéhy mlynáře dceru: pak na žádost vaši již já jej tiemto listem propúštím, aby sě on již pod vámi živiti mohl bez překážky mé i mých dědicóv. Dán v pondělí před sv. Tomášem apoštolem Božím léta Páně M⁰V^CXVIII⁰. — Prokop Čabelický z Sútic a na Tajně.*)

*) Týn nad Vltavou.

515.

1518 d. 23. prosince. — Rada m. Litoměřic: o účastenství na poselstvu ku králi do Uher. [4415.]

Službu svú vzkazujem, slovutné opatrnosti páni a přátelé milí! Nepochybujem, že vám dobře vědomo, kterak při tomto sjezdu vnově, kderýž se na hradě Pražským

ode všech tří stavuov království tohoto držal, a tú najednáno jest, aby z každého stavu jisté osoby v počet [k JKMti] do Uher vyslány byly při času svatého Anthonína příštího. A tak při témž sjezdu skrze pány Pražany a volence stavu našeho najednáno, co každé město a které jakú summu na týž výjezd dáti má, a na takovú summu co se osob a koní vypraviti má a jak v které barvě, jakož vám toho teď na zvláštní ceduli*) v tomto listu položenú toho širší správu dáváme.

Protož vás žádáme, pánuov a přátel milých, že túž věc, oč vám píšem z poručení pánuov Pražan JMtí a z vuole a poručení pánuov volencuov stavu našeho, nikoli pro poctivost krále, pána našeho JMti, i tudiež stavu našeho neobmeškáte, a tak, jakž svrchu dotčeno, to spuosobíte, aby námi tudy a stavem naším nic neсešlo. Odpovědi žádáme po tomto poslu. Datum f. V. ante Natalia Christi annorum Domini ꝺc XVIII°. — Purkmistr a rada města Litoměřic.

Slovutné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Kouřima, pánuom a přáteluom našim milým.

*) Ztratila se.

516.

1519 d. 7. ledna v klášteře sv. Prokopa. — Jan Zajimač st. z Kunštátu posílá na místě svém purkrabího. [1321.]

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni, sousedé moji milí! Teď k vám posílám Matěje Murleje, purgrabí svého klášterskýho, tohoto vám listu dodatele, a což s vámi na tento čas bude mluviti od datum listu tohoto, prosím vás, že mu toho budete věřiti, jako bych já sám s vámi oustně mluvil. Dán na klášteře s. Prokopa v pondělí den s. Anthonii leta XVIIII°. — Jan Zajimač starší z Kunštátu ꝺc.

Múdrým a opatrným pánuom purkmistru a radě města Gúřimě, pánuom a souseduom mým milým.

517.

1519 d. 7. ledna v Praze. — Předešlý hofrychtéř měst upomíná o plat za obnovení úřadu konšelského. [2183.]

Službu svú vzkazuji, páni a přátelé moji milí! Mám za to, že v paměti máte, když sem u vás byl ouřad konšelský obnovuje z rozkázání krále JMti, že jste toho na mně žádali, co se summy od ouřadu sazení dotejče, abych vám ji sčekal až do sv. Havla již minulého, i lotovního též, a na ten den že ji u mne položiti chcete i lotovní konečně. I k žádosti vaší to sem rád učinil. Ale toho sem se od vás dočekati nemohl, abyste spomenúce na mú volnost, bez napomenutí podle přirčení svého tu summu u mne položili i s lotovním.

I protož vás žádám, abyste ji u mne položili od dneška v týmdni. Neb pan Albrech [sic]*) podkomoří JMt o to mi píše, abych já ji vezma od vás, dal ji,

kdež potřeba jeho ukazuje. I věřím vám, že séhož [sic] dne déle tím prodlévati nebudete a u mne že ji položíte. A já vás kvitancí také meškati nebudu. Dán v Praze v pátek po Božím křtění léta ꝯc XVIIII. — Václav Roztocký z Teplé, hofrychtýř měst královstvie českého.

Vzácné opatrnosti pánóm purkmistru a radě města Kouřimě, přátelóm mejm milejm ꝯc.

*) Albrecht Rendl z Oušavy byl podkomořím kr. Č. v l. 1515—1516; v l. 1518—1522 byl jím Burjan Trčka z Lípy, a vedle něho byl hofrychtéřem Jan Hlavsa; viz list z 29. září 1518 zde str. 97 č. 506.

518.

1519 d. 9. ledna. — Rada m. Kolína: o vystrojení pacholků k výjezdu určených. [4525.]

Službu svú vzkazujem, slovutné opatrnosti páni sousedé, přátelé naši milí! Kdež sme vám onehda připsali, což se toho sukna na pacholky k té výjezdě dotýče, že je zjednajíc vám odeslati chcme: i račtež VMt věděti, že teď po ukazateli listu tohoto ta sukna všecka, kteráž vám i pánóm Nymburským polovice býti má, posieláme; a ostatek summy, což jest mimo to zbylo, j ſſ III gr. také odsieláme. I za to vás, páni přátelé milí, žádáme, že toho sukna polovici pravú pošlete do Nymburka, aby oni také na pacholka jednoho mohli k též potřebě se na hotově míti. A což se klobouku dotýče, ten račte sami zpósobiti, neb toho míti u nás ani u Hory nemuožem. A pánóm Nymburským také to račte oznámiti, aby také svému pacholku klobouk zjednali. A na jaký zpósob ty sukně mají býti dělány, to jest VMti známo. Datum dominico infra octauam Epifanie annorum ꝯc V^c^XIX^o^. — Purkmistr a rada města Nového Kolína nad Labem.

Slovutné opatrnosti pánóm purkmistru města Kouřimě, pánóm súsedóm, přátelóm našim milým.

519.

1519 d. 11. ledna na Radimi. — Anna Loučanská z Kopidlna Přemyslovi z Vilmanic: o ležení pro nezaplacené úroky. [1150.]

Modlitbu svú vzkazujie, pane Přemysle milie! Prosím vás, muoj milie pane Přemysle! Teď vám posílám dva listy, abyste jimi ležalie pro ourokie zadržalie. I věřím vám, že vy to vopatříte a že se zachováte podlie řízenie zemského. A že štyrmie konimie ležáno má bajtie, a dva dobrá člověkie majie bajtie v leženie se dvěma pacholkie. A že budete prositie vode mne pana purmistra a pánů, aby ráčilie vodpustitie leženie na pana komorníka. A že tím prodlévatie nebudete, abyste hned zajtra poslie rozsílalie jistě k rukojmím. Datum na Radimi ten outerie po Třech Králích líta M^o^V^c^XVIIII^o^ ꝯc. — Anna Loučanská s Kopidlna a na Radimi.

Urozeniemu vládyce panu Přemyslovie z N, přítelie mýmu milýmu buď [dodán].

520.

1519 d. 12. ledna v Praze. — Pražané přimlouvají se za zaplacení dluhu. [36.]

Službu svú vzkazujem, opatrní páni, přietelé naši milí! Vzneseno jest na nás od slovutného Jana Cikady z Zuoplot [sic] sukna krojiče, súseda našeho, kterak Jan sedlář, súsed váš, zuostal jemu dlužen spravedlivého dluhu puol čtvrty kopy a jeden groš vše míšenské za sukno, a jměv jemu ten dluh na čas minulý zpraviti, tiem dosavad prodlévá, nás v tom týž súsed náš za opatřenie podle práva žádaje. I myť vás žádáme, přietelé milí, abyšte výš dotčeného Jana sedláře napomenúc, k zaplacení skutečnýmu přivedli súsedu našemu již dotčenému bez prodlévánie dalšieho a nákladuo na to činěnie větších, to pro přímluvu naši a dle spravedlnosti i pro takovéž neb jiné vám ot nás libosti ukázánie učiniece. Nebo nestalo-li by se tomu po této přímluvě naší dosti, práva stavného na jiné spolutrpící vaše súsedu našemu, kteréhož na nás žádá, otepřieti bychom nemohli. Ale aby k tomu nepřišlo, té jsmy naděje, že to časně opatříte. Prage f. IIII. ante octauam Epifanie anno Domini XV^C^XVIIII^0^. — Purkmistr a řada města Pražského.

Opatrným pánóm purkmistru a konšelóm města Gúřimě, přátelóm našim milým.

521.

1519 d. 25. ledna v Poděbradech. — Hejtman Jiřík Želenský ze Sebuzína: o peníze některých lidí z panství. [3383.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti pane purgmistře a páni, přátelé moji milí! Vznesl jest na mne kněz Jan farář Velimský, že by jemu dlužna byla Marta Kyselá III ſſ X gr. č., a za to rychtáře žádal vašeho a jemu žaloval i právo jeho dal, aby jemu k tomu dluhu spravedlivému dopomohl. I pokládal rychtář stání knězi Janovi nejednú ale po čtyrykrát; a vždycky kněz Jan stál, a táž Marta Kyselá nikdy proti němu nestála. A rychtář jest zavázal touž Martu rukou dáním, aby stála, a knězi Janovi přiříkal, že jemu dluh spravedlivý dán bude; a po dnes nic dáno není. I za to vás žádám, že to opatříte, aby ten dluh spravedlivý zpraven byl knězi Janovi. Pakli by se toho nestalo, tiemto listem se vám opovídám, že knězi Janovi právo stavné propustím ɔc.

A za to mám, že v paměti máte, že sem vám nejednú ale několikrát psal, co se dotýče Štajdlové syna z města vašeho, kterak se jest on připověděl pro dluh Makušin na právě Velimským k statku jejímu a k penězuom gruntovním, kterýž jest ona statek z rozkázání mýho prodala pro dluhy ɔc. Páni přátelé moji milí! Prvé sem vás žádal i ještě žádám dle dobrýho sousedctví, abyšte vy týmuž Štajdlové synu rozkázali, aby on při té připovědi, kterak se jest připověděl, zuostal podle jiných připovědníkuov, aby lidé a poddaní krále JMti pro to hyndrováni nebyli. Nebo se jest hydruňk [sic] stal Kuželovi, poddanému krále JMti, v městě vašem.

A Kužel zase obstavil nějakýmu Blažkovi sladovníku, sousedu od vás, peníze na Velimským právě. A zase tajž Blažek sladovník obstavil jest Duba z Velimě na právě vašem. A z toho tak rozomím, že lidem krále JMti i také souseduom vašim tudy mohly by znamenité škody přijíti, i snad něco horšího mezi nimi mohlo zniknúti, ješto bych já jistě tomu nerad. A za to mám, že i vy byšte neradi toho viděli, aby mělo co zlého bezpotřebně na obě straně mezi nimi zniknouti.

I již to pak sami u sebe rozvažte, jest-li věc spravedlivá, kdež se podle práva k statku i k penězuom připoví, aby měl pro takovou přípověď stavovati. I vždy vám věřím, že to tak opatříte, abychme s obou stran o to viec starání nebyli. Odpovědi žádám. Dán na Poděbradech den sv. Pavla na víru obrácení léta ɔc XIX⁰. — Jiřík Želenský z Sebuzína, hýtman na Poděbradech.

Slovutné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Kúřima, pánuom a přáteluom mým milým.

522.

1519 d. 30. ledna na Hostýni. — Jan ze Vchynic: že povolil obstavování pro dluh nezaplacený. [3054.]

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni, přátelé milí! Mám za to, že v paměti máte, že sem vám psaní učinil před některým časem nedávno, žádaje toho na vás, abyšte souseda svého k tomu přidrželi Václava Stejskala, aby kmetičně mé Heřmance z Křenic ten dluoh II ſſ gr. českých, za který jest slíbil, dal. I nevím, z jaký příčiny se jest to nestalo, že její dluh až dosavad jí zaplacen není. Protož vám se opovídám, že já kmetičně své toho sem dopustil, aby ona mohla podle práva svého dluhu dobývati, poněvadž po mé slušné žádosti jí není zaplaceno. Dán na Hostýni tu neděli před Hromnicemi léta XIX⁰. — Jan ze Vchynic ɔc a na Hostýni ɔc.

Múdrým a opatrným pánuom purkmistru a radě města Kouřima, pánuom a přátelóm mým milým.

523.

1519 d. 31. ledna v Černém Kostelci. — Úředník Čeněk ze Čbanova: aby obstavený poddaný byl propuštěn. [329.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti páni a přátelé moji milí! Zpravil jest mne Blažek z Cukmandle, člověk pána mého JMti, kterak by v městě vašem obstaven a na rukojmie vzat byl na hotové peníze od Vávry z Pohoří, člověka páně Hradecského, pro nějaký dluh. I jest mi to s podivením, že jste na člověka pána JMti takové věci v městě vašem dopustili, mně o takové věci nic neoznámivše. I protož já vás dle dobrého sousedství, kteréž s pánem mým JMtí máte, žádám, jest-li možné, aby tajž člověk páně z toho stavuňku i z téhož rukojemstvie propuštěn

byl. A bude-li člověk páně Hradecského anebo kto jiný chtíti člověka pána JMti z čeho přede mnú viniti, že já od něho všecko spravedlivé učiniti chci. Neb z této příčiny toho žádám, že ten, kterýž jest za toho jistého Blažka slíbil, statku svého všeho za to nemá, zač jest slíbil. I protož bych tomu rád byl, aby onen tohoto přede mnú vinil, že bych já mezi [nimi] námluvu tu učiniti chtěl tak, aby tento člověk páně mohl tomu na roky slušné dosti činiti. Datum ex Kostelecz f. II. ante Purificacionis sancte Marie anno ꝯc XVIII°. — Čeněk z Zečbanova, úředník na Kostelci.

Slovutné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Kouřimě, pánuom a přátelóm mým milým.

524.

1519 d. 4. února. — Jiřík Želenský ze Sebuzína, hejtman na Poděbradech, stěžuje si na neochotu při vyřizování věcí lidí poddaných. [3381.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti pane purkmistře a páni přátelé moji milí! Psal sem vám onehda nedávno o fa[rá]ře Velimskýho, o jeho dluh spravedlivaj, i také o Kužele, kterémuž peníze obstaveny jsú proti právu vedle mýho zdání i jiných lidí, komuž sem tu věc pravil, od Štajdle, kterýž se jest připověděl k statku Makušinému a k penězuom gruntovním. A pro takové peněz obstavení Kuželových obstavil jest zase Kužel peníze Blažkovy, kteréž jest jemu Kuba z Kel dlužen na právě Velimským. A zase tajž Blažek, soused váš, obstavil jest Duba z Velimě na právě vašem. I psal sem vám o to o všecko, což napřed psáno, jakož se prvním psaním zpraviti muožete, chtě rád, aby mezi vámi a mnou a lidmi krále JMti takových bezpotřebných nesnází a zpletkuov nebylo. I nedali jste mi na mé psaní žádné odpovědi. Z toho jinému rozuměti nemohu, [než] že svévolně a úmyslně krále JMti lidem pod ouřadem mým zmatky a nesnáze činiti dopouštíte; ješto kdyby taková věc dlúho státi jměla, již bych já tu věc vznésti musil, kdež by mi vznésti náleželo.

Protož ještě žádám, že vy Kuželovi peníze z práva propustiti vašeho rozkážete; a já také Kuželovi rozkáži, aby peníze, kteréž na právě Velimským sousedu vašemu obstavil, propustil. A týž žádám, abyšte Duba ztavuňku [sic] z práva vašeho propustiti rozkázali, a faráři Velimskýmu dluh spravedlivý abyšte zaplatiti rozkázali. Odpovědi žádám, abych se já věděl čím zpraviti. Dán v pátek před svatú pannú Dorotou léta ꝯc XIX°. — Jiřík Želenský z Sebuzína, hýtman na Poděbradech.

Slovutné opatrnosti pánuom purkmistru a raddě města Kúřima, pánuom a přáteluom mým milým.

525.

1519 d. 7. února v Č. Kostelci. — Úředník Čeněk ze Čbanova: aby vězně ve vazbě podrželi. [330.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti páni a přátelé moji milí! Zpraven jsem, že by nějaký Vaněk šenkýř v vazbě vaší seděti měl, vo kterémž zprávu mám, že by lidem pána mého JMti škodu učinil. I protož já vás za to žádám, že téhož Vaňka šenkýře z vazby vašie nepustíte, až bych já sě na to dostatečněji vyptal. Kdež vám věřím, že tak učiníte. Ex Kostelecz f. II. post Dorothee virginis annorum ɔc XIX⁰. — Čeněk z Zedčbanova, ouředník na Kostelci.

Slovutné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Kouřima, pánuom a přátelóm mým milým.

526.

1519 d. 10. února v Poděbradech. — Albrecht z Lipan slibuje odevzdati dopis hejtmanovi. [1502.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti páni a přátelé moji milí! Psaní, kteréž jste panu hejtmanovi učinili, odevřel sem. I vězte, že jeho doma nenie a nebude ani v neděli. Než jakž doma bude, já jemu psaní vaše ukáži; a za jiné nemám, než jakž psaní vaše uzdří, že vám toho den k spolu shledání jmenovati podle žádosti vaší bude. Dattum ex Podiebrad f. V. die Sskolastice anno ɔc XV^cXIX⁰. — Albrecht z Lipan, purkrabie na Poděbradech.

Slovutné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Kúřima, pánuom a přáteluom mým milým.

527.

1519 d. 10. února na Hrádku. — Albrecht Troskovec z Velené slibuje poslati vyznání Jaruškovo. [2828.]

Službu svú vzkazuji, múdré opatrnosti pane purmistře, páni milí! Kdež jste mi psali žádajíc mne, abych vám to vyznání nebožtíka Jaruška vypsané poslal: i vězte pane purmistře, páni milí, že bych to pro vás rád učinil jako pro pány a přátely své milé, že toho vyznánie při sobě nemám, že jsem jeho půčil panu Mikulášovi Pitkovskému; abyšte věděli, že po ně pošli. Jakž mi je přinesú, že já vám je hned pošli. Dán na Hrádku ten čtvrtek na svatú Školastiku léta ɔc XVIIII⁰. — Albrecht Troskovec z Velené.

Múdrým a opatrným pánuom purkmistru a radě města Kúřima, pánuom a přátelům mým milým.

528.

1519 d. 10. února. — **Rada m. Jihlavy: že Smyčku formana nezná.** [Současný opis. 6306.]

Službu svú vzkazujem, múdří opatrní páni, přátelé naši milí! Psaní vašemu nám učiněné [sic], kterak že jest na vás vznesl Martin Jeslenek, spolusoused váš, že by jemu dlužen pozuostal za chmel nějaký Smyčka forman, spolusoused náš ɔc, tomu jsme srozuměli. Páni přátelé milí! Nám o takovým Smyčku formanu, že by spolusousedem našem [sic] býti jměl, vědomo není. Než jestliže by týž Martin a neboližto poručník jeho, kteréhož by zřídil, kohožkoli před rychtáře města našeho (jakž řád jest) připraví [sic], všecko spravedlivě učiněno býti má. Datum f. V. post s. Appolonie 1519. — Purkmistr a rada města Jihlavy.

Múdrým a opatrným pánóm purkmistru a radě města Kuřima, přátelóm našim milým.

529.

1519 d. 11. února v Brodě Č. — **Rada městská: o hrozícím právu obstavném.** [4052.]

Služby naše vzkazujeme, slovutné opatrnosti páni, sousedé a přátelé naši milí! Račte věděti, že jest nám psaní učinil urozený pán pan Hynek z Říčan žádaje toho, abychom právo stavnie v městě našem propustili na Šatného, který v městě vašem Kouřimi že jest dluh spravedlivý dlužen Matějovi rychtáři z Myškovic, člověku pana Jiříka Bezdružického z Kolovrat, nejvyšieho pana sudího království českého, a že jest jemu k vopravě poručený. I my jsme toho nechtěli učiniti, leč bychom to prvé VMti oznámili. I již znajíce tuto potřebu, račte to k opatření přivésti. Datum Brode f. VI. post Scolastice virginis anno Domini 1519. — Purkmistr a rada města Brodu Českého.

Slovutné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Kouřima, pánuom souseduom a přáteluom našim milým.

530.

1519 d. 12. února v Jelčanech. — **Jiřík Čejka z Olbramovic žádá za ohledání mezí.** [351.]

Službu svú vzkazujěm VMtem, páni a přátelé naši milí! Tím abyšte ráčili věděti, že se paní mateří na VMt žádost zkládáme a prosíme, abyšte ráčili na mezě vyjieti bez prodlenie k Nesměni; neb puokazuovati a ukázati chcěm, že sě nám les přesekává na kruntiech našich skrzě vuoli VMti. Kdež dybychme k VMtem duobrého přátelstvie a súsědstvie neokazuovali, mám za to, že bychme to jináč s přátelskú radú opatřiti mohli. Dán na Jedlčanech let M°V^C^XVIIII° v sobuotu po svaté panně Školasticě. — Jiřík Čejka z Uolbramovic.

Múdré opatrnosti pánuom purmistru a kuončeluom, pánuom a přáteluom našim milým.

531.

1519 d. 13. února v Kolíně. — Hejtman Strachota z Královic: o stání pro kůže jelení. [1229.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti páni a přátelié moji milí! Jakož ste mi jmenovali den před vámi k stání tuto středu příští s tiem sousedem vaším, kteréž [sic] zvieřecie kuože vydělává: i vězte, že já osobú svú nebudu moci tuto středu státi pro pilnú potřebu krále JMti. Než rozkázal sem Mudrlantovi s těmi svědky před vámi státi, kteří jsú ty kuože viděli i do Kúřima donesli; při kterýchž sem já sám byl, když jsú je ode mne z Kolína brali. A v tom počtu byly jsú dvě kuoži s velkých laní a třetie menšie s jelena. Z toho ten jistý jirchář vrátil jest mi zase srnie kožky velmi malé a zvieřecie jeden kus, kterýž jest k vám do Kouřima zase ku pánu purgmistrovi poslán. Rozkažte jej sobě rozkázati ukázati i ty kožky, které jsú s tiem kusem poslány. I za to vás prosím, jako svých milých přátel, pokud se vám při tom za spravedlivé zdáti bude, že mne při tom zachováte. Odpovědi žádám. Datum na Kolíně v neděli před s. Valentinem léta oc XIX°. — Strachota z Královic, hejtman na Kolíně.

Slovutné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Kouřima, přáteluom mým milým.

532.

1519 d. 19. února v Praze. — Pražané: aby Václavu Kouřimskému obstavené peníze byly vydány. [35.]

Službu svú vzkazujem, opatrní přietelé naši milí! Zpravil nás Václav Gúřimský, Michálkové zeť, obyvatel města našeho, že jest na právě vašem obdržal soudem penieze některé za nějaký kuoň, a že ty ležie na právě před rychtářem vaším, a Sedlák ze Pňova že jest jemu je obstavil, ješto on praví, že jemu nic povinen nenie, prose nás v tom za přímluvu k vám, abyšte vy ty penieze jemu rozkázali z práva vašeho propustiti. A poněvadž on Václav pod právem naším jest a k tomu se poddává, bude-li chtieti jeho před námi z čeho ten člověk viniti, že jemu rád chce práv býti; i my vás žádáme, poněvadž ortelované jsou penieze, že ty hyndrovány býti nemohú, ale mají tomu propuštěny býti, ktož jest je obdržal, a zvláště poněvadž osoba usedlá jest a ku právu se volá i poddává, vám věříme, že to učiníte, aby takových pro to nevedl nákladuov i nás o to víc aby starati přestal; a že Václavovi Vodičkovi, súsedu vašemu a listu tohoto ukazateli, poroučí, aby on ty penieze miesto něho vyzdvihl a je k sobě přijal. Prage sabbato ante cathedram Petri anno Domini M°V^C XVIIII°. — Purkmistr a radda města Prahy.

Opatrným purkmistru a konšelóm města Gúřimě, přátelóm našim milým.

533.

1519 d. 20. února v Poděbradech. — Hejtman Jiřík Želenský ze Sebuzína ustanovuje den k rovnání rozepří lidí poddaných. [3389.]

Službu svú vzkazuji, slovoutné opatrnosti pane purkmistře, páni přátelé moji milí! Jakož ste mi psali, že byšte chtěli ke mně vyslati spoluradnie vaše takožto [sic] v neděli právě minulú o nesnázi a různice lidí krále JMti z Velimě a souseduov vašich: i na ten čas sem doma nebyl a tepruv sem přijel v sobothu nyní minulú domuov. I protož chcete-li přijeti na Poděbrady tuto neděli najprv příští, tu já vás sčekati chci, a tu o ty všeckny věci a potřeby spulu [sic], což by potřebného bylo, rozmluviti budem moci. A já také k tomu času rozkáži lidem krále JMti, o kteréž sem vám psal a vy mně, aby také na Poděbradech byli. A tu budem-li moci ty různice [k] konci a k místu přivésti, tomu bych rád ꝛc. Odpovědi žádám. Dán na Poděbradech v neděli před Stolováním s. Petra léta ꝛc XVIIII°. — Jiřík Želenský z Sebuzína, hajtman na Poděbradech.

Slovoutné opatrnosti pánóm purkmistru a radě města Kúřimě, pánóm a přátelóm mým milým.

534.

1519 d. 26. února v Pňově. — Pavel Sodoma z Teplice: o dluhy váznoucí na statku v Hříbech. [4757.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti pane purgmistře, páni a přátelé moji milí! Divná jest mi věc do poddaných VMtí, kteří dluhy majíce v Hřiebech na statku Bartoše zuostalé po otci manželky mé, a že s tiem mlčí a o to nestojí, aby jim placeny byly, a VMtí o to nestarají ꝛc. I VMtem já toto oznamuji, že já i manželka má s tím mlčeti muožem dotud, dokudž spravedlnost manželky mé nepřijde. Neb z toho statku po všech dlužnících ještě sě jí dostati odtud má více nežli na L ꝶ gr. českých. Než budú-li vaši poddaní o to tepruov chtíti státi, když by spravedlnost manželky mé přišla, já VMtem sě opovídám a oznamuji, že manželka má i já toho hájiti budem. I protož já VMtí prosím, že těm všem dlužníkuom a poddaným vašim toto psaní mé oznámiti ráčíte. Bych je měl VMtem zejména jmenovati, neznám jich. Pan Malešický jest na tom, budete-li jemu toho dobří aneb poddaní vaši, on bráti bude dotud, dokudž bude co. Nebť jistě na to ošklivý nenie.

Také abyšte ráčili věděti, že má manželka tak praví: by neměla odtud jednoho penieze vzíti, jediné aby na duši otce jejieho nic nepozuostalo. Než zase kdyby pak tu, kdo tu dluhy své mají a toho na tento čas zanedbávají, upomínati potom chtěli by, že by ona, což by sě jí mělo dostati po všech dlužnících, od toho by nerada pustila i se mnú. Odpovědi od VMtí žádám. Dán v Pňově v sobotu po sv. Matěji léta ꝛc XV^C^XVIIII.° — Pavel Sodoma z Teplice a v Pňově.

Slovutné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Kúřima, pánuom a přáteluom mým milým.

535.

1519 d. 27. února v Poděbradech. — Hejtman Jiřík Želenský ze Sebuzína: za ustanovení jiného dne ke schůzi. [3388.]

Službu svú vzkazuji, slovoutné opatrnosti pane purkmistře, páni přátelé moji milí! Jakož mi píšete oznamujíc, že pro necesty dnes u mne bajti nemůžete: i to já sám dobře znám, že sou cesty zlé. Ale jestli že byšte chtěli, a cesty lepšie byly, v neděli masopustní přijeti, dajte mi to znáti. Pakli by v neděli bajti nemohli, ale některý den v postě do suchých dní, když vy mi nebo já vám dám den nebo dva napřed věděti, abychom se sjeli a tu abychom o ty všeckny potřeby a různice mezi sebou a lidmi krále JMti narovnali. Než aby lidé krále JMti do toho času, dokudž se spolu nesjedem, mohli bez překážky živnost svú provozovat, jedouc do města vašeho. Odpovědi žádám. Dán na Poděbradech v neděli před Přenešením sv. Václava léta ɔc XVIIII°. — Jiřík Želenský z Sebuzína, hajtman na Poděbradech.

Slovoutné opatrnosti pánóm purkmistru a radě města Kúřima, pánóm přátelóm mým milým.

536.

1519 d. 4. března v Poděbradech. — Hejtman Jiřík Želenský ze Sebuzína svoluje ke schůzce a žádá za vrácení vydělaných koží. [3386.]

Službu svú vzkazuji, slovoutné opatrnosti pane purkmistře, páni přátelé moji milí! Kdež mi píšete, co se dotýče vašeho příjezdu ke mně o dluhy a různice soused vašich a lidí krále JMti, abych vás sčekal doma v neděli první v postě, jestliže by mi možné bylo: i vězte, že mně to možné učiniti jest a na ten den já vás doma sčekati chci; a lidi krále JMti z Velimě a z Kel k tomu také obešli, aby na ten den na Poděbradech byli ɔc.

A jakož sem vám prvé psal, co se dotýče toho mydláře, aby mi mé kůže, kteréž sou mu dány k vydělávání, zase vrátil, i ještě vás žádám, že jej k tomu míti budete, ať mi on kůže mé vrátí, a já jemu od diela, což jest slušného, rád zaplatím. Pakli by se toho nestalo, již bych já svého na něm musil jináč dobývati ɔc. Dán na Poděbradech v pátek na den Přenesení sv. Václava léta ɔc XIX°. — Jiřík Želenský z Sebuzína, hajtman na Poděbradech.

Slovoutné opatrnosti pánóm purkmistru a radě města Kúřimě, pánóm přátelóm mým milým.

537.

1519 d. 5. března. — Hejtman na Poděbradech Jiřík Želenský ze Sebuzína přimlouvá se za poddaného. [3390.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti pane purkmistře a páni přátelé moji milí! Kdež mi psaním oznamujete, co se dotýče stavuňku, kterak byšte žádáni byli od pana Čabelickýho za propuštění, jakož dotýkáte, že jste mně prvé to též oznamovali: i poněkud v paměti mám, že se Jindřicha z Velimě dotýče, jemuž sem rozkázal, aby tu věc prvé, i nyní rozkazuji, opatřil. Kterýž toho odkládal do soudu, když již držán byl v Velimi, jestliže by o tu spravedlivost, kterúž praví míti pan Čabelickaj, při tom soudu stál, že ku právu vašemu do Kouřimě Jindřich oddati se chce. I ještě jest na tom, že na právě vašem o to chce slyšán býti; a toho já jemu přeji ɔc. Páni a přátelé moji milí! Té žádosti Jindřichovy nemohl sem odepříti; poněvažd [sic] ku právu vašemu volal se o to rozeznán býti, vás žádám, že podle práva a spravedlivosti člověka krále JMti zachováte, jakož bych já k vuoli a k žádosti vašie, což by možnýho bylo, týž chtěl učiniti. Dán v sobotu po Přenesení sv. Václava léta ɔc XIX. — Jiřík Želenský z Sebuzína, hýtman na Poděbradech.

Slovutné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Kúřima, pánuom a přáteluom mým milým.

538.

1519 d. 6. března v Mlékovicích. — Jindřich Voděradský z Hrušova: o vydání zloděje. [3122.]

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni, sousedé moji milí! Zprávu mám od člověka svého Lukše z Mlékovic, že jest našel pod právem a zprávú vaší osobu tu jistú, kderáž jest mu pokradla, na kderúž jest vězení žádal. I to sě jest tak stalo, že jest mu na ni vězení puštěno. I z takového súsedství vám velmi děkuji a za to vás žádám, že mi tu jistú osobu po těchto lidech mých vydáte jakožto zloděje člověka mého. Neb to jistě vězte, že bych já sě tak zachoval, a kdyby zloděj kderého poddaného vašěho na krumtích [sic] mých postižen byl, jeho nezbraňoval. Dán na Mlékovicích v neděli po svatém Václavu přenesení léta ɔc XIX. — Jindřich Voděradský z Hrušova a na Mlékovicích.

Múdrým a opatrným pánuom purkmistru a radě města Kouřima, pánuom souseduom mým milým.

539.

1519 d. 6. března v Č. Kostelci. — Úředník Čeněk ze Čbanova upomíná o dluh. [3277.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti páni a přátelé moji milí! Vznesl jest na mne člověk pána mého JMti, Havel z Dobrého Pole, že by jemu byl dlužen

dluhu spravedlivého Pleskáč švec ȷ̨ ſſᵖ gr. č., obyvatel v městě vašem. A tak po častém napomínání svrchu psaného dluhu zaplatiti zanedbává. I protož já vás za to žádám, že vy svrchu psaného obyvatele vašěho k skutečnému zaplacení připravíte, aby člověk pána mého JMti o to viec vám starosti nečinil a chudý živnosti své neobmeškával. Jakož bych já též učinil, kdyby sě taková věc na gruntiech pána mého JMti přihodila. Kdež vám věřím, že to tak opatříte, aby člověk pána mého JMti věděl, kde k svému přijíti bez protahuov dalších. Ex Kostelecz dominico post Translacionem Venceslai annorum ɔc XIX°. — Čeněk z Zčbanova, ouředník na Kostelci.

Slovutné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Kouřima, přátelóm mým milým.

540.

1519 d. 7. března v Kostelci n. L. — Jan Šlechta ze Všehrd přimlouvá se za Víta postřihače. [2352.]

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni, přátelé a súsedé moji milí! Vít postřihač, obyvatel města vašeho, maje vo nějaký dluh před úřadem vaším s Janem Stebuzevským činiti, prosil jest mne k vám za přímluvu, tak aby mohl od něho k své spravedlnosti, pokudž ji vokáže, přijíti bez dlúhých odtahuov. Kdež já znaje, že to, čehož von žádá, sami vy bez mé přímluvy, jakožto lidé dobří a spravedliví, učiníte, všakž proto chtě žádosti jeho dosti učiniti vás prosím, že jemu k tomu dluhu, kterýž jemu nadepsaný Stebuzevský za nějaké sukno dlužen jest a dávno jemu zaplatiti jměl a často přiřiekal, spravedlnost jeho poznajíc dopomuožete. Neb poněvadž se tý [sic] Vít k tomu má, aby jemu, což spravedlivě dlužen jest, zaplatil, jest také slušné, aby on jemu také zase, jsa dávno dlužen a zaplatiti přiřiekav, tomu dosti učinil aneb to na svém dluhu vyrazil. Kdež já vám toho zase vším přátelstvím odplatiti chci. Dán na Kostelci nad Labem v pondělí masopustní anno Domini 1519. — Jan Šlechta ze Všehrd a na Kostelci nad Labem.

Múdrým a opatrným pánóm purkmistru a radě města Kouřima, přátelóm a súsedóm mým milým.

541.

1519 d. 8. března v Myšlíně. — Purkrabí Jiřík Štos z Kunic: aby nevinně zatčenému poddanému věci jeho vydány byly. [1055.]

Službu svú vzkazuji, slovoutní a vopatrní pane purkmistře a páni, přáteli milí! Mám za to, že v paměti máte, když jest vod rychtáře Kamýckého do vazby vaší člověk pánův mých, Petr Hlavačovský, bez viny [vzat], kdež jest von svou nevinu pokázal tělem svým [sic]; i při tom jímání člověk pánův mých jest dal schovati k věrný

ruce některou kopu, ač nemnoho, ale však proto jemu chudému k jeho psotě něaká živnost, a k tomu šaty něaký chodící; i pan rychtář váš jemu toho by vrátiti nechtěl. Kdež sem já s ním některú chvíli sám mluvil oustně; a von jest mi pověděl, že jse s VMtí vo to raditi chce a mně na to vodpověď dáti chce. I posavad jestě mi na to odpovědi nedal. Já vás za to žádám, jakožto pánův a přátel svých milých, že rozkážete panu rychtáři, ať mu to zase vrátí. Dobře znáti můžete, poněvadž jest mu dal schovati k věrný ruce, že mu to vrátiti má. By i toho nebylo, poněvadž jest bez viny jat a na svým zdraví zkažen, že mu to vrátiti má. Nebo kdyby takový věci bejti měly, že by moh někdo jiný na někoho vinu spraviti, uhlédajíc u něho statek, aby jej vo to připravil, naveda naň právo. Věřím vám, že k žádosti mý to učiníte a zvlášť zhlédnúce na pána Boha. Neb jest mu se před pánem Bohem křivda stala; však sou ještě toho nezapravili. Dán na Myšlíně ten outerý poslední masopustní léta ɔc XVIIII°. — Jiřík Štoš z Kunic, purkrabie na Myšlíně.

Slovoutným a vopatrným pánóm, panu purkmistru a radě města Gouřima, pánóm a přátelóm svým milým.

542.

1519 d. 11. března v Suchdole. — Kuneš Bohdanecký z Hodkova hájí spravedlivost konšelů v Poděvousích. [189.]

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni, sousedé moji milí! Kdež mi píšete o Jíru poddaného svého, že by uručen byl ve vsi Poďousích z nějakého domnění a z nářku nedóvodného, kterémuž právu on stává, a jako zpravuje, próvodu žádného téhož nářku konšelé práva nadepsaného nemajíc a svévolně že by jeho na rukojmích drželi, i kdež za to mám, že vás vomylně zpravuje. Přitom zdá-li se vám vod tohoto outerka najprv příští v témdni s ním do Poďous koho vyslati, tu srozumíte, jaká se věc na něho stahuje, a že jest se seznal, že jest při tom mordu byl, když jsú nebožtíka Placha rychtáře Poďouského zabili, člověka mého. I mám za to, že jse jemu ani žádnému na tom právě křivda nestala, ačť jest i ve vsi. Neb jistě jest jim spravedlnost těm konšelóm tak milá, jako snad někde v městě. Nebude-li čím vinen, své nevinny užíti má. Pakli by mi kdo to právo naříkati chtěl, to bych chtěl rád věděti. Protož bych tomu velmi rád byl, abyšte s ním někoho rozumného vyslali k tomu času; a snad by i tudy tím spíš ta věc konec vzíti mohla. Dán na Sukdole v pátek před svatým Řehořem léta Páně ɔc XIX. — Kuneš Bohdanecký z Hodkova a na Sukdole.

Múdrým a opatrným pánuom purkmistru a radě města Kouřima, pánuom přátelóm a sousedóm mým milým.

543.

1519 d. 16. března. — Čeněk ze Čbanova, úředník na Č. Kostelci: o záležitostech některých poddaných. [4569.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti páni Kouřimští, přátelé moji milí! Zpraven jsěm, že by nějaká různice mezi lidmi pána mého JMti a lidmi vašimi sě stala, nébrž i bitva. Kdež pak slyším, že ještě i pohruožky sobě činie, a zvláště krčmář z Třebovle a někteří jiní, ješto já jich jmenovati neumím. I věřím vám, že sě na to vyptáte a je na rukojmie vezmete neb vzieti rozkážete. A já též učiniti chci. A den že mi toho jmenovati budete, abychme to přeslyšeli mezi nimi, a kteří vinni budou, je trestali tak, jako na všetečné slušie.

A jakož ste mi psanie učinili, co sě Jana šenkýře dotýče a tovařišův jeho, že byšte jich již dél na rukojmích držeti nechtěli než do IIII neděl: i dobře jest, když sě vám nezdá jich dél na rukojmích držeti. I jmenuojtež mi toho den k stání, a já s právem státi chci a k nim právem přistúpiti vedle vyznánie toho Vaňka, kteříž [sic] jest tázán byl na Přerově. Oznamte mi to psaním svým, chcete-li to bez odporu učiniti. Pakli byšte je chtěli pánu mému JMti vydati, též mi to oznamte, kdy bych měl pro ně poslati. Pakli by ta věc byla na jakém odporu, já bych chtěl sě ještě o to s vámi shledati prvé a o to rozmluviti. Za odpověď žádám po tomto poslu. Datum f. IIII. post Gregorii annorum ɔc XIX°. — Čeněk z Zčbanova, ouředník na Kostelci.

Slovutné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Kouřima, pánuom přátelóm mým milým.

544.

1519 d. 17. března v Myšlíně. — Jiřík Štos z Kunic ujímá se svého mlynáře. [1052.]

Službu svú vzkazuji, slovoutní a vzácné vopatrnosti pane purgmistře, páni a přáteli moji milí! Znes jest na mne Václav mlynář, služebník můj, že by jemu pobral pan rychtář váš šaty perný i chodicí a jemu z ničehož viny nedávaje ini [sic] žádný jiný, aby jej vinil při tom právě. I poněvadž ho žádný z ničehož neviní, i nevím, proč by statek jeho pobrán býti mněl. A jestliže by komu co vinen byl, chtěl bych toho na VMti přestati, aby služebník muoj napravil, pokudž by jse vám za slušný zdálo. Pakli žádnýmu nic vinen není, tehda já VMtí prosím, že ráčíte rozkázati rychtáři svému, aby von služebníku mému navrátil, což jest mu pobral. Neb dobře znáti můžete, kdyby ňákým zločincem byl prvý, než by statek jeho mu pobrán byl, že by naň vinu uložiti musil. Ale služebníku jest mému pobral beze vší viny. Dán na Myšlíně ten štvrtek po Suchéch [sic] dnech postních léta ɔc XVIIII°. — Jiřík Štoš z Kunic, purkrabie na Myšlíně.

Slovoutný a vzácný vopatrnosti panu purkmistru a radě města Gouřima, pánóm a přátelóm mým milým.

545.

1519 d. 19. března v Č. Kostelci. — Michal Slavata z Chlumu: o různici mezi poddanými. [2474.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti páni, sousedé milí! List, kterýž Čeňkovi úředníku mému píšete, ten sem otevřel, poněvadž jeho doma není, neb pro některé potřeby své do Prahy jest odjel. Kdež v témž psaní svém píšete, co se ruoznice té, kteráž jest mezi lidmi vašimi z Třebovle i také lidmi mými Bylanskými vznikla, dotýče, že jste o té věci nic nevěděli, než že se na to vyptati chcete ɔc. I poněvadž píšete, že o tom nic nevíte, i toto já vám oznamuji, že ti lidé moji i vaši s obú stran uručeni jsú na ten zpuosob, aby jako zítra buohda v Hřibech se stavěli před těmi, ktož sú je urukovali. I spraven sem od lidí svých, že by lidé vaši sobě nějakú rotu zbierali a s houfem že by se tu v Hřibech stavěti chtěli. I za to vás žádám, že mi tu věc oznámíte, jestliže by se oni tam s houfem stavěti chtěli. Neb sem já lidem svým rozkázal, aby oni se beze všech rot anebo houfuov takových stavěli. I protož mně by se zdálo, abyšte vy také tu věc opatřili, aby vaši bez takových rot se stavěli, aby potom z toho něco horšího nepřišlo. A když se pak úředník muoj s vámi o to sjede a ta věc slyšána bude, jestliže moji co vinni budú, že já skrze to tresktati rozkáži. A pakli také vaši, za to vás žádám, že je také tresktati rozkážete. Datum ex Kostelecz sabato post Gedrutis ao. XIX°. — Michal Slavata z Chlumu a z Košmberka.

Slovutné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Kouřimě, pánuom sousedóm mým milým.

546.

1519 d. 25. března v Praze. — Podkomoří král. Českého: aby spor o dluh neprodleně vyrovnali. [2792.]

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni, přátelé milí! Vzneseno jest na mne, což se pře o nějaký dluh mezi Pavlem Ruňákem a Michalem, Rašovským rychtářem, dotýče, kteříž od dávního času, jakž správu mám, před právem vaším činiti mají, však ta věc že příliš dlúho se prodlévá, aby bez již dalších pruotahuov na konci a na místě spravedlivém byla postavena. I poněvadž slušná žádost jest, já vám poroučím, tím již více neprodlévajíce, že tu věc na místě a konci, pokudž jest mezi nadepsanými osobami, za spravedlivé postavíte a toho mezi nimi porovnáte. Datum Prage f. VI. die Annunctiacionis B. M. Virginis anno 1519. — Burjan z Lípy a z Lipnice, podkomořie královstvie českého.

Múdrým a opatrným pánuom purkmistru a radě města Kouřimě, přáteluom mým milým.

547.

1519 d. 27. března v Suchdole. — Kuneš Bohdanecký z Hodkova: o radu pro své konšely z Poděvous. [188.]

Službu svú vzkazuji, páni přátelé a sousedé moji milí! I teď k vám posílám s práva svého od hrádku Poďous končely své vo Martina syna Plachova a vo Víta, o poddaného vašeho, o kteréhož ste mi psali před tím časem. Kdež pak od těch končel svrchupsaných širší zprávu uslyšíte. Kdež pak k týž zprávě jich, já vás prosím, starú radu i mladú, jako přátel a soused svých milých, že jim k té věci radou a naučení dáte podle prožalování a odporův a svědkuov. Neb oni bez rady vaší vajpovědi ani ortele učiniti nechtie, vobmajšlejíc to, v tom aby se nižádné straně nic neukrátilo. I znajíc to, věřím já vám, že vy jim tu zprávu a ortel dáte, učiníc to pro mě. A já také pro vás učiním, což jest mi možného, jako pro své milé přátely a sousedy. Dán na Sukdole tu neděli po Zvěstování Panny Marije léta Páně ɔc XIX. — Kuneš Bohdanecký z Hodkova a na Sukdole.

Múdrým a opatrným pánuom purkmistru a radě města Kouřima, přátelóm, sousedóm mým milým.

548.

1519 d. 27. března v Č. Kostelci. — Uředník Čeněk ze Čbanova upomíná o dluh poddaného. [332.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti páni a přátelé moji milí! Vězte, že jest vznesl na mne člověk pána mého JMti Vaněk Kubice z Vrbčan, že by jemu povinovat byl Štejdl řezník dluhu spravedlivého I ß gr. a IIIj gr. Kdež pak po častém napomínání inébrž i psanie VMtem od ouředníka předešlého o tejž dluh učiněno jest, i tajž člověk pána mého JMti o tejž dluh i před vámi stál jest na rathouzě, a proto vždy k dluhu svému přijíti jest nemohl a nepřišel, ač tomu nerozumím, kudy taková věc k místu jest přijíti nemohlo [sic]. I ještěť já vás za to žádám, že člověku pána mého JMti dluh spravedlivý zaplatiti rozkážete bez všech odtahův. Neb jestliže by sě toho nestalo, již, ač nerad, ale spravedlivě člověku pána mého JMti práva stavnieho obhájiti bych nemohl. I vám věřím, že takové věci nedopustíte. Ex Kostelecz dominico post Annunctiacionem beate M. Virginis annorum ɔc XIX^{0}. — Čeněk z Čbanova, ouředník na Kostelci.

Slovutné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Kouřima, pánuom přátelóm mým milým.

549.

1519 d. 23. dubna v Lipnici. — Podkomoří král. Českého: aby neprodleně odvedli peníze zadržalé i nynější do komory královské. [2796.]

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni, přátelé milí! Nebuď vás tajno, že JKMt, pán muoj milostivý, kdež jsem teď při JMti v Budíně byl, najprvé oustně,

potom i psaním svajm poručiti a rozkázati ráčil, abych vás z summ a z JKMti důchoduov, kteréž do komory JKMti k úřadu podkomorskému dáváte a dávati ste povinni, napomenul a k tomu měl beze všeho prodlévání a odtahuov, abyšte všecky summy nynější i prvé pozůstalé do komory JKMti k ouřadu mému kladli a dávali, že JKMti toho pilná potřeba. Také za to mám, že byšte věděti měli, že znamenité poselstvie, o kterémž i sněmem tiemto obecným zavřeno, má do říše býti o volenie krále a budúcieho císaře Římského od JKMti a toho královstvie spěšné učiněno býti, na kterémž JMKé i tohoto královstvie mnoho dobrého i poctivého záleží.

Protož, aby taková pilná a znamenitá potřeba JKMti i tohoto královstvie tím obmeškána nebyla, jestliže byšte z tajch summ, které JMti buďto zadržalé nebolito nynější, kteréž dáti máte, dáti zanedbávali aneb tím prodlévali, já vás podle vuole a rozkázání JKMti i ouřadu svého napomínám, abyšte jse tak zachovali a hned bez prodlévání při Svátosti do Prahy do domu mého přinesli a v moc mú položili, znajíc v tom vuoli a rozkázání krále JMti. Datum ex Lippnicz sabato in albis anno Domini ɔc XVIIII°. — Burjan z Lípy a z Lipnice, podkomořie královstvie Českého.

Múdrým a opatrným pánuom purkmistru a radě města Kouřimě, přáteluom mým milým.

550.

1519 d. 3. května v Krumlově. — Petr z Rožmberka: o prodloužení lhůty pro Dorotu Rejtarovou. [2176.]

Služba má, moudří a opatrní přátelé mojí milí! Kdež mi píšete odpověď na psaní mé, keré sem vám byl, co se paní Doroty Rejtarové [dotýče], učinil, dávajíce a rok vo to paní Dorotě k stánie pokládajíce v středu po pruovodní neděli najprv příští ɔc. I vězte, že mne psaní vaše dnes tepruva jest došlo, keréž jest mi muž paní Doroty přinesl, pokládaje toho příčinu, že jesti doma ty časy nebyl, a paní Dorota čekaje na muže svého nevěděla se bez jeho přítomnosti čím zpraviti. Kdež pak ta věc jest obmeškána, že on s manželkú svú k tomu jmenovanému dni před vámi státi nikoli postačiti nemuož. Protož na vás žádám a prosím, že jemu roku do někerého času přidáte, aby on s paní Dorotú manželkú svú k tomu postačiti a potřebami se opatřiti mohl. Datum Crumlow f. III. post dominicam Quasi modo geniti anno Domini XV^C^XIX. — Petr z Rožmberka ɔc.

Moudrým a opatrným purkmistru a radě města Kúřima, přátelóm mým milým.

551.

1519 d. 4. května. — Rada m. Tábora táže se, co usnešeno na sjezdu krajském hlavně strany platu hejtmanů krajských. [4432.]

Službu naši, vzáctné opatrnosti páni a přátelé naši milí, VMti vzkazujem! Zpraveni jsme, kterak by tu středu po Velice noci nyní minulé v kraji nebolito

v městě vašem sjezd od pánuov a rytířstva i také některých z pánuov měst držán byl, a tu při tom že by nějaké jednání a rokování společné o věci zemské řízeno a puosobeno býti mělo ꝛc. Protož, páni přátelé naši milí, my VMtí za to žádostivě prosíme, abrž věříme, což jest koli tu na tom sjezdu od stavuo zjednáno a na čem zuostáno, a zvláště co se hajtmanuov dotýče, mělo-li by jim placeno býti, kdež sú sobě tu věc u nás velmi obtěžovali, že nám to oznámiti ráčíte psaním svým po tomto poslu, abychom my majíce s VMtí o tom srozumění, mohli se o tu věc s jinými městy kraje našeho snésti i také se zpraviti. Neb neznajíce toho, na čem by se jiní, zvlášť stav náš, svolili, neradi bychom se vniveč takového chtěli dáti ani zavierati, dokudž bychom širšího srozumění a zprávy od VMti, tudiež i od jiných pánuov měst, neměli, ráčíce to učiniti pro naše odslúženie i takovéž i mnohem větší libosti ukázání VMtem přátelsky. Ex Thabor f. IIII. ante Reliquiarum 1519. — Purkmistr a rada města Hradiště hory Tábor.

Slovutným a vzáctné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Kouřima, přátelóm našim zvláště milým.

552.

1519 d. 14. května v Brodě Č. — Rada městská: aby stavuňk pro dluh povolen nebyl. [4051.]

Služby naše vzkazujeme, slovutné opatrnosti páni, sousedé a přátelé naši milí! Kdež nám VMt psáti jste ráčili oznamujíce, že by pan Václav Radimský žádal VMtí za propuštění stavuňku pro dluh Vaňka Matějovi, souseda našého ꝛc: I ráčíte VMt věděti, že jsme téhož Vaňka před sebú měli dnes; včíra jeho doma nebylo. Zprávu jest nám učinil, že jest ku panu Václavovi Radimskému včíra jezdil, maje list od pana Kačice, aby pan Václav ráčil sobě Vaňků dluh, souseda našého, vyraziti na dluhu páně Kačicovu, kdež pan Václav Radimský taky jest povinovat panu Kačicovi, neb pan Kačice taky dlužen našému sousedu; a taky týž pan Kačice má býti v úterý u nás. Za to VMti žádáme, že ráčíte stavuňku nedopúštěti, znajíce býti krátký čas k opatření toho dluhu, dle dobrého sousedství a přátelství. Datum Brode sabato ante Zoffie anno Domini 1519. — Purkmistr a rada města Brodu Českého.

Slovutné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Kúřima, pánuom sousedům a přáteluom našim milým.

553.

1519 d. 15. května. — Rada m. Jihlavy: o dluhu Martina Jeslenka. [6307.]

Službu svú vzkazujem, múdří, opatrní páni, přátelé naši milí! Jakož nám píšete, že bychom vám na oznámení a psaní vaše prvnější odpověď nedali, dále abychom souseda našého k skutečnému zaplacení přidrželi, s širším vyslovením vyrozuměli sme. I vězte, že jsme vám na psaní vaše po tom, kterýž jest nám list

od vás dodal, odpověď dali, kteréž vám teď přípis*) posíláme. Pak my nevíme, jest-li ta odpověď OVašim dodána čili nenie. Avšak, ač bychom toho povinni nebyli, ale dle dobrého přáte[lství pro] Ambrože sladovníka jsme poslali a jemu psaní ... také přečísti dali. Kdež on tomu dluhu odpírá [řka], že od téhož Martina Jeslenka nic nekoupil, ani že mu [po]vinovat jest. I přes to, přîde-li týž Jeslenek anebo s mocí pošle a téhož Ambrože anebo koho jiného (jakž řád jest) obviniti bude, všecko spravedlivě od něho učiněno býti jmá. Datum dominica Jubilate 1519. — Purkmistr a rada města Jihlavy.

Múdrým a opatrným pánuom purkmistru a radě města Kúřima, přátelóm našim milým.

*) Viz str. 109 č. 528 ze dne 10. února 1519.

554.

1519 d. 21. května v Praze. — Rada městská: aby Annu manželku kantorovu vyhledali. [43.]

Službu svú vzkazujem, opatrní přietelé naši milí! Vznesli jsú na nás poctiví pan administrator s mistry a kněžími soudu u nás duchovního, kterak před některým časem učinili jsú spravedlivý mezi kantorem a Annú rozsudek o manželstvo, o kteréž mezi nimi nesnáz byla jest i odpor; a tím rozsudkem táž Anna jemu kantorovi za manželku budúcí jest přisouzena. V tom pak, že nemohli býti vedle řádu křesťanského pro čas postní potvrzeni, odloženo jim, až by po slavném hodu velikonočním bylo, že se jim oběma potvrzenie i také k skutečnému manželství cesta dá a otevře. Ale že mezi tím časem táž Anna ku potupě a lehkosti práva duchovního z města vašeho jest ušla a tak, jakž slyšeti jest, že by byla poněkud s vědomím vaším vyšikována pro ten úmysl, aby se dotčenému kantorovi po rozsudku práva nedostala, prosíce nás jmenovaní mistři a kněží, aby v takové věci byli pro poctivost soudu a práva duchovního i také [z] strany našie opatřeni, aby snad skrze práva zlehčenie a z toho potom neřád nekřesťanský při manželství nepřišel, kdyby lidé rozsudkóm práva činiti dosti nechtíce, v neřádné životy a obývánie zlé společné nepadali; kterúžto věc my slyšíc, jim jsmy odpřieti slušně nemohli.

A protož žádáme vás, tudíž i napomínáme, abyšte jmenované Anny přátely k tomu měli i skutečně přidrželi, aby oni túž Annu zase před vámi beze všech výmluv a odtahuov postavili, aby ona, v čemž jest na ni rozsudek učiněn, to podnikla a tomu dosti na zchválenie práva učinila. A též, jestliže skrze OVaše vědomě někde v jistém miestě se drží, aby byla zase vzata. Neb jestliže by se toho nestalo a tím během ona Anna chtěla by toho býti prázdna, a nedostanúci se kantorovi, jiného muže sobě zvolila: my podle žádosti práva duchovního a vedle povinnosti práva také našeho nemohli bychme než jim mistróm a kněžím toho býti pomocni dotud, dokudž by to napraveno nebylo a tomu se dosti nestalo. Ješto sami roz-

vážiti muožte, k čemu by též Anně byla ta věc přičtena vedle práva, kdyby mimo manžela svého právem sobě daného k jinému se bez řádu a práva obrátila. A vy také bez nesnáze a hydruňku [sic] toho byšte prázdni býti nemohli. Ale té jsmy o vás naděje, že hledíc v tom na dobrý řád křesťanský a na spravedlivost a poctivost, k tomu tak sáhnete, aby větších prací o to činiti potřebie nebylo. Prage sabbato ante Vrbani anno Domini M°V^C^XVIIII°. — Purkmistr a rada města Prahy.

Opatrným purkmištru a konšelóm města Gúřimě, přátelóm našim milým.

555.

1519 d. 22. května v Poděbradech. — Hejtman Jiřík Želenský ze Sebuzína upomíná o dluh. [3384.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti pane purgmistře, páni a přátelé moji milí! Vznesl jest na mne pan Ondřej Mocík, že dluhu svého spravedlivého, kterýžto dluh u vás na rathúze zapsaný v knihách vašich jest, od vás dosíci nemuož, kteréhožto dluhu dlouhý čas jest čekal, žádaje mne v tom za radu i za pomoc. Já pak jeho nemoha v tom opustiti, k žádosti najvyšího pana purgrabie pražského JMti za to vás žádám dle dobrého přátelství a sousedství, že vy svrchu psanému panu Vondřejovi dluh jeho spravedlivý pustíte a dáti rozkážete, abych já od něho více o to starán nebyl. Nebo bych já jeho slušně v jeho spravedlnosti opustiti nemohl a jemu jeho podle práva byl bych povinen pomoci dobývati. A víru mám k vám, že vy nedáte k tomu přijíti. Odpovědi žádám. Dán na Poděbradech v neděli před svatým Urbanem léta ꝯc XVIIII°. — Jiřík Želenský z Sebuzína, hejtman na Poděbradech.

Slovutné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Gúřimě, pánuom a přáteluom mým milým.

556.

1519 d. 30. května v Plaňanech. — Jan Hanykéř ze Semína: o dluh. [811.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti pane purgmistře a páni, přátelé moji milí! Vězte, že jest na mne vznesla Duora, kmetična má z Plaňas [sic], kterak že by Martin koželuh spolusoused v městě vašem dlužen jí pozuostal mzdy jejie spravedlivé, kdež u něho jsúci sloužila, j ß gr. českých ꝯc. I milí páni a přátelé moji zvláštnie! Za to já vás žádám, k čemuž by kolivěk ona Duora kmetična má spravedlnost měla, že rozkážete sousedu vašemu, ať jí zaplatí; jakož i já takovúž věc i jinú každú, kteráž by spravedlivá byla, rád vám k vuoli učiniti chci. Pakli by toho nebylo, již bych já kmetičny své v tom i v jiném slušně opustiti nemohl. Za odpověď VMti žádám. Datum v Plaňasech v pondělí Křížových dní léta ꝯc XIX°. — Jan Hanikéř z Semína nad Labem a na Nebovidech.

Slovutné opatrnosti panu purkmistru a radě města Kouřimě, pánuom přáteluom mým milým.

557.

1519 d. 2. června v Poděbradech. — Hejtman Jiřík Želenský ze Sebuzína slibuje, že vydá dědictví. [4772.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti pane purmistře, páni a přátelé moji milí! Zdraví, štěstí i všeho dobrého, toho bych vám věrně přál ɔc. A kdež mi píšete o Oštiepa súseda vašeho, že by spravedlnost míti měl v Poděbradech po manželce své nebožce Mandaléně a kterak súsedu vašemu témuž Oštiepovi i stání položeno bylo, ale že pro zaneprázdně [sic] k tomu jest nepřišlo. A toto, Buoh ví, že jest tak, že pro mnohá zaneprázdnění toho se jest státi nemohlo. Než ať jest ta věc na tom postavena, ať sú na Poděbradech tento outerý najprv příští ráno anebo v pondělí na noc, že také konečeli tu pospolu býti mají. A tu, což súsedu vašemu spravedlnost jaká náležeti bude, má spravedlivě zachován býti. Dán na Poděbradech ve čtvrtek den slavného hodu Buožího Vstúpení léta ɔc XIX°. — Jiřík Želenský z Sebuzína, hajtman na Poděbradech.

Slovutné opatrnosti pánóm purmistru a radě města Kúřimě, pánóm a přátelům mým milým.

558.

1519 d. 7. června na Šternberce. — Úředník Jan Hampl z Witbachu slibuje, že měšťanům pohledávky zaplaceny budou. [3044.]

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni a přátelé moji milí! Kdež mi píšete o Blažka souseda vašeho vo dluh jeho, kterajm mu jest povinovat Petr řezník z Janovic, člověk pána mého JMti, XVIti ſſ míšenskými za slady, připomínajíce mi to psaním předešlým pánu mému JMti: i to v paměti dobře mám, že že JMt ráčil mi o tom poručiti. Ihned sem Petra řezníka obeslal, aby tu věc s tajm jistajm Blažkem srovnal a JMti pánu mému viece o to starosti nebylo činěno i mně. I já sem se nadál, že jest ta věc na miestě. I poněvadž nenie, chci já téhož Petra, člověka JMti pána mého, o to skutečně přidržeti, aby vo to miesto a konec byl.

A což se Němcové z Divišova dotajče, kmetičny JMti, o ten dluh Jakuba Černého, souseda vašeho, chci jie to hned voznámiti, a pokudž bude spravedlivě povinna dluhem, chci ji k tomu přidržeti, aby platcí byla. Dán na Šternberce v úterý před svatým Duchem léta ɔc XVIIII°. Vdy žádá ještě, necháte-li očiniti. — Jan Hampl z Witbachu, úředník na Šternberce.

Múdrým a opatrným pánuom purkmistru a radě města Kouřima, pánuom a přáteluom mým milým.

559.

1519 d. 8. června na Šternberce. — Jan Hampl z Witbachu přimlouvá se za Petra, řezníka z Uhl. Janovic. [809.]

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni a přátelé moji milí! Prosil jest mně Petr řezník z Janovic, člověk pána mého JMti, k vám za přímluvu, aby soused váš Blažek nějak s ním o ten dluh milostivě naložil. Neb Petr tak praví, že nějaký dluhy má v Janovicích na lidech pána mého JMti pohořalých, i že nemůž na nich tak snadno dobýti. I milí páni! Já vás za to prosím, že vy se přičiníte k Blažkovi sousedu vašemu, aby nějak s Petrem o to narovnal, aby jemu platce mohl býti na nějaký spuosob poroztržený. I já vás za to vždy prosím, že témuž Petrovi přímluvy mé dáte užiti, a já také pro každého z vás jednoho, což by mi koli možného bylo, chtěl bych rád učiniti ku potřebě jeho. Dán na Štermberce v středu před hodem slavným svatým Duchem léta ɔc XVIIII°. — Jan Hampl z Witbachu úředník na Štermberce.

Múdrým a opatrným pánuom, panu purkmistru a radě města Kouřima, pánuom a přáteluom mým milým.

560.

1519 d. 10. června v Č. Kostelci. — Úředník Čeněk ze Čbanova zapovídá pásti na gruntech panských. [4568.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti páni a přátelé moji milí! Vězte, že někteří spolusousedé vaši i tudiež města vašeho přisedící gruntův pána mého JMti pastvami užívají a po Lipské pasou, o to s pánem mým JMtí ani z žádným nemluvivše. I protož já vám takovou věc oznamuji a na vás znášiem, že to spolusousedóm i města přisedícím z vuole JMti pána svého všem sě zapoviedá, aby viec potud gruntův panských neužívali, leč sě o to s JMtí pánem mým umluvie aneb se mnú. Než co sě lidí vašich dotýče a těch, kteříž pánu mému JMti za takové užitky pastev činie aneb fůrami neb jijiným [sic], tim [sic] sě nezapoviedají pastvy na gruntiech JMti pána mého. Ex Kostelecz f. VI. ante solemne festum Spiritus sancti annorum ɔc XIX°. — Čeněk z Čbanova, ouředník na Kostelci.

Slovutné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Kouřima, pánuom a přátelóm mým milým.

561.

1519 d. 13. června v Kolíně. — Hejtman Strachota z Kralovic upomíná o dluh. [1228.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti páni a přátelie moji milí! Znesl jest na mě Matěj Mudrlant z Libodržic, že jest jemu dlužen Vaněk Třídvorský viec než rok IIIj ſſ X gr. českých a k tomu jse nemá, jsa často napomínán, aby zaplatil.

I za to já vás, přátel svých milých, žádám, že téhož Vaňka k zaplacení Mudrlantovi bez prodlévánie dalšieho přidržeti budete. Pákli by se to nestalo, znáti muožete, žeť bych ja Mudrlanta v tom opustiti nemoh, ale povoliti bych jemu musil, aby právem stavováním [sic] svého dobýval. Kdež vám věřím, že to tak opatříte, aby toho potřebie jemu nebylo. Datum na Kolíně f. II. Pentecostes anno Domini M 500 19. — Strachota z Kralovic, hejtman na Kolíně.

Slovutné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Kouřima, přáteluom mým milým d[án buď].

562.

1519 d. 17. června v klášteře sv. Prokopa. — Jan Zajimač st. z Kunštátu: aby pozván byl k výslechu uvězněných lotrů. [1323.]

Službu svú vzkazuji, moudří a opatrní páni, sousedé milí! Zpraven sem, kterak byšte měli nějaké zločince u vazbě své a že byšte to před sebú měli, aby tázáni byli mistrem popravním. I za to vás žádám, že mi některaj den před tím dáte znáti, abych já také k tomu tázání některé své poslal. Nebo jest mi toho potřeba i jinajch některajch poddaných majch. Nebo tak slyším, že máte nějakého Němce u vazbě své, kterajž jest byl prvé v Radlicích, Čabelického vsi, i některé jeho tovaryše. Při tom také tak slyším, že byšte byli měli nějakého páně Slavatova člověka z Lipan, jménem Pycha anebo Pucha, a že byšte jej dali na rukojmie. I za to vás žádám, muož-li ten jistaj člověk postaven býti k tomu času v vaši moc, když by tito měli trápeni býti, že bych také měl s ním rozkázati mluviti o některé své věci i poddanajch svých. A za to vás žádám, že se jím rozkážete dostatečně ujistiti, až od vás ke mne obeslání [sic].

Při tom také vás žádám, kdyby to mohlo býti, abyšte se tím písařem opatřili, který by k tomu příslušel, aby pamět těch lotruov psána byla jich vyznání. Nebo muožte dobře znáti, že všeliký člověk nemuož míti všecko v paměti. Jakož já se tak naději, že se tu rozličný věci najdú, který sú se dály okolo města vašeho i jinde na jinajch kruntích pánuov i rytířstva. Odpovědi žádám. Datum na klášteře sv. Prokopa ten pátek před svatú Trojicí léta ꝯc XVIIII°. — Jan Zajimač starší z Kunštátu ꝯc.

Také za toto vás žádám, kteříž ste byli při trápení toho Němce i při těch, kteří sú včera zvěšeni, že mi paměť svú vypsanú pošlete po tomto mým listu vám dodatele [sic], pokud jsou ti jistí vyznali při trápení svém.

Moudrým a opatrným pánuom purkmistru a radě města Kouřima, pánuom a souseduom mým milým ꝯc.

563.

1519 d. 17. června v klášteře sv. Prokopa. — Purkrabí Matěj ze Střimelic: za ochranu pro některé poddané. [2675.]

Službu svú vzkazuji, pane purgmistře, příteli muoj milý! Zdraví, štěstí, všeho dobrého rád bych přál. I vznesl jest na mně člověk JMtí pánuov Jevišovskajch, Václav Hrdlička z Hořejších Krut, že by byl obstaven v městě vašem a že by právo naň dal Stajskal řezník. A kdež mně týž člověk JMtí pánuov mých zpravuje, že jemu jakživ peníze dlužen nebyl až dosavad; než hyndruje páně lidi týž Stajskal pro cizí věci, ješto mu ta věc nenáleží. Kdež já vás, pane purgmistře, prosím, že vy tu věc opatříte, ať jsou z práva propuštěni. A bude-li mi kto na téhož člověka žalovati, že já od něho spravedlivé učiním potud, pokudž by vinen byl. A vám věřím, že téhož Stajskala z té všetečnosti trestati budete.

Abrž mne při tom žádá člověk týž Hrdlička za opatření, že jest zjednal pacholátko své na službu v sirotčím dvoře, a tu jest vochromeno, že do něho nic není než chodec věčnaj, a že jemu tu chromotu učinil nebožce Hašků syn. A tito stavuňkové a ruoznice jdou vše z toho skrze líkaře, že týž Stajskal upomíná za ty lékaře, ješto mu toho žádná potřeba není. I protož já vás, pane purgmistře, prosím, abyšte vy toho Haškova syna k tomu přidržeti ráčili, ať von jim to zbití a chromotu napraví a s nimi se smluví. Neb jest učinil věc velikou proti Jich Mti pánuov mých, a protož tou věcí neprodlívajte. Odpovědi žádám. Dán na klášteře sv. Prokopa ten pátek před svatú Trojicí léta ꝯc XVIIII[o]. — Matěj ze Střmelic, purgrabie klášterský.

Moudrému a opatrnému panu Petrovi, purkmistru města Kouřimě, příteli mému milému ꝯc.

564.

1519 d. 19. června. — Rada m. Jílového táže se, kdy bude uvězněný krčmář vyslýchán. [4116.]

Službu svú VMtem vzkazujem, múdré opatrnosti páni a přátelé naši milí! Zpraveni jsme, že jsú dali s jistinú do vězenie vašeho páni Trosskovcové nějakého krčmáře z Chvatlin pro škodu svú, která se zvlášť panu Václavovi od lotruov nočně před časem v městě našem přihodila a stala; pro kterúžto škodu že by naň i práva žádali a k němu i právem že sú přistúpili; tak jakž zpraveni jsme ꝯc. I milí páni a přátelé! VMtí my žádáme a prosíme, že nám to psaním svým oznámiti ráčíte, kdy bude ten krčmář člověkem popravním tázán jmíti býti, abychom také k tomu posly své vyslali a na něm se o též škodě šířeji poptali. Neb nám také po takové věci se ptáti náleží, poněvadž toho škodu podle svolenie a zřízenie zemského znamenitú neseme. I tu dóvěrnost do VMtí jmáme, že nás v tom opustiti a oslyšeti neráčíte, znajíce toho naši znamenitú a pilnú potřebu býti. Datum dominico Trinitatis annorum MV[C]XVIIII[o]. — Purkmistr a rada hor a města Jílového.

Múdré opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Gouřimě, pánuom a přáteluom našim milým.

565.

1519 d. 21. června v Praze. — Burjan Trčka z Lípy přimlouvá se za vydání dědictví. [2795.]

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni, přátelé moji milí! Žádán sem k vám za přímluvu jménem Matouše Chlupatého, syna sladovníka, což se spravedlnosti jeho dotýče, kteráž mu po manželce jeho náleží u Jana z sirotčích dvorů, aby jemu bez dalších odtahuov byla propuštěna a vydána. I k čemuž spravedlnost má, za to vás žádám, že nadepsanému Matoušovi přímluvy mé užiti dáte a spravedlnost jeho vydati rozkážete. Datum ex Praga f. III. ante Corporis Christi anno salutis 1519. — Burjan z Lípy a z Lipnice, podkomořie královstvie Českého.

Múdrým a opatrným pánům purkmistru a radě města Kouřimě, přáteluom mým milým.

566.

1519 d. 22. června v Myšlíně. — Purkrabí Jiřík Štos z Kunic: o dědictví. [1051.]

Službu svú vzkazuji, slovoutní, vopatrní páni a přáteli moji milí! V paměti máte, žé sem některý čas minulý před vámi byl v radě prosíc vás za to, abyšte propustili Bartoňovi a Kubovi lidem pánův mých, co jest jim vodkázáno vod nebožtíka Petra Plzka. I ráčili ste jim to propustiti. I prosím vás za to, že jim to voznámíte, kdy a na který čas by voni vo svý státi měli, aby voni již taky vo to konec a místo vzeli. Dán na Myšlíně tu středu před Božím Tělem léta ɔc XVIIII. — Jiřík Štoš z Kunic, purkrabie na Myšlíně.

Slovoutné a vzácné vopatrnosti pánóm purkmistru a radě města Gouřima, pánóm a přátelóm mým milým.

567.

1519 d. 22. června v klášteře sv. Prokopa. — Ludvík Zajimač z Kunštátu: o cihly dláždicí. [1328.]

Pane Pavle Ruňáku, příteli milý! Prosím tebe, oznam mi po tomto poslu, mají-li co cihel dlážicích [sic] u vás v Gúřimi; že bych jich chtěl kúpiti některé sto, světnici vydlážditi. Ex monasterio s. Procopi in vigilia Corporis Christi anno ɔc XIX°. — Ludvík Zajimač z Kumštátu ɔc.

Pavlovi Ruňákovi v městě Gúřimi, příteli milému.

568.

1519 d. 23. června v klášteře sv. Prokopa. — Jan Zajimač st. z Kunštátu vypovídá o zločinech některých uvězněných lotrů. [1320.]

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni, súsedé milí! Jakož mi na mé psaní odpověď dáváte, co se dotýče toho Němce z Radlic, kteréhož máte u vazbě

své, píšíc mi, že by purgrabie mój někdy vám zprávu dal, že by některý zločinec vyznal na trápení svém na právě mém na téhož Němce; i abyste věděli: když sú takto rok něakého Čtvero z Mirošovic, páně Švambergova člověka, jsúc tázán mistrem popravním, že jest vyznal, že jest [s] svými tovařiši týž Němec něakú Špicnici pod Tamberkem, páně Slavatovu krčmářku, vybili a jie pobrali v domu jejiem. Druhé: to jest věc vědomá, že jest vzal [s] svými tovařiši něakému Jechovi, mlynáři ze Lhotky, který jest prvé mój byl, kdež sem jej prodal panu Slavatovi, tomu jest kuši vzal. Třetí: že jest přicházel na služebníka mého jménem Petra Čapka do Barchovic, chtíc mu něakú škodu učiniti [s] svými tovařiši. Tito sú s ním byli: Rohožka, Pelant; čtvrtého neznal.

A tak slyším, že škody veliké činil lidem mým i jiným súsedóm okolním našim, a zvláště že [s] svými tovařiši stával jest u toho rybníku, který jest udělán tu mezi Malotici a mezi Gúřimem a Lhotkú, kdež naši [lidé je]dúc po potřebě své do města vašeho, vás fidrujíc robotú svú, zase jedúc, [nakoup]iec sobě potřeb, do domuo svých, i poberú jim robotu jich, k tomu se jich ještě [na]tepú. I psal sem vám několikrát o to žádajíc vás v tom za opatření, abyste té věci nezlehčovali. I ještě vás žádám, že té věci zlehčovati nebudete a zlému rozkážete konec učiniti pro další nesnáz mezi námi.

Co se dotýče něakého Pucha z Lipan, páně Slavatova člověka, kterého ste měli teď u vazbě své a dali ste jej na rukojmie: i ještě vás za to žádám podle mého prvního psaní, že jej sobě rozkážete postaviti a u vazbu svú rozkážete jej vzéti a dostatečně se s ním ujistiti; a když jej u vazbě své budete mieti, že mi to oznámíte. Také vás za to žádám, že jeho nižádnému nevydáte bez mého vědomie. Také vás za to žádám, že mi dáte vypsané ty tovařiše Němcovy, kteří sú s ním vyzdviženi a u vazbě vaše [sic] sedie. Odpovědi žádám. Ex monasterio s. Procopi f. V. Corporis Christi annorum Domini 1519. — Jan Zajimač starší z Kunštátu ɔc.

Múdrým a opatrným pánuom purkmistru a radě města Gúřima, pánuom súsedóm mým milým d[án buď].

569.

1519 d. 25. června v Poděbradech. — Hejtman Jiřík Želenský ze Sebuzína ujímá se poddaného pro dluh vězněného. [3381.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti pane purgmistře, páni a přátelé moji milí! Vzneseno jest na mne, že by Jindřich z Velimě, člověk krále JMti, seděl u vás v městě vašem pro nějaký dluh, kterýžto dluh prvé jest, nežli sem já na Poděbradech byl. Pro kterýžto dluh jest stavil Šimek z Jindic člověka krále JMti z Chotouně pro dluh Jindřichuov z Velimě; kterýžto Jindřich postavil se jest na místě toho člověka, i sedí v městě vašem. A zpraven sem, že ten, kterýž jest stavil

člověka krále JMti, nechce, než aby mu hned ty peníze dal, totižto IX ß gr.; kdež on jich na tento čas nemá. To sami znáti můžete. I protož vás prosím, páni a přátelé moji milí, že vy té cesty pohledáte, kterak by Jindřich, jestliže jest spravedlivě povinovat platiti, platce měl býti toho dluhu a králi JMti poustka nezůstala.

Tak má pamět nese, že sem vám prvé to psaním svým oznámil, že sem Šimkovi z Jindic den menoval, kdy by k soudu a na právě Velimském státi měl; kdež pak na ten den sem soud držal. Šimek jest k tomu dni a soudu nestál, a Jindřich stál. I tak sem za to držal a u mne jest, že by ten Šimek na jiném právě pro ten dluh stavovati neměl, poněvadž jest ke dni položenému a soudu nestál, tu kdež jest státi měl. I protož vás žádám podle práva a sřízení zemského, abyšte člověka krále JMti v tom opatřili, aby se jemu v tom nic neukrátilo. Jakož o tom nepochybuji, že to učiníte, což vám možného jest, předkem pro krále JMt a potom pro mne také. Dán na Poděbradech v sobotu po sv. Janu Křtiteli léta ꝺc XIX°. — Jiřík Želenský z Sebuzína, hajtman na Poděbradech.

Slovutné opatrnosti pánuom purmistru a radě města Gúřimě, pánuom a přáteluom mým milým.

570.

1519 d. 28. června v klášteře sv. Prokopa. — Jan Zajimač st. z Kunštátu propouští lotra Brnu na rukojmí. [1322.]

Službu svú vzkazuji, moudří opatrní páni a sousedé milí! Zprávu majíc vod ouředníka našeho klášterského, co se dotýče těch zločincuov, kteří sú za své činy konec vzali u města vašeho, i tudíž tak slyším, že byšte ještě některé u vazbě své měli, a zvláště co se nějakého lotra dotýče jménem Brnu, kteréhož sme vám dali (anebo naši poddaní na místě našem) do vazby vaší k dodržení. Kdež týž Brna jest nic dobrého neučinil, majíc ho na několika místech psancem; kdež se mu také s těmi jistajmi měl konec státi, kteříž visí.

I zpravujíc mne ouředník náš, že tu škodu, kterúž jest nám učinil, poddávajíc se v to, že by chtěl nám zaplatiti smlúvou; jakož jest purgrabie náš klášterský rukojmie za to přijal, pokudž sami v sobě jsou sepsáni, mé v tom vuole nevědouc ani syna mého, než toliko na zprávu, ač by vuole naše byla v tom. Kdež týž ouředník náš svrchupsaný od vás žádost na mne a na syna mého vznesl jest a od některajch jinajch dobrajch lidí, aby týž ten lotr Brna zachován byl při zdraví svém a při hrdle.

I páni sousedé milí! Muožte znáti, že takovajm lotrům já nerad hřbetu držím ani za ně se přimlúvám; než skrze žádost vaši a těch dobrajch lidí, jsouc k vám v dobrým sousedství nachýlení, to pro vás chceme učiniti i pro ty dobré lidi, kteříž se za téhož lotra přimlou[vá]te, že ho při hrdlu a zdraví jeho zanecháme

na takový způsob, pokudž jsou zaň rukojmie za téhož lotra a slíbili sú, aby se tomu dosti stalo. Bůh daj, [aby] lepší byl; ale řídko se takoví po takové věci polepšují. Kdyby vašich přímluv nebylo, jistěť by visel. I na ten způsob, jakož vám svrchu píši, muožte jej pustiti. Datum na klášteře sv. Prokopa ten outeraj před svatým Petrem a Pavlem léta ꝛc XVIIII°. — Jan Zajimač starší z Kunštátu ꝛc.

Moudrým opatrným pánuom purkmistru a radě města Kouřimě, pánuom a souseduom mým milým ꝛc.

571.

1519 d. 2. července v Leštně. — Jan Holický ze Šternberka: aby poddanému dědictví jeho bylo vydáno. [2605.]

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni a přátelé milí! Jakož sem vám vzkázal po panu Jakubovi kantorovi, spolusousedu vašemu [sic], za to vás žádaje, abyšte Petrovi Peňourkovi z Vranic, člověku mému, spravedlivé učinili o to, což jest mu sestra jeho poručila a k věrné ruce komuž jest ona týž sestra jeho to schovati dala, na to se vyptajíc, jemu toho dopomohli. I ještě vás za to prosím, že vy témuž Petrovi, člověku mému, jeho spravedlnosti dopomuožte, pokudž v tom spravedlnost má. Kdež tu vieru k vám mám, že ho podle spravedlnosti jeho vopatříte a to pro mne učiníte. Ex Lessten sabato in die Visitacionis beate Marie virginis anno ꝛc XIX°. — Jan Holický ze Šternberka, hajtman kraje Kouřimského.

Múdrým a opatrným pánuom purkmistru a radě města Kúřima, přáteluom mým milým.

572.

1519 d. 4. července na Škvorci. — Zdeněk z Klinšteina žaluje na mistra popravního pro jeho neslušné chování. [1089.]

Službu svú vzkazuji, páni přátelé moji milí! Oznamuji vám, že jest na mne znesl Jan z Doupku, přímí[m] Vejručka, člověk páně ajmnistratorů, kterýž sú mně poručeni [sic], kterak ten člověk popravní, kterýž jest v městě vašim za mistra, ondy da ode mne, když ho lidi moji provázeli, uzdřel jest kůň téhož člověka ajmnistratorova, an se pase u cesty. Tu jesti jej pojal a vsadil jest na nej tu jistú ženu svú. A potom když jest ona z neho sedla, a tu jest potom on ten kůň rubal a sekal, že jest ten kůň potom tak raněný zašel do lesa, že jej nemůž nalésti. Kdež on vo takovú věc nemá [k] komu hleděti, než k němu. I protož vás já žádám, poněvaž sú mi poručeni, na místě pánův jich i podle toho poručení, i že se jím ujistíte podle zřízení zemskýho, a čeož [sic] ten člověk neb páni jeho žádati budú, že spravedlivé od něho jemu učiníte. Neb znáti můžete, že jest ten jistý lotr mohl takové všetečné a lotrovské věci dobře nechati a jíti předce, nepřekážejíc tomu a škody nečině chudým lidem.

A také vám to oznamuji, že když sú ho domů vedli skrzě mú ves, že jest mi se s lidmi vadil a pobízel jich, aby se s ním bili. A praví, že nevěří, aby dobrý byl, jestliže se s ním bíti nebude. Kdež jistě, kdyby sobě mne nevážili, a že sem já jim poručil a přikázal, aby jej pěkně zase dovedli, že by mu takového lotrovství netrpěli. I s té příčiny vám to voznamuji a vás za to žádám, že jej pro takovú věc trestati budete, aby von se takové věci potom viece nedopustil. Neb můšte [sic] znáti, že by někdy se snad mohlo přihoditi, kdyby někoho pobízel, že by mu toho nevytrpěl. A já bych jistě s vámi nerad, nerci-li vo takového lotra, ale ani vo jiné nerad zacházel. Než na tom sem vždycky byl i ještě sem, abych s vámi dobré přátelství i súsedství zachoval. I dejtež mi vodpověď psaním svým po tomto poslu, co jest v tom úmyslu vašeho, abych se věděl čím spraviti. Dán na Škvorci den sv. Prokopa anno ꝯc XVIIII°. — Zdeněk s Klinšteina a na Škvorci.

Múdrým a opatrným pánům purkmistru a radě města Kouřima, přátelům mojim milým.

573.

1519 d. 10. července v Zbraslavicích. — Jan Svadba z Otradovic: aby mlynáři Hronkovi dědictví bylo vydáno. [2686.]

Službu svú vzkazuji, slovutní páni a přátelé moji milí! Znesl jest na mně Hronek mlynář, člověk muoj, listu tohoto ukazatel, že by nebožtík Jíra, mlynář z velkýho mlýna, vodkázal mu XX ß gr. českých a Petrovi synu jeho V ß gr. českých, a to že by kšaftoval, a ten kšaft že by u vás ležal na rathouze. I milí páni! Za to já vás prosím, jest-li člověk muoj k čemu spravedliv, že mu spravedlnosti jeho dopomuožte i s synem s jeho. A já taky zase, kdyby se taková věc komu vašemu na krumtích [sic] mých přihodila, chtěl bych se k vám v tom přátelsky zachovati. Odpovědi žádám psaním vaším. Dán na Zbraslavicích tu neděli před svatú Markétú léta ꝯc XIX°. — Jan Svadba z Otradovic a na Zbraslavicích.

Slovoutným pánuom purkmistru a radě města Kouřima, přátelům mým milým.

574.

1519 d. 15. července v klášteře sv. Prokopa. — Purkrabí Matěj ze Střimelic upomíná o dluh. [2673.]

Službu svú vzkazuji, pane purgmistře, příteli muoj milý! Vznesl jest na mně člověk pánuov Moravskajch JMtí, Kříž z Mělníka, kdež by mu byl dlužen za krávu XVIIII gr. č. Bulánek spolusoused váš; i po častým a přátelským napomínáním [sic] zanetbává mu dáti. A on jest také lidskaj dlužník sem do města vašeho panu Přemyslovi rovně takovou summu. I milý pane purgmistře! Protož já vás žádám, že vy ho k tomu přidržeti ráčíte, aby on jemu povinnaj dluh a spravedlivaj zaplatil.

Pakli by se o to s panem Přemyslem smluvil, aby jedné člověk pánův Moravskajch nebyl upomínán od pana Přemysla, že se též také takové cesty půjčuje [sic]. Odpovědi žádám. Dán na klášteře sv. Prokopa den Rozeslání XII apoštoluov léta ꝯc XVIIII°. — Matěj ze Střmelic, purkrabie klášterský.

Moudrému, opatrnému pánu Kalinovi, purkmistru města Kouřimě, příteli mému milému ꝯc.

575.

1519 d. 19. července v Kouřimi. — Jan Šlechta ze Všehrd trpce si stěžuje, že plot k novému rybníku na grunteeh jeho postavili, a že šafáře, který zbil lotryně trávu jeho kradoucí, do šatlavy vsadili. [2358.]

Múdří a opatrní páni, přátelé a súsedé moji milí! Byl jsem vám psal před nevelmi dávným časem, připomínaje psanie vaše, kteréž jste mi byli učinili oznamujíc, že byšte chtěli na gruntiech svých nějaký plot udělati nad tiem rybníkem svým novým, a to proto, jestliže by naň voda většie přišla, aby vám ryby nahoru jíti nemohly, žádajíc toho, jestliže by při dělání plotu toho do mých gruntuov z vomylu tři neb čtyři koly plot ten dělajíc vrazili, aby mi to proti mysli nebylo. Kdež jsem vám zase psal, nebylo-li by to ke škodě a k újmě gruntuov mých, že by to proti mně nic nebylo. Než bylo-li by ke škodě mé, že vám tak věřím, že byšte mi té škody netoliko sami neučinili, ale ani přáli. A slyše vo tom, jaká jest na tom škoda má, oznámil jsem vám to psaním svým.

A chtě vždy vo té věci sám gruntovně zvěděti, vohledoval sem to všecko těchto dní, totižto ten plot i pojezek. A najprvé jsem nalezl, že ten všecken plot od potoka až k hrázi rybníku mého na mé grunty udělán; též i ten pojezek udělán jest v straně potoka a břehu mého, ješto tiem pojezkem břehy mé se zdutím vody zatopie a již zatopují k újmě a škodě gruntuov mých. A přijde-li voda veliká a náhlá, jakož se to často trefuje a těchto let několikrát trefilo, zedmúc se tiem rybníkem novým, zatopí mi všecken rybník muoj a strhnúc do vašeho vnese, poněvadž, když jest ještě rybníku vašeho nebylo a taková voda přicházela, stávala zvejší až do polú hráze mé od potoka. Pak když by se, přijdúc tiem rybníkem, zdula, porozomějte, jak by nahoru vstúpila, ješto by jí i ten splav nový malý byl.

A protož, poněvadž jsem já vobce této dobré netoliko obmejšlel, ale skutečně u nebožtíka krále slavné paměti jednal i zjednal, ješto vám toho ani co podobného žádný z súsed vašich vokolních netoliko neučinil, než spieše na vás vejprosy a pokuty na králích vyprošovali, a musili jste jim aneb předkové vaši za to peněžité úplatky dávati. A toho se již i s budúcími svými skrze mé zjednánie nebojíte. I jměli byšte na to také pamatovati; a nechtěli-li byšte mi za to jiného přátelstvie vokázati, již bych já i to od vás za přátelstvie přijal, abyšte se ke mně tak spravedlivě zachovali a toho mi neodjímali a škod na tom i záhub nečinili, což jest

mého a manželky mé, a čehož jest se nikdá mně ani předkóm mým od předkuov vašich nedálo. A nemohlo-li by takové dielo vaše bez mých gruntuov uděláno býti, proč se vo to se mnú, jakož jsú to předkové vaši jiným spolusúsedóm svým činievali, pychu mi v tom nečiniec, nesmluvíte? Neb co já v tom činiti mám, budu-li vo to vám na vás žalovati a napravenie žádati? Jakú naději k rozsudku i k nápravě vaší jmieti mám, poněvadž jste súdce i strana? Vědomáť jest věc, že byšte sobě v tom neuhoršili. Ale poněvadž jest to proti všem právóm, aby někto jsa v jedné při strana, jměl je i súdcí býti: nebylo-li by se mnú vo to uhozeno, za zlé byšte mi jmieti nemohli, že bych já vás vo to před jiným súdem hleděti a z pychu proto pohnati musil. A ten bych jistě i provedl i obdržel i s pokutú.

Neb tak práva vokazují: Jestliže by jeden druhému v grunty se uvázal, jako v louky a potoky aneb jiné podobné grunty, aneb v nich škody a překážky činil, že muož každý pro takovú věc z pychu pohnati i z pokuty ze sta neb ze dvú set aneb vejš, jakž by kto v tom škodu svú znal. Přišla-li by pak v tom obec ke škodě, nerozomiem, by vo to k jiným hleděla než k těm, kteříž jsú toho příčina, cizie grunty osobujíc, smlúvy vo ně neučinivše. A vo tom nynie potud.

Dále, páni a súsedé milí, zpravil jest mne Kuba šafář muoj, kterak hlédaje a háje škod mých, které mi se na mé lúce blíž Ždanic ležící mnohé a znamenité dály od některých děvek a lotryň zlodějsky; a že se jest potom přihodilo, když některý den na takové zlodějky číhal, přišly na túž louku žat trávy tři děvky; i žaly tu hned dvě v též louce mé, a třetie stála na stráži. I když ho psík, kteréhož s sebú jměly, vyslédil, uťav sobě jakýs kyjík léskový, vyběhl na ně, an již byly něco trávy nažaly, i přibil jim; i té také dvakrát aneb třikrát dal, kteráž jest na stráži stála. Pro kterúžto příčinu kázali jste jeho do šatlavy dáti praviec, že jest sirotka vašeho zbil. Ješto zdá mi se, nechtěli-li jste sobě v tom šafáře mého vážiti, ale mne jste v tom poněkud šanovati jměli, a ne hned tak kvapně a náhle úředníka mého od statku mého do vazby dávati jměli, znajíc, že jsem také i súsed i přietel váš, a viec podle města činím nežli Petráková s tú svú lotryní. A byšte mi vo tom znáti dali, přijeda jsem, chtěl bych byl vás k sobě vezma v tu věc spravedlivě nahlédnúti, a pokud bych v tom služebníka svého vinného poznal, podle slušnosti, jakž by vám se za spravedlivé zdálo, trestati. Já vám za zlé nemám, že sirotkuov litujete, než toho vám chváliti nemohu, že škod sousedských nelitujete. Játť sobě jistě méně toho nevážím, ktož mi v zlodějské stráži stojí, než jako toho zloděje, který mi krade. A táž lotryně, Petrákové dcera, dvakrát jest ne od mých, než od cizích lidí nalezena, an trávu na té mé louce žne: a žeľi ji i jiná čeleď jejie. A jest mi jie vod nich i vod jiných s dobrý vuoz vyžato. Než jakž trestati budete ty, ktož svých škod lotryniem a zlodějkám bránie a hájie, dáte jim cestu, aby súsedóm tiem svobodněje na poli kradly a škody činily.

Já bych toho panu Jakubovi Černému i panu Kalinovi nehyzdil, že jsú při některých spravedlnostech tak horliví a zuořiví, když by to jediné také při jiných věcech činili. Než, ktož mi komáry cedí a velblúdy požierá, tohoť já za dokonalého klásti nemohu. A protož já vás prosím, že vy služebníka mého rukojmie propustiti rozkážete. Datum Gurim domi mee f. III. ante festum Marie Magdalene anno Christi 1519. — Jan Šlechta ze Všehrd a na Kostelci nad Labem.

Múdrým a opatrným pánóm purkmistru a radě města Kouřima, přátelóm a súsedóm mým milým.

576.

1519 d. 20. července na Hradeníně. — Václav Amcha z Borovnice: o výslech uvězněného Fulhana. [15.]

Službu svú vzkazuji, páni súsědi moji milí! Došla mne zpráva jistá, že ten Fulhan znal sě o svých činech neslušných, ten, kerý [v] vazbě vaší sedie. I z ty příčiny sěm na tom, tak sě k němu zachovati, jako na lotra sluší. I můž-li to býti, aby naň právo puštěno bylo v pátek najprv příští, to mi oznamte, že bych k vám přijel. Dán na Hradeníně v střed [sic] před sv. Maří Mangdalenú líta ec XVIIII°. — Václav Amch [sic] z Borovnicě, hýtman kraje Kouřimskýho.

Múdrým a opatrným pánům purkmistru a radě města Kouřima, súsědům a přátelům mým milým.

577.

1519 d. 24. července v klášteře sv. Prokopa. — Jan Zajimač st. z Kunštátu stěžuje si, že rybník jejich zatápí pole služebníka jeho. [1324.]

Službu svú vzkazuji, moudří opatrní páni, sousedé, milí! Vznesl jest na mně služebník náš Bohuslav Trmal oznamujíc mi a synu mému, kterak by ten rybník topil na jeho krunty, který jest udělán vnově nad Drahonickajm mlýnem. Kdež v paměti muožte míti, že sem vám psal, když ste ten počěli rybník dělati, žádajíc vás, abyšte bez překážky krumtův [sic] služebníka našeho svrchupsaného dělali, a tak na krátce, aby na jeho krumty vodou nic zatopeno nebylo. Kdež tak slyším, že již se to děje, a že by ještě vajš voda vystúpiti měla na krumty služebníka našeho svrchupsaného. I podle psaní mého prvnějšího mohli ste se dobře zpraviti i snad vzkázáním, že týž služebník náš svrchupsaný nechtěl by záplaty ani jaké směny od vás bráti, než aby jeho krumt tak byl sám v sobě jemu k jeho užívání, jakož to od starodávna bylo jest, von i předkové jeho užívali.

I já vás za to žádám podle práva a zřízení zemského v tom za opatření, aby toho nebylo, oč sem vám prvé psal i ještě nyní [píši]. Pakli by se toho nestalo a svú vuoli chtěli byšte s naším služebníkem míti, jistě abyšte věděli, že

bychom služebníka svého v tom neopustili. Nebo muožte znáti, že žádnaj z cizího své nemuož učiniti. Odpovědi žádám. Dán na klášteře sv. Prokopa tu neděli před svatým Jakubem léta ɔc XVIIII⁰. — Jan Zajimač starší z Kunštátu ɔc.

Moudrým, opatrným pánuom purkmistru a radě města Kouřima, pánuom a souseduom milým ɔc.

578.

1519 d. 27. července v Hoře Kutné. — Starší havíři ujímají se dvou zraněných soudruhů. [4641.]

Službu naši vzkazujem, múdré opatrnosti páni a přátelé naši milí! Jan Fiolka a Václav Přistoupil jsúce v pořádku našem, před nás jsú předstúpili s přátely a tovaryši pořádku též našeho a zpravili sú nás, kterak oni jsúce v městě vašem, příhoda se jim stala, jsúce na robotě neb na díle z vašich peněz, že sú je zbili a zsekali. Kdež sú se oni zachovali podle rozkázání VMtí, jako na dobré záleží, že sú zbroje u sebe neměli, a že jim žádný nemá nic překaziti, a že jim mluveno bylo i z úřadu, aby se v tom nebáli; oni ubezpečivše se, tak sú učinili ɔc. Při tom žádali sú nás k VMtem za přímluvu.

My slušné jejich žádosti nemohúce odepřieti, VMtí žádáme a prosíme, že jich neráčítě v tom opúštěti, ale je v tom opatřiti. A my VMtem v túž libost neb mnohem větší libosti okázání chtěli bychom učiniti. Kdež o VMtech nepochybujem jakožto o přátelech svých milých. Dán na Horách Kutnách v středu po s. Jakubu apoštolu páně léta ɔc XV^C^XIX⁰. — Starší nad havéři na Horách Kuthnách.

Múdrým a opatrným pánuom purkmistru a konšeluom města Kouřimě, pánuom a přáteluom našim milým.

579.

1519 d. 29. července na Č. Kostelci. — Úředník Čeněk ze Čbanova ohražuje se proti tomu, že jeden poddaný proti úmluvě byl obstaven. [331.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti páni Kouřimští, přátelé moji milí! Vězte, že jest vznesl na mne rychtář z Brníka, kterak by na právě vašém obstaven byl pro nedopomoženie práva ɔc. I milí páni a přátelé moji milí! Divná mi to věc jest, ač neviem, nepamatujete-li jsě v tom, když některé časy u vás na rathouzě o takovou věc mluvil jsém i na tom zuostal, aby lidé pána mého JMti stavováni nebyli na právě vašém; a jestliže by kdo [z] spoluobyvatelův vašich aneb poddaných z čeho měl viniti kterého člověka pána mého JMti, aby to na mne znešeno bylo, že já bych spravedlivé učiniti chtěl.

A tuto pak toho sě nenalézá na mne nic, než nezší [sic] člověk pána mého JMti jest stavuňkem hyndrován, ač já neviem, jest-li to s vědomostí vaší. I já vám věřím, že vy člověka pána mého JMti z toho stavuňku propustiti rozkážete. A má-li

jej kdo z čeho viniti, že já od něho spravedlivé učiním. Neb to jistě vězte, že bych já rád k vám všecko přátelstvie zachoval a téhož bych sě od vás nadál. Dán na Kostelci v pátek po sv. Jakubě léta ꝛc XIX⁰. — Čeněk z Zčbanova, ouředník na Kostelci.

Slovutné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Kouřima, pánuom a přátelóm mým milým.

580.

1519 d. 9. srpna v Leštně. — Jan Holický ze Šternberka: o dluh za slad. [2604.]

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni a přátelé moji milí! Jakož mi píšete, že jest vznesl na vás Blažek sladovník, soused váš, že by Petr řezník z Janovic, člověk muoj, jemu dluhu spravedlivého povinen byl za slady XXII ſſ gr. míš. a měv již dluh týž zpraviti po napomínání přátelském ꝛc. I milí páni a přátelé! Vězte, že sem já hned vo to psal ouředníku svému Šternberskému, aby ta věc opatřena byla. Ex Lessten f. III. ante s. Tiburcii anno ꝛc XVIIII⁰. — Jan Holický z Šternberka ꝛc.

Múdrým a opatrným pánuom purkmistru a radě města Gúřimě, přáteluom mým milým.

581.

1519 d. 9. srpna. — Hejtman na Poděbradech Jiřík Želenský ze Sebuzína upomíná opětně o dluh Jana, faráře ve Velimi. [3382.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti pane purkmistře a páni přátelé moji milí! Před časem minulým oznamoval sem některým z pánuov spoluradních vašich, kterak poctivý kněz Jan, farář Velimský, k dluhu svýmu spravedlivému, kterýž má na Kyselé Martě, přijíti nemohl po častém napomínání. A nemoha na nie dluhu spravedlivého míti, přistoupil ku právu a vašemu rychtáři žaloval jest, a podle práva kněz Jan zachoval se. A když ona stála po najprvnější žalobě a po obeslání, tu jest rychtář pověděl, že knězi Janovi zaplaceno bude, aby se o to kněz Jan nestaral. A stání ne jednú ani dvakrát, ale několikrát jest pokládal knězi Janovi, a nikdá toho k místu nepřivedl ꝛc.

Páni a přátelé moji milí! Žádal sem vás, abyšte kněze Jana podle jeho spravedlivosti opatřili. Tu jste mi přiřkli, kohožkoli kněz Jan viniti před právem bude, že spravedlivé knězi Janovi učiníte. I položili jste a jmenovali den k stání knězi Janovi. Kdež pak tomu jest kněz Jan dosti učinil a na ten den od vás jmenovaný stál jest, chtě rychtáře viniti před vámi, že jest jemu přiřekl, že bude knězi Janovi zaplacen ten dluh, kterýž jemu posavad zaplacen a dán není. Já vás žádám a věřím, že rychtáře k tomu dostatečně přidržeti budete podle svých slov,

ať on dosti tomu učiní a ten dluh knězi Janovi zpraví a dá III ſſ X gr. alb., aby kněz Jan o to více útrat a nákladuov nečinil. Pakli by se toho nestalo, jistě, ač nerad bych, ale již bych musil podle práva kněze Jana zachovati. Odpovědi žádám. Dán v úterý před s. Tiburcím léta ɔc XIX. — Jiřík Želenský z Sebuzína, hýtman na Poděbradech.

Slovutné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Kúřima, pánuom a přáteluom mým milým.

582.

1519 d. 11. srpna na Šternberce. — Jan Holický ze Šternberka: aby poddanému celé dědictví bylo vydáno. [2607.]

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni a přátelé milí! Jakož sem vám prvé psal o Petra Peňourka, člověka svého, o tu spravedlnost, kterúž se praví mieti při právě vašem po Svatě sestře své, žádaje na vás toho, aby jemu jakožto bratru jejiemu a příteli najbližšímu propuštěna byla, kdež on mne tak zpravuje, že byšte vy jemu I ſſ gr. za to dáti chtěli toliko a více nic. Kdež on mne zpravuje, že nemálo statku po kšaftu a zřízení též sestry jeho jest zuostalo i penízi hotoví, kteréž nějaká Jechová jest pobrala, ješto vedle práva a zřízenie zemského on k tomu lepší spravedlnost má nežli kto jiný. Neb byšte jej tou I ſſ gr. oddělovati měli, pomyslte na to sami, bylo-li by to spravedlivé.

Než já vás za to žádám, že vy se k člověku mému v tom upřiemě zachováte, jakož otec muoj nebožtík i já také k vám sme se zachovávali, a že vy ty peníze i to, což jest po kšaftu sestry člověka mého zuostalo, kážete před sebú položiti, a tu, což spravedlivě člověku mému náleží, že propustíte. Pakli by se toho nestalo, muožte znáti, že bych v tom člověka svého nikoli spravedlivě vopustiti nemohl. Ale tu vieru do vás mám, že se v tom ke mně i k člověku mému spravedlivě zachováte. Odpovědi od vás žádám po ukazateli listu tohoto. Ex Ssternberk f. V. post s. Laurenti anno ɔc XIX°. — Jan Holický z Šternberka, hajtman kraje Kouřimského.

Múdrým a opatrným pánuom purkmistru a radě města Gúřimě, přáteluom mým milým.

583.

1519 d. 24. srpna v klášteře sv. Prokopa. — Matěj ze Střimelic: o narovnání různice. [2674.]

Vzácné opatrnosti páni a přátelé moji milí! Službu svú VMti vzkazuji! Ráčili mi Jich Mt páni rozkázati, abych k VMti psaní učinil, že jest nějaká různice a pře mezi služebníkem Jich Mtí pánův mých, mezi Matějem s Hryzela, a z druhé strany mezi Václavem Slunečkou, jako má paní Lidmilu Čapkovou. I svolili se

dobrovolně, aby VMtí byli slyšáni a rozeznáni. A cožkolivěk VMt ráčíte jim rozkázati, na tom mají přestati. A stání mají tu středu po sv. Bartoloměji pod tou pří ztracení. Na místě Jich Mtí pánův mých z Jich Mtí rozkázání já VMtí prosím, abyšte to ráčili k sobě přijíti a je o to slyšeti, a to učiníc pro JMti pány mé. A druhát strana také má vás prositi, totižto Slunéčko. Datum na klášteře sv. Prokopa den sv. Bartoloměje léta ɔc XVIIII°. — Matěj ze Střmelic, ouředník klášterský.

Vzácné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Kouřima, pánuom a přáteluom mým milým ɔc.

584.

1519 d. 28. srpna v Leštně. — Jan Holický ze Šternberka: aby člověku jeho dědictví konečně bylo vydáno. [2606.]

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni, přátelé milí! Jakož mi píšete, že jest kšaft od Svaty, Peňourkovy sestry, na smrtedlné posteli učiněný, kterýž jest dobrovolně učinila, člověku mému nadepsanému jest čten, ale že snad jemu nedorozuměl a mně že jest kratčeji zprávu učinil ɔc. I za to já vás prosím, což člověku mému po témž kšaftu Svaty sestry jeho spravedlivě náleží, že vy jemu to vydáte a konec jemu již o to učiníte; neb jest von již mnoho o to chodil, náklady a práce činil. Pakli by se toho nestalo, již bych já k vám vo to hleděti musil pro nedopomožení práva a spravedlnosti jeho. Již člověk muoj na ten den tam před vámi z rozkázánie mého státi má; kdež tu vieru do vás mám, že v tom i na mne zhlídnete a jemu vo to konec učiníte podle psaní vašeho. Neb vězte, jestliže by se člověku mému při tom času konec spravedlivý nestal, kdež sem já k vám toho bez pochyby [sic], že bych již člověku svému tou měrou vo to více pracovati a stávati nedal, než již bych jej v tom vopatřiti musil, pokudž bych rozuměl. Ex Lessten dominico in die s. Augustini anno ɔc XVIIII°. — Jan Holický z Šternberka, hajtman kraje Kouřimského.

Múdrým a opatrným pánuom purkmistru a radě města Gúřima, přáteluom mým milým.

585.

1519 d. 13. září v Hoře Kutné. — Starší havíři žádají za ustanovení dne k jednání o úrazu. [4642.]

Službu svú vzkazujem, slovutné opatrnosti páni a přátelé naši milí! Jan Fiola a Václav Přistoupil, tovařišie z pořádku našeho havéřského, vznesli jsú na nás, kterak jsúc na díle Opatrností Vašich tu v městě u vás, úraz vzavše, skrz to stavěti majíce se tento pátek najprv příští, zprávu majíc, že by úřad VMtí na tento čas skrz pana podkomořího změněn byl, toho se obávajíc, aby to jieh stánie

skrz úřad změněný jim protaženo a odloženo nebylo, a oni také přátel, kteréž při sobě míti mají, nadarmo aby s sebú nevedli: protož vás za to žádáme, že nám tu věc oznámiti ráčíte, mají-li ti tovařišie svrchu oznámení na ten čas, totiž tento pátek najprv příští, stavěti se, že oni tomu dosti učiniti a státi chtie. Pakli by pro zaneprázdněnie VMtí to se sjíti nemohlo, a čas některý další toho jim ráčili byšte položiti, věříme, že nám to také oznámiti ráčíte, aby ti jistí tovařišie věděli se čím při tom zpraviti. Za otpověď žádáme. Ex Montibus Cuttnis f. III. ante Crucis exaltacionem anno 1519. — Starší nad havéři hor střiebrných na Horách Kutnách.

Slovutné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Kouřima, přáteluom našim milým.

586.

1519 d. 18. září v Myšlíně. — Jiřík Štos z Kunic: proti obstavení peněz. [1053.]

Službu svú vzkazuji, slovoutní a vzácné vopatrnosti páni a přáteli moji milí! Znes jest na mne Šimek z Jindic, člověk páně Čabelidského, že by mu staveny byly na právě vašem peníze, kterýž jest mu Jindřich z Veleně položiti měl. I nevím, z který příčiny by jemu staveny býti měly, poněvadž von Jindřich před vámi ničemýmuž [sic] jest nevodepřel na ten čas, kdy ste rozsudek učiniti ráčili. Pak jestliže jest podlí práva stavil, i to buď jedno. Za toto VMtí žádám, že ráčíte panu rychtáři svýmu rozkázati, ať jse podlí práva zachová, aby potom člověk páně Čabelidskýho věděl, kde k svým škodám přijíti a k outratám; neb jest již veliký outraty učinil jemu k vůli. I poněvadž mu se toho zlýho chce, koštují jse buohda vo to, aby mu ty škody perně zaplatil. Vodpovědi žádám. Dán na Myšlíně tu neděli před svatým Matoušem apoštolem Božím léta ɔc XVIIII°. — Jiřík Štoš z Kunic.

Slovoutným a vzácné vopatrnosti pánóm, panu purkmistru a radě města Kouřima, pánóm a přátelóm mým milým.

587.

1519 [?] d. 19. září v Zbraslavicích. — Jan Svadba z Otradovic: o odkaz záduší ve Zbraslavicích. [2685.]

Službu svú vzkazuji, slovutní páni a přiteli milí! Znesli jsú na mě lidé moji ze Zbraslavic, že by nebožtík Václav odkázal kopu gr. k záduší do Zbraslavic na mlynářovi z velkého mlajna. Kdež pak lidé moji spravili jsú mě, že by mlnář [sic] odpíral toho dluhu a pravě, že jest mu nebyl nic dlužen. I milí páni! Můžte tomu rozuměti, že jest věc nepodobná, by nebožtík Václav leže na smrtedné [sic] posteli měl křivdu mluviti a jí kšaft zapsati. Však jest byl člověk dobraj a zachovalaj. Byť mu dlužen nebyl, nepsalť by toho kšaft a nevzalť by toho na svú duši. Milí páni! Věřím já vám, k čemu moji lidé budú spravedliví, že jim jich spravednosti

dopomůžte, a to pro mne učiníte v túž libost ode mne vám okázání neb mnohem větší. Dán na Zbraslavicích ten pondělí před svatým Matúšem. — Jan Svadba z Utradovic a na Zbraslavicích.

Slovutným pánům purmistru a radě města Kouřimě, přátelům mým milým d[án buď].

588.

1519 d. 22. září na Hradeníně. — Václav Amcha z Borovnice: aby mohl koupiti dům v městě. [4919.]

Službu svú vzkazuji, páni súsědi moji milí! Račte věděti, že mne žádal Burjan Bulánek za přímluvu k vám o to, že toho domu na ten čas čím platiti nemá, kerý kúpil v městě vašěm; jakož jest pak jedny penízě zadržel zaň, abyšte jemu ráčili toho přiti, aby jej mohl volně prodati. Mě chce na něm slušný trh dáti, aby tomu Soukupovi, od kohož jej má, mohlo placěno býti. I já VMti žádám, jestli možný, že to pro mne učiníte a za někerú neděli že mu toho přiti budete, a i k tomu že sě ráčíte přičiniti, od kohož ten dům má, by k tomu vůli dal, a tak aby o to nepřišel, co jest za ten dům již vydal. A já zasě, co jesti mně jedny možnýho, učiním rád pro vás. Dán na Hradeníně ve štvrtek po sv. Matúši apoštolu páně léta ɔc XVIIII°. — Na žádost. — Václav Amcha z Borovnice, hajtman kraje Kúřimskýho.

Múdrý opatrnosti pánům purkmistru a radě města Kúřima, pánům súsědům mým milým.

589.

1519 d. 27. září ve Vlašimi. — Vilém Trčka z Lípy: aby kmetičně spravedlnost byla vydána. [2819.]

Službu svú vzkazuji, vzátcné opatrnosti páni, přátelé moji milí! Vznesla jest na mne kmetična má, ukazatelkyně listu tohoto, že by měla spravedlnost nějakú po muži svém Hanzlovi Slossarovi nebožtíkovi, a tu spravedlnost že byste vy měli na rathúze, kdež vás ona toho zpraví sama ústně. I žádám já vás, páni a přátelé, že vy týž kmetičně mé, což by jí spravedlivě náleželo, pustíte, jakož bych já se týž chtěl v takové věci zachovati, kdyby se kde taková věc pode mnú přihodila. Ex Wlassim f. III. ante Wenceslai annorum Domini 1519. — Vilém Trčka z Lípy a na Vlašimi.

Vzátcné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Gúřimě, přáteluom mým milým.

590.

1519 d. 10. října v Hoře Kutné. — Rada městská: o trápení některých zločinců. [4627.]

Službu svú vzkazujem, múdré opatrnosti páni, přátelé, súsedé naši milí! Jakož nám píšete, že by vás řeči došly, že by někteří zločinci času tohoto právem jsúc

tázáni, své nepravosti na trápení vyznali, žádajíc, abychom jich seznání vám oznámili, zvláště dotýkajíc nějakého Havla Rohožky ɔc: Páni a přátelé, súsedé naši milí! Není nám na tento čas v žádné vědomosti, aby od těch, kteříž při právě našem konce své časuov těchto brali, zločincuov co seznáno na které bylo, ješto by v vašem kraji aneb při městě škodu činili a překážku, poněvadž zejména žádného nedokládáte z těch zločincuov ani na které by se seznání jich vztahovalo. A také s tím jménem od vás oznámeným při našem právě by který na tento čas útrpné právo vzal, v vědomosti nám žádné není. Než jestliže by nápotomní časy co takového přišlo a žádost vaše byla, chcem rádi, zvlášť pak v takové věci, aby zlé přetrháno bylo, vám oznámiti, pokudž by se co kde v tom kraji vyhledati mohlo. Montibus Cuthnis f. II. post Dionisii anno ɔc XIX⁰. — Šepmistři a rada na Horách Kutnách.

Múdré opatrnosti pánóm purkmistru a radě města Kouřimě, přátelóm súsedóm našim milým.

591.

1519 d. 18. října. — Václav Haugvic z Biskupic: aby osoby zvolené k přijímání počtů dostavily se k němu na hrad Pražský dne 21. listopadu. [822.]

Službu svú vzkazuji VMtem urození páni, páni mně přízniví, a urození a stateční rytieři a urozené vladyky, múdří a opatrní páni a přátelé moji milí! VMtí tajno není, kdež při sněmu minulém mezi jinými artikuly to svoleno a zavřeno jest, aby z každého kraje mně k radě a k počtuom přijímání [sic] tři osoby vybrány byly, z panského stavu jedna osoba a z rytieřského a městského jedna, a kdy bych toho potřebu seznal, abych je obeslati mohl. I račte věděti, že úmysl muoj jest, ten pondělí před svatú Kateřinú počty na hradě Pražském přijímati ode všech úředníkuov, kteříž jsú nad duochody krále JMti. I VMtí prosím, které VMt osoby při tom sjezdu voliti z sebe ráčiete, že jim VMt to oznámiti ráčíte, tak vedle toho svolení, aby tu neděli před svatú Kateřinú do Prahy se sjeti ráčili a v pondělí ráno na hradě Pražském najíti se dáti ráčili. Neb i také toho jsú některé zvláštní potřeby, o kteréž bych rád s JMtí rozmluvení měl, i rady dál v tom od JMtí žádal. Datum f. III. post Galli annorum ɔc XIX⁰. — Václav Hugvic z Biskupic, hajtman nad zámky a duochody krále JMti.

Urozeným pánuom, urozeným a statečným pánuom rytieřuom, urozeným vladykám, múdrým a opatrným pánuom z měst kraje Kouřimského, pánuom mně příznivým a přáteluom mým milým.

592.

1519 d. 18. října v Č. Kostelci. — Michal Slavata z Chlumu: o dluh za vlnu. [2473.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti páni a přátelé moji milí! Vězte, že Přistavodka, spolusouseda vaše, slíbila jest za nějakého soukeníka z Hořepníka

příjmím Pečený, za vlnu, kteréžto vlny jsèm já u nie nechal; a ona jest neměla vlny vydati, než až by ten soukeník penieze dal. I vydala jest toho, já neviem na jaký zpuosob. A jest mi toho dluhu zuostáno VI ſſ VI gr. III d. I již nejednou, ale několikrát jest napomínána, aby dluh ten dala a zaplatila. A ona jest sobě roky brala. A ještě až dosavad zaplaceno nenie. I já vás za to žádám, že sě k svrchu psané Přistavodce vedle práva zachováte, tak aby muoj dluh bez všech odtahův dán a zaplacen byl. Kdež vám věřím, že tak učiníte ɔc. Ex Kostelecz f. III. post Galli annorum ɔc XIX°. — Michal Slavata z Chlumu a z Košmberka.

Slovutné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Kouřima, pánuom a přátelóm mým milým.

593.

1519 d. 21. října v Lipnici. — Purkrabí Jan Pecolt přimlouvá se za poddaného. [1918.]

Službu svú vzkazuji, múdré opatrnosti páni, přietelé milí! Vznesl jest na mne Václav Slunéčko, člověk JMti pána mého, listu tohoto ukazatel, kterak by jměl činiti před vámi s Matějem s Hryzel o věc vám vědomú ɔc. Páni přietelé milí! Za to já žádám, že poddaný JMti pána mého od vás v jeho spravedlnosti opuštěn nebude, a to že učiniti ráčíte vážiec sobě JMti pána mého i jeho, jej opatříte a jemu konec a miesto bez dalších jeho nákladuov a prací s tiem člověkem učiníte. Pakli by se toho nestalo, znáti ráčíte, že by v tom poddaný JMti opuštěn nebyl. Ex Lippnicz feria VI. die Vndecim milia virginum anno 1519. — Jan Pezolt Zuosthu [sic], purkrabie na Lipnici.

Múdré opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Kúřimě, pánuom přáteluom milým.

594.

1519 d. 21. října v Poděbradech. — Hejtman Jiřík Želenský ze Sebuzína: o dluh poddané z Velimě. [3387.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti pane purmistře, páni a přátelé moji milí! Kdež mi píšete o ten dluh, kterýž jest Makuše povinnovata sousedě vaší; vězte, že sem tam k ní hned poslal, jakž mě psaní vaše došlo, i rychtáři Velimskému psal, aby ji k tomu vdy připravil, aby práva byla a zaplatila; a hned chci o to zvláštní péči míti. Dán na Poděbradech v pátek den XI^{M} panen léta ɔc XIX°. — Jiřík Želenský z Sebuzína, hajtman na Poděbradech.

Slovutné opatrnosti pánuom purmistru a radě města Gúřimě, pánuom a přáteluom mým milým.

595.

1519 d. 27. října v Kostelci n. L. — Jan Šlechta ze Všehrd žádá náhradu za stržený rybník. [2353.]

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní přátelé a súsedé moji milí! Nepochybuji, že v paměti své máte, kterak léta tohoto minulého byv tu u vás, vyjel jsem byl k vašemu novému a potom i k svému rybníku, a vohledav zpuosob hráze vašie, psal jsem vám, přijde-li na váš rybník voda náhlá a veliká, že ten muoj rybník s lúkou i s jinými k tomu přileżícími grunty zatopí a v sebe vezme, abyšte znajíce to, smlúvu se mnú vo to učinili. I zdála vám se to věc nepodobná a proti rozumu, až vám toho těchto časuov jistý duovod skutek ukázal, když ten muoj rybník se všiem jeho příslušenstvím rybník váš pozřel.

I nadál jsem se, že znajíce již takovú věc, v nějaké se mnú vo ten rybník, louku a toho puol potoka, též i vo ryby v rybníce vsazené srovnánie učiníte. Ale rozoměje, že snad vo to ode mne pobiedky čekáte, vám já věřím jakožto přátelóm a súsedóm svým milým, že toho jistý čas položiec, mně oznámíte, kdybych vo to s vámi jednati jměl; znajíc, by ta věc na odtaziech a prodlévání státi jměla, že by mně to trpělivé a beze škody býti nemohlo. Než musil bych se v tom podle práva tak a potud opatřiti, pokudž by mi toho potřeba kázala. Odpovědi od vás žádám. Ex Kostelecz ad Albim fluuium f. V. in vigilia Symonis et Jude appostolorum Domini anno Christi 1519. — Jan Šlechta ze Všehrd a na Kostelci nad Labem.

Múdrým a opatrným pánóm purkmistru a radě města Kouřima, přátelóm a súsedóm mým milým.

596.

1519 d. 1. listopadu. — Jan Dobřichovský: o sdělení rozsudku práva vyššího. [1103.]

Službu svú vzkazuji, vzátcné opatrnosti páni, přátelé mně laskavě přízniví! Jakož VMtem dobře vědomo [o] při, kterúž před VMtí s urozeným vládykú panem Matoušem z Koberovic měl sem, a o to právem VMtí rozsudek spravedlivý jest mi učiněn, ale pan Matouš ku právu vyzšímu doložil se. I jest mi ku podivení, proč se to prodlévá, což jest právo vyzší vyřklo. Prosím, že mi ráčíte oznámiti, kdy státi mám k orteli od vyzšího práva, ač jest-li přinesen. Odpovědi žádám. Datum die Omnium S. anno 1519 Domini. — Jan Dobřichovský v městě Nymburce na Labi.

Vzátcné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Kúřimě, pánuom přáteluom mně laskavě přížnivým.

597.

1519 d. 2. listopadu v Č. Kostelci. — Úředník Čeněk ze Čbanova: o dluhy lidí poddaných. [4570.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti páni a přátelé moji milí! Za to vás žádám, co sě Měkejše dotýče, kteréž dluhy na lidech vašich má, i kdež sěm

vás prvé za to žádal, abyšte mu o to konec a místo učinili a jemu spravedlivého dopomohli; i kdež pak ještě jest k svému nepřišel. I vždy vám věřím, že již tím protahovati nebudete, ale jemu zaplatiti rozkážete. A pakli by sě toho nestalo, již, ač nerad, ale spravedlivě bych nemohl člověku pána mého JMti práva stavnieho obhájiti. I věřím vám, že takové věci nedopustíte.

A co sě lidí pána mého dotýče Vrbčanských o ty dluhy, kterýmiž jsou povinni lidem vašim: i zdá-li sě vám o to den jmenovati, abychme sě o to sjeli a narovnali, aby lidé s sobou stran k svému přicházeti mohli, oznamte mi to psaním vaším. Dán na Kostelci v středu po Všech Svatých léta V^C^XIX^o^. — Čeněk z Dčbanova, ouředník na Kostelci.

Slovutné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Kouřima, pánuom a přátelóm mým milým.

598.

1519 d. 14. listopadu v Č. Kostelci. — Michal Slavata z Chlumu: o penězích sirotčích. [2472.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti páni Kouřimští, sousedé a přátelé moji milí! Psanie, kteréž jste mi učinili o Dorotu vdovu příjmím Zajiečkovou, to mi k paměti přivozujíc, že bych též vdově Zajiečkové s sirotky jejími ve Kšeliech na krčmě penieze purkrechtnie propustiti přiřekl; i vězte, že já sě na ten čas v tom nepamatuji; než jestliže jsěm přiřekl, že to učiním a jí propustím. I protož rozkažtež jí, ať stojí při soudu i s těmi sirotky. Neb sami znáte, že sě takové věci sirotčie a zvlášť purkrechtnie při soudu vyhledávají. A tu sě také najde při témž soudu, jestliže jsěm jí přiřekl čili nic. Dán na Kostelci v pondělí po sv. Martině léta ꝯc V^C^XIX^o^. — Michal Slavata z Chlumu a z Košmberka ꝯc.

Slovutné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Kouřima, pánuom sousedóm a přátelóm mým milým.

599.

1519 d. 15. listopadu v Myšlíně. — Jiřík Štos z Kunic posílá plnomocníky své k stání v rozepři, ješto mu kůň špatný za dobrého prodán byl. [1058.]

Službu svú vzkazuji, slovoutní a vopatrní páni a přáteli moji milí! Jakož sem na vás znesl a žaloval vám na Blažka Broučka, člověka vašeho, že jest mi kuoň prodal a za dobrý jest mi sliboval, a to jest jse tak nenalezlo, jakž jest mi sliboval; i v tom sem VMtí žádal, abyšte mi ráčili vod člověka svýho tu věc napraviti; i ráčili ste mi vodložiti do týhodne. A potom, kdy sem před vámi stál, i vopět ste mi vodložili do týhodne. Kdež sem já vám tu věc hned voznámil, že sám svůj nejsem; jestliže by mne zašlo co vod pánův mých, že bych státi nemohl. I jakož jest mi se tak přihodilo, že pro pilnú potřebu pánův svých sám státi ne-

mohu. Než chtíce k vám dobrý přátelstvo zachovati, i posílám na místě svým služebníky svý, Mathyáše písaře svýho, Martina týž služebníka svýho, ukazatelův listu tohoto, a podlí žaloby mý a svědomí, kterak jest mi člověk váš, svrchupsaný Brouček, sliboval za hodný a za dobrý, že mi vod něho spravedlivý učiníte, poněvadž jest se tak nenalezlo, kterak jest sliboval. Neb já to sám při sobě mám, kdybych komu zač slíbil, že jest hodný a dobrý, a to by se tak nenašlo, jak bych sliboval, i mně se zdá, že bych mu byl povinen to napraviti.

Týž vo vás nepochybuji, že mi vod člověka svýho tu věc napravíte, abych outraty k vám více vo tu věc nevedl. Neb sem konečně na tom, že bych chtěl k vám všecko přátelstvo zachovati i každému vobyvateli vašemu. Neb kdybych sobě vás nevážil, žak [sic] bych člověka vašeho tu nalezl, ještо by von taky musil mi k vuoli stávaje něco utráceti tu, kdež vo jiný koně místa berou. Neb dobře znáti muožete, že já stávaje k tomu, útratu vedu, že jest měšci mýmu nezdrávo. Ale to já vše činím chtíc dobrý přátelstvo k vám zachovati.

A svědomí ste slyšeli, kterak jest mi sliboval. A proč se nehodí, to služebníci moji týž před vámi ukáží. A taky ste sami vod něho oustně slyšeli, že jest se seznal, že jest u něho táhnouti nechtěl; a když to věděl, proč jest mi sliboval za dobrý. Dán na Myšlíně ten outerý po svatým Brychcí líta ɔc XIX⁰. — Jiřík Štoš z Kunic.

Slovoutným a vopatrným panu purkmistru a radě města Gouřima, pánóm a přátelóm mým milým.

600.

1519 d. 15. listopadu na hradě Pražském. — Václav z Vitenče: že psaní na Blatnou pošle. [3051.]

Službu svú vzkazuji, vzácné opatrnosti páni a přátelé moji milí! Tento váš posel, nezdálo se jemu, aby na Blatnú za pánem JMtí*) jíti měl, pravě, že jemu poručeno není. Však já podle rozkázání JMti psaní vaše sem přijal, a což nejspíš na Blatnú poselstvie míti budu, podle jiných JMti to psaní od vás pošli, kdež bezpochyby JMt odpovědí meškati neráčí. A já ji k vám též poslati neobmeškám. Dán na hradě Pražském léta ɔc XIX⁰ v úterý po svatém Brickcí. — Václav z Vitenče.

Vzácné opatrnosti pánóm purkmistru a radě města Kouřima, pánóm a přátelóm mým milým.

*) za Zdeňkem Lvem z Rožmitála a na Blatné, nejvyšším purkrabím pražským.

601.

1519 d. 17. listopadu v Myšlíně. — Jiřík Štos z Kunic: o rozhodnutí o platnosti koupě špatného koně. [1057.]

Službu svú vzkazuji, páni a přáteli moji milí! Jakož mi píšete voznamujíce mi, že ste toho podali služebníkóm mým, aby uručili podlí práva, že ortel vyřknouti

chcete, a nelíbilo-li by mi se, abych se k vyšímu právu vodvolal: i tomu já vyrozoměti nemohu, kterak bych já k orteli urukovati měl, poněvadž sem s člověkem vaším ku právu nepřistoupil, než toliko sem vám naň žaloval jakožto pánóm jeho, poněvadž člověk váš jest, chtějíc k vám dobrý přátelstvo zachovati a tu naději majíc, že mi nápravu učiníte vod člověka svýho: Neb kdyby byl jiný člověk než váš, i taky bych věděl, kterak k němu přistupovati právem aneb podlí práva. Než poněvadž jest člověk váš, žaloval sem naň jakožto na člověka vašeho.

A taky kdež mi píšete, abych stál jako dnes anebo někoho na místě svým poslal, i Buohť ví, žeť sem zaneprázdněn potřebami pánův svých. Než zdá-li se vám, že by mi člověk váš nic vinen nebyl, voznamte mi to, ale psaním svým. A pakli by seznali, že by mi člověk váš vinen byl podlí žaloby a svědomí mýho, žak [sic] taky muožete mu voznámiti, aby mi nápravu učinil, kuoň svůj pojal a mně peníze mý vrátil. A pakli by rozeznáno bylo, že mi vinen není, musil bych já kuoň sám pojíti a jeho na pokoji nechati. Dán na Myšlíně ten štvrtek po svatým Brichcí léta ɔc XIX°. — Jiřík Štoš z Kunic.

Slovoutným a vzácné vopatrnosti pánóm, panu purkmistru a radě města Gouřima, pánóm a přátelóm mým milým.

602.

1519 d. 19. listopadu. — Rada města Kolína slibuje přispívati na potřeby výběrčího krajského ze stavu městského zvoleného. [4527.]

Službu svú vzkazujem, slovutné opatrnosti páni, přátelé a súsedé naši milí! Poslové naši, kteříž sú na společném shledání u vás byli, nás sú zpravili, kterak by z jednostajné vuole pan Vácslav Vodička k přijímání počtu a důchoduo krále JMti, pána našeho milostivého, volen byl od kraje našeho, přitom i to dokládajíce, že byšte sobě to ráčili obtěžovati, přišla-li by na to jaká útrata, abychom také k tomu pomoc učinili, a vám, co by při tom našeho úmyslu bylo, abychme oznámili. Páni přátelé a súsedé naši milí! Za to máme, že se v tom omýliti neráčíte, jestliže z jiných přednějších stavuo, kteří k témuž sú zvoleni, na své a ne na groš zemský tráviti budú, že my také, což slušného by bylo, s vámi a s pány Brodskými snésti se míníme. Pakli by také v tom všickni rovnost nesli, tím se také s jinými kraji srovnati muožeme. Datum sabbato die Elizabeth vidue ao. V^C^XIX°. — Purkmistr a rada města Nového Kolína nad Labem.

Slovutné opatrnosti pánóm purkmistru a radě města Kouřimě, pánóm přátelóm a súsedóm našim milým.

603.

1519 d. 22. listopadu v Myšlíně. — Jiřík Štos z Kunic slibuje d. 25. listopadu k stání se dostaviti. [1054.]

Službu svú vzkazuji, vzácné opatrnosti páni a přátelé moji milí! Jakož jste mi psali, abych vám oznámil, kdy by mé stání před vámi býti jmělo, abyšte straně druhé také tu věc oznámili: ač velmi jsem zaneprázdněn, však proto tento pátek najprv příští před vámi státi chci. Protož také to oznamte straně druhé, aby na ten den před vámi stála. Dán na Myšlíně léta ɔc XIX⁰ v úterý před sv. Kateřinú. — Jiřík Štoš z Kunic ɔc.

Vzácné opatrnosti pánóm purkmistru a radě města Gúřima, pánóm a přátelóm mým milým.

604.

1519 d. 23. listopadu v Malešicích. — Ladislav z Černožic odpírá nárokům Marty Vděčné na statek ve Hřibech. [345.]

Službu svou vzkazuji, moudří a opatrní páni a přátelé milí! Jakož mi psáti ráčíte, že by na vás znesla Marta ovdovělá Vděčná, obývající mezi vámi, kterak by spravedlnost její, kterúž má v knihy vašě městské na statku sirotkův rychtáře nebožtíka Hřibského zapsanú, podle týhož zápisu že by jí vydáváno nebylo, o kterýmž by mi zápisu dobře vědomo bylo: Páni a přátelé milí! Tak já k tomu pravím, že sem já k tomu zápisu nikdy vůle nedával, aby co zapisováno mělo býti v knihy vašě od poddanýho švakra mýho. Ani votec jeho jest dal, kerýž jest přede mnou držal. Neb mám za to, že to dobře ráčíte znáti, kdyby poddaní naši měli tu moc, aby voni měli zapisovati, [a to] bez povolenie pána svýho, že bychom musili mnoho půstek míti v tomto královstvie a svajch poplatkův nevybierati, kdyby taková věc měla průchod míti. A nerci takovýmu dluhu, kterýž vona praví míti i k němu, nerad bych toho dopustil. Kdež já zprávu mám a od jiných lidí i od bratra jeho, po komž vona spravedlnost chce míti, že vona tu spravedlnosti žádné nemá. Kdež jest to mluvil před dobrými lidmi v domě mým. A dále to pověděl, kdyby toho potřeba byla, že to chce všudy pověditi. I já také, když sem rok položil o to, aby každaj, kdo co má na statku tom, poká[za]l to, jest ona přede mnou nic nepokázala, aby jakou spravedlnost měla. Dán na Malešicích v středu před svatú Kateřnou [sic] léta ɔc XVIIII⁰. — Ladislav z Černožic a na Malešicích.

Múdrým a opatrným panu purkmistru a radě města Kouřima, pánuom a přátelům milým.

605.

1519 d. 28. listopadu v Polné. — Podkomoří a hofrychtéř král. Českého nařizují, aby pány a rytíře v městě bydlící více za oprávce si nebrali. [2794.]

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní přátelé milí! Vězte, že mně a panu ofrychtýřovi král JMt nynie psáti ráčí, abychom my s pomocí a raddou vaší v to pilně nahlídli, kteříž by koli v městech krále JMti jsúc obyvatelé, z stavu panského a rytieřského sobě za pány opravní brali, abychom je k tomu přidrželi, aby ve dvú nedělích po sv. Martině najprv příštích od týchž pánuov odpuštění vzali.

I poněvadž jest nás to psaní krále JMti pozdě tak došlo a rok ten krále JMti položený jest pominul, protož vám podle rozkázání krále JMti oznamujem, abyšte vy, kteříž by takoví v městě vašem byli, vyhledajíc jim oznámili, aby hned od dodání vám tohoto listu ve dvú nedělích od týchž pánuov odpuštění vzali, a žádným jiným než králem JMtí jakožto pánem svým se zpravovali. Pakli by se kdo tak nezachoval, abyšte takového nám oznámili, že my již podle rozkázání krále JMti budem se věděti kterak k takovému zachovati. Jakož tomu všemu šíře vyrozumíte z psaní krále JMti, kteréhož vám teď přípis posíláme.*) Datum na Polné f. II. ante Andree anno 1519. — Burjan z Lípy a z Lipnice, pokomoří královstvie Českého, Jan Hlavsa z Liboslavě, hofrychtéř královstvie Českého.

Múdrým a opatrným pánuom purkmistru a radě města Kouřimě, přáteluom milým.

*) Nezachoval se.

606.

1519 d. 4. prosince v klášteře sv. Prokopa. — Ludvík Zajimač z Kunštátu přimlouvá se za poddaného. [1327.]

Vzácné opatrnosti pane purkmistře a páni přátelé milí! Službu svú vzkazuji! A to jakož jest vám vědomo dobře, která jest různice byla mezi Matějem z Hryzela služebníkem naším s strany jedné a mezi Václavem Slunéčkou strany druhé, i ta vajpověď, která se jest stala vámi, i služebník náš Matěj z Hryzela na tom přestati má. Páni milí! Než za toto vás žádám, ať jest to položeno týmuž Slunéčkovi před vámi na vašem rathouze, a to ať není dáno a puštěno žádnému a zvlášť Slunéčkovi, než až týž Slunéčko jemu práv bude z IIIj ß gr. č., a že to muož naň provésti hodným svědomím. I páni milí! Protož vám věřím, že se tak zachováte. Neb já v té věci, jakž se on volá, že to muož provésti, již bych já ho nemohl opustiti. I vás žádám, abyšte mu v tom radni a pomocni byli a jej v tom opatřili, což by kolivěk provedl. Odpovědi žádám. Datum na klášteře sv. Prokopa den svaté panny Barbory léta ꝯc XVIIII°. — Ludvík Zajimač z Kunštátu ꝯc.

Vzácné opatrnosti panu purkmistru a radě města Gouřima, pánuom a přáteluom mým milým.

607.

1519 d. 5. prosince. — Rada m. Hory Kutné žádá, aby vězením ujištěni byli Stejskal řezník, který falešné mince mezi lidem udával, a Kuba starý z Černých Voděrad, který mu je dodával. [4628.]

Službu svú vzkazujem, vzáctné opatrnosti páni, přátelé milí! Došla nás zpráva, kterak by Stajskal řezník příčinou nějaké neslušnosti do vězenie vašeho vzat byl, o kterémžto my v mnoho hlasuov slyšíme, že by od něho faleš mince zhusta vycházela a mezi lidmi vtrušována byla, ku potupě mince krále JMti i ke škodě vší zemi, ješto taková věc jistě nemá málo vážena býti. Protož žádáme toho podle práva a zřiezenie zemského, znajíc ten člověk jaké dobré-li čili zlé pověsti jest, že se jím dostatečně ujistíte a vězením ubezpečíte dobře. Pakli by k němu právem přistúpiti chtěli, věříme vám, že nám tu věc dřieve času skrz psanie oznámiti ráčíte, abychom my k tomu vyslati mohli.

Při tom také slyšeti jest, že by Kuba starý z Černých Voděrad také toho znamenitá příčina byl a že by on prvé dotčenému Stajskalovi toho dodával. I tuož, jako prvé, žádostí VMtí svých milých pánův přátel žádáme, že se k tomu skutečně snažiti ráčíte, aby vzat byl a do vězenie připraven.

A tomu, patřiec na krále JMt i zemskú škodu i na našě spravedlivé žádosti, věříme vám, přáteluom milým, že se dívati nebudete, ale i toho, aby taková nešlechetnost svobody a pruochodu neměla, opatříte. Jakož vám některým vědomo, za to máme, jest, že sú od něho ty a takové penieze vycházely. Pak jestliže on vajvod slušný učiní a ukáže, od koho by to měl, slušné jest i spravedlivé takovú věc zvěděti. Datum f. II. in crastino Barbare virginis anno Domini 1519. — Šepmistři a rada na Horách Kuthnách.

Vzáctné opatrnosti pánuom purgrmistru a radě města Kouřimě, přáteluom našim milým.

608.

1519 d. 7. prosince v Kostelci n. L. — Jan Šlechta ze Všehrd žádá, aby cesty svobodné řádně byly opravovány. [2354.]

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni, přátelé a súsedé moji milí! Vězte, že jest mi oznámil Kuba, šafář muoj z Voteleže, kterak lidé jedúce k městu vašemu buď k trhóm aneb po piva i pro jiné potřeby tou cestú, kteráž jde pod šibenicí, nemohúce jí jeti pro přielišné šlaky a vybitie, jedú přes má pole a dědiny, a tak mi je zbředli a vyjezdili, že se bez veliké práce vypraviti zase moci nebudú, ješto mi se toho jindy nedálo, proto že jsú předkové vaši ty cesty časy svými vopravovati kázali.

A protož já vás prosím, že vy, když by čas byl, cestu tu opraviti kážete tak, aby mi se na těch dědinách škody takové nedály, poněvadž já s toho dvora, což platiti vedle města mám, dosti tomu činím.

Druhé také věděti račte, že Pavel krejčí s Nového Města nadělal jakýchs kop z bláta, počna vod Volešské brány až proti domu mému, a skrze to cestu svobodnú zaměsknal, že tady lidé volně jeti nemohú, než udělali sobě cestu mimo samý duom muoj, ješto se skrze to zdem mým nemalá škoda děje. K kterémuž jsem vo to posielal, sousedsky ho napomínaje, aby to vyvézti kázal. Přiřekl, jakž jediné po dielech bude, že to hned vyvézti káže; a kolikrát to učiniti přiřiekl, tolikrát jako bezstudný sklamal. Potom jsem vo to rychtáři žaloval, ale ani se to skrze rychtáře napravilo.

I prosím já vás, že vy jemu rozkážete, ať von ty hromady vyvézti rozkáže a cesty svobodné k škodě jiným sousedóm nezaměsknává. Chce-li sobě pak jaké hnoje aneb bláta dělati, nechť to dělá před svým domem. A lidem se pak v tom veliká překážka děje, kteříž tady drva vezú, že tu ulici tak súžil, že se se [sic] vozové míjeti nemohú. Ex Kostelecz f. IIII. ante Conceptionem beate Marie virginis anno Domini 1519. — Jan Šlechta ze Všehrd a na Kostelci nad Labem.

Múdrým a opatrným pánóm purkmistru a radě města Kouřima, přátelóm a súsedóm mým milým.

609.

1519 d. 14. prosince v Č. Kostelci. — Michal Slavata z Chlumu: o svého poddaného. [2475.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti páni Kouřimští, přátelé moji milí! Psanie, které ste mi učinili o Měkajšě člověka mého, že by do města vašěho přijev, v cihelně vaší cihel nabral, v tom sě vám ani ouředníku vašěmu neopověděv: i vězte, že jsěm já hned poslal po téhož Měkajšě a s ním sěm o to dostatečně mluvil. A on mi toho tu zprávu dal, že jest s ouředníkem tím, kterémuž jsou cihly poručeny, na dvě neděli před tiem mluvil a i při tom času, když jest ty cihly bráti měl; a že jest ouředník váš, zeť Bříského, pro své zaneprázněnie s ním jíti nemohl, než pacholka svého jest poslal k vyčítání těch cihel. A kdež pak potom i dáti jest mu chtěl to, zač mu jest pustil ty cihly, a ouředník váš jest vzieti nechtěl pravě, že jest mu přikázáno, aby nebral.

A dále jakož píšete, že by v městě vašěm nějakou svádu učinil: i spravil jest mne člověk muoj, že by [pro] touž svádu před vámi častokrát stával a že jest k žádnému konci přijíti nemohl, až ste jej i z toho propustili. I protož zdá-li sě vám toho na některé dobré lidi podati, aby to slyšěli, a uznají-li člověka mého vám v čem scestného, že já od něho spravedlivé učiniti chci.

A také jakož píšete, co sě dluhův dotýče téhož Měkajšě, kteréž na poddaných vašich má, že byšte jemu všěcko spravedlivé učiniti od poddaných vašich chtěli vedle práva: i zprávu toho mám od již psaného Měkajšě člověka mého, že ne jednou ale několikrát před vámi jest stával, žádaje vás za dopomoženie vedle práva, a že jest toho nikdá sě dožádati nemohl, než že jest jemu vždy odkládáno za VI neděl. I z té příčiny jest sě vám opověděl, že právem stavním svého dobývati chce. A přes to sěm já jemu ještě rozkázal, aby tento pátek před vámi stál, a tu jestliže mu spravedlivé učiníte, že on to přijíti má. Dán na Kostelci v středu po svaté Lucii léta ɔc V^C^XIX^o^. — Michal Slavata z Chlumu a z Košmberka ɔc.

Slovutné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Kouřima, pánuom sousedóm mým milým.

610.

1519 d. 16. prosince v Praze. — Pražané vynášejí rozsudek ve při, kdež Pavel z Bezdědic posekal Jana Fiolku a Václava Přistoupila havíře z Kutné Hory. [101.]

Purkmistr a rada města Prahy. Přiezeň svú vzkazujem! Opatrní přietelé naši milí! Kdež nám psaním svým oznamujete, že přišla jest před vás a právo vaše pře taková, kdež [Jan] Fijolka a Přistúpil [Václav] havéři obvinili jsú Pavla z Bezdědic, rodičě a spolusúseda vašeho, mluviec, že se jim stala příhoda od Pavla nadepsaného v městě vašem pod řádem a právem neřádná, nekřesťanská i nešlechetná, že jsú na svém zdravie mrzce a hanebně ohaveni, zsekáni i zchromeni, ješto by pohan jeden druhému toho neučinil; ješto jsú oni k tomu žádné příčiny nedali. Než patřiece na řád a ustanovenie VMti, kdež jste ráčili rozkázati domácím i přespolním s tesáky nechoditi, že se tak zachovali, ale on zřenie k VMti ini ku právu žádného nemaje, ustavenie VMti v nic sobě obrátiv, s braní jest chodil, je o jich zdravie připravil. Ješto oni, kdyby též sobě ustanovenie a rozkázánie VMti nevážili a braň při sobě měli, jistě že by se jemu tak sekati a o své zdravie připraviti se nedopustili. A též i přátelé jich, kdyby na vás a právo VMtí nepatřili, že by nad ním pomstu učinili takovú, že by se jím jiní trestati musili. I VMtí za to žádají, že jich v takové jich příhodě, kteráž se jest jim, jakožto služebníkóm na ten čas VMtí, přihodila, ráčíte vedle práva litovati. Neb to ráčíte znáti, ktož řád a právo opovrha, svévolně koho zseká neb zchromí, jaké pomsty aneb pokuty vedle práva jest hoden, že se k tomuto též vedle téhož práva ráčíte spravedlivě zachovati.

Proti tomu Pavel otpor čině dal jest mluviti, že oni jdúc po noci, křiky a hurty činili, kdež jest bylo též zapovědieno, aby pokřikuov nočních nebylo; a že Pavel mluvil k nim, aby toho zanechali. Kdež oni toho přestati nechtěli, než jemu láli. A on nemoha toho nikterakž zbýti, musil to učiniti, jsa jimi k tomu přinucen.

Proti tomu póvod mluvil jest: Ktož bez škody a překážky i v noci chodie, zpievajíc a žádnému neškodiec a nepřekážejíc, že na ně od žádného sáháno nemá

býti; a také že Pavel ty časy rychtářem ani žádným úředníkem jest nebyl, aniž jest jemu to bylo poručeno, aby takovú věc zastaviti měl. Než že jest on všetečně a zbytečně to na se vzal a je sekal a svú vuoli s nimi provodil tak, jakž se jemu vidělo a zdálo. Neb i prvé Pavel v dobrém pořádku nestoje, netoliko lidi ale i hovada, nočně sousedóm škodu čině, je sekal. I VMtí žádáme, že napřed pro právo své i tudiež pro dobrý pořad takové věci račíte litovati a jie nelehčiti. A tyto výmluvy, kteréž on činí, že jsú slova jalová, aniž čím jich prokazuje.

Přitom póvod pře vedl jest svědky, kdež Marketha, podruhyně Jakuba Kaliny súseda vašeho, připravena jsúc ku právu, učinivši závazek svědčila praviec, že já o ničemž neviem a ničehož svědoma nejsem.

Jakub nadepsaný Kalina učiniv závazek podle práva svědčil: V středu před Božím vstúpením byli u mne Fijolka a Přistúpil; zpievali, a já již ležal. I řekla jim má žena, aby pryč šli. A oni vyšedše začali: Jubar hvězda. Potom stal se hluk a bitie; a já vyšed před duom i uslyším lánie Pavla, i diem: Pane Pavle, co děláš? nebí dobrých pacholkuov. A on mi řekl, že činili povyky a láli mi od kurvy mateře. I již jeden ležal a druhý utekl za drva. A potom volal: Pro Buoh, pro matku Boží, jest-li kto dobrý, smiluj se nade mnú! Co mi se děje v městě královském!

Duchek sladovník učiniv závazek podle práva svědčil: Slyšel jsem, že Fijolka volal na ulici; i šel jsem k němu, an leží zsekaný, i mluvil jsem k tovařiši jeho, aby jej opatřil, aby ho krev neušla.

Jiřík Lantra učiniv závazek podle práva svědčil: Slyšel jsem, když šli s piva zpievajíc; potom neviem, co jsú sobě řekli. I přiběhl k domu mému Pavel, lál a bil je; a Fijolka k němu mluvil: Proč nám to činíš, všakť jsme nic neučinili. Však jsme pod právem a jsme dělníci panští. I když je bil, Fijolka upadl na práh; a Pavel mluvil k němu mnohokrát: Nešlechetný zrádce! A Fijolka nic jiného nemluvil, než že nenie tak, že toho nenie. Než lánie žádného jsem já od Fijolky neslyšel; než prosil, aby jej opatřili, aby jeho krev neušla.

Petr Kolář učiniv závazek podle práva svědčil: Slyšal jsem leže, že se bili, a Pavel lál. Než od Fijolky já jsem lánie neslyšal.

Svědkové Pavla, strany odporu: Jakub Černý, konšel obecní, pod tiem závazkem, který k témuž úřadu učinil, svědčil: Když šli do lázně k lékaři, tehdy jeden pověděl: Ty jsi lál. I řekl: Neviem, ten-li čili jiný. Hájil jsem, pokud jsem mohl, až jsem tomu nic učiniti nemohl.

Matěj Kulhánek učiniv závazek, přijav k své vieře a k své duši svědčil: Když jsem šel s Pavlem ležat, oni vyšli od Kalinuov. Tehdá jeden zavajskal a druhý zpieval. A Pavel řekl: Což to bez lánie a křikuov býti nemuože? A oni šli až před Lantrovy; i přišedše k dřieví, brali je. A v tom řekl jeden: Jed [sic] svú mater; což mníš, že nás uhrozíš? A Pavel řekl: Však pak jsem soused; netřeba láti.

A v tom stala se bitva. Potom když jsem byl v komoře s Pavlem, to jsem slyšal, že jeden řekl: Kdyby ty nechal lánie, neměl bych já toho.

Tu póvod k svědkóm mluviti jest dal, že Kulhánek při účinku s Pavlem jest byl, tu stál a tomu se díval a tomu že jest nepřekazil; a kdyby byl Pavel toho zlého nemohl dokonati, snad by byl on jemu toho pomáhal; podávajíc toho, má-li v svědomie přijat býti čili nic.

Strana odporu dal mluviti: Svědkové s žalobú se nesrovnávají. Neb v žalobě jest položeno, že by Pavel učinil věc nešlechetnú; ale toho žádným svědomím nepokazují. A tiem obě straně ku právu jsú přistúpily.

Vy pak slyšavše žalobu, otpor, svědky, pře líčenie, toho všeho s pilností povážívše, takto o tom vypoviedáte a vedle práva vašeho vyšie právo vyhrazujíc, ve jméno Boží za spravedlivé nalezáte: Poněvadž Fijolka a Přestúpil [sic] Pavla svrchupsaného z toho jsú před právem obvinili, že by je pod řádem a právem bez jich proviněnie zsekal a ochromil, tak jakž ta žaloba šíře to v sobě drží a ukazuje; a on Pavel jest toho svědomím dostatečně podle práva nikterakž neodvedl, by oni jakým počátkem příčinu k tomu dali, než že jest Pavel to svévolně jim učinil a v tom proti právu jest provinil: I vy, jakožto obránce práva, témuž Pavlovi pro takový jeho nevážný účinek zachovati se chcete vedle práva a pokuty na to od starodávna uložené, kteréž na tento čas před stranami nenie žádná potřeba oznámiti. A což se Fijolky a Přistúpila od téhož Pavla ochromenie dotýče, na každého z nich po deséti hřivnách vedle práva vašeho povinen jest týž Pavel položiti ve dvú nedělí pořád zběhlých. A které by se straně nálezu a vajpovědi vašie přijieti nezdálo, vyšie právo se nezavierá. A póvod pře nález a vajpověď vaši jest přijal; ale otpor, Pavel nadepsaný, vajpovědi a nálezu vašeho jest přijieti nechtěl, k nám, právu vyšiemu, se odvolávaje. Tu vy při tom nás žádáte, abychom vám o tom světlejší a dokonalejší naučenie dali, při čem která strana zachována měla by býti.

Tu my z plnosti práva vrchního ortele vašeho v tom, což jest v něm položeno, potvrzujeme. Než toto k tomu z pravého práva přidáváme: Kdež jest v žalobě od Fijolky a Přestúpila proti Pavlovi učiněné položeno, že by jim Pavel nešlechetně učinil, poněvadž se to z svědkuo nalézá, že mezi Pavlem z Bezdědic a Fijolkou a Přestúpilem předešly jsú řeči duotklivé a puotky, z kterých potom jest až k bitvě přišlo, i z té příčiny on Pavel tu jest nic nešlechetně ani proti své cti neučinil, proč by na své cti a poctivosti škodu aneb kterú ujmu nésti měl; zvláště že se v tom skutku a té příhodě žádný jeho úklad proti právu, aby na ně Fijolku a Přestúpila z úmysla státi aneb jíti měl, nenalézá. Podle práva města našeho. Prage f. VI. post Lucie virginis anno Domini M⁰V^CXIX⁰.

Opatrným purkmistru a konšelóm města Gúřimě, přátelóm našim milým.

611.

1519 d. 18. prosince v Polné. — Podkomoří král. Českého, aby na budoucí sněm posly své s plnou mocí jistě vyslali. [2793.]

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni, přátelé milí! Ted k vám posílám přípis listu vuole a rozkázání krále JMti, a byl bych vám i list JKMti poslal; ale že jeden posel byl by nestačil po městech zjíti, neb mě nynie tepruova list JMKé došěl, čemuž porozumíte. I poněvadž JMKá s pilností mi poroučeti ráčí, abych vás na místě JKMti podle úřadu svého napomenul a k tomu přivedl, abyšte na tento sněm najprvé příští, který na hradě Pražském držán býti má, s plnú a dokonalú mocí od sebe na ten sněm vyslali: protož já vás podle rozkázání krále JMti i ouřadu svého napomínám, že se tak zachováte jako věrní poddaní JMKské, pána svého, aby vámi dobré KMti nesešlo. Kdež sem bez pochyby, když tak učiníte, že král JMt, pán náš milostivý, když teď buohda svým příjezdem v Čechách býti ráčí, vší milostí vám to spomínati a nahraditi ráčí. Datum na Polné v neděli před svatým Tomášěm apoštolem léta ɔc XVIIII. — Burjan z Lípy a z Lipnice, podkomořie královstvie Českého.

Múdrým a opatrným pánuom purkmistru a radě i vší obci města Kouřimě, přáteluom milým.

612.

1519 d. 19. prosince v Praze. — Pražané posílají přepis listu královského a žádají, aby poslové jistě na sněm přišli. [42.]

Službu svú vzkazujem, opatrní přietelé naši milí! Oznamujem vám, kterak král JMt, pán náš milostivý, ráčil jest nám učiniti psanie, kteréž nám jest tento čtvrtek minulý dodáno, abychme k tomu sněmu, kterýž ten pondělí po svatých Třech Králích přieští na hradě Pražském držán býti jmá, k tomu vás napomenuli, což JKMt poroučeti ráčí i také zvláštním listem, kterýž vám svědčí a u nás jest, vás napomínati. Na jehožto jeho krále JMti poručení posieláme vám přiepis listu k nám poslaného,*) jemuž vyrozumiete a jím se dostatečně zpraviti hleděti, za to máme, budete. A protož my k tomu také naše žádosti vám předkládajíc věříme, že s obcemi vašimi o to jednati budete, aby k tomuto sněmu přišlému poslóm svým, kteréž z vás voliti budú a na týž sněm vyšlú, plnú a dokonalú moc dali, o ty všecky věci JKMti a této zemi a též i našemu stavu potřebné jednati a zavierati, pokudž by slušné a náležité bylo, tak aby námi a stavem naším přitom podle pořádného a možného zpuosobu nescházelo. A také žádáme, že k tomu sněmu na den určitý položenému posluov vyslati neobmeškáte, aby oni JKMti poslové jsúce přítomni, kdyby stav náš pospolu nebyl, toho sobě obtěžovati nemohli. Jakož pak

v těch věcech znáte, kterak obyčej jest a jak se zachovati máte. Prage f. II. ante Thome Didimi apostoli anno Domini XV^C^XVIIII^0^. — Purkmistr a rada města Prahy.

Opatrným purkmistru a konšelóm města Gúřimě, přátelóm našim milým.

*) Přiložen jest přepis listu krále Ludvíka ze dne 12. listopadu, jenž zní takto: Ludvík z božie milosti Uherský, Český ɔc král, markrabie Moravský ɔc. Poctiví, věrní naši milí! Oznamujem vám, že jsme psaní učiniti ráčili stavóm každému zvláště do královstvie našeho Českého, i také vám a stavu městskému toho královstvie, totižto městóm našim, zvláštní sme list psali, kterémuž, nepochybujeme, než že dobře vyrozumiete, což se splacení dluhuov po králi otci našem najmilejším slavné paměti v tom královstvie pozuostalých dotýče, žádajíc i napomínajíc tak, jakž jest svoleno, aby splaceni byli bez dalších pruotahuo. Ale poněvadž jest se tiem až do tohoto času odtahovalo, lepší sme v tom cesty a prostředku obmysliti nevěděli, aby již to bylo na konci postaveno, nežli aby stavové ty dluhy mezi se rozdělili. I za to vás s pilností žádáme, jakožto našich věrných milých, že k tomu se jmieti budete a stav městský že k témuž přivedete, abyšte třetí diel těch dluhuov ten stav na se vzali. Jakož té jsme k vám dokonalé naděje, že v tom vámi a tiem stavem nesejde, před oči sobě předložíce mnohé milosti a dobrodění, která jsú vám a tomu stavu od slavné paměti krále otce našeho učiněna. A my také v časech potomních chceme vám to milostí naší královskú zpomínati.

Také vás žádáme, že k tomu města naše přivedete, aby k sněmu najprvé příštiemu, který v tom královstvie Českém držán bude, s mocí dokonalú od sebe poslali, tak aby jim o to nebylo potřebí na obce své odkládati. Neb jestliže by takové moci neměli, kteříž od nich na tom sněmu budú, znáti dobře muožete, že by se nám v tom veliký zmatek a škodný státi mohl. Dán v Budíně v sobotu po sv. Martině [d. 12. listopadu] léta božieho M^0^V^C^XIX^0^, království našich Uherského a Českého IIII^0^. — Ludovicus rex manu propria.

613.

1520 d. 20. ledna. — Prokop Čabelický ze Soutic přimlouvá se za uvězněného poddaného. [326.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti páni a přátelé milí! Vznesl jesť na mne Vít z Radlic, člověk můj, kterak byste vzali Duchka, syna jěho, týž člověka mýho, a u vězení svým měli pro nějaké zbitie. Kdež mne tak spravuje, že by tím tak vinen nebyl, jako ten, kterýž jěst toho počátek učinil ɔc. I věřím já vám, milí páni a přátelé, že vy týhož Duchka, člověka mýho, na rukojmie dáte, však na ten spůsob, jěstliže vám co vinen bude, že chyci [sic] já vod něho spravedlivé učiniti, a to konečně při svatým Jiří najprv příštím chyci já tam úředníka svýho do krajě poslati a vo tu věc aby s vámi slušně uhodil. I znajíc mé podánie, tu naději mám, že tomu místo dáte. Dán v pátek na den svatýho Šebestiána líta Páně ɔc XX^0^. — Prokop Čabelický z Sútic a na Tajně.

Slovutné opatrnosti pánóm purmistru a radě města Kúřimě, přátelóm mým milým.

614.

1520 d. 11. února v Praze. — Pražané vybízejí k připravení hotovosti válečné a žádají o zadržalý nedoplatek pro knížete Karla. [51.]

Službu svú vzkazujem, opatrní páni, přietelé naši milí! Nenie věc nová, jakž my a stav náš mnohé práce a obtiežnosti i nebezpečenstvie někdy pro naši spravedlivost, někdy také i pro naši upřímú [sic] obecného dobrého žádost neseme a trpíme; zvláště od těch, ktož, nejsúce na dobré obecné a JKMti komoru laskavi, našemu stavu jisté a škodné protimyslnosti činiti obmyšlovali, jimž i podnes konce nenie, ješto po prvním zpříznění a slovích přátelských, kteráž jsú k stavu našemu a o našem stavu promlúvána, nadáli jsmy se, že to, co se mluví, tak jest a trvati bude. Ale známe, rozumíme i něco vieme, že se proti našemu stavu zlé, škodné, nebezpečné a někde i nepoctivé věci obmýšlejí, chtíce lidé zlí, kteříž v tomto království i jinde mnohé zpletky a mezi lidmi ruoznice puosobili a podnes nepřestávají nám tudy, prvé nežli bychme se nadáli, uškoditi. Ješto my toho došedše, obtížné bylo nám a jest, že se takové neupřímnosti pod zpuosobem upřímnosti šikovati mají. A pán Buoh dobrý jest, že do času všelikú zlost, lidskú ošemetnost i nepravost snášeje, dívati se tomu ráčí, dávaje proto lidem ta vnuknutie, aby se rozumně opatrovati uměli a mohli.

A protož, milí naši přátelé, nic k sobě toho těžce neberúce, ale na dobré se paměti majíce, tu přičiňte pilnost, bedlivost i snažnú práci, aby při městě vašem lidé byli zřízeni tak, abyšte věděli, koho mezi sebú v městě i na předměstí máte, též kteréž máte lidi na zemi buďto k obci vaší, k osadám kosteluo vašich aneb osoby z vás, ty abyšte k hotovosti válečné napomenuli, zřiedili i ohledali, kterak kto hotov býti muož. A sami také v městě všichni všelikú hotovost tak, jakž to již dobře prvé znáte, abyšte hned od tohoto dne řiedili, na miestě postavili a měli; neb my i v městě Pražském i po grunthech našich zemských, kteréž lidi máme, duchovní i světští též jsmy, jakž vás napomínáme, učinili, aby, jestliže by která nám nastala z jakékoli příčiny potřeba, u nás se to nalezlo, na čem by se nepřátelé úkladní naši uraziti a věčně se ne opraviti mohli. Kdež pak s pilností žádajíc věříme vám, že toho pro naše a stavu našeho dobré, užitečné, poctivé i bezpečné žádným upřímo během neobmeškáte. Neb čas ku pokušení jistému se nachyluje. Prage sabbato post Scholastice virginis anno Domini M^{O}V^{C}XX. — Purgmistr a radda města Prahy.

Také vám připomínáme, což ještě podle smlúvy na kněze Karla JMt od vás jest zadržáno, abyšte to nám po těch poslech poslali. Neb kdyžkolivěk ten čas přicházel, my svými penězi nejsúc toho povinni zakládati smy musili. I věříme také vám, že toho pro budúcí také potřebu nám zadržovati nebudete.

Opatrným pánóm purkmistru a konšelóm města Gúřima, přátelóm našim milým.

615.

1520 d. 4. dubna v Praze. — Pražané zvou k poradě na den 20. dubna, aby odpor učiněn byl proti snešením posledního sněmu. [47.]

Službu svú vzkazujem, opatrní přietelé naši milí! Za to máme, že vás již dojíti mohlo, kterak o sněmu v pondělí po svatých Třech králích minulém, když pro některú příčinu [panský a rytíř]ský stavové s naším stavem o některé jednánie snésti se nemohli, uložili jsú sami bez stavu našeho jisté artikule jednati a zavierati, [kdež mn]oho netoliko krále JMti, pána našeho najmilostivějšího, duostojenství, ale také této koruny svobod a privilegií též i poctivosti a najtíže . . . dotýkalo, ješto skrze [to a ta]kové jednánie blízko jest bylo od některých osob dosti znamenitých nebezpečenství; kterúžto věc mnozí . . . JJMt a páni rytířstvo strany pod obojí i pod jednú zpuosobú spolu s námi tomu pro [sic] rozjezdu toho sněmu vyrozuměvše, ráčili jsú se na tom ustanoviti, aby takovému jednánie a sněmu odpor byl v těch artikulech vložen. Jakož pak všichni, ktož jsú dobré a poctivé této koruny milovníci, se oznámili, tomu zjevně a my podle nich při Suchých dnech postních nynie minulých odpírali a odepřeli. A pro ten odpor, kterak jest i soud tehdáž zemský rozpuštěn mimo všech lidí naději, to také vás jest dojíti mohlo. Nynie pak, poněvadž při témž jednánie této zemi a nám všem nebezpečném mnozí stojí, a netoliko při králi JMti, ale i zde v zemi sjezdy činiti nepřestávají; vidí se nám za užitečné, abychme my a stav náš spolu s těmi pány JJMtmi a pány z rytířstva, kteříž o též podle nás státi ráčí, dobrého začatého neobmeškali.

I z té příčiny za to vás, jako přátel svých milých a králi JMti a zemi této všelikém [sic] obyčejem povinných, žádáme i napomínáme, abyšte z vás některé osoby v počtu jistém k nám vyslali, a ti aby se u nás ke dni Svátosti příští konečně nadjíti dali, a když by jim bylo oznámeno, aby se na rathúze Pražském všichni sjíti nemeškali. Neb k tomu času páni JJMt a páni z rytířstva, podle kterýchžto my v této věci stojíme a JJMt podle nás, také se sjeti mají; a tu a na ten čas společně zuostati, kterak by JKMti pána našeho duostojenství a koruny této poctivost proti smyšleným cestám a tomu odporným, skrze které více zpletkuo a zahuby královstvie toto, nežli řádu a poctivosti nabýti by mohlo, měla býti opatřena. Kdež pak věříme vám, že pro takovú znamenitú a velikú věc tak mnoho krále JMti a koruny této, jako stavu našeho toho žádným obyčejem neobmeškáte. Prage f. IIII. die Ambrosii anno Domini M°V°XX°. — Purkmistr a rada města Prahy.

Opatrným purkmistru a konšelóm města Gúřimě, přátelóm našim milým.

616.

1520 d. 17. dubna. — Rada města Kolína: o svědomí pro p. Jana Srníka ze Tří Dvorů. [4529.]

Službu svú vzkazujem, slovutné opatrnosti páni, přátelé a súsedé naši milí! VMti oznamujem, že pan Jan Srník ze Tří Dvór [sic] a v Polepech, súsed náš, potřebuje Jana, někdy šafáře páně Maršova z Dobřenic, k svědomí do soudu komornieho pro tu nesnáz, kterúž s týmž pánem Maršem má. I za to vás, pánuo přátel a súseduo našich milých, žádáme, že téhož Jana šafáře k tomu právem přidržeti ráčíte, aby jemu to, čehož na něm k své potřebě žádati bude, před právem seznání učinil; a potom jemu též svědomie pečetí vaší zapečetěné vydati ráčíte. A my zase v takovéž věci i v jiné vám, jako pánóm a přátelóm našim milým, túž libost i mnohem větší rádi ukázati míníme. Datum f. III. ante Georgii martyris ao. V^C^XX^o^. — Purkmistr a rada města Nového Kolína nad Labem.

Slovutné opatrnosti pánóm purkmistru a radě města Kouřima, přáteluom a súseduom našim milým.

617.

1520 d. 22. května v Loutkově. — Mikuláš z Leskovce: o vydání peněz poddanému. [1369.]

Múdří, opatrní pane purgmistře a páni konšelie, přáteli moji milí! Zspravil jest mne Jan Pecenka, poddaný muoj z Hořepníka, že jest dal schovati II ſſ^P^ gr. č. vdově Přistavodce; a tiech II ſſ^P^. č. svrchupsaných témuž poddanému mému svrchupsanému zanedbává dáti. Protož já vás za to žádám, že vy rozkážete člověku mému zaplatiti, aby von o to dál outraty a práce neměl. Kdež bych já se též chtěl zachovati, kdyby se vám neb vašemu kterému sousedu taková věc přihodila, spravedlivě bych vám chtěl rád učiniti. Dán na Loutkově ten úterý před svatým Duchem léta ͻc XX^0^. — Mikuláš z Leskovce a na Loutkově ͻc.

Múdrým a opatrným panu purkmistrovi a konšeluom města Kouřimě, pánuom a přáteluom mým milým.

618.

1520 d. 6. června v Č. Brodě. — Jan Vrbík st. z Tismic: aby kmetičně pana z Pernšteina dluh byl zapraven. [6722.]

Službu svú vzkazuji, slovutní v opatrnosti páni a přietělie milí! Oznamuji vám, že sěm prošen od dobrých svých přátěl, co sě týče Barbory, kmetičny pana z Perstýna [sic] JMti, a sěstry Buška pasieře téhož pána, kdež jest Barbora prodala blány dceři Martinově koželuhově, menovitě za tři kopy miešenskie, a jí zaplatiti svievolně nece [sic]. I protož já vás proším, že tiehož Martina, souseda vašeho, k tomu mieti račítie, ať von jí zaplatí. Pakli by sě toho nestalo, již sě VMtiem

vopověedám na miestě jejiem tiemto listiem, že stavovati hned budu lidi neb sousědy vaše. A jestliže Martin položie peniezě u mně, túž Barboru chcě z čeho viniti, že vona budě zdě v Brodě Českém vod tohoto pátku najprvě přístieho v tiemdni; tu vona jemu na tomto právě, VMtí nic nedotýkajíci ani práv vašich, než jemu práva býti chcě. Vodpovědi žádám. Dán v Brodě Českém tu středu po svatě Trojici lieta páně tisícého Vstieho XX°. — Jan Vrbík starší z Tissmic.

Slovutným v opatrnosti pánóm purkmistru a radě města Kúřima, pánóm a přátělóm mým milým do[dán buď].

619.

1520 d. 7. června v Praze. — Pražané zvou ke schůzi na den 25. června, kde poselstvo od krále se vrátivší podá zprávu. [49.]

Službu svú vzkazujem, opatrní přietelé naši milí! Oznamujem vám, že ti páni poslové ze všech tří stavuo od nás k JKMti pánu našemu milostivému vyslaní jsú se navrátili, a rádi by tomu, poněvadž konečné a milostivé vuoli a náchylnosti JKMti k nám jsú vyrozoměli, aby nám všechněm, [ktož] o dobré JKMti a tohoto království stojíme, takové poselstvie oznámili. I poněvadž dosti znamenité poselstvie a pro příčinu pána našeho JKMti a tohoto královstvie výsady a svobody se jest stalo, a najvyší pan hofmistr královstvie Českého stav panský a rytířský k jistému času pro tu příčinu obeslati ráčí, my také nechtíc, aby takové dobré stavem našim bylo prodleno, žádáme vás, že z sebe některé osoby voliti budete i k nám vyšlete, kteříž by se u nás na den svatého Jana Křtitele narození nadjíti dali a na zajtří ráno v hodinu desátú na rathúze Pražském přítomni byli, aby o takové veliké a jistě potřebné věci společně s stavy přednějšími bylo promluveno; a vyslyšíce poselství od JKMti nám vzkázané, dále k tomu tak skutečně přistúpali, aby králi JMti a tomuto království užitečné nám ku potěšení a poctivé i všechněm obyvatelóm země této k budúcímu opatření býti mohlo. Ktež pak té jsme jisté naděje, že takové věci neobmeškáte. Prage f. V. Corporis Christi anno Domini M°V^C^XX°. — Purkmistr a rada města Prahy.

Opatrným purkmistru a konšelóm města Gúřimě, přátelóm našim milým.

620.

1520 d. 10. června v Leštně. — Jan Holický ze Šternberka žádá, aby více nebyl nazýván hejtmanem krajským, když úřadu toho již se byl vzdal. [2608.]

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni a přátelé moji milí! Jakož mi píšete, kterak by Dorota, rodička města vašeho, manželka někdy Jíry sladovníka, kterýž na gruntiech mých v Janovicích živnost s ní veda umřel jest, jie v chudobě s dietětem pozuostaviv, kteráž již osiřelá raddy sobě dáti nemohúc, mezi vás k přá-

teluom svým se utiekajíc, ke mně vás za přímluvu žádala ꝛc. I za to vás žádám, že mi za zlé mieti nebudete, že vám na to odpovědi nedávám. Než když se na to vyptám, dám vám na to odpověď.

Také jakož ste mi v tituli psali: hajtman kraje Kouřimského, byť byl list od koho jiného než od vás, mých dobrých přátel, bylť bych ho nepřijal. I za to já vás prosím, že mi více hajtmanu kraje Kouřimského psáti nebudete. I však v paměti máte, že sem já i pan Václav Amcha to k sobě přijali, na žádost pánuov krajan v tom až do roku trvati. Kdež jest již ten čas vyšel, pokud sme my v tom hajtmanství býti měli. A také sme to listem svým pánuom krajanuom voznámili, kterýž jsme po kraji poslali, že v tom již dále býti nechcem. Dán na Leštně v neděli po Božím těle léta ꝛc XX⁰. — Jan Holický z Šternberka ꝛc.

Múdrým a opatrným pánuom purkmistru a radě města Kúřima, přáteluom mým milým.

621.

1520 d. 12. června v Č. Brodě. — Rada městská opovídá, že povolí právo obstavní. [4055.]

Službu svú vzkazujem, vzácné opatrnosti páni sousedé, přátelé naši milí! V paměti míti ráčíte psaní a oznámení naše vám, kdež jest nás žádal Měkajš, člověk JMti páně Slavatuov, za stavuňk na sousedy vaše v městě našem. Odpověd jste nám ráčili dáti, kteráž jest jemu také oznámena. Přes to on vždy žádá za propuštění práva stavnieho. I muožte znáti, jestliže byšte toho k opatření přivésti neráčili, že my již jemu práva k obstavovánie slušně hájiti bychom nemohli. V tom se vám již opovídáme, že jemu právo propustíme, neráčíte-li toho opatřiti do týhodne. Odpovědi žádáme. Datum Brode f. III. ante octavam Corporis Christi anno Domini 1520. — Purkmistr a rada města Brodu Českého.

Vzácné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Gúřima, přáteluom a souseduom našim milým.

622.

1520 d. 18. července v Praze. — Pražané: aby Vacek vinař z vězení byl propuštěn. [48.]

Službu svú vzkazujem, opatrní přietelé naši milí! Vzneseno jest na nás, kterak by v městě vašem Vacek vinař s některými škuodcemi svými, jako s Vovsíkem a Moravou, vsaditi se dal proto, že jsú jemu škodu i děvečce jeho učinili a viece nad to učiniti úmysl jměli, nás jménem jeho žádajíc, abychme za něho se přimluvili a při tom příhodu některú oznámili. Kdež aby vám bylo vědomo, že ten Vovsík a Morava byli jsú u vězení našem, a nedávno týden minul, jakž se podle jiných věžňóv nám z vězení dobyli a ušli, ješto prvé pro své zlé skutky měli býti trestáni. I poněvadž toho nepřestavše, ještě viece činiti hledí, žádáme vás, že dot-

čeného Vacka vinaře z vězenie toho jako nevinného a zachovalého propustíte, neb v takových věcech nikdá postižen nenie, pro které by toho, čeho ti jsú hodni, s kterými se vsaditi dal, očekávati měl; k tomu také že se přičiníte, aby věci jeho byly, jemu pobrané, zase navráceny. Pokudž pak dále těch jistých zločincuov zaslúženie a skutkové jich ukazují, v tom se k nim podle práva zachovajte, jakožto k těm, kteříž prvé proto jměli býti trestáni. Prage f. IIII. post Diuisionem apostolorum anno Domini XVCXXO. — Purkmistr a rada města Prahy.

Opatrným purkmistru a konšelóm města Gúřimě, přátelóm našim milým.

623.

1520 d. 20. července v Praze. — Pražané zvou na sjezd krajský do Benešova ke dni 25. července. [44.]

Službu svú vzkazujem, opatrní přietelé naši milí! Oznamujem vám, že najvyší pan hofmistr královstvie Českého nám psáti a oznámiti ráčil, že s jinými pány a úředníky zemskými o to se podle zuostánie na sjezdu našem při svatém Janu Křtiteli v Praze učiněného srovnati ráčil, že společně o výjezd po krále JMt má býti jednáno. I obeslati ráčí všecky kraje a pány i rytieřstvo těch krajuo, aby se na den sv. Jakuba nynie příští do Benešova sjeli a odtud hned, zuostanúce na jistém, po JKMt jeli. A nám jest také, abychme s některými městy byli, oznámiti ráčil. Protož žádáme vás, že z sebe některé osoby k tomu času a dni vyšlete, aby jsúce přítomni na místě jiných měst k tomu se přimlúvali, což by dobrého tohoto královstvie i také JKMti ku poctivosti slúžiti mohlo. Kdež věříme vám, poněvadž, jakž jest slyšeti, že JKMt prodlévati výjezdem z Prešburku neráčí, že toho neobmeškáte. Prage f. VI. ante Magdalene anno Domini MOVCXX. — Purkmistr a rada města Prahy.

Opatrným purkmistru a konšelóm města Gúřimě, přátelóm našim milým.

624.

1520 d. 24. července v Č. Brodě. — Rada městská uděluje plnou moc pro sjezd v Benešově. [4054.]

Službu svú vzkazujem, vzáctné opatrnosti páni sousedé a přátelé naši milí! Kdež VMtí psaní došlo od pánuov Pražanuov o sjezdu do města Benešova zajtra buohda, i nám jest taky oznámeno o tom sjezdu. I my VMtí prosíme a žádáme i plnú moc podle vás dáváme, cožkoli zjednati a namluviti ráčíte, že ke všemu dobrému a poctivému vuoli dáváme a držeti chcme. Neb slyšíme, že z krajuov jedni býti mají. I vás žádáme a prosíme, že nás v tom zastanete. Pakli by bylo co v tom

jiného, račte nám oznámiti. Datum Brode f. III. in vigilia sancti Jacobi anno Domini ɔc 20. — Purkmistr a rada města Brodu Českého.

Vzáctné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Gúřima, souseduom a přáteluom našim milým.

625.

1520 d. 15. srpna. — Rada města Benešova: aby Kříž pekař z rukojemství byl propuštěn. [4008.]

Službu svú vzkazujem, múdří a opatrní páni a přátelé naši milí! Tejno vás nebuď, kdež k vám již po třetí psaní činíme o Kříže pekaře, spolusouseda našeho, že jest vyručil vod pana Kojkovce Jíšu, zetě Brožova Jana, vašeho člověka pod XV ſß gr. českých, a on se nepostavil. I račte věděti, že pan Kojkovec nepřestává Kříže napomínati, nébrž ani roku žádného mu chce přidati, nepoloží-li základu, že chce proň jiné sousedy stavovati. Protož, páni a přátelé naši milí, vám věříme, že Jíšu podle přiřčení vašeho k tomu přidržeti ráčíte, ať on Kříže s toho rukojemstvie vypraví, aby naši sousedé ani on hyndrováni nebyli a škod skrze to již větších nebrali. To jistě znajte, nestalo-li by se toho, že Kříž pekař o všecky škody, kterýž by skrze to vzal, k vám by vo to hleděti chtěl s radú pána našeho JMti i tudíž naší. Odpovědi žádáme. Dán v středu den Matky Boží Nanebevzetí anno ɔc XX°. — Purkmistr a rada města Benešova.

Múdrým a opatrným pánóm purkmistru a radě města Kúřimě, pánóm a přátelóm našim milým.

626.

1520 d. 28. srpna v Č. Brodě. — Rada městská žádá za zprávu, co se ujednalo na sjezdu v Benešově. [4053.]

Službu svú vzkazujem, vzáctné opatrnosti páni sousedé a přátelé naši milí! VMtí žádáme a prosíme, račte nám oznámiti psaním vaším, co jsú najednali o tomto sjezdu v Benešově, neb poslové vaši VMtem o tom jsú zprávu učinili. A my také, když byšte k takovému aneb i jinýmu sjezdu býti nemohli aneb vyslati pro potřebu pilnú, VMti též chceme oznámiti. Co se výjezdu proti JMKské dotýče, kdy a při kterým času ten výjezd býti má, VMtí žádáme, račte nám oznámiti po tomto poslu; aneb co jest se jiného jednalo, ješto by se nás podle VMtí dotýkalo. Datum Brode f. III. in die Augustini anno 1520. — Purkmistr a rada města Brodu Českého.

Vzáctné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Kúřima, pánuom souseduom a přáteluom našim milým.

627.

1520 d. 29. srpna. — Rada města Jihlavy: aby obstavení jejich spolusousedé byli propuštěni. [6308.]

Službu svú vzkazujem, múdří opatrní páni, přátelé milí! Psanie, kteréž jste nám před časem s některými artikuly dosti vysokými a dótklivými učinili, vyrozuměli sme. Na kteréžto nynie na tento čas bychom vám odpověď dáti jměli. Zanecháme, poněvadž, jakož píšete, že jednoho pána jmáme krále JMt, pána našeho najmilostivějšieho; my též to vyznáváme. I protož, kdyžkoli JKMt do země přijíti ráčí, tu o túž věc před JKMtí vám, ač bychom co učinili anebo psali, ješto bychom činiti neměli anebo dostatečně podle vajsad našich a práv pokázati nemohli, právi býti [chceme]. I poněvadž sě ku právu podáváme a k slyšení, věříme vám, že spolusousede našě z té stávky propustiti rozkážete. Neb my sě k tomu, jako i prvé, poddáváme, jestliže by spoluobyvatel váš kohožkoli na právě našěm (kterýž by jemu vinovat byl) zastihne a, jakž řád jest, obvinní, všecko spravedlivě od něho učiněno býti jmá. Kdež i opatrnosti vaší na ten čas, když naši obstaveni jsú, oznámeno jest, že při tom času u nás již týž Ambrož nebyl ani za námi co jměl. Vám sě v tom opovídáme, jestliže by spoluobyvatel váš, který spolusousedu našěmu co svěřiti chtěl, aby věděl komu, jest-li jistej čili není, aby nevinný vinného neužíval. Odpověď žádáme. Datum f. IIII. die Decolacio [sic] s. Johannis Baptiste anno Domini M°V^C^XX°. — Purkmistr a rada města Jihavy [sic].

Múdrým a opatrným pánóm purkmistru a radě města Kúřima, přátelóm našim milým.

628.

1520 d. 1. října v Praze. — Pražané zvou k poradě o potřebách stavu městského na den 10. října. [45.]

Službu svú vzkazujem, opatrní přietelé naši milí! Jest vám již vědomo, kterak příjezd JKMti do království tohoto času tohoto nebude, a poslové od stavu našeho po JKMt vyslaní zase jsú se bez JKMti navrátili. Ješto pro tu příčinu sluší i velmi nám jest potřebí, abychme společní majíce shledánie, na jistém mezi sebú zuostali, co v takové věci činiti a kterak opatrovati se máme, zvláště že na stav náš i na mnohé z vás dosti obtížné a neřádné věci se obmýšlejí a již se začínají. A v tom, nebude-li našie společné a podstatné opatrnosti, jest se obávati nebezpečenství.

A protož z těch i z jiných a pilných příčin žádáme vás, že některé osoby radní z vás k nám vyšlete pro takového rozmlúvanie o dobré naše pilnú potřebu, kteříž aby se v Praze v úterý den sv. Dionysia najprvé příští nadjíti dali a na zajtří ráno na rathúze našem Pražském v hodinu čtrnádctú s námi i s jinými pány

posly z měst se sešli. Neb v takových nezpuosobných nynie neřádech, kteříž se zjevují, sluší se nám všechněm opatřiti, abychme bez přítomnosti pána našeho JKMti v nebezpečenství a ve škodu, nemajíc od jiných žádného spravedlivého opatřenie, nevešli. Kdež věříme vám, že pro takovú pilnú a užitečnú věc toho neobmeškáte. Nebť což známe, bude nám všechněm opatrnosti potřebie. Prage f. II. die Remigii anno domini M°V^C^XX. — Purkmistr a rada města Prahy.

Opatrným purkmistru a konšelóm města Gúřimě, přátelóm našim milým.

629.

1520 d. 10. listopadu v Praze. — Pražané vybízejí, aby s vojskem byli pohotově vytrhnouti na pomoc Klatovským. [50.]

Službu svú vzkazujem, opatrní páni přietelé naši milí! Snad jest k vám ta pověst přišla, že jsú páni Glatovští a jiní páni města toho kraje Janovice obehnali a tu některé fedrovníky a zhoubce naše i své přistihli. A toho se obávají, aby jemu [sic] retunk od někoho dán nebyl. Nás jsú za pomoc žádali. Pak my jsme již k nim na pomoc poslali lid jízdný i pěší v znamenitém počtu. I vás podle našeho společního zuostání napomínáme a i na jich žádost, že vy pohotově budete tak, jakobyšte každú chvíli a hodinu vytáhnúti měli. A když vám po druhé oznámíme a jak vás naše psaní dojde, věříme, že se hnete a v uokázané miesto potáhnete. Neb již nestojí naše věci na slovích a přiříkání, ale skutku potřebují, kteréhož neopustíte; my k vám tu duověrnost máme. Prage sabbato ante Martini anno Domini M°C^C^XX. — Purkmistr a rada města Prahy.

Opatrným pánóm purkmistru a konšelóm města Gúřimě, přáteluom našim milým.

630.

1520 d. 12. listopadu v Praze. — Pražané jako právo vyšší rozhodují rozepři o dědictví mezi Annou a Štěpánem, dětmi Doroty. [22.]

Purkmistr a rada města Prahy. Přiezeň svú vzkazujem, opatrní přietelé naši milí! Kdež nám psaním svým oznamujete, že jest přišla před právo vaše pře taková, kdež Štěpán, obyvatel mezi vámi, vinně Annu sestru svú, někdy Mathúše sladovníka a již manželku Valentina súseda vašeho, položil jest před vámi na právě ceduli v slova tato sepsanú:

Pane purgmistře s pány! VMtem žaluji na sestru svú Annu, že statek, který jsem k ní přistěhoval s mateří svú věře jie, ona mi jeho vydati nechce; a statku toho bylo jest toto: čtyři mísy cínové veliké, čtyři menšie a IIII horčičné, čtyři konve cínové, dvanádct taléřuov cínových, šatuov ložních s pět loží dobrých, a šestero skotu, svině tři, pláten za XX ſſ gr. m., XV ſſ gr. dobrých bielých, a po nebožce tetě VIIII ſſ gr. alb., XIII zlatých uherských, tři sukně dobré sestry nebožky a klok a čubka a jiných věcí, o kterýchž ona dobře vie. VMtem oznamuji, že jsem se chtěl s ní o to slušně smluviti sám, i lidi dobré k nie jsem posielal,

nechtě vdy VMtem zaneprázdněnie nižádného činiti. I poněvadž to od nie nemohlo mi se státi, VMtí prosím, že mne ráčíte podle spravedlnosti mé zachovati.

Proti tomu Anna sestra Štěpána nadepsaného, bratra svého, činiec odpor položila sepsaný v slova tato:

Pane purkmistře a páni milí! Jakož Štěpán bratr muoj žalobu sepsanú na mě před VMtmi položil vinně mne z toho, že by ke mně s mateří svú a mú ty věci přivezl, které v žalobě té položeny zejména jsú: i tak pravím, že toho nenie a toho nepokáže. Neb ač matka má se jest přistěhovala, ale do domu manžela nebožtíka mého a ne ke mně; s kterýmikoli pak věcmi, sama je v své moci majíci, těmi jest jako svými mocně vládla čas nemalý, jsúci živa. A tak že bratr muoj ke mně jest nic nepřivezl ani mi co schovati dal ani poručil ani svěřil, abych jemu z toho práva, jakož mne před VMtí vinní, povinna býli měla. Neb matka jeho a má s tohoto světa potom jest se brala; a já v ty časy jsúci nemocná tak velmi, že jsem jie ani k hrobu provoditi nemohla. I poněvadž mi bratr muoj nic schovati nedal ani svěřil, a nad to ani ke mně, jakož v své žalobě jest položil, co přivezl v moc mú, protož tak pravím, že jemu nemám z čeho práva býti, a tiem, čímž mne vinní, povinna nejsem; a v tom VMti jako nepovinná žádám za spravedlivé opatřenie vedle práva.

Proti tomu Štěpán puovod pře mluvil, že jest tu mátě jejie i jeho zde umřela a kšaftu žádného jest neučinila, a ona že jest to všecko pobrala, a že to pokázati chce. K tomu odpor mluvil, že jest k ní nic nepřivezl, jie schovati nedal nic, než což jest přivezla mátě jejie, že jest přivezla do domu muže jejieho nebožtíka, a že máti jsúci živa, tiem jest vládla a dávala, komu chtěla; a Štěpánova jest tu nebylo nic; a že jest dielný byl s mateří svú; a kteréž ona jest věci brala, že jest brala to, což jie náleželo smlúvú, kterúž jest učinila s Lukšem, synem nebožtíka Matúše někdy manžela jejieho, jakožto dědicem. A chce-li on Lukše z čeho viniti, právo se jemu nezavierá; a že od žaloby ona neodstupuje, než při té zachována žádá býti; a praví, že k tomu, což jest pobrala, lepší má spravedlnost nežli on Štěpán, že jest s městem trpície. K tomu puovod mluvil, aby pokázala, že jest s mateří byl dělen, také že jest toho Lukeš nikdy v své moci neměl a na ně se nikdy netáhl a toho sobě nikdy neosoboval; a že já té smlúvě, kteráž se jest stala mezi Lukšem a macechú jeho, nic neřiekám a jie neotpierám. I vedl jest svědky puovod pře tyto, kteřížto všickni a jeden každý sám učiniv závazek podle práva, svědčili jsú takto:

Duchek z Dobřichova: Byl jsem při stěhování; přivezli jsme Mathúšovi najprv dva vozy šatuov a jiných potřeb truhly, a to jsme nosili do komory; a byl jsem při tom přes noc, neb jsem byl žádán od Štěpána a mateře jeho. A na zajtřie opět jsme třetí vuoz přivezli.

Matěj Maluška z Dobřichova svědčil: Byl jsem u nich na XIIII let, a bylo všeho dobrého dosti; pláten bylo viec než za XXti kop, mís velikých XII, čtyři konve cínové, a po sestře nebožce tři sukně lindyšové, klok a šatuov s pět loží dobrých, truhly hrubé II. A to všecko jsme k Mathúšovi svezli; a talěřuo cínových XII.

Petr z Dobřichova svědčil: Byl jsem za živnosti otce Štěpánova a po smrti jeho pomáhal jsem šatuov sušiti i pláten. A tázal jsem se mateře Štěpánovy, zač by to dala; pověděla, že bych XXX ſß nevzala, abych toho odbyla; ale stálo za XX ſß gr. A sestry jeho tři sukně lindyšové a klok, blány, šatuov ložních s pět loží, mís cínových XII, taléřuov XII, konve IIII. Toho jsem všeho pomáhal k Mathúšovi přivésti; a skotu šestero, tré sviní.

Thuoma z Chvalovic svědčil: Byl jsem čeledínem u otce jeho nebožtíka dvě létě; a tři léta chodil jsem jako k uotci, že na mě laskav byl. A on mi oznámil i ukázal peníze hotové v truhlici, groše a zlaté. I vezli je sem v truhlici bratr Štěpánuo a Matúš; a šatuov ložních s pět loží, mís XII, konve IIII, a po sestře tři sukně lindyšové, klok a blány; a peněz po mateři XXX ſß gr. a XIII zlatých, a po sestře jejie XVIII ſß vše míš.; taléřuov v pouzdře XII a tři staré; pláten, ručníkuov, prostěradl viec než za XX ſß gr. Toho jsem já sušiti pomáhal. Než toho neviem, kam jsú to vezli; neb jsem již u nich nebyl.

Jiřík Uher svědčil: Jsem toho svědom, že paní Anna vzala po tetě své XVIII ſß gr. m.; a byli sirocí groši; ty jsem já viděl; a XIII zlatých uherských; ty jsem také v rukú držel. Item po mateři XXX ſß gr. m. vzala; a také byli groši sirocí. To vše paní Anna sama pobrala. A cožkoli jiného mátě nebožka sobě šatuov, nádob cínových nechala, to vše paní Anna pobrala.

Lukeš, pastorek paní Annin, svědčil: Což se statku dotýče, peněz hotových, nádob cínových, šatóv ložních, všecko to paní Anna pobrala, cožkoli přivezli a do komory vkladli. A to já smiem k své duši přijieti, že mi otec muoj pravil, že jemu nic nedala.

Martin Třesohlavý pověděl, že já nic neviem a ničehéhož svědom nejsem.

Havel Džbánek svědčil: Přišla ke mně do domu mého Matúška a mluvila mně: Havle, že mi tak muž muoj udělal; bych neměla statku mateře své, neměla bych dětem zač chleba kúpiti.

Jan Danda, rychtář Dobřichovský, na závazek úřadu svého rychtářského svědčil: To v paměti mám, že při smlúvách svatebních mluvil otec panie Anny, že jie chce rúchem slušným odbýti, že toho dobří lidé pochválé. A teta jejie mluvila, že jie z lásky X ſß m. dává. A otec také jest to mluvil, že ot nie lásky otcovské nezavierá. Než po smrti otcově Štěpán s mateří spolu v statku byli a spolu hospodařili, až se pryč stěhovali.

Petr z Dobřichova svědčil takto: To viem, že panie Anny otec rúchem otbyl a že mluvil, že lásky otcovské ot nie neotjímá; a teta dala jie X ſß gr. m. Potom Štěpán po smrti otcově s mateří v statku byli, až se pryč stěhovali.

Pavel Chlubna, měštěnín Brodu Českého, na ten závazek, který k úřadu konšelskému má, svědčil: Času předešlého byl jsem s Strachotú nebožtíkem k smlúvám

svatebním pozván, když Jan Brnožka paní Annu dával za Matúše. Při těch smlúvách Jan Brnožka mluvil, že dcery své chci šaty slušně otbýti; a nějaká žena pravila, že jie tetka byla řekla X ſſ m. dáti; neviem, potom dala-li jest. I toho jsem svědom, že Štěpán po smrti otce v statku s mateří zuostali, a že v zdraví svém otec Štěpánovi mluvieval: Dělaj a hledaj, však tobě bude. A od Štěpána a mateře jeho já jsem pšenice kupoval.

Burjan Bulánek svědčil: Prodal jsem krávy v Brodě po smrti Matúše nebožtíka, a pomáhal mi těch krav hnáti Štěpán do Brodu. I prodav krávy, dal jsem za ně peníze paní Anně. Přitom podal listu s pečetí pana Mikuláše, kterýž jsme slyšeli i pilně vážili.

Svědkové panie Anny, strany otporu, kteříž také jeden každý z nich učiniv závazek podle práva, svědčili takto:

Ondřej Nykl spoluradní náš, přijav to k té přísaze, kterúž učinil k úřadu konšelskému, svědčil takto: Byl jsem koupil u Matúše dva voly a krávu i zaplatil jsem.

Anna s Purkrábkova svědčila: Přicházela mátě Štěpánova do mé chalupy a mluvila plačíc, že nemám co již Štěpánovi dáti; dala jsem jemu s luože šatuov a dám teď na ně cíchy a plachtu; víc jemu nemám co dáti; to Buoh vie. A pobudu-li dlúho živa, neviem, čím živa budu.

Rambouzek svědčil: Prodal mi Matúš krávy za IIIj ſſ bez V gr.; a když jsem peníze přinesl, nechtěl jich Matúš vzieti, než řekl mi: daj je jim, však sou jich a ne mé; a já dal sem je mateři jejie.

Katheřina Roubíčková svědčila: Viděla sem, že sestra Kolebova u Matúše ležela v nemoci a tu i umřela. Viec já neviem.

Anna ovdovělá Krotová svědčila, že jiného tak daleko neviem, než že jsem chodievala a vídala, že teta u Matouše ležela v nemoci, až jí i odchystali.

Anna Bulánková svědčila: Byla sem šenkéřkú u Matúšuov; a teta jich ležela u nich v nemoci, a oni ji opatrovali. Než což se dotýče peněz za krávy, toho neviem, by dal; než dal čtvero sviní.

Uher krajčí svědčil: Co se na čas táže, času já pověděti neumím; než viem, že paní Anna všecko pobrala, jakož prvé sem svědčil. A od Štěpána sem slyšal, že pravil, že jemu mátě dala s luože šatuov, a sestra také některý peniez.

Anna bednářka svědčila: Když matka Annina na márách ležela, že sem ji k márám přivedla; neb nemohla státi na nohách, že velmi nemocna byla.

Přitom podali listu pánuov Klatovských; a ten ste nám poslali k rozvážkenie.

Póvod. Pane purkmistře a milí páni! Kdež v uodporu svém paní Anna táhne se na smlúvu, kterúž má s pastorkem svým: tak pravím, že jest jie dal Lukeš za oddiel její to, což mateře její bylo; kdež já táhnu se na smlúvu, kterúž jest učinila

s pastorkem svým Lukšem, že Lukeš z toho statku ze všeho, a to zejména po otci jeho zuostalého vydati má za oddiel její puol druhého sta kop m., ale ne po mateři jejie dáti je má Lukeš; než šatuov jejich a mateře jejie v té komoře, do které se mátě jejie stěhovala, toho Lukeš při ní smlúvú nechati má, neb jest to v Lukšově moci nikdá nebylo, ani jest to Lukšovi vedle práva nikdy náleželo. A v tom se dokládá svědomie, kteří jsú při smlúvě byli. A vedle toho VMtí žádám za spravedlivé opatřenie. A s tiem obě straně ku právu jsú přistúpily.

Tu vy slyšavše žalobu, otpor, pře líčenie i svědkuov s obú stran s pilností povážívše, ve jméno Božie vypověděli ste a za spravedlivé vedle práva vašeho, vyšie právo vyhrazujíc, nalezli jste takto: Kdež Štěpán Annu sestru svú před vámi obvinnil jest z summy někteřé grošuov i zlatých, že by po tetě pobrala, také touž Annu vinně z tří sukní, kloku a šubky i z některých věcí jiných, kteréž též Štěpán praví, že by Anna po sestře jeho a své pobrala: i poněvadž osoby ty obě nadepsané, totižto teta a sestra Štěpánova při právě tom vašem životy dokonaly, jakož práva vaše ukazují, ktož by koli pod právem vaším umřel, statek jeho že na přietele najbližšieho připadá, a poněvadž Anna častopsaná najbližší přietel ty časy s městem trpící byla jest těch dvú osob, tety a sestry jmenovaných, tu vy podle práva města obdarovánie vypověděli ste za spravedlivé, že též Anně statek všecek [p]o těch dvú osobách pozuostalý spravedlivě příleží.

A což se dotýče statku po mateři Štěpánově pozuostalého, buď peněz, šatuov, nádob neb jakýchkoli svrchkuov, poněvadž Štěpán s mateří svú po smrti otce v statku jest pozuostal, s ní otcem svým ani jiným žádným podělen jest nebyl, aniž Anna toho pokázala, aby s mateří dielný byl, anébrž i pan Mikuláš, jakožto pán jich dědičný, toho jim jest přál a v tom spolku jim jest překážky nečinil, tak jakož list téhož pana Mikuláše ukazuje: že to všecko, buď penieze hotové, šaty, nádobie i jiné všecky věci po mateři pozuostalé, to, což týž Štěpán podle práva slušně pokáže, jemu jakožto dědici spravedlivě náleží.

A které straně vajpovědi a nálezu vašeho přijieti by se nezdálo, vyšie právo se nezavierá. I nám oznámili jste, že ini původ ini strana odpornie vajpovědi a nálezu vašeho nepřijali, ale k nám plnosti práva našeho obojí se odvolali. Při tom nás žádáte, abychom s plnosti práva našeho vám v tom světlejší a dokonalejšie naučení dali, která by strana při čem zachována býti měla.

Což se artykule prvního dotýče, poněvadž jste doložili, ktož pod právem vaším umře, že ten statek na najbližšieho přietele připadá, a práva vaše že to ukazují, toho my s plnosti práva potvrzujem a při tom právu necháváme. Než což se druhého artykule dotýče, ten my podle práva takto napravujem: Cožkoli jest po smrti nebožky Doroty, matky Štěpánovy, toho statku přineseného a přivezeného zuostalo

a muož se ho nadjíti u kohokoli, což on Štěpán provede, že jest toho statku, ten mu má vydán býti. Prage f. II. post Martini anno Domini $M^{0}V^{C}XX^{0}$.

Opatrným purkmistru a konšelóm města Gúřimě, přátelóm našim milým.

631.

1520 d. 13. listopadu na Chlumu. — Michal Slavata z Chlumu zve k výslechu loupežníka. [2476.]

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti páni Gúřimščí milí! Jakuož mi píšete o Kubu syna Rúbíčkova, kterak by jeho purgrabie muoj Kostelecký do vězenie dal, při tom píšete, že z některých příčin, v kterých by snad v mladosti nerozumu svého. Však jest, správu já toho mám, kterak po mém odjezdu z Kostelce jaká se lotrovstva dějí a lidem mým poddaným překážka činí na cestách, kteří by chtěli k vám jeti neb do Brodu neb kdežkolivěc po svých potřebách; že je svláčí a některé i zabíjejí. I znajíce jich takové lotrovstvie, nercilis abyste za takové měli [se] přimluviti, ale měli byšte takové tresktati. A já když sem zvěděl, že jest váš, rozkázal sem purgrabí svému na Kostelec, kdy by tu mistr popravní měl býti, aby vám psal i pánuom Brodským a některým dobrým lidem okolním, abyšte při tom byli a jemu k tomu radili, a pokudž by se vám i jiným dobrým lidem za spravedlivé zdálo, tak aby se zachoval. Neb já v tom sobě žádné kratochvíle nekladu, abych měl lidi rozkázati o hrdla připravovati. Datum Chlum f. III. die sancti Bryccii annorum ꝯc XX^{0}. — Michal Slavata z Chlumu a z Košumberka.

Slovutné opatrnosti panu purkmistrovi a radě města Gúřimě, přáteluom milým.

632.

1520 d. 18. listopadu v Praze. — Pražané: aby nejdéle do 22. listopadu s válečnou svou hotovostí k nim přirazili. [46.]

Službu svú vzkazujem, opatrní přietelé naši milí! Viete již, co se od drahného počtu pánuo měst i od nás při Janovicích děje. A také snad slyšíte, že někteří z stavu panského a rytieřského již jsú se sebrali a táhli, a ještě se zbierají, chtiece nám v tom překážku učiniti, abychme nepřátel našich nedosáhli. Protož jsúce od našich z vojska a pánuo měst u Janovic shromážděných požádáni, také žádáme vás, abyšte se všemi válečnými potřebami, děly i jinými věcmi i s lidmi a hned nemeškajíc k nám přitáhli a konečně, nemuož-li prvé býti, aby tento čtvrtek najprvé příští u nás abyšte byli. A tu my ještě spolu s vámi některý počet lidí vypravíme. Kdež věříme vám, že toho žádným obyčejem neobmeškáte pro vaši i stavu našeho poctivost a potřebu pilnú, kteráž, kdyby obmeškána byla, přinesla by nám i vám škodu, posměch i lehkost. Prage dominico ante Elisabethe anno Domini $M^{0}V^{C}XX^{0}$. — Purkmistr a rada města Prahy.

Opatrným purkmistru a konšelóm města Gúřimě, přátelóm našim milým.

633.

1520 d. 20. listopadu. — Rada m. Kolína navrhuje, aby zbrojný lid jejich v Plaňanech se sešel a v Brodě společně přenocoval. [4530.]

Službu svú vzkazujem, slovutné opatrnosti páni, přátelé a súsedé naši milí! Jakož nám psaním vaším oznamovati ráčíte, že byšte měli úmysl XL pacholkuov pěších vyslati a tři vozy a jízdné IIII, toliko žádajíce, abychom vám oznámili, kde by se naši s vašimi sjeti měli ꝛc. Páni přátelé a súsedé naši milí! Abyšte věděti ráčili, že my také XL pěších vystrojiti míníme a čtyři vozy, což k nim přísluší, a k tomu šest jízdných; a zítra bohdá aby v Brodě Českém noclehem byli, a vaši aby týž den tu se s našimi shledati mohli, a tu se shledajíce, spolu s Brodskými aby ve čtvrtek ku Praze táhli. Datum f. III. ante Clementis annorum Domini M⁰V^CXX. — Purkmistr a rada města Nového Kolína nad Labem.

Páni přátelé a súsedé naši milí! Zdá se nám lepší cesta, aby zítra bohdá vaši pěší i jízdní našich v Plaňasích čekali, jestliže by prvé nežli naši tu přitáhli; a odtud aby vaši s našimi společně do Brodu na noc táhli. Neb my hned, jakž den bude, naše vypraviti chcme.

Slovutné opatrnosti pánóm purkmistru a radě města Gúřima, přátelóm a súsedóm našim milým.

634.

1520 d. 19. prosince v Praze. — Pražané zvou k poradě na den 7. ledna o tom, jak dále se zachovati proti zhoubcům zemským a sjezdům pánů i rytířstva. [20.]

Službu svú vzkazujem, opatrní přietelé naši milí! Nemáme za to, aby vás bylo tajno to, co jest ot nás a některých pánuov měst proti zhúbcóm zemským, odpovědníkóm a nepřátelóm našim i jich fedrovníkóm, z vašeho všech měst vědomie předsevzato, a jak jsmy se skutečně k Sudovi, u kohož jsú zastiženi, i k jeho statku zachovali, protože naši i všeho stavu městského nepřátelé a zhúbce zemští a JKMti komory činiece lidem stavu našeho [sic], tu na Janovicích jsú přechováváni a o zlodějské vzatky jsú se dělili; a že takoví nepraví škuodce nemálo jsú se rozmohli v královstvie tomto, kteříž ještě před rukama jsú, a ti nepřestávajíc od svého předsevzetí neslušného, a jsúce snad od někoho, jakž nás dochází, ponuknuti, nám a stavu našemu zlé činiti by úmysl jměli. S druhé také strany vědomá věc jest, že mnozí z stavu panského a rytieřského sjezdy své po dobytí Janovic jsú času tohoto jměli.

Pro kterézžto příčiny i také proto, abychme po tomto našem poněkud hnutí, chtěl-li by kto čím proti nám a stavu našemu hýbati, věděli, na čem společně se ustanoviti a kterak naši věc opatřiti máme, protož žádáme vás, jsúce od některých pánuov měst za to požádáni i napomenuti, abyšte z vás osoby přednější vyberúce,

k nám vyslali, a ti v Praze u nás na den Tří svatých králuov najprvé příští nadjíti se dali a v pondělí v hodinu šestnádctú na rathúze Pražském byli. A tu v přítomnosti společné všeho stavu našeho budú pilné potřeby vzneseny, rozjímány, váženy i zavierány, na kterých ne málo, ale jistě mnoho nám nynie i potom náležeti bude, a kterých nynie psáti mnoho nemuožem. Kdež věříme vám, že takové věci pro dobré obecní stavu našeho a města vašeho neobmeškáte. Prage f. IIII. ante Thome Didimi appostoli anno Domini XV^c^XX^0^. — Purkmistr a rada města Prahy.

Opatrným purkmistru a konšelóm města Gúřimě, přátelóm našim milým.

635.

1522 d. 5. srpna. — Pražané opravují rozsudek ve při Matěje Mudrlanta s Janem z Myškovic o dluh. [1230.]

Purkmistr a rada města Prahy. Přízeň svú vzkazujem, opatrní přátelé naši milí! Kdež nám psaním svým oznamujete, že jest přišla před vás a před právo vaše pře taková, kdež Mudrlant, člověk krále JMti, obstavil na právě vašem rychtáře z Myškovic, člověka pana Horňateckého, pro dluh Jana z Myškovic, člověka téhož pána, pro XI½ ß gr. a VIII gr. vše českých, pravě. že by týž Jan byl jemu povinnovat tiem dluhem. Proti tomu Jan mluvil, že já tobě nic povinnovat nejsem. Než byl-li jest co dlužen tobě bratr muoj, já sem s ním dílný a tiem tobě povinovat nejsem. A budu-liť co dlužen a co pokážeš, chciť dáti, aneb se s tebú umluviti. K tomu puovod mluvil, žes se se mnú smlúval: a toho pokázati mohu. Kdež na to svědky vedl jest.

Najprv psaní urozeného vládyky pana Strachoty z Královic, hajtmana na Kolíně, kteréž jsme slyšeli i pilně vážili. Potom pak svědky tyto: Šimona z Libodržic, kterýž učiniv závazek podle práva, seznal jest takto: Horňatecký mluvil, když bylo na zámku v Kolíně na svatého Jana: Milý Mudrlante, počkaj Janovi, člověku mému, že tě dobře oseto, žeť bude zaplaceno po žniech. — Druhý svědek Jan Štúra, kterýž přijav to na závazek ten, kterýž k úřadu konšelskému má, svědčil jest: Když byla nahoře, tehdy mluvil Mudrlant s Janem, aby mu dal a zaplatil; a on ho prosil: Milý Mudrlante, počkaj mi, až bude po žniech, že sem dobře osěl, já tobě zaplatiti rád chci. A on toho nechtěl učiniti, až to vznesu na pana hajtmana. A potom mluvil hajtman s panem Horňateckým. K tomu svědomie mluvil pan Bohuslav Horňatecký, že já se k tomu znám, že sem mluvil se panem hajtmanem, že já Janovi káži zaplatiti, ale však na ten zpuosob, bude-li mu co spravedlivého povinovat. A s tím obě straně ku právu jsú přistúpily.

Tu vy slyšavše žalobu i odpor, i svědomie s pilností povážívše, ve jméno Boží vedle práva za spravedlivé, vyzší právo vyhrazujíc, mezi nimi vypověděli ste a vyřiekáte: Poněvadž jest Mudrlant toho dostatečně podle práva dluhu nepokázal,

by mu Jan jím byl povinovat, ani toho, by se s ním smlúval, i z příčin těch jemu tiem dluhem Jan povinovat nenie. Než což se téhož dluhu dotýče, poněvadž pan Horňatecký, by nebyl na tom grunthu, na kterémž jest Křtien seděl, tomu neodpierá, vy také jeho od něho právem neodřiekáte.

A ten nález a výpověď strana odporní jest přijala, ale strana puovodu přijieti ho nechtíc, k nám se jako k vyšiemu právu se jest odolala [sic]. Přitom vy nás v tom za naučení v té věci žádáte, kterak byšte se k jedné každé straně v tom zachovati měli. Tu my z plnosti práva našeho Pražského ortel váš takto napravujeme:

Poněvadž z listu hajtmana Kolínského i také z svědkuov to se shledává, že tomu dluhu XIj ſſ VIII gr. pražským [sic] nenie od pana Horňateckého ani od Jana rychtáře z Myškovic, člověka jeho, odepřieno, nébrž pan Horňatecký k tomu se znal, že jest s ním o to mluveno, aby člověku svému ten dluh zaplatiti rozkázal, než toliko tu výmienku přidal, bude-li co spravedlivě povinovat: i poněvadž té výmienky ani toho, aby dluh spravedlivý nebyl, nepokázal, ani také toho, aby Matěj Mudrlant o jiný dluh obstavil aneb upomínal, než o těch XIj ſſ VIII gr. českých, o kteréž psanie hajtmana Kolínského jest učiněno i stavné právo se stalo; i z těch ze všech příčin on Jan z Myškovic, člověk pana Horňateckého, povinen jest Matějovi Mudrlantovi ten dluh zaplatiti, a to od vyhlášení ortele tohoto ve dvú nedělí pořád zběhlých, podle práva města našeho. Actum in pleno consilii judicio f. III. ante Sixti anno Domini M°V°XXII°.

Opatrným purkmistru a konšelóm města Gúřima, přátelóm našim milým.

636.

1522 d. 6. srpna. — Pražané prohlašují rozsudek ve při o 14 kop gr. pražsk. [102.]

Purkmistr a rada města Prahy. Přízeň svú vzkazujem, opatrní přátelé naši milí! Jakož jste nám při sepsanú na cedulech mezi Dorotú Bartačkú s jedné a Přemyslem bratrem jejím s strany druhé poslali, tu kdež táž Dorota Bartačka vinila jest Přemysla těmito slovy: Pane purgmistře a VMt milí páni! VMtem v paměti jest, když sem byla duom svuoj Dubinovi prodala, a nechtějíci jemu Dubinovi toho domu dodati to, což jest mi měl Dubina vedle trhu zavdati, to sem já jemu před VMtí položila, chtieci toho trhu prázdna býti, totiž XIIII ſſ gr. českých. A Dubina vedle trhu tolikéž jest mi položil. A s tím sem hned s rathúzu šla doluov, poručivši to panu Přemyslovi, bratru svému, před pány, aby on, zdá-li se jemu, duom ten, kterýž sem Dubinovi prodala, vedle trhu zapsal. Neb sem sama přisáhla jemu toho domu nezapisovati. Tu jest pan Přemysl bratr muoj Dubinovi duom dodal i zapsal, i penieze mé, kteréž sem položila, těch XIIII ſſ gr. českých, i druhých XIIII ſſ gr. českých, kteréž jest Dubina zavdal, voboje jest vzal; a mně jest závdavku těch XIIII ſſ gr. českých vod Dubiny, kteréž jest vzal, pomalu vydal;

a druhých mých XIIII ſſ gr. českých těch jest mi nedal a pravie, že jest jich nevzal, než jedny penieze, totiž XIIII ſſ gr. českých. Kdež já to slyšéci, že mi jich zapierá, vobeslala sem pány starú raddu, kteráž jest toho času byla, toho na nich sem žádala, aby mi to ráčili seznati, kto jest ty penieze s druhým pytlíkem vzal, poněvadž pan Přemysl pří, že jich jest nevzal těch XIIII ſſ gr. českých. Tu oni zavolali jsú mezi se pana Přemysla; toho já neviem, co. Potom ti vstúpivše zase do raddy, tak sú ke mně mluvili: Milá paní Doroto! Ráčili pan purgmistr to sám slyšeti s těmito pány, kteréž při sobě má; to my učiníme a seznáme, což jest nám vědomo. I jest mně rozkázáno vystúpiti. A potom jest mi od pana purgmistra a těch pánóv, kteříž při něm byli na ten čas, pověděno: Poněvadž pánuo toho počtu, což by ku právu náležalo, při sobě nemám, odkládám toho do JMti příjezdu pana podkomořieho. Tu sem já opět žádala, aby ráčili svědky mé slyšíce je zapsati, abych já je ku potřebě své mieti mohla a je ukázati. Tu jest pan purgmistr ráčil řieci: Na žádost tvú má se tak státi. I za to já VMtí prosím, že mi je ráčíte do této mé žaloby zejména vložiti ku potřebě mé rozkážete [sic], aby tudy se mé spravedlnosti neukrátilo, poněvadžť mi jest toho pan Přemysl zapřel, že by ty penieze s druhým pytlíkem, v kterémž bylo XIIII ſſ gr. českých vzal. Kdež pak při tom poslali jste nám svědomie od staré raddy, kteréž jsme slyšeli a pilně vážili.

Proti tomu Přemysl, druhá strana, odpierajíc pravil: Pane purgmistře VMt a páni milí! Jakož jest mě před právem obvinil pan Beneš Mírek od Doroty Bartačky, že bych dva pytlíky jejie s penězi vzal s rathúzu, a jeden že bych jí vrátil a druhého že bych u sebe zanechal ɔc. I k tomu též nynie [a to najp]rvé pravím, že což sem koli vzal jejieho, že jsem všetečně ani svévolně nic nebral, než z dožádánie a poručenie jejieho [vlastnieho, a] což sem jejieho vzal, jí jsem dal a vrátil, a u sebe sem nic jejieho nezanechal; v tom se pána Boha dokládaje i své[ho svědomie. A] když jest ode mne ostatek těch peněz pobrala, z ničehuož více jest mne nenařiekala a žádného až téměř do dvú neb [tří] . . . Než když jest ty penieze všecky s nevěstkou dcerú svú a s pankharty jejími utratila, a ostatek tak, jakž pravila, jí pokradl[i, zase] vrátila se najprv na úřad pravieci, že by páni ty penieze vzali a je do sklepu obecnieho vnesli. I nemohúc tu nic mieti, smyslivši sobě křivú a nepravú řeč, zapomenuvši se nad pánem Bohem i nad svú duší, i nařieká mne pravieci, že bych já jich u sebe zanechal. Ješto já k tomu tak pravím, že mne křivě, falešně a nespravedlivě nařieká, a že jie tiem, čímž mne nařieká, vinen nejsem. V tom se svrchovaného Boha, kterýž všecky vidí, dokládám, a VMti věřím, že jejím holým a prostým, nepravým i křivým i smyšleným slovuom věřiti neráčíte, nebť v nich žádné pravdy nenie; než že mne v tom ráčíte litovati i spravedlivě opatřiti. Za to VMtí prosím.

Vy pak, poněvadž táž Dorota potřebovala jest staré raddy o tom seznánie a oni vyvstavše osob v počtu devět, učinili jsú ten nedostatek vám, že jste ortele a výpovědi vašie na to učiniti a řknúti nemohli, než na nás, jakožto na vyzší právo, co by v tom bylo spravedlivého a pravého, podali: tu my z plnosti práva Pražského podle takového na nás podánie a stran podvolenie, i spisuo nám podaných pilně povážživše, paměti osob staré raddy i jich s obú stran přelíčenie, takto ortelem naším nalézáme a vypoviedáme:

Poněvadž ona Dorota Bartačka seznáním staré raddy to jest podle své žaloby pokázala, že ona nechtieci Dubínovi domu, kterýž jemu byla prodala, zapsati, položila jest na právě XIIII ß gr. pražských; a on Dubín podle trhu miesto závdavku též druhých XIIII ß gr. pražských položil. Kdež on Přemysl, aby v ten trh mezi Dorotú a Dubínem nevkročil a na místě Doroty Dubínovi aby domu nezapsal, tomu jest neodepřel. A stará rada seznává, že jest ty penieze Přemysl po takovém zápisu Dubínovi udělaném vzal: I jestliže jest oboje penieze i Dubínovy i Dorotiny Bartačky on Přemysl z rathúzu vyzdvihl a k sobě přijal, tehdy povinen jest též oboje penieze, jakožto sobě k vieře poručené, jie Dorotě zase vydati a navrátiti, a to ote dne ortele tohoto vyhlášenie ve dvú neděliech pořád zběhlých, podle práva města našeho. Actum in pleno consilii judicio feria quarta Sixti anno Domini M⁰V^CXXII⁰ magistro ciuium Johanne Pikharth, Venceslao Albo de Vrazio cancellario.

Opatrným purkmistru a konšelóm města Gúřima, přátelóm našim milým.

637.

1523 d. 9. února v Praze. — Pražané potvrzují rozsudek ve při o statek forberečníka Tomana z Třebovle. [4437.]

Purkmistr a rada města Prahy. Přízeň svú vzkazujem, opatrní přátelé naši milí! Jakž nám psaním vaším oznamujete, že jest přišla před vás a před právo vaše nesnáz a pře taková, a to o statek nebožtíka Tomana z Třebovle forberečníka, přísedícieho města vašeho, že Havel z Třebovle s strany jedné, též forberečník a přísedící města vašeho, táhna se na ten statek, žádal jest za zmocnění téhož statku mluvě tak, že má k němu spravedlnost po najbližším příteli svém po bratru tetieném; z strany druhé Dorota z Prahy, též táhnúc se na ten statek, mluvila jest, že k němu má spravedlnost najprv jako pravá dědička po otci svém Matějovi, druhé jako pravá nápadnice po bratru svém vlastním nebožtíkovi Tomanovi. Třetí strana jako měšťané a obyvatelé města Gúřima pravíce se též spravedlnost jmieti k tomu statku, mluvili jsú, že měšťané a obyvatelé a tak obec všecka města tohoto k tomu statku spravedlnost mají takovú, že Toman nebožtík umřel jest bez zřiezenie kšaftovnieho, pro kterúžto věc ten statek připadl jest na krále JMt, měšťané pak a oby-

vatelé všickni města tohoto mají to obdarování, že, což na krále JMt připadnúti by mělo, to na obec tuto připadnúti má. I tehdy my, majíc k tomu spravedlnost takovú, žádáme za zmocnění téhož statku.

Na to strana první mluvila: Obec, ač praví se mieti k tomu spravedlnost, však toho ničímž nepokazují, než kdež se volají na privilegium a obdarovánie krále JMti. To ukazuje, že má připadnúti na přítele najbližšieho s městem trpícieho, kdež Havel ten jest. Co se Doroty dotýče, ta jest odbyta od otce svého a oddělena.

Druhá strana na to mluvila: Najprv co se obce dotýče, s nimi Dorota nic činiti nemá, neb k tomu obeslána nenie. Než co se Havla dotýče, k tomu tak praví, že má lepší spravedlnost k tomu statku než on, a to tudy, že jest pravá dědička po otci svém, v tom táhnúc se na zápis nebožtíka Matěje otce svého, kterýž takový jest, který jste nám odeslali; jejž jsme slyšeli a považili. Druhé, že jest Toman bratr její vlastní byl. A protož [žádá], abyšte jim o to konec s Havlem učinili.

Třetie strana [odvolávala se] najprvé k privilegium a k tomu obdarovánie, že [to obdarov]ánie vztahuje se na obyvatele . . . užiti. Ale Havel obyvatel . . . I protož toho užiti nemá. . . . což na krále JMt připadne . . . ráčil dáti, a co se . . . statek svuoj . . . moha s ním učiniti, co . . . statku býti nemuož . . . Dorota i Havel k súdu jsú p[řistúpili] . . . Dorota s Havlem o to p[rávem ro]zdělena nebyla.

Tu vy nahlédše . . . jsm [sic] slyšeli i pilně vážili, vyslyševše také potřeby stran všech i jich dolíčení, majest[átu i toho v]šeho, což sú po[loži]li, kterýžto také výpis majestátu nám jste odeslali, i jej jsme pilně vážili. Vy také s pilností povážívše, takto mezi nimi ve jméno boží, právy [sic] vyší vyhrazujíc, za spravedlivé vedle práva a privilegií nalezli jste a vypověděli: Poněvadž Matěj, otec Tomana i Doroty svrchupsaných, učinil jest kšaft, v kterémžto statek svuoj všecken jest poručil Křížovi a Tomanovi, synóm svým, k jmění, držení i plnému vládařstvie, o Dorotě dceři své v tom kšaftu zmienky žádné nečině, ji nápadnicí po synech svých Křížovi a Tomanovi ani dědičkú nevyhlašuje; a oni oba dva, Kříž i Toman, mnohá léta ten statek drželi, jím vládli, jeho užívali bez překážky Doroty svrchupsané i všelijakého nařiekánie až do smrti; a majestát ciesaře Karla JMti slavné paměti to zřetedlně ukazuje slovy latinskými v tato slova: utraque in forma majestati [sic] Karolus ꝛc; i poněvadž on Kříž ani Toman dědicóv po sobě nepozuostavivše, bez zřízení a kšaftu s světa tohoto jsú sešli, že ona Dorota dědictvie tu žádného nemá ani nápadu podle téhož obdarovánie ciesařského, poněvadž s městem trpící nenie. Ale poněvadž on Havel jsa k městu přísedící, s městem v platiech, lozunciech i všech břemenách městských trpící, přátelství na tento čas najblizší jest před vámi ukázal, že on k tomu statku blizší jest nežli ona Dorota svrchu psaná.

A ten nález a tu výpověď vaši strana jedna, totiž Havel, přijal jest. Ale strana druhá, jakožto Dorota, přijíti nechtiec k nám jakožto ku právu vyšiemu se

jest odolala [sic]. Protož vy nás žádáte, abychom vám v tom širší a dokonalejší zprávu dali, kterak byšte se k jedné každé straně v tom zachovati měli. Tu my z plnosti práva našeho Pražského ortele vašeho jakožto podle práva spravedlivě přišlého potvrzujem. Prage f. II. die s. Scolastice*) anno Domini M⁰V^{C}XXIII⁰.

Opatrným purkmistru a konšelóm města Gúřima, přátelóm našim milým.

*) Toho roku připadl svátek sv. Školastiky [10. února] na úterý; v pondělí bylo 9. února. Patrně tu písař vynechal předložku „ante". — Celý prostředek listu tohoto jest od myší vykousán.

638.

1523 d. 6. května. — Soud komorní pohání Kouřimské pro násilí, jehož se dopustili na Mikuláši Přebožském ze Zásmuk.

Opatrní nám milí! Vznesl jest na nás slovutný Mikuláš Přebožský z Zásmuk, že byšte vy pod řádem a právem v této mírné a pokojné zemi, an na vás žádné péče neměl, o témž Mikulášovi v městě vašem brány zavřevše, jej jste chtěli zamordovati, kázavše naň i k šturmu zvoniti, a potom že jste jej i pod týmž řádem a právem do šatlavy vsaditi rozkázali, žádaje nás v tom za opatření. A protož my vás k tomu napomínáme, abyšte vy před námi na hradě Pražském v pátek na Suché dni letniční najprv příští stáli a toho se, proč jste témuž Mikulášovi to učinili, zpravili. I to věděúce, tak se, jakož vám píšem, zachovajte, jináč toho nikterakž nečiníce. Actum f. IIII. ante S. Stanislai MV^{C}XXIII⁰.

Od Mikuláše Přebožského z Zásmuk purkmistru, konšeluom i vší obci města Kúřimě.*)

Po straně poznámka: „Anno 1523 f. IIII. post Marcelli [3. června] obě straně vzaly poklid místo hojemství do nazajtří svatého Matouše apoštola božieho najprv přieštieho. — Anno 23 sabbato post Katharine [28. listopadu] puovod non astitit."

*) Půhon tento nalézá se v Registrech obeslání soudu komorního sig. F2 fol. A2. Jím vzrostl úhrnný počet všech listů na 644.

639.

1523 d. 25. srpna v Praze. — Krajští hejtmané: aby s uvězněným Jakubem Holým se neukvapili. [2478.]

Služby své vzkazujem, slovutné opatrnosti páni sousedé, přátelé naši milí! Došla jest nás zpráva, kterak sě jest zlá příhoda stala v městě vašěm, kteréžto neradi uslyšeli sme, kdež pak Jakub Holý, spolusoused váš, do vazby vašie vzat jest z příčiny vám vědomé ɔc. I jakž sě jest koli to zlé sešlo, za to my vás žádáme, že s tou věcí pospiechati nebudete, dokavadž by sě to slušně nevyhledalo, odkud jest toho zlého počátek přišel. Vám věříme, že to pro nás učiníte. Dán v Praze v outerý po sv. Bartoloměji léta MV^{C}XXIII. — Michal Slavata z Chlumu a z Košmberka ɔc, Václav Amcha z Borovnice a na Svoješicích, hajtmané kraje Kouřimského.

Slovutné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Kouřima, pánuom a přátelóm našim milým.

640.

1524 d. 30. ledna v Praze. — Pražané: aby Havel z Třebovle předložil svědomí o příbuzenství svém s Tomanem. [53.]

Službu svú vzkazujem, opatrní přietelé naši milí! Jakož jste nám ortel mezi Havlem z Třebovle póvodem z strany jedné a Jakubem Sakem, spoluměštěnínem naším, z strany druhé vámi a právem vaším učiněný oteslali, ten jsmy sobě přečísti kázali. Kdež slyšiece jej, neviděli jsme žádného svědomie podle o[rtele] odeslaného, kterýmž jest on Havel z Třebovle, přísedící ku právu vašemu, před vámi pokázal, že by bližší přietel byl nebožtíkovi Tomanovi z Třebovle, nežli on Jakub Sak, právo sobě dané po matce své Margrétě nebožce maje. Neb co se prvního rozsudku vašeho dotýče, ten se jest stal mezi týmž Havlem z Třebovle a Dorotú sestrú Tomanovú o statek téhož nebožtíka Tomana. Ale nynie, poněvadž též o bližší příbuzenstvie s dotčeným Jakubem Sakem, právo mateřc své majícím, činiti má, za slušné a pořádné jest, aby to svědomiem podle práva prokázal. Protož vás, znajíc toho býti potřebu, žádáme, že nám také ten duovod a svědomie, kteréž jest jmenovaný Havel z Třebovle na právě vašem a vám o příbuzenstvie svém pokazoval, oteslati poručíte. A my, když to mieti budeme, chcme se jak k jedné tak i druhé straně spravedlivě podle práva zachovati. Prage sabbato ante Purificationem anno Domini M'V^C^XXIIII. — Purkmistr a rada města Prahy.

Opatrným purkmistru a konšelóm města Kúřimě, přátelóm našim milým.

641.

1524 d. 16. března v Hoře Kutné. — Karel kníže Minstrberský přimlouvá se za Jakuba Holého. [1329.]

Karel, z Božie milosti knieže Minstrberské v Slezi Olešnické a hrabě Gladské ꝛc, najvyší hajtman krále JMti královstvie Českého ꝛc.

Nám milí! Což se té rugy aneb pokuty na Jakubovi Holém dotýče, za . . . skrze slovutného Matúše Humpoleckého z Koberovic, spolusouseda vašeho, . . . přimluvili, znajíc, že sme my vždycky všecko vaše dobré obmajšleli . . . naší možností jednali; kteřížto připověděli nám, že to u vás jednati b[udú a] že za jiné nemají, než že i zjednají. I my to tak od nich přijavši, za jiné sme nem[ěli, než že] vy pamatujíce na našě přátelstvie, tak špatné věci sobě proti nám obt . . . nebudete, poněvadž ste seznali, že ti, komuž ta věc vajš náležala, nám to [v známo]st naši dali a mimo se pustili. I teď nynie tajž Jakub Holý zpravil jest nás, že o to žádného upokojenie nemá. Protož my vás ještě žádáme, že pamatujíce na našě přátelství, konečný úmysl váš v tom nám oznámíte, muože-li býti aneb nemuože [býti] při tom. Než také, kdybyšte nás potom v čem potřebovali, nemějte nám za

zlé, ač [by] se žádost a vuolě vašě nenaplnila. Což v tom úmysl váš jest, listem vaším odpovědi žádáme. Dán na Horách Kutnách v středu před květnú nedělí léta ɔc XXIIII.

Opatrným purkmistru a konšeluom i vší obci města Kouřima, nám milým.

642.

1524 d. 22. července v Praze. — Rada městská pronáší rozsudek ve při o statek Svatoše Rubína.

Purkmistr a rada města Prahy. Přízeň svú vzkazujem, opatrní přátelé milí! Jakož nám psaním vaším oznamujete, že jest přišla před vás a před právo vaše pře taková, kdež Jakub kantor, spoluradní váš, a Jakub Kalina, poručníci volení od nebožtíka Svatoše Rubína, na místě Jana, sirotka pozuostalého po nebožtíkovi Svatošovi Rubínovi, obvinili jsú Jana Zuba, manžela nebožky Marty někdy Rubínky, slovy těmito:

Pane purgmistře! Páni milí! Žalujem na Jana Zuba a viníme jej z toho, že sedí neb bydlí a obývá v statku sirotčím a našem vedle poručenie, a jeho užívá, jej utrácie, jím vládne, jak se jemu zdá, sirotku ke škodě. V tom žádáme vedle práva za opatřenie; praviece se spravedlnost a právo jmieti k tomu statku všemu pozuostalému po nebožtíkovi Svatošovi Rubínovi na místě sirotka vedle poručení a kšaftu téhož Rubína.

Proti tomu odpor čině Jan Zub skrze řečníka svého mluvil jest toto: Jan Zub k této žalobě to pravie, že v tom statku praví se mieti právo i spravedlnost po manželce své Martě a po dítěti tom, kteréž jsú spolu zplodili, k pravé polovici toho statku z příčiny té, že jest jej na smlúvách svatebních přijala po dni a po roce, jakž řád a obyčej jest, (páni poručníci, s volí vaší) za mocného hospodáře na právo své. A to jest jie kšaftem vyměřeno, jaké právo má a jací nápadové na ni mají býti. A tak i právo její nebo diel toho statku i ti nápadové přišli jsú a připadli podle těch smluv na Jana Zuba. I též v tom žádá právem opatření. D r u h é. Kdež se činí poručníci jako mocní již toho statku, ješto kšaft tak neokazuje, než toliko k raddě je voliv, ale toho nesvědčí, by s nimi o to prvé mluvil a jich za to žádal, a oni k sobě aby to přijali, jakž toho řád a právo jest. Než oni všetečně sobě věc nenáležitú na sebe jsú vzali. T ř e t í. Kdež praví, že statku užívá sirotku ke škodě, kdyby právě sami k sobě nahlédli, kterak oni na tento čas statek ten zpravují, vtáhše na sebe tu moc, za to máme jistě, že by nalézti mohli to prvé u sebe, že statek ten jimi hyne, a oni že jej majie a jej užívají, škodu znamenitú na tom činiec sirotku tomu i Janovi Zubovi podle toho.

Puovod. Statek ten všicek připadl jest na sirotka a na nás vedle poručenie svěřeného, a Zub tu nemá nic podle nápadu kšaftem vyměřeného, poněvadž ona ne-

božka v tom statku nedílná jsúc, do smrti své s syny se jest zbyla, a syn jest jie přetrval. Tehdy i ten nápad mateře jeho připadl jest na něj. A tak všicek statek ten, jakž kšaft ukazuje a svědčí: Druhé. Co se vládnutie a zpravovánie statku dotýče, v to jsme všetečně nešli, neb jest nám rozkázáno od pana purkmistra a pánuo, abychom jej opatrovali.

Odpor. Statek ten byl jest poručen mateři s syny společně, jakž kšaft ukazuje, a byli jsú v něm společníci. A v tom spolku mátě bez rozdílu vdala se jest za Jana Zuba a dítě s ním měla, a v něm trvajíc přečkala jest syny všecky krom tohoto jednoho; a tak statek ten všicek připadl jest podle nápadu na oba dva, totiž na mateř a syna na rovný diel. I rozum káže, že ona nebožka Marta měla jest spravedlnost k pravé polovici toho statku, a sirotek k polovici. A z příčiny té ona jest podle kšaftu a poručenie ten statek zpravovala, jej opatrovala, neb jie najvajš poručeno bylo. A poručníci jie jsú toliko voleni k raddě, ač by jich kdy potřebovala, ale ne k vládnutie. I na tu tehdy a takovú spravedlnost jej jest do toho statku přijala podle smluv svatebních, kterýchž pokázati muož. A za to má, že jest to dobře v paměti Jakubovi Kalinovi, neb jest on mu jie dával a sám mluvil jakožto poručník, že jej na svú spravedlnost a diel do toho statku přijímá po dni a po roce, jakž obyčej jest. Co se pak opatrovánie dotýče, bude-li je potom, když o toto místo bude, chtieti z toho vinniti, to má před sebú.

Puovod. Jakub Kalina, jakožto jeden poručník, mluvil: Co se najprv žádánie dotýče, ona měla jest vuoli dáti své, komu jest chtěla, ač měla-li jest co. Ale my pravíme, že jest neměla na ten čas. Druhé. Co se smluv dotýče, ty trvají do dne a do roka; a po tom čase nás jest nikdy nenapomínal z toho dielu, a také jemu ona jest nic nezapsala, ani kšaftem co zadala. Pakli má co jistého, nechť toho užive.

Odpor. Smlúvy, kteréž se dějí při svatbách, těch každý užiti má, a mají také stálé býti, jakoby nějaká jistota toho učiněna byla. I té také naděje jest Jan Zub, že jie užive, poněvadž sú se staly s volí jejich jakožto poručníkuo, a ona jest jemu to zadala dobrovolně jsúc zdráva, rozumu dobrého užívaje. Co se pak napomínánie toho dotýče po dni a po roce, toho jest potřebie nebylo, neb jest ona nebožka v statku tom i s ním i s syny aneb sirotky těmi seděla, jeho užívala a jím vládla, s nimi se snášejíc jako mocná a najvyší poručnice.

V tom rozkaz se stal od práva, aby strana púvodní pokazovala, kudy jest ona nebožka spravedlnost svú v tom statku potratila. Kdež k tomu rozkazu táž strana mluvila toto: Toho všeho i spravedlnosti sirotčí i své dokazujem kšaftem, a podle toho žádáme opatřeni býti; a pravíme, že jest ona již tu na ten čas nic neměla z příčiny té: Co se dítěte toho dotýče, to jest neřádně zplozeno, a ona také

že jest neřádně v svém stavu stála a jej i neřádně změnila, a tudy jest spravedlnost svú poněkud potratila.

Odpor. Již VMt znáti ráčíte, kterací jsú toto poručníci, že již po smrti její, za živnosti jí nic neřiekajíc, o pověst a poctivost ji chtie připraviti, ješto taková věc, co v sobě nese poctivého sirotkuom těm, to VMt dobře znáti ráčíte, a jací jsú ochránce těch sirotkuo. Protož Jan Zub k tomu tak praví, že jest on jie právě manželsky za manželku měl, a dítě to že jest manželsky zplozeno mezi nimi. Ale na tento čas, poněvadž snad o to nenie, než toliko o samý statek, když o něj místo a konec mieti bude, pány poručníky i z toho nářku znamenitého, tu kdež toho místo jest, vinniti neobmeškú. Než k tomuto soudu, kterýž před rukama jest, tak praví: By měl vajš pokazovati spravedlnosti své, (poněvadž ten, který jest jemu jie dával, k tomu se zná, že jest jej přijala na právo a diel svuoj, než toliko dokladá to: ač měla-li jest co), zdá se za nepotřebné. I protož žádá v tom podle práva za opatřenie, ač by ještě i jinými svědky smluv pokázati mohl.

Puovod. My vždy pravíme na místě sirotka, že k tomu statku všemu spravedlnost máme podle kšaftu; a ona měla-li jest spravedlnost jakú, že jest ji potratila jsúci v svém vdovstvie neřádně živa a ten stav neřádně změnila. A co se vládnutie statku dotýče, ač jest byla najvyší poručnice toho statku, však do stavu změněnie. I jest-li pak to za řád a právo, aby ona měla, vládnúci statkem, spravedlnost sirotčí mimo svú komu zadávati, poněvadž jest své neměla? Pakli jest měla spravedlnost jakú, tehdáž proč jest tomu nic neřiekala a k nie se nevolala.

Odpor. Poněvadž vždy po smrti její tepruv takovú duotku na její poctivosti činí, majíce ochránce býti, ač by od koho co takového přišlo, Jan Zub k tomu tak praví, že jest nikudy a nijakž spravedlnosti své ona nebožka nepotratila, z příčiny té, že jest neučinila nic, což by pravého manželského nebylo, ale zachovala se dobře a právě manželsky. Neb jest mezi nimi byl slib pravý manželský; a povolení a slib, to manželstvie puosobí. Také vdala se s volí poručníkuo řádně před dobrými lidmi; i smlúvy sú se staly řádné, kterýmižto spravedlnost svú všecku zadala jest Janovi Zubovi po dni a po roce s volí poručníkuo; a tomu jsú nic neřiekali, aby ona na ten čas spravedlnost svú kterak potratiti měla, nýbrž ještě i sami ji jmenovali. A tak, kdyby tak bylo, jakž oni praví, byly by smlúvy podvodné, a takový podvod ztáhl by se na ně; ješto, co v sobě podvod takový nese, to jest VMti vědomo. I protož zdá se nám, že takovú duotku neduovodně, nepořádně a nespravedlivě jsú učinili a činí. Dále, co se toho volánie a řiekánie o spravedlnost svú dotýče, toho jest potřebie nebylo. Neb jest ona s ním jsúci tiem statkem vládla a jej zpravovala sobě i těm sirotkuom k užitku bez překážky panské i poručníkuo, nechtiec, aby tudy, když by ona dielu svého požádala, ten statek trhán a dělen byl, ješto by na tom sirotkuom žádný zisk, než spieše škoda byla. A tak na takový

zpuosob přijala jest jej za mocného hospodáře na spravedlnost a diel svuoj po dni a po roce, a jemu jest jie zadala smlúvami, kterýchž pokázati muož.

A v tom čteni jsú svědkové tito, kteréž nám zejména vypsané odeslali ste, jejž [sic] jsme slyšeli i vážili. A k těm svědkóm mluvila jest táž strana toto: Toho se jest již dostatečně dokázalo svědky, což jest mluveno. I žádá vedle práva podle těch svědkuo za opatřenie.

Puovod. K tomu se známe, že jsme vuoli dali těm LX ℔ míš. Než by ona měla diel a spravedlnost sirotčí komu zadávati, toho nepamatujem, aniž jest toho také učiniti mohla. Dále pak, jestli jemu jest co zadala buď zápisem nebo kšaftem, nechť pokazuje.

Odpor. Mimo smlúvy ty, by pak potom co chtěla komu zadati, toho jest učiniti nemohla. Neb jest jemu již všecko byla těmi smlúvami zadala. A by pak ani toho nebylo, poněvadž muž jak ženy tak statku jest pán, tehdy tiem právem k němu spravedlnost má. A co se spravedlnosti sirotčí dotýče, na tu on se netáhne ani jie žádá, než spravedlnosti té, kteráž jest naň připadla a na dítě to, kteréž jsú spolu zplodlili, po ženě jeho. A s tím obě straně jsú ku právu přistúpily.

Tu vy slyševše žalobu, odpor, pří líčení, svědkuo i kšaftu, kteréhož nám přepis posieláte, toho všeho pilně považivše vedle práva, vyzší právo vyhradivše, ve jméno boží mezi nimi za spravedlivé vypověděli jste a nalezli: Poněvadž on Svatoš Rubín čině kšaft a zřízenie statku svého, Martu manželku svú v témž kšaftu za společnici s syny svými jest postavil, i toho znamenitě domieniv, by pak i stav svuoj změnila, diel její aby na penězích hotových jie vyplacen byl, tak jakž ten kšaft od něho učiněný to v sobě šíře drží a zavierá; a ona Marta Rubínka stav svuoj změnivši, dielu ani spravedlnosti své, kterúž jest měla v statku muže svého, jemu Janovi Zubovi ani jinému žádnému před právem jest nevzdala za zdravého života svého ani při smrti, než toliko tak, jakož svědkové Janovi Zubovi to ukazují, jej za hospodáře mocného jest přijala na diel a spravedlnost svú, že tiem a takovým přijetiem ke všemu dielu jejiemu, na kterýž se táhne, spravedlnosti nemá, poněvadž jest jeho tiem dostatečněji před právem potom neopatřila. Než třetí diel spravedlnosti, kterúž jest měla Marta Rubínka v statku Svatoše, muže prvnieho, jemu Janovi Zubovi podle práva a řádu města vašeho náleží, a viece nic. A ten aby jemu vydán byl tak, když statek šacován bude, tiem závdavkem a na ty roky, jakž na třetí diel záleží, podle zřízení a kšaftu Svatoše Rubína o tom učiněného. Co se pak dítěte dotýče toho, kteréž jest mezi ním Janem Zubem a Martú Rubínkú zplozeno, o kterémž poručníci v řeči své jsú promluvili, že by neřádně bylo zplozeno, ale toho jsú ničímž neukázali, bude-li se zdáti komu na místě jeho na tento čas aneb jemu samému, když by k létóm rozumnějším přišlo, koho z čeho vinniti a na spravedlnost po mateři své se táhnúti, právo mu se nezavierá.

A této vaší vejpovědi strany obě dvě přijíti nechtiece, žádaly jsú, aby k nám, jakožto ku právu vyzšiemu, byl odeslán [sic]. Kdež vy nás žádáte, abychom vám v tom širší a dokonalejší naučení dali, kterak byšte se k jedné každé straně zachovati jměli. Tu my z plnosti práva vrchnieho ortel váš takto napravujeme:

Poněvadž nebožtík Svatoš Rubín kšaft udělav, v témž kšaftu rozumně jest pořiedil o statku svém, co by se mělo dostati synóm, dcerám i Martě manželce jeho, tak že jest statek svuoj poručil šesti synóm svým a Martě manželce své a mateři jich na rovný mezi ně podiel, a také jie Martě manželce své penieze i klenoty, kteréž jsú byly v truhle jejie, ty jest poručil, a k tomu šafranici menší jie Martě obvláště [sic] poručiv, dále dcerám svým, co mu se vidělo a zdálo, tak jakž ten kšaft jeho Svatoše Rubína ukazuje, a k tomu zřiediv i nápady z mrtvých synuo na živé, a pakli by zemřeli všickni synové, na dcery, a aby nápady šly na mateř také, toho jest nepoložil: i z těch příčin podle téhož kšaftu Svatoše Rubínova Jan syn téhož Rubína pozuostalý v tom statku, jemu a bratřím i mateři odkázaném společně, též podle nápadu z mrtvých na něho má šest dieluo, a ty jemu spravedlivě přináležejí. A sedmý diel Martě, mateři jich nebožce, podle téhož kšaftu spravedlivě jest náležal a náleží i s tiem nad ten diel, což jest jie obvláště odkázáno. A poněvadž ona Marta Rubínka Jana Zuba přijala jest na smlúvách svatebních za hospodáře mocného na ten všecken svuoj diel jie kšaftem náležitý, tak jakž svědkové ukazují, k tomu statku po nie zuostalému podle těch smluv svatebních on Jan Zub právo a spravedlnost má. Nebo takové smlúvy svatební ve všem držány a zachovány vždycky býti mají. Prage f. VI. die sancte Magdalene anno Domini M^{o}V^{C}XXIIII°.

Opatrným purkmistru a konšelóm města Gúřima, přátelóm našim milým.

643.

1525 d. 8. dubna v Praze. — Pražané potvrzují rozsudek, jímž pan Beneš Mírek s nároky svými se odmítá. [1669.]

Purkmistr a rada města Prahy. Přízeň svú vzkazujem, opatrní přátelé naši milí! Jakož nám psaním vaším oznamujete, že jest přišla před vás a před právo vaše pře taková, kdež pan Beneš Mírek obvinnil Reginu Bartačinu a Lídu slovy těmito: Pane purgmistře! Páni milí! Vinním Reginu Bartačinu a Lídu jakožto dědičky z toho, že matka jejich řekla jest mi dáti polovici peněz těch, kteréž vysoudie na panu Přemyslovi, XIIII ſſ$^{\beta}$ gr. českých, jestliže jí je vysoudím. I vysoudil sem je. A z těch mi řekla dáti VII ſſ$^{\beta}$ gr. A ony jsú toho vědomy jakožto dědičky.

Regina stojiec k tomu mluvila, že jest mátě neřekla dáti; a o tom já nic neviem. Dále pak dala mluviti řečníku svému toto: Kdež je vinní na místě mateře jich z polovice peněz těch XIIII ſſ$^{\beta}$ gr., že jest mátě jich řekla jemu jich polovici

dáti, dokládaje však toho, jestliže jie je vysoudí. I ony o tom vědomosti žádné nemají, aby on jí co vysoudil, poněvadž skrze jeho soud v ruce jsú jí nepřišly; nebo ony jsú tepruv po smrti její o ty penieze stávaly na Ij léta. A on vida to, že o ně se soudie, tomu jest nic neřiekal až posavad. Co se pak dání dotýče, k tomu tak praví, že jest jemu toho před právem nikdiež nezadala ani ujistila. Nad to [ani] kšaftem, kterýž jest činila, nic jemu jest neukázala, ješto jiné všecko, což komu jest povinnovata byla, oznámila. A také za živnosti jejie ji jest z toho nikdy nenapomínal. I z příčin těch praví, že jemu ničímž povinnovaty nejsú.

Puovod. To já bohda pokáži, že sem s ní stával a je vysoudil, i na místě právem postavil za živnosti její. Než jakž se jest to koli protáhlo, to jest mnú nesešlo, nežli VMtí, že jste se neráčili k panu Přemyslovi podle práva, jakž ortel ukazuje, zachovati. Také bych ji měl prvé napomínati z toho, nežli by je vyzdvihla, neviem, trefilo-li by mi se. Neb jsem toho čekal, až ty penieze v ruce přijdú. A co se kšaftu dotýče, ten měla vuoli činiti, jak se jí zdálo; než mého jest zakšaftovati nemohla žádnému.

Odpor. Ony vždy tak praví, že o tom vědomosti žádné nemají, by on jie co vysoudil, neb jsú ony o to soud jiný trpěly, i ku právu vyzšiemu jest bylo odesláno tepruv po smrti jejich mateře. Puovod. Já sem jim toho neporučil, aby ony o mé se soudily. Odpor. Ony jeho spravedlnosti jsú nevěděly aniž vědí až posavad, neb jsú se ony znovu súdily o to, a on jí nic nevysoudil. Puovod. Táhnu se na nález najprv, který se stal při právě tomto mezi Dorotú Bartačkú a Přemyslem. Dále táhnu se i na tvrzenie téhož ortele, aby se jemu dosti stalo. Neb všickni potomní soudové byli o to, aby se tomu prvniemu dosti stalo. Odpor. Toho nepokáže pan Mírek, aby se soud stal zde při tomto právě mezi Přemyslem a Dorotú Bartačkú, ani toho, aby jemu kdy co před právem zadávala.

V tom čten jest ortel tento, kterýž jste k nám odeslali; podle toho čten jest i kšaft, kteréhož přiepis též k nám odeslali jste. Je jsme viděli i vážili. K tomu i svědkové čteni jsú; najprv listovní, potom osobní vedené svědomie též čteno jest. Kdež to všecko nám odeslali jste. Je jsme slyšeli i vážili.

Dále proti svědkuom mluvila jest strana odporní takto: Najprv pan farář; ten jest chodil před kšaftem k nebožce Bartačce, a ona potom jest kšaftovala. Pan Lipenský, ten jest se zadal se vším statkem i sám se panu Mírkovi, a jest jeho náchlebník. Paní Krabicová, ta jest přítelkyně jeho a též náchlebnicí. Vít, ten jest služebník jeho a také u víře se nesrovnává. Pan Lukeš, ten jest v přátelstvie, neb se švagrové jmenují. A tak ti všichni podle práva za svědky býti nemohú a jim ke škodě nejsú.

Puovod. Náchlebníci moji nejsú, neb jsú oni sebou svobodni a volni; a za jiné nemám, než čehož jsú svědomi byli, to jsú oznámili. A s tím obě straně ku

právu sú přistúpily. Tu vy slyševše žalobu, odpor, líčení stran a řeči, ortele, kšaftu, svědomie, toho všeho právem považili jste, mezi nimi za spravedlivé vedle práva, vyzší právo vyhradivše, ve jméno Boží nalezli jste a vypověděli: Poněvadž pan Beneš Mírek podle žaloby své veda svědomie, že jest jemu těch XIIII ß gr. polovici zadala, toho neukazuje, aby jemu kdy před právem co zadávala nebožka Dorota Bartačka za živnosti své, nad to ani kšaftem a volí svú poslední jest jemu nic neukázala, i z příčiny té ona Regina ani Lída jemu tiem, z čehož je vinní, povinnovaty nejsú podle práva.

A tu výpověď vaši strana odporní jest přijala, ale strana druhá přijieti nechtiec k nám, jakožto ku právu vyšiemu, se jest odvolala. Protož vy nás žádáte, abychom vám v tom širší naučení dali, kterak byšte se k stranám jedné každé zachovati měli.

Tu my z plnosti práva k orteli vašemu takto pravíme: Poněvadž ta pře, kteráž jest za nebožky Doroty Bartačky zašla, za živnosti její k konci jest nepřišla, a on Beneš Mírek Regině a Lidmile tomu jest neodepřel, aby tak nebylo; a též kdež ony v odporu svém mluvily, že jsú se puoldruhého léta o to soudily po smrti mateře své, by s nimi stával, toho jest také neprovedl: i z těch příčin dává se jim za právo, že jemu tou žalobou povinny nejsú. Prage sabbatto ante Palmarum anno Domini M°V^CXXV°.

Opatrným purkmistru a konšelóm města Kouřima, přátelóm našim milým.

644.

1525 d. 16. června v Praze. — Pražané potvrzují rozsudek ve při o dědictví Marty Rubínky. [54.]

Purkmistr a rada města Prahy. Přiezeň svú vzkazujem, opatrní přietelé naši milí! Jakož nám psaním svým oznamujete, že jest přišla před vás a před právo vaše pře taková, že Jan Zub připraviv ku právu poručníky nebožtíka Svatoše Rubína, Jakuba kantora a Jakuba Kalinu, mluvil jest toto: Pane purgmistře! Páni milí! Táhnu se na spravedlivost, kteráž mi náleží po manželce mé, a zvlášť grud [sic], podle toho i jiné věci, pokudž tato má cedule ukazuje. V tom položil jest ceduli, kterúž jste nám poslali; kterúž jsme slyšeli i pilně vážili. Protož podle té cedule a spravedlivosti mé žádám, ať jest mi to vydáno.

Proti tomu poručníci místo odporu svého položili jsú ceduli druhú, kterúž jste nám též poslali; kterúž jsme též slyšeli a pilně vážili. Proti té ceduli mluvil póvod toto: Najprv. Co se vdání dotýče, že jest se bez nich nevdávala, ale s volí jich jest všecko činila. Druhé. Co se truhly dotýče, tu jest jí poručil kšaftem, i stříebro i penieze i jiné věci, co jest v ní; a odtud bráno nic jiného nenie, nežli ta číška, o kterúž jest soud byl; a o tu jest již pokoj. Než více stříbra i jiného,

což jest tam, tím hýbáno nenie, ani co bráno. A tomu odpírám, neb já o tom nic nevím. A také jsú oni po smrti její hned truhlu zamkli. I protož vždy žádám, ať jest mi to vydáno tak podle ortele pánů Pražan a kšaftu i spravedlnosti mé, kterúž mám po manželce své, i ten grud, kterýž mi náleží po manželce mé. Třetí. Co se šatů chodících tkne, k těm se pravím míti spravedlnost po manželce své a ona po muži svém prvním; nebo poněvadž muži po ženě, tak zase ženě po muži šaty chodící náleží.

Odpor. My pravíme, že sirotek k šatuom jeho nebožtíka spravedlnost má lepší, jakožto syn po otci, nežli ona měla; a tak lepší nežli Jan Zub má. I též žádáme, že sirotka toho podle práva spravedlivě opatřiti ráčíte. A tím obě straně jsú ku právu přistúpily.

Tu vy slyšavše žádost strany póvodní i odpor strany druhé i jich řeči a stran líčení, toho všeho pilně právem považivše, mezi nimi ve jméno boží, vyší právo vyhradivše, za spravedlivé podle práva nalezli ste a vypověděli:

Poněvadž nebožka Marta Rubínka Janovi Zubovi smlúvami svadebními jest po sobě vajpravu jmenovala, i z příčiny té Jan Zub podle těch smluv spravedlnost má k té vajpravě její i k šatuom jejím chodícím i ke všem věcem, kteréž sú její byly, jako truhla její, stříbro, peníze i věci jiné, kteréž jsú její v též truhle, jakž kšaft ukazuje, a tak i k grudu. Než co se šatů chodících Svatoše nebožtíka dotýče, k těm spravedlnost má sirotek lepší, jakožto dědic, nežli on Jan Zub.

A tu výpověď vaši strana póvodní jest přijala, ale druhá strana přijíti nechtíc k nám se jest, jakožto ku právu vyzšímu, odvolala. Protož vy nás v tom za dokonalejší naučení žádáte, jak byšte se v tom k stranám jedné každé zachovati měli.

Tu my z plnosti práva ortele tohoto potvrzujeme tak, jakž sám v sobě stojí a tuto jest vepsán, a ne podle cedulí, kteréž v sobě žalobu a druhá odpor drží; že to podle práva nenie, aby cedulí kto žalovati, anebo odpierati měl; a viec aby v ortel kladeny a zavierány nebyly, poněvadž k provedenie pře nenáležejí. Prage f. VI. post Viti anno Domini $M^oV^cXXV^o$.

Opatrným purkmistru a konšelóm města Kúřima, přátelóm našim milým.

A. XXXII.

LISTY DO BUDĚJOVIC ZASLANÉ

z let 1405—1526.

Z archivu Musea král. Českého podává **Václav Schulz.**

Z korrespondence města Českých Budějovic byly v AČ. již mnohé kusy otištěny, jmenovitě v díle IV.—VII., X. a XV. V následujícím podávám dopisy v létech 1405—1526 do Č. Budějovic zaslané, jichž originály nyní v archivu Musea království Českého se nacházejí. Jest jich celkem 251; i 3 latinské (č. 2, 10 a 12) a 7 německých (č. 4—6, 15, 76, 158 a 222) pro úplnost též sem pojato. Z těchto 251 kusů bylo 79 již dříve otištěno; naznačen proto jen stručně jejich obsah s poukazem, kde byly uvřejněny.

V Praze v neděli před sv. Václavem l. P. 1901.

Václav Schulz.

1.

(1405? d. 18. června) v Telči. — Jan ml. z Hradce upomíná o peníze.

Služba má, súsedé milí! Jakos viete, že mi penieze dáti máte, protož věřím vám, že mi je na svatého Jana polosíte v Hradci, nebť mi jich potřebie bude. A věřím vám, že to učiníte. Datum in Telcz in die Corporis Christi. — Johannes junior de Noua Domo.

Prudentibus magistro ciuium juratisque consulibus in Budweins, vicinis nobis sincere dilectis.

2.

(1405?) d. 25. července na Točníku. — Král Václav IV. oznamuje, že rozhodnutí ve při o rychtu mezi Markétou a Zikmundem vznesl na podkomořího.

Wenczeslaus Dei gratia Romanorum rex semper Augustus et Boemie rex. Fideles dilecti! Noueritis, quod hujusmodi causam, que inter Margaretham, olim filiam judicis, puerisque [sic] eius parte ex vna, et Sigismundum conciuem vestrum ratione judicii parte vertitur ex altera, venerabili Conrado electo Werdensi, regni nostri Boemie subcamerario, consiliario fideli nostro dilecto, decidendam commisimus ad

plenum. Quare committimus vobis presentibus seriose et mandamus omnino volentes, quatenus non obstantibus litteris nostris, ex sinistra informacione dicto Sigismundo datis, prefatam Margaretham cum pueris ejus eiusdem judicii ac bonorum ad judicium spectantibus*) cum omnibus vtilitatibus, fructibus et prouentibus, quemadmodum pater eius more pristino tenuit et possedit, in pacifica possessione dimittatis, veluti indignacionem nostram grauissimam actenus difficilem cupitis euitare. In casum uero, si quid accionis prefatus Sigismundus erga pueros habuerit, veniat cum litteris e monumentis suis coram dicto nostro subcamerario, ibidem plenam justiciam assecuturus. Datum in Tocznik die vicesima quinta mensis Julii, regnorum nostrorum ɔc, nostro sub signeto. Rex per se.

Magistro ciuium, consulibus et juratis ciuitatis in Budweis, fidelibus nostris dilectis.

*) Čti: spectantium.

3. (1405? d. 29. prosince) na Bechyni. — Heralt z Kunštátu ujišťuje, že rád u sebe je uvidí. Otištěn v AČ. VI. str. 10 omylem k r. 1406, poněvadž přehlédnuto post v datum.

4.

1406 d. 30. srpna v Praze. — Rada Starého m. Pražského vynáší rozsudek ve při o pozůstalost měšťana, který bez posledního pořízení zemřel.

Burgermeister vnd Rat der Grossern Stat zu Prag. Vnser Beheglichkeit beuor! Liben Freunde! Als ir vns vorschriben habt, wie es geschehen sey in ewer Stat, das ein erber Man ewer Mitpurger an Geschefft ist gestorben. Nu ist fur euch komen sein eliche Hausfrawe vndt hat euch furgeleget vnd spricht also: Liben Herren! Seindenmaln ich sein eleiche Hawsfraw gewesen pin vnd ich uber Jar vnd Tag bey ym gewesen pin, vnd mein Trew vnd Er gegen ym trewlich behalden vnd ym auch trewlich geholffen han, vnd meines Gutes mer denn funffczig Schok czu ym gepracht hab, vnd er an Gescheft vorscheiden ist vnd keinen Erben lassen hat, vnd ich des Gutes Besiczerin bin gewesen nach seinem Tod vnczt hieher vnd auch noch, vnd man alle Czeit vnd noch hewtcztags vmb die Geldschuld anders nymant anlauffet dann mich: so getraw ich Got vnd dem Rechten, ich sei zu der Hab dy nechst vnd besser Recht darczu hab, dem ymancz anders; vnd ich siczcze hewslich in der Mawer; aber mein Widersach, der siczet in der Vorstat aussenhalb der Mawr.

Da antwort der ander Tayl vnd sprach: Liben Herren! Als der erber Man an Gescheft vorscheiden ist vnd hat kein Erben lassen vnd hat nyndert ein nehern Freunt gehabt, der mit der Stat hye leyde, dann mich, vnd auch ist da ein Ways, seins Bruders Kind, den hette er bey seinem lebendigen Leib czu ym genomen an Erbens stat; vnd derselb Ways ist noch heutcztags processe in derselben Hab, seindenmaln dem also ist, so getraw ich Got wol vnd dem Rechten: Ich vnd derselb Ways sein die Nechsten vnd haben besser Recht dann dy Fraw czu der Hab, czu

den czwayn Taylen; dann vmb das Drytteyl, das die Frawn nach dem Statrechten angehort, da sprechen wir nicht wider; vnd ich die Hab czu rechten Czeiten gemeldet vnd angesprochen hab.

Daruff antworten wir euch: Sinddenmal der Man die Guter zu rechter Czeit angesprochen hat vndt leidet mit ewer Stat Vbel vndt Gut, so sprechen wir zu einem Rechten, das er haben sol von den Gutern czwey Teil vnd die Fraw ein Dritteil, als das Recht ist. Geben zu Prag nach Crists Geburt vierczehenhundert Jar vnd darnach in dem sechsten Jare am Montag vor Egidii.

Den erbern, weisen Burgermeister vnd dem Rat der Stat czum Budweis, vnsern liben Freunden.

5.

1407 d. 22. února v Praze. — Král Václav IV. ustanovuje, jak splatiti mají summu jemu povinnou.

Wir Wenczlaw von Gotes Gnaden Romischer Kunig, zu allen Czeiten Merer des Reichs und Kunig zu Beheim, embietem [sic] dem Burgermeister, Rate vnd Burgern gmeinlich der Stat zum Budweis, vnsern liben Getrewen, vnser Gnad vnd alles Gut. Liben Getrewen! Als wir euch vormals geschriben haben, also heissen wir euch aber ernstlich vnd vesticlich mit disem Briue vnd wollen, das ir von der anderthalben Summen, die ir vns yeczunt gleich andern Steten geben sullet, Erasmo vnserm Camrer czwei Hundert Schok Grosschen, vnd Witken vnserm Fischer vnd liben Getrewen Hundert Schok Grosschen, vnd das Vbrige in vnser kunigliche Camer geben vnd an alle Widerrede richten vnd beczalen sullet, bey vnsern Hulden. Wann so ir das getan habt, so sagen wir euch wnd die Gmeyne ewrer Stat zum Budweis derselben anderthalben Summen fur vns vnd auch vnsere Amptlute qweit, ledig vnd los. Ouch so sal sulche anderthalb Summe, die ir vns yeczunt gebet, ewern Freyheiden dheinen Schaden brengen, sunder an den Summen, die ir vns hernach geben sullet, gancz vnd gar abgeczogen vnd abgeslagen werden. Geben zu Prage des Dinstags nach dem Suntag Reminiscere, vnserr Reiche des Behemischen in dem XLV vnd des Romischen in dem XXXII Jaren. — Per d. Conradum subcammerarium Jacobus canonicus Pragensis.

6.

1407 d. 22. listopadu v Praze. — Rada Starého M. Pražského rozsuzuje, že dědictví po dívce patří sestře její, a ne otci.

Magister ciuium, consules et scabini Majoris ciuitatis Pragensis. Vnser freuntlich Beheglichkeit beuor! Liben Freunde! Ir schreibet vns, das in ewer Stat gescheen ist, das ein erberiger Man vorscheiden ist; vnd da ist seiner Hab ettewas

warden einem Maydlen, seines rechten Bruders Chynde, vnd ettewas einem ewren Mitburger also, das dasselb Maydlen mit seinem Teil ward hyndan besundert vnd geteilt vnd bey einem andern Bidermanne, der es mit seinem Teil behylde. Vnd derselb Teil ward dem Kinde verschriben in ewer Statbuch. Darnach starbe dasselbe Meydel. Da verbote der obgenante ewer Mitburger die Habe, die das Kint lassen hat, vnd meynnet, er wolde auch Recht darczu haben. Da quam fur euch des gestorben Meydlens rechter Vater ab einem andern Herrengut vnd bracht mit ym ein Kindt, ein Meydel, vnd sprach: Liben Herren! Hye stelle ich fur euch mein Tochter, die des Maydlens, das do gestorben ist, rechte Swester ist gewessen. Die wil ich hye bey euch lassen, dieweil sy lebet, vnd ich gib ir auff alle meine Recht an der Hab, die sein Swester lassen hat.

Darnach vor gehegtern Ding sprach der vorgenante, des Maydlens Vater: Liben Herren! Seyndenmaln ewer Mitburger, der die Habe anspricht vnd verpoten hat, dem Maydlen, das do ist gestorben, gar nichts czugehoret hat czu Frondschafft, vnd auch das Maydel mit seinem Teil herdane gesundert vnd geteilt ist gewesen, vnd ym sein Teil in das Statbuch verschriben ist, vnd das Maydel in eines anderen Bydermannes Gewalde mit seinem Teil gewesen ist vnd daselbest gestorben ist: so getraw ich Got vnd dem Rechten, ich vnd mein gegenburtige Tochter sein die Nechsten czu der Hab, die yene mein Tochter gelassen hat; vnd wir haben besser Recht darczu danne ewer Mitburger, der dem Maydlen nichts czugehort.

Dawider antwort ewer Mitburger vnd sprach: Liben Herren! Seyndenmaln das Maydel, das yener gepracht hat, ab einem andern Herren Gut ist vnd erst nach seinern Swester Tod her gepracht ist worden vnd mit der Stat nye geliden hat, sunder ich mit der Stat ye vnd ye geliden hab vnd noch hewtczetage, vnd yener Pyderman, do die Hab von erst herkomen ist, keynnen neheren Freunt, der mit der Stat leyde, lassen hat den mich: so getraw er wol Got wnd dem Rechten, er sey der neschts czu der Hab, [so] Maydel lassen hat, vnd hab besser Recht darczu, danne ymandes anders.

Dorvber antworten wir euch vnd sprechen das m[it sam]pt euch czu einem Rechten, das die Swester des gestorben Maydlens czu sulchen Gueteren, die dasselb Maydlein noch ym gelassen hat, von Anffalles wegen alleine Recht hat vnd nicht der Vater. Datum Prage anno Domini millesimo quadringentesimo septimo in die sancte Cecilie virginis.

Prudentibus viris magistro ciuium, judici et juratis ciuitatis in Budweis, amicis nostris dilectis, d[ari] d[ebet].

7. 1412 d. 6. října v Praze. — Podkomoří král. Česk. píše strany pře mezi Eliškou Pešlovou a pastorkem jejím Štěpánem Faulfišem. Otištěn v AČ. VII. 401.

8. (1412? d. 25. října) v Praze. — Král Václav IV. oznamuje, že Mikuláše z Husi s jeho tovaryši na milost přijal. Otištěn v AČ. III. 288 k r. 1408, však omylem, poněvadž podepsaný na listu Jan z Weilburka stal se teprv r. 1412 nejvyšším písařem kr. kanceláře, byv v letech 1397—1411 písařem Starého M. Pražského.

9.

(1412?) — Jiřík z Janovic, probošt kostela Pražského, potvrzuje prvotní své pořízení.

Já Jiřík z Janovic, probošt kostela Pražského dobré paměti, vám páni, purkmistrovi i konšelóm města Českých Budějic, dávám na vědomie: To, cožť jsem já rozkázal v své nemoci před Hylbrantem v tu dobu purgmistrem a před Hanú konšelem, hospodářem svým, a před Hrzkem panoší z Budkova, tohoť potvrzuji dnešní den za purgamistra [sic] nynějšého Ryrara i za těch konšelóv, kteříž jsú za něho v tu dobu byli. Protožť VMti na vědomie dávám; cožť jsem já měl, toť jsem položil u Jana zlatníka, nesměje toho provésti z města vašeho pro nebezpečenstvie. Protož neuchoval-li by mne Buoh v těchto mierách, jehožto Buoh rač stráž býti, kdež bych kolivěk byl, tehda to prvnie rozkázánie a poručenstvie aby před se beze všech zmatkóv šlo a vydáno bylo.

10.

1413 (?) d. 1. října v Praze. — Podkomoří nařizuje, aby ujali se sládka Johlína.

Amici carissimi! Johlinus braseator, incola vestre ciuitatis, in nostri presentia constitutus proposuit querulose, qualiter ipse ad instantiam Thomassconis, olim rectoris scolarum in Budweis, vestri conciuis citacionibus nonnullis vexatur, iustitia coram vobis non quesita. Idcirco vobis auctoritate regia ac propria districte precipiendo mandamus, quatinus ipsis partibus euocatis, huiusmodi vexaciones intercipiatis decisiue, et que partium vestris obedire recusauerit mandatis, eandem ad id per juris vestri remedia compellatis. Datum Prage ipso die sancti Remigii. — Haico de Hodietin, regni Boemie subcamerarius.

Magistro ciuium et juratis consulibus in Budwis nostris amicis carissimis d[etur].

11.

(1415? d. 28. května) v Praze. — Podkomoří: aby židy zůstavili při starodávných právech.

Přietelé milí! Přikazujiť vám, abyste židy zuostavili při starodávných práviech a nepřekáželi jim ani dali komu překážeti, a drželi je při jich práviech, jakžto v jiných městech požívají; a také abyste kázali volati, aby jim nebylo překáženo. Pakli by kto jim překážel, aby tomu šlo na hrdlo i na sbožé; a také abyste židóv nevězili bez mého vědomie. Datum Prage tercia feria post Trinitatis. — Johannes de Lestkow, regni Boemie subcamerarius.

Magistro ciuium, judici et consulibus juratis ciuitatis in Budwaiss, amicis nostris carissimis.

12.

(1417? d. 19. prosince) v Praze. — Kanovník Zikmund z Budějovic omlouvá se, že proti švakru svému Henslinovi Rabenshauptovi požádal za pomoc král. podkomořího.

Promptum ac beniuolum animum ad omnia genera mandatorum! Prudentes domini! Rogo michi non inputari, quia, — quamuis nouerim et sine esitacione crediderim, quod causa iusticie, que ad faciendum eam vnicuique poscenti in cordibus vestris radicitus fundata est, sine requisicione domini subcamerarii mea postulata juris tramite fecissetis, — tamen ut eadem vestra prudencia aduersus desperatum hominem et salutis sue inmemorem Henslinum Rabenshawpt, Gerdrudis sororis mee adulterum coniugem, maiorem possetis habere occasionem, ad predictum dominum subcamerarium recurrere volui, ut vestre prudencie, quid facere deberetis ad talia, suis intimaret scriptis, sperando de vobis tamquam dominis meis fauorosis, quod pro eo michi non imputabitis. Et rogo prudenciam vestram humiliter et quo maiori possum affectu, quatenus solliciti esse dignemini et ea facere cum fauore et diligencia, que dominus subcamerarius insinuat facienda. Pro quo me ad singula vestra beneplacita et seruicia magis habebitis obligatum. Scriptum Prage die dominica ante Thome. — Sigismundus de Budweis, regine secretarius necnon canonicus ecclesie Pragensis.

Prudentibus viris dominis judici, magistro ciuium et consulibus, ciuibus in Budweis, dominis suis fauorosis.

13.

1424 ve Vimberce. — Kunát Kaplíř ze Sulevic: aby přitiskli pečeť městskou k listu vedle jeho.

Služba má vám, páni a súsedé milí! Prosím vás, jako milých přátel a dobrých súsedóv, abyste pečeť města svého vedle mé, bratra a strýce mého k tomuto listu lidem mým, jakžť vám ukázán bude, přivěsili, v túž neb u větčí otplatu. Datum in Wynterberg ꝛc anno Domini ꝛc XXIIII°. — Chunath z Sullevic ꝛc.

Circumspectis magistro ciuium, judici et juratis consulibus in Budwayss viris karissimis, d[an]dum.

14. 1428 d. 9. června v Krumlově. — Oldřich z Rožmberka nabízí se, aby spor svů o silnice vznesli na krále, až bude v Hoře Kutné. Otištěn v AČ. VI. 483.

15.

1429 d. 18. září ve Vídni. — Vévoda Rakouský Albrecht přimlouvá se za Ondřeje Knolla.

Albrecht von Gotes Gnaden Herczog ze Oesterreich vnd Markgraf ze Merhern ꝛc. Erbern, weisen vnd lieben Getrewn! Als wir ew vor menigermal haben verschriben von wegen vnsers Getrewn Andren des Knollen, daz ir im sein Gut, daz ir im

genomen habt, solt widergeben vnd in zu ainen Mitburger wider aufnemen: also begern wir aber an ew vnd bitten mit Fleiss, daz ir im dasselb sein Gut widergebet vnd in durch vnsern Willen gütleich haltet. Daran tut ir vns ein sunder Wolgeuallen. Geben zu Wienn an Suntag nach sant Lamprechts Tag Anno Domini ɔc vicesimo nono. — D. d. per comitem de Schawnberg.

Den erbern, weisen, vnsern lieben Getrewn, dem Burgermaister vnd dem Rat zum Budweis.

16.

1436 d. 19. dubna na Helfenburce. — Purkrabí Václav Vlášek z Miloňovic: o odklad stání.

Služba má vám, páni a přietelé milí! Přišliť sú před mě Přibík ze Lhoty a Petr Železko z Turového a přiznali sú sě, že slibuji vám za Chvala z Lippovice vyrukujíce jeho od vás z vězenie na postavenie svým listem pod svými pečeťmi, jakož toho list hlavní plnějie svědčí. Protož prosím vás, abyste Chvalovi k stavení delší rok dali jako i prvé. Scriptum Helffenburg f. V. ante Georgii anno ɔc XXXVI°. — Václav Vlášek z Miloňovic, purkrabie na Helfenburce.

Múdrým a opatrným purgrmistrovi, rychtáři a radě města Českých Budějovic a slovutnému panoši Oldřiškovi z Hlavat[ec], přátelóm dobrým, buď dán d. d.

17.

1453 d. 5. července. — Rada města Třeboně: o naučení ve při dvou sousedů o vodu se střechy padající.

Službu svú vzkazujem, páni a súsedé milí, a dáváme vám věděti, kterak přistúpila dva súsedy, spolusúsedy naše, před nás před plné právo, a dal jeden druhému vinu, že z jeho dvoru podcházie jemu voda skrze zeď do sladovny, a tu se jemu škoda děje v jeho sladovně. A druhý súsed jest odporu učinil řka, že ta zeď té sladovny stojí na pravé mezi mezi jím a mezi súsedem předepsaným, a že [s] střechy té sladovny padá voda na jeho vlastní krunt podle té zdi té sladovny.

A tehdy my vyslyševše je, opatřili sme tu jistú škodu i tu vodu, kteráž s té střechy padá té sladovny, poradivše se, učinili sme nález mezi nimi takovýto: aby ta voda s té střechy padala tak, jako prvé jest padala, bez škody té jisté sladovny. Tehdy ten súsed, hospodář toho kruntu, nechtěje obyknúti [sic] našemu nálezu a pravě, že by ta voda padala a šla po jeho vlastniem kruntu, odvolal se jest na VMt na vyšé právo a chce tiem získati. Protož od VMti žádáme naučenie podle vašich práv spravedlivých. Datum f. V. in crastino sancti Procopii anno ɔc LIII. — Purgmistr a radda města Třeboňského.

Múdrým a opatrným pánuom purkmistrovi a radě města Budějevic, súseduom našim milým.

Rozhodnutí práva vyššího dle připojené poznámky znělo takto: Toto, což ste nám psali, bedlivě v radě našie sme považili; a poněvadž ste mezi súsedy tu škodu opatřili a vedle opatřenie vašeho nález mezi nimi učinili ve jméno boží, nález váš dobře nalezený potvrzujem.

18.

1455 d. 22. července v Týně n. Vlt. — Jindřich ze Sobětic: že propustí koně a vůz Rozvorky na rukojmí.

Službuť svú vzkazuji vám, opatrní a múdří přietelé milí! Jakož mi píšete o těch koních žádajíce, abych je pastorku Rozvorčinu propustil: věztež, žeť sú ti koni i s vozem tiem pacholkem Mikšovým z Vesce vedle Rozvorky právem staveni. I nehodíť mi jich tak propustiti, leč to právem miesto a konec vezme. Avšak vám k libosti chciť ty koně i s vozem na rukojmie dáti. Datum Tyn ipso die sancte Marie Magdalene annorum Domini ɔc LV^to^. — Henrich z Sobětic, seděním na Týně.

Múdrým a opatrným purkmistru a radě Českých Budějovic, přátelóm milým.

19.

1458 d. 8. března v Praze. — Podkomoří: aby zapravili summu hromničnou.

Službu svú vzkazuji, opatrní přietelé milí! Jakož jste měli dáti summu hromničnú nynie minulú do komory slavné paměti královy milosti krále Ladislave [sic], a potom miesto JMti urozenému pánu panu Jiříkovi zprávci tehdáž královstvie českého, ale již z daru milosti božie králi volenému Českému, i tiem jste meškali až do této chvíle: protožť žádám, abyšte již ji dali beze všie odpornosti a meškánie a položili ji u Ondřeje Puklice, spoluměštěnína vašeho, k ruce a do komory JKMti, jakožť vám teď na to kvitanci posielám. A on jmenovaný Puklice již vie, kam to bude mieti dále obrátiti a dáti vedle toho, jakož jemu jest rozkázáno, vašim právóm i svobodám beze všeho pohoršenie. Datum Prage f. IIII. post dominicam Oculi. — Vaněk z Valečova, podkomořie královstvie Českého.

Opatrným purkmistru a radě města Budějovic, přáteluom milým.

20.

(1463) d. 22. července na Peltni. — Písař královský Jan hájí se proti nařčení dvou sousedů, že je při obležení Vídně do škody připravil.

Službu svú vzkazuji, páni a přátelé milí! Zpraven jsem, že by Osvald mečieř s tovaryšem svým Jankem koželuhem před vámi a jinými dobrými lidmi mne pomlúvali praviec, že by skrze gleit muoj v škodu uvedeni byli. Milí páni! Toho sě v pravdě uptati muožete na dobrých lidech v Klosternewnburku na Uhrovi, Mikulášovi, Šelihovi i jiných, že oni sami tak sě v tom zachovali, že by netoliko o statky své, ale i o hrdla přijíti byli mohli. A abyšte jich neupřímnosti zpraveni byli, vězte,

že majíc ode mne gleit snad v ty časy vyšlý, dokudž KMt Vídně*) neobehnal, s rybami svými do Klášternewnburku přijevše, se mnú mluvili, abych sě k KMti přimluvil, aby s špíží doluov do Vídně puštěni byli. Poněvadž JMKá to město obehnati ráčil, nezdálo mi sě slušné o to s JMtí mluviti, aniž sem směl, aby snad JMt neřekl, že nepřátely JMti v obehnání fedruji. Pověděl sem jim věrně, aby své za penieze prodávali. A oni tak učiniti řekli. A potom doluov do obehnání na vodě s špíží prokrásti sě chtěli; a v tom blízko u Vídně polapeni byli. Kdyby byli sami neutekli, i o hrdla by byli přišli. Již pak porozuměti muožete, stala-li sě jim ode mne neb od lidí královských jaká křivda. I na panu Dobešovi JMti sě uptati muožete, že tak v pravdě jest.

Prosím vás, abyšte takovým lidem o mně nic zlého věřiti neráčili. Toho vám, jako svým milým pánuom a přáteluom, zasluhovati chci. Pakli sě jim vždy zdá, že by sě jim křivda stala, chci toho k rozeznání na vás neb na jiných dobrých lidech přestati. Tedť vám také jich psaní posielám, v kterémž také svú zlostí vypisují, že by je někto z Budějovic ke mně omluvil. Každémuť v tom křivdu činí. Bychť jim byl kdy co dobrého učiniti mohl, ne pro ně, než pro vás rád bych učinil, a což se ctí mohu, pro vašeho každého učiniti chci. Neb tomu věřím, že což jsú koli proti pánu mému JMti učinili, že to s vaší vuolí není. Datum na Peltni f. VI[ta] die Marie Magdalene**). — Jan písař KMti nynie na Peltni.

Vzácné opatrnosti pánuom, panu purgrmistru a radě města Budějovic, pánuom a přáteluom mým milým.

*) Víděň obléhal král Jiří r. 1462, zavolán byv ku pomoci od císaře Fridricha III., který od arciknížete Albrechta a měšťanstva Víděnského v samém hradě Víděnském byl uzavřen. — **) Svátek sv. Máří Magdaleny připadl na pátek r. 1463.

21.

1466 d. 15. února na Krumlově. — Purkrabí Jan z Petrovic: o pobrání soli Šteinmilnarovi.

Službu svú vzkazuji vám, slovutné opatrnosti páni a přietelé milí! A jakož mi píšete o člověka vašeho Šteinmilnara, kterémuž jest suol vzata, tomuť jsem porozuměl. I milí přietelé! Nevěřtež jeho výmluvám, neb tomu sami rozumiete, žeť tudy silnice spravedlivá k Budějovicóm nenie. Neb jsú se již tudy mnozí formané obrátili, páně milosti k veliké škodě. A již jest i voláno na mnohých miestech, aby tudy nejezdili; a vždy ještě přestati nechtie. I nenieť nynie páně milosti doma. Ale když JMt bohda doma bude, chciť to pro vás rád učiniti a s JMtí o to s pilností mluviti. Datum Crumlow sabato post Valentini anno Domini ꝯc LXVI[o]. — Jan z Petrovic, purkrabie Krumlovský.

Slovutné opatrnosti purkmistru a radě města Budějovic Českých, pánóm a přátelóm milým d[án buď].

22.

(1469 ?) na Maidšteině. — Kunáš z Machovic: aby poddaného jeho na rukojmí propustili.

Službu svú vzkazuji, opatrnie pánie a přieteli milí! Jako sem vám prvé psal o člověka o svého o Kubu a prose vás, aby ji [sic] na rukojmie dali, i toho se nestalo. I odepsali ste mi, žej vedlí zůstánie vzat a že se ch[c]ete na to dále vyptati; jestliže jest nevinen, že má své neviny požiti. I mám za to, že ste se mohli v ty chvieli dobře vieptati. A poněvadž mu žádný viny nedává, i věřím vám, že jej propustíte a statek mu vrátíte, kteréž [sic] mu jest vzat. A jestliže by se chtěli vdy dále ptáti, dajte jej na rukojmie, ať tu nesedí. A toho mi odpověď dajte listem svým. Datum na Maištaině. — Kunáš z Machovic a na Maištaině.

Moudré opatrnosti půl mistr [sic] a rdě [sic], pánóm a přátelóm milým.

23.

(1471 ?) na Orlíce. — Jaroslav Zmrzlík ze Svojšína zve ku koupi ryb z rybníku Těchařovského.

Službu svú vzkazuji, páni a sousedé a přátelé milí! Tajno vás nebuď, žeť spustím rybník Těchařovský; a ležíť u háje černého míli od Příbramě mezi Březnicí a Příbramí; a bude nalovení po s. Havle ve čtyřech dnech; a stál čtyři horka. Dobrý veliký rybník. A čber mám také dobrý, hodný, jakoť jej kdo má. Protož bude-li kdo chtieti kupovati, přijediž tu na ten čas a rajby [sic] sobě ohledaj. A já chci rok dáti na tajden před s. Jiřím najprv příštím, aby mi bylo placeno; a rukojmie ať jsú hodní, dobří z města vašeho. A také chci, ať by byli kroši bielí širocí aneb zlatí uherští aneb rajští; a kterak puojdou v zemi, také já tak budu bráti. A když ryby ohledáte a stržíte, již já vám dám přípis, kterak mají listové děláni býti. A protož dajte mi toho odpověď listem svým po tomto poslu, bude-li kto chtieti kupovati, ať bych jiných neobsielal. A také já dám slušný trh, kterakž jiným budu dávati. A také něco štik budu mieti; bude-li kto chtieti kupovati, bude mieti před sebú. Datum ex Orlik. — Jaroslav Zmrzlík z Svejšína a na Orlíku.

Vzácné opatrnosti pánuom purkmistru a konšeluom města Budějovic, souseduom a přáteluom mně milým.

24. 1472 d. 14. září v Přerově. — Jiřík ze Stráže: aby úředníku jeho Juristovi truhlice jeho byla vydána. Otištěn v AČ. IV. 65.

25. 1473 d. 12. února v Sedlci. — Petr Stoupenský z Huzné oznamuje, že věci Hiršlarovi pobral právem válečným. Otištěn v AČ. V. 344.

26. 1473 d. 21. února v Sedlci. — Mikuláš ze Sedlce přiznává se ke vzatku Hiršlarovi od Petra Stoupenského z Huzné učiněnému. Otištěn v AČ. V. 345.

27.

1473 d. 7. března na Lipnici. — Mikuláš Trčka z Lípy: strany vlašského vína.

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni a přietelé milí! Jakož mi píšete, že by moji vzeli XII lak vína vlaského na Vlašim ɔc. I vězte, milí přietelé, že ješce já o tom nic nevím, pro kterú příčinu jest sě to stalo. Neb sem ješce nynie na Vlašimi nebyl, jakž sem po Hromnicích sjel. Ale na to se ptáti budu. A jestliže bych já co proti tomuto křesťanskému přímiří učinil, ješto bych učiniti neměl, hotov sem na oprávcích přestati. A téhož od vaší strany žádám, aby mi se stalo. Datum Lippnicz dominica prima in capite jejunii anno Domini LXXIII°. — Mikuláš Trčka z Lípy ɔc.

Múdrým a opatrným pánuom purkmistru a radě města Budějovského přátelóm mým dobrým b[uď] d[o]d[án].

28. 1473 d. 23. března v Tatě. — Král Matyáš nařizuje, aby ve při své s Petrem Stoupenským stáli v Brně. Otištěn v AČ. VI. 51, 128.

29. 1473 d. 18. června na Krumlově. — Petr Stoupenský z Huzné: že ve při své s nimi chce se zachovati dle rozkazu krále Matyáše. Otištěn v AČ. V. 348.

30. 1474 d. 30. listopadu ve Vratislavi — Král Matyáš oznamuje o uzavřeném přímějí s králem Polským a synem jeho v Čechách a nařizuje, aby do něho vstoupili. Otištěn v AČ. VI. 52.

31. 1475 d. 31. srpna ve Vitorazi. — Zdeněk Konopišťský ze Šternberka radí, aby vyřídili věci své poselstvím ku králi, dříve než do války odtáhne. Otištěn v AČ. IV. 75.

32. 1476 d. 10. prosince v Horažďovicích. — Racek z Kocova znovu se opovídá a pomstu slibuje. Otištěn v AČ. IV. 86.

33.

(1477? d. 15. ledna). — Starší N. m. Pražského: aby Tůmovi nožíři zakázáno bylo užívati rázu věží, která král. majestátem vyhrazena jest Jakubovi nožíři.

Službu svú vzkazujeme, opatrní přietelé milí! Jakub nožieř, náš spoluměštěnín,*) kterýž tepe ráz věží na nožiech skrze obdarovánie majestátem od JMKské, pána našeho milostivého, vznesl jest na nás zpravuje, kterak jest také v jistotě zpraven, že Tuoma nožieř z České ulice, váš spolusúsed, všetečně ten ráz věží také na nožiech tepe, ješto jest to proti vuoli měštěnína našeho a proti slavnému obdarovánie, kteréž má na to od JMKské, ktož by koli ten ráz bil proti vuoli měštěnína našeho, ten aby s hrdlem i s statkem byl na JMKské ɔc. Protož to vědúce, věřímeť vám, jako přáteluom milým, že svrchupsanému Tuomovi přikážete, aťby on toho přestal, ač se chce škody a hněvu od JMKské uvarovati. Paklit by toho svévolně přestati nechtěl,

cožť jej z toho potká, ať žádnému viny nedává. Datum f. IIII. ante festum sancti Anthonii. — Starší obecní Nového města Pražského.

Opatrným purkmistru a konšeluom města Budějovského, přáteluom našim milým.

*) Jakub nožíř byl v letech 1478—1479 konšelem N. m. Pražského.

34.

1477 d. 25. března v Krumlově. — Purkrabí Kunrát z Petrovic: o vydání obstaveného koně.

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni a přietelé milí! Jakož jest Beneš, člověk poddaný váš, měl kuoň, kterýž jest byl člověka páně milosti, a ten člověk jej stavil v Hořicích jakožto kuoň svój, kterýž mu jest krádežem ukraden, ješto jest to věc vědomá a pruovodná; pak když jest Beneš o to ku právu stál, provedl jest člověk páně milosti, že jest to kuoň jeho, jenž mu jest krádežem ukraden byl. A Beneš jest jej pustil. Potom člověk ten prodal kuoň Kutnarovi do Hořic. A když jest ten Kutnar k vám přijel, tehdy jest jemu ten kuoň Cieglar u vás stavil. I věřím vám, že člověku tomuto kuoň jeho propustiti rozkážete bez dalších nesnází, poněvadž jest to provedeno, že jest to kuoň byl člověka pána mého a Beneš jej pustil; ať by skrze takové stavovánie dalších zmatkóv nepřišlo. Ex Crumlow f. III. ipso die Annunciationis beate Virginis anno ɔc LXXVII. — Kunrát z Petrovic, purkrabie na Krumlově.

Múdrým a opatrným pánóm purkmistru a radě města Budějovského, přátelóm milým.

35.

1477 d. 2. dubna v Krumlově. — Purkrabí Kunrát z Petrovic: opětně o obstaveného koně.

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni a přietelé milí! Jakož mi píšete na mé psanie dobře krátce a ukazujíce mi, poněvadž je Beneš na Cíglara na súseda vašeho nastúpil, a Cieglar že jest ten kuoň u vás nalezl a stavil: i divno mi se zdá vaše psanie, vědúce o tej věci, že jest ten kuoň staven v Hořicích právem. A vy jste psali rychtáři Hořickému, aby ten kuoň s práva propustil; jestliže by kto Benešovi vinu dal, že mu dosti chcete spravedlivého napopřieti. I neviem, z vašeho-li rozkázanie on ten kuoň pustil na tom právě, na kterémž je staven. Zdali ste se báli, že by se jemu dosti spravedlivého stalo na tom právě, že jste snad Benešovi rozkázali, aby on ten kuoň pustil, a vy potom abyšte jej na své právo dosáhli. I zdá mi se, že jest to proti všie spravedlnosti taková věc, kteráž se jest stala od súseduov vašich. Věřím vám, že vy ten kuoň propustíte. A jestliže by se Benešovi a Cieglarovi zdálo, aby ten kuoň tu zase na tom právě postaven byl, kde jest staven; pakli by se toho nestalo, ještě sem na páně milost nevznesl, ale již bych to musil

na pána JMt vznésti. Ex Crumlow f. IIII. post Palmarum anno Domini ɔc LXXVII°. — Kunrát z Petrovic, purkrabie na Krumlově.

Múdrým a opatrným pánóm purkmistru a radě města Budějovic přátelóm mým milým d[án buď].

36. 1477 d. 2. prosince na Zvíkově. — Bohuslav ze Švamberka žádá, aby mu poslali kotláře spravit pánev. Otištěn v AČ. XV. 22.

37.

1477 d. 3. prosince na Rabšteině. — Burjan z Gutšteina upomíná o slíbené víno rakouské.

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní přietelé milí! Jakož o svatém Havle nenie minulém měli jste mi dáti drajlink vína rakúského, a to jsú mi od vás přiřkli i za to slíbili Gerger forman z vašeho města, spolu s vámi obyvatel, Hanns Ruch šmíd a Petr Lewmajster škřidlář. Tomu sě jest od vás ani od nich dosti až posavad vždy ještě nestalo. Protož toho žádám a napomínám vás, abyšte mi to víno bez dalšieho prodlévánie na Rabštein zpuosobili a dali přivézti, abych vás o to nepotřeboval viece obsélati a nákladuov činiti. Neb jinak, nestalo-li by sě toho, musil bych sě v tom tak jmieti podle té potřeby, abych toho na vás dojíti mohl. A toho mi dajte odpověď listem svým po tomto poslu. Datum ex Rabsstein f. IIII. post festum s. Andree apostoli Domini annorum ɔc LXXVII°. — Burjan z Gutšteina na Nečtinách, najvyší kamermajster kr. Českého a hajtman krajóv Žatecského a Rakovnicského ɔc.

Múdrým a opatrným purkmistru a radě města Budějovic, přátelóm milým.

38. 1478 d. 2. dubna v Třeboni. — Hynek ze Švamberka: o napravení škod, jež služební jejich lidem jeho i jiným činili. Otištěn v AČ. IV. 91.

39. 1478 d. 4. dubna na Helfenburce. — Václav Vlček z Čenova slibuje držeti příměří i s měšťany a oznamuje, že porážka u Plzně nebyla tak veliká, jak se hlásalo. Otištěn v AČ. VI. 167.

40.

1478 d. 6. května na Helfenburce. — Purkrabí Jindřich ze Všechlap: že vozy pobrány byly pro nezaplacení mýta.

Službu svú vzkazuji, běhu přieměřného urozený přieteli milý! Jakož piešeš pánu mému JMti, že by psal Lhotskému, hajtmanu vašemu, že by chtěl to přieměří držeti s ním i s Budějovickémi: i věz, žeť pán můj JMt to přieměří drží a držeti míní až do toho času, ač jemu to držíno nenie. Než tito vozi sú pobráni proto, že sú mýto projeli a majta nedali, kteréž spravedlivě pánu mému JMti jmají dáti. Ex Helffenburg f. IIII. post Floriani anno ɔc LXXVIII°. — Jindřich ze Všechlap, purgrabie na Helfmburce.

Urozenému panoši Mikulášovi Pešíkovi z Bielé, miestohajtmanu na Budějovicích, přieteli běhu přieměřného d[án bu]ď.

41. 1478 d. 5. června na Helfenburce. — Václav Vlček z Čenova slibuje zachovati příměří a oznamuje, že náhradu vzal si za mýto, jež mu projeli. Otištěn v AČ. VI. 169.

42.

1478 d. 22. června v Poděbradech. — Kníže Hynek slibuje hejtmanu v B., že škoda městu od Václava Vlčka způsobená bude opravena.

Hynek [z] božie milosti kníže Minstrberský, hrabě Gladský ꝛc. Urozený nám zvláště milý! Psaní tvému, kteréž jsi nám učinil o to, což se dotýče Václava Vlčka, kterak by Budějovským škodu učinil spáliv jim ves, porozuměli jsme. I věziž, že ihned o to píšem králi Českému JMti žádajíce toho, aby JMt téhož Václava Vlčka k tomu držal, aby on škodu tu jim zase opravil, tak aby se jim dosti stalo. A za jiné nemáme, než že se tak král JMt k tomu mieti bude, aby se jim dosti stalo. A tobě z toho děkujeme jako dobrému člověku, že se tak v tom máš a zachováváš podle příměří tohoto, kteréž se jest skrze nás tak stalo podle rozkázání krále Uherského JMti, pána našeho milostivého, že jsi zase na něho nic takového nepočínal. A věřímeť, že tak předse i ještě učiníš a nic počínati nebudeš. Nebo jestliže by co strana odporná učinila a se dopustila, my o to ihned státi chcem, aby opraveno bylo, a to příměří učiněné aby předse zachováno bylo. Datum Podiebrad f. II. Johannis Baptiste*) annorum domini ꝛc LXXVIII.

Urozenému panoši Václavovi Lhockému z Zásmuk, hajtmanu na Budějoviciech, nám zvláště milému.

*) R. 1478 připadl svátek sv. Jana Křt. na středu. Písař vynechal tu patrně „ante“. F. II. ante J. B. bylo pondělí d. 22. června.

43. 1478 d. 1. srpna na Hluboké. — Racek ze Švamberka slibuje, že vyptá se na vše Crhana, jak domů přijde. Otištěn v AČ. XV. 29.

44. 1478 d. 13. srpna na Hluboké. — Racek ze Švamberka slibuje, že se poptá, kdo jim pepř, koně a jiné ještě věci pobral. Otištěn v AČ. XV. 30.

45.

1478 d. 19. srpna na Nových Hradech. — Wolf sv. p. na Grafneku posílá purkrabího místo sebe.

Službu svú vzkazuji, múdrý a opatrný súsedé milý. Tedť posielám k vám Mikuláše Cvittara purkrabí svého, listu tohoto ukazatele, kterémužto poručil sem s vámi mluviti, což se roku dotýče mezi vámi a hajtmanem Vitorazským. I protož abyšte jemu toho věřili, jakož bych s vámi sám osobně mluvil. Ex Nouo Castro

f. IIII. ante sancti Bartholomei appostoli anno Domini ɔc LXXVIII°. — Wolf svobodný pán na Groffnegku.

Múdrým a opatrným purkmistru a radě města Budějovského, súsedóm milým.

46. 1478 d. 17. září v Krumlově. — Purkrabí Kunrát z Petrovic posílá list Racka Kocovského. Otištěn v AČ. IV. 92.

47. 1478 d. 21. září na Hluboké. — Racek ze Švamberka slibuje vyptati se na viníka. Otištěn v AČ. XV. 31.

48. 1478 d. 26. listopadu ve Vácově. — Král Matyáš oznamuje, že již s králem Českým úplný pokoj jest, aby dle toho se zachovali. Otištěn v AČ. VI. 60, kdež počátek druhé věty má zníti: „Protož vy již nic nepřátelského . . . “

49.

1479 d. 24. dubna v Praze. — Nejvyšší úředníci zemští žádají, aby za příčinou sjezdu krále Českého s králem Matyášem všecky pře o dluhy na čas byly zastaveny.

Službu svú vzkazujem, opatrní přietelé milí! Vědětiť vám dáváme, že na tom mezi jinými věcmi od pánuov, rytieřstva i měst JMKské poddaných zuostáno jest na tomto nynějším sněmu v Praze, aby leženie, lánie i škod vedenie pro všecky dluhy zastaveny bylo [sic] všudy po zemi České, a to do svatého Havla najprvé příštieho a dvě neděli potom, a to pro tento nynější sjezd, kterýž král JMt, pán náš najmilostivější, má mieti s najjasnějším kniežetem a pánem panem Mathiášem králem uherským ɔc JMtí. Protož myť vás prosíme i vám věříme, že vy pro obecné dobré všecka leženie, lánie i škod vedenie pro dluhy zastavíte tu u vás v městě do času již psaného, znajíce a věddúce to, že své [sic] potřeby při dckách i také před králem JMtí svobodně jednají a spravedlivé sě vám děje, když vám potřeba jest, a že sě vám ty věci nezavierají. I znajíce a vědúce to, plné doufánie do vás máme, že králi JMti k vuoli a k naší žádosti i také pro obecné dobré v tom tak sě mieti budete, jakožť vám píšem. Dán v Praze v sobotu po svatém Jiří anno ɔc LXXIX°. — Jan z Janovic na Petrspurce, najvyší purkrabie Pražský. — Jan z Cimburka na Boleslavi, najvyší komorník královstvie Českého a hajthman kraje Boleslavského. — Puota z Ryzmberka na Švihově, najvyší sudí královstvie Českého. — Mikuláš z Lanštýna, najvyší písař desk zemských, a Jan z Rúpova, hofmistr dvoru královy milosti.

Opatrným purkmistru a konšelóm města Českých Budějovic, přátelóm milým.

50.

1479 d. 30. dubna na Vimberce. — Purkrabí Jiřík z Koblúčna: aby zloději byli ještě ve vězení podržáni.

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní přietelé milí! Lidé Pasovského biskupa JMti a jeden člověk páně Hanušuov, je Wolfuov, zpravili sú mě, když sú

hnali na silnici pána mého JMti, že tu na též silnici u samého městečka u Záblatie zlúpeni sú zlodějsky ꝛc, a ti jistí zloději že by od vás zjímáni byli a jsú v kázni vaší. I milí přietelé! Račte věděti, že pán muoj JMt nemá v této mieře s žádným nepřátelského nic činiti; a ktož by JMti na silnici překážel, toho JMt každému hájí a hájiti mienî. A poněvadž ti lúpežníci svévolně a zlodějsky útok na ty chudé lidi učinili sú, prosím já vás, že to ráčíte pro pána mého JMt učiniti a těch lúpežníkuov pozdržeti až do mého pána JMti příjezdy z Prahy. A také vás prosím, že s těmi chudými lidmi milostivě naložíte, což jest jich pobraného u těch zlodějuov a vzato. Tohoť vám úplně věřím jako dle dobrého súsectva, že to pro pána mého JMt ráčíte učiniti. Odpovědi vašie žádám po tomto poslu. Datum ex Wintrberg f. VI. post Marci anno ꝛc LXXVIIII⁰. — Jiřík z Koblúčna, purgrabie na Winterberce.

Múdrým a opatrným panu purkmistru a radě města Budijovic Českých, přáteluom milým buď d[án].

51.

1479 d. 16. června na Hluboké. — Purkrabí Jan ml. z Kněžic stěžuje si, že dali gleit lidem Eicingerovým.

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni, přietelé milí! Zpraven jsem, že byšte Martinovi, Šmikovu tovaryši, Matuškovi z Munic a jich tovaryšóm, služebníkóm páně Encigarovým, gleit dali, kteřížto, jakož mě vystřiehají, na nic na jiného nepřišli, než aby škodu lidem pána mého JMti a pomocníkóm učinili i také služebníkóm. Věřím já vám jako přátelóm dobrým, že tu věc opatříte, aby s zámku vašeho pánu mému JMti škoda se žádná nestala, aby potomně k vám o to hleděno nebylo, jestliže by se jaká škoda od nich stala odtud. Odpovědi žádám po témž. Ex Hluboka f. IIII. post s. Viti anno ꝛc LXXIX⁰. — Jan mlazší z Kněžic, purgrabie na Hluboké.

Múdrým a opatrným pánóm purkmistru a radě města Budějovského, přátelóm dobrým.

52.

1479 d. 28. června. — Rada města Vodňan: že ujistila se dobytkem, jenž byl pobrán.

Službu naši, múdří a opatrní súsedé a přietelé milí, vzkazujem! Píšete nám, kterak jest dobytek lidem vašim pobrán zlodějsky. Toho jest nám líto, neb již by mělo to zlé přestati. A žádáte, aby byl navrácen, jestliže by optán byl. Súsedé milí! Když sme přezvěděli o dobytku v pátek k večeru, hned sme poslali jiezdné i píšie [pěší]; i jest něco dobytka přihnáno, k němuž se hlásil Čuba pravě, že jej kúpil od Turka a Výborného a že to chce provésti jimi, kteříž, jakož sme zpraveni, jsú vaši odpovědní. Avšak pro dobré súsedstvie do vašeho na vás vznesenie ujištěn jest ten dobytek, aby utracen nebyl, což jest jeho zastiženo. A z toho vyrozuměti

muožete, kto jsú dobytky pobrali. Datum f. II. in vigilia beatorum Petri et Pauli apostolorum anno Domini ɔc LXXIX°. — Purgrmistr a rada města Vodňan.

Múdrým a opatrným purgrmistru a radě města Českých Budějovic, súsedóm a přátelóm milým.

53.

1479 d. 30. června. — Rada města Vodňan: že Čuba dobytek propustiti nechce.

Službu naši, múdří a opatrní súsedé a přietelé milí, vzkazujem! Jakož píšete dosti obšířně [sic] oznamujíce tu věc, která jest mezi vámi a Turkem s Výborným, žádajíce, aby ten dobytek propuštěn byl ɔc. Súsedé milí! S pilností sme o to mluvili s Čubú. Tak praví, že nemienį pustiti, což jest kúpil, leč jemu peniezi, které zaň dal, VIII ſſ navráceni budú, aneb že o to chce státi před panem Lvem nebo před panem Strakonickým anebo před panem Vimberským aneb před statečným Václavem Vlčkem. Datum f. IIII. die s. Pauli apostoli anno ɔc LXXIX°. — Purgrmistr a rada města Vodňan.

Múdrým a opatrným purgrmistru a radě města Českých Budějovic, súsedóm a přátelóm milým.

54.

1479 d. 2. července. — Rada města Vodňan odpírá tomu, že by spor o vzatý dobytek patřil před právo jejich.

Službu naši, múdří a opatrní súsedé a přietelé milí, vzkazujem! Psali ste nám, poněvadž ten dobytek jest do města našeho vehnán, že chcete právem naším s Čubú o to býti ohledáni ɔc. Súsedé milí! Psali sme vám v prvniem listu dosti rozomně, kterak přezvěděvše o tom dobytku, nevědúce, čí jest, i rozkázali sme jej přihnati. Ale byť byl na město naše po zajetí hned vehnán, tomuť my odpieráme. A taková věc podle námluv i svolenie kraje, máme za to, že viece náleží k ohledání pány JMtí, poněvadž pan hauptman kraje JMt doma nenie, nežli právem městským. I zdá-li se vám kterého zvoliti, jakož Čuba podává, on praví, že chce před JMtí s vámi státi. Datum f. VI. die Visitacionis Elizabeth per Virginem sanctam anno ɔc LXXIX°. — Purgrmistr a rada města Vodňan.

Múdrým a opatrným purgrmistru a radě města Českých Budějovic, súsedóm a přátelóm milým.

55.

1479 d. 7. července. — Rada města Vodňan ustanovuje den k stání.

Službu naši, múdří a opatrní súsedé a přátelé milí, vzkazujem! O dobytek námi zastavený rok vám pokládáme tento pátek najprv příští ráno, že vás s Čubú

chcme o to slyšeti; a též jsme i Čubovi pověděli. Datum f. IIII. post sancti Johannis Hus festivitatem anno ɔc LXXIX⁰. — Purgrmistr a rada města Vodňan.

Múdrým a opatrným purgrmistru a radě města Českých Budějovic, súsedóm a přátelóm milým.

56.

1479 d. 29. července na Hluboké. — Purkrabí Jan ml. z Kněžic: aby poddaného z vězení propustili.

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni a přietelé milí! Zpraven jsem, že byšte Buzka z Hrdějovic, člověka pána mého JMti pod úřadem mým, vsadili, mně naň nic nežalovavše. Než tak slyším, že by nějakú škodu v horách pána mého JMti na lesu učinil, kterážto věc a škoda přislušie k soudu ouředničiemu. Jestliže by co učinil a naň to uvedeno bylo, musil by opraviti tak, jakož od staradávna právo jest, a k tomu vedle toho kázán by byl, jakož na to slušie. I divno mi to do vás, že ste jeho vsadili a vězíte, ješto ta věc vedle té škody nepříslušie k vám. I věřím vám, že člověka pána mého JMti propustíte. A jestliže by co povinen byl, má práv býti, jakož od staradávna právo jest. Toho žádám odpovědi po tomto poslu. Ex Hluboka f. V. post s. Jacobi anno ɔc LXXIX⁰. — Jan mlazší z Kněžic, purgrabie na Hluboké.

Múdrým a opatrným pánóm purkmistru a radě města Budějovic, přátelom milým.

57.

1479 d. 17. srpna. — Rada města Vodňan ustanovuje den k stání.

Službu naši, múdří a opatrní súsedé a přietelé milí, vzkazujem! Tajno vás nebuď, že Čuba ten dobytek vyručený chce mieti a praví, že při smlúvě, která jest mezi vámi a Výborným s Turkem učiněna, to pojato nenie. I položili sme jemu o to rok tento pondělí najprv příští, vám ten den oznamujíce k stání. Neb jinač rukojmí za ten dobytek musili bychme napomenúti, ač to vámi nebude-li opatřeno. Datum f. III. post Ascensionem gloriose Christifere anno ɔc LXXIX⁰. Purgrmistr a rada města Vodňan.

Múdrým a opatrným purgrmistru a radě města Českých Budějovic, súsedóm a přátelóm dobrým.

58.

1479 d. 9. října. — Odolen z Chyš, hejtman Prachatický: aby zloděje ještě ve vazbě podrželi.

Služba má vám, slovutně múdří páni a přietelé milí! Psalť sem prvé vašemu rychtáři žádaje toho, aby ti zloději byli podržáni, až bych k vám súsedy o tu věc poslal ɔc; a v tom sem obeslal purgrabí páně Winterberského. A on mi píše, že

VMti prosí v svém listu, abyste těch zlodějuov podrželi až do příjezdy jeho pána s sněmu. I tudiež já vás, páni milí, za též prosím, abyšte jich pozdrželi těch zlodějóv až do příjezdy pana Burjána poručníka. A takéť prosím, co jest při těch zlodějích súmařského nalezeno, aby vedle milosti jim bylo vráceno. Datum sabato post festum s. Francisci anno Domini ꝛc LXXIX°. Odpovědi žádám po tomto poslu. — Vodolen z Chyš, havptman Prachatický.

Slovutně múdrým purkmistru a radě, pánóm města Budějovic, přátelóm dobrým d[án buď].

59.

1479 d. 10. října v Holkově. — Matěj z Holkova: aby zajaté jeho služebníky propustili.

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni milí! A jakož sem vám včera psal, co se dotýče služebníkuov mých, kteréž ste mi zjímali, a já na vás žádné péče nemám. A také abyste věděli, že sú ke mně včera dva posly přišla, chci-li jim ty vozníky dáti na peniezeh [sic] biskupa Passovského, že mi chtie určiti Rejslíkem z Prachatic. I ještě sta ta posly u mne. Nechcete-li tomu věřiti, poslete někoho, ať s nimi mluvie, oč jsú posláni. Anebo poslete k rychtáři do Záblatie. On vás té věci zpraví, že jsú je u něho najali ty posly, aby ke mne pro ty koně sli a aby je vyplatili. I věřím já vám jako súsedóm svým, že mi o to viece sláti [sic] nedáte a že mi je propustíte. Datum ex Holkow dominico ante festum sancti Galli ꝛc. — Matěj z Holkova.

Múdrým a opatrným pánóm purkmistru a radě města Budějovic Českých súsedóm mým mne přéznivým buď d[án].

60.

1479 d. 13. října v Holkově. — Matěj z Holkova: aby služebníky jeho i s věcmi jim pobranými mu vydali.

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni milí! A jakož sem vám již několikrát psal o služebníky své, které ste mi zjímali, a já sem na vás žádné péče neměl. I nedali ste mi žádné odpovědi. I rozumiem tomu, že se mnú svú vóli máte. Věztež, žeť budu o vás rozpisovati dobrým lidem, kterak ste mi služebníky zjímali, a já sem na vás žádné péče neměl. Než služebníci moji hleděli sú mých nepřátel, s kterýmiž já činiti mám. A psal sem vám v listu, kterak sú Němci poslali ke mně lidi pana Vimberského z Záblatie, abych jim ty koně navrátil na penězích, kteréž ste vy pobrali služebníkóm mým a je s těmi koňmi zjímali. I protož ještě já vám věřím jako súsedóm, že vy na se té věci nedopustíte a že mi mé služebníky propustíte a jim navrátíte, což jest jim pobráno. Odpovědi žádám po tomto poslu. Datum ex Holkow f. IIII. ante festum sancti Galli annorum ꝛc LXXIX. — Matěj z Holkova.

Múdrým a opatrným purkmistru a radě města Budějovic, přátelóm a súsedóm milým d[án buď].

61.

1479 d. 20. listopadu na Hluboké. — Hejtman a purkrabí žádají za propuštění dvou služebníků.

Službu svú vzkazujeme, vzáctné opatrnosti páni a přietelé milí! Jakož jsme vám prvé psali o puškaře a Svátka, služebníky pána našeho JMti, prosiece, aby propuštěni byli: ještě prosíme, aby propuštěni byli. Pakli by se vám toho nezdálo učiniti, ale dajte jim rok na čest a na vieru; však jsú pacholci dobří a stavěti se budú. Neb starší jich, s kterýmiž jsú v rotě, o to tuze mluvie, že byšte k nim příčiny slušné neměli; a také již lidi některé rozpúštieme, a takoví svévolní aby nějaké škody neučinili. Odpovědi žádáme. Ex Hluboka sabbato post s. Elisabeth anno ɔc LXXIX°. — Jan Polák z Karukova hajtman a Jan mlazší z Kněžic purgrabie na Hluboké.

Slovutné a vzáctné opatrnosti pánóm purgmistru a radě města Budějovic, přátelóm dobrým.

62. 1480 d. 11. února na Blatné. — Lev z Rožmitála důtklivě upomíná o dluh. Otištěn v AČ. VI. 191.

63. 1480 d. 11. května na Krumlově. — Vok z Rožmberka ohrazuje se proti tomu, že služebníka jeho Jana Puklici v městě trpěti nechtějí. Otištěn v AČ. X. 41.

64.

1480 d. 17. května v Praze. — Král Vladislav upomíná o splacení uložené pomoci.

Vladislav z božie milosti král Český a markrabie Moravský etc. Opatrní věrní milí! Psali jsme vám prvé toho žádajíc, abyšte vy pro naše i obecné dobré nám také pomoc učinili, jakož jsme vám jmenovitě dali to v prvniem listu našem znáti, co té pomoci na vás žádáme a do kterého času tu pomoc měli byšte nám do Prahy přinésti, jakož pak tomu všemu šíře z prvnieho našeho psanie mohli jste porozuměti. I divíme se tomu, že vy na to žádné odpovědi nám tak dlúho nedali ste. Protož ještěť od vás s pilností žádáme i věříme vám, že vy všech výmluv nechajíce, vedle našeho vám prvnieho psanie tu pomoc v té summě grošuov českých nám do Prahy pošlete v tom neprodlévajíce, a že v tom povolně sě jmieti budete, znajíc a vědúce, že již kniežata, páni a rytieřstvo nám tu pomoc jsú dali. A myť vám to nynie i potom milostivě vším dobrým budem vzpomínati. Dán v Praze v středu po svaté Sophii královstvie našeho leta devátého. — Ad mandatum domini regis.

Opatrným purkmistru a konšelóm města Českých Budějovic, věrným našim milým.

65.

1480 d. 8. července. — Vilém z Doudleb, purkrabí na Krumlově, píše o sirotka.

Službu svú vzkazuji, opatrní páni a přietelé milí! Jakož mi píšete o sirotka páně milosti, porozuměl sem ɔc. Věřím já vám, milí páni a přietelé, že vy sirotka páně milosti k tomu držeti budete, aby ona se za pánem JMtí osadila; nebť pán JMt jinač statkuov sirotkóm propustiti nechce, leč se za JMtí na panství osadí. Datum sabbato post s. Procopii anno ɔc LXXX°. — Vilém z Dúdleb, purkrabie na Krumlově.

Múdrým a opatrným purgmistru a radě města Budějovského, pánóm a přátelóm milým.

66. 1480 d. 11. července na Krumlově. — Vok z Rožmberka: že Hojdarovi statek jeho prozatím vydán býti nemůže. Otištěn v AČ. X. 42.

67. 1480 d. 15. prosince v Praze. — Podkomoří kr. Č. přimlouvá se za Jana ml. Puklici a dává zprávu o roku s Vokem z Rožmberka a o loupežnících kol Hluboké. Otištěn v AČ. VII. 403.

68.

1480 [?] v Týně n. Vltavou. — Jan Čabelický ze Soutic slibuje srovnati souseda jejich se Šimkem.

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni a přietelé milí! Jakož mi píšete o spolusúseda vašeho, tomu sem porozoměl ɔc, při tom připomínajíc mi poselstvie páně Pešíkovo i jiných. I vie dobře pan Pešík, když jest se mnú o túž věc mluvil, že nenie na ničemž konečném postaveno. A také v paměti muožte mieti, když sem některé časy jel s panem Zdeslavem JMtí do Krumlova, tu jest týž pán a farář váš žádali mě za to, abych tu věc mimo se pustil. Toho mi se učiniti nezdálo neb sem na svém poddaném ten základ vzel. A přitom dotýčete, že by Šimek [s] svým odporníkem smluven i smířen byl. Však toho neodpierá. Ale o ten základ, kterýž mně dán jest, miesta a konce žádného nemá. Neb mě Šimek tak zpravuje, žej několikrát žaloval o tu věc, a vždy mu se prodlévalo až dosavád. I milí páni a přietelé! Muožte to dobře znáti; byť to miesto a konec vzalo, že by napřed psaný pán JMt i farář váš se mnú o to potom nemluvili; než proto já dle dobrého súsedstvie chci se k tomu přičiniti rád, aby ta věc některak k konci a k miestu přišla. Ex Tayn. — Jan Čabelický z Sútic a na Tajně.

Múdrým a opatrným pánóm purgrmistru a radě města Budějovského, přátelóm mým milým.

69.

1481 d. 29. června v Bernarticích. — Burjan z Lažan posílá pro mistra popravního.

Burjan z Lažan a na Bernarticích. Múdré opatrnosti pánóm purkmistru a radě města Budějovského! Službu vám svú vzkazuji, páni a přietelé milí! Jakož

mi píšete, abych od vás mistra vedle starodávních práv vyručil a poň poslal: i teď poň posielám a slibuji vám jej zase postaviti pod základem padesáti kopami míšeňských grošóv propadenie na Budějovicích u vaši moc. A to vám tiemto listem slibuji. Než toto sobě znamenitě vymlúvám: Jestliže by týž mistr kam šel aneb jel jinam bez mé vóle a sobě volně, žeť bych v tom základem hynúti nechtěl. Ale jinač jej vám slibuji postaviti. Dán na Bernarticích v pátek den svatého Petra a Pavla apoštolóv božích léta ɔc LXXXI°.

70.

1481 d. 16. července v Krumlově. — Purkrabí Vilém z Doudleb: aby poddanému dědictví bylo vydáno.

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni a přítelé milí! Předstúpil před mě pána mého JMti člověk jménem Glimbl z Roznberka a zpravil mně, že by sestra jeho Anna tu umřela u vás u Mikle sladovníka, a ten statek, kterýž ona nechala, jemu poručila a naň spravedlivě spadl. I protož prosím vás, v čemž by člověk pána mého JMti spravedlivost měl, že ho při tom zuostaviete, jemu radni a pomocni v tom budete, v túž libosti okázánie. Datum Crumaw f. II. post Margarethe anno LXXXI. — Vilém z Dúdleb, purkrabie na Krumlově.

Múdrým a opatrným pánóm purkmistru a radě města Budějovského, přátelóm milým.

71. 1481 d. 23. listopadu v Praze. — Podkomoří kr. Č.: aby vyslali posly na sněm a zapravili loňské summy hromničné. Otištěn v AČ. V. 404 a VII. 403.

72.

1482 d. 9. ledna na Krumlově. — Purkrabí Vilém z Doudleb táže se, mají-li něco proti Vícencovi.

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní přietelé milí! Vznesl jest na mě Vícenec, kterak by jej někteří lidé vystřiehali, aby na vás péči jměl a aby se vás vystřiehal. I prosil jest mne, abych vám psal, že se poddává na mě, ktož by mu z čeho vinu dával, že chce přede mnú práv býti. Protož to vědúc, prosím vás, dajte mi tu věc znáti listem svým, má-li na vás péči mieti čili nic. Ex Crumlow f. IIII. post Epifaniam Domini anno ɔc LXXXII°. — Vilém z Dúdleb, purkrabie na Krumlově.

Múdrým a opatrným purkmistru a radě města Budějovského, přátelóm milým.

73. 1482 d. 11. května na Krumlově. — Vok z Rožmberka: že zboží Vítovi bylo obstaveno pro dluh. Otištěn v AČ. X. 45.

74.

1482 d. 9. července. — **Rada města Vodňan slibuje, že ve věci souseda Matyáše spravedlivě bude rozhodnuto.**

Službu naši, múdří a opatrní súsedé a přietelé milí, vzkazujem! Píšete o Matyáše súseda vašeho, aby jemu navráceno bylo, co jest od pana podkomoří JMti nám skrze posly naše rozkázáno sc. Súsedé a přietelé milí! Máme za to, že vás tajno nenie, když jest o též stál Matyáš, že jemu slušného a spravedlivého jsme podávali, chtiece to právy svými vyhledati. I maje rok k tomu složený, nestál jest. A v tom se s žalobú utekl. Ješto jest nám to divné, že přes naše spravedlné podánie to učinil. Protož dajte nám to znáti, chce-li na právě našem o to státi; a budeť jemu rok složen. Neb rozomiete tomu, že sám býti musí, poněvadž ta věc netoliko jeho, ale i jiných se dotýče. A také Matyáš jest křivé a ovšem neduovodné řeči o nás mluvil; ješto vám, jako súsedóm a přátelóm svým milým, věříme, že nás litujíc, jeho z toho kárati budete. Datum f. III. ante Septem fratrum sollennitatem anno sc. LXXXII°. — Purgrmistr a rada města Vodňan.

Múdrým a opatrným purgrmistru a radě města Českých Budějovic, súsedóm a přátelóm našim milým.

75.

1482 d. 15. července. — **Rada města Mostu žádá jménem Anežky, aby dům její na Hanuše kramáře byl přepsán.**

Službu naši vzkazujem, múdří a opatrní přietelé, milí páni! Anežka, vašeho města někdy obyvatelnice, písaře našeho městského manželka, na nás vznesla jest, kterak ona domek svój Hanušovi kramáři, spolutrpíciemu vašemu, za jmenovitú summu peněz řádně a právě jest prodala, a ty penieze, kteréž již pověděný Hanuš, spolusúsed váš, vedle trhu mezi nimi svoleném [sic] jie za ten domek dáti jměl a vypraviti časem na to uloženým, že úplně jie dány a u vděčnosti položeny jsú, a že to od něho za dosti přijímá, v sedící raddě našie seznala jest. Dále nám oznamujíc, kterak ona ten domek nadepsanému spolusúsedu vašemu vedle řádu a obyčeje města vašeho, ač by jie to možné bylo, ráda by otevzdati chtěla, aby jemu vepsán byl. Poněvadž pak pro dalekost a nebezpečnost cesty i z jiných hodných příčin jie sě k vám osobně o to vypraviti nevidie potřebné, protož ona před námi z plným povolením manžele jejieho výš dotčeného té věci, což sě vzdánie domu toho prodaného i vepsánie do kněh vašich městských dotýče, všicku jejie zpravedlivost a právo vašie opatrnosti k zpuosobenie a řízenie konečnému mocně vzdala a poručila jest, vzdává a poručí tak úplně, jakož by sama životně a postatně [sic] to jednala neb činila a činiti z práva mohla. Vás také my z strany své prosiece, což by vás v této mieře týž Hanuš kramář, súsed váš, potřeboval, že jemu dle žádosti súsedy našie

nadepsané k tomu raddni a pomocni budete, pro túž neb větčí odplatu, to zvlášť pro nás učiniece. Data [sic] die Diuisionis apostolorum anni ꝛc LXXX secundi. — Purgmistr a radda města Mostu.

Múdrým a opatrným purkmistru a radě města Budějovic Českých, přátelóm milým.

76.

1482 d. 3. září v Linci. — Rada městská oznamuje, že zajatci již jsou odsouzeni, a omlouvá se, že výpovědi jejich nyní neposílá.

Erwer weis, liebin Frewndt, vnsern Dinst mit guetem Willenn beuor! Eur Schreibn vns icz getan von wegen der gefanngen Lewt, so wir in vnser Venkchnuss halten, haben wir vernomen, auch euren Poten in seiner Werbung. Lassenn wir eur Weishait wissenn, das dieselbn Leüt verurtailt sind vnd nun gericht werdn. Wellet vns zu gut aufnemmen, das wir euch icz ir Bekanntnuss nicht verkündt habn. Geben zu Lynncz an Erichtag nach Egidi anno ꝛc LXXXII. — Richter vnd Rat der Stat zu Lynncz.

Den ersamen, weisn Burgermaister vnd Rat der Stat Budweis, vnsern gueten Frewnden.

77. 1482 d. 16. září na Krumlově. — Vok z Rožmberka: o náhradu pro Šimona z Netolic. Otištěn v AČ. IV. 97.

78.

1482 d. 30. září na poli u Ebersdorfu. — Suchan z Knína žádá za odklad stání.

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni, páni milí! A jakož sem se měl stavěti VMti na den sv. Havla najprv přištieho: i to Buoh vie, že pro pilnú potřebu pána svého, césaře JMti, nemohu tomu dost učiniti. Než vždy VMti prosím, jakožto pánóv milostivých, že mi ráčíte roku dalšieho přidati. Neb na poli ležíme proti králi Uherskému. I móžte VMt té věci rozuměti, že by mně nebylo se ctí s pole jeti od těch dobrých lidí. Neb jsú u Viedni volali, kto by od nich s pole jel, že jest zrádce. I vždy VMti prosím, račte mi roku přidati, abych se VMti se ctí stavěl jako dobrý člověk. Odpovědi žádám od VMti milostivé.*) Datum f. II. na poli u Ebrsstorfu den sv. Jeronyma annorum ꝛc LXXXII°. — Suchan z Knína.

Múdrým a opatrným pánóm purkmistru a radě města Českých Budějovic, pánóm milostivým.

*) Bylo mu povoleno, jak svědčí poznámka na listu: „Až do s. Jiří jmá rok anno ꝛc LXXXIII.“

79.

1482 d. 15. prosince. — **Purkrabí na Hluboké Vilém z Přestání: aby Hojmanovi z Bavorovic grunt od dluhu byl očištěn.**

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni, přietelé milí! Vznesl jest na mě Hojman z Bavorovic, člověk pána mého JMti pod mým úřadem, že jest sfrajmarčil o grunth s Švorchanzlem, člověkem vaším z Vrbného, kterýž prvé v Bavorovicích byl. A týž Švorchanzl, člověk váš, slíbil jemu grunth očistiti a osvoboditi ode všech dluhuov. I našli jsú nynie dávní dluh na tom grunthu IIII ſſ, kteréž měly vyplněny býti po smrti Ruobar [sic] ještě za krále Jiřie slavné paměti. I věřím vám, že nadepsaného Švorchanzle k tomu přidržíte, aby člověku pána mého JMti grunth osvobozen a očištěn byl, neb se musil on o ně smluviti. Odpovědi žádám. Datum dominico post Lucie anno ꝯc LXXXII°. — Vilém z Přestánie, purgrabie na Hluboké.

Múdrým a opatrným pánóm purkmistru a radě města Budějovic, přátelóm milým.

80.

1482 d. 17. prosince v Táboře. — **Kuneš z Brozánek a Pavel ze Sedlčan přijíždějíce obnovit úřad konšelský, žádají za ozbrojený průvod.**

Službu svú vzkazujem, opatrní páni a přietelé milí! Věděti vám dáváme, že od pana podkomořieho JMti vysláni jsúc do tohoto kraje pro opatřenie úřadu konšelského, úmysl máme, dá-li Buoh, ve čtvrtek k vám s Thábora vypraviti sě. Protož vás prosíme, že ráčíte proti nám několik jiezdných do Bukovska vyslati tiem ranějie, abychom bez škody k vám projieti mohli. Datum Thabor f. III. ante festum s. Thome apostoli annorum Domini ꝯc LXXXII°. — Kuneš z Brozánek a Pavel z Sedlčan.

Opatrným pánóm purkmistru a konšelóm města Budějovic Českých, přátelóm našim milým.

81.

1483 d. 14. ledna v Myslově. — **Farář Jakub žádá za opatření věcí svých.**

Modlitvu svú vzkazuji, opatrní páni milí! A jakož ste mi psali v puostě najprv minulém, abych osobně k vám se vypravil o ty věci, totiž o formáty a o dluh, kterýž mi pozůstal nebožtík Zigmund kutréř a kněz Zigmund: muožte to dobře znáti, že ten čas nelze mi odjíti od fary, a nynie též pro ránu boží. Protož prosím vašie opatrnosti, jakožto pánuov svých milých, abyšte tu věc tak ráčili opatřiti, aby mi formáty straceny nebyly a dluh ten zaplacen byl. A jestliže by se toho nestalo, mušel bych tu věc na pána svého JMt znésti. I věřím, že se k tomu přičiníte a mně o to déle pracovati nedáte. Datum in Mislau fer. III. ante Anthonii anno Domini M°CCCC°LXXXIII. — Kněz Jakub z Budějovic, farář v Myslově.

Opatrným purkmistru a radě města Budějovského, pánuom mně milým.

82.

1483 d. 28. února v Bavorově. — Ondřej Prindl žádá, aby k stání přinesli svědomí i jiné jeho listy.

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti páni a přietelé milí! Král JMt, pán mój najmilostivěšie [sic], píše vám list, jemuž porozumiete. Zdá-li se vám to učiniti a státi před panem Hradeckým JMtí, když by JMt nám rok položil k tomu dni, to mi dajte věděti listem vašiem; a z čehoš pana purgmistra a radu viniti budu, abyšte mi po pánu JMti rozeznánie právi belli [sic]. Také svědomie, kderáš u vás mám, abyšte mi je vrátili neb sebú vzeli k tomu času, když rok bude položen; item kšaft pany Barbořien poslednie; item list krále Jiřieho, co se klenot dotýče, aby nebyly vydány; item ceduli, na kderé jest statek Kroupóv napsán, ruka písaře vašeho; item list mój, kderý jest mně psán od Krotnara, Jiříkova ruka; item ceduli, kderú sem dal Jiříkovi, na kderé sou popsány artikule, z čehož sem vinil starú radu. Věřímť vá[m], že se budete v tom mieti zpravedlivě, oč vám píši. Datum ex Baworowa f. VI. ante Oculy anno ɔc LXXXIII°. — Ondřej Prindl z Ewerbachu.

Slovutné opatrnosti pánóm purkmistru a radě města Budějovic Českých, pánóm a přátelóm mým dobrým d[án buď].

83. 1483 d. 8. dubna. — Vyslaní do Tábora sdělují, co jim pan z Hradce jménem krále hlavně strany povarného a krčem oznámil. Otištěn v AČ. V. 412—413.

84.

1483 d. 24. dubna v Jaroměři. — Rada městská žádá, aby Mikši Pískovi dle úmluvy zadost bylo učiněno.

Službu naši vzkazujem, múdré opatrnosti páni a přietelé milí! Vznesl na nás Mikeš Písek, spolusoused náš, kterak jest z viery a lásky slíbil za člověka vašeho za Ondre [sic], Velikého Hanzle bratra, a za Šteffe švagra jeho, že sou byli obstaveni právem v městě našem, a on je vyručil jakožto lidi dobré a počestné. A oni mu slíbili jako lidé dobří, že jeho chtí vypraviti bez jeho škody, a toho sou neučinili vedle slibu svého; a on soused náš za ně musel dáti základ i jistinu. I prosíme vás, jakožto soused a přátel našiech milých, že svrchu dotčené lidi vaše připravíte ku plnění spolusousedu našemu. Jinak, nebylo-li by toho, žeť soused náš opoviedá se, že chce právem svého dobývati na spolulidech a sousedech vašiech, kdežkoli moci přistihnúti koho bude; a my jemu práva z povinnosti odhájiti moci nebudem slušně. A při tom, což proškoduje, že těch lidí vašiech prázdna neučiní, jakož je již vzal a beře; a toho práva našeho tajno nenie. Ex Jaromirz f. V. post Georgii annorum ɔc LXXXIII°. — Purkmistr a rada města Jaromiře Králova nad Labem.

Vzácné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Budějovic, pánuom přátelóm a sousedóm našiem milým.

85.

1483 d. 18. září v Týně n. Vlt. — Jan Čabelický ze Soutic: aby mu zapůjčili mistra popravního.

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni a přietelé milí! A prosím vás, že to pro mě učiníte a že mi mistra vašeho k uotpravení některých zločincuov puojčíte, a což práva jeho odpravného přislušeti bude, má jemu zaplaceno býti; i také podle práva chci jej opatřiti a lidi poň teď posílám; i na miesto též jeho postaviti. A to vám tiemto listem slibuji zdržeti. I věřím vám, že to pro mě učiníte a že mi jej ihned pošlete. Ex Tayn f. V. post s. Lamperti annorum oc LXXXIII°. — Jan Čabelický z Sútic a na Tajně.

Múdrým a opatrným pánóm purgrmistru a radě města Budějovského, přátelóm mým milým.

86.

1483 d. 7. listopadu. — Rada Starého města Pražského: o svědomí pro Tomáška od zlaté hvězdy.

Službu svú vzkazujem, opatrní přietelé milí! Pro pilnú potřebu Tomáška ot zlaté hvězdy, spolutovaryše s námi na raddě,*) se vší snažností žádáme, abyšte dali nám list otevřený pod města vašeho pečetí na svědomie, co jest vám svědomo v pravdě na tyto dva kusy: Hanuš Hesler v tu chvíli, když jemu statek od Stupenského jest pobrán, byl-li jest váš čili nic. Druhé: Týž Hanuš, když jest stál o navrácenie sbožie toho pobraného buďto v Olomúci nebo jinde, o všecko-li je spolu stál čili toliko o svú polovici. Věřiece vám, že tiem neprodlévajíc pošlete nám po témž poslu, dle tak vděčné libosti otplatu i vděčnějšie. Dán v pátek po hodu Všech Svatých. — Purkmistr a rada Starého města Pražského.

Opatrným purkmistru a konšelóm města Budějovic Českých, přátelóm milým.

*) V. V. Tomek v Dějepisu města Prahy uvádí IX. 271 Tomáše od zlaté hvězdy mezi konšely pouze od 14. března do 24. září 1483.

87.

1484 d. 15. března na Hluboké. — Purkrabí Rynart Pakosta z Libivě: aby poddanému dluh jeho splacen byl.

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni a přietelé milí! Linhart z Bavorovic, ukazatel listu tohoto, člověk pána mého JMti pod mým úřadem, zpravil mě, že by Fencl Voldnar, člověk váš, dlužen byl jemu jeho oddielu ještě IIIj ff,

a již mu toho popierá s svú máteří, vidúce tohoto člověka sprostného, tudy chtiece jeho od jeho spravedlnosti utisknúti. Prosím vás, páni a přietelé milí, k čemuž předepsaný Linhart, člověk pána mého JMti, spravedlnost má, že jemu té dopomuožete. Neb se ten obyčej při placení oddieluov zachovává, což se splní, že se to v kniehy zapisuje, neb před lidmi oznamuje. Ex Hluboka f. II. post Reminiscere anno ɔc LXXXIIII°. — Rynart Pakosta z Liběvi, purkrabie na Hluboké.

Múdrým a opatrným pánóm purkmistru a radě města Budějovic, přátelóm mým milým.

88.

1484 d. 29. července na Bechyni. — Zdeslav ze Šternberka: o náhradu škody pro svého člověka.

Služba má, múdří a opatrní sousedé milí! Vznesl jest na mne člověk mój Píčina, listu tohoto ukazatel, kterak by spolusoused váš Mikuláš z Sviní ulice, forman, jemu škodu švévolně udělal, když ho najal, aby mu vinu [sic] vzel; a v tom sě člověku mému škoda stala od něho, spolusouseda vašeho. Věřím vám, sousedé milí, že sě k tomu mieti budete, aby soused spolu váš [sic] člověku mému napravil vedle slušnosti; jakož o vás v tom nepochybuji. Neb bych já také učinil každému vašemu, kdyžby toho potřeba kázala. Jakožť vám věřím, že sě v tom skutečně okážete a člověku tu škodu, kterúž jest vzal od vašeho spolusouseda, napraviti kážete. Ex Bechynie f. V. post festum s. Jacobi apostoli annorum ɔc LXXXIIII°. — Zdeslav z Šternberka a na Bechyni ɔc.

Slovutné opatrnosti purkmistru a radě města Budějovic Českých, sousedóm milým b[uď] d[án].

89.

1484 d. 4. září v Třeboni. — Hejtman Jan z Trnové slibuje poddané k zaplacení přiměti.

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni a přietelé milí! Jakož se vám vždy zdá, aby od lidí páně milosti Pakostovi spravedlivé učinil o ten prodaj, což jest on komu prodal: nikdy sem od toho nebyl. Ale on jest to opovrhl. I chci já tak vedle vašeho zdání učiniti a rok o to Pakostovi s lidmi složiti, když mne milý pán Buoh málo posílí; než aby mi Pakosta ty lidi, komu jest on co prodal, dal napsané, abych věděl, kterým mám kázati k tomu roku státi. Datum Trzebon sabbato post sancti Egidii confessoris anno ɔc LXXXIIII°. — Jan z Trnové, hajtman na Třeboni.

Múdrým a opatrným pánuom purkmistru a radě města Budějovského přátelóm dobrým d[án bu]ď.

90. 1484 d. 17. listopadu v Hoře Kutné. — Václav Adler z Lazska žádá, aby jemu s těmi, kdož se u nich na jeho statek táhnou, rok položili. Otištěn v AČ. IV. 98.

91. 1485 d. 22. února v J. Hradci. — Jindřich z Hradce žádá gleit pro Hanuše střelce. — Otištěn v AČ. X. 47.

92.

1485 d. 23. února na hradě Pražském. — Nejvyšší purkrabí Pražský: aby žida Samuele do města přijali.

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní přietelé moji milí! Vznesl jest na mě Samuel žid, přikázaný mój, ukazatel listu tohoto, Mojžiešóv zeť, že by s týmž Mojžiešem měl smlúvu o některé věci, kteréž sú byly mezi nimi; i týž Samuel chtěl by rád své obydlé mieti v městě vašem vedle jiných židóv, ale že někteří z židóv toho jemu zbraňují a nepřejí. I milí přietelé! Věřímť vám, že témuž židu mému již psanému živnosti a obydlé v městě vašem přieti jemu budete a jiným židóm rozkážete, aby jeho u pokoji nechali, poněvadž smlúvu má o prvnie věci, kteréžkoli sú byly mezi Mojžiešem a jím. Tohoť vám úplně doufám, jako přátelóm svým milým, že to pro mě učiníte. Dán na hradě Pražském v středu před s. Matějem apoštolem Božím anno ɔc LXXXV°. — Jan z Janovic a z Petrspurka na Hluboké, najvyší purkrabie Pražský.

Múdrým a opatrným purkmistru a radě města Budějovic, přátelóm a súsedóm mým milým.

93. 1485 d. 1. června v J. Hradci. — Jindřich z Hradce táže se, jak jest se statkem Hanuše střelce. Otištěn v AČ. X. 47.

94.

1485 d. 22. června v Hoře Kutné. — Beneš z Waitmile: aby Václavu Alderovi k spravedlnosti jeho dopomohli.

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni a přietelé milí! Věděti vám dávám, že Václav Alder, poddaný krále JMti pána mého milostivého zde na Horách Kutnách pod úřadem mým, má o některé spravedlivosti své před vámi činiti. S pilností vás prosím, že mu podle jeho spravedlivosti dopomóžete, aby o to brzký konec měl, prací a nákladóv dalších zbaven byl. Toho já vám i vašim, kdež byšte mě v čem potřebovali, povolně zasluhovati budu. Neb kdež mi [sic] vaši v čem žádají, také jim rád pro vás fedruňk i dobrú vuoli okazuji, jakožto přátelóm dobrým. Dán na Horách Kutnách v středu před s. Janem Křtitelem božiem ɔc LXXX quinto. — Beneš z Waitmille, purkrabie na Karlštejně, muncmeistr na Horách Kutnách ɔc.

Múdrým a opatrným pánuom purkmistru a radě města Budějovic Českých přátelóm mým milým.

95.

1485 d. 15. července na Hluboké. — Purkrabí Rynalt Pakosta z Libivě: aby stalo se narovnání s lidmi z Lišova.

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni, přietelé milí! Jakož pána mého JMti lidé z Lišova skutek nešlechetný učinili a člověka vašeho zamordovali, kteréhožto účinku líto mi jest; i chtěli by rádi ti jistí k smlúvě jíti a tu věc přátelóm opraviti. Jakož i vás, páni, to tajno nenie. Ale že přátelé člověka vašeho, davše lidem pána mého JMti na to gleit a rok sobě položivše k smlúvě, k té nestáli, pověděvše tak, že přátelé jsú několika pánuov a že v jednostajné vuoli nejsú. Milí páni! Ačkoli skutek zlý učinili jsú, kterýž nemuož chválen býti, aniž by bylo slušné za takové přimlúvati se, ale však znajíce to, že té cesty hledie a napraviti chtie, muože-li ta věc mezi nimi přetržena a zastavena býti, za to vás prosím, k tomu se přičiňte, aby to zlé v lepší konec mohlo uvedeno býti a k smlúvě aby přišlo. A co se vám v tom zdáti bude, toho mi dajte znáti po tomto poslu. Ex Hluboka in s. Diuisione appostolorum anno ɔc LXXXV°. — Rynart Pakosta z Liběvi, purkrabie na Hluboké.

Múdrým a opatrným pánóm purkmistru, radě města Budějovic, přátelóm milým.

96.

1485 d. 4. října v Praze. — Podkomoří kr. Č. přimlouvá se, aby židu Samuelovi pobytu v městě dopřáli.

Službu svú vzkazuji, opatrní přietelé milí! Jakož jest některá ruoznice byla mezi Belflem a Samuelem židy vašimi, kterúžto věc panu Pavlovi a panu Jiříkovi k srovnání poručil sem; pak na čem ta věc stojí, toho neviem. Než jestliže by týž Samuel chtěl sě slušně beze všech ruoznic vedle prvnieho mého poručenie zachovati, věřímť vám, že jemu bytu u vás přieti budete. Pakli byšte čemu jinému rozuměli, a on že by své vuole požívati chtěl, a mělo skrze to co jiného horšieho přijíti, tehdy to raději tak opatřte, abyšte jeho prázdni byli. Datum Prage f. III. ipso die s. Francisci annorum Domini ɔc LXXXV^to^. — Samuel z Hrádku a z Valečova, podkomořie královstvie Českého.

Opatrným purkmistru a konšelóm města Budějovic Českých, přátelóm mým milým.

97.

[1485 ?]. — Vítha ze Rzavého posílá zvěř.

Službu svú vzkazuji, slovutní páni a přietelé moji zvláště milí! Teď vám zvieře posélám. Bodajž byste je ve zdraví snědli! Toho bych vám věrně přál, jako pánóm a přátelóm mým zvláště milým! — Vítha ze Rzavého a na Dobronicích.

Slovutným pánuom purkmistru a radě města Budějovic Českých, pánuom a přátelóm mým zvláště milým buď dán.

98.

1485 [?] v Dobronicích. — Vítha ze Rzavého: o smírném narovnání sporu s panem z Rožmberka.

Službu svú vzkazuji, slovutní páni a přietelé moji zvláště milí! Psaní vašemu, co sě pana z Rožmberka JMti dotýče, tomu sem porozuměl; a dále, co sě cedule dotýče, kterúž ste mi psali, též sěm vyrozuměl. I vězte, milí přietelé, že ta věc ještě na tom nenie, čeho vy žádost máte. Než bude-li ta věc na tom, voč vy stojíte, nebude mne tajná najprv; a dále, když sě s vámi shledám, toho vás oustně spravím. Ale, milí přietelé, podání, kteréž učinil pan z Rožmberka JMt, poddávaje mne a pana Dvořeckého, by má věc byla, já bych to učinil; kdož bý mi dobrých lidí podal, já bych na nich přestal pod dobrou volí a dal sě jim slyšeti. A proto bych své spravedlnosti nic neopustil, pokud bych práv byl, a to proto, aby pan z Rožmberka neřek, že jest vám poddával dobrejch lidí, že ste na tom nechtěli přestati. Ale vy učiňte, co sě vám zdá. Datum Dobronicz. — Vítha ze Rzavého a na Dobronicích.

Slovutným pánuom purkmistru a radě města Budějovic Českých pánuom a přátelóm mým zvláště milejm b[uď] d[án].

99.

1486 d. 20. května v Dubném. — Přibík z Chlumu: aby se ujistili spoluobyvateli, kteří mu násilí učinili.

Službu svú vzkazuji, páni a sousedé milí! A žalujiť vám na VMtí obyvatele, kteříž jsú mi nešlechetně a neprávě udělali, že jsú výboj udělali, i v tom domu, jakož jest byl, i v kostele nočně, a jemu jeho zlosynstva pomáhali Urbanovi, ještoť nenie hoden, bych psal knězi. I věřím, že se jimi ujistíte, jako sousedé milí. Nebo já jim chci vinny dáti těm, kteří jsú koli tu byli. Vinniti je budem i s švagry svými, aby se od nich takové skurvysynstvo [sic] nedálo nižádnému, jaké se nám stalo. Dán v Dubném v sobotu před svatú Trojicí 86. — Přibík z Chlumu a v Dubném.

Múdrým a opatrném [sic] pánóm purkmistru a radě města Budějovic Českých přátelóm a súsedóm mém [sic] milým d[án bu]ď.

100.

1486 d. 26. května v Praze. — Podkomoří kr. Č. důtklivě upomíná o summu hromničnou.

Službu svú vzkazuji, opatrní přietelé milí! Král JMt, pán muoj milostivý, ráčil mi jest vám rozkázati psáti, což sě summy hromničné minulé dotýče, kterúž jste JMti z povinnosti dávno měli dáti, jakožto i jiná města dávají a dali jsú. A vy

znajíce pilnú potřebu pána svého JKMti, zanedbali jste toho učiniti. Jakož jsú pak ti, kteříž jsú polovici přinesli té summy, od JKMti ústnie slyšeli rozkázánie o tom. Ješto jmám za to, že vás ta věc tajná nenie. Protož vězte, že JKMt ještě toho s pilností žádá i přikazuje, abyšte bez meškánie poslali tu summu. Přietelé milí! Takové rozkázánie JKMti znajíce, v tom sě tak zachovajte, jinak toho nečiniec, ač chcete-li hněvu JKMti sě uvarovati. Neb jmám za to, že sě jinými městy královskými v té věci muožte zpraviti, kterakť sě oni v takové věci mají i zachovávají, žeť vám sě nic z lidí neděje. Datum Prage f. VI. post festum Corporis Christi anno ꝯc LXXXVI°. — Albrecht z Leskovce a na Cierkvici, podkomořie královstvie Českého.
Múdrým a opatrným purkmistru a konšelóm města Budějovic, přátelóm milým.

101. 1486 d. 29. května v Praze. — Podkomoří kr. Č. píše, aby nemeškali summou, které král k jízdě do Jihlavy pro dvořany své potřebuje. Otištěn v AČ. VI. 206, VII. 406.

102. (1486 ? d. 12. července) v J. Hradci. — Jindřich z Hradce: aby Michalu zedníkovi vzatý stříbrný řetízek byl vrácen. Otištěn v AČ. X. 50.

103. 1486 d. 30. září v Praze. — Podkomoří kr. Č. oznamuje, kterak u krále jednal o dlužnou summu hromničnou. Otištěn v AČ. VI. 210, VII. 407.

104. 1487 d. 22. ledna. — Rada města Vodňan žádá, aby také vyslali posly do Prahy k jednání o silnici do J. Hradce. Otištěn v AČ. VI. 211.

105. 1487 d. 25. ledna na Krumlově. — Vok z Rožmberka: aby Ondřeji Prindlovi k spravedlnosti jeho dopomohli. Otištěn v AČ. X. 52.

106.

1488 d. 5. ledna v Prachaticích. — Jindřich z Rabštejna: aby poddaný jeho Mygal jemu byl vydán.

Službu svú vzkazuji, múdří, opatrní přietelé a súsedé milí! Jakož mi odpisujete o Mygala, súseda vašeho a člověka mého, že se jest nikdy mi nepřikazoval: přietelé a súsedé milí, muožte to znáti, že mu se nebylo potřebie přikazovati, poněvadž jest prvé člověk muoj nevyhoštěný. Podle toho dotýčete, jestliže bych ho nechtěl čeho zbaviti, že mi má práv býti před vámi. Přietelé milí! Nenie mi potřebie o člověka mého nevyhoštěného před vámi státi. Však Mygal dobře vie, kde se jest rodil. Také mám za to, že vás tajno nenie, jaké se svolenie stalo mezi pány, rytieřstva [sic] a všie zemí: kdež by jeden svého člověka mohl uptati nevyhoštěného, že muož oň státi, a má mu vydán býti beze všie odpory; pakli by se toho nestalo, že muož svého člověka vzieti. Pak znajíc takové svolenie, věřímť vám jakožto přátelóm dle súsedstvie dobrého, že mi muoj člověk vydán bude a že mi ho nebudete držeti proti svolenie všie zemi; jakož nepochybuji, že to učiníte. Pakli by se toho všeho nestalo, musil bych se mieti proti vám podle prvnieho psanie. A přes to všecko, abyšte neřekli, muož-li Mygal člověk muoj provésti slušným svědomím aneb listem slušným,

že jest výhostný, má toho užiti. Ale neprovede toho nižádným obyčejem, by kdy od kterých pánuov prvotniech, předkuov mých, byl propuštěn a vyhoštěn. Datum Prachaticz sabbato post s. Innocentum puerorum anno Domini ɔc LXXXVIII°. — Jindřich z Rabštejna a na Prachaticích.

Múdrým a opatrným purkmistru a radě města Budějovského, přáteluom a súsedóm milým.

107.

1488 d. 23. března. — Rada města Vodňan žádá za ustanovení stání s Martinem, který ji pohaněl.

Službu naši, múdří a opatrní páni súsedé a přietelé milí, vzkazujem! Což se zuostánie obapolnieho o toho Martina, od kterého sme zhaněni a s ním před opatrnostmi vašimi a na vašem právě činiti máme, dotýče, že jest na tom bylo zuostáno, aby na krále JMt. pána našeho najmilostivějšieho, zneseno bylo, a co JMt při tom rozkázati ráčí, aby se tak stalo. Jakož pak za to máme, že poslové vaši, které ste nynie o tomto sněmu v Praze měli, o rozkázánie krále JMti, pána našeho najmilostivějšieho, skrze pana podkomořieho JMt vás sú zpravili. Protož opatrností vašich snažně prosíme a z práva žádáme, že nám o to rok složiti ráčíte, a podle rozkázánie královského že se tak stane, a tiem že déle prodlévati nebudete, abychom my k tomu času některé své z sebe vyslali. Věříme vám, že to učiniti ráčíte. Odpovědi po tomto poslu žádáme. Datum dominico ante Annunciationem beate virginis Marie annorum ɔc 88. — Purgrmistr a rada města Vodňan.

Múdrým a opatrným pánóm purgrmistru a radě města Budějovic, súsedóm a přátelóm našim milým.

108.

1488 d. 19. dubna ve Vídni. — Král Matyáš ujišťuje, že jim ukřivditi nedopustí.

Matyáš z božie milosti Uherský a Český král a knieže Rakúské ɔc. Opatrní nám zvláště milí! Psaní vašemu nám nynie učiněnému zrozuměli jsme. Vězte, že jsme poručili statečnému Mikulášovi z Lisova a z Španova, kterýž heuptmanem na Gmündě, aby té věci zprávy se uptal a vám křivdy žádné učiniti nedopustil. Datum ex Vienna sabatho die post dominicam Quasimodogeniti anno Domini ɔc LXXXVIII°. — Commissio propria domini regis.

Opatrným purkmistru a radě města Budějovic, nám zvláště milým.

109.

1488 d. 25. června v Hradci Jindřichově. — Jindřich z Hradce píše o pokryvače, který mu od díla ušel.

Přízeň má, Jiříku milý! Věděti dávám, že nějaký Hanns, kterýž u mě ciehlami krýti zde se u mne zednal [sic], i počav krýti odšel jest nechav mi mého diela.

A já tiem sem velmi zmeškán. I tak sem spraven, že by ten jistý Hans tu v Budějovicích byl. Prosím já tebe, milý Jiříku, jestliže by tu u vás byl, poptaj se naň a mluv s ním, ať sem přijde a ničehuož se neobává a dielo mé, kteréž jest smluvil, dokoná. Pakli co jiného v tom jest, chci mu rád nahraditi, jedné ať nemešká přijíti. Věřímť, že sobě té práce pro mne vážiti nebudeš a že toho pilen budeš. Ex Noua Domo f. IIII. post Johannis Baptiste LXXXVIII°. — Jindřich z Hradce najvyší komorník královstvie Českého.

A milý Jiříku! Prosím tebe, co sě Janka stolaře člověka mého dotýče, buď mu raden a pomocen. V tom mi velikú libost i o kryvače vokážeš.

Múdrému a opatrnému Jiříkovi Jempnicarovi, měštěnínu v Budějovicích, mně milému.

110. 1488 d. 15. října v Krumlově. — Vok z Rožmberka přimlouvá se za služebníka svého Řehoře Klaříce. Otištěn v AČ. X. 53.

111.

1489 d. 20. února v Nových Hradech. — Rada městská: aby veřejně provolali dva jí právě povolené jarmarky.

Službu svú vzkazujem, múdří a opatrní páni a přietelé milí! Věděti vám dáváme, že najjasnější knieže a pán pan Vladislav král Český a markrabie Moravský ꝛc. pán náš milostivý, ráčil jest nám a městu našemu zvláštní milost okázati a nás obdařiti dvěma jarmarky, jeden aby byl na středopostie najprv příští a druhý ten den po svatém Vavřinci hned potom budúcí, to jest na svatého Tiburcia; kteřížto jarmarci mají tak jmieni a držáni býti na věčnost se všemi frejunky, svobodami a všelikými právy a spravedlnostmi i obyčeji chvalitebnými, jakož v jiných městech královských se držie a zachovávají. Protož prosíme vás, abyšte to v svým městě trhem provolati a lidem oznámiti rozkázali, ač by kto při takových jarmarciech obchod jaký chtěl vésti, aby to věda, vedle toho se věděl kterak zpraviti, plné doufánie k vám v tom majíc, že to pro nás učiníte dle našeho vám zaslúženie budúcieho. Ex Nouo Castro f. VI. ante s. Mathie appostoli anno ꝛc LXXXVIIII°. — Purkmistr a rada města Nového Hradu.

Múdrým a opatrným pánóm purkmistru a radě města Budějovic Českých, přátelóm dobrým.

112.

1489 d. 16. března. — Poslové sdělují, co oznámeno na sněmě o obraně země, a zmiňují se o postupu pří na soudě i o různých novinkách.

Službu svú vzkazujem, slovutné opatrnosti páni milí! Račtež věděti, že dnes na sněmu pověděno jest od královy milosti skrze pana kancléře, aby se každý jměl

nahotově, jestliže by kto na zkázu koruny České do kterého kraje vtrhnúti chtěl, aby pro mladost i pro starost táhli, kamž by potřeba kázala; a kto by se jinak měl, že by ho za zhúbci a nepřietele KMti a všie země jměli, a k tomu byl by tú pokutú trestán, kteráž na to od staradávna usazena jest; a na s. Jiří že budú všichni listmi otevřenými vóbec obesláni, aby se v krajích sjeli a dále ty věci spuosobili. I milí páni! Znajíce to, račte býti opatrní a zvláště města pilní.

Dále račte znáti, že pře naše všecky k súdu jmenovány jsú. Protož nelze nám odjeti až do skonánie súdu. A teď koně domóv posieláme pro menší útratu. Také rozomieme tomu, že by po psaným svědomí Krottnarovým nebylo súzeno, poněvadž jest on v živnosti proti Rombenhapovi; i musí se sám osobně vypraviti a vyznati před úředníky Rombenhapovo vydánie. Znajíc, račtež jej bez meškánie vypraviti, ať tak udělá; nebť ho nebudem dlúho držeti. Viece posieláme vám svědomie, kteréž panu Švihovskému dáti máte napsané; to abyšte zapečetili pečetí městskú; neb to od vás býti musí. A jestliže se vašie opatrnosti zdá to dáti tak: přičiniti neb umenšiti, to stój při vaší opatrnosti. A zapečetíc dajtež Krotnarovi, ať s sebú přinese. Noviny jdú a řeči, že by kněz Hynek vzal odpuštěnie od krále i od země; lidé krále Uherského že blíž u Miešně u nějakého kláštera ležie. Kniežata Miešenská přijímají; raddy své sú měli u krále žádúc pomoci; a již zase preč jedú. Nevieme s jakú odpovědí. Datum f. II. post Reminiscere anno ꝯc LXXXIX. — G. P. S. S. a P.

Múdrým a opatrným pánóm purkmistru a radě města Budějovského, pánóm milým.

113.

(1489 ? d. 14. června) v Komařicích. — Václav Čejka z Olbramovic: aby lidé jeho nebyli obstavováni.

Službu svú vzkazuji, pane purkmistře a páni přietelé moji milí! I jakož vás tajno nenie, kterak sú mi lidi mé zstavovali na zámku vašem, Drochovců člověk; kdež nenie opět jest chtěl zstavovati; a já zvěděv to i psal sem panu Jiříkovi, aby s vámi o to mluvil, aby mi se toho nedálo přes mé spolu s vámi zuostanie; a že já chci před vámi státi. Jakož sem pak s panem Jiříkem a Zíkú v Praze o též mluvil o suchých dnech minulých. I psal sem nenie panu Jiříkovi žádaje toho, aby mi byl rok položen tento pondělí s člověkem Drochovcovým, že já státi chci. I dáno věděti, že pana Jiřika doma nenie a že bez něho ta věc jednána nebude. I protož, páni milí, věřím vám, že nedopustíte lidi mý zstavovati, neb já chci státi, když mi dvě neděli dáte napřed věděti.

Také mě zpravil Brych, člověk muoj z Komařic, ukazatel listu toho, že by žena jeho a syn jeho byli v domku kněze faráře vašeho. I prosím já vás, abyšte

jí i synu rozkázali zase navrátiti [se] na krunt muoj a k muži její[mu], a syna jemu nebudete hájiti pojieti, jakožto otci. I duofám vám, jakožto svým dobrým přátelóm, že se v tom spravedlivě mieti budete, v túž libost neb mnohem větčí. Dán v Komařicích v neděli před svatým Vítem. — Václav z Olbramovic.

Slovutné opatrnosti panu purkmistru a vší radě města Budějovic Českých, přátelóm mým dobrým d[án buď].

114.

1490 d. 21. ledna v Třeboni. — Jaroš Klaric: aby mu dopomohli k dluhu.

Službu svú vskazuji, múdří a opatrní páni milí! Žaluji vám na Prokopa Šitéře a Jiříka spolupřísežné s vámi, že sem ústně i psaniem několikokrát jich prosil napomínaje je, aby mi dluh muoj sto třimedcietma zlatých uherských zaplatili za nebožtíka Petra Hofleicha, jehožto poručníci jsú, ač jest nebožtík v kšaft postavil z nepaměti své jen sto zlatých; však jí samé jest svědomo, žeť jest tolik, což píši, jakož jest to i vyznala. Protož prosím vás dle spravedlnosti i práva, abyšte již psané poručníky k tomu drželi, aby mi dluh muoj plnili. Jestliže byšte toho neučinili, mušel bych spravedlivosti své jinde než před vámi hledati. Datum Trzebon f. V. ipso die s. Agnetis virginis anno ͻc LXXXX⁰. — Jaroš Klaric.

Múdrým a opatrným pánóm purkmistru a radě města Budějovského, pánóm a přátelóm dobrým d[án buď].

115.

1490 d. 2. dubna na Hluboké. — Hejtman Votík Kamýcký ze Stropčic: aby Jakubovi ze Zlivi dluh byl zaplacen.

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni, přietelé milí! Zpravil mě Václav písař, když jest v první pátek v postě s Jakubem ze Zlivi, člověkem krále JMti pána mého najmilostivějšího, před vámi z rozkázánie mého stál o dluhy, kterýmiž Fajtl, měštěnín spolu váš, jemu povinovat jest; a maje týž Fajtl také po rozkázání pana purgmistra státi, i nestál, že jest pověděno skrze raddu tak: kdyžkoli předepsaný Fajtl doma bude, že má z toho napřed tresktán býti a k tomu skutečně přidržen, což registra páně Jiříkova okáží, [aby] ten dluh splněn byl. I věřím vám, znajíce jeho spravedlnost a dávné stávánie, že již nedopustíte jemu dalších tuoček činiti, ale skutečně jeho přidržíte, aby práv byl bez dalších odtahuov. Odpovědi žádám. Ex Hluboka f. VI. ante dominicam Palmarum anno ͻc LXXXX⁰. — Votík Kamýcký z Stropčic, hajtman na Hluboké.

Múdrým a opatrným pánóm purkmistru a radě města Budějovic, přátelóm mým dobrým.

116.

1490 d. 12. dubna. — Rada města Hradce J. žádá o zapůjčení mistra popravního.

Službu svú vzkazujem, múdří a opatrní páni a přietelé milí, a prosíme vás za mistra popravnieho, abyšte ráčili jeho nám puojčiti pro potřebu obecnú, kteráž nám toho nynie káže. A věříme, že jej ráčíte vypraviti s tiemto naším poslem, a za to majiec, žeť s ním bezpečnějie móže projieti, nežli by s pokřikem v několika pacholciech. A my vám slibujem pod základem obyčejným jej zase postaviti, nebť jest ten nešlechetný zločinec s svým thovařišem Thomáška, Syeslova švagra, chtěl zamordovati. Datum f. II. Pasche anno ꝛc LXXXX⁰. — Purgrmistr a rada města Hradce Jindřichova.

Múdrým a opatrným pánuom purgrmistru a radě města Budějovic Českých, přátelóm milým.

117. 1490 d. 19. května v Praze. — Podkomoří kr. Č. nařizuje, aby dle rozkazu krále k jízdě vojenské se přihotovili a berni odvedli. Otištěn v AČ. VII. 409.

118.

1490 d. 11. června v Táboře. — Rada městská sděluje, pod jakými podmínkami pěší pavézníky najala.

Službu naši vzkazujeme, múdří a opatrní páni a přietelé milí! A jakož nám píšete žádajíc věděti, co pěšiemu na týden pavézníku na vuoz žoldu dáváme, a přitom špihujem-li pěším vozy čili nic, jakož tomu všemu šíře z listu vašeho porozoměli jsme ꝛc. Páni a přietelé milí! Račte věděti, že jsme smluvili, a laciněji jsme smluviti nemohli než pěšiemu na týden po XXV gr. míšen., a na pavézu L gr. míšen. A co sě vozuov dotýče, těch nenajímáme, a také jich pěším nešpihujeme. Přitom také v ceduli vašie dotýčete zvěděti žádajíc, jestliže by pán Buoh dopustil vězenie na které pěšie a žoldnéře, pójde-li jim služba předse, dokudž by nebyli vězenie prázdni. Páni a přietelé milí! Ačkoli k tomu jsme těžce přistúpili, znajíce to býti neobyčejné, avšak proto k takové potřebě, když jinak nechtěli, i k tomu jsme svolili a přistúpili. Datum ex Thabor f. VI. post festum Corporis Christi anno Domini ꝛc XC. — Purgrmistr a rada města Hradiště hory Tábora.

Múdrým a opatrným pánuom purgrmistru a radě města Budějovic Českých, přátelóm našim milým buď [dán].

119. 1490 d. 18. června v Praze. — Podkomoří kr. Č.: aby neobmeškávali pomoc vojenskou vypraviti a k Ústí se vynajíti dali. Otištěn v AČ. VII. 409.

120. 1490 d. 2. prosince na Krumlově. — Vok z Rožmberka upozorňuje, že jim panství své zapověděl. Otištěn v AČ. X. 57.

121. 1491 d. 10. března v Strakonicích. — Jan ze Švamberka: aby přiměli Lantrogovou, by matce jeho zaplatila. Otištěn v AČ. XV. 49.

122.

1491 d. 15. července. — Rada města Vodňan slibuje smluviti sousedy s panem Petrem Kořenským.

Službu naši, múdří a opatrní páni súsedé a přietelé milí, vzkazujem! Jakož nám psáti ráčili ste, že by vaši s panem Petrem Kořenským před námi tento úterý najprv příští státi měli, žádajíce, aby ten rok odložen byl od tohoto pátku do téhodne ɔc. Páni a přietelé milí! Poněvadž ten čas, k kterémuž jsú obojí určeni, ještě nepřišel jest, nevieme, bude-li toho potřebie, aby jim o to rok ku právu položen byl. Když stanú a čemuž porozomíme, nebudú-li se moci smluviti, že jim bude povědieno, co budú mieti činiti. Datum f. VI. in Divisione sanctorum apostolorum anno Domini ɔc XCI°. — Purgrmistr a rada města Vodňan.

Múdrým a opatrným pánóm purgrmistru a radě města Budějovic Českých, pánóm súsedóm a přátelóm našim milým.

123.

1491 d. 7. října. — Rada města Vodňan: aby Ondřeji řezníkovi za ryby bylo zaplaceno.

Službu naši vzkazujem, múdří a opatrní páni, súsedé a přietelé milí! Ondřej řezník, spoluměštěnín náš, znesl na nás, kterak Ozwald Mladý, Václav Zaurychter, Václav Niklásek, Hanúšek Záborský a Hanuš řečený Rychtář, spoluměšťané vaši, jsúc jemu rukojmie a podpůrce za Fajtle, spoluměštěnína vašeho, za LIIII č. ryb, každý čber po II ſſ a po jednom groši na miešenský groš počítajíce, za kteréžto ryby nadepsaní rukojmie a podpůrce slíbili nerozdielně penieze plniti na den s. Václava nynie minulého beze všie škody měštěnína našeho. Tomu dosti neučinili jsú. Protož to vědúce, opatrnosti vašie prosíme, že nadepsané měšťany své k dosti učinění mieti bude[te] bez dlenie, i náklady proto činěné napraviti rozkážete. Pakli by toho nebylo, nemohli bychom práva k stavování hájiti, ač bychom toho neradi dopustili. Datum f. VI. post s. Francisci anno Domini ɔc XCI°. — Purgrmistr a rada města Vodňan.

Múdrým a opatrným pánóm purgrmistru a radě města Budějovic, pánóm a přátelóm našim milým.

124.

1491 d. 20. prosince na Vlašimi. — Mikuláš Trčka z Lípy: aby Ruprechtovi mejto bylo zaplaceno.

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni a přítelé milí! Znesl jest na mě Roprecht služebník muoj, ukazatel listu tohoto, kterak by jemu Hanúšek obyvatel

váš zuostal IIII ſß m. majtha, když valachy hnal panu Jarošovi. A při tom jsú lidé dobří byli, když jesti jemu zuostal, a to jsú vyznali před úředníkem mým. A úředník přede mnú vyznal, že jemu jesti zuostal a dlužen. I věřím já vám, že jemu kážete jeho dluh spravedlivý zaplatiti, jakož bych já vám též učinil, kdyby muoj který vašemu co zuostal nebo povinovat byl. Pakli by jemu nezaplatil, tedy bych jemu já nemohl práva k stavování hájiti. Dán na Vlašimi v úterý po svaté Lucii léta ɔc LXXXXI°. — Mikuláš Trčka starší z Lípy a na Vlašimi.

Múdrým a opatrným pánuom purkmistru a radě města Budějovic Českých, přáteluom milým d[án buď].

125. 1491 d. 23. prosince v Praze. — Podkomoří kr. Č.: že jest svoleno, vojensky pohotově býti na pomoc Levlařům proti Albrechtovi knížeti bavorskému. Otištěn v AČ. VII. 411.

126.

1492 d. 15. ledna v Krumlově. — Purkrabí Petr z Dobrohoště: aby Martinovi z Ostré Hory dědictví bylo vydáno.

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni a přietelé milí! Přišel ke mně Martin z Ostrý Hory, člověk páně milosti pod úřadem mým, spravuje mně, že by nějakýs statek u vaším městě po smrtie bratra svého Janka Pluetara jakožsto na najblišieho dědice statku tohoto naň příti [sic] má, ješto vás sám ústně spravie. I milí páni a přietelé! Prosím vás, pokud by páně milosti člověk spravedliv byl, že od toho nebudete. Než věřím vám, že jemu dopomóžte, pokud pak spravedliv k tomu statku bude. Odpovědi prosím listem vaším. Datum Krumlow dominica ante s. Anthonii anno ɔc LXXXXII. — Petr z Dobrohoště, purkrabie na Krumlově.

Múdrým a opatrým pánóm purkmistru a radě města Budějovského, přátelóm milým.

127. 1492 d. 23. ledna v Praze. — Nejv. purkrabí a podkomoří kr. Č. oznamují, že z výpravy na pomoc Levlařům sešlo a že král svolává sněm na den 16. března. Otištěn v AČ. VII. 412.

128.

1492 d. 24. dubna v Krumlově. — Vok z Rožmberka podporuje žádost faráře v Kájově.

Služba má, múdří a opatrní súsedé milí! Zpravil mne kněz farář Kájovský, že jest jemu Jiřík, spoluměštěnín váš, dlužen za okna, kteráž jest jemu dal vytesati k jeho prosbě a potřebě, a že po mnohým napomínání jemu zaplatiti nechce. Prosím vás, rozkažte jemu, aby knězi faráři práv byl.

Také mne týž farář prosil k vám za přímluvu, jakož jest nějaký Šnédl u vás odkázal do Kájového pět kop, abyšte tu věc opatřili, aby ty penieze dány byly.

I věřím vám, znajíc, že se takové věci ke cti a k chvále panny Marie nakládají, že to učiníte. Ex Crumlow f. III. in festo Pasche anno ꝛc LXXXXII. — Vok z Roznberka ꝛc.

Múdrým a opatrným purkmistru a radě města Budějovic, súsedóm milým.

129.

1492 d. 29. července v Krumlově. — Vok z Rožmberka odporučuje za kaplana kněze Jana Angrara.

Služba má, múdří a opatrní súsedé milí! Přišel ke mně kněz Jan Angrar, proše mne k vám za přímluvu a spravuje mne, kterak by nynie bylo nějaké kaplanstvie u vás prázdné, jehožto odumřel kněz Václav, někdy farář Přídolský, kteréhožto poddací vy jste. I prosím vás dle dobrého súsedstvie, abyšte vy znamenajíc svrchupsaného kněze Jana mnohé služby, kteréž vám činil jest a ještě činiti mieni, toho kaplanstvie jemu dopřieli a jemu je dali. I věřím vám, že to pro mne učiníte, jakož bych já pro vás tolikéž i mnoho viec učiniti chtěl. Ex Crumlow dominico post s. Jacobi anno Domini ꝛc LXXXXII°. — Vok z Roznberka ꝛc.

Múdrým a opatrným purkmistru a radě města Budějovic, súsedóm milým.

130. 1492 d. 2. listopadu na Krumlově. — Vok z Rožmberka slibuje dáti v Třeboni odpověď strany měšťana Mygala. Otištěn v AČ. X. 63.

131.

1493 d. 12. ledna. — Rada města J. Hradce sděluje svědomí Anny Fenclové o ztracených šlojířích.

Službu svú vzkazujem, múdří a opatrní páni a přátelé milí! Obeslali jsme Annu Fenclovú, súsedu naši, aby dala svědomie, což sě dotýče o ten strátež šlojieřuov ꝛc. I vyznala před námi plnú raddú, berúc to na svú vieru, že o tom jináče nevie, než že o našem jarmarce tu sobotu přišli k nie spolu Roth Duorel i s jejím mužem a že sú jie prosili za hospodu v ten jarmark a že jim toho přála. A tak že muž Roth Duorlin zuostal v hospodě, a žena jeho Roth Duorel že se od nie vykradla, a na zajtřie že je k nie přišla jako v obědy a že k nie měla řeči: Děkuji Bohu, že sem tu nebyla, poněvadž sú sě šlojieři stratili; a ona jsúc jako omámená, že jie proti tomu neodpověděla.

I táž Fenclová súseda naše viec vyznala za pravdu berúc, že tej jisté Rothduorlin muž s svú ženú jako sú o svatém Mikuláši nynějším na jarmark do Datčic šli, a že sú sě u nie obě stavili horliec; a ta Duorel že k nie řekla, že by na ni zlodějstvie pravila o ty šlojieře, a že by byla viděla, když je od nie vynesla. I tak vyznává, že toho nepravím; než když bych byla viděla tebe ven nésti, bylať bych řekla:

Nech tu, však tvoji nejsú. A že když z Datčic s jarmarku šli zasě, a že sě Rothduorlin muž sám stavil u Fenclové a že k nie jměl řeči: Fenclin, Fenclin, když by mi chtěla slovem nebo dvěma spomoci, chtělť bych také pomoci, že bychma oba bez škody byli zachováni. A že s tím od nie odšel.

A to pořád psané vyznánie Anna svrchupsaná béře na svú vieru a za pravdu, že sě v jistotě tak dálo, a že by to i ústně časem a místem znáti chtěla, kdež by koli toho potřebie bylo. Datum sabbato post Epiphaniam Domini annorum Domini ꝛc XCIII°. — Purgrmistr a rada města Hradce Jindřichova.

Múdrým a opatrným pánuom purgrmistru a radě města Českých Budějovic, přátelóm milým d[án buď].

132.

1493 d. 27. března na Hluboké. — Purkrabí Vojtěch z Jivovice: že pro potřebu pána svého všecky poddané vyhledává.

Službu svú vzkazuji, múdří, opatrní páni a přietelé milí! Jakož mi píšete, že jest Ryšákovi z jeho diela pacholek vzat, nevědúce z které příčiny: račte věděti, že jest to pacholek sirotek a člověk pána mého JMti. Z tej veliké potřeby pána mého JMti, kdež je prozviem, připravuji je, aby pánu mému JMti sloužili aneb se vosazovali na panstvie pána mého JMti. Protož vám věřím, jakožto pánuom a přáteluom svajm dobrajm, že mi v tom za zlé jmieti nebudete, znajíce potřebu pána mého JMti: jakož bych já vám toho též přál. Ex Hluboka f. IIII. ante dominicam Palmarum annorum ꝛc 93. — Vojtěch z Jivovice, purkrabie na Hluboké.

Múdrým, opatrným pánuom purkmistru a radě města Budějovic, přáteluom mým milým.

133. 1493 d. 20. května v J. Hradci. — Jindřich z Hradce: aby propustili lidi Václava z Vrchovišť. Otištěn v AČ. X. 67.

134.

1493 d. 23. června na Hluboké. — Purkrabí Jan z Čechtic: aby z vazby propustili Martina Tlamsu.

Službu svú vzkazuji, múdří, opatrní páni, přietelé milí! Psal jsem rychtáři vašemu o Martina Tlamsu, služebníka pána mého JMti, kterýž u vazbě vaší jest, žádaje, aby puštěn byl, a jestliže komu co bude povinovat, že já od něho každému spravedlivé učiniti chci. Odepsal mi rychtář váš pokládaje přiečinu, pro kterúž jest Martin Tlamsa vsazen, že by rejč ukradl Janovi Pařiezkovi ꝛc; a pak, ač by toto učiniti neměl, však k vuoli mé chtěl jeho dáti na rukojmie na postavenie, kdyžby tajden napřed věděti dal, aby mu postaven byl zajse [sic] v moc jeho. Páni a přietelé milí! Zdá mi jse, že by toto potřebí nebylo, bych já měl služebníka pána

svého JMti vyrukovati, poněvadž jsem chtěl od něho spravedlivé učiniti každému. I ještěť žádám dle spravedlnosti, že vy téhož Martina, služebníka pána mého JMti, z vazby vaší pustiti kážete. Ex Hluboka dominico ante Petri et Pauli appostolorum anno ɔc 93°. — Jan z Čechtic, purgrabie na Hluboké.

Moudrým, opatrným pánóm purkmistru a radě města Buděovic, přátelóm mým dobrým.

135. 1494 d. 3. února v Nových Hradech. — Jindřich z Hradce: aby z vazby propustili Václava Aude. Otištěn v AČ. X. 69 ke dni 6. ledna.

136.

1494 d. 10. března v Budíně. — Král Vladislav pronáší rozhodnutí ve sporu rady městské s převorem kláštera.

Vladislav z božie milosti Uherský, Český ɔc král a markrabie Moravský ɔc. Opatrní věrní naši milí! Jakož nám píšete, což se dotýče převora toho kláštera v městě u vás, tomu jsme všemu porozoměli. Kdež to dotýčete, že jste to zastavili, aby roztrženy klenoty a svátosti téhož kláštera nebyly, i také ruoznice mezi lidmi pro nějaká búřivá kázánie že jsú vámi sstaveny: dobře ste to učinili. I potom dále, kdy by jaké takové ruoznice se zdvihaly, porúčieme vám, abyšte je slušně srovnávali. Co pak se klenotuov a svátostí klášterských chování dotýče, kteréž by chtěl týž převor v své moci mieti a vy také v své, takto se nám slušné zdá, abyšte, kdež ty věci se chovají, vy jeden klíč a týž převor druhý měli, tak aby on bez vás a vy bez něho k těm věcem nemohli. A když by k kterým hoduom těch věcí mělo užíváno býti, oboji spolu jsúc k té potřebě je vzali a potom zase schovali, tak aby se nikterakž to neroztrhalo než vcele vždy zuostávalo; neb převorovi také též porúčejíc píšem, při tom jemu s pilností přikazujíc, aby se tak zachoval a těch kázání i jiných búřek mezi lidmi aby nikoli nečinil, že bychom jemu toho žádným obyčejem netrpěli; než slušně aby se zachovával a mezi vámi srovnával. Kdež pak žádáte, aby k vám do města puštěn nebyl: sami znáte, poněvadž jest převorem v klášteře, kterak by mohl svuoj úřad klášterský zpravovati, nebuda do kláštera puštěn. A protož ta věc býti nemuož. Také vězte, že ještě za to potvrzenie na vikářstvie od něho žádáni nejsme. Bude-li pak nás za to žádati, budeme se uměti v té věci mieti. Dán na Budíně v pondělí před svatým Řehořem let království našich Uherského čtvrtého a Českého XXIII° leta. — Ad relacionem domini Johannis de Sselnberg, cancellarii regni Bohemie.

Opatrným purkmistru a konšelóm města Budějovic, věrným našim milým.

137.

1494 d. 22. dubna na Hluboké. — Purkrabí Jan z Čechtic oznamuje stavování pro dluh Jakubovi ze Zlivě.

Službu svú vzkazuji, múdří, opatrní páni a přietelé milí! Jakož sem vám psal o Jakuba ze Zlivě, člověka pána mého JMti, o dluh spravedlivý, kerýž mu jest povinovat Knier spoluobyvatel váš: i rozumiem tomu, že člověku pána mého JMti nemuož se od vašich spravedlivé státi, poněvadž se Knier k dluhu zná. I teprův chcete, aby se člověk pána mého JMti o své soudil. I věztež, žeť mu práva hájiti k stavovánie nemohu. Ex Hluboca f. III. ante festum s. Georgii 94. — Jan z Čechtic, purgrabie na Hluboké.

Múdrým, opatrným pánuom purkmistru a radě města Budějovic, přáteluom mým dobrým.

138.

1494 d. 14. května. — Rada m. Prachatic slibuje zaplatiti mistru popravnímu dle rozhodnutí pánů.

Službu naši vzkazujeme, slovutní páni a přietelé a sousedé naši milí! Mistra, kteréhož ste nám pójčili, toho sme od VMti vděčni. Záplatek jeho sme položili vedle zuostání a svolenie zemského od prvnieho II ſſ na míšenské groše a o druhé I ſſ; i nezdálo se jemu toho přijéti vedle toho svolenie, a všakž na tom přitom stojí. Pokudž VMt roze[z]ná, hotovi sme jemu zaplatiti po poslech našich, aby neřekl a nás v tom nepomlúval, by jemu od nás nebylo zaplaceno. Stravu i všecko sme zaň zaplatili, aby námi nic nescházelo. Datum f. IIII. ante Spiritus sancti anno ɔc LXXXXIIII°. — Purkmistr a rada města Prachatic.

Slovutným pánuom purkmistru a radě města Budějovic, přátelóm a sousedóm našim dobrým d[án bu]ď.

139.

1494 d. 23. října na hradě Pražském. — Jan z Janovic: o novém přátelském jednání mezi Janem Šubou a židem Mojžíšem.

Služba má, múdří a opatrní přietelé milí! Psaní vašemu, což se Jana Šuby a žida Mojžieše dotýče, porozuměl sem. I vězte, že já zpraven sem, jakož sú se o to na přátely byli podali k smlúvě, že se jest to rozešlo stranu žida a přátely jeho. Než pak proto ještě sem já to obdržel, aby té věci na přátely podali, s každé strany dva sobě zvolíce, a toho mocně aby na nich přestali. I to znajíce, tiem se zpravte. Datum ex castro Pragensi f. V. post XI millia virginum anno ɔc 94. — Jan z Janovic ɔc, najvyší purgrabie Pražský a hajtman královstvie Českého.

Múdrým a opatrným purkmistru a konšelóm města Budějovic Českých, přátelóm milým.

140. 1495 d. 27. února na Krumlově. — Petr z Rožmberka: o výklad nálezu ve sporu mezi nimi o práva na silnice. Otištěn v AČ. X. 73.

141.

1495 d. 26. dubna. — Rada města Vodňan ohražuje se proti tomu, aby měla obstavené glejtovati.

Službu naši vzkazujem, múdří a opatrní páni súsedé a přietelé milí! Jakož ste nám odepsali o spolusúsedy a poddané vaše, jimž rychtáři našemu roku přidati sme rozkázali do dvú nedělí vedle práva, přitom VMt žádajíce, že v těchto nynějších časiech divné a rozličné příhody mohú člověku nenaději přihoditi se, a abychom těm, kteříž se stavěti budú, glejt dali, aby mohli bezpečně k nám přijíti i zase odjíti bez všelikého příkazu a hyndrovánie ɔc. Páni a přietelé milí! Jest věc divná, abychom my obstavené glejtovati měli; a to sami rozvážiec, že jest proti obyčeji. Také což se příhod nenadějných dotýče, i těch neznáme; aniž nám jest slušné, koho před právem v městě našem bezpečiti. Než súsedé a poddaní vaši ať tomu dosti učinie a stanú. Datum dominica in Conductu Pasche anno Domini ɔc XCV°. — Purgrmistr a rada města Vodňan.

Múdrým a opatrným pánóm purgrmistru a radě města Budějovic, přátelóm dobrým.

142.

1495 d. 5. června na Hluboké. — Purkrabí Jan z Čechtic: aby mu dlužníci v moc jeho byli vydáni.

Službu svú vzkazuji, múdří, opatrní páni a přítelé milí! Jakož jsem vám prvé psal o dlužníky pána mého JMti žádaje, aby mi od nich spravedlivé učinili ɔc: I slyším, že by seděli. I ještě žádám, aby mi od nich spravedlivé učinili vedle těch smluv, keréž mezi sebú máme. A jestliže by se vám s nimi stýskalo o ztravu, vydajte mi je; jáť je ztravú opatřím. Ex Hluboka f. VI. ante Penthecostes annorum ɔc LXXXXV°. — Jan z Čechtic, purkrabie na Hluboké.

Múdrým opatrným pánuom purkmistru a radě města Budějovic, přáteluom mým dobrým.

143.

1495 d. 19. července v Praze. — Podkomoří kr. Č.: aby nařídili židům, by se dostavili k společnému sjezdu všech židů z království do Prahy dne 27. července.

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni a přietelé milí! Vězte, že král JMt, pán muoj milostivý, ráčil mi jest nynie psáti a rozkázati, abych židy všecky po všem království zobsielal, aby v Praze byli konečně v pondělí po s. Jakubě, a tu že sě jim má oznámiti některá pilná potřeba. I protož, páni a přietelé milí, roz-

kažtež ihned židóm svým, obešlíce je před sě, ať jsú na ten den v Praze konečně. A jestliže by pak pro nebezpečenstvie aneb pro kterú jinú potřebu nemohli všichni býti, ať z sebe některé osoby s plnú mocí k tomu dni nadepsanému pošlí; a to pod pokutú, jestliže by toho neučinili, L^m zlatých uherských propadenie. Datum Prage dominico post Alexi anno ɔc XCV⁰. — Albrecht z Leskovce, podkomořie a hajtman královstvie Českého.

Múdrým a opatrným purkmistru a konšelóm města Budějovic, přátelóm milým.

144.

1495 d. 10. srpna na hradě Pražském. — **Kanovníci Pražští: aby přejali hotové již knihy od Matouše illuminatora.**

Múdří a opatrní páni a přátelé naši milí! Modlitbu svú vzkazujem a žádost všeho dobrého. Prosil jest nás oneda, když sme kniehy vaše ohledávali, Matúš illuminator, abychom opatrnosti vašie dali znáti, že jsú již ty kniehy na miesto hotovy, což se jeho diela a smlúvy dotýče, žádaje, abyšte vy statek svuoj vzeli a opatřili. Nebť mnozí a často ohledánie žádají těch kněh, jimž on slušně nemuož odepřéti; a tiem také se kniehy kažie. I znajíc takovú věc, dadúc jemu ostatnie penieze, muožte je jinde k své ruce položiti a opatřiti, aby ne každý k nim mohl přístup mieti. Než nám se jistě zdá, žeť sú přieliš tlusté. S tiem vaši opatrnost pánu Bohu poroučieme. Ex castro Pragensi die s. Laurentii XC⁰ quinto. — Mistr Jan z Úterého a kněz Blažek z Plané ɔc kanovníci, a váš kněz Vincencius.

Múdrým a opatrným pánuom, panu purkmistru a konšeluom města Českých Budějovic, pánuom a přátelóm našim milým.

145.

1495 d. 19. srpna (?) v Miličíně. — **Ondřej Rych: aby Radkovi spravedlnost jeho dána byla.**

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti páni milí! A jakož sem VMti prvé psal, co se Radka dotýče, jakož jest za súsedy vaše dáti musil panu Děpoltovi, i vy ste jemu řekli, že jemu má zase to opraveno býti. I toho se jest nestalo. A on skrze to škody béře a náklady činí. I teď se VMti opoviedá, že svého právem dobývati chce. I věřím já VMti, že toho neráčíte dopustiti súsed vašich hyndrovati. Neb to Buoh vie, žeť toho dále již držeti nemohu, žeť já jemu právo propustiti musím. Dán v Miličíně tu středu po matce Boží léta božieho XCV anno. — Ondřej Rych v Miličíně.

Slovutné opatrnosti pánóm purmistru a radě města Budějovic, pánóm mně přieznivým buď [dán].

146.

1496 d. 2. března. — Jindřich Drochovec z Pláně: aby mlynáři jeho z Komařic po právu se stalo.

Službu svú vzkazuji, pane rychtáři i ty pane purkmistře milý, i vám páni milí starší, kteříž v radě sedáte! A jakož vás tajno nenie, co sě dotýče člověka mého mlynáře a člověka Komařického, jakož jsú k vám důklad udělali, co sě dotýče rozsudku Komařického konšel, i tu jsú sě k vám utekly obě dvě straně. I tu ste ráčili nález udělati člověku mému, aby hleděl člověk muoj k tomu, kdo je na kruntu. Člověk jest muoj toho jistého upomínal, i pánóm i rychtářóm jeho naň žaloval, aby mu práv bel [sic]. I nemohl sě své spravedlnosti dovolati. I utek jsej [sic] zasě k rychtáři k vašemu k Rutnarovi žaluje mu toho, že mu práv nechce býti. A on jest jemu povolil a kázal staviti; tak mlynář praví. A on jest stavil. A když jest stavil, thedy [sic] Širůček, súsed váš, slíbil jest mu za to. I milí páni! Věřím já vám, že vy ráčíte Širůčka k tomu míti, ať je člověku mému práv bez dalších nesnází a nákladů. A za odpověď žádám po tomto poslu ɔc. Datum f. 4ta ante Translacionem s. Venczeslay anno Domini 1496. — Jindřich Drochovec z Pláně seděním [z] Stradova.

Múdrým a opatrným pánóm pánóm rychtáři, purkmistru i všie radě města Budějovic, přátelóm mým dobrým, buď list dán.

147.

1496 d. 31. března v Budějovicích. — Rada městská oznamuje hospodáři svému Petru Radkovi z Miličína, jaké kroky v záležitosti jeho podnikla.

Službu naši vzkazujeme, opatrný přieteli a hospodáři náš milý! Psanie tvému, což se cedule poslané a listu, kterejž nám píšeš, dotýče ɔc, tomu jsme porozuměli. I věz, že po tvým odjezdu, jakož jsme na tom s tebú, když jsi u nás na rathúse byl, zuostali, hned posel náš maje jeden ku panu Švamberkovi a druhej ku panu Děpoltovi list šel jest, kdež z nich žádného doma nenalezl, a úředníci listvuov [sic] přijieti nechtěli. Potom hned zase po druhé posel šel a panu Švamberkovi list dal, na kterejž JMt žádné nedal odpovědi; a odtud ku panu Poppelovi, kdež po druhé JMti nenalezl; a tu úředníci opět listu přijieti nechtěli. Pak dnes po třetie znovu, nechtíc, by pro naše ke škodám kterým přijíti jměl, poslali jsme k JMti jitrem raným a o polodni posla druhého z přípisem cedule, kterúž JMt rukojmím tvým píše, jim napřed týden dávaje věděti ku plnění. Pak což JMti po druhé píšem, teď toho přípis, jímž se budeš moci spraviti, posieláme. A poslóm našim poručili jsme, což JMt na psanie naše za odpověď dá, aby ty otevřel a tou se spraviti mohl. A pokudž přiřčenie naše tobě od nás se jest stalo, tak se to najíti má. Ex Budwais ipso die Cene Domini anno LXXXXVIto. — Purgmistr a rada m. Budějovic.

Múdrému a opatrnému Petrovi Radkovi z Miličína, hospodáři a přieteli našemu milému.

148.

1496 d. 25. května. — Rada města Vodňan stěžuje si na rychtáře, že Bártovi Lichvičkovi k spravedlnosti dopomoci nechce.

Službu naši vzkazujem, vzácní v opatrnostech páni súsedé a přietelé milí! Bárta Lichvička, spolu přísežný měštěnín náš, ukazatel listu tohoto, nás jest zpravil, kterak vinníka svého, za kteréhož z viery slíbil, přistihl jest na právě vašie opatrnosti a jeho ku právu vašemu dáti chtěl; ale že rychtář města vašeho tomu na otpor byl jest pravě, kterak by mezi vaší opatrností a panem purkrabí [sic] na Hluboké smlúva nějaká byla, a aby spoluměštěnín náš na Hlubokú jel a ode pana purkrabie list přinesl; a jestli by rozkázal, že na téhož vinníka právo propustiti chce. Páni súsedé a přietelé milí! Spoluměštěnín náš za téhož vinníka statek svuoj dáti musí; a bylo-li by tak, aby spoluobyvatelé naši dlužníkuov svých nemohli na právě opatrnosti vašie obsiehnúti, zdá se nám to býti proti právu a spravedlnosti. I poněvadž host hosti staviti muož, vašie opatrnosti prosíme, že téhož měštěnínu našemu přieti ráčíte. A pakli by toho dopustiti neráčili, spoluměštěnín náš chtěl by o to k rychtáři vašemu hleděti. A my, ač neradi, nemohli bychom jeho v té věci opustiti, a takovú měrú chtěli bychom se proti poddaným vašie opatrnosti zachovati. I co přitom úmyslu vaší opatrnosti bude, račte nám to psaním oznámiti při témž. Datum f. IIII. 4^or^ temporum estiualium anno Domini ɔc 96. — Purgrmistr a rada města Vodňan.

Vzácné opatrnosti pánóm purgrmistru a radě města Budějovic, súsedóm a přátelóm dobrým d[án buď].

149.

1496 d. 30. srpna v Kadani. — Jan z Lobkovic: že po Ondráčkovi peníze nezustaly a šaty chudým rozdány byly.

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní přietelé milí! Jakož mi píšete o Matěje Čecha, poddaného vašeho, žádajíc, k čemuž by týž Matěj spravedlnost měl po nebožtíku bratranu svém Ondráčkovi, abych mu to propustil pro vaši prozbu: i milí přietelé, rád bych to pro vás učinil, ale že nenie nic před očima. Neb před jeho smrtí nebožtíka nedávno penieze, kteréž měl, něaký lotr kuchtík léhaje s ním v též komoře, jemu je pokradl, jakož sám nebožtík to pravil, a s tiem prvé utekl. Šátky chodiecé něaké měl a těch dosti málo. Ty některé odkázal těm, ješto jeho v jeho nemoci hlédali, a diel se chudým rozdalo za jeho duši. Ale však toho dosti málo bylo. A by se byl váš za času k tomu nalezl, i ty bych mu byl rád kázal všecky dáti. Ale přišel teprv viec než po plném roce po smrti jeho nebožtíka, a což bylo,

všecko zmeškal. Datum castro Cadanensi f. III. post Decollacionem s. Johannis Baptiste anno Domini ∞c XCVI°. — Jan z Lobkovic a na Hasištejně, hajtman kraje Žatecského.

Múdrým a opatrným purkmistru a radě města Budějovic Českých, přátelóm mým milým.

150.

1496 d. 6. listopadu na Třebíči. — Purkrabí Václav Charvát z Šibeníku, aby Janu krejčímu peníze za dům byly splaceny.

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni a přátelé moji milí! Jakož vás tajno není, což se Jana krajčího, člověka pána mého JMti z Třebíče, dotýče, kterýž dluhu za duom, kterýž u vás prodal, u Šimka spoluměšťana vašeho má LX ß, X ß luoni jemu zadržal a letos ostatních L ß o s. Václavě minulém též jemu podle smlúvy nespravil, o kteréhož jsem vám prvé psal. Kterýž člověk páně JMti k VMtem manželku svú Oršilu pro týž dluh slal, aby na místě jeho jí vydáno bylo. I spravuje mne, že by týž Šimek delší roky sobě bral, nežli by mieti měl. A člověk pána mého JMti na vás a na jiné spolusúsedy vaše odvolává se, kteříž při trhu byli; jestliže ti dějí, že by delší rok těm penězóm purkrechtím [sic] byl, na tom přestati muosí; pakli ti dobří lidé znali, že by rok minul, věřím vám, že pro pána mého JMt člověku JMti bez dalších prací a nesnází rozkážete zaplatiti. Neb jest cesta k vám jemu o to pracovati daleká. Pakli by se to nestalo, již bych člověku páně JMti brániti nemohl právem svého dobývati. Jakož vám věřím a prosím, že bez takových věcí tu věc opatřiti ráčíte pro potomní nesnáze. Odpovědi prosím. Ex Trebicz dominica post Omnium Sanctorum annorum Domini ∞c LXXXXVI. — Václav Charvát z Šibeníku, purkrabie na Třebíči.

Múdrým a opatrným pánóm purkmistru a radě města Českých Budějovic, pánóm a přátelóm mým milým.

151.

1496 d. 7. listopadu. — Rada města Tábora: aby Mikuláši Bicepsovi dopomohli k dluhu na měšťanu z Cáhlova.

Službu naši, vzácné opatrnosti páni súsedé a přietelé milí, vzkazujem! Zpravil nás Mikuláš Biceps, súsed náš, kterak jest obstavil na právě města vašeho statek měšťan Cáhlovských pro nesplněnie dluhu Petra Apaura, súseda spolu jich; a zpravuje, že list od rychtáře našeho osobně dal rychtáři Cáhlovskému času toho, Pšlaherovi. A také Bartoš kramář, súsed náš, před námi jest seznal, že byl přitom, když nadepsaný Mikuláš jsa v Cáhlově i prosil téhož Bartoše, aby od něho žaloval témuž rychtáři Pšlaherovi na Petra Apaura; a týž rychtář po obžalobě že po toho Petra posielal, a doma nebyl nalezen. Kdež se móž vyrozoměti, že jest žalováno. I znajíce to, prosíme vás, že súseda našeho podle toho obstavenie opatřiti ráčíte,

aby svuoj dluh mohl mieti splněn. A k témuž úmyslu píšem pánóm Cáhlovským žádajíce, aby Petra častopsaného k splnění toho dluhu přidrželi. Máme naději, že pro naše odslúženie a spravedlnost súseda našeho opatřiti ráčíte s odpovědí laskavú. Datum f. II. ante s. Martini 1496. — Purgrmistr a rada města Hradiště hory Tábor.

Vzácné opatrnosti pánóm purgrmistru a radě města Českých Budějovic, súsedóm a přátelóm našim milým.

152.

1497 d. 20. ledna v Písku. — Rada městská posílá žida, aby se proti obžalobám hájil.

Službu naši vzkazujeme, vzácné opatrnosti páni, přietelé a sousedé milí! Žid, dodatel listu tohoto, žádal jest nás, abychom vám psali, proč by byl vsazen do vazby vaší aneb pro koho ɔc. I teď jeho k vám posíláme, kto by mu kterú vinu dal, že hotov jest tomu odpierati před VMtí, ktož by naň koli chtěl žalovati. Ex Piesk f. VI die s. Fabiani martyris anno ɔc XCVII⁰. — Purkmistr a rada města Piesku.

Vzácné opatrnosti purkmistru a radě města Českých Budějovic, přátelóm a sousedóm našim milým.

153.

1497 d. 3. dubna na hradě Pražském. — Král Vladislav nařizuje, aby srovnali Elišku se Šteflem ve sporu o společný statek.

Vladislav z Božie milosti Uherský, Český ɔc král, a margrabie Moravský ɔc. Opatrní věrní naši milí! Vězte, že jest na nás vznesla Elška odtud z Budějovic žalující na Štefle spoluobyvatele vašeho, který má sestru její ujčenú, že ji chce mocí z statku jejieho a sestr jejich vysaditi, kteréhož ona v držení jest, a v kterémž on dva diely má a vona s sestrami svými čtyři, proséc nás, abychom toho na ni a na sestry jejie dopúštěti neráčili, než raději ji milostivě opatřili, aby v tom i s sestrami svými utištěna nebyla. Jejížto žádost spravedlivú znajíc přikazujem vám, abyšte v to podle spravedlnosti nahlédli a toho považili, aby se v tom žádné straně neukrátilo, a to bez prodlévánie. Pakli byšte toho sami srovnati nemohli, ale podajte toho na podkomořieho našeho, ať von tu věc ohlédaje, konec mezi nimi spravedlivý učiní; neb bychme toho žádnému trpěti nechtěli, by jeden druhému jaký útisk svévolně činiti jměl. Ex castro Pragensi f. II. ante Ambrosii anno regnorum nostrorum Hungarie septimo, Boemie vero XXVI⁰. — Per dominum regem referente domino Puotha Sswihowsky ɔc.

Opatrným purkmistru a konšelóm města Budějovic, věrným našim milým.

154. 1497 d. 27. dubna v Krumlově. — Petr z Rožmberka: o dědictví dvou svých poddaných po synu Vávrovu. Otištěn v AČ. X. 75.

155. 1497 d. 13. května v Strakonicích. — Jan ze Švamberka oznamuje, že Petr Dubikar s prvním nálezem jest srozuměn. Otištěn v AČ. XV. 72.

156. 1497 d. 3. července na Krumlově. — Petr z Rožmberka: aby poddaným spravedlnost jejich byla vydána. Otištěn v AČ. X. 76.

157.

1497 d. 8. července v Písku. — **Rada městská: že vyšle též posly ku králi, a že o sněmě** v Praze nic neví.

Službu naši, vzácné opatrnosti páni přietelé a sousedé naši milí, vzkazujeme! Jakož nám píšete o listu krále a pána našeho najmilostivějšího, co jest úmyslu našeho, na čemž [s] staršími našimi i všie obcí sme zuostali ꝛc. Páni a přietelé milí! Abyste ráčili věděti, že náš úmysl jest, [k] králi a k pánu JMti do Hory posly vyslati, a jim sme poručili, k čemu koli jiná města mieti se budú, že k témuž chceme se mieti a s městy se o to raditi. A jakož dále píšete, máme-li list od pánuov Pražan ꝛc: Páni a sousedé milí! Vězte, žeť my o tom sněmu nic nevieme, by měl držán býti na rathúze v Starém městě Pražském. Ex Piesk sabbato die s. Kyliani anno ꝛc XCVII°. — Purkmistr a rada města Piesku.

Pakli by se vám zdálo s pány Táborský[mi], Vodňanskými sjeti se u Hory a o tu věc se s jinými městy raditi i tudíž spolu, to stuoj při VMti, neb sme my na tom s pány Táborskými zuostali.

Vzácné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Českých Budějovic, pánuom přátelóm a sousedóm milým.

158.

1497 d. 12. července v N. Bystřici. — **Konrád z Krajku přimlouvá se za Filipa soukeníka** z Bystřice.

Mein Dinst in guetten Willen zuuor! Fursichtig weisen Herren vnd Frunde! Philipp Tuechmacher zu Vistricz, mein Hindersass, Weyser des Brieffs, fur mich khomen ist vntterrichtundt, wie yn ewr Mitgesessner Lienhart Zieglar beschuldt vnd antredt vmb XII t. d., dy er im vor eyner Zeytt schuldig ist gewest vnd ym dyselb entrich vnd bezahlt hatt; als er des Khundschafft vor mir gestelt hat drey Mannen, damit er solichs bezeugt hatt von dem Stattrichter zu Vistricz, der dem Sigmund, Schreiber vom Budweiss, ewrm Mitgesessnem, nach statt Gerechtigkeit meinen Hindersass obbemelten darzu gehalten hatt, das er im dy obgenantt Summe Gelts entricht vnd bezahlt hatt nach seym Willen, als solichs denn noch weytter wurdt ausgeweist, ob Nott wurde. Pitt ich ew, als meine lieben Herren vnd Frundt, den meynn nicht hindern lassen vnd im gehulfflich sein nach der Gerechtigkeit.

Will ich vmb ew beschulden. Datum Vistricz am Mitichen vor Margarethe anno ꝛc XCVII°. — Conradt von Kreigk.

Dem fursichtigen, weisen Burgermaister vnd Ratt der Stat Budweiss, meinen lieben Herren vnd Frundten, detur.

159.

1497 d. 17. července v Mostku. — Jan Žibřid z Mostku: zda-li výprosa již provolána byla.

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni, přietelé milí! Jakoš vás tajno nenie, že pan Dubský, pan sudí súdu dvorského,*) list vám psal k provolánie nějaké výprose: i jestliže již jest třikrát provoláno vedle řádu, prosím vás, dajte ten list tomu mému poslu, aby on jej zase nesl k úřadu. Věřím vám, že to učiníte vedle práva, abych vobmeškán nebyl. Dán v Mostku v pondělí po svaté Markétě léta MCCCCLXXXXVII. — Jan Žibřid z Mostku.

Múdrým a opatrným purkmistru a radě města Budějovic Český[ch], přátelóm mým dobrým.

*) Nejvyšším sudím dvorským byl v l. 1490—1500 pan Jiřík Berka z Dubé a z Lipého.

160. 1497 d. 7. srpna na Krumlově. — Petr z Rožmberka: aby Hanzlovi z Benešova vydali vzatou sůl. Otištěn v AČ. X. 76.

161. 1497 d. 26. srpna na Krumlově. — Petr z Rožmberka: aby svědkové Gabriele Rable s rychtářem z Pláně na Hlubokou jeli. Otištěn v AČ. X. 77.

162. 1497 d. 18. září na Krumlově. — Hejtman kr. Č. oznamuje, že ode dne sv. Mauricia soud komorní pořád až do soudu zemského držeti míní. Otištěn v AČ. X. 77.

163. 1497 d. 4. října v Strakonicích. — Jan ze Švamberka: aby Petru Dubikarovi vydali kšaft i jiné výpisy. Otištěn v AČ. XV. 72.

164. 1497 d. 21. října na Krumlově. — Petr z Rožmberka: aby dopomohli Matoušovi k spravedlnosti jeho. Otištěn v AČ. X. 78.

165. 1497 d. 23. října na Krumlově. — Petr z Rožmberka: aby Tomáškovi z Ostrova vrátili sůl, kterou z nerozumu projel. — Otištěn v AČ. X. 79.

166.

1497 d. 22. listopadu na Hluboké. — Purkrabí Jan z Čechtic: o stání pro dluh za ryby.

Službu svú vzkazuji, múdří, opatrní páni, přietelé milí! Jakož sem k vám prvé posielal o dluh, kterýž jest na Pamstlovi za ryby ꝛc: i věřím vám, že o to rok složiete před vámi tento pátek přieštie. A já chci na ten den býti aneb miesto sebe vyslati. Ex Hluboca f. IIII. ante Katherine virginis anno ꝛc LXXXXVII°. — Jan z Čechtic, purgrabie na Hluboké.

Múdrým a opatrným pánóm purkmistru a radě města Budějovic, přátelóm mým dobrým.

167. 1497 d. 22. listopadu na Krumlově. — Petr z Rožmberka: aby poddanému k spravedlnosti jeho dopomohli. Otištěn v AČ. X. 79.

168. 1497 d. 22. listopadu v Budíně. — Král Vladislav vykládá jednání posledního sněmu o suchých dnech letničných v Praze, kteréžto nyní někteří zase prý vyvrátiti usilují; i napomíná je, aby od nikoho k stranným předsevzetím vésti se nedali. Otištěn v AČ. V. 482.

169. 1497 d. 12. prosince v Strakonicích. — Jan ze Švamberka táže se, zda-li Vincenc Hung skutečně vinil Petra Dubikara, že úroků neplatil. Otištěn v AČ. XV. 73.

170. 1497 d. 20. prosince na Krumlově. — Oldřich z Rožmberka děkuje, že propustili člověka jeho. Otištěn v AČ. X. 79.

171. 1497 d. 31. prosince v Cerekvici. — Podkomoří kr. Č. omlouvá se nedostatkem zdraví, že k rozsouzení pře o statek Pojslův přijeti nemůže. Otištěn v AČ. VII. 421.

172.

1498 d. 20. února na Hluboké. — Aleš Kočka ze Skal: o dluh 5 kop grošů.

Službu svú vzkazuji, múdří, opatrní páni, přítelé moji milí! Jakož mi píšete o Martina kováře, spolusúseda vašeho, k tomu se já znám, že jsem jemu slíbil listem; i on jest jemu roky dával. A von mi tím vycházel právíc, že by s ním smlúvu měl. Protož račte věděti, že sem jej k tomu přivedl, že jest mi musil slíbiti, a ctí a věrú sem jej zavázal, že mi měl položiti u Strabocha V ſſ na s. Václava minulého, a na s. Jiří ostatek. A když teď o suchých dnech v Praze budu, tehdy chci s ním o to konec jmíti, abychme jemu práví byli. Neb já již nebudu moci ostatku těch peněz jmíti leč při svatém Jiří. A budete-li bohdá v Praze, tu pak uslyšíte, žeť ho chci k tomu jmíti, aby jemu práv byl. A také račte rozkázati kováři, ať mi přípis listu toho pošle, když by kto z Hluboké byl u něho, aneb po tom kováři, kterýž jest u něho. Ex Hluboka f. III. ante Kathedram Petri anno LXXXXVIII°. — Aleš Kočka z Skal.

Múdrým, opatrým pánóm purkmistru a radě města Budějovic, pánóm přátelóm mým dobrým.

173.

1498 d. 18. července v Praze. — Podkomoří kr. Č.: aby všickni židé do Prahy se dostavili a výpisy všech dluhův svých přinesli.

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni a přietelé milí! Vězte, že král JMt, pán muoj milostivý, skrze pana hofmistra ráčil mi jest rozkázati vám psáti, abyšte všem židóm svým rozkázali, aby v tento úterý najprv příští v Praze všichni byli aneb s plnú mocí z sebe vyslali, a při tom abyšte všech dluhuov židovských buď knihami městskými neb registry vašimi nebo listy neb kterakkoli jinak zapsanými neb ujištěnými [sic] výpis zapečetiece pečetí svú poslali při nich, a tak jim rozkázali, jestliže by co kterých dluhuov zatajili a neoznámili a zapsati nedali,

a potom to sě vyhledalo, že JKMt takové zamlčené dluhy ráčí zdvihati, aby všichni dlužníci takových dluhuov prázdni byli. Páni a přietelé milí! To znajíce, opatřte to, ať sě rozkázání JKMti dosti stane; a jim rozkažte, ať toho jinak nečinie pod propadením pokuty, kteráž sě na ně uložila by. Datum Prage f. IIII. post Divisionem appostolorum annorum ɔc XCVIII°. — Albrecht z Leskovce, podkomořie královstvie Českého.

Také, páni a přietelé milí, vznesl jest na mě David žid z Piesku, kterak by žena jeho, kterúž měl Mojžieš od vás, a sirotci děti její některú spravedlnosť k těm M ſſᶜ gr., kteréž jsú u pana Jiříka, i k některým viece dluhóm tu v městě u vás jměli, a žádaje toho podle práva, aby panu Jiříkovi rozkázáno bylo i také těm, u kohož takových peněz viece jest, aby jimi nebylo hýbáno až do mého o to dalšieho rozkázánie. I poněvadž židé nynie v Praze býti mají a vy také z sebe někoho vyšlete, rozkažte, ať tiem nenie hýbáno. Já o to chci zde rozmluviti i s posly vašimi i také s židy. A což za spravedlivé bude, to sě opatří, aby sě nižádné straně neukrátilo. A David Černý ať tiem nic dále nehýbá přes toto mé rozkázánie.

Múdrým a opatrným purkmistru a konšelóm města Budějovic, přátelóm mýmʼ milým.

174.

1498 d. 14. srpna v Budíně. — Král Vladislav nařizuje, aby provolali, že sněm na hrad Pražský ke dni 21. září jest svolán.

Vladislav z Božie milosti Uherský, Český král ɔc a margkrabie Moravský ɔc. Opatrní, věrní naši milí! Vězte, že jsúc nynie prošeni od urozeného Petra z Rožmberka, hajtmana královstvie Českého, věrného našeho milého, jménem některých pánuov, rytieřstva i měst, kteříž k němu, když sem k nám jeti měl, v znamenitém počtu přišli a jeho za to prosili, aby s námi od nich mluvil a nás prosil, abychme položiti ráčili sněm obecní v těchto suchých dnech najprv příštích pro budúcí příhodu, kteráž se byla skrze nepravé narčenie zlého člověka na urozeného Puothu Švihovského z Ryzmberka ɔc přišla. I znajíce toho takovú znamenitú příčinu a potřebu, svolili jsme k tomu a tiemto listem svolujeme porúčiec vám, abyšte v městě vašem sněm obecní ten pátek po svatém Kříži vo suchých dnech najprv příštích na hradě Pražském po dva trhy provolati a oznámiti rozkázali, tak aby se k němu páni i rytieřstvo na ten čas a na to miesto sjeli. A vy z sebe také některé posly vyšlete, aby se tu pro uvarovánie takových budúcích příhod všecky věci potřebnie rozvážily a na něčem jistém a konečném postaveny byly, tak aby se chudému ani bohatému v ničemž, ač by se to kdy přihodilo, neukrátilo. Dán na Budíně v úterý u vigilii Na nebesa vzetie Panny Marie anno regnorum nostrorum Hungarie octauo, Boemie vero XXVII^{mo}. — Ad mandatum domini regis.

Opatrným purkmistru a konšelóm města Budějovic, věrným našim milým.

175.

1498 d. 4. září v Budíně. — Král Vladislav: že sněm jest odložen ke dni 30. září.

Vladislav z Božie milosti Uherský, Český král a margkrabie Moravský ɔc. Opatrní, věrní naši milí! Jakož jsme vám před těmito nynie minulými dny psali oznamujíc příčinu, pro kterúž prošeni a žádáni jsme, abychme sněm obecní vo suchých dnech najprv příštiech na hradě Pražském položiti ráčili, a při tom vám porúčejíc, abyšte, znajíc to, ten sněm v trhové dny provolati a voznámiti rozkázali: i věztež, že jest nám teprv k paměti přišlo, že soud zemský býti má vo svatém Jeronymu, při kterémž mnozí vo své potřeby činiti mají. Protož nechtiece, aby lidé dvojí náklad a útraty vésti jměli, porúčieme vám, abyšte v městě vašem provolati a voznámiti rozkázali, že ten sněm na svatého Jeronyma najprv příštieho držán bude, aby znajíc to lidé k tomu času do Prahy přijeli a ty potřeby jednali, které jim i vám prvé oznámeny jsú. Dán na Budíně v úterý před hodem Narozenie Panny Marie anno regnorum nostrorum Hungarie octauo, Boemie vero XXVIII°. — Ad mandatum domini regis.

Opatrným purkmistru a konšelóm města Budějovic, věrným našim milým.

176.

1498 d. 15. prosince. — Rada města Tábora: že nezná odpovědi královy na psaní měst.

Službu naši, vzácné opatrnosti páni súsedé a přietelé milí, vzkazujem! Ráčili ste oznámiti psanie, které se stalo od všech měst k JMKské, králi a pánu pánu nás všech najmilostivějšímu, a že JMKská odpověď ráčil dáti a ta že opatrností vašich jest tajna; vieme-li co o tom, na čem ta věc stojí ɔc. Račte znáti, že také ta odpověď nám nenie známa. Ale kteří do Prahy z súsed našich pojedú a jim obecnie věci budú poručeny, také o té odpovědi při těchto suchých dnech příštích jim k vyzvědění bude poručeno. Datum sabbato post s. Lucie virginis anno Domini ɔc XCVIII°. — Purgrmistr a rada města Hradiště hory Tábor.

Vzácné opatrnosti pánóm purgrmistru a radě města Českých Budějovic, súsedóm a přátelóm našim milým.

177.

1499 d. 4. února v Budíně. — Král Vladislav nařizuje, aby neprodleně zaplatili summu hromničnou.

Vladislav z božie milosti Uherský, Český ɔc král a markrabě Moravský ɔc. Opatrní věrní naši milí! Což se té summy dotýče, kterúž nám z práva do komory našie vo Hromnicech povinni jste platiti každý rok, žádáme od vás s pilností i přikazujem, abyšte tu summu bez odtahu a všelijakých výmluv statečnému Albrechtovi

z Leskovce na Cerekvici, podkomořiemu našemu věrnému milému, v moc dali a položili. Což se pak dotýče toho dluhu, kterýž vám povinni jsme, na tom konečně úmysl svuoj jsme postavili, že vám to z této pomoci, kteráž nám od všie země učiněna býti má, zaplatiti chcme. A protož, což vy nám máte učiniti, učiňte! Nebo přišly-li by na nás jaké škody pro vaše vodtahy, tyť by již ne naše ale vaše býti musily. I znajíce to zachovajtež se tak, jakož vám píšem. Dán na Budíně v pondělí před svatú pannú Dorotú let království našich Uherského devátého a Českého XXVIII°. — Ad mandatum domini regis.

Opatrným purkmistru a konšelóm města Českých Budějovic, věrným našim milým.

178.

(1499 ? d. 10. února) na Vlašimi. — Mikuláš Trčka starší z Lípy: že Vastrle služebníkem jeho jest.

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni a přietelé milí! Jakož mi píšete o Krištofora Vastrle, jestliže by služebník muoj byl, abych vám to dal věděti listem svým: i věztež, že jest služebník muoj. Ex Wlassim dominico post Dorothee virginis. — Mikuláš Trčka starší z Lípy a na Vlašimi ꝯc.

Múdrým a opatrným pánuom purkmistru a radě města Budějovského, přátelóm milým.

179.

1499 d. 17. února na Cornštejně. — Lipolt z Krajku: o kladení do desk.

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní přátelé moji milí! Psanie, které jste mi učinili, tomu jsem porozuměl, což se kladenie do desk Jiříka spolusouseda vašeho rukojmiem dotýče, od kterýchž jsem já Olešnici koupil, při tom oznamujíc mně nemoc jeho. I což by mně možného bylo v tom pro vás k vuoli učiniti, rád bych učinil v tom i v jiném, jako pro přátely své milé, když by se osoby mé a Jiříkovy dotýkalo; neb já s Jiříkem o tu věc nic činiti nemám, než k svým zprávciem o to hledím; neb bych již rád také sobě to k konci a k miestu přivedl. Neb znáti muožete, bych já sobě nynie jaký odtah učinil a Jiříkovi roky dával, že by snad potom zprávce moji mne tiem odbývali, že jsú mi všemu dosti učiniti chtěli, než že jsem já sám tomu rokuov delších přidával, kdož jest jim to zpravovati měl; a tudy bych sobě v tom zmatek učiniti mohl. Ješto já vám věřím, že mi v tom za zlé mieti nebudete. Ex Czorstyn dominica Invocauit annorum ꝯc 99°. — Lipolt z Krajku a na Corstýně, najvyší sudí margrabstvie Moravského.

Múdrým a opatrným pánuom purkmistru a radě města Budějovic, přáteluom mým milým.

180.

1499 d. 17. dubna v Třeboni. — Opat Bartoš: že může přenechati jen 20 neb 21 džberův ryb k násadě.

Modlitvu svú vzkazuji s pozdravením, slovutné opatrnosti pane purkmistře, přieteli milý! Jakož jste ke mně poslali od obce vašie o ryby k násadě, kteréž jsú včera ráno poslové viděli, i žádali jsú mne, abych vám dal znáti, mnoho-li bych mohl odměřiti, abych dal znáti pro fuoru: i račtež věděti, že vám bude moci odměřeno býti XX neb XXI čberóv. A jsú vsazeny do haltéře zemného. Viece takových ryb jmieti ku prodání nemohu, neb jsme rozsadili. Než by byli přijeli od obce k nám poslové v pondělí na noc aneb jen byli vzkázali po služebníku našemu [sic], kteréhož jsme k vám poslali nazchvále, že tolik čberuov by chtěli potřebovati, jakož jsú ke mně vaši poslové mluvili, byli byšte právě vedle žádosti a potřeby vašie jměli. I sám sem tomu nerad, že jest ta věc přiobmeškána. A žádné jsem naděje neměl, by tolik jměli ode mne potřeby své bráti. I račtež dáti odpověď, kdy ráčíte po ně poslati, abych tu věc opatřil, aby formané meškáni nebyli. Mohlo-li by býti zítra ráno, že by před samým svítáním vozové byli od vás puštěni, tak bychom zpuosobili, že by k hotovému měření v čas přijeli. Pakli sě vám jinak líbiti bude, to mi také dajte znáti. A s tiem vás milému pánu Bohu poroučím. Pánuom, prosím vás, starším ode mne mú pokornú modlitvu račte pověděti; v čem bych sě mohl s svými bratřími hoditi, chtěl bych rád JJMti k libosti poslúžiti. Ex Trzeboň monasterio nostro f. IIII. post sanctorum Tyburcii et Valeriani anno 99. — Kněz Bartoš, opat kláštera Třeboňského.

Slovutné opatrnosti panu N. purkmistru města Českých Budějovic, přieteli našemu dobrému.

181. 1499 d. 27. června na Krumlově. — Petr z Rožmberka přimlouvá se za Šimka sladovníka. Otištěn v AČ. X. 93.

182.

1499 d. 29. června. — Rada města Jihlavy přimlouvá se za prominutí pokuty spoluměšťanu, jemuž zboží z Norimberka vezené bylo zabaveno.

Služba naše, slovutní v opatrnostech páni, přietelé milí! Jílek Mohzák, spoluměščenín náš, přistúpivši před nás tak nás zpravujíc [sic], kterak při času Božieho těla nynie minulého jsúc v Norberce pro své potřeby, naloživ jednomu formanu statek svój tu v Norberce kúpený, jel napřed zase domóv. Kterýžto forman potom za niem jedúc s týmž statkem, pojat jest na silnici a přihnán do města vašeho. Pro kterúžto puotku týž Mohzák k opatrnosti vaší sám osobně pracoval jest. Kdež opatrnost vaše statek jemu propustivše, tu věc na tom postaviti ráčili ste, aby se na den svaté panny Margréthy najprv přieštie k vám zase postavil aneb

summu na to uloženú vám položil, nás v té věci k opatrnosti vaší snažně za přiemluvu žádajíc. A my shledavše téhož Mohzáka mnohé a pracné handle, jenž do Norberka vede, tudiež jeho časté znamenité škody skrze takové handle tyto časy naň přišlé, i také pro jeho dobrú pověst jsúc k němu nakloněni, prosíme opatrnosti vaší, věře jako pánóm přátelóm našim zvláščе milým, že opatrnost vaše to, jakž se jest koli stalo, mimo se pustiti a jemu v dobré prominúti račíte. Kdež také při tom statku jeho bylo jest drahně kostelních věcí, ješto v Norberce nakúpil, k faře naší potřebných. Ufánie plné maje, že opatrnost vaše v této prosbě nás neoslyšíte, jako bychom my, ač by se kdy událo, pro vaši opatrnost téhož a mnoho více učiniti chtěli. Odpovědi žádáme. Datum sabbato die beatorum Petri et Pauli appostolorum anno ɔc LXXXXIX⁰. — Purkmistr a rada města Jihlavy.

Slovutným v opatrnostech pánuom purkmistru a radě města Budějovic, přátelóm našim zvláščе milým.

183.

(1499 ? d. 6. července.) — Markvart Rúbík z Vyhnanic: o zaplacení odňatých krav.

Služba má napřed vém [sic], súsedé i přietelé milí! A žalujiť VMti na rychtáře vašeho Křištofora, že jest vzel člověku mému dvě krávě tu chvíli, když jsú u Lomnice leželi, a pravě, že jsú byly Šlapanovy. A jáť mám dobré svědomie, žeť on jest je kúpil od Šlapana na svatého Bartoloměje, prvé než jsú u Lomnice leželi. I věřímť a ufám VMti, že jemu člověku mému kážete zaplatiti ty krávy pro mú službu, nebť bych vás nerad hněval, než raději vém [sic] poslúžil. Pakliť by toho neučinil, tehdyť bych musil člověku svému práva popřieti, aťby právem požíval, svého na něm dobýval. A tohoť žádám, abyšte mi račili na to odpověď dáti po tomto poslu. Datum sabbato post Procopii. — Marquart Rúbík z Vyhnanic.

Slovutné opatrnosti purkmistru a konšelóm města Budějovic, přátelóm milým list d[án buď].

184.

1500 d. 31. ledna na Rabí. — Půta z Rismberka: aby mu zapůjčili cihláře i s pacholky jeho.

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní přietelé a súsedé moji milí! Což se mistra Erharta dotýče cihláře, jakož ste mi jeho bratra i jeho také od dávných let pójčovali a odpouštěli, i prosím vás jako svých milých soused, že mi jeho pójčíte a kážete mu tiem zázejie přijíti a tiem viece pacholkóv aby měl, aby mi v mém diele nemeškal; a že jemu přísně přikážete. A já zase, což by vám libo bylo, rád učiním, v čem byšte mne potřebovali. Vdy [sic] prosím, že to pro mě učiníte a jemu přísně přikážete. Ex Rabie f. VI. ante Purificacionem s. Marie anno ɔc V^{Co}. — Puota z Ryzmberka na Švihově, najvyší sudí královstvie Českého.

Múdrým a opatrným pánóm purkmistru a radě města Českých Budějovic, přátelóm a súsedóm mým milým.

185. 1500 d. 17. března v Třeboni. — Vok z Rožmberka: aby lidi jeho z Lomnice z vězení propustili. Otištěn v AČ. X. 95.

186.

(1500 ? d. 19. března) v Hradci Jindřichově. — Purkrabí Jan z Malíkova: o peníze za prodaného koně.

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni a přietelé milí! Znesl jest na mne Ondra z Polikna, člověk pána mého JMti, že by prodal kuoň Petrovi Waisovi, Matl Ircarovu synu, spolusúsedu vašemu, za kterýžto kuoň měl jemu dáti o zdejším jarmarce nynie minulým; a potom sobě sám roky bral; a člověku pána mého JMti nenie zaplaceno od téhož Petra. Protož VMti prosím, že pro pána mého JMt Petra k tomu držeti budete, aby mu bez dalšieho obeslánie plá[t]ce byl, aby pro tak malú věc lidé vaši stavováni nebyli. Pakli by se to nestalo, již bych musil člověku páně právo k stavovánie propustiti. Jehož vám věřím, že k tomu přijíti nedáte. Ex Noua Domo f. V. ante dominicam Oculi. — Jan z Malíkova, purgrabie na Hradci.

Múdrým a opatrným pánuom purkmistru a radě města Budějovského, přáteluom mým milým.

187.

(1500 ? d. 14. dubna.) — Václav konvář ve Vodňanech oznamuje, že zvon již jest přelit.

Službu svou vzkazuji, páni milí! A jakož ste mi VMt zvonec poslali, abych jej předělal, a také ste ráčili v listu doknouti [sic], abych věčího nedělal ani menšího také a abych ten hlas udělal: i tak jsem učinil, že nenie víc příčiny než té, což v újni sešlo, a jediná libra víc, tak že jest příčiny vší VIII liber, a hlas takovaj, ač není-li lepší. Proto, kdy ráčíte, ra[č]tež kázati vzíti. Pakli ráčíte, abych já jej jsám vokoval, račte mi to dáti znáti; jakož jmne [sic] sě zdá, že by bylo najlép, abych já dílo dokonal. Avšakž proto, což VMt rozkážete, tak sě stane. Datum feria tercia post Palmarum ꝛc. — Václav konvář u Vodňanech.

Moudrajm a vopatrném [sic] pánóm purmistru a radě města Čehzkajch Budějovic buď list dán ꝛc.

188. 1500 d. 1. června v Třeboni. — Vok z Rožmberka: aby pacholci k Pavlovi z Neplachova do služby se vrátili. Otištěn v AČ. XV, 96.

189. 1500 d. 11. července v Strakonicích. — Jan ze Švamberka: aby kajícímu vrahu Wolfgangovi dopřáli živnosti v městě. Otištěn v AČ. XV. 74.

190.

1500 d. 18. října na Hluboké. — Jan Bušek z Hodkova posílá lidi z Lišova s kr. majestátem.

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni a přítelé milí! Jakož sem VMti ondy psal o Lišovský, o jich spravedlnost: i dali jste mi odpověď, že je chcete zachovati při jich spravedlnosti, a žádajíc toho, aby vám ukázali spravedlnost svú; i teď je k vám posílám i s majestátem jich, kterajž mají od krále JMti pána našeho milostivého. Jemu porozumějíce, VMti věřím, že je račíte při jich spravedlnosti nechati. Datum Hluboka dominico post Galli anno ꝛc XV^{Co}. — Jan Bušek z Hodkova.

Múdrým a opatrným pánuom purkmistru a radě města Budějovic, přátelóm mým dobrým.

191.

1500 d. 4. prosince v Netolicích. — Rada městská hájí rychtáře.

Službu naši vzkazujeme, slovutní přietelé a páni sousedé milí! Jakož jste VMt ráčili psáti žalujíce nám na rychtáře, úředníka pána našeho JMti, kterakť by dopustil na Mikuláše Chmelieře obstavenie panie Kořenské, kdež se VMti nepodobné zdá, a pravíce, že jest Mikuláš Chmelieř podruhem; i věztež, páni sousedé a přietelé milí, že jsme o to s úředníkem pána našeho JMti mluvili. A on jest pověděl, že toho bez vóle panie Kořenské učiniti nesmie.

A dále račte věděti, páni sousedé a přietelé milí, co se dotýče rychtáře našeho, že my jemu v tom nemuožem rozkazovati, co se práv stavovánie dotýče. Neb nám se zdá, že k tomu tak hloup nenie, aby vedle práva nerozkázal tomu dosti učiniti. Datum Netholicz f. VI. in die sancte Barbare anno quingentesimo. — Purkmistr a rada města Netolic.

Slovutné opatrnosti pánóm, panu purkmistru a radě města Budějovic Českých, přátelóm a souseduom milým.

192.

1500 [?]. — Rychtář městečka Stráže sděluje narovnání o dluh.

Službu svú vzkazuji, opatrní přietelé milí! Známo činím vám, že jakož soused váš Jan povinovat jest souseduom našim Matúšovi a Pavlovi, i stala se mezi nimi taková smlouva přede mnú a před sousedy našimi, že co se dotýče jeho dluhu puol osmy kopy, že má jim ve dvú letú to vyplatiti; od těchto vánoc v roce polovici dáti a vo druhých vánocech vostatek má dáti. A tak kdyby jeho Buoh neuchoval, tehdá hospodyně jeho aby též zaplatila, tak se mezi nimi smlouva stala. Než za vostatek, za puol osmy kopy také, jest rukojmie za Rychtáříka. My jeho z toho nepropúštieme. — Rychtář městečka Stráže.

Opatrným purkmistrovi a pánuom města Budějovic d[án buď].

193.

1500 [?]. — **Rada města Týna n. Vlt.: že Rozvorka dle práva byla odsouzena.**

Službu svú vzkazujem, slovutní a opatrní súsedé a přietelé milí! A jakož nám píšete o Rozvorku súsedu vaši, abychom se jí okázali dobrú přímluvú před páně milostí, a vědúc, že se robotně obierá; aby ráčili věděti, žeť sme chtěli to rádi v dobrý konec uvésti, a toho jsú obě straně dobrý potaz jměly, i statečně sme se k tomu přimlúvali, aby k právu neurukovaly; a poněvadž jsú se vždy k právu volaly, tohoť jim popřéno jest. A potom sej dobrovolně Rozvorka poznala, prvé převši, a vinu a dala, i jest odsúzena vedle své viny. A přes to bychom všemu dobrému rádi. Datum f. VI. ɔc. — Purkmistr a rada města Týna Vltavy.

Múdrým a opatrným purkmistru a radě města Budějovic, súsedóm našim dobrým d[án buď].

194.

1500 [?]. — **Beneš z Klařic hájí se proti obvinění Vodňanských.**

Službu svú vzkazuji, pane purmistře a páni milí! Jakož páni Vodnastí [sic[píší, že sami nekolikra [sic] žalovali na človeka mého, to jest tak; ale žádný odpovedi nikde zvíti [sic] ode mne nechtěli. A jakož píší, že vod neho neci [sic] dosti učiniti: páni a přáteli milí, na tom mi krátko činí, kdo je tak spravoje. Než já pravím i řekl sem to tomu Šindelovi, aby přišel. A bude-li žádati naň co, že já ci [sic] naň práva od něho učiniti dosti, aby jej nekdo žádal. Ale poslal ženu svú; tu sem s ní mlvil, ponevaž praví, že nemá Vican čím zaplatiti, žádá-li, abych jej k tomu držal, aby zaplacena byla? Tu mi řekla, že nežádá, že ví, co má činiti. I milí páni a přítelé moji! Staví-li přes to mé podávání, já tomu nevím co řici; a jestliže jsem jim čím scesten, chtel bych vámi dáti se hnóti [sic], jakož svými dobrými přáteli. — Beneš z Klařica v Mysletíně.

Módrém a opatrném panu purmistru a a [sic] rade města Budevic [sic], přátelóm mém milém b[uď] d[án].

195.

1501 d. 12. února v Žirovnici. — **Václav z Vrchovišť: o 66 kop gr. míš. za 12 centů mědi.**

Službu svú vám vzkazuji, múdří a opatrní páni a přietelé moji milí! Jakož ste mi povinovati za XII centnéřuov mědi LXVI ſſ na míšenské gr. počítajíc, i teď k vám posielám Burjana služebníka svého, listu tohoto dodatele, s mistrem Ondřejem z Hažel [sic], a věřím vám, že jim ty penieze svrchupsané dáte hned bez meškánie. Neb se jemu témuž mistru Ondřejovi dostane vzieti z těch peněz XLIIII ſſ, kteréž

sem jemu povinovat, a Burjan mi s sebú ostatek od vás XXII ffl na Stráž přinésti má. Jakož plné doufánie mám do vás, jako pánuov a přátel svých milých, že mi tu věc zpósobíte, abych o to viec prací a nákladuov k vám nečinil. A potom na čemž bych se vám mohl koli hoditi, k žádosti a potřebě vaší chci rád učiniti jako pro pány a přátely své milé. Ex Zirownicz f. VI. ante festum sancti Valentini annorum Domini M°CCCCCI°. — Václav z Vrchovišť a na Žirovnici.

Múdrým a opatrným pánuom purkmistru a radě města Budějovic, pánuom a přáteluom mým milým.

196.

1501 d. 7. května v Krumlově. — Purkrabí Wolfgang z Vyššího Brodu: aby z vězení propustili Václava provazníka.

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni a přietelé milí! Nemohl jsem tyto dny mezi pána mého JMti čeledí uhlédati Václava povrazníka [sic], JMti páně služebníka. A když jsem se naň ptal, zpraven jsem, že by jej rychtář váš vsadil; jakož jsem pak potom porozuměl, že by u vás seděl. I nemohu rozuměti na pána JMti, byť JMti kdo naň žaloval; tudiež i mně žádný naň nežaloval, kde bych i jeho nynie k páně milosti potřebám, k kterýmž jest zjednán, pilně potřeboval; a JMt pán muoj toho promeškánie diela škodu béře. I věřím vám, že jeho propustiti rozkážete. Paklit komu povinovat anebo že by ho kdo čeho zbaviti nechtěl, nepochybuji, že pán JMt od něho spravedlivé učinie. A odpovědi žádám po tomto poslu. Datum Crumlow f. VI. post s. Johannis ante portam Latinam anno ↄc XV^CI°. — Wolfgank z Vyšeobrodu [sic], purkrabie na Krumlově.

Múdrým a opatrným pánóm purgrmistru a radě města Budějovic, přátelóm mým milým.

197. 1501 d. 24. května na Krumlově. — Petr z Rožmberka: aby poddanému dědictví jeho bylo vydáno. Otištěn v AČ. X. 99.

198. 1501 d. 26. května v J. Hradci. — Jindřich z Hradce zve k výslechu zlodějů mistrem popravním. Otištěn v AČ. X. 100.

199.

1501 d. 23. června. — Podkomoří kr. Č. béře na vědomí smlouvu, kterou s králem o summu hromničnou uzavřeli.

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni a přietelé moji milí! Psanie, kteréž jste mi učinili o summu hromničnú, kterúž jste JMKské povinni plátce býti, položivše toho příčinu, že jste jie tak dlúho nedali, že jsem byl odjel do kraje Hradeckého: páni a přietelé milí, to abyšte věděli: Když sem z kraje Hradeckého přijel do Prahy, tehda jsem já po Kašpara Hojdara poslal a s ním jsem sám o to-

mluvil, divě sě tomu, že prodléváte té summy dáti. On mi jest to za odpověď dal, že mi o nie nic poručeno nenie, než že mám naději, že skoro přinesena bude. A jakož jste toho v svém psaní dotkli, psanie, kteréž JMKská ráčil jest vám učiniti o tu pomoc, že JMt konečně ráčí mieti, aby u mne položena byla. Přitom jste oznámili, kterak s JMKskú o to konečnú smlúvu máte, i přípis jste mi poslali, pamět, co vám pan hofmistr JMt píše, kterak se v tom pamatuje. Páni Budějovští milí! Což jste sobě koli svého dobrého zjednali, toho já vám věrně přeji jako svým dobrým přátelóm. Datum f. IIII. in vigilia Johannis Baptiste anno ɔc V^C primo. — Albrecht z Leskovce, podkomořie královstvie Českého.

Slovutné opatrnosti panu purkmistru a radě města Budějovic, pánóm a přátelóm mým milým.

200.

1501 d. 19. srpna v Netvořicích. — Jan a Přibík bratří z Březí: aby žid věci jim ukradené a u něho zastavené jim vydal.

Službu svú vzkazujem, slovutné opatrnosti páni a přietelé milí! Jakož jsme k vám před časem minulým ke dni položenému Víta služebníka svého posielali o škodu nám učiněnú od Kuchaře, čeledína našeho, kteréžto jsme se doptali u žida v městě vašem, i žádali jsmy toho na vás skrze psanie i také skrze služebníka svého, aby [ste] nám rozkázali tomu židu naši škodu navrátiti; i zpravil jest nás týž služebník, že jste jemu rozkázali, aby ku právu uručil, pokudž byste nalezli, aby držal. I zdá se nám, že by to byla dosti věc zbytečná, abychom jměli urukovati ku právu. Neb znají spolusúsedé vaši ti, kteříž jsú byli při trápení toho Kuchaře, že jsú dobře slyšeli, pokud jest vyznal. Neb jest vyznal, že jest židu zastavil v deseti kopách, a že jest žid věděl, že jsú to šaty kradené, a na tom vyznání že jest umřieti chtěl; kdež se jest zdálo spolusúseduom vašim, že jest za dosti, jakoby smrt vzal. Ale my k žádosti některých dobrých lidí i také spolusúsed vašich té chvíle jsme jeho při hrdle nechali. I zdá se nám, že nenie potřebie přes takové vyznánie ku právu urukovati. Ale páni a přietelé milí! Ještě na vás vždy toho se vší pilností žádáme, znajíce zřiezenie zemské, abyste nám tomu židu naši škodu navrátiti rozkázali, neb jsme dosti škod i nákladuov skrze to brali, úplně vám věřiece, že již toho viec nedopustíte. Jestliže pak přes to již po vás od toho žida nebude nám naše škoda navrácena, musíme té cesty pohledati, kudy bychom mohli k svému přijíti. Neb nám se nynie stalo; potom vám aneb někomu jinému státi by se mohlo, ješto by též každému toho líto bylo. Ex Networzicz f. V. post Assumpcionis beate Marie virginis anno ɔc VCI°. — Jan a Přibík bratie z Březie ɔc.

Slovutné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Budějovic, přáteluom našim dobrým.

201.

1501 d. 7. prosince na hradě Píseckém. — Purkrabí Jan z Křišťalovic: aby formanu Janu Vachulkovi vydali zabavený vůz, koně i náklad.

Službu svú vzkazuji, múdří a opatrní páni a přietelé milí! Jakož jest k vám vzat Jan Vachulka, člověk dědičný pána mého JMti, živící se pod pány Pieseckými, s vozem, s koňmi a s nákladem ͻc: kterak se jest koli stala jemu ta překážka na této cestě a fuoře, jakož se tiemto formanským během živí a obchodí, já vás prosím, že to pro pána mého JMt a k mé přímluvě ráčíte učiniti, a vuoz, koně i náklad, kterýž naložil, ráčíte jemu propustiti, kdež jest potřebný; ať by větčie škody již na té cestě nebral a za svú práci skutečnú a fuoru, kterúž přivézti má, mohl slušně rozkázati sobě záplatek učiniti. Ustavičně za to vás prose, tu dóvěrnost o vás mám, že jemu této mé přímluvy skutečně ráčíte dáti užiti s odpovědí přátelskú listem vaším. Datum in castro Piesek f. III. ante Concepcionem B. M. virginis anno 1501. — Jan z Křištalovic, purkrabie hradu Pieseckého.

Múdrým a opatrným pánóm purkmistru a radě města Budějovic, pánóm a přátelóm mým milým.

202. 1502 d. 4. ledna na Krumlově. — Petr z Rožmberka: aby Šimkovi k dluhům jeho dopomohli. Otištěn v AČ. X. 101.

203.

1503 d. 12. června v Budíně. — Král Vladislav nařizuje, aby porovnali Petra Dubikara s Jiříkem o dvůr a statek někdy Hefléřův.

Vladislav z Božie milosti Uherský, Český ͻc král a markrabie Moravský ͻc. Opatrní věrní naši milí! Vězte, že jest na nás vznesl Petr Dubiker, váš spoluobyvatel, oznamuje a žaluje nám na Jiříka měštěnína Budějovského, kterak jemu nějaký dvuor a statek po smrti otce jeho, nemaje k tomu žádné spravedlnosti, odjal a veň se mocí uvázal. Kterýžto dvuor a statek že jest někdy N. Heflér otci jeho řádným kšaftem poručil; ale on Jiřík že jemu toho dvoru a statku na naše psanie a jeho časté napomínání dáti a postúpiti nechce, kdež on skrze to k škodám velikým přichází a ještě podnes škody znamenité béře; proše nás s velikú pilností, poněvadž Jiří jakožto poručník statku pozuostalého nadepsaného Hefléře všem jiným, což komu poručeno bylo, podle kšaftu dosti učinil, abychme vám psáti a poručiti ráčili, aby se i jemu dosti stalo a ten dvuor a statek, kteréhož otec jeho v držení a užívání byl a již po smrti jeho naň spravedlivě spadl a přišel, s jeho příslušenstvím navrácen a postúpen byl. I poněvadž věci slušné žádá, poručieme vám, abyšte v ten kšaft potřebně nahlédli, seznáte-li, že jemu ten dvuor a statek podle toho kšaftu spravedlivě přísluší, Jiříkovi rozkázali, aby jemu Petrovi ten dvuor a statek se vším

a všelijakým jeho příslušenstvím beze všeho zpieránie v jeho moc zase dal a postúpil. Chce-li jej von neb kto jiný z čeho vinniti, chce jemu i každému, jakož se k tomu podává, podle slušnosti odpoviedati a práv býti.

Také vám porúčieme, abyšte jemu Petrovi výpisy kšaftu a zápisuov, kteříž na ten dvuor a statek svědčí, i jiné věci k jeho spravedlnosti potřebné z vašich kněh městkých vydali, jestliže by se jemu podle tohoto našeho psanie a rozkázánie dosti nestalo, aby von nám ty výpisy k vyrozomění té spravedlnosti vokázal a my jemu podle toho konec spravedlivý učiniti mohli, jináč toho nečiniec, znajíce v tom naši jistú a konečnú vuoli. Datum Bude f. II^a ante Viti anno Domini ꝛc XV^C tercio, regnorum autem nostrorum Hungarie XIII., Boemie vero XXXII.

Opatrným purkmistru a konšelóm města Budějovic, věrným našim milým.

204.

1503 d. 15. srpna v Budíně. — Král Vladislav: aby Jiříka z Výškovic z vězení na rukojmí propustili.

Vladislav z Božie milosti Uherský, Český ꝛc král a markrabie Moravský ꝛc. Opatrní věrní naši milí! Vězte, že jsú nám někteří znamenití naši poddaní přimlúvajíce se za Jiříka z Výškovic, vašeho spoluměštěnína, kteréhož u vězenie již některý čas držíte, psali prosiece, abychme vám psáti a poručiti ráčili, abyšte ho na rukojmie vydali a propustili. I poněvadž věci slušné žádají, porúčieme vám chtiece tomu konečně, abyšte svrchupsaného Jiříka na hodné a dostatečné rukojemstvie vydali a propustili a dále se s ním žádným obyčejem nevězeli, tak aby on jsa vně, mohl se zpraviti a své věci a potřeby tiem volněji puosobiti a jednati; a jináč abyste nečinili, než jakož vám píšeme, znajíce v tom naše jisté přikázánie a konečnú vuoli. Datum Bude f. III. in festo Assumpcionis beate Marie virginis anno Domini XV^C tercio, regnorum autem nostrorum Hungarie XIIII^to, Boemie vero XXXIII°. — Ex mandato proprio Majestatis regie.

Opatrným purkmistru a konšelóm města Budějovic, věrným našim milým.

205.

1503 d. 18. prosince v Budíně. — Král Vladislav nařizuje, aby lidi pikartské v úřadech ani jinde netrpěli a rozkazy hofrychtéře a kr. podkomořího ve všem se spravovali.

Vladislav z Božie milosti Uherský, Český ꝛc král a markrabie Moravský ꝛc. Opatrní, věrní naši milí! Z prvnieho psanie našeho dobře jste poznati a porozuměti mohli, že my žádnému z poddaných našich v jeho panstvie jsme nesáhli, nežli v města naše a mezi vás jakožto ty poddané naše, kteříž nám beze všech prostředkuov příležiece, námi jse ve všem a naší volí a rozkázáním zpravovati máte a povinni jste. A protož vás ještě tiemto naším psaním napomínáme a přísně pod milostí při-

kazujem, abyšte těch lidí pikhartských zlých, převrácených a u vieře křesťanské zkažených, v městě vašem netrpěli na úřadech ani na jiném žádném miestě, tak jakož jste všemu tomu z prvnieho psaní našeho porozuměti mohli, a jestliže by jse s jinými křesťany ve všech řádech kostelních nesrovnajiec, bluduov svých nevostali, takové všecky abyšte beze všech odtahuov jako zlé a nekřesťanské lidi skutečně trestali tiem trestáním, jakož na nevěřície a bludné lidi příslušie, nižádným jse v tom jiným nežli námi, jakožto pánem svým, a rozkázáním naším nezpravujiece, tak jakož jste i z našeho prvnieho psaní porozuměti mohli. Neb jsme my žádnému v jeho panstvie nesáhli, než toliko že takových nekřesťanských lidí v městech a panstvích našich jmíti a trpěti nechceme; nepochybujiec, žeť jiní poddaní naši uznajiec ten řád a způsob, kterýž jsme v městech našich vo těch lidech zřiedili a zpuosobili, také sami v panstvie svá nahlédnú a poddané své k tomu zřiedie a povedú, aby jse v tom s námi srovnali a vedle nás zachovali, jakož na lidi křesťanské příslušie. A protož vy znajiec v tom naši jistú a konečnú vuoli a rozkázánie, tak jse zachovajte, jakož jsme vám vo tom prvé psali a nynie píšeme, jináč toho nečiníce, a v tom ve všem žádným jse jiným nežli úředníky našimi nad vámi usazenými, totižto hofrychtéřem a podkomořiem, se nezpravujiece. Též také abyšte s žádným z žádné strany žádných stranných puntuov a zápisuov bez vuole a vědomie našeho nečinili, než na nás, jakožto na pánu svém dosti jměli. Neb my vás v ničemž, což by vám jse od koho mimo řád a právo, jaká křivda, útiskové aneb bezprávie dáli, neopustíme. Též chtěl-li by vás kto mimo práva, řády a súdy zemské zřiezené obtěžovati a s vámi svú vuoli jmíti, povinni jsme vám také na vás toho nedopúštěti, než skutečně hájiti a brániti; na kteréžto obraně naší, jakožto pána svého dědičného, dosti jmíti muožete.

A jakož jsme vám prvé psali i skrze podkomořieho našeho rozkázali, abyšte to opatřili a nikoli žádnému nedopouštěli, aby kto v kterém městě našem koho jiného mimo nás za pána jměl, pod těmi pokutami, kteréž na to uloženy jsú; i ještě vás v tom napomínáme i přikazujem, abyšte toho jináč nečinili, poněvadž by toho žádný pán žádnému svému poddanému netrpěl. Najde-li se pak kto tak svévolný, kterýž [by], na takové naše prvnější i nynější rozkázánie netbaje, jiného pána jměl, jistě žeť na takového beze vší milosti podle těch pokut sáhneme a skutečně trestati budem. A vy jse k tomu nebo k těm také tak jmějte, jakž zřiezenie naše ukazuje. A protož svolajiece k tomuto našemu psanie všecku obec města vašeho, toto jim psanie naše čísti rozkážete a přitom poviete, aby jse v tom a podle toho všickni jeden jako druhý zachoval tak, jakož jsme vám vo tom prvé psali a nynie píšeme, bez zmatku a všelijaké odpornosti. Datum Bude f. II. ante festum s. Thome anno regnorum nostrorum Hungarie XIIII°, Boemie uero XXXIII°. — Ex commissione propria Majestatis regie.

Opatrným purkmistru a konšelóm i vší obci města Budějovice [sic], věrným našim milým.

206.

1503 d. 26. prosince v Budíně. — Král Vladislav nařizuje, aby vydali svědomí těm, kteří prý bouřku proti kr. podkomořímu a židům strojili.

Vladislav z Božie milosti Uherský, Český ꝛc král a markrabie Moravský ꝛc. Opatrní věrní naši milí! Vězte, že jsú k nám někteří znamenití z poddaných našich přímluvu učinili, což se těch pět osob, vašich spoluobyvateluov, dotýče, kteříž jměli proti podkomořiemu našemu a židóm búřku chtieti počieti, oznamujíce nám, že byšte jim k jejich potřebě svědomie netoliko sami nechtěli dáti, než to i jiným učiniti a jim svědomie dávati bránili. Ješto nám taková vaše svávuole málo proti mysli nenie, poněvadž každý každému, ktož toho žádá, pokudž komu co známo a vědomo jest, povinen jest svědomie podle práva dáti. Protož a poněvadž se ty jisté osoby ke všemu slušnému a konečně k tomu podávají, že se z té viny a nařknutí vyvésti chtí, porúčieme i přikazujem vám, abyšte vy těm jistým osobám aneb ti, na komž by toho žádali, pokudž by komu co v pravdě známo a svědomo bylo, k jejich potřebě podle práva seznánie a svědomie dali a toho jim dáti žádnému nebránili; a tak abyšte se zachovali, jakož vám píšem, aby jim potřebie nebylo vás pro takové svědomie před komorní soud podle práva pohnati. Neb my nechcem, aby se jim v čem mimo jejich spravedlnost ukrátiti jmělo. Datum Bude f. III. die sancti Stephani prothomartyris anno Domini XV^{C} quarto*), regnorum autem nostrorum Hungarie XIIII^{to}, Boemie vero XXXIII^{0}. — Ad relationem magnifici d. Alberti de Kolowrat, supremi cancellarii regni Boemie.

Opatrným purkmistru a konšelóm města Budějovic, věrným našim milým.

*) Rozumí se 1503, kteréhož roku připadl svátek sv. Štěpána na úterý a ku kterémuž ukazují i léta panování. Letopočet 1504 ukazuje, že Narození Páně přijímáno za počátek roku.

207.

1504 d. 12. září v Budíně. — Král Vladislav nařizuje, aby na sněm ke dni sv. Václava posly vyslali.

Vladislav z Božie milosti Uherský, Český ꝛc král a markrabie Moravský ꝛc. Opatrní věrní naši milí! Jakož vás tajno nenie, kterak Šlikové učinivše proti řádu a právu, zapomenuvše jse nad námi jakožto pánem svým a nad svú ctí, nálezóm a rozsudkóm panským jse zprotivili, a mimo to všecko mnohé neslušné věci počínají a poddaným našim škody činie; i chtiece, jakož slušné jest, to již konečně zastavati [sic] a přetrhnúti, s té a takové příčiny a jiných mnohých potřeb našich a královstvie toho pokládáme sněm obecní na den svatého Václava najprv příštieho na hradě Pražském všemu královstvie, přikazujiec vám, abyšte vy také k tomu dni

a času s sebe některé jisté osoby vyslali a vypravili. Jakož pak přijedúc, úmysl náš skrze rady některé naše aneb listem vám oznámieme. Kdež nepochybujem o vás, znajiec vuoli tuto naši konečnú a jisté rozkázání, vyšliec některé jisté osoby na ten sněm s sebe, pokudž od nich z psaní a poručení úmyslu našemu vyrozumíte, že jse ve všem povolně a poslušně v tom proti nám jmieti budete a zachováte. Datum Bude f. V^ta ante Exaltacionis s. Crucis anno regnorum nostrorum Hungarie quartodecimo, Boemie tricesimo tercio. — Ex commissione Majestatis regie.

Opatrným purkmistru a konšelóm města Budějovice [sic], věrným našim milým.

208.

1505 d. 25. února v Budíně. — Král Vladislav nařizuje, aby vyslali posly s plnou mocí na sněm ke dni 4. dubna svolaný.

Vladislav z Božie milosti Uherský, Český ɔc král a markrabie Moravský ɔc. Opatrní, věrní naši milí! Vězte, že pro pilné a znamenité potřeby naše a královstvie tohoto položili jsme sněm obecní všem stavóm o Svátosti na hradě Pražském, na kterýž úmysl máme osobú svú přijeti a vypraviti se; porúčejiec vám s pilností a přikazujiec, abyšte s plnú mocí s sebe ke všem a všelijakým jednáním, kteréž na ten čas jednati se budú, i k zavření některé jisté osoby vyslali a ten sněm po všecky trhy v městě vašem provolati dali, aby jeden každý o tom věděl. Pakli bychom beze lsti pro některé potřeby královstvie našeho Uherského na ten čas vypraviti se nemohli, tehdy my na miestě svém poručieme některým radám našim a jim celú a plnú moc ke všem jednáním dáme, kteříž nic jiného nebudú moci učiniti a zavřieti, než jako bychme přítomností a osobú svú to učiniti mohli, zvláště poněvadž pro dobré zemské a obecní i všech stavuov k svornosti a jednotě ten sněm držeti se má; jakož tomu všemu lépe a dostatečněji s listu našeho, kterýž vuobec všem stavóm kraje toho píšem, porozuměti moci budete. I znajíce vuoli naši a konečné rozkázání, nepochybujem o vás, puokadž úmyslu našemu i s psaní tohoto vyrozumiete, že jse v tom poslušně a povolně jmieti budete, zachováte, nikoli toho nezanedbajíce, na ten čas přijeti neobmeškáte. Datum Bude f. III^a post festum s. Mathie apostoli anno regnorum nostrorum Hungarie XV^to, Boemie uero XXXIIII°. — Ex commissione Majestatis regie propria.

Opatrným purkmistru a konšelóm města Budějovic, věrným našim milým.

209.

1505 d. 16. srpna v Budíně. — Král Vladislav nařizuje, aby k sněmu o sv. Václavě do Prahy posly s plnou mocí poslali a tam zůstali, až spory mezi stavy budou srovnány.

Vladislav z boží milosti Uherský, Český ɔc král a markrabie Moravský ɔc. Opatrní, věrní naši milí! Vězte, že pro mnohé a znamenité potřeby naše i všeho

království Českého, též také i o vaše rozdíly, kteréž máte s pány a rytířstvem i o všecky jiné potřeby království toho, sněm obecní na hradě Pražském na den svatého Václava najprv příštího položiti sme ráčili, tak aby všichni stavové na svatého Michala v hodin třinácte v súdné světnici na hradě Pražském se sešli. I protož vám přikazujem, abyšte vy tu také na ten den k jednání obecních potřeb i všech těch vašich rozdíluov s plnú mocí vyslali a sebú [sic] s obcí z starších obecních počet některý vyberúce, tak abyšte tu o všecky věci a potřeby s pány a rytířstvem, buďto o vaše rozdíly i také o naše obecní potřeby království toho, neodjíždějíc ani se na své obce odvolávajíc, slušně a povolně s nimi jednali a s toho sněmu se nerozjížděli, leč o všecky věci a potřeby, kteréž mezi stavy panským a rytířským a mezi vámi sú, i o jiné potřeby naše a království toho se konečně zavře, zjedná a zpuosobí. A jestliže by vámi co v tom sešlo, již bychom to znali, že byšte vy byli počátek a rušitelé našeho i obecního dobrého. Přitom vám porúčejíc, že listy obecní po krajích rozeslané na každý trh v městě vašem až do toho času provolati dáte, aby všichni panského a rytířského stavu k sněmu na ten čas jeli a v tom se zachovali, jakž ti listové naši obecní po krajích rozeslaní v sobě okazují a drží. Nepochybujíce o vás, než že se v tom ve všem tak zachováte, jakož vám píšem, jináč toho nečiníce. Datum Bude sabbatho post festum Assumpcionis beate Marie virginis anno regnorum nostrorum Hungarie XV^to^, Bohemie vero XXXIIII°. — Ex commissione propria regie Majestatis.

Opatrným purkmistru a konšelóm města Budějovic, věrným našim milým.

210.

1505 d. 27. srpna. — Rada města Tábora souhlasí, aby sjezd byl odložen.

Službu naši, slovutní v opatrnostech páni přátelé a súsedé naši zvláště milí, vzkazujem! Psaní, které jste k nám ráčili učiniti, tomu jsme vyrozuměli oc. I račtež znáti, poněvadž nemožnosti vyslání k Lokti a sjetí na Piesek zjitra buohdá podle zuostání poslóv vašich, pánóv Pieseckých a Vodňanských i nás také příčiny hodné ráčíte znáti, že my při témž podle psaní vašeho zachovati se chceme a do pátku prodlíti. A to též pánóm Pieseckým (list opatrností vašich jim poslavše) znáti hned jsme dali. Dattum f. IIII. die s. Ruffi martiris anno domini 1505to. — Purgmistr a rada města Hradiště hory Tábor.

Slovutným v opatrnostech pánóm purgmistru a radě města Budějovic, přátelóm a súsedóm našim zvláště milým.

211.

1505 d. 22. září. — Václav Ryšavý z Třebska: že žid David posílá řezníka Šimona s plnou mocí k slyšení ortele.

Slovutným pánuom purkmistru a radě města Budějovic, pánuom přáteluom mně přieznivým! Václav Ryšavý z Třebska a v městě Piesku službu svú vzkazuji VMtem! Slovutní páni, přietelé mně přieznivi! Psaní VMti o Davida žida, kteréž ste mi ráčili učiniti, srozuměl sem. I týž žid zpravil mě, že slal jest před VMti Šimona řezníka, měštěnína od nás, dav jemu listem mocným plnú moc k slyšení toho ortele. I milí páni a přietelé! Mně se zdá, že jest zadosti učinil. A i nynie téhož Šimona, měštěnína od nás, též na místě svém (dav jemu plnú moc listem tiemto k slyšení toho ortele) týž David žid posélá. A za to mám, že VMti podle všie slušnosti a řádu i práva před týmž Šimonem, měštěnínem naším, mocným poručníkem bez všelikteraké omylnosti neb pochybnosti týž ortel muožete rozkázati čísti; a také mně se zdá, že týž žid na mé rukojemstvie všemu dosti činí. A tomu, což se nadpisuje, na pravú jistotu a svědomie pečeť svú vlastní a přirozenú dal sem k tomuto listu přitisknúti, jenž dán v pondělí den svatého Mauricia léta XV^C^V^o^.

212.

1506 d. 19. června v Budíně. — Král Vladislav nařizuje, aby s válečnou svou hotovostí dle rozkazu Albrechta z Kolovrat do pole vytrhnouti připraveni byli.

Vladislav z božie milosti Uherský, Český ꝛc. král a markrabie Moravský ꝛc. Opatrní věrní naši milí! Jakož jsme vám psali oznamujiece, že jsme urozenému Albrechtovi z Kolovrat na Libšteině, najvyšiemu kancléři královstvie Českého, věrnému našemu milému, moc a komoru naši mocně poručili, abyšte vy o všecky věci a potřeby na místě našem k němu jse utiekali, zření jměli, a přišlo-li by v zemi a v královstvie tom buď proti právu aneb jináč co výtržného, on na místě našem póvod byl a vás k takové potřebě a hotovosti jměl a obeslal, jakož i o to při nynějšiem sněmu minulém s vámi poručili jsme mluviti a vám úmysl a vuoli naši konečnú předložiti; pak poněvadž nyní podle svolení zemského na tom zuostáno jest, aby proti těm a takovým svévolným a výtržným lidem, kteří v micrné a pokojné zemi jímají a své vuole užievají, taženo bylo, a vy též podle jiných stavuov k tomu jste přistúpili a na tom jse svolili: i žádáme toho na vás přikazujiec vám s pilností, abyšte podle všie své možnosti s lidmi, děly, prachy, a což k tomu běhu příleží, pohotově byli, a když byšte koli od nadepsaného Albrechta, kterémuž jsme to na místě svém poručili, aby ty a takové všecky věci spravoval, řiedil a puovod byl, obesláni byli, tu a na to místo hned jeli a táhli, kdež by vám skrze téhož Albrechta

jmenováno a ukázáno bylo, jináč to nečiníc, ač vuoli naši a jisté poručení zachovati a naplniti chcete; též také dali to v městě vašem volati po všecky trhy, dokadž by vytažení jse nestalo, aby všech stavuov lidé vedle zřiezení zemského a obecniech listuov našich po krajiech vyslaných jse osobně pohotově jměli, a když budú obesláni od najvyšieho purkrabie Pražského, hned na pole na ten den a místo jim ukázané táhli. Datum Bude f. VI. post festum s. Viti anno Cristi XV^C sexto, regnorum autem nostrorum Hungarie XVI°, Boemie uero XXXV°.

Opatrným purkmistru a konšelóm města Budějovic, věrným našim milým.

213.

1507 d. 17. května v Budíně. — Král Vladislav svoluje, aby sirotkům Hanuše Greifa spláceno bylo ze summy hromničné dle původní úmluvy.

Vladislav z božie milosti Uherský, Český ͻc král a markrabie Moravský ͻc. Opatrní věrní naši milí! Jakož jste k nám posly své vyslali správu nám davše, což se sirotkuov někdy Hanuše Graifa, kterémž jsme na summě hromničné, kterúž nám do našie komory platíte, za dluh slovutného Beneše z Klaric III½^C kop grošuov českých dáti a jeho proti týmž sirotkóm zastati ráčili, dotýče, tak aby jim každý rok L kop grošuov českých sraženo, a když k letóm přijdú, vydáno bylo, až do vyplněnie summy nadepsané, a že by rok k vydání těch peněz vyšel, žádajíce na vás sirotčí peníze své jmieti společně, a jiným z města cizím na roky dalšie přieti chtiece, nedostatky své i obtiežnosti přitom i podánie vaše nám oznamujíc, nás vysokými prosbami prosíc, abychom vás při témž vašem podánie zuostaviti ráčili: I poněvadž takoví jsú vaši nedostatci, tak, pokud nás poslové vaši spravují, z takových příčin my vás při tom zuostavujem, aby bylo sirotkóm tak vydáváno, což jim spravedlivě přísluší na časy a roky, jakož jste se podvolili, však tak, aby se jim v ničemž neukrátilo a smlúvě první s Václavem Sádlú, kterúž jsú v Praze učinili, té se dosti stalo. A což se Michala z Stajru a prodaje toho domu dotýče, píšem o to statečnému Albrechtovi z Leskovce, podkomořiemu královstvie Českého, věrnému našemu milému, jemu porúčejíc, když k vám do města k obnovení úřadu přijede, aby v to nahlédl, aby ta věc na mieře té postavena byla, jakož jemu píšem. Datum Bude f. II. post Ascensionem Domini XV^CVII^mo, regnorum autem nostrorum Hungarie XV^CVII^mo [sic], Boemie vero XXXVI^to. — Ex commissione propria regie Majestatis.

Opatrným purgrmistru a konšelóm města Budějovic, věrným našim milým.

214.

1507 d. 8. června. — Rada Starého města Pražského vysvětluje, proč obstaveno bylo zboží Kašpara Hojdara.

Službu svú vzkazujem, opatrní přietelé milí! Jakož na nás žádáte psaním svým oznámenie příčiny, pro kterú jest Michal Exl některé sbožie slovutného pana

Kašpara Hojdara, spolusúseda vašeho, obstavil: i nám se zdá, že majíce prvé listy přímluvnie k sobě za téhož Michala od pana podkomořieho i ot nás, že byšte v ně nahlédnúc porozuměti mohli, proč ten jest stavuňk. Nebo světle při konci my jsme se vám v tom našem psaní opověděli, nebudeme-li v přímluvě uslyšáni, jakož nejsme, že práva hájiti Michalovi nebudem. I tať jest příčina, abyšte věděli, opatrní přietelé milí, že on Michal vrátiv se ot vás pověděl jest, že se jest jemu ani po páně podkomořieho ani po naší přímluvě spravedlivé nestalo. A při tom hned prosil jest nás za propuštěnie práva stavného, a dal nám list od pana podkomořieho, v kterémž nás žádá, abychom mu práva přieli. A my tak jsme učinili, opověď již podle práva a řádu, jakož svrchu dotčeno jest, světlú učinivše. Datum f. III. ante octauam Corporis Christi anno ꝛc V^C^VII^o^. — Purkmistr a rada Starého města Pražského.

Opatrným purkmistru a konšelóm města Budějovic, přátelóm našim milým.

215.

1507 d. 13. srpna. — Rada města Tábora posílá přepis odpovědi Pražanu a žádá přepis zápisu mezi stavy učiněného.

Službu svú vzkazujem, slovutné opatrnosti páni, přietelé a súsedé milí! Máme za to, že vás tajno není psaní, kteréž od nás i od vás s volí poslóv vašich tehdáž nám přítomných panóm Pražanóm všech tří měst Pražských se stalo ꝛc tak, pokudž notule listu toho vám jest dána. Při tom jsme zpraveni od Jana, písaře města našeho, kterak páni poslové vaši skrze něho na nás toho jsú žádali, odpověď, která by přišla od pánuov Pražan, vám také aby dodána byla. Té slušné žádosti nejsúce odporni, vašim opatrnostem otepsání nám i vám přiepis po tomto poslu nazchválu [sic] posieláme. Datum f. VI. ante Assumpcionem beate Marie virginis anno Domini 1507°. — Purkmistr a rada města Hradiště hory Tábor.

Páni přietelé milí! Zpraveni jsme, že byšte notuli jměli zápisu, který by jměl býti pánóv měst s pány Jich Mtí a se pány rytieřstvem. I věříme vám, že nám ho přiepis po tomto poslu našem pošlete.

Slovutné opatrnosti pánóm purkmistru a radě města Budějovic Českých, přátelóm a súseduom našim zvláště milým.

216.

1508 d. 6. února v Budíně — Král Vladislav: aby poslali ozbrojený lid na pomoc Pražanům proti Kopidlanskému.

Vladislav z božie milosti Uherský, Český ꝛc král a markrabie Moravský ꝛc. Opatrní, věrní naši milí! Znamenajíc my veliké škody a záhuby, kteréž se poctivým a opatrným obyvateluom všech tří měst našich Pražských od Kopidlanského a jiných škuodcí a zhúbcí zemských dějí, nechtiece tomu již déle se dívati, majíce také

litost nad nimi, proti takovým zhúbcím jistým a znamenitým počtem lidí jsme je opatřiti ráčili. Protož vám přikazujem, aby jste vy také pro přetržení těch rajtaruov a neřáduov konečně tu středu před Přenešeniem svatého Václava najprve příštieho nějaký počet lidí z města vašeho jim na pomoc do Starého města Pražského poslali a vypravili znajíce, že vuoli naši naplníte a zvláštnie libost nám v tom ukážete, jakož jste jim pak podle zápisu společnieho, kterýž s povoleniem naším učiněn jest a pečetí naší utvrzen, povinni pomáhati. I již se tak zachovajte, jakož vám píšem, jináč toho nečiníce. Datum Bude die s. Dorothee virginis anno XV^C^ octauo, regnorum autem nostrorum Hungarie XVIII°, Boemie vero XXXVII°. — Ex commissione propria regie Majestatis.

Opatrným purkmistru a konšeluom města Budějovic, věrným našim milým.

217.

1508 d. 10. února. — Rada Starého města Pražského posílá otevřený svůj list proti Albrechtovi Rendlovi z Oušavy.

Službu svú vzkazujem, opatrní přietelé milí! Porozuměvše z zprávy lidské a došedše od přátel našich milých přiepisu, co pan Rendl o nás i o jiných městech v lid panského a rytieřského stavuov po krajích vtrušuje a že na tom jest, s některými nám nějaký list poslati ɔc; i za slušnú a potřebnú věc zdálo se jest nám také opověď proti takové věci po všech krajích učiniti takovú, jakúž teď v otevřeném listu našem*) pod pečetí naší vašim opatrnostem s několiko přiepisy (abyšte to mohli rozšířiti) posieláme; při tom vašich opatrností žádajíce, když byšte čas svuoj příhodný bez prodlévánie uhlédali, že k určitému dni všech pánuov Jich Mtí, pánuov z rytieřstva a pánuov měst kraje vašeho požádáte, aby k vám do města vašeho přijeli a tento list náš, kterýž všem stavuom téhož kraje svědčí, že jim čísti rozkážete a že se k nim podle téhož listu zněnie přimluvíte, aby nás za jiné nejměli ani o nás jinak se domnievali, než jakž ten list náš v sobě zní, ukazuje a zavierá. To pro naše i své i všech jiných měst dobré a poctivé učiniece, jakož bychom i my netoliko to, ale i jiné vám k vuoli pro vaši potřebu a poctivost učinili rádi. Datum f. V. in die Scolastice virginis. — Purkmistr a rada Starého města Pražského.

Opatrným purkmistru a konšelóm města Budějovic, přátelóm našim milým.

*) List ten byl ze dne 7. února 1508. Viz V. V. Tomek: Dějepis města Prahy X. 243.

218.

1508 d. 22. května v Budíně. — Král Vladislav rozhoduje spor o puštění vody.

Vladislav z božie milosti Uherský, Český ɔc král a markrabie Moravský ɔc. Opatrní věrní naši milí! Píšem Kašparovi Hajdarovi, věrnému našemu milému, což se vody puštění dotýče, o kterúžto mezi týmž Kašparem s jedné a Linhartem Ekarem,

spoluměštěníny vašimi, s strany druhé ruoznice jest, přikazujíc témuž Kašparovi přísně, aby nechaje všech výmluv na straně, témuž Linhartovi tu vodu ihned pustil. Protož to znajíc, poroučíme vám, abyšte vuoli a rozkázání naše znajíc témuž Kašparovi také slovem našiem královským rozkázali a jeho k tomu drželi, aby našemu rozkázání dosti učinil, jináč toho nečiníc, tak abychom o to více nebyli staráni. Datum Bude f. II[a] post dominicam Cantate anno Domini ɔc XV[c]VIII[o], regnorum autem nostrorum Hungarie XVIII[o], Boemie vero XXXVII[o]. — Ex commisione propria regie Majestatis.

Opatrným purkmistru a konšelóm města Budějovic, věrným našim milým.

219.

1508 d. 2. září. — **Rada města Tábora děkuje za projevenou soustrast a táže se na provinění uvězněného řezáče.**

Službu naši, vzáctné v opatrnostech múdrosti páni a přietelé zvláště milí, VMti vzkazujem! Poslové naši, kteréž u vás sme jměli, VMtí litost a pečlivú bedlivost, kterúž nad škodú spoluměšťanuov našich jmieti ráčíte, nám sú oznámili. I z takového upřímého přátelstvie VMtem veliké děkovánie činíme, skrz všeliké libosti toho k odslúženie hotovost vždycky majíce. Vyrozuměli sme také z tajchž posluov našich zprávy, kterak toho řezáče pán skrz časté VMtí staránie vazby prázdna a svobodna učiniti by usiloval. Ale člověka toho v podezřelosti skrz jiných seznánie a psance býti poněvadž VMt znáte, vás přátel svých upřiemých a milých žádáme, že jeho pustiti neráčíte, ale kde a skrz koho jest psancem a umřel-li jest kdo na tom, což na něj seznával, psaním vaším po tomto poslu pro širšie o to rozmluvenie že nám oznámiti ráčíte, nepochybné sme naděje. Datum sabbato post Felicis confessoris anno Domini supra 1500 octauo. — Purgrmistr a rada města Hradiště hory Tábor.

Vzáctné v opatrnostech múdrosti pánuom purgrmistru a radě města Budějovic Českých, přáteluom našim vzláště milým.

220.

1508 d. 28. října. — **Rada města Tábora: aby bečvář Ondráček dluh splatil.**

Službu naši, vzácné opatrnosti páni přietelé a súsedé milí, vzkazujem! Podle našeho prvnieho opatrnostem vašim psanie, co se dotýče Ondráčka bečváře, súseda vašeho, dluhu, jímž jest povinen Kateřině manželce nebožtíka Matěje po jeho odkázání a dietěti jich, ještě opatrnostem vašim věříme, že jemu rozkážete ten dluh IX ſſ splniti tohoto listu dodávajíciemu muži již psané Kateřiny. Neb podle gšafthu jmenovaného Matěje, řádem a právem města našeho došlého a stvrzeného, ten dluh

i jiný statček náleží nadepsané Kateřině i jich dietěti, kteréž jest živé. To učiniece dle spravedlnosti a našeho odslúženie, ať by o to viece prací činěno nebylo. A zdá-li se Ondráčkovi gšaft slyšeti, nechť stojí před námi v úřadu. Bude jemu přečten. A na to žádáme odpovědi přátelské. Datum sabbato post diui Seuerini episcopi anno ꝛc 8⁰. — Purgrmistr a rada města Hradiště hory Tábor.

Vzácné opatrnosti pánóm purgrmistru a radě města Budějovic Českých, přátelóm a súsedóm našim milým.

221.

1510 d. 18. června. — **Rada města Tábora**: aby jí zapůjčili dlažiče.

Službu naši, slovutné vzáctnosti páni a přátelé milí, VMti vzkazujem! Nedostatek majíc útěč činíme k vzáctnostem vašim jakožto přáteluom milým a těm, kdež . . . naději máme. Páni milí! VMtí jako svých milých pánuov přátel prosíme se vší pilností, že pro zpósobenie našich potřeb ráčíte k nám vystrojiti a poslati dlažiće některého. Neb úmysl máme nějaký kus u města našeho dáti vydlážiti; i na prosto že sme na ty dělníky přešli [sic]. Věřímeť VMti, že to pro nás učiniti ráčíte; a my toho hotovi budem VMti odslúžiti všelikú libostí, a těm také práci penězi nahraditi, ktož by vysláni byli. Datum f. III. post Viti anno ꝛc 1510. — Purgrmistr a rada města Hradiště hory Tábor.

Slovutné vzáctnosti pánuom purgrmistru a radě města Budějovic, pánuom přáteluom našim zvláštním.

222.

1510 d. 14. srpna. — **Císař Maxmilián** žádá, aby mu pod svou pečetí zaslali výpověď spoluměšťanů Mikuláše Scherera a Linharta.

Maximilian von Gots Gnaden E. Romischer Kaiser ꝛc. Ersamen, lieben Getrewen! Wir sennden ew hirbey ainen Brief von vnnserm lieben Bruder dem Kunig zu Hungern vnd Behaim ꝛc etlicher Kundtschafft halben, so ewr Mitburger Niclas Scherer vnd Lienhart am Ring in der Zinispen Sachen geben sullen, als ir vernemen werdet, vnd begern darauf an ew mit Ernnst vnd Vleis, das ir dieselben ewr Burger, so ew gegenwurttiger vnnser Diener Michel Eglofstainer anzaigen vnd benennen wirdet, furderlichen fur ew erfordert, vnd sy laut des obgenanten vnnsers lieben Bruders Beuelh auf die Artigkl, die er ew furbringet, in irer Sag, was ine darumben Wissen ist, verhoret, vnd solh ir Sag aigenntlichen aufschreiben lasset, vnd in ain offenn Kundtschafft vnnder ewrm Statsigill stellet vnd die dem obgenannten vnnserm Diener vberanntworttet, damit die der Notturfft nach gebraucht werden muge. Vnd ew hierinn gutwillig erzaiget, daran tut ir vnns Geuallen vnd Maynung. Geben an Mittichen vnser lieben Frawn Abend irer Schiedung anno ꝛc im zehenndten, vnserer

Reiche des Romischen im funffundzwainzigisten und des Hungerischen im ainundzwainzigisten Jarenn. — Commissio domini imperatoris in p.

Den Ersamen vnnsern vnd des Riechs lieben getrewen, Burgermaister, Richter vnd Rate der Stat zum Wudweis [sic].

223.

1511 d. 21. října v Písku. — Rada městská: aby k výslechu škůdců i písaře svého městského poslali.

Službu naši vzkazujem, slovutní páni a přátelé milí! A jakož sme byli věděti dali VMti o tázání škuodcí, kteréž v své vazbě máme, a kudy a proč tázáni nejsú na ten čas, nepochybně toho jste zpraveni. I ještě na žádost opatrností vašich pamatújíce dáváme VMti znáti, abyšte své posly u nás k tázání týchž zhúbcí mieti ráčili tento čtvrtek prvopříští na noc na pátek. A písaře k sepsání jich vyznánie s posly VMti račte vypraviti k nám, neb my toho písaře nemáme u nás. Neb kdybyšte písaře toho s posly VMti k nám neposlali, ráčíte znáti, kdyby poslové VMti toho jich vyznánie VMti nepřinesli sepsaného, a ješto VMti potřeba kázala by jich vyznání mieti, a nesepsáním obmeškali byšte a neměli byšte, mohli by vaše opatrnost snad toho i pykati i v něčem dostatečně neopatřiti vaši opatrnost aneb potřeby pilné spoluměšťan VMti. I znajíc, že toho potřeba VMti jest a káže, neračte bez toho písaře sláti. Ex Piesca f. III. die XI millia virginum sanctarum anno XV^C^XI°. — Purkmistr a rada města Piesku.

Slovutným pánóm purkmistru a radě města Budějovic, pánóm a přátelóm milým.

224. 1512 d. 15. října v Praze. — **Rady Starého a Nového města Pražského sdělují odpověď, kterou král poslům stavu městského dal, a zvou k poradě o věcech stavu svého. List téhož obsahu zaslaný Kouřimským jest otištěn v AČ. XVIII. 543.**

225.

1513 d. 24. ledna v Praze. — Pražané zvou k předchozí poradě celého stavu městského na den 13. února.

Službu svú vzkazujem, opatrní přietelé milí! Jakož vám jest vědomo i známo, což se toho jednánie s pány a rytieřstvem spolu s námi s stavem městským dotýče, že na čtyři dny před suchými dny postními v to jednání s nimi vstúpiti máme: protož aby se žádné při tom obmeškánie nám všechněm škodlivé nepřihodilo, napomínámeť vás, abyšte na to pamatujíce i rozvážiece, že jest věc veliká a našemu stavu jako jest kdy byla potřebná, z sebe osoby hodné a radné a kterým taková věc jest již známa a vědoma, k tomu času konečně k neděli první v postě ještě před tiem uloženým jednáním vyslali, abychom my prvé, nežli bychme se v jaké jednání s pány a rytieřstvem dali, spolu rozmluvili a ještě, co by nám k tomu býti

mohlo potřebného a užitečného, z jednostajné rady a vuole uvážiece pohledáli a pohotově jměli. Protož toto znajíce, žádámeť vás pro vaše i naše dobré, abyšte toho neobmeškávali. Prage f. II. die Timothei anno christianorum XVXIII⁰ [sic]. — Purkmistři a rady Starého a Nového měst Pražských.

Opatrným purkmistru a konšelóm města Budějovic, přátelóm našim milým.

226.

1513 d. 12. května v Budíně. — Král Vladislav: aby mu do průvodu k tureckému pomezí vypravili na čtvrt léta 40 pěších.

Vladislav z božie milosti Uherský, Český ꝛc král a markrabie Moravský ꝛc. Opatrní věrní naši milí! Oznamujem vám, kterak oumysl máme osobou svou k tureckému pomezí se hnúti, abychom to tam opatřili, aby se poddaným našim i všemu křesťanstvu budoucí škoda nestala. I poněvadž se svou osobou k tomu hnúti máme, sami to znáti muožete, že se tu naší osoby i duostojenstvie a našich dědicuov i všeho křesťanstva veliké potřeby dotýče. Protož vás za to žádáme, že vy vedle naší osoby a podle nás k takové naší pilné potřebě čtyřitceti pěších pošlete, a ti aby byli tajden před svatým Janem najprv příštím při nás, a ty při nás abyšte čtvrt léta drželi svým nákladem. Kdež my vaši takovú volnost, ač se v tom hotově najíti dáte, velmi vděčně od vás přijmem a vší milostí a dobrým to vám odplacovati ráčieme. Neb tu již poznati chceme i dědicové naši, kto nám se dá v naší takové pilné potřebě povolně a hotově najíti. Kdež my jiné naděje o vás nemáme, než že se nám tak volně a hotově dáte najíti, jakž vám píšem, Datum Bude f. V. post festum sancti Epimachi anno Domini ꝛc XIII⁰, regnorum autem nostrorum Hungarie XXIII⁰, Boemie vero XLII⁰. — Ex commissione propria regie Majestatis.

Opatrným purkmistru a konšeluom města Českých Budějovic, věrným našim milým.

227. 1514 d. 4. března v Budíně. — Král Vladislav nařizuje, aby summy jemu povinné odváděli jen Michalovi Slavatovi z Chlumu a Vilému Kostkovi z Postupic, kteří vzali na sebe placení dluhů královských. Týž list Kouřimským otištěn v AČ. XXI. 14.

228. 1514 d. 20. dubna v Praze. — Pražané zvou k poradě o věcech celého stavu městského se týkajících na den 5. května. Týž list Kouřimským otištěn v AČ. XXI. 17.

229. 1514 d. 17. října v Praze. — Pražané zvou k poradě o věcech celého stavu městského se týkajících na den 24. října a žádají, aby vše na cestu ku králi bylo připraveno. Týž list Kouřimským otištěn v AČ. XXI. 39.

230.

1514 d. 16. listopadu. — Rada města Tábora: že jejich přiznavací list zároveň se svým do Prahy odeslala.

Službu naši, vzáctné opatrnosti páni a přátelé nám zvláštně milí, vzkazujeme! List přiznávající podle společnieho zuostánie při pániech Pražanech JMtmi

a jinými městy královstvie Českého, jejž k nám přislati ráčili jste žádajíc, aby dodán byl jménem vašich opatrností při poslu našem pánuom Pražanuom, přečetše na vědomie dáváme, že posel náš nastávajícé [sic] cesty práci na se (jemuž pán Buoh rač dáti s užitkem a potěšeným navrácením) přijav prvé, nežli psanie i peniezi od opatrností vašich k nám jest došlo, preč ujel; však proto nemohúc žádostí vašich nikoli prázdných zanechati, list vašich opatrností, při tom i svój, tak jakž společnost ostánie našeho s jinými městy zavřela, po jiném poslu našem pánuom Pražanuom nazchvál odeslati nezameškali jsme. Datum f. V. post Briccii anno Domini 1514. — Purgmist [sic] a rada města Hradiště hory Tábor.

Slovutným v opatrnostech pánuom purgrmistru a radě města Budějovic, pánuom a našim dobrým přáteluom.

231.

1515 d. 21. února. — **Rada města Tábora zapůjčuje spis, který z kanceláře Pražské o jednání uherském obdržela.**

Službu svú vzkazujem, slovutní páni, přátelé milí! Jakož ste ráčili žádost k nám učiniti skrz psanie VMti o spis jednánie uherského, aby VMti jeho přiepis zpósoben byl, oznamujíce, že s panem Pavlem písařem naším jest od posluov VMti mluveno: i pováživše, že by ta věc musila snad dlouhý prótah mieti pro neprázdnost písařuov našich, VMti ten spis, kterýž z kanceláři [sic] Pražské poslové přinesli sú, teď odsieláme nazchvál, za to žádajíce, kdyžkoli ráčíte jej obci VMti přečísti dáti buďto přepsati, abyšte zase ráčili jej nám poslati, pro potomní pamět abychom jej jmieti mohli. Neb i obec naše žádala jest, aby pilně ten spis schován byl. Datum f. IIII. cinerum anno Domini 1515. — Purgrmistr a rada města Hradiště hory Tábor.

Slovutné opatrnosti pánuom purgrmistru a radě města Budějovic, pánuom přáteluom našim milým.

232.

1515 d. 27. června v Praze. — **Pražané žádají, aby osoba do poselství ku králi zvolená dne 5. července v Brodě Německém byla, a aby 70 kop gr. č. na společné vydání bylo zaplaceno.**

Službu svú vzkazujem, opatrní přietelé milí! Jest vám vědomo, kterak král JMt, pán náš najmilostivější, ráčil jest skrze pány posly své na tento sněm vyslané nás vedle jiných stavuo napomenúti i rozkázati, abychme se v jistých osobách s plnú mocí od stavu našeho pro pilné JMti i JMti dědicuov potřeby, též i pro naše, ještо zde nejsú dokonány, vypravili. Pak při tom sjezdu poslové vaši na tom jsú zuostali s námi, že vyslati vedle nás chtie. Protož která osoba z vás jest od vás volená, aby byla vypravena, a vy abyšte ji penězi na cestu opatřili, znajíc, že toho pilná a znamenitá nám jest potřeba, a že všecky tyto věci, ještо na nesnázi byly posta-

veny, k konci dobrému jíti mají. Náš pak výjezd konečně býti má ten čtvrtek po svatém Prokopu najprvé příští, protož k tomu času abyšte tu osobu z vás volenú jměli a ji vypravili, a s těmi osobami od pánuo Plzenských a Táborských volenými abyšte se nadjíti dali v Brodě Německém*) ten pátek po svatém Prokopu na noc. Také aby vás tajno nebylo, že v těchto nesnázích, kdež jsme o naše některé znamenité věci činiti jměli, ty zbierky, které jste činievali, nemohly jsú postačiti na náklady; a my chtiece, aby obmeškáno mnohokrát nebylo, svými sme penězi zakládali. Kdež pak toho znamenitá summa vzešla jest, ještо vašim poslóm to dobře vědomo jest, kteří na počtu jsú seděli. I žádáme vás jako přátel našich, poněvadž jsme vás pro dobré vaše z viery a lásky zakládali, že nám zase z též lásky bude navráceno. A do té summy, co by ot vás jmělo býti položeno, jest sečteno sedmdesáte kop gr. českých. I věříme vám, že bez meškánie ta od vás summa k nám poslána bude, abychme také zase mohli zpraviti bez meškánie. Prage f. IIII. ante Petri et Pauli anno dominice Natiuitatis XV^C^XV^o^. — Purkmistři a rady Starého a Nového měst Pražských.

Opatrným purkmistru a konšelóm města Budějovic, přátelóm našim milým.

*) Původně napsané „v Chrudimi“ přeškrtnuto.

233.

1515 d. 6. prosince v Praze. — Pražané zvou k poradě o listu královĕ na Nový rok a žádají za příspěvek pro knížete Karla i za vypravení jednoho jezdce.

Službu svú vzkazujem, opatrní přietelé naši milí! Z některé hodné příčiny požádali jsme všech pánuo měst strany naší, aby k nám některé z sebe osoby ke dni Nového léta najprvé příštieho vyslali, a za to máme, že všichni vedle toho, jakž jim jest předloženo, nadjíti se bez obmeškání dadí. Ale že v tom času přišly jsú jiné také potřeby, kteréž se vás všech pánuo měst a stavu našeho dotýčí, zvláště od JKMti psanie, ještо vám městóm společně náleží a svědčí: protož žádáme vás, že některé z vás osoby k tomu také dni jmenovanému léta Nového k nám vyšlete. Neb seznáváme, že potřeba jest, abychme se s vámi se všemi shledali a o dobré JKMti i naše, čemuž pak vyrozumiete, rozmluvili i na jistém zuostali. Kdež pak věříme vám, že toho neobmeškáte. Prage f. V. die Nicolai pontificis anno dominice Natiuitatis MV^{C}XV°. — Purkmistři a rady Starého a Nového měst Pražských.

Páni milí! Aby vás tajno nebylo, že jest mezi námi zuostáno při tomto sněmu minulém a knížeti Karlovi JMti jsme přiřkli, že od všech stavu našeho ta summa zadržalá vzácné a dobré paměti knížeti Bartholomějovi JMti, kteráž od nás skládána byla, má dodána býti. Protož vám o tom připomínáme a žádáme, že ji složiti neobmeškáte, nebo jest nám místo ukázáno, komu ji vydati máme.

Také abyšte věděli, že jiezdných my jmieti budeme XXti pod jednú barvú, kteréž vám teď kus v listu posieláme; a z vašeho města abyšte jednoho jiezdného dobře a poctivě vypraveného jměli v sukni té barvy, jakož se píše, v červené kuklici a šerém koblúce [sic]. Sukně ať sú s faldy, s malým voboječkem hazukovým, jakž nyní nesú.

Opatrným purkmistru a konšelóm města Budějovic, přátelóm našim milým.

234.

1516 d. 23. března v Praze. — Pražané oznamují úmrtí krále Vladislava, zvou k poradě celého stavu na den 2. dubna a vybízejí k bedlivosti i pohotovosti proti možnému nebezpečí.

Službu svú vzkazujem, opatrní přátelé naši milí! Oznámili jsme vám to, což jest nás od mnohých našich i vašich přátel docházelo, k čemu by v zemích okolních a snad i v zemi této byli náchylni. A přitom sme vás k opatrnosti a k bedlivé hotovosti napomenuli i žádali. Nyní pak abyšte věděli, že včera před samým večerem došly jsú nás psaní jistá, jimž my ačkolivěk s žalostí a s zámutkem dokonale věříme, že král JMt pán náš umřel jest i pochován. Jehožto duši KMti pán Bůh rač bajti milostiv a k své božské milosti přijíti. Za to všickni JMti poddaní pána Boha prositi máme. Pak poněvadž jest tak, sluší se nám všechněm stavu našeho pilně opatřiti bez odtahův, aby se nám od někoho, čehož bychom se nenadáli, něco škodlivého nepřihodilo. Neb ačkolivěk dědic tohoto královstvi jest a pán náš JMt, však proto pro JMti věk i také náhlost času nemůž snad taková věc k rychlému přijíti opatření. I vidí se nám, že užitečno jest, abychmy se spolu všickni stavu našeho městského bez všech odtahův shledali a sjeli. Protož žádáme vás, abyšte k nám osoby z vás znamenitější a přední vyslali, a ti aby se v Praze v středu před Svátostí najprvé příští konečně nadjíti dali. Neb toho jistě potřeba jest. Kdež jakž prvé, i ještě žádáme vás, že pilnost i bedlivú hotovost při městě vašem i okolo vás jmíti budete, a bylo-li by k čemu podobné, ješto by se k nebezpečné věci chýlilo a kdo se kde zbierati jměl, nám oznámíte. A my také tak sme na hotově, přišla-li by taková potřeba, abychmy vás přátel našich a vy nás, kteříž o vaše dobré a bezpečné pilnost máme, neopustili. A když se s námi vaši poslové shledají, tu šíře o tyto všecky věci předešlé i budúcí s pilností s nimi rozmluvímy a na místě postavímy, ješto vás budú moci spraviti. Kdež věřímy vám, že takové věci nikterakž pro všech nás dobré neobmeškáte. Prage dominica Resureccionis anno Virginei partus 1516. — Purkmistři a rady Starého a Nového měst Pražských.

Opatrným purkmistru a konšelóm města Budějovic, přátelóm našim milým.

235. 1516 d. 20. srpna v Praze. — Pražané napomínají k zachování jednoty, lásky a svornosti sousedské a žádají, aby od nejv. purkrabí nařízenou hotovost nikam neposílali, dokud jim sami neoznámí. Týž list Kouřimským otištěn v AČ. XXI. 60.

236.

1516 d. 19. října v Krumlově. — Petr z Rožmberka: že jen omylem mýto od nich v Netolicích bylo vybíráno.

Služba má, múdří a opatrní súsedé milí! Jakož jste mi psali, že byšte zpraveni byli od vašich spolusúseduov, kteříž jsú byli na jarmarce v Netolicích, že by tu poddaní moji od nich mýtho brali proti spravedlnosti vašie ꝛc: i vězte, že sem se na to vyptal. I to, co se stalo, to jest přišlo omylem; kdež sem já poddaným svým přikázal, aby se toho spolusúsedóm vašiem viece nedálo. Ex Krumlov dominica post s. Galli anno ꝛc XVI°. — Petr z Roznberka ꝛc.

Múdrým a opatrným purkmistru a radě města Budějovic, súsedóm mým milým.

237.

1516 d. 12. listopadu v Praze. — Pražané žádají za vyslání poslů k poradám s radami krále Českého i Polského.

Službu svú vzkazujem, opatrní přítelé naši milí! Oznamujem vám, že k sněmu, kterýž jest králem JMtí, pánem naším milostivým, na den svatého Martina byl položen, rady a poslové krále Polského JMti jedú a dnes v Praze býti mají. A rady také krále pána našeho JMti konečně zjitra neb v pátek býti mají. Kdež prvé byli bychme to vám oznámili častně, ale pro mnohé zpletky a postrannie jednánie mnohých na odpor tomu nevěděli jsme, co jistého vám oznámiti, aby snad jízda a náklad váš daremní nebyl. Ale poněvadž již známe, že k něčemu vždy nenie [sic] při těchto radách Jich Mtí králuov přijde, žádáme vás, že kn ám osoby z vás hned bez meškánie některé přednie vyšlete; a ti aby do neděle najprv příštie konečně u nás jse nadjíti dali, aby spolu s námi měli rozmluvenie. I také bude-li jaké s těmi radami králuov Jich Mtí rozmlúvánie, aby s větší podstatú stavu našeho bylo před se bráno. Kdež věříme, že toho neobmeškáte pro takovú pilnú a znamenitú naši i vaši potřebu i jiné také pilné, kteréž jsú ještě nikda mezi námi nebyly. Prage f. 4. post Martini anno Domini M°CCCCC°XVI°. — Purkmistři a rady Starého a Nového měst Pražských.

Opatrným purkmistru a konšelóm města Budějovic, přátelóm našim milým.

238.

1517 d. 26. srpna v Praze. — Pražané žádají, aby se najíti dali se svou válečnou hotovostí spolu se všemi městy kraje svého dne 3. září u Kolína nad Labem.

Službu svú vzkazujem, opatrní páni přietelé naši milí! Za to máme, že naše napomenutí upřímé a přátelské v paměti máte, kterým jsmy žádali vás a pro dobré obecné stavu našeho napomínali, kterakú byšte všelikým zpuosobem hotovost k věcem válečným bez prodlenie jmíti měli. A za to držíme, že v tom ve všem hledíc na

vaše i přátel vašich užitečné, bezpečné i poctivé, jste se zachovali tak, jakož jsmy oznámili, kdy by kolivěk skutečné taženie býti mělo a bez něho býti nemohlo, že vám čas i místo, kde byšte se strhnúti měli, oznámiti chcem, neobmýšlejíce v tom nežli napřed čest a chválu boží, krále pána našeho milostivého JMti a království tohoto, též i stavu našeho obecné dobré. Protož, poněvadž najvyší pan purkrabie Pražský JMt opět jinými listy svými všemi stavy po všech krajích a zemí touto k vojenskému tažení hýbati a napomínati ráčí, k tomu čas ten pátek po svatém Jiljí najprvé příští, kde by se strhnúti měli, pokládati, ješto my mnohé věci uvažujíc, co by k čemu podobné bylo a bez čeho by dobře býti mohlo, aneb také přirovnávajíc předešlé dávno příhody, která by z které přijíti mohla, toho znáti nemuožeme, aby taková toho na tento čas ještě byla potřeba, aby valní a obecné všie země hnutí býti mělo. Ale poněvadž pan purkrabie Pražský to takové hnutí země vždy učiniti chce, i z té příčiny žádáme vás i vedle našich společných zápisuo a vysokých závazkuo napomínáme, abyšte již skutečně a podstatně se k tomu hnuli a ten čtvrtek po s. Jiljí najprvé příští konečně se vším dostatkem u Kolína nad Labem byli, a vypravíce bez obmeškánie lidí některý dobrý počet zbrojných, pěší i jízdných a k válce hotových všelikterak, se všemi potřebami a stroji válečnými vyslali. Neb my k témuž dni též vojensky jsúce hotovi k uloženému miestu, kteréž vám oznámíme, vezmúce pána Boha všemohúcieho na pomoc potáhneme. A vy, poněvadž jste od nás častokrát takových napomínánie i my také od vás žádostí mnoho slýchali, již k tomu přichází, aby po těch slovích přátelských a pro obecného dobrého a stavu našeho poctivosti zachovánie skutek se všech stran se ukázal, tak abychme se všichni toho, bylo-li by od koho k našeho stavu škodě a lehkosti i posměchu pod zpuosobem jiným co nalezeno, vyvarovati a oduolati tomu mohli. Ješto snad, bylo-li by naše společné obmeškánie, mohlo by netoliko nám, ale i budúcím našim to k veliké a těžké újmě na jich dobrém přijíti. Ale tu víru máme, že dobrému našemu a poctivému a všeho stavu našeho užitečnému pro jména našeho budúcí a nesmrtedlnú pamět nákladuo ani životuo svých předkládati nebudete, ale pro takovú potřebu spolu s námi je vynaložíte; a z toho o vás a stavu našem to nalezeno bude i od lidí jiných uznáno, že jste pro dobré všeliké obecné tak se dali nalézti jako ti, kterým pro poctivost svú to dobře přileží. Také vidí se nám, abyšte lidi vaše se všemi lidmi z jiných měst kraje vašeho spolu strhli, a spolu aby také bezpečněji táhli, aby se jim žádná od žádného tak lehce škoda nebo lehkost státi nemohla. Prage f. IIII. post Bartholomei anno Christi M^o^V^C^XVII^o^. — Purkmistři a rady Starého, Nového i Menšieho měst Pražských.

Opatrným pánóm purkmistru a konšelóm, starším i všie obci města Budějovic, přátelóm našim milým.

239.

1518 d. 14. července v Budíně. — Král Ludvík oznamuje, že k vyřízení stížností stavu městského hlavně na úřad podkomořský svolal sněm do Prahy a že nařídil hofrychtéři, aby úřady po městech obnovil a zadržalé summy král. vybral.

Ludvík z boží milosti Uherský, Český ɔc král, markrabie Moravský ɔc. Opatrní, věrní naši milí! Došlo jest nás psaní, kteréž nám od posluov z měst našich královstvi Českého, kteříž v Praze o sněmu minulém byli shromáždění, psáno jest, v kterémž všichni spuolu oznamují obtížení svá, zvláště což se úřadu podkomorského dotýče, pře[d]kládajíce přitom mnohé ruoznice, nesnáze i nedostatky netoliko mezi osobami, ale i mezi obcemi, jakož pak to psaní všecko v sobě šíře zavírá ɔc. I vězte, že vám na tento čas jiné odpovědi dáti nemuožeme, než že jsme sněm obecní v témž královstvie na hradě Pražském ten pátek po hodu Narození panny Marie položiti ráčili, ješto skrze posly naše dalšiemu rozkázání našemu a opatření svému vyrozuměti budete moci. Však zatím, poněvadž známe toho znamenité a pilné potřeby býti a již také čas vyšel, jakž úřad konšelský roku minulého u vás obnoven jest, aby zase skrze hofrychtéře našeho slovutného Václava Roztockého z Teplé, věrného milého, obnoven a sazen byl: i poručili jsme s pilností témuž Václavovi, aby on nemeškaje po městech našich v království Českém jezdil a úřady konšelské sadil. Protož vám přísně přikazujem a tak jmíti ráčíme, abyšte tomu na otpor nebyli, než témuž Václavovi beze všech výmluv a odtahuo všelijakých se na též [sic] úřad konšelský saditi a z rozkázánie našeho obnovovati dopustili, jináče toho nikoli nečiníce.

Přitom také i to jmíti ráčíme, poněvadž při vás některé summy, kteréž nám každý rok do komory naší platíte a dávati povinni jste, zuostávají a vydané nejsú, abyšte je často psanému Roztockému zúplna vydali a ničímž se v tom nezastírali. Neb on také Roztocký jinam jich dáti a obrátiti nemá, než toliko na placení pilnějších dluohuov našich v královstvie Českém, kdež by v tom naše i toho královstvie lepší bylo. I vědúce vy v tom konečnú vuoli naši a jisté rozkázánie, tak se ve všem poslušně a povolně, jakožto na věrné poddané sluší, zachovajte a jináče nečiňte. Neb jistě, přišla-li by nám skrze nějakú vaši v tom otpornost jakážkoli škoda, aneb v uobcech, osobách a jinde zmatek neb roztršitost [sic], věděli bychom k vám jak o to hleděti. Kdež o vás nepochybujem, že se toho nedopustíte. Datum Bude f. IIII. post festum sancte Margarethe anno Domini ɔc XVIII°, regnorum autem nostrorum Hungarie et Bohemie anno tercio. — Ex commissione propria regie Majestatis.

Opatrným purkmistru, konšeluom, obecním starším i vší obci městu [sic] Českých Budějovic, věrným našim milým.

240.

1518 d. 20. srpna v Praze. — Pražané zvou ke dni 8. září na sjezd, který by po celou dobu sněmování trval, a žádají zaplacení zadržalých 71 kop gr. č. Týž list Kouřimským otištěn v AČ. XXI. 94. K Budějovickým vynechány jsou však z něho ku konci prvního odstavce věty: „Také i s strany víry jest tohoto potřebí našeho shledání na den jmenovaný. Jakož pak i po krajích listové o to rozesláni od nás jsú." A konec listu jednající o příspěvku zní takto:

Také často jsme vznášeli na vaše posly, což se zbírky dotýče na JMt knieže Karla i jiných zadržalých pomocí, které se pro útratu všeho stavu dály. Toho mieti nemuožem, aby nám dodáno bylo, ješto i summy vypsané sme dali. Teď vám oznamujem, že jest toho na vaše město zadržáno toto: najprve na zbírku všeho stavu, kteráž se nynie teď zbírala, L ſſ gr., na knieže Bartoloměje dobré paměti za tři polouletí XII ſſ gr. a na knieže Karla JMt též za tři polouletí VIIII ſſ gr. všecko českých. Již žádáme, že nám se to vypraví; neb nebude-li toho, konečně proto musili bychom se k vám tak zachovati, jakož jsme vašim poslóm i jiným oznámili. Prage f. VI. post Agapiti anno Domini $M^{0}V^{C}XVIII^{0}$. — Purkmistři a rady Starého a Nového měst Pražských.

Opatrným pánóm purkmistru a konšelóm města Budějovic, přátelóm našim milým.

241.

1519 d. 6. července v Táboře. — Rada městská upomíná o příspěvek na poselství ku králi do Uher.

Službu svú, slovutné opatrnosti páni a přátelé naši milí, VMtem vzkazujem! Jakož VMti tajna věc nenie, předešlého času kteréž jest bylo k králi, pánu našemu najmilostivějšímu, do Uher ze všech tří stavuo pánuov posluov vyslání, při tom také jest s JMtí o pana podkomořího i o jiné věci stavu našeho jednáno; že pak z každého stavu osoby jsú k tomu byly voleny, které by tam měly jeti, a tak bylo jest to na nás od stavu našeho ukázáno, aby osoba jedna z města našeho byla vypravena; jakož se jest i tak stalo, však na náklad náš společný, jakožto VMti, pánuov Píseckých, Vodňanských a Sušických. Kdež jest věc vědoma, že jsme my osobu jednu od nás se všemi potřebami, s jízdnými i se vším příslušenstvím na svuoj groš byli na ten čas vyslali bez VMti pomoci, ač jsú se v jiných krajích jináč v té věci zachovali, prvé tu summu, než jsú vyjeli, co na které město uloženo bylo, sebravše. Kdež pak máme za to, že páni poslové vaši jsúce k sjezdu stavu našeho o Křížových dnech nyní minulých do města Prahy vysláni, VMt jsú zpravili, co jest sečteno a kteraká by pomoc na to poselstvie měla od VMti nám zase učiněna býti a kterým zpuosobem, kdež jsme my i toho počet řádný prvé před pány Pražany i jinými pány městy učinili. Protož, páni přátelé milí, poněvadž jest to jho a břímě bylo na nás od stavu našeho vzloženo, a my s ochotností

a z upřímého přátelstvie místo VMti jsme je podnikli, práce a nákladuo nelitujíce, podstúpili a nesli, VMti, pánuov přátel svých milých, s duověrností žádáme, že tu summu, kterúž nám spravedlivě nahraditi a dáti povinni ste, také bez meškání poslati ráčíte s odpovědí přátelskú. Ex Thabor f. IIII. ante Kyliani anno Salutis ꝯc. XIX°. — Purkmistr a rada města Hradiště hory Tábor.

Slovutným a vzáctné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Budějovic, pánuom a přátelóm našim milým.

242. 1519 d. 19. prosince v Praze. — Pražané z rozkazu krále žádají, aby k nejbližšímu sněmu posly s plnou mocí jistě vypravili. Týž list Kouřimským otištěn v AČ. XXI. 154.

243.

1520 d. 28. listopadu v Hoře Kutné. — Nejvyšší mincmistr král. Českého upomíná o berni.

Službu svú vzkazuji, slovutné opatrnosti páni, přátelé moji milí! Kdež mi píšete, což se té berně dotýče, kterúž mi dáti máte, abych vám jie sčekání měl do Vánoc najprv příštích: i vězte, že toho učiniti nemohu, a to z příčiny z té, že na mne na vodhádání jeti mají, a kdybych těch peněz neměl, že by na mne škody znamenité přišly. Protož vás žádám, že mi ty peníze po tomto služebníku mém hofmistrovi Jílovském, ukazateli listu tohoto, pošlete a jemu je vydáte. Neb jste mi také i tak připsali, když vám páni ředitelé psáti budou, že mi je dáti chcete. Neb já vždy na posly útratu vedu, posílaje k vám. I protož, jestliže byšte mi těch peněz nedali, ty škody by na vás podle zřízení zemského přišly skrze takovú věc, ješto bych já vám jich nepřál. A hofmistr, služebník muoj, když od vás ty peníze přijme, vás z té summy kvitovati bude. Datum Montibus Cuttnis f. IIII. ante Andree annorum 20. — Vilém Kostka z Postupic a na Chlumci, najvyší mincmejstr královstvie Českého.

Ač by kvitancí nebylo potřebí a nedával sem jie, když páni ředitelé psali komu. Než proto, jestliže byšte bez ní býti nechtěli, služebník muoj bude vás kvitovati.

Slovutné opatrnosti pánuom purmistru a radě města Budějovic, přáteluom mým milým.

244.

1521 d. 18. února v Praze. — Pražané vysvětlují chování své k Petrovi Sudovi z Řenče.

Službu svú vzkazujem, opatrní přietelé naši milí! Posíláme vám listy, kteréž jsú naším i všeho stavu našeho městského jménem do všech krajuo všem vuobec lidem psány, v nichž se oznamuje, proč a z které příčiny to naše poněkud zdviženie proti Petrovi Sudovi se stalo, jimž šíře a dostatečněji vyrozumíte. Protož žádáme vás, že jiným přátelóm kraje vašeho, i také kdež byšte znali potřebné, ku pánuom

a rytieřstvu rozešlete, aby spěšněji lidé o tom věděti mohli i také o spravedlivosti našie, a zpuosobu Petra Sudy výtržnému vyrozuměti mohli. Kdež věříme vám, že toho hned neobmeškáte. Prage f. II. post Inuocauit anno Domini M°V°XXI. — Purkmistr a rada města Prahy.

Opatrným purkmistru a konšelóm města Budějovic, přátelóm našim milým.

245.

1521 d. 22. července v Táboře. — Rada městská slibuje oznámiti, co na sjezdu měst bude ujednáno.

Slovutné a vzáctné opatrnosti páni a přátelé naši milí, VMtem službu svú vzkazujem! Ráčíte nám psáti, který sjezd držán má býti v Praze na zajtří svaté Maří Magdaleny z strany stavu našeho, že z hodných příčin, kteréž klásti ráčíte, jimž sme i vyrozuměli, na něj vyslati VMti jest nemožné, nás při tom žádajíce, abychom VMt před pány Pražany i jinými pány městy měli výmluvny, a že ráčíte býti té vuole, což by tu bylo rozjímáno i najednáno s pány Pražany i s jinými pány městy za jedno ɔc. Páni a přátelé milí! Žádosti VMti i potřebných i slušných oslyšeti se nám nevidí. Než na tom sme vždycky, to i jiné všecko možné pro VMt, pány a přátely své milé, hotovi jsme učiniti; abrž jakž psaní VMti nás došlo, to jsme hned tam pánuom posluom od nás vyslaným v známost uvedli i list VMti k okázání pánuom Pražanóm dali. A co při tom tam bude zřízeno neb najednáno, VMti oznámiti neobmeškáme. Ex Tábor f. II. die Marie Magdalene anno ɔc XXI°. — Purkmistr a rada města Hradiště hory Tábor.

Slovutné opatrnosti pánóm purkmistru a radě města Budějovic Českých, pánóm a přátelóm našim zvláště milým.

246.

1523 d. 12. března na hradě Pražském. — Král Ludvík nařizuje, aby o trhu provolali usnešení sněmovní strany šacování statků a přiznání lidí poddaných.

Ludvík z boží milosti Uherský, Český ɔc král a markrabie Moravský ɔc. Opatrní, věrní naši milí! Voznamujem vám, kterak na tomto sněmu nyní minulém, kterýž držán na našem hradě Pražském v první pondělí v puostě [23. ún.], to jest za potřebné uznáno a zavřieno, aby všem a do každého kraje obyvatelóm bylo oznámeno, aby jeden každý podle sněmovnieho a prvé svoleného zřízení o berni a podle artikuluov v témž sněmovniem zřízení sepsaných v statku svém i lidí svých poddaných se nařídil a vyšacoval. Kteřížto artikulové ve všech krajiech a v jednom každém kraji na Nové léto nyní minulé čteni jsú. A tu na ten den měl jest se každý s týmž šacuňkem statku svého i lidí svých před berníky toho kraje postaviti a voznámiti, aby to bylo zapsáno a zregistrováno. I srozuměli sme tomu, že tu

na ten den již jmenovaný Nového léta ta věc jest se tak podle téhož svolení o berni nevykonala, což se takového šacování statku ꝛc dotýče. Ale aby se vykonati mohlo, ode všech tří stavuov na tomto nyní minulém sněmě jest zavříno a svoleno, aby takové šacování statku mezi tímto časem a Velikonocí nejprv příští od každého nařiezeno a vykonáno bylo, a v úterý velikonoční aby každý s takovým nařiezením a šacováním statku ꝛc v místo prvé uložené před berníky toho kraje se postavil a to všecko pod závazkem na to uloženým jim dostatečně oznámil. Protož vám přikazujíce poroučíme, abyste vy to hned u vás v městě v trh nejprv příští dali provolati, aby lidé majíce vo tom vědomost, v tom se neobmeškali, ale podle tohoto našeho voznámení jeden každý se zachovali tak, pokudž svolení ukazuje, ačkoli s některými artikuli na tomto sněmě svolenými jiní poslové po všech krajích jdou, kdež i vás také tajní nebudou, jimiž se budete moci také spraviti. Dán na hradě Pražském ve čtvrtek den sv. Řehoře léta ꝛc XXIII⁰, království našich Uherského a Českého sedmého. — Ex commissione propria regie Majestatis.

Opatrným purkmistru a konšeluom i vší obci města Českých Budějovic, věrným našim milým.

247.

1524 d. 12. listopadu na hradě Pražském. — Karel kníže Minstrberský nařizuje, aby ke dni 19. listopadu dva konšele do Prahy poslali vyslyšet král. rozkazy.

Karel z boží milosti kníže Minstrberské v Slezí Olešnické ꝛc, krále JMti najvyší hajtman království Českého ꝛc. Múdří a opatrní nám milí! Oznamujem vámi že JMKská, pán náš milostivý, poručil jest nám, abychom vás listem naším obeslal pro pilné a znamenité potřeby krále JMti a zemské, kteréž vám, když na hrad Pražský k nám přijedete z poručení JMKské oznámeny budú. Protož v tom znajíc, JMKské poručení a naše rozkázání, toho nijakž neobmeškáte a v sobotu den svaté Alžběty najprv příští beze všech výmluv z sebe dvě osoby z konšelův k nám na hrad Pražský vyšlete; v tom znajíc JMKské vuoli i naši, nepochybujem o vás, než že se tak, jakž vám píšem, zachováte. Datum in arce Pragensi sabbato post sancti Martini anno Domini M⁰V^C^XXIIII⁰.

Múdrým a opatrným purkmistru, konšelóm i vší obci města Budějovic, nám milým.

248.

1525 d. 18. října na hradě Pražském. — Karel kníže Minstrberský: že královský podkomoří jest ochoten nad starou radou soud komorní osaditi.

Karel z boží milosti kníže Minstrberské v Slezí Olešnické ꝛc, krále JMti najvyžší hajtman království Českého ꝛc. Opatrní nám milí! Oznamujem vám, že sú před nás předstúpili při přítomnosti urozeného a statečného rytíře pana Jakuba

z Vřesovic, podkomořího království Českého, poslové staré rady, žádajíc pana podkomořího jménem staré rady, aby je při právu a řádu a vajsadách města vašeho zachoval, a jinam z práva vašeho aby potahováni nebyli; že chtí rádi, když jim soud bude osazen před novou radou, ktož by je chtěl z čeho vinniti, že jednomu každému ze všeho chtí právi býti; pakli by se komu zdálo jaký ukrácení před novou radou, že sú prosili pana podkomořího, aby jim soud komorní osazen byl, a před tím soudem komorním jednomu každému že chtí ze všeho právi býti. A tu jest jim pan podkomoří k tomu před námi povolení dal, a vám o to že psáti a poručiti chce, abyšte jim soud osadili; jestližeby se jim před vámi konec o to neučinil, a voni koho aneb je z čeho vinniti kdo chtěli, že jim ten soud komorní osaditi chce a tu v to nahlédnúti; pokudž spravedlivé uzná, k jedné každé straně ve všem se spravedlivě chce zachovati podle svobod a práv stavu městského. Protož takovú věc znajíce, o vás nepochybujem, že se při tom tak, jakž vám píšem, zachováte a o to konec učiníte, tak abychom my více o touž věc staráni nebyli. Datum in arce Pragensi f. IIII. post sancti Galli anno Domini M^{o}V^{C}XXV.

Opatrným purkmistru a radě města Budějovic, nám milým.

249.

1525 d. 19. října v Hoře Kutné. — Rada městská žádá za sdělení výpovědí zločinců.

Službu svú vzkazujem, vzáctné opatrnosti páni, přátelé naši milí! Zprávu jistú jmáme, kterak by nějací lotři a zločinci tři aneb čtyři času nedávno minulého za své zlé skutky odplatu a konec berúce, při právě vašem vyznání svých zločinných skutkuov měli pozuostaviti a to vyznati mezi jiným, že by při tom vzatku, kterýž jse stal někdy Šimonovi Hubáčkovi, sousedu našemu na Libochově strouze, byli ꝛc. Páni přátelé naši milí! Za to vás s pilností žádáme a prosíme, že vy nám ta seznání vydáte, kteréž tíž lotři jsouce trápeni učinili, a v svém listu zapečetěném pošlete; neb jest nám, tudíž našim souseduom toho pilná a znamenitá potřeba. Věříme vám, že to k naší snažné žádosti učiníte, jakož i my bychom to též i jiné všecko možné nám přátelství k žádosti vaší rádi učiniti chtěli. Ex Montibus Cuthnis f. V. post Luce ewangeliste anno Domini 1525. — Šepmistři a rada na Horách Gutnách.

Vzátcné opatrnosti pánuom purkmistru a radě města Českých Budějovic, přáteluom našim milým.

250.

1525 d. 22. listopadu v Praze. — Rada městská podporuje posly ostatních měst, aby se starou radou spravedlivé narovnání dle práv stavu městského bylo učiněno.

Službu svú vzkazujem, opatrní páni, přietelé naši milí! Vězte, že poslové z staré rady vaší na vás i na vešken stav městskaj žádost všie rady staré vaší

vznesli jsú, a to takovú: to obtíženie, kteréž na nich jest, aby našie příčinou s nich sňato bylo, a aby oni při svých statcích, dietkách a manželkách v městě vašem bezpečně býti mohli; připomenuvše i psanie naše, kteréž k vašim opatrnostem jest učiněno, a pravíce, že by ještě všie obci čteno nebylo, aby i v tom byli opatřeni. My pak všichni slyšíce žádost jejich, za věc slušnou a potřebnou uznali jsme býti, aby z některých měst blíž města vašeho poslové pro takovou věc k vám byli vypraveni. I zvoleni jsú k tomu tři města, přátelé naši i vaši milí, páni Táborští, páni Písečtí a páni Vodňanští, aby oni posly své od sebe i od jiných měst k vám vypravili s tiem, což jim jest poručeno, aby k vám ke všem promluveno bylo, a my podle nich abychom k vám toto psaní učinili. Protož, páni a přátelé naši milí, my vás žádáme pro vaše dobré, pro zachovánie vajsad, svobod a práva vašeho i tudiež pro zachovánie řádu a práva všeho stavu městského, že v té věci dáte se povolní nadjíti těm pánuom poslóm, kteříž od předepsaných měst k vám vysláni budú, a že list ten, kterýž vám a všie obci psán jest od nás prvé, že sobě přečísti kážete, a na ty [sic] starou radu že se ohlédnete, aby oni při řádu a právu městském byli zachováni, k kterémuž se volají, aby tudy vaše i jich spravedlivost i toho dobrého člověka Krenuara mohla vyhledána býti; a dokudž by se to nevykonalo, aby tito mohli u vás bezpečni býti. Jakož pak šíře vás ti páni poslové o tom o všem zpraví. A my vám věříme, že v té věci ani nás ani všech měst neoslyšíte, ale při tom že se dáte najíti snadni a povolni pro touž odplatu. Prage f. IIII ante Clementis pape anno Domini M⁰V^CXXV. — Purkmistr a rada i všecka obec města Prahy.

Opatrným pánóm purkmistru a konšelóm i všie obci města Budějovic Českých, přátelóm našim milým.

251.

1526 d. 27. února v Budíně. — Král Ludvík nařizuje, aby ke dni 12. dubna vyslali posly k novému sjezdu do Kolína na urovnání různic v zemi.

Ludvík z boží milosti Uherský, Český 2c. král a markrabie Moravský 2c. Opatrní věrní naši milí! Jakož jsme vám byli psaní učiniti ráčili, abyšte i vy na ten sjezd, kterýž jest s povolenie našeho v městě Kolíně při svatém Martině byl držán, z sebe osoby vyslali, jakož jste pak i tak učinili; i poznali jsme z toho poselstvie, kteréž jste k nám z téhož sjezdu Kolínského všickni učinili, že jste pilně a bedlivě podle jiných stavuov k tomu se přimlúvali a to obmejšleli, co by našeho a toho královstvie obecného dobrého bylo; což jsme pak v týchž artikulích, kteříž jsou nám od týchž posluov podáni, to skutečně našli; ješto taková vaše i jiných péče nám jest velmi vděčná. I oznamujem vám, že jsme toho hodné příčiny poznati ráčili, abyšte se ještě v témž městě Kolíně sjeli a všickni, kteříž jste prvé tam na sjezdu byli, a to ten čtvrtek po provodní neděli najprvé příští, aby to dobré

začaté mohlo k svému vykonání přivedeno býti, a také ruoznice a nesnáze, kteréž v témž našem královstvie Českém škodné povstaly a vznikly, aby srovnány a uloženy byly tak, aby dobrému našemu i obecnímu toho královstvie ku překážce nebyly. Na kterýžto sjezd mezi vás také posly naše vypraviti račieme, kterýmž jsme takové ruoznice a nesnáze srovnati poručili, i také posluom, kteréž na týž sjezd vyšlete, další vuoli naši oznámiti ráčili. A protož vám poroučieme, abyšte i vy na ten sjezd do města Kolína na týž den svrchupsaný z sebe osoby vyslali a to obmejšleli i k tomu se přimlúvali, kudy a kterak by již takové naše i toho všeho královstvie obecné dobré k konci a k místu skutečnému přivedeno býti mohlo a ty ruoznice škodné srovnány. A my vám to vší milostí naší spomínati ráčieme. I znajíce takovú vuoli a rozkázánie naše, tak se zachovajte, jakž vám psáti ráčieme, jináč nečiníc. Dán na Budíně v úterý po neděli postní, jenž slove Reminiscere, léta ꝯc XXVI°, královstvie našich Uherského a Českého desátého. — Ludouicus rex, manu propria.

Opatrným purkmistru, konšeluom i vší obci města Českých Budějovic, věrným našim milým.

A. XXXIV.

Druhý dodavek k dopisům rodu Rosenberského

z let 1409—1528.

Vydávají **Hynek Gross** a **Theodor Antl.**

Veliká sbírka dopisů Rosenberských z let 1450—1526 byla vytištěna v dílech VII.—XII. Archivu Českého; v díle XIV. následoval k ní první dodavek. Zde podává se druhý dodavek k téže korrespondenci, v němž srovnány jsou v jednu časovou řadu dvě sbírky dopisův; byly pořízeny od adjunktů knížecích Schwarzenberských archivů, jedna od p. Hynka Grossa v Českém Krumlově, druhá od p. Theodora Antla v Třeboni. Jsou to vesměs paběrky z písemností, jež Rosenberkové na svých panstvích do archivů uložili. Pan Th. *Antl* shledal celkem 131 dopisů z doby před rokem 1526, které dosud nebyly uveřejněny v Archivě Českém ani v Palackého sbírkách vydaných pod názvem Urkundliche Beiträge; pocházejí z knížecích Schwarzenberských archivů v Třeboni, v Netolicích, v Prachaticích, na Hluboké, v Protivíně, ve Vimperku a na Krumlově. Pan H. *Gross* pořídil větší sbírku dopisů, a to jen z knížecího archivu v Č. Krumlově. Dvě sbírky zde v jednu sloučené jsou podstatným doplňkem k české korrespondeci Rosenberské, která již byla v Archivě Českém uveřejněna. Badatelům v historii země zvláště budou vítány kusy, které se vztahují ke smutnému osudu nešťastného Jana Smilka z Křemže, pak k nekalému způsobu, kterým pan Oldřich z Rosenberka si opatřil a provozoval panství nad klášterem Zlatokorunským; z několika kusu vycházejí také míhavé pablesky na tajemnou dílnu, v které za posledních let tohoto pána se vyráběly rozmanité padělky listin královských, jimiž do nedávna byli historikové mýleni. Písmena (*G*) a (*A*) postavená v závorkách při poznámkách pod každým kusem oznamují, byl-li ten kus nalezen, opsán a k tisku upraven od p. Grossa anebo od p. Antla. *J. Kalousek.*

1.

Arcibiskup Zbyněk Zajíc z Hasenburka žádá Jindřicha z Rožmberka o svědomí v záležitosti silnice od Prachatic k Týnu nad Vltavou. — V Praze 22. dubna (1409?).

Urozený pane, přieteli náš zvláščni milý! Jakož jsi snad dobře slyšal, kterak sě nám a našim chudým lidem z Týna na Vltavě od měščan z Piesku veliké proti-

venstvie děje, tak že netoliko ti jistí naše, ale i jiných okolních pánuov a súsědóv lidi mocí tisknú, aby ti vozové, kteříž z Prachatic s kúpí do Týna jdú, nechajíce pravé a staré silnicě a několiko mil zavinúce na jich město na Piesek jeli. I jmámy za to, že jest to netoliko tvým starým panošěm a městóm, ale i tobě samému svědomo a známo, kterak jest ta stará silnice z Prachatic na Vodňany a dále na Týn bez překazy od staradávna vždycky byla. Tuť jmámy s těmi jistými měščany z Piesku rok nynie o suchých dnech o to jmieti, a na tom rocě své svědomie na to vésti. Proto prosímy tebe, aby nám toho svój odevřený list na svědomie, pod svú pečetí dal, což jest svědomo, kterak a kudy by ta jistá silnice jměla jíti. A téžť prosímy, aby svým starým panošěm i městóm, jichžto naši lidé z Týna svědomie budú potřebovati, též listy odevřěné pod jich pečetmi, což by jim bylo svědomo, kudy jest ta silnice od stara dávna šla, na svědomie pro spravedlnost kázal dáti. Za toť velmi prosímy, aby to pro nás učinil a pro pravdu; na tom nám zvláščnie libost učiníš a ukážeš, neb i od královых mèst listy na svědomie jmámy, že jest ta silnicě z Prachatic do Vodňan a odtud dále do Týna upřiemo šla od stara dávna bez překážky. — Datum Prage, feria secunda post festum Reliquiarum.

Zbyněk z božie milosti Pražského kostela arcibiskup
a papežské stolice legát.

Nobili domino Henrico de Rosenberg, amico nostro carissimo.

Orig. na papíře (přitištěná pečeť jest odloupnuta), leží v archivu panství Krumlovského pod signaturou I. 5 AP. 67 ii. — (A).

2.

Král Václav žádá Jindřicha z Rožmberka, aby proti překážkám kohokoliv hájil cesty z Pasova do Prachatic, kteráž náleží kapitule Vyšehradské. — V Praze 3. prosince 1409.

Wenceslaus Dei gracia Romanorum rex semper augustus et Boemie rex, nobili Heinrico de Rosenberg, fideli nostro dilecto, graciam regiam et omne bonum. Fidelis dilecte! Quamvis nullos velimus gravamen aliquod sustinere, quos videtur pietas nostra protegere, quia regnantis est gloria subiectorum custodita tranquillitas; tamen specialiter ecclesias ab omni iniuria reddi cupimus alienas, quibus dum equalia prestantur, misericordia acquiritur Salvatoris. Cum itaque strata publica de Pathavia versus Prachaticz transiens ad reverendos et honorabiles prepositum, decanum et capellanum ecclesie Wissegradensis ac ministros eius, devotos nostros dilectos, spectans a nonnullis per multa incomoda et spolia contra libertates eorum, quas a divis predecessoribus nostris, regibus Boemie, et presertim a serenissimo quondam domino Karolo Romanorum imperatore semper augusto et Boemie rege, domino et genitore nostro carissimo, et demum a nobis super eadem strata dudum obtinent notabiliter, ab aliquamdiu impediantur in ipsorum irrecuperabile dispendium pariter et iacturam; volentes quoque, ut tenemur, dictorum Wissegradensis ecclesie et ministrorum eius

de oportuno desuper remedio providere atque dampna et discrimina, que ipsis ex impedimentis et spoliis in predicta strata emergentibus eveniunt, salubriter submovere, fidelitatem tuam veluti pacis et iusticie zelatorem affectuose requirimus et hortamur, desiderantes ymmo eciam districcius mandantes, quatenus premissorum et nostre consideracionis intuitu predictam stratam ab insultibus et impedimentis quorumlibet fideliter et operose, prout de te plene confidimus, velis et studeas denfensare, specialissimam nobis in eo complacenciam ostensurus. Cuius erga te et tuos suo tempore in casu simili vel maiori volumus grata vicissitudine reminisci, prout super hiis honorabilis Johannes Dyediwab, eiusdem Wissegradensis ecclesie canonicus, capellanus noster devotus dilectus, fidelitatem tuam plenius informabit. — Datum Prage die III. Decembris regnorum nostrorum anno Boemie XLVII°, Romanorum vero XXXIIII°. Ad mandatum domini regis Johannes de Bamberg.

Orig. na papíře s pečetí vzadu přitisknutou (litera clausa), leží v kníž. Prachatickém archivu sub II C. 5 BPα. 1a. — (A).

3.

Král Václav Prachatickým: aby podporovali Jindřicha z Rožmberka v hájení cesty od Prachatic k Pasovu. — V Praze (snad 3. prosince 1409).

Fideles dilecti! Commisimus nobili Heinrico de Rosemberg, fideli nostro dilecto, ut stratam seu semitam de Prachaticz versus Pathaviam transeuntem ab invasoribus suis quibuscunque gubernet et fideliter tueatur ita, quod quilibet in antea cum rebus et mercibus suis per eandem stratam libere et secure transire valeat. Idcirco fidelitati vestre seriose precipimus et mandamus omnino volentes, quatenus ad hoc, ut prefatus Heinricus premissa eo facilius prosequi et perficere possit, sibi cum tota vestra potencia asistere debeatis, dum et quociens per eum fueritis desuper requisiti, prout vos honorabilis Johannes de Dyedyebab canonicus Wyssegradensis, devotus noster dilectus, vos nostro nomine clarius informabit, aliter non facturi, nostre gracie sub obtentu. Datum Prage ɔc.

Opis na papíře bez data a podpisu; na rubu napsal Březan: „Copia strany královského rozkazu pánu z Rožmberka o silnici Pasovskou k Prachaticům.“ — Prachatický archiv II C. 5 BPα. 1 *a*. — (A).

4.

Král Václav Jindřichovi z Rožmberka: aby v nepřítomnosti probošta Vyšehradského Václava Králíka z Buřenic hájil jeho cesty Prachatické, zvláště na roku, jejž o to Jindřich má držeti 19. října. — V Praze 10. října 1410.

Wenceslaus Dei gracia Romanorum rex semper augustus et Boemie rex, nobili Heinrico de Rosemberg, fideli nostro dilecto, graciam regiam et omne bonum. Fidelis dilecte! Quia reverendissimum Wenceslaum patriarcham Anthiochensem, prepositum ecclesie Wissegradensis, principem consiliarium nostrum devotum dilectum,

in certis et arduis nostris legacionibus extra terras nostras decrevimus transmittendum, ideoque idem patriarcha terminum placitorum — cui occasione strate Prachatinensis cum venerabili Georgio episcopo Pathaviensi et officialibus suis ac aliis nobilibus et presertim illis de Janowicz, eandem stratam Prachatinensem impedientibus, coram te super proxima die dominica post festum sancti Galli nunc venturum personaliter voluit interesse, — observare non valens, famoso Nicolao de Lapide, fideli nostro dilecto, suas tradidit vices potestatis. Quare fidelitatem tuam affectuose requirimus et hortamur, desiderantes, quatenus predictum terminum in absencia prefati patriarche cum premissis favorabiliter observans, ipsum patriarcham et ecclesiam Wissegradensem atque homines et bona ipsorum nostre consideracionis intuitu contra et adversus predictos et alios quoscunque, ipsos seu stratam ipsorum impedire conantes, conservare velis circa iusticie equitatem, eos et bona eorum realiter defensando, prout de te confidenciam gerimus specialem, gratissimam in eo nobis complacenciam ostensurus. Datum Prage die X. Octobris regnorum nostrorum anno Boemie XLVIII°, Romanorum vero XXXV°.

Ad mandatum domini regis Jacobus decanus Wissegradensis.

Orig. na pap., na rubu s přitisknutou pečetí, leží v kniž. Prachatickém archivu sub II C. 5 BPα. 1 *a*. — (A).

5.

Petr Zmrzlík s jinými Jindřichovi z Rožmberka: o cestě od Pasova k Prachaticům. — Na Vyšehradě v srpnu (snad 1411).

Služba naše napřed, urozený pane milý! Tvéť Mti velmi děkujem i chcme rádi zasluhovati, že TMt nám postatna byla i svým úředníkóm přikázala podle nás státi o tu cestu, kteráž jde ot Pasova k Prachaticóm. A takéť sme to knězi patriarchovi psali, aťby toho ot TMti vděčen byl i zasluhoval toho TMti. Dán na Vyšehradě v úterý před hodem matky božie na nebesa vzětí, všickni pod jednú pečetí.

Petr Zmrzlík mincmajstr u Hory Kutný, mistr Zdeník z Labúně, kněz Mikuláš Obaldini kanovník Vyšehradský, Mikuláš z Piestného a Mikšík z Hrádku, poručníci proboštvie Vyšehradského.

Urozenému pánu, panu Jindřichovi z Rosmberka, nám přieznivému.

Orig. na papíře v kniž. Prachatickém archivu sub: II C. 5 AP. 8. — Adressát Jindřich z Rosenberka zemřel 28. července 1412. — (A).

6.

Prachatičtí Jindřichovi z Rožmberka o sporu s klášterem Zlatokorunským pro dobytek. — Bez místa dne 22. března 1412.

Služba naše věrná napřěd TMti urozený pane milý! List, jakož jej nám Tvá Mt poslala, tomu sme dobře srozuměli, kterak nám TMt píše, abychme dobytek

kláštera Korunského na rukojmie propustili. Věděti TMti dáváme, že když pan Mikuláš hauptman náš přijel ot TMti, tehdy jsme jim dobytek jich na rukojmie inhed propustili, ale oni náš ještěe vždy držie. A také nám T[Mt] píše, že TMt chce ráda o to pracovati, aby sě z obú stran spravedlivé dálo. Věděti TMti dáváme, že jsme o tu věc dřieve také smluveni. A oni nám smlúvy té nezdrželi, protoť jsú nám základ sto kop propadli. A na svědomí toho máme dva ubrmany, a třetí ten je umřel. Protož pane milý, TMt rač rozeznati, že je jich počátek, a my sě musíme svému násilí brániti. — Scriptum feria tertia post judica anno Domini MCCCCXII. Magister civium, judex et jurati civitatis Prachaticz.

Nobili Domino, domino Henrico de Rosenberg, fautori et domino nobis famoso, dd.

Na rubu: Knížecí a královští listové. Prachatice 1412. — Pečeť zachovalá. — Orig. pap. kníž. arch. Kruml. I. 5 BPβ. 5 g. — (G).

7.

Jeptišky Znojemské Čeňkovi z Wartenberka, aby jim pannu Dorotu z kláštera nebral do kláštera Krumlovského. — Ve Znojmě (v letech 1412—1418).

Urozený pane, modlitba naše věrná v Boze a vždy ustavičná TMti buď vzkázána. A dávámy TMti na vědomie, že náš otec minister pověděl nám od TMti, že by TMt chtěla pannu Dorotu od nás vzieti do svého kláštera do Krumlova. A my TMti prosímy všichny jedním hlasem veškeren konvent pro Buoh a pro matku Boží a pro naši věrnú modlitbu, aby nám jie ráčil nechati při nás, neboť sě jest při nás starala a ve všem dobrém zachovala. A takéť jest velice sešlá na své síle. Protoť doufámy TMti, že TMt našie prosby nezavře. A toho TMt rač nám svú milostivú odpověď dáti. — Datum [v] Znojmě feria IIII post festum Simonis et Jude. My panny konventu Znojemského kláštera od matky Božie.

Urozenému pánu panu Čeňkovi na Krumlov tento list buď dán dd.

Orig. pap. kníž. arch. Kruml. I. 3 Kβ. 5 c. — Ku přibližnému vročení toho listu slouží okolnost, že Čeněk z Wartenberka byl poručníkem sirotků Rosenberských v letech 1412—1418; viz Březanovu Kroniku v ČČMus. 1828, IV. 54. — (G).

8.

Vévoda Rakouský Arnošt Oldřichovi z Rožmberka: o tahu z Budějovic k městečku Svinům, o nebezpečí přepadení od Husitů a zapálení Svinů. — Ve Vitorazi 4. srpna 1420.

Ernst von gots gnaden erczherczog ze Osterrich ꝛc. Edler vnd besunder lieber! Als wir vns an dem nachst vergangen freitag zum Budweys erhebt haben vnd in deinen markcht Sweincz komen sein, daselbs wir vbernacht woltten sein beliben vnd vnsern pfennig geczert haben, also kam vns warnung, wie die vngelaubigen Wiclefen vns vnd die vnsern mit pranntt daselbs beschedigen woltten; darczu

habent die deinen ettleich der vnsern geschossen vnd geslagen vnd in ire pferd genomen, das vns vmpilleich dawcht; vnd darumb slugen wir vns dennoch desselben abents nahent bey demselben markcht in das velld. In demselben warde derselb markcht angeczündt vnd geprannt, das vns zumal laid ist, vnd haben das nicht gern gesehen, vnd kunnen auch nicht eruarn, ob das von den vnsern oder andern beschehen sey. Erfür wir aber hinfür, daz das die vnsern getan hieten, die woltten wir in solichermass darumb straffen lassen, das du verstündest vnd sehest. daz vns das layd were. Geben zu Weitra an suntag uor sand Oswaltstag anno ꝛc CCCC° vicesimo. Dominus dux in consilio.

[A tergo]: Dem edeln vnserm besunder lieben Vlreichen von Rosenberg.

Orig. na papíře v Třeboňském archivu, hist. 209. — Výtah vytiskl Palacký, Urkundliche Beiträge zur Gesch. des Hussitenkrieges, II. str. 487. — (A)

9.

Oto z Meissavy Oldřichovi z Rožmberka: o zajetí lidí Vitorazských purkrabím z Nových Hradů. — V Rozích 26. října 1420.

Edler herr vnd lieber oheim, mein frewntleich dinst zeuor. Als mir ewer frewntschaft yetz hat verschriben von der gefangen wegen, die ewer burggraf zum Greczen zu meinem lantgericht ze Weytra gefangen hat, wie uber die gericht sey, vnd solt ew mein brief ee komen sein, wie ir mir derselben gefangen ze antburten nicht woldet, versagt haben, daz han ich wol vernomen; vnd mugt sew wol versteen, daz es nicht frewntlich noch rechtleich ist, daz einer dem andern in seinem lantgericht lewtt vahen vnd nicht geantburten sol. Vnd tun ew ze wissen, als mir ewer brief heut ze handen komen ist, das mir von ewerm burggrafen dacz dein Greczen yetz auch also ein brief ist gesant warden, der mir geschriben hat, wie uber derselben gefangen zwen gericht sey, aber die andern seinn noch in leben; bitt ich ewer frewntschaft mit sunderm fleicz, ir wellet ernstleich schaffen mit ewerm burggrafen dacz dem Greczen, daz er meinem burggrafen ze Weytra die daigen gefangen, die dann noch in leben sein, anuercziehen geantburt mit sambt dem gut, daz sy und sunder auch die, die dann gericht sind, gehabt haben, daz wil ich gern vmb ewer frewntschaft verdienn. Beschech aber des nicht, so verstundt ir wol, daz mir also nicht gutleich beschech. Ewer antburt darum wellet mich verschriben wissen lassen bey dem gegenwurtigen boten herwider. Geben zu Horn an samstag vor sand Symans tag anno ꝛc XX°.

Ott von Meissaw, obrister marschalk vnd obrister schenk in Osterrich.

[A tergo]: Dem edeln herren, meinen lieben ohem hern Vlreichen von Rosenberg.

Orig. na papíře v Třeboňském archivu sub: hist. Nr. 214. — (A).

10.

Rakouský vévoda Albrecht Oldřichovi z Rožmberka: o osvobození několika Rakušanů Husity zajatých. — Ve Vídni 16. ledna 1421.

Albrecht von gotes gnaden herczog ze Osterreich ꝛc. Edler, sunder lieber! Als die vngelaubigen Hussen Hainreichen von Gapelpach, Ernsten den Dorner, Hannsen den Reiffendorffer vnd ander ettleich ir gesellen, vnser landlewt in deinem dinst, geuangen habent vnd die du von in vmb ain summ gross ausgenomen hast auf ain widerstellen: begern wir vnd bitten dich mit fleiss, daz du dir die egenanten vnser landlewt lassest ernstleich empholhen sein, damit sy der vencknuss mit eren ledig werden, wan dich das eret vnd künftigen frumen bringen mag, als du selb wol versteen macht. Geben ze Wienn an phincztag vor sand Anthonien tag anno ꝛc quadringentesimo vicesimo primo. Dominus dux in consilio.

Dem edeln vnserm besunder lieben Vlreichen von Rosemberg.

Orig. na papíře v Třeboňském archivu, hist. Nr. 221. — (A).

11.

Král Sigmund Oldřichovi z Rožmberka o jeho dědičné opravě na Svérazi a Zátoni, a o zápisu platů klášterských z nich Jindřichovi z Drahova. — V Prešpurce dne 6. května (1422).

Zikmund z Božie milosti Římský král, po vše časy rozmnožitel říše, a Uherský a Český ꝛc král. Urozený věrný milý! Jakož jsme statečnému Jindřichovi z Drahova, věrnému našemu milému, čtyři sta kop zapsali na tom zbožie Svéraz a Záton za svú službu, ježto je nám učinil, aby ty platy, ježto nám od kláštera do komory našie dávají, vybral až na sražení te summy; jakož pak ten list, ješto drieveřečený Jindřich od nás jmá, lépe svědčí. Tak jsme srozuměli, že ty jisté platy zdviháš a sě v ně viežeš něterakým listem, ježto od našeho milého bratra krále Václava máš od svých předkóv. A poněvadž jsme na přiepisu tvého listu znamenali, že tvoji předci i ty v tom listu viece zapsáno nemáte, nežli opravu dědičnú, a my tobě v uopravu sáhnúti nechcem, než neznamenáme, by platy od toho jměl vzieti: protož od tebe žádáme i prosíme se všie snažností, aby tomu Jindřichovi z toho zbožie dvě stě kop vydal, a my jemu ostatek toho dluhu jinde ukážem. A ufáme, že to pro nás učiníš, aby jemu dále práce nečinil, neb nám velikú libost na tom ukážeš. — Dán v Prešpurce tu středu na svatého Jana v oleji vařeného leta královstvie našich ꝛc. De mandato domini regis.

Nobili Ulrico de Rozemberg, fideli nostro dilecto.

Orig. papírový s pečetí odpadlou. Kníž. archiv Krumlov. I. 3 Kβ. 28 y. — (G).

Datum v Prešpurce ve středu na sv. Jana v oleji (t. j. 6. května) se hodí, neboť král Sigmund skutečně byl v Prešpurce roku 1422 dne 6. května, a byla ten den středa. Že scházejí léta i podpis písařův

to není neobyčejné v listech Sigmundových. Ale neobvyklý jest prosebný ton králových slov v posledních dvou větách. Co tento list mluví o privilegii krále Václava na opravu statků klášterských, to hodí se na privilegium ze dne 22. října 1401, kterým král Václav Jindřichovi z Rosenberka udělil ochranu a správu kláštera Zlatokorunského a jeho statků (tištěn u Pangerla, Urkundenb. Goldenkron str. 330). Dle Altmannových regest král Sigmund 7. dubna 1421 bratřím Jindřichovi a Buškovi z Drahova zastavil ves Svéraz kláštera Strahovského a ves Zátoň kláštera Ostrovského; ale Altmannův výtah pochází z vidimusu od r. 1454, tedy z pramene podezřelého. Zároveň věc zaplétá se tím, že v přítomném dopise opravou může se rozuměti jenom oprava nad klášterem Korunským, a Svéraz a Zátoň nenáležely tomuto klášteru, nýbrž jiným klášterům. Nad to o křivých cestách Oldřicha z Rosenberka k dosažení Svéraze a Zátoně svědčí padělaná listina, podle níž by byl již král Václav 11. května 1380 daroval ty dva statky Janovi z Rosenberka: viz o tom padělku výklad Marešův v Č. Časopise Historickém 1895 str. 373; též Pangerl, Goldenkron str. 580 pozn. 3. *Redaktor.*

12.

Purkmistr a rada města Prachatic Chvalovi z Chmelného, purkrabí na Krumlově: o Smilkovi z Křemže, o věcech válečných, též o kata. — B. m. (7. května 1433?).

Služba naše napřed, urozený přieteli milý! Chemeť aby věděl, že Smilek tu horu naši Zelnavskú vždy miení osaditi, a o tomť teď také pánu vašemu píšem; protož abyšte to záhe opatřili. A jižť jest na Hus přijel. Také nám psal Vilémek Dúdlebský purgrabie na Majštajně, túže na Šímu z Smědče, že jemu někakú škodu učinil tu na hradě: tohoť my již v svém vězení jmáme i druhého k tomu. Protož jest-liť doma mistr Kokyl, prosímeť, vyprav k nám jeho bez meškánie, a myť slibujem jeho zase, dá-li Bóh, bez škody postaviti. V tomto nespěte, cožť svrchu píšem, neb již i sruby jmá pohotově. Odpovědi tvé žádáme tvým listem po tomto poslu. Datum feria quinta ante Stanislai martyris.

Purgermistř a radda města Prachatic.

Urozenému Chvalovi z Chmelného, purgrabí na Krumpnově, přieteli našemu dobrému d.

Orig. na papíře v kníž. Prachatickém archivu II.C 6 *Ca 6 e.* — (A).

13.

Kardinal Julian Cesarini Oldřichovi z Rožmberka: aby s jinými věrnými povstal pro mír a svobodu v království Českém. — V Basileji 29. května 1434.

Magnifice et generose domine! Pridie per quendam familiarem domini abbatis de Altovado rescripsimus vobis: nunc ipso revertente non opus est multa scribere, ipse enim viva voce referet bonam voluntatem sacri concilii et nostram ad pacem incliti regni Bohemie, et ad bonum et honorem vestrum. Etiam infra paucos dies mittetur per sacrum concilium dominus auditor ad serenissimum dominum imperatorem, qui iam debet esse in Ulma propter conventionem faciendam cum principibus et comitibus Alamanie: per literas postea ipsius domini auditoris, qui postea progredietur ulterius, vestra magnificentia reddetur plene de omnibus informata. Hortamur vos, ut totis viribus ad liberandum tam nobile regnum et patriam

propriam una cum aliis fidelibus insurgere velitis; nunc tempus advenit, quo pristine libertati et sancte paci et quieti inclita Bohemia restitui faciliter potest. Non permittatis oportunitatem, quam Deus vobis nunc offert, incassum preterire; sacrum concilium sicut hactenus laboravit, ita semper et continue pro pace et tranquilitate ipsius incliti regni laborare intendit. Si quidem possumus vobis gratum agere, placeat intimare nobis, et pro viribus executioni demandare curabimus. Valete in domino feliciter. — Datum Basilee die XXVIIII° Maii MCCCCXXXIIII°.

J. cardinalis sancti Angeli, apostolice sedis legatus.

Magnifico et generoso militi domino Ulrico de Rosemberg, amico nostro precarissimo.

Orig. na papíře v kníž. Třeboňském archivu hist. Nr. 347. — (A).

14.

Jan Stojkovic z Dubrovníka Oldřichovi z Rožmberka: omlouvá se, že pro zaměstnání posud příliš málo s Rožmberskými vyslanými se stýkal. — V Basileji 23. prosince 1434.

Magnifice et generose domine! Post debitam recommendationem gavisus fui plurimum de adventu ambasiatorum vestrorum, quos huc misistis, et eos respectu dominationis vestre libentissime vidi ac cum eis multis vicibus fui, non tamen tantum, quantum desiderabam. Tante enim occupationes, quibus dietim detineor, quod facere non potui eis illam societatem, quam facere teneor intuitu vestro. Unde supplico, quod dominatio vestra me excusatum habeat, pro qua siquidem hic facere possum; rogo, ut mihi audacter scribatis et omnia committatis, quia totis viribus pro dominatione vestra operari conabor, ut votis et desideriis vestris satisfaciam, paratissimus semper ad queque vobis grata. Valete feliciter. — Datum Basilee die XXIII. Decembris MCCCCXXXIIII°.

Vester totus magister Johannes de Ragusio, ordinis predicatorum.

Magnifico et generoso domino domino Ulrico de Rosemberg, domino meo honorandissimo.

Orig. na papíře v kníž. Třeboňském archivu hist. Nr. 353. — (A).

15.

Královna Barbora Oldřichovi z Rožmberka: vyslovuje soustrast nad úmrtím jeho choti, a radí mu, by ve své záležitosti se odebral k císaři do Jihlavy. — V Jihlavě 4. července 1436

Barbara von gots gnaden romische und zu Hungern ꝛc kunniginn. Edler und lieber getrewer! Wir haben vernomen, wie dein gemachel mit tod von diser welt abgangen und verschaiden sey; solt dem also sein, daz wer vns getrewleich laid; doch so ist menschleich sterben, dem menschleiche nattur nicht widersten mag, darumb du dich des nicht ze vast bekumern solt. — Dann von deiner sachen

wegen gen vnserm herrn dem kaiser gevelt uns wol vnd raten dir auch in trewn, daz du dich zu demselben vnserm genedigen herren dem kaiser her fuegest vnd dieselbe sach mündleich mit im zu end bringest, daz bedunket vns dir nuczleicher sein, denn durch botschafft hin und her. — Geben zu der Ygla an sand Vlreichs tag anno domini ꝛc tricesimo sexto. Commissio propria domine regine.

Dem edeln vnserm getrewn lieben Vlreichen von Rosenberg.

Orig. na papíře v kníž. Třeboňském arch. hist. Nr. 366. — Kateřina z Wartenberka, manželka Oldřichova z Rosenberka, zemřela 3. července 1436; viz rodokmen Rosenberský v Sedláčkových Hradech III. 35. — (A).

16.

Královna Barbora Oldřichovi z Rožmberka: o vyrovnání mezi císařem a jeho protivníky. — V Jihlavě 27. července 1436.

Barbara von gots gnadn römische vnd zu Hungern ꝛc kunigin. Edler besunder lieber getrewer! Als wir dir am nechsten haben verschriben, wie alle sachen zwischen vnserem gnedigen herrn dem keiser vnd seinem widertail mit hulff vnd willen des almechtigen gots wol beslossen vnd guet ennd haben genomen, vnd hinfur nicht bedarffest sorgen, das du von ymanden verdacht mochtest in den sachen werden: dauon wir dich fruntlich ermanen, dir auch raten, das du an lennger verczichen keiserlich gnad vnd vns besuechest, wann wir hoffen, das du keiserlich gnad in solichem wesen und gueter muesz yczund vindest, das du all dein notdurfft vnd sachen mit seinen gnaden wol magst volennden. — Geben zu der Igla am nechsten freitag noch sannt Jocobstag, anno domini ꝛc tricesimo sexto.

Commissio propria domine regine.

Dem edelen vnserm getrewen lieben Vlrichen vom Rosemberg.

Orig. na papíře v Třeboň. arch. hist. Nr. 373. — (A).

17.

Císař Sigmund Oldřichovi z Rožmberka, aby lidi na zboží Zlatokorunském, v které se on i Prachatičtí vkládají, nechal do ohledání zápisů na pokoji, a aby purkrabí Helfenburský nesáhal Píseckým na vsi Lidmovice, Krašlovice, Vitice, Pohořice a Malešice. — V Praze 7. listopadu (1436).

Sigmund z Božie milosti Římský ciesař, vždy rozmnožitel říše, a Uherský, Český ꝛc král. Urozený věrný milý! Jakožť sbožie některá Svatokorunského kláštera jsú, v něžto s jedné strany ty a z druhé strany Prachatičtí se vkládáte: rozumiemeť, žeť lidé týchž zboží přielišně v tom hynú a na obě straně jim hleděti jest těžko. Protož žádámeť, aby v tej mieře těch lidí ponechal u pokoji. Jimť jsme také rozkázali. Máť statečný Janek z Svidnicě a Matěj z Chlumčan, věrní naši milí, bez dlenie v tom kraji býti, ještoť ohledají, coť jest v našiech zápisiech nebo v hol-

diech. A také rozkaž purkrabí svému na Helfenburcě, ať v tej mieře také nesahá na ty vsi Lidmovicě, Krašovicě,*) Viticě, Pohořicě a Malešicě, měščanóm Pieseckým, žeť též také i to Jankem Svidnickým a Matějem svrchupsaným bude opatřeno, kdyžť je tam vyšlem. — Dán v Praze, v středu po svatém Linhartu let království našich ɔc.

Ad relationem Math. de Chlumczan Johannes Tussek.

Urozenému Oldřichovi z Rozmberga, věrnému našemu milému.

Orig. perg. kníž. arch. Kruml. I. 5 BPα. 7 m. — (G). — *) Čti Krašlovice. Císař Sigmund tyto vsi kláštera Svatojirského zapsal 5. května 1437 Smilovi z Křemže; viz ČČMus. 1888, 180, 184.

Z neúplného datování tohoto listu dovídáme se jenom, že byl dán brzy po sv. Linhartu čili po 6. listopadu. Že to nebylo před r. 1433, ukazuje Sigmundův titul císařský. Určitě k roku 1436 vede jméno relatora; jest to proslulý Matěj Lauda z Chlumčan, někdy hejtman Táborův, kterýž r. 1436 přistoupil k císaři a učiněn jest od něho hofrychtéřem měst královských; poprvé konal ten úřad dne 19. list. 1436 v Prachaticích (viz Arch. Č. III. 515 č. 346; též Louda v Ottově Slovníku Naučném XVI. 371), tedy právě při příležitosti poslání zmíněného v tomto listě. O rok později (13. list. 1437) nemohl již tento list býti vydán, poněvadž Matěj z Chlumčan v ten čas byl v Basileji (Palackého Děj. 1872, III. 3. str. 246, 251, 252); krom toho čtyři vsi, v tomto listě jmenované, po roce nenáležely již Píseckým, nýbrž Smilovi z Křemže. Jan Toušek z Pacova byl v posledních letech Sigmundových notářem v kanceláři říšsko-české (Čelakovský, O registrech ɔc 1890 str. 39, 126, 130), později nejv. písařem Staroměstským (ČČMus. 1888, 189; Tomek Děj. Pražský IX. 229, 277).

Redaktor.

18.

Oldřich z Rožmberka králové Barboře o přímluvu u císaře Sigmunda v jeho žádostech ve věci zboží Zlatokorunského a Zvíkovského. — Bez místa a data (ku konci r. 1436 nebo 1437).

Allerdurchleuchtigiste furstin vnd gnedige libe frawe konigin! Mein undertenig dinst beuor. Ich lasse ewer gnad wissen, das die von Prachaticz von meinen lewten, die zu der Gulden Kron gehorn, dorauff ich redlich verschreibung von meinem gnedigisten herren Khaiser habe, Czinss vnd gulte wellen haben, vnd maynen, wie in der vnsers landes beualhen hat [sic], die als vor einzenemen, als ich seines briefs eine obschrifft meinem gnedigen herren dem Khaiser zuschicke. Darumb pitt ich ewer gnaden als mein gnedige frawen, mit seinen gnaden dorauss zereden, das sein gnad mein trew vnd dinst ansehe, die ich getan habe vnd noch tun muchtte, vnd nicht gestatte mir zu schanden, das sy mein lewt solden angreiffen, sunder das in den von Prachaticz sein gnad schreibe, mein lewt vngehindrt ze lassen, wann ich je nicht muchtte zu sehen, das sy die lewt solden hindern, nach dem und mein Herr der Khaiser zu mir gesprachen vnd pey Herren Janken von der Sweidnicz enpoten hat, das Sy mein lewt sollen ungejrret lassen.

Auch pitt ich ewer gnad mit seinen gnaden ze reden, das sein gnad auff Przibram vnd andern gutern, die mir mit dem Hawss Klingbergh sind obgetreten, den Zmrzliken nicht gebe noch den andern, wenn ich mein veterlich Erb darumb gegeben habe, das das Haws seinen gnaden vnd disem landt ze schaden nicht wurd verlaren, wann ich, was mir obgetreten ist, nicht mag gelassen; vnd wurd sein

gnad vber das den Zmrzliken odir andern das verschreiben, dorauff muchtt anders nicht ergen, wenn das mich sein gnad mit solhen verer wurd verwerren.

Der allerdurichleuchtigisten furstin vnd frawen frawen Barbara von Gottes gnaden Romischen, Hungerschen, Boehemischen ɔc konigin, meiner gnedigen liben frawen.

Koncept pap. kníž. arch. Kruml. I. 5 BPα 7 m. — (G).

Podle císařského titulu Sigmundova náleží ten list do let 1433-37; zmínka o Jankovi ze Svidnice vztahuje se snad k tomu poslání listopadovému 1436, které bylo ohlášeno listem předcházejícím. Nové jest, že Oldřich z Rosenberka chtěl vztahovati ruku i po Příbrami. *Redaktor.*

19.

Královna Barbora Oldřichovi z Rožmberka: o dovozu vína z Lince. — V Praze 16. dubna 1437.

Barbara von gots gnaden römische und zu Hungern vnd zu Beheim ɔc kuniginn. Wolgeborner, sunder liber getrewer! Herzog Fridreich von Osterreich hat uns zway vazs welhischs weins geschickt, der leit zu Lincz. Bitten wir dein lieb mit innigem vleisz, das du vns dieselben wein auf unsere zerung her schicken vnd füren lassest vnuerczogenlich, daran erczaigest du vns groszen wolgefallen; und was die fur gesteen wirt, wellen wir zu stundan schaffen ze beczalen. Geben zu Prag am erichtag nechsten post festum beatorum Tiburcii et Valeriani martyrum anno domini ɔc tricesimo septimo.

Ad mandatum domine regine magister Wenceslaus cancellarius.

Dem wolgeboren vnserm besunderm lieben vnd getrewen Ulreichen von Rosembergk.

Orig. pap. v Třeboň. arch. hist. Nr. 386. — (A).

20.

Královna Barbora Oldřichovi z Rožmberka: aby se dostavil k duležité poradě ke dvoru. — V Praze 29. května 1437.

Barbara von gots gnaden romische vnd zu Hungern vnd zu Beheim ɔc kuniginn. Edler, besunder lieber vnd getrewer! Wir lassen euch wissen, das keiserlich gnad vnser gnediger herr ettwas vast ain missefallen hat des, das ir zu diesemmal hieher nicht seit komen; vnd das zu guter mosz wol pillich ist, wann sein gnad mit solichen swerlichn sachen beladen vnd bekummert ist, darinn ir vor menikleich helffen und raten mochtet, vnd solich weg geben, die ainander villeicht, als wol nymmer mochte besynnen, vnd als ir wiszt, ir habt wol die zu schuren pey seinen gnaden zu solichen vngunst. Yedoch wie dem, so tun wir vleisz mit euch ausczureden; vnd wer es an ewerm vermögn, so wer unser rat, das ir noch herkemet, vnd wir hoffen, ir tuet das, ob es mitichte gesein mag. — Auch als wir euch vormals verschriben haben von der welischen wein wegen, die vns herczog Fridreich

geschickt hat: als bitten wir euch mit vleisz vnd begern. das ir uns dieselben wein unverczogenlich her lasset fwren auf vnser gelt; und was die fuer gesteen wirt, das wellen wir von stund an, so sy her bracht werden, schaffen schon zu beczalen. — Geben zu Prag am mittichen nechsten vor corporis Christi anno eiusdem ɔc tricesimo septimo. Commissio propria domine regine.

Dem edlen vnserm besunder liben vnd getrewen Vlrichen von Rosenbergk.

Orig. pap. v Třeboň. arch. hist. Nr. 388. — (A).

21.

Oldřich z Rožmberka žádá Smila z Křemže, aby lidí jeho ve vesnicích, jež si proti jeho zápisům od císaře vyprosil, na pokoji nechal dle úmluvy, kterou spolu mají. — V Krumlově 17. června 1437.

Službu svú vzkazujem, pane Smile milý! Zpraveni sme, že si na ciesařově Mti, pána našeho milostivého, vyprosil některé vesnice, kteréž prve od JMti v zápisích našich máme, a že mieníš těm lidem našim škoditi. Myť sme tomu věřiti nechtěli, by ty takovú prosbu proti nám učinil. věda, že od JMti prvé zápisy na ty vesnice i jiné sboží jmáme. A nám se nezdá. by ty takovú prosbu od ciesařovy Mti přes naše zápisy měl učiniti vedle té umluvy, jakož spolu máme, jakož ty dobře vieš. Protož věříme, že nám dle té umluvy, kterúž spolu máme, jakož dobře vieš, našich lidí u pokoji necháš. A na toť žádáme odpovědi tvé listem svým při tomto poslu. — Datum v Krumlově feria II. post Viti anno ɔc XXXVII°.

Oldřich z Rosemberga.

Strenuo militi domino Smilloni de Krzems.

Na rubu: Smilovi z Křemže. — Koncept na papíře kníž. arch. Kruml. I. 5 BPα. 5 i. — (G).

O zápisech cís. Sigmunda viz článek Theod. Wagnera: Jan Smil z Křemže v Časopise musea král. Čes. 1888 str. 180.

22.

Jan Smil z Křemže Oldřichovi z Rožmberka: že on vesnic sobě nevyprosil, nýbrž císař koupil od něho jeho dědictví, dal mu za ně Prachatice s vesnicemi; že má majestát na zboží Korunské dříve, než Oldřich; zboží Pořešínské že již ve dskách nalezl, a že nevzal nabízeného mu zboží Svérazského. — V Prachaticích 18. června (1437).

Službu svú vzkazuji Tvé Mti, urozený pane milý! Jakož mi Tvá Mt píše a jsa zpraven, že bych já na ciesařově Mti vyprosil některaké vesnice: rač Vaše Mt věděti, že sem na Jeho Mti já nic nevyprosil, než Jeho Mt pán mój milostivý pobiedil jest mne k trhu a kúpil jest u mně dědicstvie mé. A za to dal mi jest Prachatice a ty vesnice, jakož Tvé Mti tajno nenie. A také ja[k Va]še Mt píše, že jmáte na to zápis: rač věděti, žeť já jmám prvé, než Vaše Mt, [od] krále nebožtíka*) pána našeho. A to Tvá Mt dobře vie, že jmám majestát na to sbožie na Korunské; to sem Tvé Mti pravil na Krumlově, když sem byl u Tvé Mti. Protož,

milý pane, nezdáť mi se, bychť co proti Tvé Mti v tom učinil. A věřímť Tvé Mti, že mi toho hájiti nebudeš, nebť sem za to své dědictvie dal, a na toť majestat jmám i panské pečeti. Vedle toho dále rač věděti, jestližeť mi neučinie toho, cožť jmají učiniti, žeť na ně mienim sáhnúti jakožto na své. A Tvéť Mti věřím, že mi v tom za zlé jmieti nebudeš, neb bych Tvé Mti nerad hněval, neb sem za to své dal.

Také rač věděti, že sem nalezl Pořěšínské sbožie ve dskách. I věřím Tvé Mti, že mi o to spravedlivé učiníš, neb Buoh to vie, že bych Tvé Mti nerad hněval. Ráčíš-li se mnú o to kterak uhoditi, to mi rač dáti věděti listem svým.

Také rač věděti, žeť sú mi chtěli zapsati Svérazské sbožie, a jáť sem toho proti Tvé Mti učiniti nechtěl, poněvadž sem na to prvé zápisu nejměl. Než na Korunské sbožie prvé zápis jmám, než Tvá Mt, i přiejal sem. Sem na tom vždy, k tomu hledě, nechtě Tvé Mti hněvati. — Datum Prachatic feria III. post Viti.

Jan z Křemže seděním na Prachaticích,

Urozenému pánu, panu Oldřichovi z Rosenberka, pánu na mě laskavému.

Orig. pap. kniž. arch. Kruml. I. 5 BPα. 5 i. — (G). — *) Jan Smil z Křemže náhradou za Dražice dostal 1. června 1437 dva zápisy od cís. Sigmunda na Prachatice a na deset vsí kláštera Korunského (ČČMus. 1888, 180). Králem se zde rozumí předchůdce Sigmundův, tedy král Václav IV. Přítomný list jest zřejmě odpovědí ku předešlému listu plně datovanému; scházející letopočet 1437 doplňuje se tedy z listu předešlého.

23.

Smil z Křemže Oldřichovi z Rožmberka píše o majestátu svém na zboží Zlatokorunské, o zboží Pořešínském; vytýká, že Oldřich drží nesprávně Zubčice, Výheň a Dědkov. — V Prachaticích 22. června (1437).

Službu svú vzkazuji Tvé Mti, urozený pane milý! Jakož mi Tvá Mt píše, že jmám na to sbožie na Korunské od krále nebožtíka majestat prve, než Tvá Mt: i ovšem pane, pravdať jest, že jmám, a jáť, dá-li Buoh, chci pokázati, když toho potřebie bude, a nad toť od ciesařovy milosti majestat jmám s panskými pečeťmi... mi to Jeho Mt zapisuje za mé dědictvie. A jakož Vaše Mt píše o opata a převora, via . . . . . . om v nieť jest jich . . . potřebie poč napomínati, neb sem já to držal, i podnes držím, a oni sú vždy té chvíle vyhnáni, že sem s nimi nejměl oč mluviti, ani sú nebyli toho mocni té chvíle, i po dnes nejsú. I věřím Tvé Mti pane, že mne od mého tisknúti nebudeš, a službu mú Tvá Mt sobě zachová, to Tvá Mt věda, že sem dal za to své dědictvie, neb bych já Tvé Mti nerad hněval. A jakož Tvá Mt žádá, abych toho nechal, ažby Tvá Mt ciesařskú Mt obeslal, v dobré mieře státi: Buoh to vie, jáť bych to rád učinil pro Tvú Mt, ale jáť sem tamto postúpil svého, a oniť toho požívají, a já nic. I nehodíť mi sě toho tak nechati státi. Než rač Tvá Mt ciesařovu Mt obeslati, ať mi jinde ukáže zde v kraji. Jáť chci to rád

pro Tvú Mt učiniti, pakli to nemohlo jíti, ale věřímť já Tvé Mti, že mne od mého tisknúti nebudeš.

A o Pořínském*) zboží, jakož Tvá Mt píše, ať bych dal věděti: rač věděti, že otec náš jmá to ve dskách od pana Markvarta i budúcí jeho. Protož rač Tvá Mt se mnú uhoditi, prvé než sv. Havel přijde.

A dále mi Tvá Mt drží Zubčicě a Výheň a Dědkov, kteráž mi jest dal dědic. A mně jsú se opověděli ti lidé za mój člověk dědičně, a úrok mi platili do té chvíle. Prosím Tvé Mti, rač mi je propustiti, ať já Tvé Mti tiem raději slúžím. Na to psaní rač mi odpověď dáti. — Datum sabbato ante Johannis Baptiste.

Jan z Křemže seděním na Prachaticích.

Nobili domino domino Ulrico de Rosenberg, domino sibi famoso.

Na rubu Březanova poznámka: Zboží Korunské a Pořešínské. — List je poškozený. — Orig. pap. kníž. arch. Kruml. I. 5BPα. 5i. — *) Pořešínském. — (G.)

24.

Jan Smil z Křemže Oldřichovi z Rožmberka, že ochoten jest s ním se sjeti anebo přítele vyslati tam, kde by byl bezpečen. — V Prachaticích 28. června (1437).

Službu svú vzkazuji Tvé Mti, urozený pane milý! Jakož mi Tvá Mt píše o těch vesniciech, na kteréž řádné zápisy jmám od krále nebožtíka i od ciesařovy Mti, a o tom mi Tvá Mt píše, že chcete o to ciesařovu Mt obeslati: psal sem Tvé Mti několikrát již, zpravuje Tvú Mt, kterak nynie i prvé na to sbožie řádné zápisy jmám. Protož věřím Tvé Mti, že mú službu Tvá Mt sobě zachová, a mněť mého zbraňovati nebudeš; neb to Tvá Mt dobře vie, že jsem já dal za to své ciesařově Mti. A přes to Buoh to vie, že bych Tvé Mti nerad hněval, než radějiť bych poslúžil a Tvú Mt sobě zachoval. Protož ráčíš-li se kde se mnú sjeti, abychva o to sama rozmluvila a v to mezi sebú sama uhodila, ačkoli jmám na to od ciesařovy Mti majestáty a řádné zápisy, neb bych raději Tvé Mti poslúžil, než bych chtěl Tvú Mt hněvati. Ráčíš-li to učiniti, rač mi to dáti věděti tvým listem a tu, kdež bych já mohl bezpečně přijieti anebo přietele mého miesto sebe poslati.

A jakož sem Tvé Mti psal o Zubčice, Výheň a o Dědkov, na to mi Tvá Mt nedal ižádné odpovědi. A to jsú lidé moji mně sstúpení, mně se opověděli za mój člověk, i úroky mi platili. A Tvá Mt se v ně uvázal. Protož Tvé Mti prosím, rač mi jich postúpiti. Tohoť prosím odpovědi po tomto poslu. — Datum Prachatic feria VI. in vigilia Petri et Pauli apostolorum.

Jan z Křemže seděním na Prachaticích.

Generoso domino domino Ulrico de Rosnberg, domino sibi famoso.

Pečeť v černém vosku. — Orig. pap. kníž. archivu Krumlov. I. 5 BPα. 5 i. — (G.)

25.

Jan hrabě ze Šaumburka Oldřichovi z Rožmberka: o průvod pro svého zetě Ladislava z Maroth do Jindřichova Hradce. — Ve Vídni 3. září 1437.

Edeler lieber sweher vnd freund, vnser freuntlich dinst beuor. Als der edel vnser lieber sun vnd aydem her Ladissla von Maroth ytz zu Egenburg vnd weguerttig ist, zu vnserm allergnedigisten hern dem kayser gen Brag zu ziehen, der aber gewornt ist, wie im vnderwegen schüll fürgehallten werden: bitt wir ewr freuntschaft mit gantzem fleiss, ir wellet demselben vnserm sun ettleich der ewrn zueschiken, die in dy strassen bis gein Newhaus zu belaitten helffen, vnd ob er derselben der ewrn verrer wurd begern, indes dann vmb vnsern willen auch nicht zu vertzeihen. Darau beweist ir vns söllh freuntschaft, dy wir gen ew vnd den ewrn auch dinstlich wellen verschulden, wenn sich das gepüret. Geben zu Wienn an eritag nach Egidi anno domini millesimo quadringentesimo tricesimo septimo.

Johanns graue zu Schawnberg lanndmarschall in Osterreich.

Dem edeln vnserm lieben sweher vnd freunde hern Vlrichen von Rosemberg.

Orig. pap. v Třeboň. arch. hist. Nr. 394. — (A.)

26.

Jan hrabě ze Šaumburka Oldřichovi z Rožmberka: o domnělém smíru jeho se Smilem z Křemže čili z Prachatic. — Ve Vídni 8. září 1437.

Edler lieber sweher vnd freunde, vnser freuntlich dinst beuor. Als ir vns geschriben habt von frides wegen mit dem Zmyl von Brachaditz aufzenemen, also hat vnser genediger her der herczog vns ew vnd auch vnserm lieben sweher dem von Wallsse geschriben, denselben brif wir ew hiemit sennden, wol vernemen werdet vnd darauf ewr freuntschaft also frid aufgenemen mag. Als ir dann begert ew aus genotigen sachen mit vns zu vnderreden, nu haben wir willen, nach sand Michels tag churczlich daoben ze sein vnd dann versuhen vns vor vnser widerrais herab zu einander zu fugen. — Gebn zu Wienn an unser lieben frawn tag nat. Anno ɔc XXXVII^mo^. Johanns Graue zu Schawnberg landmarschalh in Osterrich.

Dem edlen vnserm lieben sweher vnd freunde hern Vlrichen von Rosenwerkg.

Orig. pap. v Třeboň. arch. hist. Nr. 241 *p.* — Výklad k tomuto dopisu viz ve Wagnerově rozpravě: Jan Smil z Křemže, v ČČMus. 1888 str. 180. — (A.)

27.

Purkmistr a rada města Vodňan Janovi z Kraselova, purkrabí na Helfmburce: o lámání kamene vápenného, o jízdě s Táborskými ɔc. — B. m. 4. prosince (1437?).

Služba našě napřěd času přímirného, pane purkrabie! Jakož nám píšoš o lámání kamene váponného, že jsmy o to neobeslali páně Mti ɔc: mnohéť času lámámy

tu kámen, pána nikdy neobsielajíce, nob sú to hory našě, na nyož mámy od kniežat, od králóv i od ciesařě Sigmunda dobré paměti majestáty. A to bude okázáno bohdá časmi svými.

Dále píšeš, že naši s Tháborskými sjevše s našeho města i vybili Ondráka a jemu klisny pobrali a hřěbcě. Pane purkrabie, krátko nám na tom činíš, nob sú u nás v ty časy Tháborští nebyli, a naši jsú doma byli. O Petra Dlúhého psalit nám pan J. Stebňák s Jankem z Bíl[s]kého; byli sú o to u nás. Tak jsmy odepsali pánu i tiomto řekli, i ještěť pravímy, žeť my o tom noviemy, aniž nás to dotýče: a byť bylo co k nám vnesono a optáno, mušiloť by vráceno býti. — Ještě o tom kamení: když nám bylo zuostalo nad jámu s puol vápennicě, to na nás vyprosil Žakavec a slíbil nám sio (sic) jiný oplatiti; tiem jste nám dlužni. — Datum feria IIII. in festo s. Barbare virginis et martyris ꝛc.

Purgrmistr a rada města Vodňan.

Famoso Johanni iuniori de Kraselow, burgravio Helfemburgensi.

Orig. na pap. v Netolickém arch. I. P. 7 a. — (A.) — Podle Sedláčkových Hradů VII. 94 Jan mladší z Kraselova byl purkrabím na Helfenburce r. 1437, a toho roku památka sv. Barbory 4. prosince připadla na středu; přece však vročení tohoto dopisu jest pochybné, ježto o císaři Sigmundovi, zemřelém 9. prosince 1437, mluví se v něm jako o nebožtíkovi. *Redaktor.*

28.

Jan hrabě ze Šaumburka Oldřichovi z Rožmberka: o nastávajícím korunování vévody Albrechta za krále Uherského v Stoličném Bělehradě. – V Prešpurku 19. prosince 1437.

Edller lyeber sweher, vnsern dinst wevor! Wir lassen euch hoffmer wissen, das wir vor meinem hern dem herczogn gein Presspurg chomen sein vnd wir mitt den vngerischen hern sein sach aussgetragen haben; vnd mein herr wirt sych abheben an sand Tomans tag gein Weyssenburg, da wellen sy in chrönen zu dem new iar, vnd dye lantschafft yst ym gar willig. — Geben zu Prespurg am phincztag in der quattembr ym XXXVII iar ꝛc. Johanns graff zu Schaunberig.

Dem edlln vnserm lyeben sweher hern Vllreich von Rossenberig d.

Orig. pap. v Třeboň. archivu hist. Nr. 400. — (A.)

29.

Král Albrecht Oldřichovi z Rožmberka: aby propustil Smila z Křemže z vězení. — Ve Vratislavi 16. ledna 1439.

Albrecht von gotes gnaden romischer kunig zu allen zeiten merer des reichs, ze Vngern, ze Behem, Dalmacien vnd Croacien ꝛc kunig, herczog ze Osterreich ꝛc. Edler vnd lieber getrewr von Rosemberg! Vns hat angelangt, wie du vnsern diener

Smilen von Krems geuangen vnd zu hannden genomen habst. Nu magst du wol versteen, daz solich hanndlung in vnserm kunigreich ze Behem nicht gut brechtten dadurch, daz hinfür auf die andern möcht auch in solicher mass gegrieffen werden, daraus in demselben vnserm kunigreich meniger zwitrecht und gewalt aufersteen möchten, vnd voraus daz sich hinfur die andern dester mynner an vns slugen oder vnser diener würden, vnd vns ain smach wer, daz man vnser diener also an recht vahen solt; emphelhen wir dir vnd wellen ernstleich, daz du denselben von Krems an sein leib nicht laidigst und in ledig lassest. Vnd wer sach, daz du in nicht ledig woltest lassen, daz du im aber aufporgen, uncz auf vnser zukunft gen Behem tag gebst, vnd so wir dann dahin komen, wellen wir die zwittrecht zwischen ewr horen vnd vnsern vleiss tůn, damit die zwischen ewr verricht werden. Geben ze Bressla an freitag vor sant Anthonien tag anno ꝛc tricesimo nono, vnser reich des vngrischen ꝛc im andern, des römischen vnd des behemischen ꝛc im ersten iarn vnder vnserm secret. Commissio propria domini regis.

Dem edeln vnsern lieben getrewn Vlreichen von Rosemberg.

Orig. pap. v Třeboň. arch., hist. Nr. 241 q. — Tištěno v ČČMus. 1888 str. 181-2. — (A.)

30.

Jindřich, falckrabě Rýnský a vévoda v Bavořích Oldřichovi z Rožmberka: aby mu poslal vojáky. — B. m. 21. ledna 1439.

Hainrich von gotes genaden pfallentzgraue bey Rein und hertzage in Bairen. Vnsern gunstlichen grus zuuor. edler besunder lieber! Wir haben dein schreiben vns ietzo als von deines schreibers, das du den zu vns nit geschickt hast, auch von des habichs vnd sunderlich von der newen mär vnd der teyding wegen, darinn vnser herre der kunig steen sol mit den von Polan, getan, wol vernomen, mit vleisse bittund, du wellest vns den habich noch schicken, ob du vndter ein guten gehaben mugst, vnd vns auch mer hofmär, was du dann erferst, das vns zu embieten sey, wissen lassest. Sunder, so bitten wir dich mit allem vleisse, ob wir dir vmb leute schreiben oder empieten würden, das du vns dann die füderlich zu schicken vnd damit nit lassen wellest, doch auf vnsern solde; vnd darinne thust, als wir dir getrauen und als du auch vorhere gethan hast. Das wellen wir mit allem willen gein dir verschulden. — Geben an sand Angnes tag anno domini XXXVIIII°.

Dem edeln vnserm besunder liebm Vlrichen von Rosenbergk.

Orig. pap. v Třeboň. arch., hist. Nr. 433. — (A.)

31.

Jindřich Žakavec z Lažan Oldřichovi z Rožmberka: o zajatcích ꝛc. — Na Helfenburku 4. května (1439).

Urozený pane, služba má VMti. Poslala mi VMt list Piesecký͡ch, a žádáte, ať bych VMt zpravil, stala-li sě která smlúva o ty sedlské vězně na Zviekově: račiž VMt věděti, žeť sě jest žádná konečná úmluva sě nestala o nižadné vězně tu na Zviekově. ale jáť VMti possielám přiepis úmluvy, kteráť sě jest stala o vězně na Helfenburce, kteréžto Mathiáš když propustiti měl, i šacoval jě v tom. I teprúv nynie psali mi ti z Piesku, aťbych ty sedlské vězně jim propustil; a jáť sem toho neučinil, anižť učiním, leč mi VMt z úst rozkáže. A tohoť VMt také z úst zpravím, proč to činím. Takéť VMti possielám přiepis listu Mathiášova, jímžto sě zapisuje město Piesek i jiná města podle sebe, aťby v Mladějovicích rokováno bylo, a VMt přes to jinde k rokování svoluje. — Scriptum Helffenburgh feria II. die Floriani.

Henricus Zakawecz de Lazan, burggrauius in Helffenburgh.

Nobili domino domino Vlrico de Rosenbergh, domino suo gracioso dd.

Orig. pap. v Třeboň. arch., hist. Nr. 441. — (A).

32.

Král Albrecht Oldřichovi z Rožmberka: o městě Kadani, zapsaném pánum z Plavna. — V Prešpurku 8. května 1439.

Wir Albrecht von gotes genaden romischer kunig, zu allen zeitten merer des reichs, vnd zu Hungern, zu Behmen ꝛc konig vnd herczog zu Ostereich, empiten dem wolgebornen Vlrichen von Rosennburk, vnserm obersten hauptmanne zu Behem vnd liben getrauwenn, vnser genad vnd alles gutt. Wolgeborner, liber getrauwer! Wir lassen dich wissen, wy vormals dem wolgebornen Heinrichen von Plauwenn vnd burcgrafen zu Meissen, vnserm diner libm getrauwenn, von unserm herrn vnd vater kaiser Sigmunden leblicher gedechtnusse vnser statt Cadan verschriben ist, vnd wie er derselbin stat in den vergangen leufften vnd zweitrechten nicht gebrauchen hat mügen: vnd sinttenmaln derselbig Heinrich vns getreulich gedintt hatt, vnd wir im seine briue vnd hanntfestin von newes bestetiget, vnd vnsern libin getrauwen von Cadan geschrieben habm, das sie in wöllen noch solicher verschreibung auffnemen vnd ein gelubde tun, inmassen als vor, bisz wir das wider vom im losen werddin. Hiervmb so begern wir von dir mit fleisse, du wollest die obgenanten von Cadan in vnserm namen darzu halden, das sie vnser gepott vnd willen tun vnd siech des nit weren, wann das ir bestes ist. Gebin zu Preszpurk nach Christi gepurt XIIII^{C} iar vnd darnach im XXXIX iare am freitag noch sent Johanns tag ante portam latynam. vnser reich in dem andern iaren.

Ad mandatum domini regis Marquardus Brisacher.

Orig. pap. v Třeboň. arch., hist. Nr. 442. — (A.)

33.

Fridrich vévoda Saský Oldřichovi z Rožmberka: o poselství Jana ze Svidnice. — V poli u Hettstädtu 23. července 1439.

Friderich von gots gnaden herczoge zu Sachssen, lantgraue in Doringen vnd marcgraue zu Missen. Vnsern fruntlichem grus beuor, edeler, liber bisunder! Als ir vns vmb hern*) Jhaneken von der Swydenicz geschriben habt, han wir wol furstanden vnd vnserm gnedigsten hern dem romisschin konige antwurt geschriben, als ir ruret; darnach sich der egnante her*) Jhan wol wirdet richten. Vnd wonndte wir uch wolgefallen mochten beczeigen, weren wir gancz willig. Geben zu felde bie Hedstete am dornstage noch Marie Magdalene anno ꝛc XXXIX^no^.

Dem edeln herren Vlrichen von Rosemberg, houbtmanne des konigreichs zu Behmen, vnnserem bisunder lieben.

Orig. pap. v Třeboň. arch. hist. Nr. 448. — *) V originále stojí *ern*, *er*. — (A.)

34.

Jan hrabě ze Šaumburka Oldřichovi z Rožmberka: že jest ochoten sejíti se s ním v Linci dne 2.—4. září. — V Efferdingu v H. Rakousích 28. srpna 1439.

Edeler, lieber sweher, vnser freuntlich willig dinst beuor! Ewer schreiben vns itz getan, vnder anderm ꝛc ewrs guten wolmugen vnd gesundes, ist vns sicher lieb vnd freuntlich zu vernemen; desgeleichen tun wir ew auch widerumb vnser, aller vnser kinde, sunder vnsers lieben suns graf Bernharts, seiner gemehl, auch vnser tochter gut wolmugen vnd gesunde ze wissen. Dann als ir begeret unsrs zusamefugen, des seyen wir willig, vns auf den nagstkunftigen mitichen hinab gen Lintz ze erheben: dadurch wellet ew dest furderlicher auch daselbshin fugen, wann wir vns darnach von merklicher vnd genotiger vnser gescheffte wegen auf den nagsten freytag von danne erheben mussen. Geben zu Euerding an freytag nach Bartholomey anno ꝛc tricesimo nono.

Johanns Graue ze Schawnberg, hofmaister ꝛc.

Dem edeln vnserm lieben sweher hern Vlrichen von Rosembergk.

Orig. pap. v Třeboň. arch., hist. Nr. 451. — (A.)

35.

Královna Alžběta Oldřichovi z Rožmberka: žádá, aby ji a její děti podporoval ve snaze o korunu Českou a žádné jednání proti ní ve sněmu nedopustil. — V Starém Budíně 6. prosince 1439.

Elizabeth Dei gracia Hungarie, Dalmacie, Croacie ꝛc regina ac ducissa Austrie nec non marchionissa Moravie. Fidelis dilecte! Informate sumus clarissime, qualiter felicis memorie domini, genitor et maritus nostri, in te singularem confidenciam

habuerunt, et quod in negociis eorum semper fuisti constans et fidelis. Et ea fiducia ad tuam fidelitatem eciam singularem habemus recursum, rogando, ut negocia nostra et puerorum nostrorum ac iuris legittimi, quod nobis in regno Bohemie competit, velis habere recommissum. Misissemus libenter ad congregacionem illam super festo Lucie solennes nostros oratores, sed brevitas temporis, quia illud noviter rescivimus, nos impedivit; tamen misimus et scripsimus ad congregacionem prefatam, et sic eciam rogamus, quatenus cooperari velis, ut supersedeatur ab omni actu et nichil incipiatur novi per aliquam festinanciam, quod esse possit contra ius nostrum et puerorum nostrorum, sed omnia differantur. Mittemus quidem post brevis temporis lapsum solennem ambasiatam ad vos aliosque eiusdem regni nostri Bohemie fideles; et tandem postquam concedente domino de partus lecto, cui propinqua sumus, liberabimur, ad locum talem medium accedere cupimus, ubi simul nostra convencio comode fieri poterit. Ac extunc cum tuo et aliorum fidelium consilio paci et utilitati regni providebimus. Confidentes in tua fidelitate, quod habendo respectum ad Deum et iusticiam nostram et ad beneficia genitoris nostri tibi impensa, hoc iustum nostrum desiderium fidelitate solita adimplebis, recepturus a serenitate nostra graciam et favorem, quos tibi libenti animo impendemus. Datum in castro nostro Veteris Bude in festo beati Nicolai confessoris anno domini millesimo quadringentesimo tricesimo nono. Ex commissione propria domine regine.

Nobili Ulrico de Rosemberg fideli nostro dilecto.

Orig. pap. v Třeboň. arch., hist. Nr. 459. — Výtah vytiskl Palacký, Děj. 1857 IV. 1. str. 8 poznámka 7. — (A.)

36.

Král Polský Vladislav posílá k Oldřichovi z Rožmberka jednatele svého Jana z Medvěze.*) — V Krakově 14. ledna 1440.

Wladislaus Dei gracia rex Polonie Lithwanieque princeps suppremus et heres Russie ɔc. Magnifico Domino Ulrico de Rosemberg, amico nostro grate nobis dilecto, salutem et favoris regii continuum incrementum. Magnifice domine amice noster sincere nobis dilecte! Mittimus ad sinceritatem tuam generosum Johannem de Myedzwecz, familiarem nostrum dilectum de intencionibus et voluntate nostris plene informatum, [ex] parte nostri tue sinceritati referentem, cui amore nostri in dicendis pro hac vice plenam tua sinceritas fidem adhibere velit, tamquam nobis pro nostra complacencia multum grata et accepta. Datum Cracovie feria quinta proxima post octavas epiphanie anno domini millesimo quadringentesimo quadragesimo. Ad relacionem magnifici Petri de Sczekoczini,**) regni Polonie vicecancellarii.

Orig. pap. v Třeboň. arch. hist. Nr. 466. — *) Místní jméno Myedzwecz nejspíš znamená ves, která nyní se píše Niedźwiedź; jsou dvě vsi toho jmena v Haliči a třetí v Poznaňsku. — **) Szczekociny, město nad Pilicí v ruském Polsku. — (A.)

37.

Královna Alžběta Oldřichovi z Rožmberka: aby sněm český rozepsaný do Prahy k 30. dubnu byl odložen k 24. červnu nebo aspoň k 26. květnu, tak aby k němu mohl stihnouti její posel Oldřich Celský. — V Komárně 6. dubna 1440.

Elizabeth Dei gracia regina Hungarie, Dalmacie, Croacie etc., regni Bohemie heres, Austrieque et Stirie ducissa, nec non marchionissa Moravie etc. Magnifice et nobilis vir, fidelis noster sincere dilecte! Audito vos et universos regni Bohemie incolas in Nova nostra Civitate Pragensi octavo die festi sancti Georgii martiris proxime venturi congregacionem generalem tocius regni illius facere velle, quia nos fidelem nostrum, illustrem Ulricum comitem Cilie, prout volebamus, in tam brevi termino, eo quod idem in arduis ad presens erga nos negociis occupatus est, vestri in medium transmittere comode non possumus, vestram igitur fidelitatem, in qua singulariter confidimus, requirimus, quatenus solita circumspeccionis et sagacitatis vestre industria erga hos fratres et amicos vestros, quos decebit, interposita cooperemini adeo, ut terminus congregacionis huiusmodi ad festum nativitatis beati Johannis baptiste, vel si ita procurari non poterit, saltem ad festum Corporis Christi prorogetur, in quo quidem termino ipsum comitem Ulricum plena nostra voluntate et auctoritate suffultum sine ulteriori dilacione vestri transmittemus in medium, dubio procul moto. Facturi nobis in hoc singulare obsequium debitis per nos favoribus ac donativis retribucionibus tandem compensandi. Datum in Komaron VI. die Aprilis anno domini millesimo quadringentesimo quadragesimo.

Commissio propria domine regine.

Magnifico et nobili viro Ulrico de Rosenberg, fideli nostro dilecto.

Orig. pap. v Třeboň. arch., hist. Nr. 472. — Viz Palackého Děj. 1857 IV. 1. str. 20. — (A.)

38.

Královna Alžběta Oldřichovi z Rožmberka: posílá k němu Prokopa z Rabšteina. — V Komárnu 6. dubna 1440.

Elizabeth Dei gracia regina Hungarie, Dalmacie, Croacie etc., regni Bohemie heres, Austrieque et Stirie ducissa, nec non marchionissa Moravie etc. Magnifice et nobilis vir, fidelis nobis grate et sincere dilecte! Ecce fidelem nostrum, nobilem virum Procopium de Rabenstein, harum utputa exhibitorem in certis rebus et arduis nostris negociis de nostre mentis intencione plene informatum, per ipsum vestre magnificencie iuxta nostram sibi superinde datam informacionem sermone vocali explicandis ad vestram magnificenciam duximus transmittendum. Requirimus attente eandem vestram magnificenciam, quatenus verbis et relatibus ipsius Procopii Rabenstein, nostri ex parte vestre magnificencie in huiusmodi nostris rebus et arduis ne-

gociis reserandis, hac vice credulitatis plenam fidem dignemini adhibere et velitis. — Datum in Komaron sexta die Aprilis anno domini M°CCCC°XL^{mo}.

Commissio propria domine regine.

Magnifico et nobili viro Ulrico de Rosenberg, fideli nostro grato et sincere dilecto.

Orig. pap. v Třeboň. arch., hist. Nr. 473. — (A.)

39.

Královna Alžběta Oldřichovi z Rožmberka: aby sněm český byl odložen k 24. červnu a psáno bylo králi Polskému, by nechal Uhry na pokoji. — V Komárnu 1. května 1440.

Elizabeth von gots gnaden zu Hungarn, Dalmacien, Croacien ꝛc kunigin, hertzogin zu Österreich, ze Steyer ꝛc und markgravin zu Merhern. Edler lieber getrewer! Wir schikchen yezt unser pottschafft hinauf zu der sambnung gen Prag, die du wol vernomen wirdest; begern wir und bitten dich mit sunderm ernnst, das du durch unsern willen und uns ze liebe getrewlich mit Fleis daran seiest, damit derselb tag uncz auf sannt Johanns tag Baptiste nachstkombt erlenngert werd, alsdann wir den hochgeporn fursten unsern lieben ohem graf Ulreich von Cili ꝛc gewisslich hinauf gen Behem zu demselben tag schikchen wellen. Auch begern und bitten wir dich mit sunderm ernst, das du auch mit fleis daran seist, damit dem kunig von Polen von dir und der ganczen sambnung zu Prag ernstlichen geschrieben werd, das er uns und unsern sun in unserm kunigreich zu Hungarn unbekumert lasse, und wellest darinn fleissig sein; das wellen wir in sundern gnaden gern gen dir erkennen. — Geben zu Gumarn an sunntag vocem iocunditatis anno ꝛc XXXX°.

Auch was dir unser dienner Hannusko von Wicztonycz in den sachen muntlich sagen wirdet, dem wellest darinn genczlich als uns selben gelauben.

Dem edeln unnserm lieben getrewn Ulreichen von Rosembergk.

Orig. pap. v Třeboň. arch., hist. Nr. 478. — (A.)

40.

Jan opat Ostrovský purkrabímu Krumlovskému Rousovi z Čemin, že byv proboštem v Zátoni, neodváděl více opatům než XII kop pololetně. — Bez místa a data (1440—1446).

Já kněz Jan, opat Ostrovský, vyznávám tiemto listem tobě pane Rúse, purgrabie Krumlovský, že já, když sem byl proboštem v Zátoně, i předkové moji, nevydával jsem než XII kop na svatého Jiřie a tolikéž na svatého Havla. A jiné všeckno, což jest ostávalo buďto na pěnězích, rob[o]ty, kury, vajce, peníze senné, moji předci, kněží opatové nábožní i milosrdní [od] stara dávna, vidúce chudobu kostela Zátoňského, postúpili i dali proboštovi pro Pána Boha i svatého Jana.

Na rubu: Svědomí oppata Ostrovského na plat Zátoňský. – Orig. pap. v kniž. archivu Kruml. I. 7 Gβ 10. — Přitištěná pečet zachovalá. — (G.)

41.

Henrich ze Sobětic seděním v Týně n. V. Zachařovi z Nemyšle a Janu Rousovi z Čemin o radu v příčině vyšetřování odcizení peněz jeho člověku. — Bez místa a data (1440—1459).

Službu svú vzkazuji vám, urození přátelé milí! A prosímť vás, dajte mi k tomu naučenie, že ztratil člověk muoj IIj ꝑ, sedě v krčmě v noci; a tak praví, že jest jemu tu měšec uřězán. A bylo tu jiných IX člověków, služebníci moji dva a ostatek osedlých lidí z městečka. I byl jest úmysl muoj, aby ti všickni, kteříž jsú byli při tom, aby přísahu učinili. I chtěli jsú učiniti, ale já sám odložil sem jim a chtě sě na to ptáti. I prosímť vás, poraďte mi k tomu, poradiece se o tom s kém vy viete, a dajte mi to věděti, kterak bych s tiem měl činiti, abych těm lidem křivdy neučinil, co jest vedle práva. A také jest těžká věc sě ptáti, poněvač na žádného zejména nepraví. A také mi sě veliký hřiech zdá k přísaze nevinně připravovati. Henrich z Sobětic, seděním v Týně na Vltavě.

Urozeným panošem Zachařovi z Nemyšle a Janovi Rúsovi z Čemin, přátelóm mým dobrým dd.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 6 *Ca* 18 *a*. — (G.)

42.

Budějovičtí purkrabímu Krumlovskému Janu Rousovi z Čemin, aby spoluměšténínu jejich k dluhu v Přídolí dopomohl. — Bez místa, dne 2. října 1443.

Slovutný přieteli milý! Službu naši napřed vzkazujeme. Vznesl na nás Ryschiel sladovník, náš spoluměštěnín, že jemu Niklasova Mitkrewchová z Přiedolé dlužna IIj kopy grošóv čes. ještě za prvního muže, a o to že i zápověď učinil s rychtářem na ten statek, kterýž muž její nechal, a to že svědomo rychtáři o té zápovědi, a nemóž svého dluhu na ní jmieti bez pomoci tvé. Protož prosíme, že se k tomu přičiníš, aby našemu dluh nadepsaný byl zaplacen a dán bez dalšieho prodlenie ukazateli listu tohoto. Toť chcem v takýmž zaslúžiti. — Datum feria IIII. ante Francisci annorum ɔc XLIII°. Purgrmistr a radda města Budějovic.

Slovutnému panoši Janovi Rúsovi z Čemin, purkrabí na Crumplově, přieteli našemu milému.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 5 AP, 40 *hh*. — (G.)

43.

Žid Šmol z Budějovic Rožmberskému písaři Hanušovi o dluhu svém u rychtáře Krumlovského Bárty a Grünwalda ze Ševětína — V Č. Budějovicích bez data (kolem r. 1443*).

Službu svú vzkazuji Tvé Mti pane Hanuši milý! A dávámť na vědomie, že Bárta rychtář Krumlovský váš jest mi dlužen V ꝑ groší, a tak slyším, že by odšel pryč. I prosímť Tvé Mti, aby mi v tom byl raden a pomocen. A chciť toho Tvé

Mti zasluhovati, na čem bych se hodil. Všakť to viem, že jest tu* někaký statek svój zuostavil. I prosím Tvé Mti, aby mi toho dopomohl, abych já své měl, nebť jmám toho hodné svědomie, žet mi jest dlužen. A teď Tvé Mti posielám ctí a darem prstének zlatý, a páně Mti pánu z Rožmberka rajské jablko. A prosímť Tvé Mti, aby to na páně Mt vznesl, ať by toho ráčil dopomoci. A byl bych se sám rád vypravil, ale nesmiemť na cestu pro nebezpečenstvie. A teď Tvé Mti posielám tyto listy, aby je opatřil, a tu uzříš, žeť sem práv. A takéť Tvé Mti dávám věděti, že Gryenwald z Ševětína jest mi dlužen Ij ſſ groší, a nemohu od něho jmieti. Protož Tvé Mti prosím, aby mi dal list na pomoc k němu, abych já své jměl. A teď také jeho list posielám. Datum Budějovice. Ssmol žid z Budějovic.

Slovutnému Hanušovi, písaři páně z Rosenberka, list buď dán.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 5 AP, 29 *e.* — (G.) — *) Bárta rychtář, Mareš řezník purkmistr připomínají se v listině z 13. května 1443; Böhmova regesta listin Krumlovských v Notizenblattu Vídeňské akademie z r. 1853 str. 443.

44.

Matěj písař desk zemských Oldřichovi z Rožmberka odpovídá k dotazům o kladení do desk zemských a dvorských a o zápisech na Prachatice. — B. m. (mezi 1444—1452).

Urozený pane, službu svú se vším poslušenstvím VMti vzkazuji. A rač VMt věděti, cožť se dotýčě manstvie v tom přiepisu na ty hrady a zbožie, toť vše slušie kladením ve dcky dvorské; a vidí-li VMt, že ta zbožie nejsú závadná, móž to dobře VMt přijieti ve dcky dvorské, a sám aťby zpravil, čímž má anebo jmieti bude, poněvadž zprávci nemóž jmieti, ještoby podle něho zpravovali. A potom, když by král byl korunovaný, tehda by sě mělo státi vzdánie před králem toho manstvie vstavením čěpicě anebo klobúka s hlavy na hlavu vedle starého práva.

A cožť jest zbožie svobodného, toť má kladeno býti ve dcky zemské; a jestližeť by dědiny a zbožie svobodného neměl, jimiž by měl VMti zpravovati, a zprávci jmieti nemohl, ale rač VMt o to státi, ať VMti učiní list s dobrými rukojměmi na zprávu, aby VMt byla svým jist.

A také o ten list, kterak by VMt to měl rozsúditi, mój rozum k tomu jest krátek, avšak VMti poviem, co mi sě zdá: že ti listové, kteří jsú koli děláni za pokojných let na svědomie s pečetmi, dokudž jsú dck[y] byly v své moci a kladenie sě v ně obecně dálo, nezdá mi sě, by byli které moci, a zvláště pak ti listové, na kterýchž pečetech rytie obyčejného a řádného nenie, to jest jména, kto odkud, ani na ščítu jich erbóv, než tak vosk přilepený na zavěšadla; lečby strany, jichž ten list jich dotýče, obě živy byly a svolily sě k tomu dobrovolně, což ten list svědčí.

A také jakož v tom listu stojí, že by úředníci jim nechtěli klásti ve dcky, proto žeby neměl jinam kam věna přěvésti, a žeby jim tu radu vydali, aby sobě

list udělali úmluvný: toť mi sě nezdá podobné; neb úředníci nebránie ižádnému kladenie ve dci (sic), leč by očitě znamenali a viděli, žeby někto chtěl klásti cizie dědiny ve dcky, nemaje jich sám ve dckách, nebť by takového kladenie nedopustili úředníci. Ale on Domín mohlť jest dobřě ten lán klásti ve dcky a zprávcě postaviti svým súkupóm. A jestli žeby Domín přěbyl svú ženu, tehda jest zpraveno; pakli by ona mužě svého Domína přěbyla, tehda by ona sáhla na své věno a odbyla by toho právem, a zprávcě by museli dosti učiniti súkupóm dědinami svými třetinú výš.

Dále o to zbožie Prachatické rač VMt věděti, že to zbožie jest kostela Vyšehradského ku proboštství, a mním, že na to zbožie mají zápisy od ciesařovy Mti; k tomuť raditi jinak neumiem, než ať by VMti ty zápisy vydali, a k tomu ať by udělali s visutými pečeťmi na svědomie, že ty listy a zápisy VMt má s jich dobrú volí. VMti služebník Mathiej písař desk zemských.

Urozenému pánu, panu Oldřichovi z Rožmberka, pánu mně milostivému d.

Orig. na papíře bez data v kníž. arch. Prachatickém I. Aα. 1a. — (A.)

45.

Oldřich z Rožmberka Budějovickým, aby člověku jeho ukradené voly vráceny byly. — V Krumlově dne 21. a 22. ledna 1446.

Súsedé milí! Jakož náš chudý člověk jeden vsadil se u vás s druhým, ježto dva voly ukradil:*) prosímeť vás, abyste nad takovým kázali popraviti vedle práva, a člověku našému kázali vuoly jeho vráti[ti] bez dalších nákladóv, v tom nám zvláštní libost ukážete. A tohoť žádáme vašie odpovědi po tomto našem člověku. — Datum Crumlov, feria VI. in die sancte Agnetis annorum ɔc XLVI°. Oldřich.

Rychtáři milý! Jakož tento člověk náš svá dva voly, kteréž jemu ukradeny jsú, u vás v Budějovicích optal, a ten, jakož je ukradl, vsazen jest, a za to máme, že nad ním popraveno bude, jakož naň záleží: i pro tebe, aby se přičinil, aby našemu člověku ty dva voly vráceny byly bez dalších nákladuov. A tohoť žádámeť odpovědi tvé po tomto člověku našem. — Datum Crumlov, dominico post Vincenti annorum ɔc XLVI°. Oldřich z Rosemberka.

Rychtáři Budějovskému.

Konc. na pap. v kníž. arch. Kruml. I. 6 Cα. 18?. — *) Čti: ukradli. — (G.)

46.

Budějovičtí Oldřichovi z Rožmberka, že člověka, který se u nich pro voly do vězení dostal, budou vyslýchati a výpovědi jeho oznámí. — Bez místa dne 30. ledna 1446.

Urozený pane, Vašie Mti službu naši napřed vzkazujem. Jakož nám Vaše Mt psal o tom člověku, kterýž sě do vězenie dostal pro voly ɔc, abychom jej k katu nepřijali, ale pokúšeli ɔc. Pane, nebudeť k tomu dopuštien k katovstvie, ale po-

kúšen, jakož k tomu sluší a nad ním popraviti. A což by takého na mučenie pověděl, ješto by Vaše panstvie ꝫc dotklo, Vašie Mti nebude tajno. — Datum dominica ante Purificationis virginis gloriosissime anno ꝫc XLVI.

Purgermistr a radda města Budějovic.

Urozenému pánu, panu Oldřichovi z Rozenbergka ꝫc, pánu nám přieznivému.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 6 Cα, 18 a. — (G.)

47.

Václav doktor z Prachatic Oldřichovi z Rožmberka o svém a opata Karlovského usilování o vyzdvižení probošství v Č. Krumlově. — Bez místa a data (1446).

Služba má Tvé Mti urozený pane! Jakož Tvá Mt požádala, abychme s mistrem Šindelem pracovali o potvrzenie, vysazenie neb vyzdviženie probošstvie v Krumlově; to jsme i s knězem opatem Karlovským snažně učinili, prosiece, co sme mohli najviece, tak že mistr Šindel, když jsú v kapitole byli s námi, v nie ostati musil pro poselstvie od Tvé Mti, tak že nám otpovědi tehdáž dáti nechtěli, než že sami po svém listu odpověď Tvé Mti dáti chtějí. Kteréž příčiny budú odpovědi, to Tvá Mt po jich listu uslyší. A Velík posel dále Vaši Mt o těch věcí (sic) zpraví.

Mistr Václav doktor z Prachatic, služebník Váš.

Nobili domino domino Ulrico de Rosenberg in Krumlow residenti, domino famoso.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 3 P, 15 a. — Lístek ten jsme uveřejnili již ve Sborníku historického kroužku, 1902 r. III. str. 188. Příslušné psaní Jana opata kláštera sv. Karla v Praze ku p. Oldřichu z Rožmberka ze 26. února 1446 tištěno v Archivě Českém XIV. 16 č. 1507. — (G.)

48.

Mikuláš z Lobkovic Oldřichovi z Rožmberka: o poselství z Hasišteina a o postoupení Hluboké bratrovi. — Na Hluboké 2. května 1447.

Služba má, urozený pane mně přieznivý! A rač TMt věděti, žěť mi jest pilné poselství z Hassenšteina přišlo, tak žěť nebudu moci déle čekati než do soboty, a ten den já vždy musím vyjeti. A dále rač věděti, žěť bratru svému Hluboké také na ten den stúpím. A nedostalo mu sě jest přátel zde v kraji ani v zemie, než musilť jest sebú přivésti k tomu stúpení pana Racka z Bavorského pomezie. Takéť TMti velmi děkuji, žes ráčil na mě laskav býti, a chciť toho TMti zasluhovati, dokudž sem živ; ačťkolivěk dále od TMti budu, chutně, rač to věděti, žěť TMti poslúžím, na čem bych sě hodil a se ctí mi bylo. — Datum in Hluboka feria tercia post sanctorum Jacobi Philippi anno domini ꝫc 47. Mikuláš z Lobkovic.

Urozenému pánu, panu Oldřichovi z Rožmberka, pánu mně přieznivému b. d.

Orig. pap. v arch. Hlub. I^{E}. 1 Aα, 1. — (A.)

49.

Vyšebrodský opat Sigismund Oldřichovi z Rožmberka: že mu rád opatří prken. — Bez místa 21. srpna 1448.

Modlitba má i poslušenstvie mé po vše časy, pane milostivý! Vaší Mti věděti dávám, že třenice*) dnes sp[l]aveny budú. A také což jich Vaší Mti budu moci zjednati, chci toho rád pilen býti, neb sem kázal rýle**) ku pile voziti. — Dále, pane milostivý, prosím pro Buo[h] i pro milú matičku Boží, jakožto pána našeho milostivého: Jestliže bych Vaši Mt v čem rozhněval, prosím Vašie Mti, abyšte mi to mně ráčili odpustiti, neb sě toho viece bohdá nechci dopustiti. A toho Vaší Mti věřím i ufám, že mě v tom uslyšíte, jakožto kaplana svého věrného. — Datum feria IIII. post Bernhardi, annorum ɔc XLVIII.

Sigismundus abbas monasterii Altovadensis, humillimus capellanus vester.

(A tergo): Magnifico viro, domino domino Ulrico de Rosenbergk, domino et fundatori nostro gratiosissimo.

Sign. Opath Vyšňobrodský. — Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 7 Wβ, 27 b. — *) třenice na Moravě prkno. — **) rýl spodek stromu, kmen, špalek. — (G.)

50.

Václav Hrůza z Chelčic Oldřichovi z Rožmberka: stěžuje si na Fefrovské. — V Prachaticích (31. prosince 1449?)

Služba má napřed VMti urozený pane milý! Dávámť VMti věděti, že Fefrovští dělají vaši sumnici, a mezi nimi tu sú súmmaři, a mýta platiti nechtie, praviece, že ta práva od staradávna jmají, že nejmají mýta platiti. Alle měť zpravují lidé a zvlášť Stebniak, že jsú tu súmmaři od staradávna nebyli, než v těchto nových časiech jsú tepruv počeli dělati. Protož račte jě vyslyšeti, a jmají-liť jaká práva, ať je před VMtí okáží; a dále což mi VMt s tiem rozkáže, toť já učiním. — Takéť prosie VMti za les stavěcí i k jiným potřebám, aby jim ráčili u vašich lesiech bráti odpustiti; protož což s tiem VMt rozkáže, račte mi psáti, ať já dále hajným rozkáži, jmají-li rúbati čili nic. — Dále račte věděti, že sem jě obsielal, aby kury dali; a oni pravie, že v tom poplatku nesedie, aniž sú kur dávali kdy od jich zasazenie; a tak mě také i jiní staří lidé zpravují, že sú kur pánóm svým neplatili, než nebožtík Sedlecký že z moci na ních bral XVII neb XVIII kur. Což pak VMt s tiem rozkáže, to mi račte psáti. Také Hanuš rychtář z Fefróv, jehož teď k VMti posielám, praví, že jmá někaká práva zapsaná na některé svobody: i ta račte ohledati, jmá-liť, a račte mi to dáti věděti, ať viem, k čemu se přičinieti. — Takéť dávám VMti věděti, žet nynie k nám sumnice nejde, než jdeť na Winterberg silně; protož račtež je obeslati, ať sumnice nesvádie, nebť k ní žádného práva nejmají, krom XVIII krosnaróv. Pakli kážete jie hájiti a na sumnici proti nim vysielati, což v tom

lepšieho VMt vidí, to mi račte dáti věděti, ať viem, co bych jměl činiti; račtež mi na ty všecky věci milostivú odpověď dáti. — Datum Prachaticz feria IIII. ante domini circumcisionem. Václav Hróza z Chelčic.

Urozenému pánu, panu Oldřichovi z Rosmbergha, pánu mému milostivému.

Orig. pap. v arch. Prachatickém IV. Kβ, 2a. — (A.)

51.

Mikuláš ze Želibořic, purkrabí na Helfenburce, Jindřichovi z Rožmberka o psu pod krahujce. — Na Helfenburce dne 27. srpna (1450 nebo 1451).

Urozený pane, pane můj milostivý! VMti věděti dávám, jako ste VMt Rúsovi list poslali, tenť jest z Bavorova včěra ráno vyjel a domóv s pilností pospiechal. I zdáloť mi se jest, žeť bych ho již dnes v Prachaticích nenalezl. I poslalť sem list VMti zase, i prosímť, abyste mi neráčili za zlé mieti. Také jako mi VMt píše o psa pod krahujec, račtež VMt věděti, žeť žádného lepšieho nemám pod krahujec než tento. I tenť nenie předse dobrý, a byste ráčili ten koptavý psík páně Michalcova druh, žeť pod krahujec nic neumie, nebť jest s ním s krahujcem nikdy žádný nechodil. Pakli mu ráčíte, chciť jej Vaší Mti rád poslati. Také račte věděti, žejť jsem sobě dva psy sám uprosil pod krahujec, nemaje s čím honiti, u Viléma jeden a u Chvala druhý z Lipovice, neb sú mi zabili jeden najlepší, žeť bych věru pane raději ztratil krávu než toho psa, jakoť mi ho pacholek zabil. — Dán na Helfmburce den sv. Rufa ɔc.

Mikuláš z Želibořic, purkrabie na Helfmburce.

Urozenému pánu, panu Jindřichovi z Rozumberka, pánu mému milostivému.

Orig. pap. arch. Krumlov. IIA. 7 Wβ, 32a. — (G.)

52.

Purkrabí Helfenburský Janovi Rousovi z Čemin: o lámání kamene v dědinách Bavorovských, pak o veřejných věcech. — Na Helfenburce 12. listopadu 1450.

Službu svú vzkazuji, urozený přieteli milý! Věděti dávám, aby páně milost zpravil, žeť Vodňanští lámají kámen vápenný v dědinách JMti ɔc. kteréžto přislušejí k Bavorovu, ješto na ty dědiny z dávna sě táhnú a praviec, že by to k nim příslušělo: protož, jěstliť páně Mt doma, rozmluv s JMtí o to; pakli by pána doma nebylo, prosím tebe, raď mi i rozkaž, kterak mám s tiem dále činiti. — Také dále věděti dávám, žeť Materna z Milonovic loví ptáky na panství, i zabil jěst jich viece než na dvě kopě; protož to věda, daj mi věděti, mám-liť mu to přězřieti či nic.

Bych také o novinách psal páně Jiříkových, viem, že tebe tajno nenie. Než Vodněnští jsú tento pondělí domóv přijěli; také byl jest jeden člověk dobrý mezi nimi, ten mě jest zpravil, žeť velmi hrdě mluvie a praviece tak: „Poslal jěst Rožum-

berský na nás i na našěho pána do Míšně tři sta koní, praviec, že na tomto sněmu syn jeho ode pana Jiříka základu bude napomenut, ale starý jest do Němec utekl, a nebude-liť nám základu plniti, ať to vie, žěť sě na něm povozíme a jej k tomu připravíme, žěť nám vždy základ plniti musie, a jej k tomu připravíme, když jest s námi tak nevěrnye.“ — Datum in Helfenburgk feria V. die sanctorum quinque fratrum anno Lmo. Mikuláš z Želibor, purgrabie na Helfenburcě.

Urozenému panoši Janovi Rúsovi z Čemin, přieteli mému milému dd.

Orig. pap. v arch. Netolickém IIB. 5BPα. 1k. — (A.)

53.

Purkmistr a rada města Vodňan purkrabí Helfenburskému: o lámání kamene. — B. m. 31. prosince 1450.

Služba naše napřěd časem nynějším. Však jsmy rozomně psali, že ten kámen v svém lámamy i z svého vezem, nebť k tomu práva mámy. I neměli smy na tom nikdy překážky od stara dávna, což pamatovati muožem. Datum feria V^ta ante circumcisionem domini anno Lmo. Purgermistr a rada města Vodňan.

Famoso N. de Zieliborzicz, purgravio Helfemburgensi.

Orig. pap. v arch. Netolickem IIB. 5BPα, 1k. — (A.)

54.

Prachatičtí rychtáři Chvalšinskému o úroky. — Bez místa a data (asi v pol. 15. st.).

Žádost všeho dobrého vzkazujem, súsede milý. Přikazujemť své obci i všemu svému rychtářství přikázal přísně, ať k nám úrok nesú bez meškanie, jakož jsú prve dávali, neboť bez něho nechcme býti. Pakli toho neučiníte, a potká-liť vás co pro to nelibého, již naše nečiňte dále. — Datum feria VI. anno. XI millia virginum. Purgermistr a radda města Prachaticz.

Prudenti Andree in Chwalssin vicino dilecto.

Orig. pap. kníž. arch. Kruml. I. 7 Gβ, 10. — Přitištěna zachovalá pečeť města Prachatic v papíře. Ve znaku nachází se kalich po levé straně s mečem a po pravé s řebříkem. O znaku tom viz Pangerl, Urkundenbuch des Stiftes Goldenkron, 1872, str. 692. — (G.)

55.

Mikuláš z Želibor purkrabí Helfenburský Brůnovi rychtáři v Bavorově: o lámání kamene Vodňanskými. — B. m. (3. ledna 1451).

Bróno milý, mluv s páně milostí, žěť jěště vždy Vodňanští kámen lámají, také žěť na Protivínských mýto berú, když sobě u nich pivo kúpie nebo když vobile u niz (sic) prodávají, béře se čebru korčiek biřic; a toho nikdy nebylo z stara dávna prvé. A to pravie: poněvadž ste Rozzumberského, žě chcem na vás bráti.

Orig. pap. v arch. Netol. IIB. 5 BPα, 1k. — (A.)

56.

Purkrabí Helfenburský Jindřichovi z Rožmberka: o lámání kamene Vodňanskými. — Na Helfenburce 3. ledna 1451.

Urozený pane, pane mój milostivý: VMti věděti dávám, jakož VMti prvé tajno nenie, že Vodňanští lámají sú kámen na panstvie VMti, jakož sě toho kruntu jímají, a pravíce vždy, žě by jich byl; pak jich ve čas přěste (sic) ten lámaný kámen přič (sic) vezú v těch úmluvách, kteréž s VMtí mají. A jáť sem je v tom obsielal, ať by toho kamene nebrali, pakliť by sě to nestalo, žeť bych to musěl na VMt vznésti, a co by mi v tom VMt rozkázali, že bych to učinil; a jinak sěm jim nepsal. A oniť sú mi odpověď na to dali listem svým, kterýž teď VMti posielám, VMt abyste sě jím zpravovali vedle vóle VMti, ač zdáli sě to VMti před kým postaviti. A páně milost sem také s tiem obeslal. VMti neviem, co ve čias, než to bych rád viděl i slyšel s pravú věrú, aby sě k nám TMt ve zdraví vrátil se vším dobrým. — Datum in Helfenburgk dominico prima hora noctis ante epiphaniam domini anno LI°. Mikuláš z Želibor, purkrabie na Helfenburcě.

Urozenému pánu, panu Jindřichovi z Rozumbergka, pánu mému milostivému b. d.

Orig. pap. v arch. Netol. II^B. 5 BPa, 1k. — (A.)

57.

Vévoda Saský Bedřich Oldřichovi z Rožmberka: o svém smíru s bratrem, uzavřeném prostřednictvím lantkraběte Hesenského v Norimberce, pak o spolku na odboj a výboj uzavřeném s markrabím Braniborským. — V Turgavě 4. února 1451.

Unseren grusz zuvor, edler heimleicher liber getrewer! Wisset, daz unser liber bruder und wir aller unser beder und der unseren sachen irthum und gebrechen durch unseren lieben swager von Hessen auff dem tag yczunt zu Nümburg gehalten, gemügleich und gar berichtet, gesunet und früntlich vertragen sind, dorinnen under ander auszgedruckt ist, daz beiderseit alle gefangen auf alde urfehde ledig gesagt werden, und alle ungegeben schaczunge, brantschaczunge und dignusz ungegeben bleiben und ab sein sollen; daz wisset allen den ewern zu vorkondigen, alszo das alle erberen und reisige gefangen zu dem, des gefangen sie seint, komen sullen, so werden sie ledig gesagt, aber unser iglicher furste hot dem anderen seine gefangen burger, pawern und drabanten on seinen offen briff ledig gesagt; dabei das bleibt. Es sind auch unser liber bruder, unsere liben sweger und ohemenn die marggravenn von Brandenburg alle und wir semptlich mit einander in ein ewige erbliche eynung und verschreybung komen, under andern punkten innhaldende, daz unser keiner den andern, nach die seinen ausz ader in sein land beschedigen aber beschedigen lassen, und des zu thun nymmand gestaten, sunder unser iglicher des

andern und der seinen beschedigunge. man werde darumb ersucht ader erfare daz unersucht, getrewlich, als ab es inn selbs ader die seinen berurte, zu wehren beschtellen schol, auch unser keiner des andern feinde, echter und rauber in seinen landen, slossernn, stetenn und gebite wisentleich und mit fursacz nicht hawsen, hegen, schirmen, nach den eynicherlei zulegung, furderung, hilff nach rat sollen thun, noch durch sein getwenge und lantwere nicht komen lassen, heimlich ader offenlich, ader den seinen gestaten des zu thune in keinerlei weise, in auch kein glait geben nach geben lassen. Ab aber daruber ymant beschedigt und den rans ader name, die in unser eins lande, slosz, stete ader gebite qwemmen, nach gefolget würde, daz dann zu den beschedigern des rechten und der name widerkarunge gehülfen, auch den tetern wandel nach recht ader gnaden aberlanget werden schol. Man sal auch der knechte, die eygen pferd haben, keinen in dem lande haben nach laiden, sie hetten dann herren in den landen, die sie verteidingten. Darumb begern wir von euch mit ganczem fleisze ernstlich, daz ir alle obgerurte stucke und puncte von unsern wegen alles innhalts aufrichticlich wist zu halden, die auch allen den ewern zu verkondigenn, zu hand haben und zu schaffen gehalten werden, und die strassen, sofern ir des zu thundè habt, bestellet und reinhaldet, damit alle plekerei bewart werde, der kauffman und ein iglicher seinen handel zu treiben sicher gewandern moge, in dem allen ewern hochsten fleisz nicht zu sporen, wenn solich richtung und einung obgemelt von uns fursten allen bei hoen pflichten verstrickt sind, der wir durch euch unverkurczt sein wollen, das ist unser ernste meynung und von euch zu grossen danke. — Geben zu Turgaw am donnerstag nach purificacionis Marie annorum ꝛc quinquagesimo primo.

Orig. pap. v Třeboň. arch. hist. Nr. 1544. — (A.)

58.

Král Fridrich Oldřichovi z Rožmberka: že Jindřich z Lažan na Bechyni zadržuje Vratislavské kupce. — V Novém Městě za Vídní 5. února 1451.

Fridreich von gots gnaden römischer kunig, zu alln zeiten merer des reichs, herczog ze Österreich und ze Steir ꝛc. Edler, besunder lieber! Uns habent die erbern, weisen unser besunder lieben, der burgermaister und die ratmannen zu Bressla yecz anpringen lassen, wie si ir kauflewt und inwoner Hainreich von Lasm gesessen auf Beching aufzehalden maine von spruch, die er von ettlicher rennt wegen, die seinem vater und im auf denselben von Bressla von weilent kunig Wenzlaben zu Behem sullen verschriben sein. Nun haben in dieselben von Bressla vormalen von der sachen wegen fur dich gewendet und vor dem mit im haben reden lassen und erczellet, wie weilent kayser Sigmund löblicher gedechtnuss dem hochgebornen fursten herczogen zu der Ollssen dieselben rennt verschriben, solh

verschreibung im nachmaln kunig Albrecht auch loblicher gedechtnuss unser lieber vetter bestett, und er darauf die bemelten rennt uncz her ungeirret bei in aufgehaben und ingenomen hab. Begern wir an dich mit vleiss, du wellest bei demselben von Lasm darob sein und in daran weisen, daz er die obgenanten von Bressla, ir kaufleut und inwoner darumb unangelangt und unbekumert lass und ir kaufleut und inwoner nicht aufhalde, sunder die sach mit dem egenanten herczogen zu Olssen austrage. Daran tust du unser gut gevallen. Geben zu der Newnstat an freitag vor sand Dorothen tag anno domini ꝛc L primo, unsers reichs im aindleften iar.

Commissio domini regis in consilio.

Dem edln unserm besunder lieben Ulreichen von Rosemberg.

Orig. pap. v Třeboň. arch. hist. Nr. 1545. — (A.)

59.

Zachař z Nemyšle, purkrabí Krumlovský, odpovídá panu Oldřichovi z Rožmberka, že bílé pivo objednal, a že se stará o skupování potřeb a vybírání úroků. — V Č. Krumlově 28. března 1451.

Urozený pane, pane milostivý! Službu svú Vašie Mti vzkazuji. A jakož mi Vašie Mt psala o bielé pivo, o potřeby skupování a úrokóv vybrání, tomuť sem srozuměl. Pane milostivý, ihned sem do Budějovic k tomu vozataji obeslal, kterýž bielé pivo vozí, a zjednal, že jiného neviem, než pivo přivezeno bude. Jiných věcí, jakožto úrokóv vybírání a skupování, žeť sem pilen, což najdále mohu, a rád bych viděl, by Vaše Mt skóro ve zdraví zase domóv přijel. — Datum Crumblov dominica Oculi annorum LI. Zachař z Nemyš[l]e, purgkr. Krumblovský.

Urozenému pánu, panu Oldřichovi z Rosenbergka, pánu mému milostivému.

Kníž. arch. Kruml. II A. 7 C. 2. — (G.)

60.

Král Fridrich Oldřichovi z Rožmberka: aby působil na Jana z Lažan, by se dostavil k roku 21. června do Vratislavi a hájil tam svoje nároky. — Ve Vídni 9. května 1451.

Fridreich von gots gnaden römischer kunig, zu alln zeiten merer des reichs, herczog ze Osterreich und ze Steir ꝛc. Edler besunder lieber! Als Jan von Losan, dein diener, von der renntt wegen, so zu der haubtmannschaft zu Bressla gehorn un den fursten von der Olssen sullen verschriben sein, zu den ersamen weisen, den ratmannen zu Bressla spruch ze haben maynen, als uns ist anbracht. Nu haben wir von ettlicher sachen wegen auf den nagsten montag nach sand Veits tag schiristkunftigen ainen tag daselbshin gen Bressla gelegt, als du vormaln villeicht auch vernomen hast. Begern und bitten wir dich mit vleiss, daz du den egenanten von Losan daran weisest und darob seist, daz er zu demselben tag daselbshin gen

Bressla köme und sein gerechtikait von der obgemelten renntt wegen mit im dahin bringe und hörn lasse: desgeleichen wir den vorgenanten fursten von der Olssen auch dahin ze komen oder ir anwelt ze sennden geschriben haben, und die egenanten von Bressla auch willig sein, sich in der sach ze horn lassen, damit die zu gutleichem austrag bracht werde. Daran erczaigst du uns gut gevallen. Geben zu Wienn an suntag vor sand Pangreczen tag anno domini ꝛc LI°, unsers reichs im zwelften iare.

Commissio domini regis in consilio.

Dem edeln unserm besunder lieben Ulreichen von Rosemberg.

Orig. pap. v Třeboň. arch. Nr. 1551. — (A.)

61.

Purkrabí Helfenburský Jindřichovi z Rožmberka: o lidech Vodňanských, kteří bez práva loví v řece Protivínské. — Na Helfenburce 11. července 1451.

Urozený pane, pane mój milostivý! O ty věci, jakož mi VMt rozkázial, abych sě zeptal na ty z Vodňan z jména, kteříž jsú lovili v řece Protivínské, i dal VMti vypsáno: račte VMt věděti, najprvé Ziehartóv syn, Křížkóv syn krajčieho Klecevy, a toho sú na koni nesli, potom Ondróv syn kováříóv: i potkal jěst jě hlavně mlynář, ani jedú a na koni sebú nesú nevod, a v řěce lovili; bude-liť toho potřěbie, žeť jim to v oči seznáno bude. Také žeť jest úředník VMti Zigmund Protivínský túžil toho mnohokrát konšělóm starým i novým, prosě jich, aby to stavili, i z řěky Protivínské náplavy a udice přinášěl před konšěly, u plné radě, kladl před nimi na stole, prosě jich, aby to stavili, nechtě toho na mě znésti a nad to na VMt, boje sě vždy, aby VMti s nimi nesvadil. A neniet tomu jesti [sic] tří neděl, jakž jest jim to u plné radě všem túžil, ale nemenoval žádného: prosil jich, aby sě uptajíce i stavili to sami ot sebe; protoť sě to vždy přěs jěho žalobu vždy děje. A oniť vědúc, ktoť sú, na toť nic nedbají: snad sě před tiemž dotýkalo i jědnoho konšěla z nich. A bude-liť toho potřebie, takť praví ten rychtář, když káže VMt, žeť chce jim to u plně radě v oči seznati aneb před kýmž VMt kážě. A rybáciť odpor mají, žeť VMti platiti nechtie, bude-liť to nad nimi přě[z]řieno. — Datum in Helfenburgk dominico ante Margarethe beate virginis gloriose anno LImo. — Jinéhoť VMti neviem co psáti ꝛc, než buo daj sě k nám ve zdraví domóv vrátil.

Mikuláš z Žčlibor, purgrabie na Helfenburcě.

Urozenému pánu, panu Jindřichovi z Rozumberka, pánu mému milostivému list dd.

Orig. pap. v arch. Netol. II^B. 5 BPα. 1 *l.* — (A.)

62.

Oldřich z Rožmberka Janovi z Lobkovic: o Vodňanských, že by mínili kámen lámati atd. — B. m. (1451?).

Služba naše, milý pane Jene! Jakož nám píšeš o ty věci, o kteréž s námi v Praze mluvil: na toť pomníme a svým časem nezapomenem. A o Vodňanských, že by mienili kámen lámati: zdá se nám, aby se v tom tiše jměl, a chtěli-li by vždy mimo rozkázánie královy Mti svú vuoli jmieti, toho jim hájel, nebť sme my jim již třikrát psali, ješto i v lesy v této mieře počeli nám sahati, že jim hájeti mieníme. A o Johanesa*) písaře jakož píšeš, tohoť nynie v potřebách našich odeslati mieníme a potřebovati jeho za chvíli budem, tak žeť nebude moci s jiným se obchoditi. A o ospech jakos s námi mluvil, jiného neviem, než že puol úroka peněžitého má dáno býti a žádných ospuov.

Koncept na pap. v Hlubockém arch. IE. 6 Bβ, 10. — *) Johannes byl písařem r. 1451. — (A.)

63.

List odpovědný Václava z Daměnic. — Na Hluboké 25. srpna 1452.

Pane Nayderberze! Já Václav z Daměnic vystřiehám sě proti tobě i proti tvým všem služebníkóm i lidem poddaným vedle urozeného pana Jana z Lobkovic, pána mého milostivého, žeť nemiením proti tobě i proti tvým všem v ničem vinovat býti, a s ním v mieru i nemieru státi chci, dokudž sem v službě jeho. A tak svú čest proti tobě a tvým všem ohrazuji tiemto listem. — Datum Hluboká feria VI. post Bartholomei apostoli anno domini oc LII.

Knížecí arch. Kruml. Zbytky. — (G.)

64.

Vaněk zlatníkův zeť v Krumlově prosí Jindřicha z Rožmberka o splacení dlužných peněz dle úmluvy a věděti dává, že koupil jeho paní rozličné potřeby a koření do kuchyně. — V Č. Krumlově před 4. březnem (1454?).

Urozený pane, pane mój milostivý! Jakož Vaše Mt se mnú zuostal o mój dluh, jakož Vašie Mt do Vratislavě jel, takově, když pan Petr Višně penieze v puostě vezme za ryby na záři, tu aby mi peniezi dáni byli: protož prosím Vašie Mti jakožto pána milostivého, aby mi Vašie Mt nedal smeškáno, neb sem také lidem dlužen do Němec, a toho dluhu jest snad třiceti kop [za] starým pánem dluhu. A viece Vašie Mti dávám věděti, že jsem vašie paní kúpil hřecké víno, mandlí, fíky, zázvor, hřebíčky, cukru, rozinkóv, láku rivoli. A za to jsem já všecko slíbil, aby dáno bylo k veliké noci bez meškání. A ten dluh, jakož jsem Vašie paní kúpil, všecko Wolf psáno má. Protož prosím, aby Vašie Mt nedal zmeškáno býti, za to koření tomu

kupci pro dalšie příhody. — Datum Crumpnaw sabbato ante Translationem S. Venceslai.

Vaněk zlatníkóv zedt v Crumplově.

Urozenému pánu panu Jindřichovi z Rozembergka, pánu mému milostivému detur.

Orig. pap. kníž. archivu Kruml. I. 7 C. 2. — (G.)

Jindřich z Rosenberka jel do Vratislavě v prosinci 1453, ježto se stal hejtmanem zemským ve Slezích (viz Arch. Č. VII. 208.); tedy snad tento list byl psán 2. března 1454. *Redaktor.*

65.

Opat Gerhart s konventem kláštera Zlatokorunského Oldřichovi z Rožmberka: že by rádi zase své měli, aby jim aspoň části statků postoupil. — Bez místa a data (1454—1457).

Urozenému pánu, panu Oldřichovi z Rozmberka, pánu našemu milostivému. Pane milý, jakož Tvá Mt na nás toho podala jest, abychom sě o to potázali, co bychom od vás žádali jmieti. Pane milý! Muože tomu Tvá Mt dobře rozuměti, co my žádáme. I jest žádost naše taká, že bychom své rádi zasě měli, bychom to mohli na Tvé Mti mieti, abychom mohli také za ty dušě, jenž jsú to nadali, dosti učiniti. Pakli byste neráčili toho učiniti, ale diel někaký, aby nám ráčil toho spustiti, abychom mohli pomalu klášter zasě opraviti a zvláště kostel, než by sě zdi rozválely. Také jakož Tvá Mt chtěla by nám vydávati někakú summu peněz: Tvá Mt má mnoho činiti, a my bychom Tvú Mt neradi starali častým upomínáním. I prosíme Tvoji Mt Boha dle, rač nám tu summu na lidech a na vsech ukázati, ať mi to sami sobě vybieráme bez vašie starosti; jakož toho Vaší Mti úplně věříme i za vás tiem pilněji milého [Boha] prositi mieníme i za Vašie děti.

Gerhart opat a konvent kláštera Svaté Koruny.

Poznámku Březanova na rubu: Gerhart chtěl klášter opravovati. — Současný opis kníž. archivu Kruml. I. 1 Aα. 3. — (G.)

66.

Jarohněv z Úsušie Jindřichovi z Rožmberka o znečištění erbu svého. — V Krumlově 19. února 1455.

Urozený pane, pane mój milostivý! Jakož mi VMt psala, že jest mój erb u Vratislavi zesrán jako kaší: snad se VMt o to mýlí, že jest váš u Budějovic zmazán; než jáť o svém nic jistého ještě nevím, i dobré by bylo, by se TMt k tomu přičinil, aby váš byl zase očištěn. Dán v Krumlově, prvú středu u puostě anno ɔc LV°.

Jarohněv z Úsuše.

Urozenému pánu panu Jindřichovi z Rožmberka, pánu mému milostivému d.

Prostý opis z r. 1759 v Třeboň. arch. A. Nr. 22. I. str. 5. — Tištěn v Sedláčkových Hradech III. str. 14. č. X. — (A.)

67.

Purkmistr a rada města Vodňan Jindřichovi a Janovi z Rožmberka: o lovení v řekách Protivínských. — Ve Vodňanech 8. července (1456?).

Službu svú vzkazujem, urození páni milí! Jakož nám píšete, kterak purgrabí Vašemu Helfenburskému o řékách Protivínských odpisujěm ꝛc: i VMti též píšěm, že VMt i též úředník váš netúžil nám nikdy, by sě v té řěce od našich škoda dála, neb i jiestě hotovi sme svých pokárati, ač nám jě budete menovati, neb smy svým přikázali, aby těch řěk Protivínských i jiným, kterýmž práva nemáme, prázdni byli; ale kterýmž právo máme, ješto jě bohdá provésti chceme, toho nám hájiti, věříme, VMt nebudete. — Datum Wodnian ipso die sancti Gyliany.

Purgermistr a rada města Vodňanského.

Urozeným pánóm, pánu panu Jindřichovi a Janovi z Rozumberga, pánóm milým.

Na list VMti totoť jěst odpis Vodňanský.

Orig. pap. v Netolickém arch. sub. II^B. 5 BPα. 1 *l.* — (A.)

68.

Aleš ze Záp, purkrabí na Novém Brandýse, Jaroslavovi hejtmanu na Krumlově o propuštění člověka jeho pána z vězení. — Na Novém Brandýse v červenci (1456—1474).

Službu svú vzkazuji, urozený pane, pane milý! Zpraven jsem, že by Jíra byl v kázni vaší, služebník a člověk pána mého. A jestliže by co proti VMti učinil, prosím vás, račte tomu dobře dáti jíti a jej propustiti, v túž milost a mnohem větší vašiemu každému ꝛc. A jestliže by co učinil proti vašemu kterému, máť trestktán býti od pána Jeho Mti, žeť Vašie Mti toho líto nebude. A také, pane milý, cožť jest obýval u pána mého, žet jest jse dobře zachoval, a naň nic zlého nebylo nikdy slyšeti, leč by nynie v těchto měrách zlého tovařistva se přichytil. Protož milý pane račtež k němu milost svú okázati a jej propustiti. — Datum ex Novo Brandýs sabbato post Kiliani. Aleš z Záp, purkrabie na Novém Brandýse.

Urozenému pánu, panu Jaroslavovi z N., hejtmanu na Krumlově, pánu mně přieznivému dd.

Orig. pap. kníž. archivu Krumlov. I. 6 Cα. 31 c. — Adressát byl Alšovi ze Záp nedostatečně znám, ježto vynechal přídomek jeho. Snad mínil Jarohněva z Úsuší, jenž byl hejtmanem na Třeboni 1456—1474. Hejtmanem na Krumlově byl v letech 1456—1461 Jan Rous z Čemin (AČ. VII. str. 212, 235, 239). — (G.)

69.

Jan z Rožmberka Zachaři z Nemyšle, Janu Rúsovi z Čemin a Jarohněvu z Úsuší o jednání ve věcech kněží Zlatokorunských a Milevských. — Ve Vídni 29. května 1457.

Jan z Rozmbergka. Zachaře, Rúse a Jarohněve milý! Píšemť teď páně Mti o přiepis listu královského, kterýž nám nynie o kněžie Korunské a Milevské píše,

jakož tomu v přiepisiech těch obú listóv v tomto zavřených dobře porozumiete. A protož je Vám posieláme, abyšte to vědúce, přihodilo-li by sě vám co kdy k tomu přičiniti nebo přimluviti, tiem miernější k tomu přístup mieti mohli. Toto vědúce, napřed mějtež to také při sobě. Novinám od Pawagartnera všem dobře porozumiete. — Datum Wienne dominica post Urbani anno Domini MCCCCLVII^mo^.

Famosis Zacharie de Nemyssl, Johanni Rus de Czemin et Jarohniew de Ususs, fidelibus nostris dilectis dd.

Poznámka Březanova na rubu: O postoupení duchovenství Korunského a Milívského. 1457. — Orig. pap. kníž. arch. Kruml. I. 1 Aα. 3. — (G.)

70.

Zachař z Nemyšle Janovi z Rožmberka oznamuje, že zadní most u Velkého hradu Krumlovského se zlámal; prosí, aby vzal s sebou stavitele, aby most znova udělán byl. Píše o panu Wolfgankovi a sděluje, že paní zdrávy jsou. — V Č. Krumlově 8. října 1457.

Urozený pane, pane mój milostivý! Vaše Mti věděti dávám, že Božieho dopuščení jakožto včera o puoledni a my za stolem sedíme, zadní most u hradu velkého se zlámal, a to tiemto během, že jse pod těmi slúpy k hradu veliký kus skály nedaleko od zdviehutého mostu počiel se trhati, a tak svezla se dolóv do přiekopu a most podrazila, ale děkujíce milému Bohu, že jse žádnému člověku žádná škoda nestala; kýs tři psi se zabili. Protož, milostivý pane, rač VMt na to pomysliti, zdali by VMt rozumného mistra zedníka sebú mohla zjednati, aby to ohledáno bylo, kterak by ta skála mohla opatřena býti, aby se již více nešalovala, a také most udělán byl; neb sama VMt rozuměti muože, že mostu veliké potřebí jest k hradu.

Dále jakož jsem VMti psal o pana Wolfgangka, na to mi VMt žádné odpovědi nedala; i obeslali sme s Jarohněvem opět pana Wolfganga po těch VI dnech vedle Paumgartnerovy zprávy, aby JMt ráčil ještě věděti dáti, kdy a kam by po ty zlaté posláno mělo býti. Ale posel mi se ještě od JMti nevrátil, než když mi se posel vrátí, a co mi za odpověď dá, to VMti dám věděti.

A také rač VMt věděti, že jse paní kněžna, paní Jindřichová, panna Kateřina, panna Anežka i my všichni děkujíce Bohu jsme ve zdraví. Téhož bychme od VMti i ode všech vašich také rádi slyšeli. A také prosím VMti, aby mi VMt něco dobrého ráčil psáti k utěšení, kterak se VMt má a kterak se VMti vede, nebť bych po všecky časy rád viděl, aby se VMti ve všech věcech dobře se jměl a ščastně se vedlo. — Datum Crumlov sabbato post Francisci annorum LVII°.

Zachař.

Na rubu: Panu Janovi. — Starý regest na rubu: Skály kus se utrhlo na Krumlově a most hořejší k plášti srazilo. 1457. — Orig. pap. kníž. archivu Kruml. I. 7 Bβ. 10. — O mostě srovnej Sedláčkovy Hrady III. 30. — (G.)

71.

Oldřich z Rožmberka Zachařovi z Nemyšle; aby mu dal věděti, komu Perštejnský za něho 6 kop zaplatil; aby najal vozík k dovezení kachlíků na Dívčí kámen, a aby poslal k němu Sovku. — Na Dívčím Kameni 16. října 1457.

Oldřich z Rozmberka. Zachaři milý! Zpravil nás Pernštejnský, že's ním mluvil, že by za nás dal VI ſß. I nevieme, komu by to bylo. Protož daj nám věděti komu a zač, abychme sě o to věděli postarati.

A prosímeť tebe, najmi nám vozec od toho, jako za rybníkem neb jinde, kdež vieš, ať nám zajtra bohdá od Heřmana hrnčieře sem kachlíky přiveze, aby nám kamna dodělal, nebť již zde u nás na púšti zima bývá. Také tebe prosíme, vyprav sem Sovku na nějakém koníku k nám, a myť na večer neb zajtra ráno zasě jej tam pošlem, nebť s ním pilně mluviti máme. — Datum Meištein dominico die S. Galli anno ɔc LVII°.

Famoso Zacharie burgravio in Crumlow, fideli nostro dilecto d.

Orig. pap. kníž. archivu Kruml. I. 7 Bβ. 10. — (G.)

72.

Oldřichovi z Rožmberka píše syn o jednání opata Milevského a převora Zlatokorunského u krále a s ním. — Ve Vídni 1457.

Urozený pane, pane otče milý! Poslušenstvie synovské napřed vzkazuji Tvé Mti. Račiž věděti, že kněz opat Milevský a převor Korunský, jedúce zasě domóv od královy Mti, zde ke mně přišli sú a dali mi list od JMti, v kterémžto i Tvá Mt také dotýče a o ně nám s pilností píše. Protož Tvá Mt tomu porozuměje, račiž sě v tom k nim pěkně mieti, za toť prosím, a toho do mého domóv zasě navrácenie, jakž sě bude Tvé Mti najlépe zdáti, povzdržeti. A bylo-li by co v tom úmysla Tvé Mti, to mi rač také po najprvniem poslu dáti věděti, ať bych já to věda s královú Mtí o to tam mluviti mohl. A protož, když mi milý Pán Buoh zasě domóv přijeti pomůže, podle vuole královy a s raddú i pomocí Tvé Mti s nimi uhoditi mohli a uhodili k jich vuoli podle běhov nynějších. — Datum Wiene annorum ɔc LVII°.

Orig. pap. v kníž. archivu Kruml. I. 1 Aα 3. — (G.)

73.

Racek z Drahonic Oldřichovi z Rožmberka: přimlouvá se za Žakavce. — V Drahonicích (1457?)

Službu svú vzkazuji Tvé Mti urozený pane milý, a dávám VMti věděti, že Jindřich Žakavec obeslal mě jest, že těžce doma jest a že u velikém nebezpečenstvie doma leží, ano jej vystřiehají, že ti nepřietelé vaši, kteréž je on, jsa úřad-

níkem na vašěm zámku, kázal, i rozličné věci proti nim činil, tak jakož na věrného služebníka sluší, že by ti jej chtěli vybiti a jemu pobrati a jej jieti za hrdlo, a pomstiti se nad ním, jak by se jim zdálo: dal mi to věděti a proše mne, abych k Tvé Mti sám svým živ[o]tem dojel a prosil VMti, v čemž je VMt rozhněval, aby jemu ráčil odpustiti, buď vinna neb nevinna, a ráčil jej z vězení propustiti, ať by tak skrze to vězenie vo hrdlo a vo statek nepřišel, a sebe i svých dietek tak do konce nezavedl, a někde opatřě svú věc, aby mohl bezpečně svú hlavu skrýti. Račiž věděti, žeť bych byl rád o tu věc svým životem k VMti přijel, i zašlať mě jest beze lsti, toť Buoh vie, někaká věc, žeť sem nemohl k VMti přijeti. Posielám Protivu k Tvé Mti s tiemto listem, a proše Tvé Mti, aby VMt, zezřě na jeho starost a na jeho sirobu, buď vinna nebo nevinna ráčil jemu svój hněv odpustiti a jej propustiti, a jemu dopustiti, aby věcku opatřil, aby mohl někde svú hlavu skrýti, a tak aby do konce nepřišel vo hrdlo i vo statek i svými dietkami. — Dán v Drahonicích tu neděli před božiem tělem. [Racek z Drahonic.]

Orig. v Protivínském arch. VI. R. 19. — (A.)

74.

Opat Zlatokorunský (Gerhart) prosí Jana z Rožmberka, aby klášteru postoupil rychtářství Černického se vsemi k němu příslušejícími, dále o les v rychtářství Kájovském a o dodávání ryb. — Bez místa a data (1457—1461).

Urozený pane, pane náš milostivý a milý! Jakož jsem Tvé Mti dávno prosil, aby Tvá Mt ráčil na mě s mými kněží a s jinú bratří našeho kláštera a konventu zpomenúti a něco navrátiti a stúpiti, abych jím mohl mieti potřebu, a také viece Boží službu v našem klášteře ve dne i v noci rozšířiti, a za Tvú Mt a za tvé milé syny a dcery Pána Boha prositi a milé matky Božie, a za váš veškeu rod živých i mrtvých, jakož i nynie, ačkoli hřiešni, činíme. Protož urozený pane, pane náš milý a milostivý, žádám a prosím Tvé Mti s mými bratří, rač nám Tvá Mt sstúpiti rychtářstvie Černeckého se vším právem a s těmi vesnicemi, kteréž k tomu rychtářstvie přislušejí, tu u blízce i dále, jakožto Ravně a dvůr Ossy a ves Skaleny a Mirokovice. Skaleny jsú nynie v držení k Velešínu, Ravně, Ossy a Mirokovice do Krumplova. Item Tvé Mti prosím za les, jenž jest v rychtářství Kájovském, počnúc od Vyšného až ke klášteru. Item prosím Tvé Mti, račte na nás zpomínati rybami, zvláště v advent a v postě, poněvadž nižádného rybníka nedržíme. Item aby ráčili býti naši milostiví obránce a našich chudých lidí. Prosím Tvé Mti, pane náš milostivý, Tvá Mt rač se milostivě ukázati a v této prosbě rač nás uslyšeti.

Současný opis v kníž. archivu Kruml. I. 1 Aα. 3. — (G.)

75.

Gerhart opat Zlatokorunský prosí purkrabího Krumlovského o položení roku ve při s mladým Holkovcem, též prosí o štiku pro mnichy. — Ve Zlaté Koruně v březnu nebo v dubnu (1457—1461).

Modlitba má Tvé Mti, pane purkrabie milý! Jakož Tvé Mti prosil kněz Linhart ode mne, ještě prosím, aby ráčil prositi páně Mti, ať nám ráčí rok položiti s mladým Holkovcem, abychom s obú stranú před JMtí stáli po hodech každý s svým právem, a zvlášť o ten potok, jakož Tvá Mt vie, ať by tomu konec nějaký byl. A také vedle davnieho obyčeje prosím za štiku k zajtřku aneb k sobotě svým kněžím, nebť jest nám také prve dávána k tomuto času. I ještě věře prosím, aby ráčil páně Mt za to postarati, ač chceš našich modliteb účasten býti s páně Mtí. — Dán v Koruně v úterý po Květné neděli. Kněz Gerhart opat.

Slovutnému panoši N. purkrabí na Krumlově, přieteli dobrému.

Orig. pap. v kníž. archivu Kruml. I. 5 BPα. 5 *l*. — (G.)

76.

Opat Zlatokorunský Gerhart (Janovi) z Rožmberka, že nemůže k zápisu navrženému svoliti prosí o postoupení rychtářství (Černického). — Bez místa a data (1457—1461).

Urozený pane, pane milý! Jakož Tvá Mt žádá věděti, co by bylo škodlivého v zápisu, kteréhož nám Tvá Mt podala: Tvá Mt vie dobře a rozumie lépe, než my umieme vypraviti, žeť to bez škodlivosti býti nemuož a bez hřiechu, neb bychom Tvú Mt i se na dušech zavedli. A to najviec má váženo býti. Vie Tvá Mt, že to zbožie samého Stvořitele všemohúcieho dědictvie jest. Nemuožem také k tomu zápisu svoliti bez vuole a vědomie našich starších duchovních, jimžto poslušni máme býti a slíbili sme. A od nich položeno jest a přikázáno, abychom žádných zápisuov nečinili, ani zbožie kláštera zapisovali, ani také odměn kterých o zbožie činili, ani co od kláštera odtrhali bez jich vědomie, a to pod kletbú a pod složením opata i všech úředníkuov. A to opat slíbil pod přísahú, když jest potvrzován. Také Tvá Mt vie, že klášter královský jest, i my tudiež; a protož neslušie, abychom co učinili bez vědomie Mti Jeho, jakož by tvoji bez Tvé Mti a bez vědomie k tomu nesvolili. A protož, milostivý pane, prosíme, aby nám Tvá Mt v tom za zlé neměl.

Viec prosíme Tvé Mti napřed pro milého Boha a jeho milú matku, jestliže Tvá Mt ráčí pro Buoh to učiniti, aby nám Tvá Mt toho postúpil rychtářstvie jakožto prvnieho bez zápisu, aby se čest a chvála děla všemohúciemu Bohu, a také aby modlitba za Tvú Mt byla i za všechen rod mrtvý i živý od nás i od našich budúcích; neb vieme dobře, že, což nám Tvá Mt dobrého činila jest aneb ještě učinie, že to z své dobré vuole učinila jest. A toho jsme velice vděčni a děkujeme Tvé Mti za Tvú Mt věrně Bohu se modléce. Tvá Mt také slíbila nám toho po-

stúpiti, a my ufajíc Tvé Mti, že Tvá Mt učiní řeči své dosti, jakožto vdycky, což nám Tvá Mt slíbila, poctivě zdržala jest, a také nadějíc se, že Tvá Mt nám toho sprostně pro Buoh postúpí, jakožto prve učinila jest: i přijali sme převora s některými bratry mladými mezi se, chtiec milému Bohu slúžiti a vedle zákona živi býti. A protož milostivý pane všichni spolu prosíme Tvé Mti pro milého Boha, aby Tvá Mt s námi milostivě učinila, aby také památka věčně Tvé Mti byla; nebť to Buoh vie, žeť bychom spolu všichni na prvnie rychtářstvie býti nemohli, ale s velikú žalostí museli bychom se roztrhnúti, a ty, jenž jsú přijati, po klášteřiech rozeslati. Také milostivý pane, což nám Tvá Mt prve postúpila jest aneb ještě, jakož věříme, postúpí, všeckoť jest v moci Tvé Mti. Muož Tvá Mt odjieti všecko aneb přidati aneb učiniti, jakž ráčí ɔc. Tvú Mt Bohu porúčiec, žádáme milostivé odpovědi.

Gerhart opat i všechen konvent kláštera Svaté Koruny.

Orig. pap. v archivu Kruml. I. 1 A α 3. — Návrh smlouvy mezi klášterem Zlatokorunským a Rosenberky z roku 1457 tištěn u Pangerla, Goldenkron str. 488. — (G.)

77.

Gerhart Zlatokorunský opat prosí Jana z Rožmberka o rozeznání ve při s Holkovcem o potok. — Ve Zlaté Koruně v červenci (1457—1461).

Urozený pane, pane milý! Jakož jsem několikrát žádal VMti prose, aby mi s Holkovcem miesto udělal o ten potok, kterýž drží. I ještě prosím VMti, aby kázali mi našeho postúpiti a miesto s ním o to učiniti. Pakli VMt prázdnosti nemá, ale račte někomu poručiti, a já sem hotov vedle listuov svých na każdém přestati. Pakli by VMt nemohla tomu co učiniti, ale prosím, račte mi v tom za zlé nemieti, nebť bych musel to na krále Mt vznésti anebo na jeho úředníky a jim toho túžiti, kterak se mi od Holkovce nespravednost děje. A od VMti rady a odpovědi žádám. — Datum v Koruně, ten pátek po svaté Marketě. Gerhart opat Korunský.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rožmberka, pánu mému milému.

Pečeť v zeleném vosku částečně ulomená. — Orig. pap. v kníž. archivu Kruml. I. 5 BPα. 5l. — (G.)

78.

Linhart převor Zlatokorunský Jana z Rožmberka prosí o deset kop. — Ve Zlaté Koruně (1457—1463).

Urozený pane, pane muoj milý! Jakož jsem VMti prosil za deset kop, ještě velice prosím, aby se ráčila VMt smilovati, nebť velice potřebuje, dělníkóm nemám čím platiti, a bratr se meška v učení, čekaje na mě, neb sem jeho chtěl na učenie vyslati. A to Buoh vie, že nerad VMt o to starám, ale že núze veliká k tomu mě

nutí. I věřím, že se VMt nebude hněvati, ani mi v tom za zlé mieti. — Dán v Koruně ɔc. Kněz Linhart, převor.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmberka, pánu mému milému.

Orig. pap. v kníž. archivu Kruml. I. 3 Kβ 7 *c.* — (G.)

79.

Jan a Chval, písaři v králově kanceláři, prosí Jana z Rožmberka, aby slíbený jim prám, vzatý pro mnichy do Zlaté Koruny, dal zase jim vydati. — V Praze v dubnu (1457—1472).

Urozený pane, pane nám přieznivý! Službu svú VMti vzkazujem. Jakož VMt dala nám prám k našie dobře znamenité potřebě a dielu našemu, kteréž sme před sě vzeli; toho sme od VMti vděčni daru, a VMti chcem rádi zasluhovati. I poslali sme plavce nahoru k Meydšteinu, aby ten prám pojeli a doluov splavili. I pověděno jim a nám psáno, žeť jest vzat skrze purkrabie Krumlovského a dán mnichóm do Koruny. Velmi sme tiem zamúceni, že tu všecku a plnú naději měli sme a na to ubezpečili se, že již ten dar od VMti majíce, bohdá to dielo počaté k konci přivedeme, tak že sme sě v tom neopatřili a jiných lodí k tomu potřebných nejednali. A skrze to obmeškánie k veliké a znamenité škodě přijdem i také k hanbě, neb sme to před jinými hlásali a pravili, že VMt ráčila nás tiem obdařiti. A vždy VMti děkujem, protož vždy VMti prosíme, rač VMt rozkázati, aby ten prám nám vydán byl k té našie potřebě; neb VMt muože lépe a snáze mnichy jinými opatřiti. Neb toho vrch jest těch potřeb, a poněvadž sme sě prve jinými loďmi neopatřili, věříme, že VMt té škody nebude přieti nám. Odpovědi od VMti prosíme milostivé, ješto by ji nám na tom prámu přinesl. — Dán v Praze v pátek po svatém Marku Evangelistě.

Jan a Chval, písaři v králově kanceláři.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozemberka, pánu nám přieznivému.

Orig. na papíře v kníž. archivu Kruml. I. 7 Aα. 1*b.* — (G.

80.

Vodňanští Janu z Rožmberka, aby Jan šenkýř pod Maidšteinem sousedům jejich Janku Žižkovi a Petříkovi Koktanovi za pivo zaplatil a sudy vrátil. — Bez místa a letopočtu (v říjnu 1457—1472).

Službu naši vzkazujem, urozený pane, pane milý! Týž Jan, šenkéř pod Mejdštejnem, o němž včera v druhém listu psali sme, dlužen jest súsedóm našim za pivo Jankovi Žižkovi Ij ß, Petříkovi Koktanovi IIj ß g. A nedbá plniti, i sudy jich chová a jim v potřebu jich nepošle. I prosímeť, račte přikázati, ať jim plní i sudy pošle, vědúce nás urození vašemu hotovi býti, na čemž bychom se hodili poslúžiti,

také ať bychom sobě pro to VMti netratili, dopúštějíc, ač to Buoh vie, lidi vaše stavovati neradi. — Datum feria VI ante Omnium Sanctorum.

Purgrmistr a radda města Vodňan.

Vysokého urozenie pánu, panu Janovi z Rozmberga seděniem na Krumlově, pánu nám přieznivému.

Orig. pap. v kníž. archivu Kruml. I. 5 AP. 60*aa*. — (G.)

81.

Vodňanští Janovi z Rožmberka o dluhu souseda Přesnosa za šenkýřem Jankem pod Maidšteinem. — Bez místa a letopočtu (v říjnu 1457—1462).

Službu naši vzkazujem, urozený pane, pane milý! VMti nebuď tajno, kterak Jan Přesnos, súsed náš, nás jest zpravil, list od páně Mti starého, pana otce vašeho nám okázav, v němžto JMt píše, žádaje téhož Přesnosa, našeho súseda, aby Jankovi šenkéři pod Mejdštýnem, v čemž by a což by potřeboval, již psaného Přesnosa, aby jemu svěřil, vychvaluje, že jest člověk dobrý. I prosímeť, že ještě týž šenkéř zuostal súsedu našemu 1½ ſſ IIII gr., jakož on nás zpravuje. Rač VMt rozkázati, ať jest přidržen ku plnění, nebť jest dluh dávný v poslúženie; ač bychom na čemkoli se vám hodili, nebť bychme neradi VMti pro to hněvali, dopúštějíc lidi vaše stavovati. A také neračte za zlé mieti, že o to k vám píšeme, nebť sme před sím psali úředníkóm na Mejdštýn, a oniť sú listóv nechtěli přijieti. — Datum feria V. ante Omnium Sanctorum.

Purgmistr a radda města Vodňan.

Velikého urozenie pánu, panu Janovi z Rozmberka, seděním na Krumlově, pánu nám přieznivému.

Orig. pap. v kníž. archivu Kruml. I. 5 AP. 60 *aa*. — (G.)

82.

Burian z Lažan na Bechyni prosí Jana z Rožmberka, aby mu zaslal přepisy listů Kocových; Jan nařizuje svému úředníku Mikuláši, aby ty listy k němu přivezl. — Na Bechyni (1457—1472).

Urozený pane, pane muoj milostivý! Služba má napřed VMti. A jakož VMt jmáte přiepis listuov Kocových, kterýmižto listy jest nebožtíka otce mého napomínal: i prosiem VMti, račte mi poslat těch listuov přiepisy, ať bych já na tu věc se uměl poraditi s dobrými lidmi poraditi. — Datum Bechyň, feria II post Conceptionis Virginis.

Burian z Lažan na Bechyni.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rožmberka, pánu milostivému.

Mikuláši milý, teďť posieláme přiepis listu Bechyňova, pohledajž těch listuov Kocových, přijediž s ním sem zajtra, bohdá ať by sě z nich přípisové zde udělali a jemu dali.

Orig. pap. v kníž. archivu Kruml. I. 8 R. 2 *b*. — (G.)

83.

Jan písař v Bavorově dává Janovi z Rožmberka zprávu o tom, co purkrabí v Strakonicích pořídil v zjednání vozků. — Bez místa 12. září 1458.

Urozený pane, pane mój milostivý! VMt račtež věděti, žeť jsem vzkázáním VMti v Strakonicích u purkrabí byl, ty věci jednaje, kteréž mi VMt poručila jest. I také o formanech, aby purkrabie VMti tři zjednal, mluvil jsem. I řekl jest mi, že má tři formany a že s VMtí chtie jeti. Ale jinak nechtie jeti, než ktož má čtyři koně, tomu aby VMt dala kopu na týden, a ktož pět koní, tomu LXXV g. na týden, a k tomu všecku potřebu, jim stravu a koňóm obrok, tíž formané praviece, že jim nebožtík pan Jindřich též dával, když jsú s JMtí jeli. — Scriptum feria III post Nativitatis gloriosissimae virginis Marie, anno nativitatis Christi Domini ↄc LVIII°.

Jan písař v Bavorově.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rosenberka, hauptmanu v Slézí, pánu mému milostivému.

Orig. pap. v kníž. archivu Kruml. II A. 7 C. 2. — (G.)

84.

Jan z Rožmberka Přibíkovi z Vracova, porybnému v Olšině,*) aby dal ryb Matoušovi Odolenovi a pannám do kláštera Krumlovského. — V Krumlově 19. září 1458.

Jan z Rozmberga, hauptman v Slezí. Přibíku milý! Žádámeť s pilností, aby Matúšovi Odolenovi dal na jeho škodách ostatních ryb za XVI ß. A pannám i zdejším do kláštera daj také jeden čber ryb. To věda, aby jich odbyl. — Datum Crumlow feria III. post Lamperti anno Domini ↄc LVIII°.

A také žádáme, aby dal Jindrovi maléři puol čebra ryb.

Famoso Przibikoni de Wratzow, magistro piscine in Olssina, nostro fideli dilecto dd.

Koncept na pap. v kníž arch. Kruml. 1. 3 K β. 4 k. — (G.) — *) Olšina nyní Dlouhomostský rybník.

85.

Jan z Lobkovic Janovi z Rožmberka: o sahání Prachatických na kus lesa ve vsi Jelemka. Na Helfenburce 5. října 1458.

Služba má VMti, urozený pane milý a mně přieznivěj! VMt rač věděti, že Prachatičští sáhají na kus lesu u vsi u Jelemka, jakož já od VMti k Helfmburku držím; i obsielal jsem jě i na mezi slal k uohledání několikrát; a jim sě zdá, že by k tomu právo měli a podávají toho, že by chtěli na dvú zemeninú přestati, kteréž bych já jim menoval. A mně sě toho nezdá učiniti bez vuole VMti. Protož jestliže by sě VMti zdálo, račte VMt mi dáti věděti, koho bych měl menovati. A také VMti prosím, jakož jsem u prvé VMt o to obsielal, aby VMt ráčila kázati

vedle smlúvy listy napsati, s čím jest mi od VMti postúpeno hradu Helfmburku, a VMt aby měl list a já druhý. A VMti prosím, račte mi toho dáti odpověď po tomto poslu. — Datum Helfmburk feria V. post s. Francisci annorum ɔc LVIII°.

Jan z Lobkovic.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rožmberka, hajtmanu v Slezí, pánu mně přieznivému. Orig. pap. v Prachatickém arch. I. P. 3. — (A.)

86.

Hejtman Třeboňský purkrabí Krumlovskému: žádá o zvěřinu. — V Třeboni 10. listop. 1458.

Službu svú vzkazuji, urozený přieteli milý! Rozkázal mi páně Mt, abych dal zvěřiny Hynkovi z Dievčic a Prokopovi Štítnému; pakli bych nemohl dáti, že jest již páně Mt rozkázal, co má z Krumplova dáno býti. I dal jsem již Hynkovi z Dievčic, a Štítnému nemůžem nikdež zednati. I prosímť, milý přieteli, pošli sem tu zvěřinu, kterážť má Štítnému býti, po těch formanech, kteřížť oves vozí, a jáť jí Štítnému dále dodám, nebť mne o ni vždy obsílá. — Datum Trzebon feria V. ante Martini anno domini ɔc LVIII°. Jarohněv z Úsuše, hajtman na Třeboni.

Urozenému panoši Zachařovi z Nemyšle purkrabí na Krumlově, přieteli mému milému d. Prostý opis z r. 1759 v Třeboň. arch. A. Nr. 22, I. str. 5. — (A.)

87.

Vyšebrodský opat Pavel přimlouvá se za pohořelé lidi Hološovické*) u Jana z Rožmberka, kteří nějaké dříví odcizili. — Ve Vyšším Brodě 10. prosince 1458.

Urozený pane milostivý! Modlitbu svú věrnú VMti vzkazuji. A jakož jsem VMti prosil za zhořelé lidi Hološovické, ještě prosím VMti jakožto pána svého milostivého, abyšte s nimi ráčili milost učiniti o ten les, kterýž jsú vzeli, nebť je hajný váš je fentoval. I věřím VMti, že mě nynie v této prozbě uslyšíte, jakož toho do VMti zvláštnie doufánie jmám. — Datum ex Altowado dominica secunda Adventus Domini ɔc LVIII°. Paulus abbas monasterii Altovadensis.

(A tergo): Urozenému pánu, panu Janovi z Rozemberka, panu našemu milostivému.

Orig. pap. v kniž. arch. Kruml. I. 7 Wβ. 33. — (G.) — *) Hološovice, Holschowitz, na panství opatství Vyšebrodského.

88.

Jan z Rožmberka poroučí svému purkrabímu v Krumlově, aby rozhlásil jeho zápověď v příčině střílení zajícův a ptáků. — Nedat. (1458—1472).

Kunráte milý! Věděti dáváme, že jsme předsevzali a na tom přestali, abychom letos zajiecóm a ptákóm pohověli a nelovili všady na panstvích našich, ani

jiným loviti dopustili. A protož žádáme, když čeleď u stolu pospolu bude, aby jim to oznámil a konečně slovem našim zapověděl. A tak kaž provolati všady v úřadě svém, a Martinovi Slawkovi [?] od nás rozkaž, ať též provolati v svém úřadě všady káže. Také o témž daj na Rozmbergk věděti. Pak co se dotkne opatuov, s těmi my sami rozmluvíme a o tom rozkážem, nebť i zemané někteří sami o to mluví a toho žádají.

(Na rubu): Pán z Rožmberka nedal zvěři škoditi.

Koncept pap. v kníž. archivu Kruml. I. 7 Wβ 37*b*. — (G.)

89.

Petr z Dlouhé Vsi a Jan z Běšin Krumlovskému purkrabímu Zachaři z Nemyšle: upomíná o berně královské. — V Netolicích (21. dubna 1459?)

Služba naše napřed, přieteli milý! Prosímeť tebe, mluv s farářem Krumlovským a s kaplanem, kterýžť drží plat v Žestově i s špitalskými, cožť mají králově Mti z svých lidí dáti, ať dadie a přinesú nám konečně tento pondělí najprv příští. Paklit by toho neučinili, musiliť bychom na ně právem berňovým sáhnuti. Jehožť jim věříme, že toho na své lidi nedopustie.

Také jakož Grossauwar z Vítkova Kamene položil jest berni králově Mti, zdá-liť sě, dajte nám ji; pakli nic, ale toť mieníme vznésti na královu Mt.

A takéť prosíme, kaž provolati, mají-liť kto z listuov dáti, ať dadie bez dalších nesnází. Pakliť sě kto v tom obmešká, ať našie škody nepočítá, neb věz, žeť v starých registrách máme, kterak někteří měšťané od vás mnoho peněz mají na úrociech. Věřímeť i ufáme, že to pro naši službu učiníš. Datum Netolicz sabbato ante festum sancti Georgii. Petr z Dlúhé Vsi a Jan z Běšin.

Urozenému panoši Zachařovi z Nemyšle, purkrabí na Krumlově, přieteli našemu milému.

Archiv Krumlovský I. 4Lα. 58. — (G.) — Zachař z Nemyšle byl purkrabím 1449—1459; Sedláček, Hrady III. 29. Při obnovení moci královské r. 1453 po dlouhém čase zase uložena byla berně, také z kapitálů, viz Palackého Děj. IV. 1. 301; ale ježto sobota před sv. Jiřím toho roku byla sobota Bílá, snad by písař byl toho roku jinak datoval, než učinil. Spíš pochází ten list z r. 1459, kdy Petr z Dlouhé Vsi a Jan z Běšin jsou zjištěni jako výběrčí královské berně v tom kraji; viz AČ. VII. 227 č. 36. *Redaktor.*

90.

Jan z Lobkovic Janovi Rousovi z Čemin: o při mezi Stoškem mlynářem a Vilémovým člověkem od Dubu. — Na Helfenburce 22. dubna 1459.

Služba má, urozený přieteli dobrý! Prosím tebe, což jest mezi Stoškem mlynářem, člověkem myem, a mezi Vilémovým člověkem od Dubu, Martinem z Svinětic, učiň o to miesto tak, jakož jsme o to na tobě přestali. A přeť jest má vedle zprávy taková, což jest za Želibora, za páně úředníka na Helfmburce, a za Bruony, rychtáře

z Bavorova, zjědnáno s jich povolením pro lepšie i přijato od stran, a to tak držáno dlúhye časy, a potom, když jest za Vrabského opět bylo to obnoveno, tu jest on tak ty věci opět zjednal, jakožto i páně první úředníci, aby ten kus při něm zuostal. jakož jest kúpil, aby hradil břeh, aby mlýn nešel té chvíle páně, a plat aby onen člověk proto úplně platil. I věřímť já tobě, což jest věc zjednána i přijata od stran, že na tom přestáno bude, a člověk mój toho požive. A teď jeho posielám k tobě, což bude potřebie, aby tě ústně toho zpravil. — Datum Helfmburk dominico ante s. Georgi annorum ꝛc LVIIII°. Jan z Lobkovic.

Urozenému panoši Janovi Rúsovi z Čemin, přieteli mému dobrému.

Orig. pap. v Netolickém arch. II^B. 5 AP. 12e. — (A.)

91.

Pavel opat Vyšebrodský děkuje Janovi z Rožmberka, že klášter byl jeho přímluvou osvobozen od královské berně, a prosí o novou službu. — Ve Vyšším Brodě 31. července 1459.

Urozený pane milostivý, modlitbu svú věrnú vzkazuji VMti. A rád bych slyšel, by sě VMti dobře vedlo, a VMt zdráva byla, za to věrně Boha prosím. I pane milostivý, VMti prosím jakožto váš věrný kaplan, aby VMt ráčila děkovati císařově Mti z té berně, kteréž jie mě i klášter skrze vaši prosbu zbavil. I prosím VMti jakožto pána svého milostivého, aby VMt ráčila památku učiniti klášteru vašemu a ciesařovy jmilosti prositi, aby JMt ráčila skrze vaši prosbu těchto věcí sprostiti, kteréž jsú psány na tomto lístku, nás i našich budúcích. — Datum ex Altovado feria tercia post Jacobi apostoli anno Domini ꝛc LVIIII.

Paulus abbas monasterii Altivad.

Urozenému Pánu, panu Janovi z Rozmberka, pánu mému milostivému detur.

Orig. pap. v kníž. archivu Kruml. I. 4 Lα 58. — (G.)

92.

Jan z Rožmberka Přibíkovi porybnému, aby dal ryby soukenníkovi Petrlíkovi z Krumlova. v Českém Krumlově 25. října 1459.

Jan z Rozmberka, hauptman v Slezí ꝛc. Přibíku milý, daj Petrlíkovi, súkenníkovi z Crumlova, za desět kop ryb. — Datum Crumlov f. V ante Simonis et Iude anno ꝛc LIX°.

Famoso Przibikoni magistro piscinarum, fideli nostro dilecto dd.

Orig. pap. v kníž. archivu Kruml. I. 7 T. 2. — (G.)

93.

Král Jiří napomíná Jana z Rožmberka, aby podle zápisů vydával potřeby klášteru Zlatokorunskému, aby mohl býti opravován. — V Praze 20. pros. (1459).

Jiří z Božie Mti král Český a markrabie Moravský ꝛc. — Urozený věrný milý! Žádal nás s pilností ciesař JMt, ať bychom tebe napomenuli o kněží kláštera

Svaté Koruny, nábožné naše milé, kterak tvoji zápisové káží, že by jim potřebu k jich klášteru měl vydávati. Protož od tebe žádáme s pilností, aby se tak dal v tom naleznúti vedle tvých zápisuov, aby ten klášter mohl opravován býti, aby se mohla čest a chvála v tom Božiem domu dieti. — Dán v Praze u vigilii svatého Tomáše apoštola, královstvie našeho leta druhého. Commissio propria domini regis.

Urozenému Janovi z Rosenberga, hauptmanu v Slezí, věrnému našemu milému.

Orig. pap. v kníž. archivu Kruml. I. 1 Aα. 3. — (G.)

94.

Gerhard opat Zlatokorunský oznamuje Krumlovskému purkrabímu Zachaři z Nemyšle, co dáváno bylo za starodávna ze vsi Hùrky. — Ve Zlaté Koruně 1459.

Modlitbu svú vzkazuji, pane purgrabie milý! Ukazatelé listu tohoto před mě přistúpili a praviec, že jim kázáno jest, aby se ptali na stará práva, točišto co jsú dávali za stara dávna. Račiž věděti, že ze vsi Huorky dáváno jest XII funtuov do roka, točiš na svatého Jiřie VI a [na] svatého Havla tolikéž, a to i za úrok i za desátky a kury k tomu, kromě berně královy, když položena byla, po puol úroce, a to ne každý rok, ale ve dvú aneb ve třech letech. — Dán v Koruně 1459.

Kněz Gerhart opat.

Slovutnému panoši Zachařovi z Nemyšle, purkrabí na Krumlově, přieteli dobrému.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 7 Gβ 10. — (G.)

95.

Rynart od Duba prosí purkrabí Krumlovského Jana z Petrovic o přímluvu u Netolických, aby přijali Bartoše Škaredku za mistra školního. — V Bernarticích v červnu (1459—1466).

Službu svú vzkazuji, urozený přieteli milý! Bartoš Škaredka, listu tohoto dodatel, požádal mé přímluvy k tobě o rekturu v Netoliciech. I prosím tebe, milý přieteli, napiš mu list k faráři neb k měšťanóm do Netolic, ať jej přijmú za mistra školnieho na zimu po sv. Havlu, nebť jest pacholek zachovalý, věrný a k tomu úřadu hodný. Věřímť, že se k tomu s pilností přičiníš a jemu toho nad jiné dopomóžeš, tak aby týž Bartoš viděl, že má přímluva k tobě jemu vskutku prospěšna jest, jakož bych já také učinil pro tě, v čemž by mne požádal. — Datum Bernartic feria IIII. ante solempnitatem Corporis Christi. Rynart od Dubu.

Urozenému panoši Janovi z Petrovic, purgrabí na Krumlově, přieteli zvláště milému dd.

Orig. pap. v kníž. archivu Kruml. IIA. 3 Sα. 2. — (G.)

96.

Opat Korunsky Gerhart Janovi z Rožmberka: o neshodách mezi dvěma řezníky a rychtářem v Netolicích. — B. m. 26. března (1460).

Modlitba má VMti, pane náš milý! Dávám VMti věděti, že předstópili před nás dva řezníci města Netholic o nějaký nedostatky, kterýž mezi sebú a mezi rychtářem jmají, kteréžto nedostatky VMti sú zpravili. Protož, milý pane, VMti dávám věděti, kterak jest bylo od stara dávna, že rychtář měl jest dva krámy řeznická na órok, a to za jeho práci z dobré vůle jemu bylo pustěno. Protož VMti dáváme věděti, kterak jest bylo od staradávna; a to sem nalezel v našich starých právích. A jinak jich nemá požívati těch jistěch krámů, než jakožto svrchu psáno jest ovroce (sic); ale že by chtěl mezi ně vstúpiti, tohoť práva nemá. — Datum feria IIII post Letare. Kněz Gerhart, opat Korunský.

Urozenému pánu, panu Janovi na Krumlově, pánu našemu milému dd.

Orig. pap. v Netolickém arch. II B. 5 AS. 11*p*. — (A.)

97.

Kněz Jan farář Bavorovský prosí Jana z Rožmberka o vápno na stavbu. — V Bavorově 18. března 1461.

Urozený pane, pane muoj milostivý, modlitba má VMti. A jakož jsem učinil prozbu k VMti, když ste byli u nás v Bavorově, o vápno, abyste mi ráčili dáti k opravě z zdem: tu VMt dali ste mi odpověď, mnoho-li bych potřeboval; i tak sem tomu porozuměl, že jedví XX čberuóv stačí, za kteréžto žádám a prosím, abyste Johannesovi ráčili psáti po tomto poslu, aby mi je vydal, neb již čas jest takovým dieluom. A také jakož mě VMt řekla opatřiti někakú pomocí s . . . propuštěnie něco platu k těm pústkám k opravení: jestě prosím žádostí pokornú, žě znamenajíc nedostatek muoj, a vidúcě mú v tom pilnost, ráčíte skutek mé prozbě prospěšný okázati, jakžto pán milostivý, pro vašě dlúhé zdravie i štěstie. — Datum Baworow anno ɔc LXI° feria IIII. post Letare.

Kněz Jan, farář v Bavorově, kaplan VMti ɔc.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rožmberka, pánu mému milostivému dd.

Orig. na pap. v Netolickém arch. III. Ka. 41. — (A.)

98.

Jan z Rožmberka žádá purkrabí Jana z Petrovic a vrchního písaře Mikuláše, aby vyhledali z archivu v sakristii list na svobody rodu Rožmberského. — V Praze 8. května 1461.

Jan z Rozmbergka. Purkrabie a Mikuláši milý! Žádáme s pilností přikazujíce, abyste dojdúce do zákristy i pohledali toho listu na naše svobody a vysazenie,

v němžto náš rod královė Čeští prvně po sobě purkrabie, popravce a súdce královstvie činie. Jesti veliký list, a ty jej pak zvláště Mikuláši dobře znáš, jakož nás kněz Jan zpravuje. — Datum Prage feria VI. die S. Stanislai annorum ɔc. LXI.

Také vězte, žeť sě dobře máme, a v našich se věcech nám, Bohu děkujíce milému, dobře vede.

Famosis Johanni de Petrowicz purgravio in Crumpnaw, et Nicolao supremo notario, fidelibus nostris sincere dilectis.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 8R. 2*b*. — (G.)

99.

Purkrabí Krumlovský Jan z Petrovic Petrovi Maxantovi, písaři úřadu Choustnického, o máslo a sýry. — V Krumlově 10. května 1461.

Službu svú vzkazuji, slovutný přieteli milý! A jakož jest před sím páně Mt psala o máslo a o sýry ɔc, aby zjednal, protož milý přieteli teďť posielám schvále Jandu s kárky [sic], ukazatele listu tohoto, po to máslo a po sýry, aby je sem přivezl. Věřímť, že je sem pošleš. Pakli by nezjednal a nekúpil ještě, prosím, aby tu v městě poptal, zdali by co toho mohl kúpiti, a to aby sem poslal, a jemu aby na ten koník obrok dali. — Datum Crumpnaw, dominico post Stanislai, annorum ɔc LXI°.

Jan z Petrovic, purgrabie Crumplovský.

Slovutnému Petrovi Maxantovi, písaři úřadu Chúsnického, přieteli dobrému dd.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 7V. 11*a*. — (G.)

100.

Jan z Petrovic Petrovi Maksantovi o sýru, másle, mléčném, pak o nožíky táborské. — V Krumlově 7. června 1461.

Službu svú vzkazuji, přieteli milý! A věděti ti dávám, žeť jest vytčteno IIII ß sýruov a dva súdce másla, jeden menší a druhý větší. A což tam viece mléčného máš, milý přieteli, schovaj je tam pěkně. Pakli by je mohl sem poslati, všeť jest lép. A prosím tebe milý přieteli, zjednaj mi pět nožíkuov táborských v jedněch nožničkách panenských, neb mi na tom velikú libost okážeš. A což za ně dáš, toť já tobě zase navrátím rád. A teď posielám s mísu zvěřiny. — Datum Crumlov, dominica infra octauas Corporis Christi anno ɔc LXI, a to pozdě jako po tmě.

Jan z Petrovic, purkrabie na Krumlově.

Slovutnému panoši Petrovi Maksantovi, písařovi úřadu Chúsnického, přieteli milému buď dán.

Orig. pap. v kníž arch. Kruml. I. 7V. 11*a*. — (G).

101.

Jan farář Bavorovský Janovi z Rožmberka: prosí o pomoc pro záduší Bavorovské. — V Bavorově 22. října 1461.

Urozený pane, pane muoj milostivý, mú modlitbu VMti vzkazuji. Jakož častá prozsba odte mne k VMti tajná vás nenie, jenž sem častokrát prosil za pomoc milostivú, kderéžto vždy čakám s plnú nadějí od VMti, ještě vždy prosě, abyste ráčili na to zádušie zezřieti okem milostivým a mně pomoc učiniti časnú: jenž já to zádušie opravuje, mnohé sem náklady učinil u VMti naději, i své dědictvie tu vdrobil. A jestliže bych byl v tom od Mti Vaší opuštěn, v brzkém času tehdy bych u veliké byl škodě ostaven. Jenž doufám s plnú nadějí, že mě VMt v tom skutečně nezapomene pro mú nehodnú k VMti modlitbu častú. A teď při tomto listu VMti posielám list kněze biskupa Vratislavského, na kderýžto žádám dobrotivé a milostivé odpovědi. — Datum Baworow feria V. post XI milia virginum anno ꝛc LXI⁰.

Johannes plebanus in Baworow ꝛc.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rožmberka, pánu mému milostivému dd.

Orig. na pap. v Netolickém arch. III. Ka. 45 *l*. — (A.)

102.

Jan z Rožmberka oznamuje Zdeňkovi z Lukavice a Janu Rousovi z Čemin, že kníže Ludvík Bavorský pojede na Pasov přes Házle, a nařizuje, jestliže by do Krumlova přijel, aby byl na zámku uložen a pohostěn. — V Č. Budějovicích 14. února 1462.

Jan z Rozmberga. Zdeňku a Rúse milý! Věděti dáváme, že nás zpravuje Trebeck, kterak kniežě milost kněz Ludvík měl by jeti na Pasov, ale toho nejistí. Protož hned bez meškánie pošlete do Hazel a osaďte, kudy by JMt jela. A jestliže by na Hazel jel, dajte nám vědieti bez meškánie. A když by JMt do Crumplova přijel, pojměte JMt nahoru, ať by nahoře ležal. A také pojmúc starších znamenitějších o druhý stuol, a JMt ctěte tak, jakož na to sluší, a obroku netřeba dávati. A ty Zdeňku s Koňatú aby v úterý ráno přijeli k nám. — Datum Budweis, dominico ipso die Valentini anno ꝛc LXII.

Famosis Zdenkoni de Lukawicz nec non Johanni Rus de Czemin, fidelibus nostris dilectis.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 7 Hγ. 1*b*/2. — (G.)

103.

Jan z Rožmberka purkrabímu Krumlovskému o zvěřinu a o zamýšleném příjezdu krále do Krumlova. — V Č. Budějovicích 15. února 1462.

Jan z Rozmberga. Jene milý, žádámeť s pilností, aby nám zajtra tři polty zvěřiny sem poslal, a k tomu máte-li ještě kterú celú lani nerozebranú, také pošli,

a některý zajiec. — Jakož sme prve Kunratovi o to psali a o královy Mti příjezdu do Krumlova, o tom ještě sme s JMtí nerozmluvili, proto že jakožto zajtra kněze Ludvíka a kněze Albrechta JMt čeká. Než když to přezvieme, toť bez meškánie dáme věděti, na který by den JMt přijeti ráčil. — Datum Budweis feria II. post Valentini anno ꝛc LXII.

Famoso Johanni de Petrovic, burgravio in Crumpnaw, fideli nostro dilecto.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. IIA. 7C. 2. — (G.)

104.

Jan z Rožmberka purkrabímu Janovi z Petrovic o ryby. — V Č. Budějovicích 22. února 1462.

Jan z Rozmberga. Jene milý, žádámeť, aby nám k zajtřie k uobědu XL kapruov a IIII štiky dobré poslal, a k tomu tři srny. — Datum Budweis feria II. ante Mathie, anno Domini ꝛc LXII.

Famoso Johanni de Petrowicz, burgrauio in Crumpnaw, fideli nostro dilecto dd.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. IIA. 7C. 2. — (G.)

105.

Jan z Rožmberka purkrabímu Janovi z Petrovic a nejvyššímu písaři Mikuláši, aby z archivu opis listu věnného nebožky manželky páně vynašli a jemu poslali. — V Č. Budějovicích 23. února 1462.

Jan z Rozmberga. Jene a Mikuláši milí! Žádámeť s pilností, aby nám přiepis listu věnného paní nebožky na Rozmberg, český i německý, sem poslali. Jestliže bychte je nemohli brzo naléznúti, pohledajte v té truhlici, ktež jsú súdy, a ty po tomto poslu pošlete. — Datum Bud. feria III in vigilia S. Mathie apostoli, annorum ꝛc LXII.

Famosis Johanni de Petrowicz in Crumpnaw, nec non Nicolao supremo notario, fidelibus meis dilectis.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 8R. 2b. — (G.)

106.

Jan z Rožmberka Janovi z Petrovic, aby mu poslal 30 kop peněz Velešínských, kapry a štiku. — V Č. Budějovicích 25. února 1462.

Jan z Rozmberga. Jene milý, žádámeť, aby nám, vezmúc XXX ß Velešínských peněz, sem zítra po někom poslal; také zajtra k uobědu pošliť nám I ß kapruov a jednu štiku dobrú. — Datum Budweis feria post festum S. Mathie, annorum dm. ꝛc LXII.

Famoso Johanni de Petrovic, burgrauio in Crumpnaw, fideli nostro dilecto dd.

Orig. pa.p v kníž. arch. Kruml. IIA. 7C. 2. — (G.)

107.

Jan z Rožmberka purkrabímu Janovi z Petrovic o penězích a o stříbře. — V Praze 21. března 1462.

Jan z Rozmberka. Jene milý! žádámeť s pilností, aby z těch peněz, jakož Řehoř přinesl, poslal do Soběslavi III^C ß po Huovuovi [sic], přidada někoho k němu, aby jemu pomohl nésti, pak odtad Habart dále s někým nám sem přinesú. A tiem nedli a pošli, což najspieš móžeš. Takéť žádáme, aby striebra pilni byli, a máte-li jeho co, to nám daj věděti. A nebyl-lis na Zviekově, ale stav se tam. — Datum Prage, dominica Oculi annorum LXII°.

Famoso Johanni, burgravio in Crumlow, fideli nostro dilecto dd.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 7 Gγ. 2. — (G.)

108.

Pavel opat kláštera Vyšebrodského prosí Krumlovského purkrabího, aby jeho lidem z Halašovic při koupi pozemků od pána jeho raden a pomocen byl. — Ve Vyšším Brodě 8. května 1462.

Modlitbu svú věrnú vskazuji, pane purkrabie milý! A jakož jsi ty grunty ohledal tuto středu minulú, kteréž by chtěli a mienie kúpiti moji chudí lidé z Halašovic; prosím tebe, aby jim ráčil raden a pomocen býti ku páně Mti, aby s nimi JMt ráčila milostivě naložiti o ty grunty za penieze. A to miením bohdá na tobě vším dobrým zaslúžiti. I věřímť plně, že to pro mě učiníš. — Datum ex Altovado Sabbato in die Stanislai martyris anno domini ↄc LXII°.

Paulus abbas monasterii Altowadensis.

Urozenému Petrovi Višnic, purkrabí na Crumplově, přietcli mému dobrému d.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 7 Gδ. 24b. — (G.)

109.

Jan z Rožmberka Krumlovskému purkrabí, aby sestře jeho Anežce poslal ryb a varhánky z Menšího Hrádku. — V Třeboni 27. září 1462.

Jan z Roznbergka. Petře milý! Žádámeť, aby panně Anežce dali z Olšinského *) rybníka II čebrů ryb, jeden čebr přeberúce lepších a druhý čebr menších, a dajte jí po tomto poslu věděti, kterýť den bude jmieti s vozem po ně poslati. Takéť jsú varhánky na Malém Hrádku **) v menší komoře o jedněch mieskách a s pozlacenými trúbami. Ty také ku panně Anežce pošli na témže voze, na kterémžť jí rejby [sic] povezú. — Datum Třeboň feria II. ante sancti Wenceslai anno Domini ↄc LXII°.

Famoso Petro Wissnie de Wietrznie, purgrauio in Crumlow, nostro fideli dilecto.

Orig. pap. v kníž. Arch. Kruml. II^A. 7C. 2. — (G.) — *) Rybník Olšina je nynější Dlouhomostský rybník. — **) Malý Hrádek, později Ozdobný Hrádek, v Č. Krumlově. — Lístek ten otištěn též ve Světozoru roč. XXXI. z roku 1897 str. 619.

110.

Jan z Rožmberka píše purkrabímu Krumlovskému, aby přiložili své pečeti k dobré vůli opata Vyšebrodského. — V Hradci (Jindř.?) 11. listopadu 1462.

Jan z Rozmberga. Petře milý! Jestliže by kněz opat Vyšebrodský vašie pečeti požádal k tomu prodaji, jakož jsú vinice v Rakúsiech prodali, k dobré vóli, přiložtež ji s Mikulášem, nebť jsme s ním na tom zuostali. — Datum Hradecz, feria V. ipso die S. Martini anno ɔc LXII°.

Famoso Petro Vyssnye de Wyetrznie, purgravio in Crumpnaw, fideli nostro dilecto.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 3 K*β.* 5*i.* — (G.)

111.

Jan z Rožmberka purkrabímu Petru Višňovi z Větřní o vození vápna na Nový Hrad. — V Třeboni 26. února 1463.

Jan z Rozmberka. Petře milý! Žádámeť s pilností přikazujíce, aby toho vápna pilen byl, kteréž voziti mají na Nový Hrad, a zvláště při mieře. Nemáš-li koho jiného na snad, ale poruč mladému Budákovi, ať by při mieře byl. — Datum Třeboň, sabbato ante Invocavit dominicam anno ɔc LXIII°.

Famoso Petro dicto Vyssnie de Wietrznye, purgravio in Crumpnaw, fideli nostro dilecto detur.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 7K. 2*b.* — (G.)

112.

Jan z Rožmberka nařizuje purkrabímu Petru Višňovi z Větřní a nejvyššímu písaři Mikulášovi, aby mu zaslali listy Předbora se týkající. — V Praze 11. března 1463.

Jan z Rozmberka. Petře a Mikuláši milý! Těch listóv, kteříž sě dotýčí Předbora, buďto dobré vuole nebo majestaty, cožkoli jich jest při tom svazku, kteréž jsme s sebú pro jeho při sem prve vzíli k súdóm, ješto jsú již byly otloženy pro tu smlúvu, kteráž sě jest stala s Předborem, jakož ty Mikuláši o nich vieš, pohlédajíce jie, s pilností v krabici složte a nám sem po Benešovi, listu tohoto ukazateli, hned bez meškánie poslati neprodlévajte, nebť nám jich bude potřebie pro ten póhon, jakož jsme Kovačovské (sic) pohnali. — Datum Prage feria VI ante Gregorii anno ɔc LXIII°.

Famosis Petro dicto Wyssnie purgravio, et Nicolao notario supremo in Crumpnaw, fidelibus nostris dilectis dd.

Poznámka Březanova: „Čečovice pan Jan držel a vysadil." — Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 8R. 2*b.* — (G.)

113.

Jan opat Zlatokorunský purkrabímu (Krumlovskému) o penězích, jež jest Šiestl (v Budějovicích) povinen vydávati. — V Zlaté Koruně (1463—1465).

Pane purkrabie, rač veděti, že list hlavnie Bělíkův svěčí našemu klášteru, a Ssiestl měl knězi opatovi vydávati penieze, a již jest zadržel XXIII ſſ, že ani knězi opatovi ani Bělíkovi chce plniti, a vždy volajě na hlavnie list, neb snad vie, že jej kněz Linhart jmá. Protož i tuučky [tuočky?] činí. I prosím, buďte jemu radni i pomocni, nebť na mé psaní nic nechtie dáti páni Budějovičtí. I také, když penieze Ssiestl položí, hotov sem, jemu kvitanci vydati. — Dán v Koruně.

Kněz Jan opat Svatý Koruny.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 5 BPα. 7c. — (G.)

114.

Purkmistr a rada města Budějovic Petrovi Višňovi z Větřně: touží na Netolické pro zjímání svých lidí. – B. m. (16. ledna) 1464.

Službu naši vzkazujem, slovutný přieteli milý! Vědětiť dáváme, žeť sme své byli na silnici neobyčejné — vedle rozkázánie královy Mti a svolenie všie země i pána tvého a práv našich — vyslali, ty sú nám Netoličští svévolně a bezprávně i proti psaní páně zjímali, ješto nám to divno jest, že sě oni o takový běh neslušný pukusiti smějí. Protož věřímeť, že jim přikážeš, ať naše hned bez úrazu osob i statkuov propustie. A což bude úmysla tvého v tom, to nám daj po tomto poslu věděti. — Datum feria II hora prima noctis anno LXIIII.

Purgmistr a radda města Budějovic.

Slovutnému panoši Petrovi Višňovi z Větřně, purgrabí na Krumlově, přieteli dobrému.

Orig. na pap. v Prachatickém arch. IIC. 5 AP. 8. — Neúplné datum lze pravdě podobně doplniti z následující odpovědi Petra Višně. — (A.)

115.

Petr z Větřně: o zjímání lidí Netolickými. — B. m. 18. ledna (1464).

Službu svú vzkazuji, opatrní přietelé milí! Jakož mi píšete, kterak Netoličtí zjímali vaše, kteréž ste na silnice vyslali vedle svolenie zemského a práv vašich: zdáť mi sě, že ste právě neohledali to svolenie ani práva svá, by na svobodné silnici lidi páně měli lúpiti a bráti, jakož jsú tito vaši, poněvadž k nim se znáte, učinili sú: a protož sami rozomiete, žeť mi se jich propustiti nehodí. Než zdá-li sě vám, chciť je na rukojmě dáti, ačbych koli toho učiniti neměl, jestližeť jest vám k libosti. — Datum feria IIII post Anthoni.

Petr z Větřně.

Orig. na pap. v Prachatickém arch. IIC. 5 AP. 8. — Rok vysvitá z předcházejícího dopisu Budějovických. — (A.)

116.

Jan farář Bavorovský prosí pana Jana z Rožmberka, aby v případu smrti donutil jeho nástupce k zaplacení dluhů stavbou vzešlých. — B. m. 20. ledna 1464.

Modlitbu svú vzkazuji, urozený pane, pane muoj milostivý! Znášěl sem častokrát na VMt, žě sem vstúpil v někdeřé dluhy pro stavenie dvoru farářského v Bavorově, a prosil sem často VMt, jestliže by mne pán Buoh neuchoval v tom sníti, a těch dluhuov nesplatil, aby to na mé duši nezuostalo, ale budúcí farář z toho svrchu po mně zuostalého aby ty dluhy splatil; a VMt k tomu vdy povolila, jakožto pán muoj milostivý, a řkúce: „A kderak by to mělo jinak býti?“ aniž o to se pečuje. Protož, milostivý pane, prosím VMt pro pána Boha a pro mé spasenie, jestližě by mne pán Buoh neuchoval, račte to opatřiti, ať by to splatil budúcí farář, jenž to dále VMti poručníci šířě zpravie, kterémžto svú vuoli pro své dluhé zdravie račte přidati dobrotivú a milostivú. Jenž je psán feria VI. Fabiani et Sebestiani anno ꝛc LXIIII^{0}. Kněz Jan, farář Bavorovský ꝛc.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rožmberka, pánu mému milostivému d. d.

Orig. na pap. v Netolickém arch. III. K*a*. 41. — (A.)

117.

Král Jiří Janovi z Rožmberka: zapovídá dělání nové cesty Zablatskými do Němec. — V Kladště 4. února 1464.

Jiří z božie milosti král Český a markrabě Moravský ꝛc. Urozený věrný milý! Srozuměli sme, že by Zablatští počeli někakú novú cestu přes les do Němec dělati; divíme se tomu, že oni bez našeho vědomie pokúšili sú se o to, vědúce, kterak všie země svolením častokrát jest to ohlašováno, aby silnice a stezky od staradávna vysazené šly a nových aby děláno nebylo. Protož žádáme od tebe, aby jim toho nedopúštěl, neb taková cesta byla by našim městóm a tak i nám i jiným mnohým ke škodě. A poněvadž sú za několiko předkuov našich, králuov Českých, se o to nepokúšili, nechcem, byť již tu novinu nám i jiným ke škodě začínali. Také knězi biskupovu úředníku Wolkmarovi též sme psali, aby jim toho nedopúštěl, a s knězem biskupem také sami o to mluviti chcem. Dán v Kladště v sobotu po svatém Blažeji, královstvie našeho leta šestého. Ad mandatum domini regis.

Urozenému Janovi z Rozenberga, věrnému našemu milému.

Orig. (lit. clausa) na pap. ve Vimperském arch. II^{D}. 4 L*a*. 2 *a*. — (A.)

118.

Jan z Rožmberka kvituje Pavla šafáře z 25 zl. rýnských. — Na Krumlově 10. února 1464.

My Jan z Rozmberka známo činíme tiemto listem, že nám dal Pavel šafář XXV zlatých rýnských, kteréžto zlaté přijal jest od něho Sigmund Kužel k ruce

naší, pak my quittujem a prázdna činíme nadepsaného Pavla mocí listu tohoto. — Datum Krumlow feria VI. ante S. Valentini, anno ꝛc LXIIII-to.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 7 Gγ. 2. — (G.)

119.

Obec Homoly předkládá Janovi z Rožmberka svědectví lidí z Homol, že tam vždy bývala jedna sladovna a krčma. — V Homolách 10. února 1464.

Urozený pane, pane náš milostivý! VMti lidé z Homol, obec té vsi tyto lidi staré napsány teď dáváme, kterak sami ústně také znají a znáti chtie i za to také zpraviti, bude-li toho potřebie, že u nás v Homolách vždycky od starodávna jedna sladovna a jedna krčma byla bez přiekazy, a nikdy nám nenie na tom překáženo, jakož nynie počeli jsú překážeti a škoditi měšťané Budějovští. Item já Petr Khoyzer pomním, když pan starý pán Jindřich z Rozmberka před Budějovici ležel, a pomním dobře od osmdesáti let; a já Fencl Snobl i já Mates Snobl pomníme také, kdy pán starý před Budějovici ležel, a pomníme také každý z nás dobře od osmdesáti let; a já Toman Snobl pomním od šedesáti let; a já Mates starý rychtář pomním od šedesáti let; a já Hanuš rychtář nynější pomním od padesáti let, a všichni my svrchu psaní svědci pomníme každý od svých let, jakož svrchu psáno jest. A dobře jest nám to svědomo, že ta sladovna, jakož nynie Toman Snobl drží, vždycky ustavně tu v Homolách byla jest od staradávna za jeho děda i za jeho otce i za něho samého, a sobě i lidem v ní slady dělali bez přiekazy. A jedna krčma také tu vždycky od staradávna byla jest. A ktož jest rychtářem tu byl, ten jest vždy šenkoval bez přiekazy. Pakli kdy rychtář nešenkoval, ale jeden z súseduov tu chvíli miesto něho vždy šenkoval a pokrčemné dával, a tak že jedna krčma tu v Homolách vždy ustavně byla jest od staradávna i také sladovna jedna. A nepomníme nikdy, aniž jsme kdy slýchali od svých děduov a otcuov a od jiných starých lidí, předkuov našich, ješto sě tiem tu také živili, by kdy nám na tom překáženo bylo a toho bráněno bylo od měšťan Budějovských a od jich předkuov, jakož nynie teprv nám počeli jsú překážeti a brániti i škoditi, ješto toho prve jich předci nikdy nečinili jsú, ani sě o to kdy pokúšeli. A za toť bychme chtěli my svrchupsaní svědci i každý z nás zpraviti a přisieci, bude-li toho potřebie, že jinak nenie než tak u pravé pravdě, jakož sme teď již pověděli a napsali. A pro dalšie těch věcí svědomie my všichni svrchupsaní svědci i lidé a obec všecka z Homol prosili jsme všickni z jednostajnie vuole slovutných panoší Bohunka Žibřida z Mostkuov, Oldřicha Drochovce z Planie, Bernharta Talafúsa z Tyrnštejnu seděním v Pořieči, a Petra Svatomíra z Milíkovic, kteřížto tu byli sami osobně a naše svědomie svrchupsané slyšeli jsú, aby své pečeti k tomuto našemu svědomie svrchupsanému přitiskli pro paměť budúcí.

A my již svrchujmenovaní Buhuněk Žibřid z Mostkuov, Oldřich Drochovec z Plánie, Bernhart Talafús z Tyrnstejnu a Petr Svatomír z Milíkovic byli jsme při tom všichni spolu osobně a lidí svrchupsaných svědomie a znánie jich slyšeli sme ústně tak, jakož svrchu psáno stojí. A ku prosbě jich toho pro další pamět budúcí, což svrchu psáno jest, své pečeti vlastnie s naším dobrým vědomím i plným přiznáním dali jsme a kázali přitisknúti k tomuto listu a svědomie dobrovolně, sobě i našim budúcím bez škody. Jenž jest dáno a psáno v Homolách, leta od narozenie Syna Božieho tisícieho čtyr stého šedesátého čtvrtého, ten pátek po svaté panně Dorotě.

Přitištěno 5 pečetí v černém vosku.— Na rubu: Svědomie lidí z Homol. — Orig. pap. v kníž. archivu Kruml. I. 5 BP*a*. 7*b*. — (G.)

120.

Sepsání škod, které učinili Budějovičtí pychem svým ve vsích Kamenném Újezdě, v Plavě, v Boršově, v Homolách, v Planých Českých a ve Vidově. — B. m. (10. února) 1464.

Rozkázání urozeného pána, pana Jana z Rozmberka, pána našeho milostivého. Já Bohuněk Žibřid z Mostkuov, Oldrich Drochovec z Planie, Bernhart Talafús z Tyrnštajnu a Petr Svatomír z Milíkovic, vysláni jsúce od JMti, byli sme spolu v těchto vsech dolepsaných a ty škody pilně ohledali a opatřili, i od lidí zpraveni sme, kterak jsú páně lidem Budějičští učinili. A ty škody sme pilně sepsali a znamenali vedle našeho ohledánie i také vedle jich lidí zprávy, jakož teď dole psány stojie.

V e v s i Ú j e z d ě. Item rychtáři starému zbili šest hrncuov pivních. Item Mackovi ssekali koryto za padesát grošuov a slady rosypali a ssuli, i s prstí smiesili, dvuoje necky, dva korce a čtvrtni na kusy zbili, ozd všecken rozbořili a zlámali i ssekali a pecku v uozdu vykopali, a dvanáct les ssekali. Item Martinovi Vlčkovi ozd všecken rozkopali, i pecku v uozdu rozbořili a dvanáct les ssekali a zlámali, a dobytek, koně i krávy tam pustili, ješto mu velikú škodu na sladiech udělali, a dvéře z podvoje vyvazili a vyvalili, dobývajíc sě tam.

V e v s i v P l a v ě. Item na dvoře opatově ozd všecken ssekali a zlámali, a ozdovú pecku rozkopali a les dvanádct ssekali, a káď miesní také ssekali. A k tomu komoru vylomivše, vzali v ní sýr a pecen chleba. Item rychtáři káď ssekali miesní a osm hrncuov pivných zbili. Item Martinovi koryto a káď ssekali a ozdovú pec rozbořili. Item Řehořovi káď ssekali miesní a obilé rozsypali z nie, a zkazili celý slad. Item mlynáři káď ssekali miesní. Item Vaňkovi káď ssekali a obilé z nie rozsypali, a všecko zkazili, a ozd jemu všecken rozbořili a zlámali i ssekali. Item Janovi tudiež káď jemu ssekali miesní. Item Peckovi ozd všecken rozkopali a rozbořili a dvanádct les ssekali. Item Janovi Stoklasovi osm hrncuov pivních zbili a komoru vylámavše, káď a sud pivný ssekali.

V Boršově, tu jest kostel a fara. Item Mikulášovi ozd všecken rozkopali a rozbořili, a osm les ssekali, a káď miesní a kopyta ševcovská také ssekali. Item Vítkovi káď miesní ssekali. Item Petrovi rychtáři také káď miesní ssekali. Item Janovi Břeskému také káď miesní ssekali, item vdově ozd všecken zsekali a zlámali i rozmetali, a pecku v uozdu rozkopali a šestnádct les ssekali, a k tomu pivné hrnce zbili a zlámali.

Ve vsi v Homolách. Item Tomanovi Snoblovi ozd všecken na kusy rozbořili, a pecku v uozdu rozkopali a dvanádct les ssekali. Item Zíkovi Ryedlovi ozd všecken a pecku v uozdu rozbořili a rozkopali, a šest les ssekali. Item Hanušovi rychtáři ozd také všecken a pecku v uozdu rozbořili a rozkopali a dvanádct les ssekali, a sud pivný prázdný ssekali a hrnce v jistbě u ohně zbili.

Ve vsi v Planých Českých. Item Jakšovi Khondlovi ozd všecken rozbořili a zlámali a čtrnádct les ssekali, a pecku v uozdu rozkopali a pec ozdovú počeli lámati. Od toho je odprosil. A dvě dieře v ponebí, kdež ozd byl, prorabali. Item Temlovi ozd všecken rozbořili a pec ozdovú i pecku v uozdu rozkopali, a káď velikú, v kteréž slady močil, všecku ssekali, a pěť hrncuov pivních zbili a dvanáct les ssekali, a hřebla a lopaty, ješto jimi slady přehraboval a přesypoval, ssekali, a vrata, dobývajíce sě do dvora, ssekali a jeho synovi stav tkadlcový ssekali. Item Fenclovi Rudnarovi káď velikú, ješto v ní slady močil, ssekali, a dvanáct les zlámali a ssekali a pec ozdovú i pecku malú v uozdu a ozd všecken rozbořili a rozkopali, a lopatu mu zlámali a rozbili. Item Fenclovi Tkadlci dvě kádi koželuhské ssekali. Jednu káď pivní také ssekali. Item Petrmanovi káď velikú, jako v ní slady močil, ssekali, a pec ozdovú i pecku malú v uozdu a k tomu ozd všecken rozbořili a rozkopali a dvanáct les ssekali.

Ve vsi u Vidově. Item mlynáři káď ssekali miesní. Item Zíkovi rybákovi dvéře počevše sekati, potom je sochorem vyvazili, v sudech pivo osekali po puoldruhém varu, a mláto ve dvú kádí též po puoldruhém varu ssekali a rosypali, přiezi na motovidlech ssekali, tyče s háky a orudie rybařské všecko ssekali, ženu zbili a o zeď jí tlúkli a strkali a jej samého muže ranili, pět kádí dobrých bracích a šestú káď miesní a dva sudy pivná prázdná, všecko to zbili a ssekali, a konve i rozličné věci v komoře rozmetali, a vzali dva pecny chleba a tři vědra piva vynesli s sebú prýč i s vědry. I milostivý pane VMti, jakožto pánu svému milostivému já Machna Tožicová z Vidova túžím a žaluji na Budějovské, kterak se mně veliká hanba a škoda mým lidem zde u Vidově od nich stala, učinivše jim již škodu velikú, jakož teď vidíte. I přijel rychtář Pryndl ke dvoru mému, a sám sobě dvuor odevřel a vjel do dvora mého s Tochem konšelem a Jílkem i jinými svými pomocníky a ještě s biřicem k mé větčí hanbě s napatými samostřiely před most k tvrzi a volaje rychtář na mě takto řka: „Hoj hoj, doma-lis?“ A já tu chvíli uzřím [?]. I die takto: „Milá

paní kmotra, neměj nám za zlé, cožt sme učinili, toť jsú nám naši páni Budějovští rozkázali.“ I řekla sem jim: „Nikdy sem té naděje neměla do Budějovických ani do vás, by mi sě taková hanba a škoda mým lidem od vás měla státi. Chciť toho na Budějovicské a na vás králově Mti túžiti a žalovati i každému dobrému, cožť mi sě jest od vás stalo, takový kwalt a moc, ješto mi sě jest to ani náměstkóm a předkuom mým nikdy nedálo.“ A on vece: „Žaluj, komuž chceš,“ i jel s tiem ven ze dvora. I protož milostivý pane VMti věřím jakožto pánu svému milostivému, že VMti takového pychu a běhu neslušného a hanebného, kterýžto mi sě jest stal, líto a žel bude.

Přitištěny 4 pečeti v černém vosku. — Na rubu: Škody lidem učiněné. — Orig. na pap. v kníž. arch. Kruml. I. 5 BP. 7*b*. — (G.)

121.

Obce České Plané předkládá Janu z Rožmberka svědectví starých lidí o tom, že v Planých od starodávna byly sladovny a krčmy, v nichž slady dělali, piva vařili pro sebe a na prodej. — V Planých Českých 10. února 1464.

Urozený pane, pane náš milostivý! Vašie Mti lidé z Planých Českých, obec všecka té vsi tyto lidi staré napsané teď dáváme, kterak sami ústně také znají a znáti chtie, i za to také zpraviti, bude-li toho potřebie, že u nás v Planých vždycky od staradávna byly sladovny a krčmy bez překazy, a nikdy nenie nám v tom překážieno, jakož nynie počeli jsú překážeti a škoditi měštěné Budějovští.

Item já Erhart, starý rychtář, pomním dobrým rozumem od šedesáti let, a já Teml pomním také dobře od šedesáti let, a já Fencl Rudnar pomním také dobře od šedesáti let, a já Petr Man pomním od padesáti let, a já Hoyadl z Dobčic byl sem za svých let mladých pacholkem u Planých u Jakše starého rychtáře, a u Fencle drahně let, a pomním již dobře od šedesáti let dobrým rozumem, a já Martin mlynář řečený Božek pomním dobře od pěti a od třidcát let, a my všichni svrchupsaní svědci pomníme každý od svých let, jakož svrchu psáno jest. A jest nám to dobře svědomo, že tu v Planých vždycky bez překazy starodávnie čtyři sladovny byly jsú, ješto v nich slady sobě i lidem dělali. A zvláště jedna sladovna z těch byla jest valná, kterúžto starý Čondl držel a vždy ustavně v ní slady sobě i lidem z peněz dělal, i na prodaj ven z země vozil. I také doma piva vařil, stará i mladá a šenkoval, i také ven do Němec vozil, a zasě suol přivozoval a dále do Budějovic vozil. A jiní také dělali jsú slady a piva vařili a šenkovali, i také piva přívozná šenkovali jsú a pokrčemné dávali, a na pivo z Budějovic k nám chodili jsú. A nikdy tu na tom nenie nám překáženo, jakož nynie teprv měšťané Budějovští počeli jsú překážeti a škoditi, ješto toho jich předkové nikdy nečinili jsú, ani sě o to pokúšeli. A jakž jsme k dobrému rozumu přišli, nepomníme toho, aniž jsme kdy slýchali od svých

děduov a otcuov, ani od jiných starých lidí, předkuov našich, ješto jsú sě tiem také tu živili, by jim prve aneb nám na tom překáženo bylo, jakož nynie překazili jsú a uškodili. A toť bychme chtěli my svrchupsaní svědci všichni i každý z nás zpraviti a přisieci, bude-li toho potřebie, že je to tak v pravdě, jakož jsme teď již pověděli a napsali. A pro dalšie těch věcí svědomie my všichni svrchupsaní svědci i lidé a obec všecka z Planých Českých prosili sme všichni z jednostajné vuole slovutných panoší Bohuňka Žibřida z Mostkuov, Oldřicha Drochovce z Plánie, Bernharta Talafúsa z Tyrnšteinu seděním v Pořiečí, a Petra Svatomíra z Milíkovic, kteřížto sami osobně při tom byli jsú a naše svědomie slyšeli jsú, aby své pečeti k tomuto listu a našemu svědomie svrchupsaném[u] přitiskli pro pamět budúcí. A my již svrchujmenovaní Bohuněk Žibřid z Mostkuov, Oldřich Drochovec z Plánie, Bernhart Talafús z Tyrnšteinu a Petr Svatomír z Milíkovic byli jsme při tom všichni spolu osobně, a lidí svrchupsaných svědomie a znánie jich slyšeli sme ústně tak, jakož svrchu psáno stojí. A ku prosbě jich toho pro další pamět budúcí, což svrchupsáno jest, své pečeti vlastnie s naším dobrým svědomím i plným přiznáním dali sme a kázali přitisknúti k tomuto listu na svědomie dobrovolně, sobě i našim budúcím bez škody. Jenž jest dáno a psáno v Planých Českých leta od narozenie Syna Božieho tisícieho, čtyřstého šedesátého čtvrtého, ten pátek po svaté panně Dorotě.

Přitištěno 5 pečetí v černém vosku. — Na rubu: Svědomie z Planých Českých. — Orig. pap. v kníž. archivu Kruml. I. 5 BP*a*. 7*b*. — (G.)

122.

Opat a konvent kláštera Vyšebrodského žalují na Budějovické, že lidem jejich v Plavě velikou škodu učinili, nedadouce jim sladů dělati a zapověděvše rychtáři držení krčmy. I uvádějí svědectví starých lidí o sladovnách a krčmách v Plavě a v Boršově. — Bez místa 10. února 1464.

Urozený pane, pane náš milostivý! Kněz opat kláštera Vyšebrodského i vešken konvent tudiež Vašie Mti túžíme a žalujeme na Budějovské, kterak jsú lidem našim u Plavě velikú škodu učinili, nedadúce jim sladuov tu dělati a rychtáři tu našemu zapověděvše, aby viece krčmy neměl a nešenkoval, ješto tu lidé naši vždy od starodávna bez přiekazy těch obchoduov a živností užívali jsú, a nikdy na tom prve jim nepřekáželi jsú, jakož toho teď VMti lidi staré popsány dáváme svědomé, kterak sami ústně znají a za to zpraviti chtie, že jinak nenie. A také ta ves s krčmú od vašich předkuov jest nadána a od krále Ottakara potvrzena. Od kteréžto krčmy od staradávna vždy dávali a dávají sedmnácte grošuov, jakožto pak máme v svých starých registrách, i tudiež také v Boršově, kdežto jest kostel a fara, pokrčemné od staradávna v registřiech jmáme od puoldruhého sta let, jakož tomu všemu v svědomí těchto starých lidí dolepsaných šíře porozumiete VMt.

Item já Mikuláš, starý rychtář z Újezda řečený Klváček, pomním dobře od osmdesáti let, a já Jan Kozlík v Újezdě rodilý pomním od šedesáti pěti let dobře,

a já Jíra Kotlík z Újezda rodilý u Plavě pomním dobře od XLV let, a jměl sem otce u Plavě jménem Jechu, ten sobě již počítal dobře na XC let. A já Jan řečený Lhotka, rodilý ve Lhotce, pomním dobře od padesáti let, a já Kuba řečený Velek z Plava tu rodilý pomním dobrým rozumem dobře od osmdesáti let, a pomním, když pan starý pán Jindřich z Rozmberka dobré paměti před Budějovici ležel. A já Václav rychtář z Plava také pomním dobře od osmdesáti let, a pomním také, když pán starý před Budějovici ležel. A já Matěj Liška z Plava, tu rodilý, pomním dobře od šedesáti let. A všem nám svrchupsaným svědkóm svědomo jest, a to dobře všichni v paměti jmáme každý od svých let, jakož svrchu psáno jest, a nikdy nepomníme, aniž jsmy kdy slýchali od svých děduov a otcuov, ani od jiných starých lidí zejména a Jechy z Plava, jenž sobě také počítal na devadesáte let, neslýchali jsme nikdy od něho ani od jiných starých lidí, předkuov našich, by kdy tu v Plavě překáženo bylo od Budějovských, jakož nynie počeli jsú překážeti a škoditi. A [když] sme k dobrému rozumu přišli my svrchupsaní svědci, vždycky pamatujem, že jsú tu v Plavě slady dělali a pivo také vařili a šenkovali bez přiekazy, a pokrčemné svým pánóm vždy dávali. A žádný jim v tom nikdy nepřekážel. A za to bychme chtěli my svrchupsaní svědci všichni, každý z nás, bude-li toho potřebie, chutně a směle zpraviti, že jinak nenie beze lsti, než tak v pravé pravdě, jakož jsme již teď pověděli a napsali.

Svědomie lidí Boršovských. Item já Jan Chrták, rodilý u Vrabči, pomním dobrým rozumem od osmdesáti let a také pomním, když pan starý pán Jindřich z Rozmberka dobré paměti, děd těchto pánóv, před Budějovici ležel; a já Bicek z Boršova pomním od padesáti let, a já Jan Březský pomním také od padesáti let, a já Petr rychtář z Boršova pomním od čtyřidcát let, i také já Bernášek odtudž pomním také dobře od čtyřidcát let. A my všichni svrchupsaní svědci to pomníme a dobře v paměti mámy, že jsme vždy slýchali od starých našich předkuov, ješto nám pravili, že tu v Boršově od starodávna vždy dvě sladovně a dvě krčmě byly jsú bez přiekazy, a že vždy sami sobě k své potřebě slady děla[li] jsú v nich, i také že oni staří lidé předkové naši vždy piva tu vařili jsú a šenkovali ved (sic) dvú krčmú při tom Božiem domu od starodávna bez přiekazy. A pokrčemné vždy od starodávna pánóm svým, knězi opatovi a kněžím do kláštera do Vyššieho Brodu, dávali jsú. A nikdy sme od nich neslýchali, by kdy jim bráněno bylo a překážieno na tom od měšťan Budějovských, jakož nynie nám teprv počeli sú překážeti a škoditi, ješto jich předkové nikdy nečinili a nebránili, aniž se kdy o to pokúšeli. A za toť bychme chtěli také my svrchupsaní svědci všichni a každý z nás, bude-li toho potřebie, zpraviti i přisieci, že jinak nenie než tak u pravdě, jakož jsme ted již pověděli a napsali. A pro dalšie těch věcí svědomie my všichni svrchupsaní a lidé i obec všecka z Plava i z Boršova prosili sme všickni slovutných panoší

Bohunka Žibřida z Mostkuov, Oldřicha Drochovce z Plánie, Bernharta Talafúsa z Tyrnštainu seděním v Pořiečí, a Petra Svatomíra z Milíkovic, kteřížto sami osobně při tom byli jsú a naše svědomie svrchupsané z Plava i z Boršova slyšeli jsú, aby své pečeti k tomuto listu a našemu svědomí svrchupsaném[u] přitiskli pro pamět budúcí. A my již svrchu jmenovaní a psaní Bohuněk Žibřid z Mostkuov, Oldřich Drochovec z Plánie, Bernhart Talafús z Tyrnštainu a Petr Svatomír z Milíkovic byli jsme při tom všichni spolu osobně, a lidí svrchupsaných svědomie a znánie jich obojích slyšali sme ústně tak, jakož svrchu psáno stojí. A ku prosbě jich obojích toho pro další pamět budúcí, což svrchu psáno jest, své pečeti vlastnie s naším dobrým vědomím i plným přiznáním dali jsme a kázali přitisknúti k tomuto listu a svědomí svrchupsaném[u] dobrovolně, sobě i našim budúcím bez škody. Jenž jest dán a psán léta od narozenie Syna Božieho tisícieho čtyřstého šedesátého čvrtého, ten pátek po svaté panně Dorotě.

Přitisknuty čtyři pečeti. — Na rubu: Svědomie Plavských a Boršovských spolu. — Orig. pap. v kniž. archivu Kruml. I. 5 BPα. 7*b*. — (G.)

123.

Staří lidé z Doudleb, ze Stráňan, Střížova a z Borovnice svědčí, že vždy v Plavě slady dělali, pivo vařili a prodávali bez překážky od Budějovických. — Bez místa (10. února) 1464.

Item já Mikuláš rychtář Pass z Dúdleb pomním dobře od osmdesáte let dobrým rozumem; a já Pavel Trs z Dúdleb také pomním dobře od osmdesáti let dobrým rozumem, a já Václav Krčma rodilý v Dúdlebech také pomním od osmdesáti let dobrým rozumem; a já Václav řečený Van, v Dúdlebech rodilý, také pomním od šedesáti let dobrým rozumem; a já Šiman z Stráněn také pomním od osmdesáti let dobrým rozumem, a já Matěj řečený Šetřitina, rodilý v Střiežově, pomním od osmdesáti let; a já Jan Kahúnek, také v Střiežově rodilý, pomním také od sedmdesáti let dobrým svědomím; a já Sigmund z Borovnice, rodilý v Újezdě, pomním také od sedmdesáti let dobrým rozumem, a já Kozka z Borovnice pomním dobrým rozumem od sedmdesáti let; a já Procop z Dúdleb tu rodilý pomním dobrým rozumem od sedmdesáti let; a já Petr Liprant tak řečený pomním dobrým rozumem od padesáti let. A všem nám svrchupsaným svědkuom svědomo jest a to dobře všickni v paměti máme každý od svých let, jakož svrchu psáno jest, a nikdy nepomníme, ani kdy sme slýchali od svých děduov a otcuov ani od jiných starých lidí, by kdy tu v Plavě překáželi Budějovští, jakož nynie počeli jsú překážeti a škoditi; jakž sme k dobrému rozumu přišli, my svrchupsaní svědci vdycky pamatujem, že jsú tu v Plavě slady dělali a pivo také vařili i šenkovali bez přiekazy, a pokrčemné svým pánuom vždy dávali. A žádný jim v tom nikdy nepřěkážel. A za to bychme chtěli my svrchupsaní svědci každý z nás, bude-li toho potřebie, chutně a směle zpraviti,

že jinak nenie než tak u pravé pravdě, jako sme teď již pověděli. A pro dalšie těch věcí svědomie my všichni svrchupsaní svědci prosili jsme slovutných panoší Oldřicha Drochovce z Plánie a Jindřicha Svatomíra z Milíkovic, kteřížto sami osobně při tom byli jsú a našie svědomie svrchupsané slyšeli jsú, aby své pečeti k tomuto listu a našemu svědomí svrchupsaném přitiskli pro paměť budúcí, sobě a svým budúcím bez škody. Dán jest a psán léta od narozenie Syna Božieho M°CCCC°LXIIII°.

Přitisknuty dvě pečeti v černém vosku. — Orig. pap. v kníž. archivu Kruml. I. 5 BP*α* *7b.* — (G.)

124.

Obec Kamenný Újezd žaluje u pana Jana z Rožmberka na měšťany Budějovické, že ozbrojeni přijevše do Újezda, tu některým násilí a škody učinili a jim živnosti starodávné hostinskou a sladovnickou zapovídají, pravíce, že by z Budějovic do Újezda míle nebyla. I uvádějí Újezdští vylíčení dosavádních poměrů, o měření míle, o vzniku Újezda ze dvou vsí Česňovic a Libského, též ověřené svědectví starých lidí, že v Újezdě jsou domy hostinské a sladovny a že tam i některá řemesla usazena jsou. — V Kamenném Újezdě 10. února 1464.

Urozený pane, pane náš milostivý! K VMti jakožto ku pánu našemu milostivému VMti lidé poddaní i všecka obec Újezská té vsi utiekáme se a žalujeme na měšťany Budějovské, kterak jsú k nám do Újezda přijevše, jiezdní i pěší, Pryndl rychtář s svými pomocníky s samostřiely napatými a za pavazami, zbraní dospělú nám v domiech našich některým z súseduov našich kvalt a škodu velikú učinili jsú, a zbili nám a ztlúkli některým hrnce, kádi, koryta, ozdy a jiné orudie, praviece, že by míle k nám od nich nebyla, a zbraňujíce nám toho, abychom svých obchoduov a živností těch, kteréž jsme vždy prve od starodávna za starých pánuov z Maškovce měli, abychom jich viece nevedli a nemievali. A nikdy jsú nám prve na tom nepřekáželi, jakož nynie překazili jsú a škodu velikú učinili sú.

Protož, milostivý pane, teď VMti z sebe lidi staré tu rodilé i také odjinud staré lidi jmenujeme a napsány dáváme svědomé, jenž sami ústně znají a znáti chtie i za to zpraviti z nich každý, bude-li toho potřebie, kterak jsú toho svědomi a zpraveni úplně od svých starších a mnohokrát, že jsú slýchali od nich, že jest míle pravá odměřena z Budějovic Starého města od kostela svatého Prokopa k kostelu našemu Újezdskému a ještě pod kostel po někaký kámen pravý mezní proti zahradě fařářově. Jsúť tito lidé toho svědomi:

Item já Mikuláš řečený Klváček, tu rodilý v Újezdě, byl jsem tu čtyřidceti pěti let ustavně rychtářem, a pomním dobrým rozumem od osmdesáti let: a já Jan Kozlík také tu rodilý pomním dobře od šedesáti pěti let, a byl jest mój otec nebožtík Václav Kozlík za pánuov starých z Maškovce rychtářem tu v Újezdě za nich mnoho let; a já Vácha povrazník, syn starého povrazníka, také tu rodilý, pomním od padesáti let a viece; a já Ondra Šponnar, syn starého Šponnara také tu rodilý, pomním také od padesáti let a viece; i já také Pavel Macek starý tak

řečený, jakž jsem sě tu v Újezdě přiženil a osadil, jest tomu padesáte let již nynie úplně; a všichni my svrchupsaní svědci to dobře v paměti jmáme každý od svých let, jakož svrchupsáno jest, a jsme toho dobře zpraveni a slýchali sme od otcuov svých mnohokráte rozprávějíce i od jiných starých lidí náměstkuov a předkuov našich těchto dolepsaných, totiž od Václava Kozlíka, od Jendlíka, od Hladkého, od Pražáka, od Sswaška, od Budiče, od Cunrata, od starého Šponnara, od Cvrlíka starého tkadlce, od Hanzle starého masaře, od Jana Pancieře, od Pidrnáka, od Přibce, od Blažty starého, od Kuběnáře starého, od povrazníka starého a od Hanzlíka kostelníka starého. Kteřížto lidé všichni byli jsú již velmi staří, ješto z nich mnozí pro starost jedvy o huolkách chodili.

A takto jsme od nich slýchali a zpraveni, že někdy starý pán Briim z Maškovce,*) kterýžto jest byl rytieřem, když jest chtěl kostel v Újezdě dělati a tvrz tu stavěti, že je hned nechtěl kostela dáti počieti založiti ani té tvrze stavěti, lečby prve věděl jistě, že by pravá míle byla měřena od Budějovic. A když jest byla míle odměřena od kostela svatého Prokopa z Starého města Budějického, tehdy že je přikázal, že jsú jich otcové a předci náměstkové jich museli k založení toho kostela kámen nésti i s svými ženami a s dětmi, kteřížto jediné pro starost a pro mladost mohli nésti, museli k tomu všichni přinésti pro pamět budúcí. A že i oni sami někteří z nich z těch starých lidí, kteříž jsú toho byli zastali, museli k tomu také kámen nésti. A jestliže by byla míle sem dále mimo to miesto, kdež jest kostel ustaven, vysáhla, že je chtěl kostel sem dále byl za Újezd někde postaviti. A tak praviece a dále nás zpravujíce ti staří lidé, že by prve byle dvě vsi. Jedna slula Česňovice, kteráž byla blíže k Maškovci, kdežto ještě vždy tu dědiny slovú Česňovické, a druhá ves slula Libský, kterážto byla nad Plavničkú, kdežto ještě vždy ten vršek a chrast také slove Libský; a tě dvě vsi že jsú svedeny a přivedeny a spojeny sem na toto miesto, a tomu všemu že jest přezděno Újezd. A také slýchali sme od nich vždy od těch starých lidí, i já Mikuláš Klváček a Jan Kozlík svrchu psaný sami toho ještě pamatujeme také, že páni staří z Maškovce tú cestú u Maškovce k Budějicóm a od Budějovic žádnému s vozem nedali jiezditi, kromě jedné pěším a jiezdným. O to jsú bili a zabíjeli. Museli jsú všichni na Újezd pravú silnici jězditi. A před námi za těch starých lidí (slýchali sme od nich) že i bývalo tu několik domuov hostinských, i za našich let ještě pomníme tu tři domy hostinské, ježto v nich hosti chovali. A také od svých starších slýchali sme i za nás Mikuláše Klváčka a Jana Kozlíka pomníme ještě, že tu bývalo na čtrnecítma krčem a domuov, ješto v nich pivo šenkovali, a pět sladoven, ješto slady v nich dělali. A vždy je pokrčemné dáváno bylo na Maškovec, dokudž byl nerozbořen, a potom vždy do

*) O hradě Maškovci a o vládykovi Brumovi z Újezda aneb z Maškovce (1370—1401) viz Sedláčkovy Hrady III. 83, 84.

Krumlova. A od každého varu, kdož je svařil a šenkoval, by všecken aneb jeden sud toho varu vydal, tehdy vždy dáváno bylo po groši. A kdož od súseda překúpil a šenkoval, od každého sudu dáváno po dvú peniezí. A také slýchali sme od těch starých lidí, že jsú tu v Újezdě za nich před námi vždy ustavně bývali řezníci, krajčí, ševci, tkadlci, hrnčieři, povrazníci i kováři. I za našich let byli jsú také vždy ustavně i jsú ještě. A nikdy za žádných starých pánuov Maškovských. ani po nich za urozeného pána pana Oldřicha z Rozmberka, pána našeho milostivého dobré paměti, nenie nám tu v Újezdě nikdy překážieno od měšťan Budějovských, jakož nynie teprv počeli jsú překážeti a škoditi, ješto toho jich předci nikdy nečinili jsú, ani sě o to kdy pokúšeli. A toto svědomie a znánie těch starých lidí tuto popsaných i naši paměť, také pověděnie za našich let, cožť jest nám svědomo, my svrchupsaní svědci muožem chutně a směle všichni neb každý z nás zvláště, bude-li toho potřebie, za to zpraviti, že je to tak u pravé pravdě beze lsti, jakož již svrchu pověděli sme a sepsali.

Item viece já Mikuláš Klváček svrchupsaný to pomním a v paměti dobře jmám, když jsem býval v Budějevicích, že jsem od nějakého starého rychtáře hluchého Budějickébo a od Matěje starého Pieseckého měštěnína tudiež slýchal z jich úst nejednú ale několikrát, že nám v Újezdě nemají aniž mohú překážeti, praviece, že vědie, že jest míle pravá měřena k nám, a řkúce viece, „však známe to, žeť jsú Maškovští svobody starodávnie vysadili, ješto vám tu v Újezdě překážeti nemuožem;“ a za toť bych já také chtěl zpraviti, bylo-li by toho potřebie, že jsem to tak od nich slýchal z jich úst věrně, jakož jsem teď již pověděl.

Item Petr rychtář nynější v Újezdě, Charpa a Brkal vyznáváme také, že to v paměti dobře jmáme a při tom osobně byli sme. A již tomu viece než dvaceti let jest, když jest nebožtík Hanzlík, kostelník starý v Újezdě svrchupsaný, kterýžto člověk již byl velmi starý, knězi Mikulášovi starému faráři Újezdskému a nám i jiným lidem mnohým, kteříž jsú při tom byli, ukazoval ten kámen pravý mezný na cestě, pravé silnici za kostelem proti zahradě farářově, abychme to měli v paměti u budúcích časiech, a řka: „přišlo-li by kdy k tomu, a toho potřebie bylo, což teď ode mne vidíte a slyšíte, (tluka sekerkú v ten kámen a řka): jsemť toho dobře svědom a chtě[l] bych za to zpraviti. I vy také muožete za to zpraviti, nebojiece sě žádného, nebť jest toto pravá míle měřena od Budějovic po tento kámen.“ A to my svrchupsaní Petr Charpa a Brkal chcem a muožem to dobře také učiniti a zpraviti, bude-li toho potřebie, tak což jsme od něho tu viděli a slyšeli, jakož sme teď již napsali a pověděli věrně beze lsti.

Item já Kuba Velek z Plava, tu rodilý, pomním, když pan starý pán Jindřich z Rozmberku dobré paměti před Budějici ležel, a pomním dobrým rozumem od osmdesáti let; a já Václav rychtář z Plava také pomním, když pán starý před Bu-

dějici ležel, a pomním také dobře od osmdesáti let dobrým rozumem; a já Matěj Liška z Plava pomním také dobře od šedesáte let, a já Jan kovář z Chlumce, tu rodilý, pomním dobrým rozumem od osmdesáte let, a já Jan dvořák z Otmanky, rodilý v Krasejovce, pomním od šedesáti let dobrým rozumem. A pomníme my svrchupsaní svědci, že jsú tu v Újezdě byli třie domy hostinští; jeden duom byl hostinský, jakož i nynie sedí Mikuláš Wolpich, a tomu hospodáři řiekali Hanzl a ženě jeho Demle; a druhý duom byl hostinský Šmiiruov, jakož nynie Šiman Czauff sedie, a ten měl dva syny Petra a Jana, ješto se dvěma vozoma z toho domu otce svého vždy formanila ustavně, a otec jich doma hosti vždy choval. A třetí duom byl hostinský Domkuov, jakož nynie Petr rychtář sedí, kdežto vždy v těch domiech hosti chovali a vždy ustavně prve v nich šenkovali. I také v jiných domiech šenkovali jsú, ktož je sobě co svařil, aneb kde u koho sobě kúpil. Šenkovali jsú vždy bez přiekazy; a pokrčemné vždy na Maškovec dávali jsú. A pomníme tu také vždy sladovny, ješto jsú měli a slady sobě i lidem v nich vždy dělali bez přiekaze. A byli jsú také tu, pomníme dobře, vždy ustavně řezníci, tkadlci, krajčí, ševci, hrnčieři, povrazníci i kováři. A nepomníme nikdy, jak pomnieti muožem dobrým rozumem, aniž jsme kdy slýchali od svých starších, by tu kdy v Újezdě jim na tom překážieno bylo neb škozeno od měšťan Budějovských, jakož nynie teprv počeli jsú překážeti a škoditi. A také když jsme sě kolivěk o tom smluvili za svých starších, vždycky jsme od nich slýchali, že jest míle pravá měřena od Budějovic od kostela svatého Prokopa z Starého města až do Újezda. A toto svědomie naše pověděné, což svrchu psáno jest, chtěli bychom chutně zpraviti, bude-li toho potřebie, že jsme toho tak dobře svědomi a v paměti to dobře jmáme, že i to v pravdě tak a jinak nic věrně a beze lsti, jakož jsme již teď pověděli a napsali.

A pro dalšie těch věcí svědomie my všichni svrchupsaní svědci a lidé i obec všecka z Újezda prosili jsme všickni z jednostajné vuole poctivého kněze Matúše faráře našeho Újezdského, a slovutných panoší Bohunka Žibřida z Mostkuov, Oldřicha Drochovce z Plánie, Bernharta Talafúsa z Tyrnstajnu seděním v Pořiečí a Petra Svatomíra z Milíkovic, kteřížto sami osobně při tom byli jsú a našě svědomie svrchupsané slyšeli jsú, aby své pečeti k tomuto listu a našemu svědomí svrchupsaném[u] přitiskli pro paměť budúcí.

A my již svrchu jmenovaní a psaní kněz Matúš farář Újezdský, Bohuněk Žibřid z Mostkuov, Oldřich Drochovec z Plánie, Bernhart Talafús z Tyrnštajnu a Petr Svatomír z Milíkovic byli jsme při tom všichni spolu osobně a lidí svrchupsaných svědomie a znánie jich slyšali sme ústně tak, jakož svrchupsáno jest. A ku prosbě jich toho pro další paměť budúcí, což svrchu psáno jest, své pečeti vlastnie s naším dobrým vědomím i plným přiznáním dali jsme a kázali přitisknúti k tomuto listu a svědomie svrchupsaném[u] dobrovolně, sobě i našim budúcím bez škody.

Jenž jest dáno a psáno v Újezdě, leta od narozenie Syna Božieho tisícího čtyřstého šedesátého čtvrtého, ten pátek po svaté panně Dorotě.

Přitištěno 5 celkem zachovalých pečetí. — Orig. na pap. v kníž. arch. Kruml. I. 5 BPα. 7b. — (G.)

125.

Jan z Rožmberka kvituje písaře Pavla z odevzdání peněz. — Na Krumlově 5. dubna 1464.

My Jan z Rozmberka známo činíme tiemto listem, že nám dal Pavel písař XIII ſſ XIIII g VII den., kteréžto penieze přijal jest od něho Sigmund Kužel k ruce naší, pak my quittujem a prázdna činíme nadepsaného Pavla mocí listu tohoto. Datum Crumlow, feria V. post festum Pasche anno ꝯc LXIIII^to^.

Vtištěná pečeť zachovalá. — Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 7 Gγ. 2. — (G.)

126.

Jošt z Rožmberka purkrabímu Janovi z Petrovic, aby mu zaslal palcát železný s orlojem po nebožtíku otci a též list od Rokycany psaný ze Soběslavě bratrovi jeho. — Ve Strakonicích 30. května 1464.

Jošt z Božie milosti biskup Vratislavský ꝯc. Přiezeň a lásku naši vzkazujem, purkrabie milý! Jakoť jest měl dobré paměti pan otec náš palcát železný lupavý, v němž jest orloj i ta přípravа k tomu, což slušie k tomu orloji, jímž orloj natahují: poptaj se na to, kto jej má, a pošli nám jej; a také ten list, kterýž jest poslán z Soběslavi panu bratru našemu, kterýž jest od Rokycana psán, také nám jej pošli po tomto poslu. — Datum Strakonicz, feria IIII ante Corporis Cristi, annorum Domini ꝯc LX quarto.

Johanni de Petrowicz in Crumpnaw, fideli nostro dilecto.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 7 J. 21f. — (G.)

127.

Purkmistr a konšelé města Netolic purkrabí Krumlovskému o chycení pacholíka, který je měl vypáliti. — B. m. 1. června 1464.

Službu svú vzkazujem, urozený pane purgrabie milostivý! Tajno VMti nebuď, že jsme jeli pacholíka někého, kerýž jest jměl nás vypáliti z nájmu; a tak nás zpravuje, žeby něký Němec jměl jemu dáti II ſſ za ten účinek. A znamenie dávaje, že jmá na sobě plaštiek šerý, kabátec zelený, nohavice zelené, samostřiel bielý, koblúk černý plstěný a vlasy černé. A tak praví, že kázal přijíti k sobě do Krumlova, a tu jemu chce zaplatiti. Protož račte VMti rozkázati, aby se takového vystřiehali. Datum feria VI. post festum corporis Christi annorum ꝯc LXIIII°.

Purgmistr, rychtář a konšelé města Netolic.

Urozenému panoši Kunráthovi z Petrovic, purgrabí na Krumlově nám milostivému.

Orig. na pap. v Netolickém arch. II^B. 6 Cα. 5 a/1. — (A.)

128.

Král Jiří panu Janovi z Rožmberka: aby zakázal Zablatským cestu přes les dělati. — V Praze 24. června 1464.

Jiří z božie milosti král Český a markrabě Moravský ꝛc. Urozený věrný milý! Vznešeno jest na nás, že Zablatští opět tu cestu přes les dělají; a věz, žeť sme prvé psali, aby toho nedopúštěl. A také sme srozuměli, že most ňáký přes Vltavu dělají; i žádáme od tebe, aby jim přikázal, ať toho diela přestanú a více nedělají, leč to před námi prvé okáží, že by právo měli, nové cesty dělati. A jinak ať nikoli nečinie, než jak tuto píšem. Dán v Praze den svatého Jana křtitele, královstvie našeho léta sedmého. Ad mandatum domini regis.

Urozenému Janovi z Rozenberga, věrnému našemu milému.

Starší opis na pap. v Prachatickém arch. IV. Kβ. 2. — (A.)

129.

Jan z Rožmberka Konrádovi z Petrovic o zaslání koření. — Na Dívčím Kameni 23. srpna 1464.

Jan z Rozmberka. Kunráte milý! Žádámeť s pilností, aby nám sem dnes aneb zajtra ráno poslal kořenie tlučeného, a toho jinak aby nečinil, nebť kořenie nemáme viec jediné z dnešek, pepře tlučeného dvě libře, zázvor puol libry, skořice puol libry, hřebíčkuov ½ libry, šafránu VIII lotuov a muškátového květu ½ libry; a potom, když by šafář sem které kořenie posielal Svatomírovi, ať ho tam maní nedává, ať odváží, co kterého dal, nebť slyšíme, že mu nynie tak dal neodváživ, ať toho potom nečiní, aby bylo vědieno, co sě vezme a puokod trvá. Učiň v tom svú pilnost, aťbychme nebyli zmeškáni. A nenie-liť šafáře doma, poruč to Petrovi písaři, ať jest při tom, ježto tomu rozumie, ať by bylo tiem spieše natlučeno a připraveno k zajtří, nemáte-li hotového tlučeného [v] stole. — Datum Majdstajn feria V. vigilia S. Bartholomei apostoli anno Domini ꝛc LXIIII^to^.

Zapečetěné pošli po někom, a Bebta ať měšce k tomu větčie jdá.

Famoso Cunratoni de Petrowicz, burgrauio in Crumlow, fideli dilecto.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. IIA· 7 C. 2. — (G.)

130.

Mikuláš z Landšteina, purkrabí na Hluboké, Janovi z Rožmberka: o platu kostela Zahájského. — Na Hluboké 26. srpna 1464.

Služba má, urozený pane! Jakož sem s VMtí mluvil i s knězem farářem o ten plat kostela Zahájského, i ještěť VMti prosím, abyste s ním ráčili pěkně na-

ložiti, ať o to více nepracuje, VMti a jiné o to nestará. Datum Hluboká in dominico post Bartolomei ꝛc 64°. Mikuláš z Lanštaina, purkrabie Hlubocký.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rožmberka, pánu a příteli mému dobrému.

Orig. na pap. v Hlubockém arch. I E. 3 Ka. 25c. — (A.)

131.

Jan z Rožmberka purkrabímu Krumlovskému: aby z peněz svého úřadu dal šest kop fišmistrovi, vše připravil ku převezení ryb z rybníka u Svinů Trhových. — Na Dívčím Kameni 14. října 1464.

Jan z Rozmberka. Kunrádte milý! Z těch peněz, jakož nám z úřadu svého dáti nahoru jmáš, žádámeť, aby dal z těch Petrovi fišmaistrovi VI ſſ°, kteréžto dále on dáti jmá Kozskému za kuoň, a to aby s Mikulášem ohledal v kniehách a dal tu zapsati tak, aby první kuoň byl sňat a tento zapsán. — Datum Maidstain dominica ante s. Galli anno ꝛc LXIIII^to^.

A takéť sme fišmaistrovi Petrovi psali, což by v tom rybníce u Svinóv, jakož loviti jmá, mimo čtyry čebry ryb bylo, aby je nám všecky do Krumlova poslal; protož to věda, aby to opatřil, aby byly pěkně tu přivezeny. A to s ním rozmluv hned, dokudžť neodjede, neboť nám píše, že chce odjeti. A také měl-li by kde co viece ryb, píšem jemu, aby i ty ke dvoru také dal, že ještě toho počtu daleko nedocházie, co i nám měl ke dvoru dáti. A ty s ním o to rozmluv a pověz mu, co by ještě měl do toho počtu dodati. A tento list také Buškovi hned pošli, buď kdež buď, ať mu jest dodán.

Famoso Cunratoni de Petrovic burgrauio in Crumpnaw, nostro fideli dilecto.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. II A. 7 C. 2. — (G.)

132.

Budějovičtí žádají na Netolických, aby nahrazena byla škoda Oldřichovi jejich sousedovi, který o trhu u nich od Havaly lazebníka bit byl. — Bez místa 24. října [1464.]

Služba naše súsedé! Vznesl na nás Oldřich náš, že když před chvílí u vás na trhu byl, šel jest do krčmy. Tu Havala lazebník váš s svými pomocníky jej bez viny bil, rval a svú vuoli měl, jakož pak jeden spolupřísežný váš viděl jest. Protož to vědúce, dle spravedlnosti žádáme, ať jest to našemu opraveno. Pakliť by sě nestalo, jinému bychme nerozuměli, že i sě to s povolením aneb rozkázáním vašim stalo. A to bychom měli v paměti, což sě nám a našim od vás a od vašich děje. A tohoť žádáme odpověď listem vaším při tomto poslu. — Datum feria IIII post XI^M virginum ꝛc. Purgmistr a radda města Budějovic.

Opatrným purgmistru, rychtáři a konšelóm městečka Netolic, súsedóm milým.

Orig. na papíře v kníž. arch. Kruml. I. 5 AP. 28g. — (G.)

133.

Netoličtí odpovídají Budějovickým ve věci jejich Oldřicha. — Bez místa 26. října 1464.

Služba naše, súsedé! A jakož nám píšete o Oldřicha vašeho, že by byl rván, kdy jest byl u nás na trhu, od Hávy i od jiných jeho pomocníkuov, dotýkajíc, aby jemu to bylo spraveno: vězte, že jest Oldřich váš túžil toho našemu rychtáři, a rychtář jest uručil obě straně, kto by komu křiv byl, aby spravil. A Oldřich na nás žaluje vám, ano se jemu od nás žádné křivdy nedálo v našem súdu. I měl z toho od vás kárán býti, neb budete-li takovým nemúdrým věřiti takové nepodobné řeči, nikdy bychom spolu dobře nebyli. — Datum feria VI. ante festum apostolorum Simonis et Jude annorum ɔc LXIIII°.

Koncept na papíře v kníž. arch. Kruml. I. 5 AP. 28*g*. — (G.)

134.

Jan z Rožmberka purkrabímu Konradovi z Petrovic a nejvyššímu písaři svému Mikulášovi, aby mu poslali přepis listu na svobodu ve věci kladení do desk zemských a pak listy Sudkovy. — Na Dívčím Kameni 6. listopadu 1464.

Jan z Rožmberka. Purkrabie a Mikuláši milý! Pošlete nám sem toho listu přiepis, kterýž jmáme na svobodu, že nám úředník zemských desk má do domu poslán býti, když bychme požádali pro kladenie ve dcky. A k tomu vezmúce tě dvě škatuly s listy od Sudka, kteréž jsme před sím měli v Bavorově, pošletež je nám sem obě s tiem přiepisem, obinúc v ně věc pěkně, zajtra tiem spieše po Jindřichovi Svatomírovi aneb po někom jiném jiezdném. — Maidsstain feria III. die S. Leonardi anno Domini ɔc LXIIII^to^.

Famosis Cunratoni de Petrowicz burgrauio, necnon Nicolao notario nostro supremo, fidelibus nostris dilectis.

Orig. pap. v kníž. archivu Kruml. I. 8 R. 2*b*. — (G.)

135.

Jan z Rožmberka svému nejvyššímu písaři Mikulášovi o peníze do komory. — Na Dívčím Kameni 14. listopadu 1464.

Jan z Rozmberka. Mikuláši milý! Jakož jest nám již do komory dal Puczekl LXX ß a panu Polhoméřovi XXXV ß a panu Popelovi XXX ß, převrha to, jestliže by co nám ještě z úřadu svého měl mimo to do komory našie dáti, to nám daj věděti. — Datum Maidstain feria IIII. post S. Briccii anno Domini ɔc LXIIII°.

Famoso Nicolao notario nostro supremo, fideli dilecto.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 7 G*y*. 2. — (G.)

136.

Purkrabí Konrad z Petrovic prosí Jana z Rožmberka, aby na rukojmě propustil syna rychtářova z Blánského, který sedí v Krumlově pro pytláctví. — V Krumlově 28. listopadu 1464.

Urozený pane, pane muoj milostivý! Přišel ke mně rychtář z Blanského a prosí mne, abych sě k VMti přimluvil za syna jeho, kterýžto sedí v Krumlově pro lovy. I prosím VMti, aby VMt ráčila jej dáti na rukojmie, nebo již čtyry dni sedí. Račtež mi v tom rozkázati, kterak mám s tiem činiti. — Datum Krumlov, feria IIII. post diem Praesentationis beate Marie Virginis anno ɔc LXIIII°.

Kunrát z Petrovic.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmberka, pánu mému.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 7 W*β*. 42. — (G.)

137.

Petr Višně z Větřně purkrabímu Krumlovskému: kdy pro ryby má poslati. — Na rybníce Pohoři leta 1464.

Službu svú vzkazuji, slovutný přieteli milý! Jakož chceš po ryby slati, pošliž tepruv v pátek bohdá sem na večer čtyři vozy a viec pojednú vozuov nesel, neb zde nenie snadno ryb dobývati. A také kohož pošleš, ať vezmú s sebú stravu, pivo i chléb a koňóm oves. — Datum in piscina Pohoř in hebdomada anno ɔc LXIIII°.

Petr Višně z Větřně, fišmaistr p. z Rožmberka.

Slovutnému panoši Conratovi z Petrovic, purkrabí na Krumlově, přieteli milému d.

Orig. pap. v kníž. archivu Kruml. I. 7 T. 1*h*. — (G.)

138.

Jan z Rožmberka purkrabímu Konrádovi z Petrovic a nejvyššímu písaři Mikulášovi o obnovený list Štítného, aby jej a dva tisíce zlatých zaslali Řehořovi z Klaryc do Třeboně. — Na Dívčím Kameni l. 1464.

Jan z Rozmberka. Purkrabie a Mikuláši milý! Posielámeť teď list hlavní Štítného obnovený. Pošletež jej tam do Třeboně v škatuli pěkně po těch kárníciech, kteříž tam pojedú k Řehořovi, a přivezmúce ještě u Kužele k těm patnádcti stem zlatým, o kteréž sme psali, pět set zlatých, aby bylo dva tisíce zlatých, pošletež je tam všecky Řehořovi po těch kárníciech. Jižť on vie, co dále s nimi činie. — Datum Maidsstayn feria IIII. hora tertia noct. annorum Domini ɔc LIIII°.

A tento list Řehořovi kterýžt svědčí posielací, také pošlete jej tam s tiem listem hlavním a s zlatými.

Famosis Cunratoni de Petrowicz, burgrauio in Crumbnaw, nec non Nicolao notario nostro supremo, fidelibus nostris dilectis.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 7 G*γ*. 2. — (G.)

139.

Prachatičtí žalují na Vávru z Frantole pro nadávky. — V Prachaticích 28. prosince 1464.

Urozený pane, pane nám přieznivý! Služba naše VMti. A VMti žalujem na člověka vašeho z Frantole, jménem na Vávru, kterak jest o nás mluvil řeči nedóvodné a pravě, že sme všickni v Prachaticích z kurvysynové zrádní, kromě tří člověků. A to mluvil před úředníkem VMti ve vsi v Leptáči, před Míkú rychtářem i před jinými dobrými lidmi. I věřímeť VMti, jakožto pánu spravedlivému, že jeho ráčíš z toho kárati, neb VMt dobře vie, že sme se VMti po vše časy zachovali, i ještě mieníme. Datum Prachaticz feria VI. in die Innocentium anno LXV°.*)

Purgkmistr a radda města Prachaticz.

Orig. pap. v kníž. archivu Kruml. I. 5 AP. 59*p*. — (G.) — *) Roku 1465 Mláďátek 28. prosince bylo v sobotu; ale 1464 jich památka připadla na pátek; tedy začínali počítati rok od hodu vánočního. *Red.*

140.

Netoličtí Janovi z Rožmberka: touží na Budějovické pro jetí svého spolusouseda. — B. m. (1464?)

Vysoké urozenosti pane, pane náš milostivý! Račte vaše urozenost věděti, když sme zvěděli, že jsú nám Budějovičští súseda vzeli Hanuše Polibského na silnici svobodné, a my hájíce své spravedlnosti, odjeli sme súseda svého se dvůjími saněmi; a na těch saniech suol vezl i plátna, a tu jest jel na Vltavici z Drkolen. A tu jest Hanuš Polibský súsed náš, když jsú jeho brali Budějovští, potratil jedno plátno; a tu vedle něho pobrali vuoz, šestery saně s drobnú solí i s milbochem, kterážto k nám jde na Smědče od staradávna. A té sú silnice naši předkové požívali beze všech příkaz, i my tudíž až do těchto let, jakož vaší urozenosti tajno nenie, kterak nám na ní mocí překážejí Budějovští, jakož VMt široké svědomí toho máte. A také, pane náš milostivý, račte věděti, že nenie člověka v desíti mílech ve šíři i v záli [sic] ůkolo nás, ješto by mohl za to řéci, by nám kdy té silnice Budějovští hájeli, kromě za nynějšieho najjasnějšího krále Jiřie pána pana najmilostivějšího.

Orig. pap. v arch. Prachatickém IIC. 5 AP, 8. — (A.)

141.

Netoličtí Janovi z Rožmberka: stěžují si opět na Budějovické. — B. m. (1464?)

Službu svú vzkazujem, vysoce urozený pane, pane náš milostivý! Račte vaše urozenost věděti, že Budějovičtí tyto formany jsú pobrali, ani k nám jedú do Netolic s solí k trhu: Štefle, Ongara, Andrle, Connara; ti sú formané z Raitaršlok a k Vítkovu Kameni slušejí, a ti brali suol v Hazlách. Podlipský súsed náš tak praví, žej bral suol za Drkolnami míli malú, slove v Rorbochu, u Hartle hospodáře, frejmarčil s ním o své pivo domácé; pak dva Němce k němu přijeli, každý s sáňkami a s jedniem

koněm, majíce na každých sánkách dvě prostici, ješto slove milboch; ale Podlipský nevie, odkud jsú, a také jich nezná. Také jsú je byli s súsedem naším Podlipským pobrali. A my i ty odtieštili vedle súseda našeho, neb jsú nám nikdy té silnice uehájili Budějovičtí, kterážto jde na Smědeč, malá i veliká suol, aniž muož který pamětník býti, ještoby mohl řéci, by ta silnice byla hájena od Budějovických k nám, krom za nynějšieho pána a krále najjasnějšieho krále Jiřie.

Orig. pap. v arch. Prachatickém IIC. 5 AP. 8. — (A.)

142.

Cedule (Jana z Rožmberka) kancléři Mikulášovi o zaslání listiny. — (1464*)

A také, Mikuláši milý, pošli nám sem přiepis té notule, máš-li, kteráž jest tam na Rabí při tobě dělána, když ste zlaté brali, po kteréžto sme list na pargameně dělali jemu panu Popelovi. Pakli by jie neměl, ale kterak sě pamatuješ, kdy bychme jemu ve dcky měli vložiti Rozmberk, na který čas. To nám daj věděti, nebť sě v tom mýlíme, a nevieme jistě, na který bychme čas měli klásti, na nové-li leto čili o suchých dnech najprv příštích.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 8R. 2*b*. — *) Aug. Sedláček: Hrady III. str. 111 Rožmberk. — (G.)

143.

Jindřich z Rožmberka píše Krumlovskému purkrabímu Konradovi z Petrovic o psy. — V Landshutě o středopostí (1464—1472).

Purkrabie milý! Prosím tebe pošli mi těch psův a dva vohaře a dva chrty najrychlejšie, což muožeš najspieše. A rád bych viděl, by sě vám dobře vedlo. A ját sě také, děkujíc Pánu Bohu, dobře mám. — Dán v Lanczhutě tu středu o středopostí.

Jindřich z Rozemberka,

seděním s svejmi v Lanzhutě u Zunara na rivole, a pijeme ji velmi rádi.

Urozenému panoši Cundratovi z Petrovic, purkrabí na Krumlově, věrnému milému buď list dán.

Orig. pap. kníž. archivu Kruml. I. 7 Wβ. 39*a*. — (G.)

144.

Mikuláš opat kláštera Ostrovského prosí Konrada z Petrovic za přímluvu u pána jeho, aby faráři Zatonskému Mikuláši na čtyři kopy platu v Hašlovicích nebylo saháno. — Ve Skále u sv. Jana (1464—1478).

Modlitbu svú vzkazuji, urozený přieteli milý! Prosím tebe, v čiem koli tebe kněz Mikuláš, farář muoj z Zátoně, potřěbovati bude, a zvláště o ty čtyři kopy platu v Hašlovicích, o kteréž také JMti pánu panu sem psal, prosě JMti, aby JMt nedal na ně sáhnúti, jakož pak i předci JMti nikdy sú nesáhali náměstkóm mým

ini mně, že ráčíš přímluvčím dobrým býti před páně Mtí vedle faráře mého pro mú modlitbu. A na čěm bych já koli se hoditi mohl, chci túž libost i větčí okázati. — Ex Skála feria VI. ante Marie Magdalene.

Kněz Mikuláš opat kláštera Ostrovského
seděním u svatého Jana v Skále.

Urozenému panoši Conratovi z Petrovic, purkrabí na Crumlově, přieteli mému.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 3 P. 25c. — (G.)

145.

Přibík z Chlumu prosí Krumlovského purkrabí o zaslání zvěřiny knězi ku první mši svaté. — Bez místa a data (1464—1478).

Službu svú vzkazuji, urozený příteli milý! Prosím tebe, milý příteli, pošli mi za čtyři miš. k. zvěřiny, a když kolivěk zabím, chciť se zase oplatiti, nebť mám ji dáti knězi k novomši. I věřímť i ufám, že mi ji pošleš, nač oplatu jako přieteli svému dobře dám. Přibík z Chlumu.

Urozenému panoši Kundratovi z Petrovic purkrabí na Krumlově, příteli mému milému.

Orig. pap. v kníž. archivu Kruml. I. 7 Wβ. 40f. — (G.)

146.

Vojtěch z Jivovice Konradovi z Petrovic, aby Budoně ze Slavče z vězení nepouštěl, že mu vyhrožuje. — Ve Chvalkově (1464—1478).

Službu svú vzkazuji, urozený přieteli milý! A slyšeti, že chceš na rukojmie dáti toho Budoně z Slavče. I pravil jest sedě u vězenie, že bych já tiem vinen byl, že jest jat. A pravil, když vně bude, že se chce mstíti nade mnú i nad mými chudými lidmi. A také pravil jest, že se poznati nemuož, by měl upálen býti. A také jest řekl: „Budu-li vně, bych zastavil mnoho neb málo rukojmí, puojdú ti k nepřáteluom, a vždyť se pomstím.“ I prosímť já tebe, milý přieteli, věda to, že mne v tom opatříš, ať bych já bezpečen byl před tiem zlodějem i [s] svými lidmi, nebť jest luoni pobiezel jednoho, chtě mě spáliti. A vontě s ním jíti nechtěl. A když k tobě přijědu, zpravímť tě toho lépe, žetě i nepřátely choval u sebe letos, a sám s nimi chodil. — Dán v Chvalkově na den matky Božie. Vojtěch z Jivovice i z Chvalkova.

I divno mi jest, že takového lotra a zloděje chcete pustiti, an před několika lety hoden oběšenie, an prve na rukojmiech jest a pr[o] zlodějstvie jímán. A to se je stalo za Erazima, duokad jest byl purkrabí.

Urozenému panoši Kundratovi z Petrovic, purkrabí na Krumlově, přieteli mému dobrému.

Na rubu: Jivovitští. — Orig. pap. v kníž. archivu Kruml. I. 6 Cα. 18a. — (G.)

147.

Jan měštěnín v Č. Krumlově švakrovi Mikuláši Waldekovi ve Slaném o dluhu u Jana Nosačického a na Bůčkově. — V Krumlově 27. ledna 1465.

Služba má tobě, pane švagře milý! A jakož mi píšeš, že na Janovi Nosačickém a na Bůčkově úrokuov dobýti nemuožeš, prosím já tebe, aby jim takové vuole nedal, než vsaď jě do vezenie a nepúštěj jich, leč uručie, aby na určený čas dali, což jsú dlužni. Viece prosím, aby mi psal, osazují-li sě čili nic. — Datum Crumpnaw, dominico post Conuersionis scti Pauli anno ɔc LXV.

Jan měštěnín v Krumlově.

Slovutnému panu Mikulášovi Waldekovi, švagru mému milému v Slaném buď dán.

Orig. pap. v kníž. archivu Kruml. I. 5 AP. 28*ii*. — (G.)

148.

Král Jiří Janovi z Rožmberka: o sporu jeho s Vodňanskými o lámání kamene. — V Praze 1. května 1465.

Jiří z božie milosti král Český a markrabě Moravský ɔc. Urozený věrný milý! Jakož od tvých zasypány jsú jámy měšťanóm Vodňanským, kdež kámen lámali sú: i psalit sme o to prvé, aby což jim tu nádobí pobráno, kázal navrátiti, a řekli sme, že vás chcem o to ohledati; i poněvadž ta pře ještě tak mezi vámi bez rozsúzenie stojí, žádáme, aby jim nepřekážel ani překážeti svým dopúštěl, ať tu k svým potřebám kamene sobě dobývají a lámají, dokudž tebe s nimi o to nerozeznáme. A k rozeznání tebe s nimi o to rok tobě pokládáme týden po suchých dnech najprve příštích, aby byl v Praze před námi, a jim sme též rozkázali. Dán v Praze den svatých Filippa a Jakuba apoštoluov božích, královstvie našeho léta sedmého. Commissio domini regis.

Urozenému Janovi z Rozenberga, věrnému našemu milému.

Orig. na pap. v Netolickém arch. II^{B}. 5 BPα. 1*k*. — (A.)

149.

Jan z Rožmberka králi Jiřímu: o lámání kamene Vodňanskými. — B. m. (po 1. květnu 1465).

Najjasnější králi a pane, pane muoj najmilostivější, služba má poddaná VMti napřed. A jakož mi VMt píše o Vodňanské, abych jim nepřekážel, aťby sobě kamene dobývali: VKJasnosti dávám věděti, žeť jim nebráním ani překážiem na jich, než co sem učinil, to sem učinil v svém. A pak jakož mi VKMt s nimi rok pokládá týden po suchých dnech, tuť já rád chci k rozkázánie VMti státi.

Koncept na pap. český v Netolickém arch. II^{B}. 5 BPα. 1*k*. — (A.)

150.

Purkmistr a rada města Prachatic Janovi z Rožmberka: o silnice od Pasova do Netolic. — V Prachaticích 19. října 1465.

Služba naše napřed buď vzkázána VMti, urozený pane, pane nám přieznivý. A jakož VMti tajno nenie, kterak králova Mt položil jest nám rok s VMtí a s opatem Svaté Koruny i s Netolickými o silnice súmařské i s saněmi, kteréž jsú šly od města Pasova do Netolic ꝛc; a to VMti tajno nenie, že nazřevše králova Mt i se pány v privilegia a v práva naše i Svaté Koruny i Netolické, i učinil jest výpověď králova Mt i se pány ꝛc, že práva žádného Netoličtí nemají, by míli od města Pasova súmaři do Netolic k skladu jíti ini na saniech vézti, než k nám do města Prachatic, jakož jest sklad od staradávna usazený. I rač VMt věděti, žeť Netoličští ještě vždy přes přikázánie královské Mti činie, a sklady u sebe dopúštějí. I prosíme VMti pokorně, rač VMt jim přikázati, ať toho sě nedopúštějí, nebť máme toho potvrzenie od královské Mti. A také pán náš milostivý rozkázal nám k VMti psáti a VMti to oznámiti. A také prosíme VMti, račte svým súmařóm přikázati, ať neženú jinam než k nám, kdežť jest sklad od starodávna usazený. — Datum Prachaticz sabbato post Luce evangeliste anno ꝛc LXV°.

Purgermistr a radda města Prachatic.

Urozenému pánu panu Janovi z Rožmberka seděním na Krumlově ꝛc, pánu nám přieznivému dd.

Orig. na pap. v Prachatickém arch. IIC. 5 AP. 8. — (A.)

151.

Purkmistr a rada města Prachatic Janovi z Rožmberka: že mají již mistra popravního. — V Prachaticích 1465.

Služba našě VMti pane, pane nám příznivý! Prosíme VMti, abyšte ráčili vyslati, kohož se VMti zdá, tento pondělí, neb již mistra máme; a to v outeraj mají mučeni bejti. Datum Prachaticz sabato die ꝛc LXV.

My purkmistr a rada města Prachatic.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rožmberka nám přieznivému dd.

Orig. na pap. v Prachatickém arch. IIC. 6Cα. 6e. — (A.)

152.

Jan z Pořešína prosí Krumlovského purkrabí Konrada z Petrovic o raroha a o návod, jak s ním zacházeti, dále o zvoneček ꝛc. — Ve Dskách (1465—1478.)

Službu svú vzkazuji, urozený švagře milý! A rád bych slyšel, by se dobře měl. A prosím tebe, pošli mi raroh po tomto poslu listu ukazateli, neb bych také rád, aby mi obvykl, kdyby bylo potřebie, abych jím tiem jistější byl. A prosím tebe,

máš-li jaký zvonček zbytečný, pošli mi s ním. A také vzkažte mně po tomto poslu, jakých je raroh obyčejuov a kderak ste se s ním obierali, abych já také věděl. A dále milý přieteli tebe prosím, vo čom jest Sokolík s tebú mluvil o mú věc, že to pro mě uděláš, jakožto přietel můj milý. A v čem bych se také hodil, chciť se vyslúžiti. A s tiem buď Bohu poručen. — Datum ve Ckách.

Jan z Porešína, seděním ve Ckách.

Urozenému panoši Kunratovi z Petrovic, purkrabí na Crumlově, švagru milému buď dán.

Na rubu poznámka rukou Březanovou: Porešín spříznén s Petrovskými. — Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I 7 W*β*. 39*o*. — A. Sedláček, Hrady III. str. 233: Vývod pánův z Pořešína. — (G.)

153.

Jan z Třeboně Matyášovi z Úšova: hlavně o poměrech na Moravě. — B. m. 2. července (1467?)

Službu svú vzkazuji, slovutný přieteli a přízniteli muoj zvláště milý! Rád bych slyšel, aby se dobře měl s svou paní Dorotou i s tvými se všemi. Dávám věděti, že se já i bratr tvůj pan Mikuláš dobře máme a ve zdraví, a žádný v tejto rozbroji a buořce nepominul, než dva nebo tři s obú stran raněni jsú lidé služební, a to neškodně. A již děkujíce Pánu Bohu k jednotě přišlo jest zvláště Brno, a mám za to, že i jiná města v Moravě, jakožto dobrý počátek jest, smluvie se. A divím se tomu, že mi nepíšeš o mateři mej, kterak se má, ješto by mně to veliký vděk bylo; a prosím, milý pane Mathiáši, aby jí pověděl, žeť já se dobře mám a ve zdraví, čehož oni žádajie věděti; a věřím zvláště, že matce mej krátko učiniti nedopustíš od otčíma. A zvláště prosím knězi opatovi se vším konventem račte ode mne povědít službu poslušnú. Item poslu jsem dal XVI gr. Datum die festo visitacionis beate Marie virginis gloriose. Johannes de Trzebon.

Urozenému panoši Mathiášovi z Úšova, písaři zboží Třebonského, přieteli mému milému.

Prostý opis z r. 1759 v Třeboň. arch. A. Nr. 22. I. str. 6. — (A.)

154.

Zdeněk ze Šternberka Janovi z Rožmberka: odmítá stížnost na pobrání vín opatu Zlatokorunskému, jehož viní z tajného odchodu z kláštera Nepomuckého a z krádeže; dává odpověď o novém mýtě v Heršláku; píše o klatbě na Jana vznesené a vytýká, že lidé ze Svin Trhových za příměří služebníky jeho přepadli. — Ve Vitorazi 14. února 1468.

Ode mně Zdeňka z Šternberka, najvyššieho purgrabie Pražského a najvyššieho hajtmana prelatuov, kniežat, pánuov i obcí křesťanských v poslušenstvie Otce svatého stojíciech slavné koruny České oc, tobě urozený pane Jene z Rozmberka. Jakož mi píšeš, že by purgrabie muoj vína opatu tvému z Koruny složil oc: opat jest mój

a zloděj mój, neb mi sě jest z kláštera mého Nepomuckého v tajnosti vykradl, pobrav koně, střiebro i jiné věci mé a toho kláštera, kteréž sě jemu zdály. A to naň provedeno bude, a o to jsem jej obsielal. Nestala se mi žádná oprava. A jakož dotýčeš, že by nová mýta na Heršlagu zamýšlena byla, a že by silnice svobodny měly býti: vieš to dobře pane, že skrze duostojného kněze biskupa Ferarského a legata jeho kázániem tys v kletby vstúpil svými se všemi, duchovními i světskými. Kteréž kletby široce v Pasově na tebe i na tvé všechny dány i ohlášeny jsú, při kterýchžto tvoji služebníci duchovní i světští byli jsú. A dobrým lidem zapovědíno, aby lidem tvým žádných potřeb neprodávali, ani noclehuov dávali. Potom když jsi přijěl k již jmenovanému knězi legatovi, kterakýs jěmu zápis učinil, ješto mi potom výpis některých kusuov po svým sekretáři poslal a žádal na mě, abych s tebú příměřie měl, a já k jěho žádosti vstúpil jsem s tebú v příměřie. A v tom příměřie již udělaným lidé tvoji z Svinuov ne z příhody, ale z úmysla služebníky jsú mi mé zmordovali a statky pobrali; a to mi i podnes opraveno nenie. Pakli chceš, aby já purgrabí svému přikázal, aby lidem tvým pohrůžek nečinil: přikaž prve lidem svým, ať mi to zasě napraví, co jsú mi učinili. A čemu se jest o tu věc na lidi podávati, kteráž jest zřeteldna a zjevna?

A což sě dotýká mýta, však jeho v Čechách ani v Moravě neberu a na silniciech také nepřekážiem. A nechtí-li lidé tvoji mýta tvoji dávati, nechť doma sedie; neb vieš, že země Rakúská pána tvého odvolaného nenie, než ciesaře Římského jest. Podáváš se také na služebníky na mé i na své, z čehož bych já tobě, aneb ty mně vinu dal, abychom sobě po niech právi byli. Protož chci to učiniti, jedné ať sě ta věc nedlé. — Ex Vitoraz ipso die S. Valentini anno ɔc LXVIII°.

Přitištěná pečeť je z části vyloupnuta. — Orig. pap. v kniž. arch. Kruml. I 7 *Ma. 3d.* — Na rubu: List páně Zdeňkóv o opata Korunského, o vína pobraná, o mýto v Hersslagu, list Rúbíkuov v něm. — (G.)

155.

Purkrabí Helfenburský Janovi z Rožmberka: sděluje noviny z Plzeňska a touží na Vodňanské ohledně lomů na kámen vápenný. — Na Helfmburce 30. dubna 1468.

Urozený pane, pane muoj milostivý, služba má napřed VMti. A jakož mi VMt rozkázal, abych na to péči měl, co se tkne Plzeňska a pánuov; i račte VMt věděti, žeť sem tak zpraven, že se zbierají okolo Domažlic, a že by něco Němcuov tu do kraje vtrhlo, ale za jisto toho věděti nemohu, než ty noviny v kraji našem rozprávějí. — A dále račte věděti, žeť jsú Vodňanští vápenného kamene s vápenici nalámali na panství VMti tu, jakož sem VMt prve zpravil; i slal sem a osazoval sem na ně, chtě je zjímati, i nemohli se jich dočekati; než tak jsem zpraven, že by ten kámen o těchto svádciech chtěli mocí pobrati. A také ty lidi, jakož sem je v člověčenstvie přijel VMti, osazují na ně, chtiece je zjímati a k tomu připraviti,

aby jim člověčenstvie slíbili. A toho jednoho, jakož jsú jej jeli, a jakož VMt oň psala, račtež věděti, žeť jsú ho nechtěli propustiti, než vězením jej k tomu připravili, aby jim úrok dal, a před královú Mtí aby stál, a kam jej králova Mt obrátí, aby tak učinil vedle rozkázánie královie Mti. To VMt vědúce, račte to opatřiti vedle rozumu VMti. — Datum Helffmburk sabbato in vigilia sancti Philippi et Jacobi annorum ɔc LXVIII°.

Adam z Drahonic purgrabie na Helffmburce.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmbergka, pánu mému milostivému.

Orig. pap. v Netolickém arch. I. P. 7. — (A.)

156.

Purkrabí Helfenburský Janovi z Rožmberka: o běžných věcech správy. — Na Helfenburce 15. června 1468.

Urozený pane, pane muoj milostivý, služba má napřed VMti. A jakož mi VMt psal, že by se XVII peněz nedostalo v těch vsech, na kterýchž VMt mateři mé plat ukázala: milostivý pane, protoť list přijat bude, byť pak i viec se nedostalo, s VMtí bychme o to nemluvili. Také jakož mi VMt psal, abych ty věci opatřil kostelnie v Bavorově, a to abych sepsal a nahoru vzal: i to sem učinil, že sem s Johannesem ty věci sepsal a opatřil, a svrchky a nábytky faráře Bavorovského, i také obilé, to jest vše opatřeno, žeť tiem nemá hnuto býti do vašeho dalšieho rozkázánie. A také jakož VMt přiepis poslal králové Mti, i také VMt o též píše: i milostivý pane, kterak VMt mi rozkážete, co se tkne mne i mých lidí, i tudiež Hynka Budkova, prosíme VMti, račte mých lidí i tudiež Hynkových doma pozuostaviti; a kdyby VMti ku potřebě bylo, hotovi sme učiniti, pokud VMt rozkáže, jakožto pán náš milostivý. — Datum Helffenburg feria IIII. in die Viti et Modesti annorum ɔc LXVIII°.

Adam z Drahonic, purgrabí Helffmburský.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmberka, panu mému milostivému d.

Orig. pap. v Netolickém arch. II B. 3 *Ka*. 2*n*. — (A.)

157.

Jan Slovický z Vraního Janovi z Rožmberka, aby Petr z Perneku Hanzla Caunera ze Zelnavy na pokoji nechal. — Bez místa 14. listopadu (1468?)

Mnohomocný a urozený pane, pane milostivý! Služba má VMti napřed. Rač VMt věděti, že vznesl na mě Hanzl Czauner z Zelnavy, člověk pánuov mých, kterak Petr ze vsi vašie Perneku blízko u Planých píše témuž Hanzlovi list odpovědný a nepřátelský, jakož sem kázal Hanzlovi, aby VMti ten list ukázal, kterak jemu píše. A slyším zpraven jsa, ten Petr bratra má v Perneku, a že i v Planých mě-

stečku vašem bývá, jemuž by takového psanie a odpovědi nebylo potřebie. Kdyby mi on túžil na již jmenovaného Hanzle, člověka pánóv mých, chtěl bych se k tomu jmieti i přičiniti, byl-li by co vinovat, aby jemu od sebe rovně učinil. I prosímť milostivý pane, aby VMt ráčili to opatřiti, ať by on člověka pánóv mých Hanzle v pokoji nechal, a z toho jeho, poněvadž se z vašie vsi píše a za vámi bratra v Perneku má i v Planých obývá, jest-li že VMti, kárati. A dá-li z čeho vinu Hanzlovi, chciť já jemu dopomoci, bude-li co vinen, i spravedlnosti kázati udati v tom právě, kdež on jest. Odpovědi prosím listem vaším po tomto poslu. — Datum feria II. post scti Briccii. Jan Slovický v Vranieho, hajtman na Prachaticích.

Mnohomocnému a urozenému pánu, panu Janovi z Rozemberga, pánu milostivému.

Orig. pap. v kniž. arch. Kruml. I. 5 AP. 49. — (G.)

158.

Budějovičtí žádají purkrabího Konráda z Petrovic, aby Burcian vrátil osedlému u nich židovi, co mu tento dal schovati, a aby se Burciana zeptal, kdo žida oloupili. — Bez místa 3. prosince 1468.

Službu svú slovutný přieteli milý vzkazujem. Psaní tvému sme porozuměli. Věz, žeť sme svědomie slyšeli, a to vyznává, že Žid Burcianovi na lukách Korunských dal k věrné ruce karnieř s některémi věcmi schovati, a on jej od něho vzal. Protož věřímeť, že jej k tomu držeti budeš, ať mu kniehy i jiné věci svěřené bez dalšieho odtahovánie navrátí, ať by potřebie nebylo o to většie starosti. A také se na něm poptáš, ktoť sú Žida oblúpili, neb za to máme, žeť Burcian znáti móže, ač chce-li pověděti. A myť se také ptáti chcem, nebť bychom neradi, ačť i Žid jest, by se jemu která křivda dáti měla, jako v městě našem osedlému. Odpovědi žádáme listem při tomto poslu. — Datum sabbato post sancti Andree apostoli, anno ↄc LXVIII°.

Purgmistr a radda města Budějovského.

Slovutnému panoši Cunratovi z Petrovic, purgrabí na Crumlově, přieteli dobrému.

Orig. pap. v kníž. archivu Kruml. I. 5 AP. 29*d*. — (G.)

159.

Budějovičtí purkrabímu Konradovi z Petrovic o věcech, jež dal žid Burcianovi schovati. — Bez místa 5. prosince 1468.

Službu svú slovutný přieteli milý vzkazujem. Jakož dotýčeš, žeť nepíšem, které sú to věci, jenž jest dal Žid Burcianovi schovati, aby se uměl na ně ptáti. Věz, že tyto jsú, jakož nás Žid zpravuje: karnieř se třmi kniehami, při jedněch střiebro a někaké listy židovské, kteřížto v kniehách jsú. Protož přieteli, to věda,

věřímeť, že ty věci při tomto poslu židu zase navrátiti kážeš bez odtahovánie dalšieho. Dále píšeš, že se od tebe židu žádná křivda neděje. Opatř náš list, všakť my tebe v tom neviníme, nežť píšemť jako úředníku o obyvatele města našeho. A z toho ty nám ani žádný za zlé mieti nemóž, nebť sme povinni jemu i každému našemu. Pak cožť se ostatnieho dotýče, když toho čas bude, i toť se najde. — Datum in vigilia sancti Nicolai anno Domini ↄc LXVIII°.

Purgmistr a radda města Budějovského.

Slovutnému panoši Cunratovi z Petrovic, purgrabí na Krumlově, přieteli dobrému.

Orig. pap. v kníž. archivu Kruml. I. 5AP. 29*d*. — (G.)

160.

Obec města Netolic Janovi z Rožmberka: prosí, aby jim popřál rybníku vedle města. — B. m. 8. března 1469.

Služba našě poddaná, urozený pane, pane náš milostivý! A jakož VMt nám ráčila řéci a popřieti toho rybníku vedle města: i žádáme i prosíme všěcka obec, aby ráčili toho rybníka popřieti, abychom sě přičinili, abychom mosty opravovali a o plodu sobě záhe povíděli, a s takovým zápisem, jakož to rychtář starý jest od VMti držel, neb my obec všěcka s VMtí máme dosti činiti, mnohé pomoci činíc, zda bychom my chudá obec mohli něco k městu málo toho požiti. — Datum feria IIII. ante festum sancti Gregorii anno domini M°CCCC°LXIX°.

Rychtář, konšelé i všěcka obec města Netolic.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmberga, pánu našému najmilostivějšímu buď list d.

Orig. pap. v Netolickém arch. II^B. 7T. 1*h*. — (A.)

161.

Obec městečka Bavorova pánovi z Rožmberka: o vsazení do věže kněze Jana a kněze Petra. V Bavorově (5. července 1469—1475?)

Služba našě věrná s plným poslušenstvím napřed VMti, urozený pane náš milostivý! A tak jakož kněz Jan, kazatel náš, a kněz Petr, kaplané vaši i naši, vsazeni jsú do věže vašim přikázáním . . . . *) vězenie; protož, pane náš milostivý, všecka vašě věrn[á obec] . . . městečka našeho žádostivě toho žádá a pros[í, aby] VMt ráčila jě propustiti na rukojmě, pod kt . . . . zdálo by sě VMti, a my za ně hotovi sme slíbiti. P[akli by to]ho VMt neráčila učiniti, ale prosímeť, aby VMt ráčila přikázati, jich tiem lehčejie chovati a jim toho těžkého vězenie . . . lehčiti; a my za to také chceme státi v rukojemství, žeť vašeho dálšieho rozkázánie dostojie. Nebo zajisté, pane, zvláště kněz Jan svrchupsaný jest tak mdlého přirozenie, když

sě málo prodlí jemu v té věci tak nečisté seděti, žeť za to musí život dáti. A na toť žádáme od VMti milostivého rozkázánie, jakžto od pána našeho milostivého. — Datum in Baworow feria IIII. post Procopii nostro sub sigillo.

Consules iurati totaque comunitas opidi Baworow, vestri fideles.

Nobili ac generoso domino domino .... o de Rosembergh, domino nostro generoso.

Orig. pap. v Netolickém arch. II^B. 3P. 2*t*. — *) Tečkovaná místa jsou v originálu vytržena; co v závorkách [ ], přidali jsme z domyslu. — Vročení jest nejisté. Obsah listu ukazuje spíš na čas válečný než pokojný; v letech 1475—1503 Bavorov nenáležel Rosenberským; Sedláčkovy Hrady VII. 98—100. — (A.)

162.

Vilém ze Lhoty Janovi z Rožmberka: o lidi ze Strunkovic a Svinětic. — V Prachaticích 6. srpna 1469.

Službu svú vzkazuji, urozený pane, pane milostivý! Jakož sem ondy u VMti byl a svých věcí VMt zpravil ꝛc, a VMt řekla, že Strunkovickým jest rozkázala a Svinětickým jesti psala, aby ke mně šli a mne poslušni byli jakožto pána svého podle zápisóv VMti: račiž VMt věděti, že sem je obeslal z Svinětic, žádný nepřišel ke mně ani k ženě mé, z Strunkovic jediné dva přišli; a netoliko přijíti nechtie, ale ani úroku dáti chtie, a skrze to já škody beru i žena má, nébrž Svinětičtí nějaké vězně javše, je na Dub sú vedli, a tu sedie. A také o jiné o všecky, jakož zpraven sem, věci tam se utiekají. Protož, milostivý pane, vie VMt, kterak já a žena má listy od VMti a zápisy na ty lidi máme; i prosím já VMti, rač VMt rozkázati lidem těm přísně a přidržeti je, ať oni mne a ženy mé poslušni sú jako pánóv svých, a nám poplatky dávají. A jestliže toho neučinie, ale rač VMt rozkázati úředníkóm svým přísně, ať oni je k tomu přidržie tak, aby se stalo VMti zápisuom dosti; neb na tom nepochybuji, že VMt, když ráčiti bude, jest dosti k tomu mocna, aby ti lidé mne a ženy mé podle zápisóv VMti poslušni byli. Mámť tu naději plnú, že VMt tuto mú žádost naplní pro mú minulú, nynější i budúcí věrnú službu; neb VMt dobře tomu rozomie, že se nemám k komu utiekati jinému než k VMti, podle zápisóv VMti. Odpovědi a výpravy milostivé prosím. — Datum Prachaticz dominico in die Sixti annorum domini ꝛc LXIX⁰. Vilém ze Lhoty.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmbergka, pánu mému milostivému buď dd.

Orig. pap. v Netolickém arch. I. Aβ. 2*a*. — (A.)

163.

Budějovičtí žádají purkrabího Konrada z Petrovic, aby lidé pána jeho, kteří oloupili křižáky Budějovickým na pomoc táhnoucí, věci pobrané těmto zase navrátili. — Bez místa 21. listopadu 1469.

Služba naše tobě, slovutný přieteli milý! Jakož tobě tajno nenie, kterak někteří služebníci naši tudiež i lidé páně s nimi křižovníky, ješto nám sem na pomoc přijeli

a přišli, zlúpili, páně Mti i nám k hanbě nemalé. A o ty, kteříž pod pánem jsú, tak sme zpraveni, že i s tebú mluveno, několikrát psáno i žádáno, aby se k tomu přičinil a jim věci pobrané zase navrátiti a opraviti kázal. Ale že i se nestalo až do sie chvíle, i nerozomieme, jaká jest v tom přiekaza. Protož přieteli žádámeť dle spravedlnosti věřiece, že se k tomu již bez dalšieho prótahu přičiníš, neb nestalo-liť by se, věz, žeť bychom na ně jakožto na lidi zlé a nešlechetné sáhnúti a k nim se mieti musili, jakož na to slušie, nebť my se k našim také jmieti chcem, což u nich jest, aby vráceno bylo. Odpovědi žádáme listem tvým při tomto poslu. — Datum feria III. in Praesentationis beate Marie virginis gloriosissime, anno ꝯc LXVIIII°.

Purgrmistr a radda města Budějovského.

Slovutnému panoši Cunratovi z Petrovic, purgrabí na Krumlově, přieteli dobrému.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 6 *Ca* 18 *a*. — (G.)

164.

Budějovičtí Konradovi z Petrovic znova, aby Burcian židovi jejich věci jemu svěřené vrátil a pověděl, kdo žida oloupili. — Bez místa 29. listopadu 1469.

Službu svú slovutný přieteli milý vzkazujem. Jakožť sme před chvílí psali, jsúce zpraveni o Burcianovi, ale že jeho doma nebylo, nedals nám odpovědi na to, kterak se ta věc v sobě má. A poněvadž již, jakož slyšíme, doma jest, žádámeť dle spravedlnosti prosiece, aby sě k tomu přičinil a jemu věci svěřené zase navrátiti kázal a dále se na něm ptal, kteří jsú to učinili, ať bychom se uměli potom zpravovati. Odpovědi žádáme listem. — Datum in vigilia S. Andree apostoli, anno ꝯc LXIX°.

Purgmistr a radda města Budějovského.

Urozenému panoši Cunratovi z Petrovic, purgrabí na Krumlově, přieteli našemu dobrému.

Orig. pap. arch. Krumlov. I. 5 AP. 29*d*. — (G.)

165.

Jan Slovický z Vraního hejtman na Prachaticích prosí Konrada z Petrovic o propuštění soli na Prachatice. — Bez místa 6. prosince 1469.

Služba má napřed, pane Kunrate, urozený přieteli milý! Tito lidé a formané z Prachatic, listu tohoto ukazatelé, vezú pšenici a pivo k vám, a zase soli chtěli by rádi do Prachatic přivézti. Milý pane Cunrate, přieteli mój dobrý! Věřímť, že jim toho přieti budeš, poněvadž k vám vezú, aby soli na ty vozy nabrali, a že jich v tom hindrovati ani komu vašemu překážeti jim dopustíš. A vieš-li jaké dobré noviny, prosím, daj mi to věděti. — Datum feria IIII. in die S. Nicolai episcopi.

Jan Slovický z Vranieho, hejtman na Prachaticích.

Urozenému panoši Cunratovi z Petrovic, purgrabie na Krumlově, přieteli mému milému. Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 7 Sβ. 1c. — (G.)

166.

Jan z Rožmberka purkrabímu Krumlovskému, aby Kužel vyplatil službu dvořanům, a on aby o penězích jemu zprávu na Dívčí Kámen přinesl a lovčího Jíru s sebou vzal. — Na Dívčím Kameni v říjnu (1469—1472).

Jan z Rozmberka. Kunráte milý! Mluv s Kuželem, ať již službu dvořanóm jdá z těch peněz úřadu tvého i od Buška, kteréž jmá. A také daj nám věděti, co i těch peněz, kteréž nám po Kokotovi poslal včera, a na kohoť sme ty penieze kázali sem poslati. A přes to zvěda na Kuželovi, budú-li moci ti peniezi, kteréž jmá, na komorní plat i na službu stihnúti. Přijedi sám sem k nám zajtra k uobědu, a my s tebú o to ústně rozmluvíme. A vezmi Jíru lovčieho s sebú, a ať rarohy s sebú vezme, nebť nám léhavého psa pokusiti u Rúbíka jmá. — Datum Maidstain feria II. post XI m. virginum.

Famoso Cunratoni de Petrowicz, burgrauio in Crumbnaw, nostro fideli dilecto.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 7 Gγ, 2. — (G.)

167.

Jan z Bohušic a z Čakovce*) prosí Konrada z Petrovic, aby poslal k němu pěších, kteří by na stráži stáli, aby mohl rybníčka sloviti, že jej Netoličtí skopati chtějí. — Bez místa v březnu (1469—1478).

Službu svú vzkazuji, urozený přieteli milý! A jakožt sem prve i ještět tebe prosím, rozmluvě se pánie milostí, mohli-li byste jaké pěšie od vás poslati, že by stáli v lesiech, zdali bychom mohli toho rybníčka sloviti, a oni by sobě také ryb vzali. Daj mi to věděti, ať bych já k tomu dni kázal spustiti, neboť jej vždy chtie Netoličtí skopati, a jáť bych raději svým přál. — Datum f. III post Oculi.

Jan z Bohušic a z Čakovce.

Urozenému panoši Cunratovi z Petrovic purkrabí Krumlovskému, přieteli mému dobrému, buď dán.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 7 T. 2. — *) Jan z Bohušic a z Čakova v Sedláčkových Hradech III. str. 294 (Čakov). — (G.)

168.

Václav Drchk na Prachaticích dává věděti purkrabímu Krumlovskému, že vězní jednoho člověka, jenž zvěři překážel a který má soudruhy na panství Rožmberském. Prosí dále, aby chránil Vlčka, jenž prozradil neplechy těch škůdců. — V Prachaticích nedat. (1469—1478).

Službu svú vzkazuji, urozený pane Kunrate milý! Rač věděti, že sem jednoho připravil do kázně, kterýž jest na vašich i našich lesech zvěři překážel, a má to-

varyšie na vašem zboží a chudým lidem na dobytku i na jiných věcech [škodí]. A proto jim Vlček nechtěl smlčeti, a voni chtěli jej utopiti kradmo. I věřím VMti, že jemu křivdy nedáte učiniti, a mého pána budete žádati, ať se takovému stane, jako na takového slušie; neb mé hrdlo chci na to naložiti, že najdete hniezdo zlodějské tak veliké, jako ste dávno o tom slyšeli. Ex Prachatic. ꝛc.

Václav Drchk na Prachaticích.

A tergo: Urozenému panoši Kunratovi z Petrovic, purkrabí na Krumlově.

Orig. pap. v kníž. archivu Kruml. I. 7 Wβ 42. — (G.)

169.

Jan Pěnkava Konradovi z Petrovic o sůl. — Bez místa (1469—1478).

Službu svú vzkazuji, pane Kundrate milý! Prosím vás, račte mi poslati soli, žeť soli žádné nemám, ač mám dobytek, však nemám čím soliti. Pakli mi fůry nechcete poslati, ale račte mi kúpiti, a já chci rád zaplatiti. Prosím vás vedle toho pošlete mi XII mís, ať mám nač čeledi dávati, jistě že jich nemohu mieti.

Jan Pěnkava.

Urozenému panoši Kundratovi purkrabí na Krumlově buď list dán.

Orig. pap. v kníž. archivu Kruml. I. 7 Sβ 1c. — (G.)

170.

Markvart z Kanice Konradovi z Petrovic, aby propustil lidi bez viny s koňmi na Velešín zjímané. — V Třeboni bez letopočtu (1469—1478).

Službu svú vzkazuji, urozený přieteli milý! Jakož sú na Velešín zjímáni Pavel ze Lhoty a Pavel z Vrcova i s koními, a odtud že by na Krumlov tobě ti lidé podáni byli, a že by na ně domněnie měli, že by oni ty koně pobrali sami, s kterýmiž jsú zjímáni: i věz milý přieteli, žeť sú ty koně kúpili od zdejších drábuov, páně služebníkuov, kteříž sú z Plavska přivedeni s nepřátelského (sic) po páně Strážském. I věřím jako přieteli svému, že ty lidi kážeš propustiti i ty koně vrátiti, s kterýmiž sú zjímáni. — Ex Třeboň feria VI. post Salus populi.

Markvart z Kaniece ꝛc.

Urozenému panoši Cunratovi z Petrovic, purkrabí na Crumlově, přieteli mému dobrému. Orig. pap. v kníž. archivu Kruml. I. 6 Ca 18a. — (G.)

171.

B . . . ch z . . . Konradovi z Petrovic o přepadení a oloupení bratra svého u Sedlce a hledání vinníkův, aby byl v tom pomocným. — V Sedlci (1469—1478).

Službu svú vzkazuji, pane purgrabie milý! A rád bych slyšel, by sě VMt jměl dobře. A milý pane, stala se jest taková věc, že mi bratra mého tento čtvrtek

oblúpili, a blízko tu od Sedlce pobrali mu toho za několik kop. Milý pane, jali jej na poli, vedli jej do lesa, pobrali mu zbroji všecku i peněz něco hotových i něco jiného, ješto toho nepotřebí jmenovati, počeli jej z těch šatuov do naha svláčeti. Milý pane, prosil je, aby mu té hanby nečinili. A tu jej šablemi bodli, že jej jedva za živa pustili. Milý pane, belo mi toho příliš líto. Dočekal sem se pátku, ptal sem sě po lidech, kudy sem věděl, naložil věru na to pane dva dny. A bel sem sobě něco lidu zjednal k tomu, abych je zjímal. I trefilo se u Milíkoviciech, že jsú sě změnili v jiné šaty. A milý pane, neb sú beli tři, a tu sem jedné dva nalezl, a tiem sem sě mélil, kam sě třetí děl: i milý pane, neb sem sě nevěděl k čemu jmieti. I milý pane, sem zpraven, i že by u vašeho člověka stav měli tu u Milíkoviciech. A milý pane, slyšel sem, žeť by ten jistý člověk s nimi spolek měl a v té chůze s nimi byl. I milý pane, myslil sem, kterak mám tomu učiniti, že i člověk VMti v tom, se to dlúho dlilo, že ta dva drábi ušli preč a ty věci rozkra[d]li mezi sebú. Milý pane, myslil sem, mám-li VMti toho túžiti, zdálo mi sě, že by sě to dlúho dlilo, žeť jsem toho člověka vašeho vždy jal pro ujiščení, zda bych zvěděl na něm, kdož sú tu byli, zda bych to zvěděl, zdali s nimi bel. A onť mi to pří, že i s nimi nebyl. Ale milý pane, k tomu sě zná, žeť sú u něho beli. Ale nechce mi povědieti, ktož sú ti jistí drábi byli, ale některé věci praví, žeť by bratra mého byli. I milý pane purgrabie, prosím TMti, aby mi to neráčil za zlé jmieti pro člověka vašeho, neb by snad TMt m[n]ěl, žeť sem to svévolně učinil a zvláště proto, aby nebylo páně Mti k nelibosti, i tudiež pane purgrabie TMti. I milý pane, však ste vždy na mě laskavi byli i na bratra mého. I věřím VMti, milý pane, žeť byste bratru mému té škody nepřáli. A ještě VMt prosím, milý pane, kterak mi k tomu radíte, kterak mám s tiem člověkem naložiti. A za odpověď prosím po tomto poslu. — Ex Sedlecz feria III. post Crucis ꝛc. B . . . ch z (utrženo.

Urozenému panoši panu Kundratovi z Petrovic, purgrabí na Krumlově, pánu mému milému ꝛc dd.

Orig. pap. kníž. archivu Kruml. I. 6 Ca. 32a. — (G.)

172.

Konrad z Petrovic dotazuje se Jana z Rožmberka v příčině přijetí nového služebníka. — V Č. Krumlově 22. ledna 1470.

Urozený pane, pane milostivý! Službu svú vzkazuji VMti. Věděti VMti dávám, že jest přijel do Krumplova Fridrichuov Flek přítel na službu, a píší oň přítelé jeho, a kterak by s VMtí maršálek a Fridrich Flek u Viedni oň mluvili, a že by VMt jeho přijala. I já jeho nechtěl přijeti, protož že já od VMti rozkázání nemám. A prosil mne Alexi(?), abych jemu potřebie dal až do V[Mti] přijezdu, a já to učinil.

Protož račte, rozkázati, mám-li jeho přijieti čili nic, nebť jest pacholek velmi mladý. — Datum Crumplov f. II., in die Vincentii, anno ꝛc LXX.

Cunrad z Petrovic, purkrabie na Crumplově.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmberka, najvyšiemu komorníku královstvie Českého, pánu mému, milostivému.

Orig. na papíře v kníž. archivu Kruml. II A. 8 B. 38. — (G.

173.

Jan ze Švamberka Konradovi z Petrovic, aby lidem jeho Michalovi a Hanušovi propustil náklad do Strakonic. — Ve Strakonicích 5. února 1470.

Službu svú vzkazuji, přieteli milý! Prosím tebe, učiň to pro mne a daj n[á]klad lidem mým Michalovi a Hanušovi, lidem mým ku potřebě tu do městečka do Strakonic. Tohoť věřím jako přieteli milému, že to pro mě učiníš, a té jinam vézti nemají. — Ex Straconicz feria II. die S. Agate annorum domini CCCCLXX.

Jan z Swambergka, mistr převorstvie Českého ꝛc.

Slovutnému panoši Cundratovi z Petrovic, purkrabí na Crumlově mně milému.

Přitištěná pečeť zachovalá. — Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 7 Mα. 3*d*. — (G.)

174.

Jan Slovický z Vraního hejtman na Prachaticích Konradovi z Petrovic, aby Welflové z Volar se dvoje sáně soli propustil. — Bez místa 9. února (1470).

Službu svú napřed vzkazuji, urozený přieteli milý! Odepsals mi před sím, žes některé saně soli propustil. Přieteli milý, toť muož býti, já sem o ty tobě nepsal. Než psalť sem o Welflovu ženu z Volar a divím se tomu, a já do tebe dobrú naději mám, žes ji prázdnú pustil a mě v tom oslyšel. Ještě vždy tebe prosím jako svého dobrého přietele, že též Welflové se dvoje saně soli k mé potřebě a mých přátel, kteřížto dobří křesťané sú, propustíš, a takovým jiným lidem, věř mi v celosti, nebudeť podána. Věřímť jako svému dobrému přieteli, že to pro mne a k mé potřebě učiníš v dobrú oplatu, a kdyžť po tu suol přijede, že jie prázdna nepustíš. — Datum feria VI. in die sancte Appolonie virginis.

Jan Slovický z Vranieho, hajtman na Prachaticích.

Urozenému panoši Cunratovi z Petrovic, purkrabí na Crumlově, přieteli mému milému.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 7 S*β*. 1c. — (G.)

175.

Jan Šlovický z Vraního Konradovi z Petrovic o železe v Prachaticích rozprodaném a o propuštění soli. — Bez místa 14. února (1470).

Služba má napřed, urozený přieteli milý! Věděti dávám, že Ebrhart hamréž ze Ktiše pod tvým úřadem železo sem do Prachatic přivezl a rozprodal kovářóm i k jiným potřebám, a věř mi v celosti, žeť jinam na taková miesta nenie podáno ɔc. Také pane Cunrate, přieteli milý, velmiť děkuji, žes pro mě na dvoje saně Welflové z Volar soli propustil. Také cožť bych já mohl tobě libosti učiniti a poslúžiti, rád to učiním; a ještě, bude-lit mi potřebie a žeť bych o to psal, věřímť úplně jako svému dobrému přieteli, že mi viece jie propustíš. A toť bude opatřeno, žeť nebude jinam a zvláště na taková miesta podána. — Datum feria IIII. in die S. Valentini.

Jan Slovický z Vranieho, hajtman na Prachaticích.

Urozenému panoši Cunratovi z Petrovic ɔc. purkrabie na Krumlově, přieteli mému milému.

Orig. pap. v kniž. arch. Kruml. I. 7 Sβ. 1c. — (G.)

176.

Poddaní městečka Bavorova Janovi z Rožmberka: touží na svého spolusouseda Jana Brůnu. — B. m. 8. dubna 1470.

Urozený pane, pane Jene z Rozmberka, náš pane milostivý, poddánie lidu vašeho z městečka obcě Bavorovské buď předpověděno Mti vaší. Ačkoli všickni osobně k Mti vaší pánu svému o své nedostatky pracovati bychme sě nestyděli, ale pro nebezpečný čas nynější nesmieme, toho VMti věřiece, žě nám za zlé mieti nebudete. Neb odsieláme dva z súsěduóv svých s žalobú a listem tiemto proti Janovi Bruonovi, kterýžto s námi v súsědství obývaje a grunty užitečné maje, nechcě činiti s námi holduov, ani daní obecních, ani podstúpiti chcě s obcí hlásek nočních ani denních, ale vzav sobě pych proti všie obci, pohaněl jest zradú starších našich VMtí usazěných, i nás všich zrádcěmi nazval; a o to s ním uručěni jsme k VMti, jemužto odmlúváme a odmlúvati chceme, pokudž jsme živi, neb v tom shledáni nejsme před žádným ani bohdá před VMtí budem. Protož, milostivý pane náš, prosíme Mti vaší, nedopúštějte nad námi svými poddanými tak vládnúti Bruonovi, neb svévolně s súsědy sě tepe a rve, a za nic starších nemaje, ani komu co rovného povoluje; a škody žádnému sě opatřiti nedá, hradeb nečinie, sám súsědy šacuje, sám sobě pravě činí. A v tom i jiní susědé, vidúc jeho tak neruodného a nepovolného, stýskají sobě, tolik zaň opláceti i za jiné; neb kněz děkan, Jan Tesák, Vácha, Čědidlo též nechtie opláceti vedle obcě. I nebude-li rozkázánie vašěho o těch neruodných, bojíme se, bychom skrzě svú nesvornost nepřišli o hrdla i o statky. Datum ɔc die dominico Iudica annorum ɔc LXX°.

Orig. pap. v arch. Netolickém IIB. 5AP. 9b. — (A.)

177.

Jan ze Švamberka Konradovi z Petrovic, aby jeho vozkům, vezoucím ze Strakonic škorně a obilí do Krumlova, dopustil na vozy věci potřebné naložiti a vyvézti. — Ve Strakonicích 2. srpna 1470.

Službu svú vzkazuji, přieteli milý! Jakož lidé moji formané z Strakonic, listu tohoto ukazatelé, škorně se čtyřmi vozy a Matěj s jedniem vozem a Barvička také s jedniem vozem nynie s obilím vám do Crumplova jedú: milý přieteli, prosím tebe, aby již jmenovaným lidem mým na ty vozy náklad naložiti dopustil, což by jim potřebie bylo, a také aby služebníkóm pána tvého jim překážeti nedopouštěl, ale pro mne aby jim raden a pomocen byl, když by se v svejch potřebách k tobě utekli, jakož věřím, že to učiníš. — Datum Strakonicz feria ipso die Scti Stephani pape anno ɔc LXX°. Jan z Švamberka, mistr Českého převorstvie.

Slovutnému panoši Konradovi z Petrovic, purkrabí na Crumplově, mně milému.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 7 Wα. 3*d*. — (G.)

178.

Řehoř z Klaric úředník Třeboňský Konradovi z Petrovic o mléčném na trhu v Jindř. Hradci. — V Třeboni 19. října 1470.

Služba má napřed, pane Kunrate milý! Chcete-liž smuolu, pošletež penieze. A přišlať jest jedna hokyně naše včera z Hradce, kteráž byla na trhu v Hradci. Ta mi praví, že jest mléčné velmi u podobném trhu v Hradci. A jakožť sem prve psal, žeť bude v tuto neděli jarmark, a bejváť drahně mléčného: i zdá-liť se co peněz na to poslati, to buď při tvé vuoli. — Datum Trzebon feria VI. post S. Galli anno D ɔc LXX. Řehoř.

Urozenému panoši Cunratovi z Petrovic purkrabí na Krumlově, přieteli dobrému.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 7 Wς. 18*i*. — (G).

179.

Poddaní městečka Bavorova Janovi z Rožmberka: stěžují si na své spolusousedy Jana Brunu a faráře Jana. — B. m. 23. října (1470).

Urozený pane, pane Jene z Rozmberka, náš pane milostivý! Poddánie všie obce městečka Bavorova, lidu vašěho, buď předpověděno milosti vašie, neb spuolu radujíce sě v zdraví vašěm. Neračte nám za zlé nemieti, že poslali sme dva z súsěduov svých s listem tiemto k milosti vašie, ač bychom všickni osobně před VMtí o našě nedostatky pracovati se nestyděli k svému pánu, ale pro nebezpečný čas tento nesmieme, a také žě se bojíme, abychom od poslaných súsěduóv nebyli obmeškáni

řečí. Před VMtí tajiti déle nemohúcě na spolusúsědy našě, na Jana Bruonu a Jana Tesáka, kterak ruoznici činie ve všie obci našie, nechtiecě vedle nás učiniti ani podstúpiti daní k uobci, buďto k holduóm neboli k strážiem denním neb nočním; a v tom sě obci nezdá, by dostačiti mohli jich statky viec opláceti ɔc; až někteří z súsěduóv mluvili Bruonovi k tomu, aby učinil s súsědy jako na súsěda slušie. A on vzav sobě pych proti súsěduóm, nechcě rychtáři ani starším v ničemž rovném povoliti, ale z své vuole s súsědy se tepe a rve; a jestliže které dobytčě vejde na škodu, o to žádnému se opatřiti nedá, než sám sobě platí a škody šacuje, pokudž chce. Protož milostivý pane náš, milosti vašie prosíme, račte nám rozkázati o těch súsědech, mají-li za VMtí mezi námi jsúc v uobci, v svobodě obývati, a my k rozkázání milosti vašie i v tom s milostí a poslušěnstvím obvyknúti máme. Item o kněze Jana faráře vašěho i našěho též, neb viec pomoci k holduóm s uobcí činiti nechcě, a nám bez fařářě vstúpiti v hol[d] slušné nenie, ani nás přijieti chtie. I v tom VMt račte nám rozkázati a toho k obci lístek dáti. — Datum ɔc feria III. post XI^m^ millia virginum. Orig. pap. v Netolickém arch. IIB. 5 AS. 14. — (A.)

180.

Ctibor z Martic purkrabí Prachatický a obec Prachatická Janovi z Rožmberka, že soumaři jeho a němečtí řádné silnici jejich se vyhýbají, novou silnici jdoucí skrze Volary do Zbytin sobě začínají a ve Zbytinách si nový sklad zakládají; i prosí, aby toho nebylo dopouštěno. — V Prachaticích 28. prosince (1470?).

Urozený pane, pane nám přieznivý! Služba naše napřed buď vzkázána VMti. A rač VMt viděti, kterak súmaři vaši i tudiež němečtí silnici naši spravedlivú svozují a novú sobě začínají, jdúce přes les skrze Volary až na vaše zbožie do Zbytin, a tu v Zbytinách sklad nový sobě začínají. A to pánu našemu milostivému i tudiež městu našemu mýto spravedlivé procházejí. Neb VMt to dobře vie, že kteráž silnice jde od Pasova přes les, že nemá nikam jinam jíti než k skladu od starodávna usazenému k nám do města Prachatic. I prosíme VMti, aby VMt ráčil lidem vašim přikázati, aby jich v tom nefedrovali a jich do svých domuov nepřijímali a nových skladuov nezačínali, nebť bychom VMti neradi v něčemž hněvali. I věřímeť VMti, že se VMt ráčí k tomu přičiniti a viece toho nedopúštěti, nebť jest to k škodě pánu našemu i městu našemu a proti právóm našim. Neb jestliže se VMt k tomu nepřičiní, musili bychom dále na pána svého milostivého i tudiež na královu Mt to znésti. A dále od VMti žádáme o to milostivé odpovědi. — Datum Prachatic feria VI. in die Innocentium. Ctibor z Martic, purkrabie na Prachaticích,
purgkmistr a radda města Prachatic.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmbergka seděním na Krumlově, pánu pánu nám přieznivému buď dán.*)

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 7 Mα. 3e. — (G.) — *) Jak vrchnosti nad městem Prachatici se střídaly, o tom viz Slámův Obraz minulosti města Prachatic, doplněný Šofferlem 1891, str. 77; Sedláčkovy Hrady VII. 223-225. Přítomný list byl psán v době, když Jan z Rosenberka spravoval statky Rosenberské, tedy v letech 1457—1472; v té době památka Mlaďátek 28. prosince připadla na pátek třikrát, r. 1459, 1464 a 1470. *Redaktor.*

181.

Sigmund písař v Budějovicích dotazuje se Mikuláše kancléře Rožmberského o nastoupení syna svého Sigmunda do služby v kanceláři Krumlovské. — Bez místa 23. března 1471.

Službu svú vzkazuji, příteli mój zvláščc milý! Prve jest se mnú mluveno od vás i také páně Mti o Sigmunda syna mého, abych jej k vám dal do kanceláři. I také sem s páně Mtí mluvil, když u nás byl, a JMt vuoli k tomu dal, chtě jemu rád. I protož vzelť sem jej z služby, v kteréž byl v Hradci, a jest nynie u mne doma. A když šaty své ɔc pro nebezpečnost cest nemohl sebú vzieti, pozdržal bych jej rád dotad, aby je mohl sebú vzieti, a uhledajic čas, jej k vám poslal. Protož prosímť vás, jakož přietele svého dobrého, že mi psáti budete, hned-li by jeho potřebovali, a což jest u místa vašeho, dáte věděti. — Datum sabbato ante dominicam Letare anno ɔc LXXI°. Sigmund písař a měščenín v Budějoviciech.

Famoso Nicolao, nobilis domini de Rozmberk supremo cancellario, amico et fautori dilecto.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. IIA. 8B. 38. — (G.)

182.

Anežka z Rožmberka Konradovi z Petrovic, že se na něho nehněvá; prosí o opatření koření, mýdla a sušených hrušek. — V Třeboni 23. března 1471.

Milé Kunčičku, pravilť mi jest Jindřich,*) žes mi skázal, kterak jest to, žeť nic nezkázala tak dávno, snad sě na tě hněvám. A milé Kunčičku, Bože ostřez, abych já sě na tě hněval[a], a já velikú naději v tobě mám, cos mi mohl mi dobrého jednati, že by to rád učinil. Ale žalujiť na Řehoře**) na hajtmana, na Bobečka, žeť já toho na nich nemohu vyprositi, když je kam poselství, aby mi pověděli, že dru[h]dy napíšíci list, leží mi a nemohúci ho poslati, až ho druhdy strhám hněvajcie. A dávno jsem byla list napsala o tyto věci, o kteréž jsem po Jindřichovi zkázal[a], i jistě je[j] mám. Nemohlať jsem ho poslati. I prosím tebe, milé Kunčíčku, muožeš-li, aby mi jednal libru zázvor a libru řebíčkuov a libru muzkátuov celých, a dvě libře pepře, a deset lutuov muzkátového květu, a osm lotuov šafránu. Milé Kunčíčku, dám já ráda penieze, než prosím tebe, aby ty za mnie zaplatil a počekal mi až do sv. Jiří, neb kupovali si nynie, nebť nemám peněz, ačť mi jelis pán při sv. Jiří káže dáti. A takéť já kořenie mohu do sv. Jiří dosti mieti. A za mýdlo také prosím šest liber, a to Buoh vie, že sobě nemohu u nás zednati, i musím tě starati. A Anna tie skázala, žetě sě již

velmi přepadla, že sie [žes jí] wiely [bielý?] muoky ani krupek dávno neposlal. A prosíme tebě, aby nám poslal hrušek sušeněch, a budemě jě jiesti miesto fíkův, neb tě Anna zkázala, žeť sě jí veliká turrenda strhla, přijěvši z Chlumci, z bielého piva. Muo[j] milé Kunčičku, nemieš té naději, ať bych já sě na tě hněvala, ano nás již bezporotka starěch málo, sto sme spolu vévali (bévali). Buďme spolu dobří. — Datum ex Třeboň illa sabatho ante Letarę anno Domini MCCCC° septuagesimo 1° ɔc.

Anezka z Rozmberka.

Urozenému panoši Kunratovi z Petrovic, purkrabí na Krumlově, buď list dán.

Orig. pap. v kniž. arch. Kruml. IIA. 7 C. 2. — Otištěno také ve Světozoru z r. 1897 ročník XXXI. str. 619. — (G.) — *) Míní se nejspíš Jindřich tehdáž 15letý syn Jana z Rosenberka, bratra Anežčina. — **) z Klaric.

183.

Anežka z Rožmberka děkuje za opatření krámských věcí a prosí o koření a mýdlo. — V Třeboni 4. dubna (1471?)

Milaj Kunšíku! Převelmiť děkuji, že mi tak pomáháš k mému hřiešnému hospodářstvie. A prosímť tebe pro milý Buoh, nehněva[j] sě, že tě tak mnoho napomínám, nebť sem chudá hospodyně. Omlúvámť sě, ale protoť vždy nepřestanu k tobě sě utiekati, a z krámnéc[h] věcí velmi děkuji. A milý Kunšíčku, dajž mi věděti, spomeneš-li na mě o kořenie a o majdlo. A milaj Kunšíčku, ještěť vždy prosím, aby sě nehněval; však to sama znám, že tě přieliš mnoho napomínám, ale neviem tomu kterak učiniti; ale ty učiň proto, což muožeš. — Datum Trzebon feria VI. in die S. Ambrosii.

Anežka z Rozimberga.

Urozenému Cundratovi z Petrovic, purgrabí na Crumlově, buď list dán.

Na rubu: „Domini Johannis 1471.“ Ale památka sv. Ambrože 4. dubna připadla r. 1471 na čtvrtek, ne na pátek. — Přitištěná malá pečeť zachovalá. — Orig. pap. v kniž. arch. Kruml. IIA. 7 C. 2. — Otištěno ve Světozoru roč. XXXI. z r. 1897 str. 619. — (G.)

184.

Anežka z Rožmberka Konradovi z Petrovic o koření, mýdlo, krupky a o vrácení vozu. — V Třeboni 22. dubna (1471?)

Milé pane purkravie! Prosím tebe, nezapomínajž, co sem tebe prosil[a] vo koření i vo mýdlo, pak kolivěk kážeš peněz, to pak pošli za to. Ale to Buoh vie, žeť nemám, až mi jelis dají, ale měli by mi dáti teď při sv. Jiří. A také prosím tebe, aby mi zase vuoz zvrátil, neb slyším, že by mělo ně[j]aké stání býti bieti. A také bojím sě, že mi bude vozu potřebí, neb jest naše paní Kateřina*) zlehla a syna

má, děkujíc Pánu Bohu; i chtěli by, abych tam jela. Pak neviem, budu-li toho moci sbieti; a nemohla-li bych sbieti abych měla na čem jieti. A milé pane Kunšíčku, a též hanbu svému dvoru učiním a muosím pohřiehu učiniti. Prosím tebe, pošleš-li mi vuoz, pošli mi krup mlennéch i nemlennéch. Paklit pojede vuoz k nám k Visovi **) po medu, prosím tebe, pošli mi, nezapomínajž milé purkravie, prosím tebe. — Datum ex Trzebon secunda feria ante festum Georgi anno Domini.

Anežka z Rozmberka.

Na rubu: purkravie. — Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. IIA. 7 C. 2. — Psaní toto otištěno také ve Světozoru z r. 1897. — *) asi Kateřina dcera Jana z Rožmberka, provdaná za Petra Holického ze Šternberka. **) Vizovský dům v Třeboni připomíná se r. 1512 v závěti fišmistra Slepičky z Nažic. — (G.)

185.

Jarohněv z Úsuší a Markvart z Kamenice Janovi z Rožmberka: že psali Pochoméřům o pomoc, což se Stráže dotýče. — V Třeboni 23. července 1471.

Urozený pane, pane náš milostivý! Věděti VMti dáváme, že sme psali panu Jindřichovi Pochomieřovi na Rax, a druhému, panu Hartlovi Pochomieřovi, strejci jeho, kterýž drží Ličov a Rohyštice [sic], jim porozuměti, chtěli-li by VMti pomoci, což se Stráže dotýče; i odepsal nám pan Hartl dosti podobně, jakož toho JMti listu VMti přepis posíláme. Než pan Jindřich z Rax doma není, než bratr jeho pan Hanuš ten nám vzkázal po poslu, že k nám chce ústěného [sic] posla o to poslati; i tak se nadějem, že k nám nadarmo nepošle. I jestliže co podobně ku pomoci mluviti bude, prosíme, VMt račte v tom rozkázati, kterak se máme k tomu mieti. A myť sobě pokládáme tu věc VMti tak pilnú a potřebnú jako kterú, a že by se jí z boží pomocí mohl brzy konec státi. — Datum ex Trzebon feria III. post s. Marie Magdalene anno ↄc LXXI°.

Jarohněv z Úsušie a Markvart z Kamenice,
hajtman na Třeboni.

Urozenému pánu panu Janovi z Rožmberka, najvyššiemu komorníku královstvie Českého, pánu našemu milostivému.

Prostý opis z r. 1759 v Třeboň. arch., A. Nr. 22. I. str. 5. — (A.)

186.

Jarohněv z Úsuší Janovi z Rožmberka: o koníku pro Bolochovce. — V Třeboni 22. listopadu 1471.

Urozený pane, pane muoj milostivý! Jakož mi VMt píšete, abych Boloch[ov]covi někde koník zjednal: račte věděti, že jeho nikdež zde nemohu zjednati. Než jest tam u VMti v Krumlově koník, kterýž jest byl Jindřicha syna mého; ráčí-li VMt ten dáti, stojíť u VMti marštali. Purkrabíť o něm dobře vie, račtež jej sem jemu poslati. — Datum Trzebon feria VI. die s. Cecilie anno ↄc LXXI°.

Jarohněv z Úsušie.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rožmberka, najvyššiemu komorníku královstvie Českého, pánu mému milostivému b. d.

Prostý opis z r. 1759 v Třeboň. arch. A. Nr. 22. I. str. 7. — (A.)

187.

Jan z Rožmberka Jarohněvovi z Úsuší: o Roubíkově glejtu. — B. m. 8. prosince 1471.

Jan z Rožmberka. Jarohněve milý! Výptáš se tu v Budějovicích, kterak opět Rúbík má gleit mieti za dvě neděle: v tom má do. Prahy jeti a své věci jednati, jakož šíře se na panu Zdenkovi vyptáš. I psali sme panu Zdenkovi příteli našemu, aby se pokusil, muož-li to kterak býti, aby s ním ty dvě neděli v stánie vstúpeno bylo; neb stane-li se, měli bychom před sebú některú věc užitečnú. I žádámť s pilností, aby o to mluvil se pánem i přičinil se s pilností, zdaby k tomu mohlo přivedeno býti. Také teď posielám list Vlksickýho, jemuž srozumieš; i žádámť, aby o to s pilností mluvil, ať by to pán opatřil. Také muožeš pamatovati, kterak prvé, když s Rúbíkem stánie bylo, že v tom hleděl jedné posielenie, a kdy stánie vyšlo, že hned zase válku začal; ať pán pomní na jeho chytrosti. — Datum dominica concepcionis Marie anno ɔc LXXI°.

Famoso Jarohniew de Usussie, fideli nostro dilecto dd.

Prostý opis z r. 1759 v Třeboň. arch. A. Nr. 22. I. str. 15—16. — (A.)

188.

Anežka z Rožmberka Konradovi z Petrovic o ječmen a semenec. — Bez místa a data (1471?).

Milý pane Kunšíčku! Prvéť sem se opověděla, že se mnú pokoje mieti nebudeš. I prosímť tebe, muož-li to býti, poradě se s Rynšem, aby mi dal pět čebruov ječmene a čtvrtni semence. A když se poradíš s Rynšem, jakž on die, nebude-li moci tolik býti, ale což by mohlo býti bez vašie škody. Nebť mi jest Slepička*) sobě odpustil na rybníce seti ječmen. A to milý Buoh vie, žeť jeho nemám zač kúpiti, a také nenie ho kde optati, ješto sú lidé záhubní. A také sem své zbožie všecko složivši, kúpila sem třetí kuoň; a toto's mi ten poslední kuoň tak dobrý dal, ješto ty tak sám dobrý nejsi, jako ten kuoň. I prosímť tebe, milý Kunšíčku, dajž mi, ať by ten kuoň pro svú dobrotu mohl čemu orati. A dajž mi odpověď, dals-li, či nedáš, ať bych Matěje kdy potom na konec s vozem po to poslati.

Anežka z Roznberka.

Urozenému panoši Cunratovi z Petrovic, purkrabí na Crumlově.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. II A. 7 C. 2. — Lístek ten otištěn též ve Světozoru roč. XXXI. z r. 1897 str. 619. — (G.) — *) Fišmistr vládyka Mikuláš Slepička z Nažic, později v Krumlově, † 1512.

189.

Nejmenovaný (rychtář z Netolic?) Janovi z Rožmberka, že Ročovičtí*) ničeho nevědí o lidech z tamního dvora odběhlých, ale že Martin chalupník rád by dvůr osadil. — Bez místa (před r. 1472).

Vysoce urozený pane, pane muoj milostivý! Službu svú poddanú vzkazuji VMti, a VMti na vědomie dávám, co se dotýče toho dvoru v Ročovicích. Obeslal sem sousedy a vyptal sem se na nich, vědie-li co těch, kteří sú ušli od toho dvora z Ročovic. I pravie, že nic o nich nevědie. Než jest tu v Ročovicích chalupník jedem [sic] Martin tohoto listu ukazatel, a prosí VMti, jestliže VMt ráčíte jemu té poustky přieti, chtěl by uvázati; a prosí VMti, že jemu ráčíte nějaké prodlenie o plat a o desátek učiniti, aby on mohl na té poustce osésti, nebo jest velmi opuštěno. A tak pravie, že jest u nich byl v Ročovicích na chalupě na šest let, a že rád dělal a pracoval. Jestliže jest diela doma neměl, ale dělával u nás v Netoliciech. A ostatek VMti sám ústně zpraví.

Vysoce urozenému pánu, panu Janovi z Rozmberka a na Krumlově, pánu mému milostivému.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 5 AU. 163*a*. — *) Rozumí se nejspíš ves Radošovice jihovýchodně od Netolic u vsi Strýčic; německy se psává Roschowitz. — (G.)

190.

Jakub zlatník v Prachaticích žaluje Konradovi z Petrovic na Šimona zlatníka v Krumlově pro jeho hanění. — Bez místa po 12. březnu 1472.

Služba má, urozený pane Kundráte! A VMti túžím a žaluji na toho Šimona zlatníka, kterak o mně píše a haní mě, ješto já ten nikdy nejsem. I věřím VMti, že jemu toho nedopustíte, aby mě on tak haněl. Vědieť páni konšelé, žeť sem byl u vás v městě v Crumplově, chtěje sám státi před konšely. Játˇ sem již (guz) mlčel, a onť o mě rozepisuje šeradné věci, ješto je musí zase v hrdlo bráti jako nešlechetný člověk. I jestli ještě že chce se mnú státi před pánem mým milostivým, nechť stojí, chci jemu práv býti. Jestliže sem jemu v čem křiv, o toť mě pán muoj JMt ohledá; ale rozumiem jemu, že nesmie se mnú před nižádným státi. A tak, cožť páně Mti píši v listu, tomu psaní srozumíte, kdož jest nešlechtnišší [sic] vedle jeho haněnie, vo[n]li či já; nebť sem chtěl vždy, aby někto neřekl, že jej já haniem. Již sem toho déle nemohl nechati a musel sem tak psáti páně Mti vedle jeho haněnie, kterak mne hanie. — Datum post Gregori LXXII°.

Jakub zlatník v Prachaticích.

Urozenému panoši Cundratovi purgrabí na Crumlově buď dán.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 5 AP. 28 dd. — (C.)

191.

Jarohněv z Úsuší Janovi z Rožmberka: o sjezdu v Německém Brodě. — V Budíně 1. dubna 1472.

Urozený pane, pane můj milostivý! Rač VMt věděti, že jisté stání učiněno jest v Uhřích, v Čechách i v Polště, a v to stání má vstúpeno býti na den sv. Filippa a Jakuba. A na svatú Trojici má býti sjezd v Německém Brodě, a tu mají býti raddy královské, Uherského a Polského i z Čech s obú stranú, a tu má jednáno býti, kterým obyčejem to stání má držáno a zachováno býti od sv. Filipa a Jakuba až do plného roku. Také král JMt řekl mně brzy vypraviti. — Ex Buda feria quarta post Pasche anno ɔc LXXII°. Jarohněv z Úsušie.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rožmberka, najvyššiemu komorníku královstvie Českého, pánu mému milostivém d.

Prostý opis z r. 1759 v Třeboň. arch. A. Nr. 22. I. str. 14. — (A.)

192.

Markvart z Kanice Konradovi z Petrovic o prodej vápna. — V Třeboni 13. června 1472.

Službu svú vzkazuji, urozený přieteli milý! Teďť k tobě posielám vozy po vápno, jakožť sem psal. Věřím jako přieteli dobrému, že již rozkážeš, ať jest naloženo na tyto vozy, aby se nemeškaly, nebť jest jeho potřeba, žeť se již jeho nám nedostává. A což koliv za ně bude, chciť rád poslati, daj mi věděti. — Ex Třebon sabbato ante Scti Viti anno ɔc LXXII°. Markwart z Kaniece.

Urozenému panoši Cunratovi z Petrovic, purkrabí na Crumlově, přieteli mému milému dd.

Orig. pap. v kniž. arch. Kruml. I. 7 K. 2b. — (G.)

193.

Petraš ze Zbudova, purkrabí na Hluboké, purkrabímu Krumlovskému Konradovi z Petrovic odpovídá na dotaz o krávě, poddanému Rožmberskému ze Žabovřesk ukradené, a o jetí člověka z Radošovic. — Ve Hluboké 6. července 1472.

Službu svú vzkazuji, urozený přieteli běhu přimieřnému. Jakož píšeš panu Medkovi o člověku páně Mti z Žabovřesk, že by jemu kráva ukradena byla, a tu optal u člověku KMti v Češňovicích, žádaje, by vrácena byla ɔc. Pana Medka doma nenie, než já sem toho člověka obeslal a slyšal sem o tu věc. Člověk KMti praví, že krávy jeho nemá, a u něho neoptal nic. Než některú chvíli před sv. Václavem budú tomu rok, strana naše ženúce krávy u válku, pozuostavili jednu krávu na cestě, a žena jeho jdúci po své krávě, ježto jie byli ukradli, i nalezla tuto krávu. A v tom také tu vzali mu nepřátelé. I muožeš rozuměti, poněvadž jest u válku vzata od nepřátel, že jemu KMti člověk vinen nenie.

Také, přieteli milý, okázali mi list Zlivští tvuoj, v něm píšeš o člověka z Radošovic, že by šacován byl, jsa v směně proti Zlivským, a jako pohruožku jim čině, aby oni jemu to opravili. I jsem já té věci svědom, kterak jest ten člověk jat, neb sem té chvíle na Sedlci byl. By sě byl ten člověk zachoval v té směně, jakož na ubezpečeného slušelo, jako jiní súsědé jeho nechodie lúpit a neškodie straně našie, nebyl by jat. I muožeš rozuměti, poněvadž se nezachoval, jakož na ubezpečeného slušie, že oni jemu nic vinni nejsú. I věřím, že lidi královy Mti v pokoji necháš, aby nebylo toho potřebie dále vznášeti. — Ex Hluboká feria II. post S. Procopii anno ɔc LXXII. Petraš ze Zbudova, purgrabie na Hluboké.

Urozenému panoši Cunratovi z Petrovic, purgrabí Krumlovskému, přieteli běhu přimieřnému. Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 6 Cα. 82a. — (G.)

194.

Jan z Vlksic, purkrabí na Helfmburce, Janovi z Rožmberka: prosí o vydání služby Brůnovi, a truhly s plátnem Stebňákovi. — Na Helfmburce 26. července 1472.

Urozený pane, pane muoj milostivý. VMt v paměti jmáte, že jse jest Bruonovi, služebníku VMti, dlužna služba za puol léta, a za kuoň a za oves, neb jest jemu obrok nedáván od svatého Havla, a bylť jest vždycky se třmi koňmi a na dva službu bral; a jest věrný služebník, i člověk poddaný VMti. I milostivý pane, prosím VMti, račte s ním o ty věci uhoditi, a jemu zaplatiti, nebť jest nynie velmi potřeben. A také s VMtí o ty věci snadno uhodí vedle vuole VMti. A jakož sem VMti prve prosil o Jaroslava Stebňáka, jakož truhlu na zámku jmá, a v nie nenie nežli plátna: i prosím VMti, račte jemu ta plátna rozkázati vydati, ať se jemu neshnojie, nebť jest člověk dobrý a pro VMt vždycky rád činí i s lidmi svými, vozbami i jinými potřebami k zámku. — Ex Helffenburg dominica post s. Jacobi anno ɔc LXXII°.

Jan z Vlksic, purgrabie na Helfmburce.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rožmberka, komorníku najvyššému k. Českého, pánu mému milostivému. Orig. pap. v Netolickém arch. VII. D. 1½. — (A.)

195.

Jan z Vlksic Kunrátovi z Petrovic: o sekání lesu Vodňanskými na gruntech Rožmberských. — Na Helfmburce 11. srpna 1472.

Službu svú vzkazuji, urozený přieteli milý. Věděti dávám, že Vodňanští na den svatého Vavřince sebravše na sto vozuov a něco drahně pěších, sekali sú les na grunthech páně Mti nad Bavorovem za řekú pod horami, jakož tebe tajno nenie, kterak sú se o to v pokojné časy se páně Mtí súdili, a toho sú sobě dovésti nemohli. A v tomto křesťanském stání již se k tomu hlásie a mocí v to sáhají, chtiece Bavorovským dobře puol dědin odjieti. I milý přieteli, zdáliť se, vznes tu věc na páně

Mt, ať JMt ráčí tu věc opatřiti; neb poněvadž za pokojných časuov sú sobě toho nemohli dovésti, ať JMt neráčí dáti sobě na to kvaltem sáhati v tomto křesťanském stání a příměří; nebť sem já jim o to psáti nechtěl, leč bych tu věc prve na páně Mt neb na tě vznesl. Již na tu věc pomysli, jakž úmysl tvuoj káže, ať by páně Mt nedal sobě o to sáhati, nebť jest dědin drahně a také i řeky. — Ex Helffmburk feria III. post s. Laurencii annorum ꝛc LXXII⁰.

Jan z Vlksic, purgrabie Helffmburský.

Urozenému panoši Kunrátovi z Petrovic purgrabie na Krumlově, přieteli milému.

Orig. pap. v Netolickém arch. I. P. 4. — (A.)

196.

Purkmistr a rada města Vodňan purkrabí Krumlovskému: ve sporu o hory. — B. m. 20. srpna 1472.

Službu naši vzkazujem, urozený přieteli milý! Jakož mezi jinými řečmi píšeš, žě páně Mt pán tvuoj toho byl v držení dědičném jako pán dědičný, a žě sme prve i o řeku se pokoušeli ꝛc: i řekať jest v témž zápisu nadání králuov Českých k našemu příslušenstvie; a k tomuť pravíme, žě páně Mt toho nikdy nedržel jest jako pán dědičný, ale jako moc maje v ty časy města našeho škození a let válečných, neb ještě za zdravé slavné paměti krále Václava předci jeho i o město sou se pokoušeli. Ale myť, doufáme pánu všemohoucímu, k tomu práva máme řádně vysazená, a těch se držíme a držeti chceme. Nejníť potřeba ohlašovati, davnoť jest věc ohlášená, neb i podnes ještě i páně lidé ty hory nazývají horami Vodňanskými, jakož od staro-dávna; a toť náš oumysl nejní, války vyzdvihovati, hotoviť sme všudy řádně provésti a okázati, žěť jest naše a nám od králuov Českých nadání, a žeť jest nikdy panstvie nebylo. A jakož chceš mocí mám hájiti: mocíť dědictví se neprovodí; takéť bychom i my přátely našli, ale toť v našem oumyslu nejní. Než vidí-li se páně Mti buď před opravcemi v kraji, neb kdežkoli, chcem svou jistotu okázati. Pak jakož píšeš, žě sme se sebrali a připravili: a my i po jiných potřebách jedouce, též činíme, neb nám toho potřeba v tyto časy, a ne každýmu věříme. — Datum feria V. infra octavam assumpcionis virginis gloriose anno domini ꝛc LXXII⁰.

Purgkmistr a radda města Vodňan.

Urozenému panoši Kundrátovi z Petrovic, purkrabí na Krumlově, pánu a přieteli milému. Orig. pap. v Netolickém arch. I. P. 1*b*. — (A.)

197.

Úředníci Rosenberští zpravují pána o svém jednání s Vodňanskými o sporné hory. — B. m. 3. září 1472.

Také rač VMt věděti, že z rozkázánie VMti byli sme u Vodňanech, a byl se mnú Sulek Vilém ze Lhotty Stebniak, a takto sme od VMti poselstvie dali:

Najprvé sme mluvili k nim, jakož jest saženo v panstvie VMti, a lesy sú porubali a pobrali k nim do Vodňan, v tomto křesťanském stání a v příměří, kteréž jest uloženo mezi králi JMtí i vší zemí ɔc. — A oni sú nám za najprvní odpověď dali: Pobrali sme v svém, a to okázati muožem právem a zápisy svými. — Dále sme od VMti poselstvie dali: Poněvadž se chcete právem držeti, tak JMt kázal vám pověditi, že jest JMti panstvie i předkuóv JMti, že ste měli časy pokojné a práva před sebú, že ste JMti právem nevyvedli, sáhli ste i pychem a mocí v stání křesťanském; i ještě chce tomu JMt obvyknúti, z čehož JMt právem vyvedete. Pakli mocí budete sáhati, jakož jste počátek učinili, že JMt chce to napřed na královu Mt vznésti, a vší zemi oznámiti, a s pomocí a radú přátel svých chce se moci vaší brániti. — A na to sú nám odpověď dali: My sme toho v držení, a JMt nám v to sahá, a bude-li nám v to sáhati, chceme se právem i mocí hájiti s pomocí královskú i přátel svých. A my sme k té řeči ještě jim pověděli: Již sme jednú od JMti pověděli i ještě pravíme, že panstvie a drženie jest JMti; a vyvedete-li JMt z toho právem, že JMt hotov jest tomu obvyknúti; pakli budete v to mocí sáhati, jakož ste počátek učinili, že JMt chce svého mocí hájiti. — Actum feria V. post s. Egidii confessoris anno ɔc LXXII°.

Také zmienka byla jest: JMt sahal nám najprv ve všecky hory, potom po cestu, potom v kési meze a diely okazujíce; a my sme práva svá okázali před panem Čenkem i před jinými pány a dobrými lidmi; a dotekše v tom Viléma ze Lhoty: „Ty si také při tom byl, měl by o tom něco věděti.“ A Vilém jim k tomu řekl: „Ode páně Mti s tiem poslán nejsem, sám od sebe chci k tomu pověděti, že já o tom neviem, by páně Mt kdy za své hory pokládal a sahal, než JMti v držení sú, meze a diely a platné dědiny, ješto sú někdy orné byly a již sú porostly, k Bavorovu a k Svinětiцóm starými lidmi vykazoval. A což se dále hor tkne, to všickni vuobec, chudí i bohatí, sme se drželi, že sú hory obecné, a toho se podnes držíme. A jakož pravíte, že ste práva svá před panem Čenkem i jinými pány a dobrými lidmi okazovali: i oniť o tom mohú věděti, jest-li páně Mt z toho právem vyveden.“

Orig. pap. v Netolickém arch. II^B. 5 BPα. 1*m*. — (A.)

198.

Oldřich Roubík z Hlavatec Konradovi z Petrovic se omlouvá, že nemůže se doptati na lidi z Humna, že všude se krádeže dějí, jako nedávno ukradli Divišovi z Malovic koně, a že nesnadno je stíhati zloděje. — V Netolicích 23. listopadu 1472.

Službu svú vzkazuji, urozený přieteli a bratře milý! A jakož mi píšeš o ty lidi z Humna, že budu-liť chtieti, žeť sě toho doptám: i věziž, budu-liť moci, žeť to chci rád učiniti. A jinak se tej věci nenaděj, a také slyšíš, kerakáť zlodějstvie na všecky strany sě dějí. Jáť těch všech věcí, to Buoh ví, věděti nemohu, nebť

i toť věděti dávám, že ukradli panu Divišovi tři koně, i povrhli postraněk s těch koní u městečka Netolic, a zatočivše sě tu s koňmi, jakoby do městečka jeli, i jeli s koňmi pryč. I optali koně pod Zviekovem v městečku. Pak věziž, že častokrát skrzě městečko jedou, ješto na ně hlásní volají. Tohoť já staviti nemohu. Však vieš, že tu městečko otevřené. A jakož vdy dotýčeš na Ruožka, žeť by někdo pravil, že jest u něho zbitoť, ten dobytek: jemuť jest o to několikrát psáno, žeť má dobrá svědomie, že u n[ě]ho zbito nenie nic. I zvalť sem jej k tobě osobně, tos slyšal, žeť toho odpierá. Pak velíš mně tej cestě učiti: však je ta cesta naučená dávno. Chce-li kdo koho o hrdlo připraviti, aby svého nasadil. — Datum Netolic feria II. ante festum s. Katherine virginis anno ꝛc LXXII°.

Oldřich Rúbík z Hlavatec.

Urozenému panoši Cunratovi z Petrovic, písaři na Krumlově, přieteli a bratru milému.

Ad Conradum burgrauium Crumlouiensem, diuersae literae. — Orig. pap. v kniž. archivu Kruml. I. 6 *Ca.* 32*a*. — Vývod Roubíků z Hlavatec v Sedláčkových Hradech III. 281. — (G.)

199.

Purkmistr a rada města Vodňan Oldřichovi z Rožmberka: ve sporu o hory. — B. m. 13. prosince 1472.

Urozený pane, pane milostivý a nám přieznivý, službu naši vzkazujem VMti. Jakož píšete, že bychme vám sáhali v hory dědičné ꝛc; nic pane nesaháme, nic v vaše dědictvie, než k čemuž jsme od staradávna spravedlivi po nadání slavných paměti króluov Českých, ježto toho předkové naši jsou drželi a požívali, ješto to můžem a hotovi jsme vždycky provésti, tohoť držíme. A jakož píšete, žě jsme se za pokoje o to pokoušeli a provésti nemohli ꝛc: i račtež věděti, žeť toho nikdy nejsme odsouzeni, aniž pustíme, leč právem budem odsouzeni. Pakli by vždy mocí nám chtěli hájiti, budem otpierati, což najdál budem moci. — Datum dominica Lucie virginis anno domini ꝛc LXXII°.

Purgermistr a radda města Vodňan.

Urozenému pánu, panu Oldřichovi z Rožmberka, pánu milostivému a nám přieznivému.

Orig. pap. v Netolickém arch. I. P. 1*b*. — (A.)

200.

Oldřich Roubík z Hlavatec Konradovi z Petrovic o ukradených ~~volích~~. — V Netolicích (kolem roku 1472.)

Službu svú vzkazuji, urozený přieteli a pane bratře milý! Jakož mi píšeš, abych páně Mti člověku kázal voly vrátiti: věziž bratře milý, žeť sem obeslal tu ženu se[?] v Slúni*) a tázal jí, kto by ty voly tudy hnali. Onať jest tak přede mnú

vyznala, kterýž tu pacholek leží Dlúhoveského nemocný, že by jí pravil, že by Sýkora byl. Ale Dlúhoveského pacholek té věci pří, že by jí nepravil. A také milý bratře, jáť nevím, u kohoť jest ten Sýkora. Než to vím, že i byl u Cinišpana, a jestliže kde bude právem zastížen, bude-li v Netolicích, syn muoj i já chcme naň dosti práva dáti i v té se věci spravědlivě mieti vedle raddy tvé. Pakli kde jinde bude zastížen, syn muoj ani já oň státi nechcem pro takovú věc, což by učinil proti páně Mti. — Datum ex Netolic. Oldřich z Hlavatec.

Urozenému panoši Cunratovi z Petrovic, purgrabímu na Krumlovu, přieteli a bratru mému milému.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I Ca. 32a. — (G.)

*) *Slouň* podle poštovského slovníka 1877 jest ovčín u vsi Milenovic, který náleží k obci Chvaletické (mezi Protivínem a Vodňany). *Na Slouni* slove také poloha, ležící asi 2 km severozápadně od Netolic v kat. obci Oboře. Na jižní straně sahá k okresní silnici, vedoucí z Netolic do Bavorova. Na této Slouni býval dvůr, který byl Krčínem do obory Kratochvílské zahrazen.

201.

Jindřich Roubík z Hlavatec Konradovi z Petrovic o odcizených krávách a o svém synu. — V Netolicích (asi r. 1472).

Službu svú vzkazuji, urozený přieteli a pane bratře milý! A jakožť jest psal Rybalt hajtman muoj o ty krávy: psalť jest z té příčiny, nebť mi jest povinen, aby mi se spravedlivé stalo. I bratře milý, jsúť ty krávy v tom rychtářství, i doptajž se jich a vezmi je k sobě, a učiň s tím, jakožt se tobě zdá. — Ex Netolic.

Jindřich Rúbík z Hlavatec a na Netolicích.

Urozenému panoši Cunratovi z Petrovic, purgrabí na Crumlově, přieteli a bratru mému milému.

[Lístek:] Také, bratře milý, mám za to, žeť tebe tajno není, že syn muoj děkujíc Pánu Bohu dobře se má, a že o něm uslyšíš skuoro blíže od sebe, ješto mi o něm budeš moci spíše vzkazovati, kterak se má. Já bych rád slyšel, aby ty se dobře měl. Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 6 Ca. 32a. — (G.)

202.

Štěpán z Květiše, purkrabí na Březí, Konradovi z Petrovic propouští Tomana písaře z Rožmberka, a dává zprávu o koních v Hazlech vzatých. — V Březí 10. ledna 1473.

Službu svú vzkazuji, urozený přieteli milý! A jakož píšeš pánu mému o Tomana, písaře z Rozmberga, že jest tvého pána JMti služebník, prose, aby jej propustili: poněvadž páně JMti jest, žeť jej propouštím. Než milý, jestliže tú nebyl, věřil bych, že by on nepsal. A jakož píšeš o kóň, že by byl jeden z těch tří Hanúškóv, kancléřova panie Mti syna, a že by jej kúpil v Hazlách: i věz, že sú mi ti vězni k paní, keré sú vzali, u nie pacholci, zpravili mě, žeť sú koni jejieho

muže jménem Michala z Hazel, a že že jeden má viec než tři leta, a druhý koupil za puol VI funtu a že je zaplatil hned hotovými penězi. A ta jistá paní sama služebníkóm pána mého pravila, že sú její a že jest je chtěla vyplatiti, a oni sú jí nechtěli dáti vyplatiti. — Datum ex Brzezie dominico ante Anthoni anno Domini ꝛc LXXIII°. Štěpán z Květiše, purgrabie na Brzezie.

Urozenému panoši Cunratovi z Petrovic, purgrabí Krumlovskému, přieteli dobrému dd.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 6 Cα. 32a. — (G.)

203.

Purkmistr a rada města Vodňan panu Jindřichovi z Rožmberka: ve sporu o hory. — B. m. 30. ledna 1473.

Urozený pane, pane nám přieznivý, služby naše vzkazujeme VMti. Jakož píšete, že bychme roubali na horách Baborovských ꝛc: od starodávnať nejníť slýcháno, byť slouly hory Bavorovské, nýbrž po dnes po všem kraji, i lidé vaši ty hory jmenují horami Vodňanskými. A jakož dotýčete toho, co nám jest pánem naším rozkázáno: mámeť za to, že by i VMt neměli se za ně styděti, a za tak málo Jeho Jasnost Královskou nepočítati; myť jej máme za kníže vysoce osviecené a krále slavného, pána svého milostivého. A žěť Jeho Jasnost Kr. nám jest rozkázal i slavné paměti král Jiří: víměť to, žěť jest nám říkal, žě spravedlnost máme, abychme sě drželi; a byť této rúšky v zemi nebylo skrze panské od JMti odstoupení, nepochybujemť, žěť bychme o to místo měli. I rozumímeť tomu, žě by VMt skrze další otahování tomu chtěli, aby vy dál a dál skrze moc v držění stupovali, a my pomalu opúštějíce, abychom dáni byli v zapomenutí, jakož se to dálo ta všecka léta, ješto sme skrze vaše předky, nemajíce obrance, od toho byli utiskováni. Protož prosímeť VMti, nesahajíce na nás mocí, račte nás právem hleděti; jestliže by pak shledáno bylo, žě se nespravedlivě držíme, i ta oprava mezi VMtí a námi rozeznáním spravedlnosti buděť opatřena. — Datum sabato ante Purificacionem s. Marie anno domini ꝛc LXXIII°. Purgkmistr a radda města Vodňan.

Urozenému pánu panu Jindřichovi z Rožmberka, pánu milostivému a nám přieznivému. Orig. na pap. v Netolickém arch. I. P. 1b. — (A.)

204.

Obec Vodňanská purkrabímu Krumlovskému Konradovi z Petrovic: že Aleš ze Sádlna, poddaný jeho pána, souseda jejich Pavla Hocha, který ho najal k vezení hrachu, o tento hrách připravil projetím mýta v Netolicích. — Ve Vodňanech 3. února (?) 1473.

Službu naši vzkazujem, urozený přieteli milý! A vznesl jest na nás Pavel Hoch, súsed náš, kterak kúpiv hrachu X čberóv, najal jest Aleše z Sádlna, člověka

páně Mti, že měl jemu ten hrách k nám do města přivésti, teď tomu v sobotu dvě neděli minuly. On pak hrách veza, potom v pondělí stál s niem v Netoliciech, a tu projev mýto, zmrhal jest jej jemu, že jest pobrán pro mýta projetie, an jemu řečeno od Vojtěcha z Chvalšin, aby mýto dal. Protož prosíme a věřiece jako přieteli milému, že se ráčíš přičiniti, ať týž Aleš súsedu našemu ten hrách vypraví nebo zaplatí dle spravedlnosti, v též libosti ukázánie; neb jestli že by se to nestalo, nemohliť bychme našemu práva hájiti k stavování. — Datum feria post Purificationis S. Marie anno domini ɔc LXXIII°. Purgrmistr a radda města Vodňan.

Urozenému panoši Conradovi z Petrovic, purkrabí na Krumlově, přieteli milému.

Orig. pap. v kníž. archivu Kruml. I. 5 AP. 60*aa*. — (G.)

205.

Purkrabí Helfenburský purkrabí Krumlovskému o škodách Prachatickými způsobených ɔc — — Na Helfenburce 30. dubna 1473.

Službu svú vzkazuji, urozený přieteli milý! A vědětiť dávám, kterak se od Prachatických pánu našemu JMti veliké škody na lesích i na řekách dějí, i tedt posielám přiepis, kterak bych chtěl purkrabí Prachatickému i těm služebným, kteří jsú při té škodě byli, psáti. I milý přieteli, zdá-liť se, aby tak bylo ode mne purkrabí a jim psáno, to buď při tobě; pakli se co jiného tobě psáti jim zdálo, daj mi toho notuli napsanú, kterak bych jim jměl psáti. A také milý přieteli věz, že jsú tři osedlí z města, zejména tito byli: Teska Janek, Morava a Stropek, těm nic nepíši; pakli by se co také jim zdálo psáti, to buď při tobě. Také tedtt posielám ceduli od pana Sulka, jíž porozumieš. — Také, přieteli milý, což se tkne Mikuláška Údimského, pomněte na to, aby na ten čas jemu ti zlatí posláni byli a list také; pakli by se to nestalo, věz, žeť by on tiem listem, kterýž jmá, s té summy, kteráž se jemu dodati jmá, mohl páně Mt upomínati. — Také psals mi, že by se jemu méně mělo dodati, než sem já tobě psal: milý přieteli, však sem to dal rozumně věděti, žett jest mi XVI zlatých uherských vyvrhl, kteříž jsú velmi nevážní, než mám za to, žeť já těch zlatých pěším služby i na jiné potřeby budu moci odbýti. A také, milý přieteli, opatřte, aťby také úroky a službu pěším a dělné čeledi posláno bylo, nebť tomu rozumieš, že se těm dáti musí pro všecky věci; a na mě také, milý přieteli, pomni, aby mi služba dána byla. A což se tkne Prachatických, té věci jim neodpúštějmě, než jestližeť by se zdálo, žeť bych já jiné mohl formanské vozy pobrati, neb často jezdí přes panstvie formané jich. A také, milý přieteli, již já tobě teď všecko své zdánie napsané posielám, než jakž se tobě kolivěk zdáti bude, tak bude. Ex Helffmburgk feria VI. vigilia beatorum Philipi et Jacobi annorum ɔc LXXIII°.

Urozenému panoši Kunrátovi z Petrovic, purgrabí Krumlovskému, přieteli mému milému d.

Orig. na pap. v Netolickém arch. IIB., 7 Wβ. 1f. — (A.)

206.

Oldřich z Waldeka, hejtman na Hluboké, Jindřichovi z Rožmberka vysvětluje, že lidem z Rychnova a z Dvořiště koně proto byly zabaveny, že mýto projížděli; prosí, aby úředníci jeho k poddaným královým spravedlivě se měli, a oznamuje, že člověku v Myšenci koně ukradeny a na Soběslav přivedeny byly. — V Hluboké 23. května 1473.

Službu svú vzkazuji, urozený pane, pane milý! Jakož mi píšete o lidi z Rychnova, z Dvořišť, že bych jim koně, vozy i což jsou koli vezli, pobral, a že neviete, proč by sě to dálo lidem vašim, při tom žádajíc, aby navráceno bylo bez umenšenie ꝯc: račte věděti, že jsú pobráni proto a spravedlivě, že cestami nepravými jezdie krom silnic a mýto KskéMti pokradují, jakož jsú tito učinili. A přes to dal sem je s vozy a s koňmi na rukojmie až do dalšieho vyptánie. A milý pane, prosím vás, račte přikázati úředníkóm svým, aby sě lidem královy Mti pod úřadem mým spravedlnosti od nich dály, neb mnohé křivdy sě dějí, jakož teď nynie opět ukradli jsú tři herky člověku Král. Mti v Myšenci. A ty jsú přivedeny i s těmi zloději na váš zámek na Soběslav. I psal jsem o to, žádaje, aby člověku Král. Mti ty herky vráceny byly. Na to mi dává odpověď Ctibor Ryšavý, jakož z listu jeho porozumiete, to-li jest spravedlivé, ukazuje na úředníky vaše. Prosím VMti, račte sě k té věci přičiniti a psáti úředníkóm na Soběslav, aby ty herky vráceny byly. — Ex Hluboka, dominica Rogacionum anno ꝯc LXXIII°.

Oldřich z Waldeka, hajtman na Hluboké.

Urozenému pánu, panu Jindřichovi z Rozmberka na Krumlově, panu přieteli dobrému.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 4 Lα 43. — (G.)

207.

Jarohněv z Usuší purkrabímu Krumlovskému Konradovi z Petrovic: o převedení krav, o voznících a o mléčném; posílá list Řehořův. — V Třeboni 12. června 1473.

Službu svú vzkazuji, urozený přieteli a strýče milý! Jakož mi píší o krávy, ať bych pomněl na Helfmburk a na Velešín; vzkázal jsem včera po Heřmanovi, vrátí-li kterú krávu paní páně a kolik, abyšte mi to dali věděti, abych věděl, panie kolik zde ostavie. I nedali ste mi o tom nic věděti, i jestližeť ráčí paní páně kterú krávu vrátiti, pošli mi hned, co muožeš najspieš, a jáť bych po těch krávy poslal, kteréž by měly býti na Velešín a na Helfmbergk. A o vozníky, jakož píšeš, tiť jsú špatní, jakož je pak v Krumlově viděl, když sú jelen přivezli, než protoť je pošli,

i mléčnéhoť také pošli. Panie JMti pověz, ať se má na hotově, což muože najspieš, ať by zde daremně útraty nebylo. A který by den panna račila přijeti, ať prvé dá věděti.

A teďť posielám zaše list Řehořuov, kterýž mně píše. A zle činíte, že listuov neotvieráte, kteréž mně píší, neb by se skrze to mohla škoda státi, jakož pak v tom listu porozumieš, což se Říčanského dotýče. Prosímť, kaž ten list Říčanskému napsati. — Datum Třeboň, sabbato ante Trinitatis, anno ͻc LXXIII°.

Jarohněv z Úsušie.

Urozenému panoši Cunratovi z Petrovic, purkrabí na Krumlově, přieteli a strýci mému milému. Orig. na pap. v kníž. arch. Kruml. II A. 7 V. 5e. — (G.)

208.

Vodňanští vysvětlují Krumlovskému purkrabímu Konradovi z Petrovic, proč žena Vojtěcha ze Chvalšin od nich stavena jest. — Ve Vodňanech 17. července 1473.

Službu náši vzkazujem, urozený příteli milý! Což se dotýče Vojtěcha z Chvalšin, jakož píšeš, že by žena jeho proti řádu byla stavena: námť se nezdá proti řádu a obyčeji, poněvadž Vojtěch muž její jest jistec té pře, o kterúž nesnáz jest, nebť sme psali nejednú o súseda našeho Pavla Hocha, kterémuž Aleš z Sádlna statek jeho zmařil a promrhal jest svévolně, ješto toho súsed náš má hodné svědomie. I sám osobně stál jest před TMtí, a jakož praví, žes jemu dal za odpověď, že Aleše chceš držeti a připraviti, aby on tu věc zpravil, aby náš súsed hindrován nebyl. I nestalo se jest toho do této chvíle; a nám se nezdá, by on o to chodil v tyto časy, majíce na se péči od mnohých lotříkóv svévolných, jakož nás tajno nenie. Protož prosíme my, rač se přičiniti, ať Aleš, poněvadž jest svévolně súseda našeho k škodě připravil, tu věc opatří a jei zastane buď k Vojtěchovi neb jinde; a Vojtěch ať penieze konváři propustí, nebť sú staveni bez obžalovánie. Jinak nám se nezdá ženy jeho propustiti, neb kdyby se bylo prve po našem psaní súsedu našemu stalo spravedlivé, nebylo by těchto nesnází. I věřímeť, že se ráčíš k tomu přičiniti, ať o to dalšie škody nezajdú a nákladové. — Datum sabato post dimisionem apostolorum anno domini ͻc LXXIII°. Purgrmistr a radda města Vodňan.

Urozenému panoši Cunratovi z Petrovic, purkrabí na Krumlově, pánu a přieteli milému. Orig. pap. v kníž. archivu Kruml. I. 5 AP. 60aa. — (G.)

209.

Jindřich Zajímač z Kunstatu purkrabímu Krumlovskému Konradovi z Petrovic: prosí ho a pana Jindřicha z Rožmberka o dva honicí ohaře a o troubu loveckou. — V Dobříši 28. července 1473.

Službu svú vzkazuji, slovutný příteli milý! A věřímť, že se ku pánu svému také přičiníš od dva ohaře honná, neb pánu tvému panu Jindřichovi také o ně píši,

prose jeho, aby mi dal pro mé dávné zasluhování předkům. I prosímť i věřím, že se k tomu přičiníš, že mi je dá, na to zpomena té dobré vůle, kterúž sme spolu měla. A prosím tebe milý příteli, že mne nějakú trúbu loveckú opatříš a mi ji pošleš po tomto mém poslu, tohoť věřím. A rád bych slyšel, by se dobře měl, tohoť bych rád věrně přál. A ty mi zase odpiš, kerak se máš. — Datum ex Dobříš ff. IIII. post festum Scti Jacobi anno ɔc LXXIII⁰. Jindřich Zajímač z Kunstatu a z Jevišovic.

Slovutnému panoši Kunratovi z N., hajtmanu na Krumlově, přieteli mému zvláště milému. Orig. pap. kníž. archivu Kruml. I. 7 Wβ. 39e. — (G.)

210.

Jindřich z Rožmberka Jarohněvovi z Úsuší: o listu probošta Drkolenského. — Na Rožmberce 20. října 1473.

Jindřich z Rožmberka. Pane Jarohněve milý! Teď nám kněz probošt Drkolenský přiepis poslal a prosí, abychom témž obyčejem knězi Ludvíkovi psali a panu Lichtenšteinarovi o jeho potřeby, a to my proň rádi učiniti chceme. Pak ohlédajíce přiepisy, jest-li co třeba opraviti, ať se opraví, a ať napíší oba listy v kanceláři; a ty nám na Rožmberk pošlete, a odtuď pošleme je knězi proboštovi. — Datum ex Rozmberk feria IV. ante XI milia virginum anno ɔc LXXIII⁰.

Urozenému panoši Jarohněvovi z Úsušie, věrnému našemu milému d.
Prostý opis na pap. z r. 1759 v Třeboň. archivu A. Nr. 22. I. str. 13. — (A.)

211.

Jarohněv z Úsuší Kunrátovi z Petrovic: o poslání Bartoše na Zvíkov. — V Třeboni 3. listopadu 1473.

Službu svú vzkazuji, urozený přieteli milý! Teď vám posielám listy Dubňanského, kteréž píše páně Mti a mě, jimž porozumiete. I prosímť vás, milý přieteli, obešlete hned Bartoše na Zviekov, ať vypraví toho posla k Dubňanskýmu, kterýž jest prve tam chodil ɔc. — Datum Trzebon feria IIII. post Omnium Sanctorum anno domini ɔc LXXIII⁰. Jarohněv z Úsušie.

Urozeným panošem Kunrátovi z Petrovic purkrabí na Krumlově, a Přibíkovi z Paběnic, přietelóm mým milým dd.
Prostý opis na pap. z r. 1759 v Třeboň. arch. A. Nr. 22. I. str. 25. — (A.)

212.

Purkrabí Helfenburský Jindřichovi z Rožmberka: o projetí mýta Prachatickými. — Na Helfenburce 20. listopadu 1473.

Urozený pane, pane muoj milostivý! Jakož mi VMt píšete, že jest Slovicský VMti psal, že sem Prachaticským pro mýto pobral, že jsú je projeli: pane milostivý,

tak jest, že sem jim pobral, neb jsú mýto spravedlivé VMti svévolně projeli, i prvě jsú mnohokrát projiežděli. A také VMt toho dotýčete, abych o to stál, což VMti spravedlivého přísluší, a lidem abych křivdy nečinil, a VMti v tom také aby sě křivda neděla: i račtež VMt věděti, žeť sě VMti v tom od nich veliká křivda děje, mýta projiežděniem. Protož račtež VMt věděti, žeť jim vína nevrátím; a jest již složeno, neb ste VMt k tomu spravedlivi. Ale koně a vozy, ty jim na rukojmě dám, ačbych i toho jim učiniti neměl pro jich svévolnost a pých, kterýž jsú VMti učinili a činili jsú. — Ex Helfmburgk sabbato post festum beate Elizabeth annorum domini ɔc LXXIII°. Jan z Vlksic, purgrabie na Helffmburce.

Urozenému pánu panu Jindřichovi z Rozembergka, pánu mému milostivému dd.

Orig. na pap. v Netolickém arch. IIB. 7 Mα. 1d. — (A.)

213.

Purkrabí Helfenburský Jindřichovi z Rožmberka: o pokradení Sedlčanským vozníků a peněz. — Na Helfenburce 15. února 1474.

Urozený pane, pane muoj milostivý! A jakož mi VMt píšete o Mikuldu, a VMt dotýčete, jest-li s jakú jistinú vzat: i psal sem VMti prvé, že sou pobrali Sedlčanským vozníky a něco peněz drahně; a já zvěděv, kde jsú s těmi koňmi tu noc byli, i poslal sem tam; i zmeškali sú ty koně, než Mikuldu sú tu našli. I račtež VMt věděti, že ten jistý Mikulda velikú VMti škodu činil v tomto stánie i jiným lidem; a také račte VMt věděti, bude-li Mikulka tázán tak, jakož na to přísluší, žeť sě mnohé věci na něm vyzvědí, ješto sě VMti škoda dála v tomto stánie, a že jest v kraji na mnohajch veliký svarab [sic]. Milostivý pane, kerak kolivěc VMt rozkážete činiti, tak sě má státi vedle rozkázání vašeho. — Datum Helfmburk feria III. post Valentini anno ɔc LXXIIII°.

Jan z Vlksic, purkrabie na Helfmburce.

Urozenému pánu, panu Jindřichovi z Rozberka, pánu mému milostivému d.

Orig. na pap. v Netolickém arch. sub: IIB. 6 Cα. 6 — (A.)

214.

Purkrabí Helfmburský Jindřichovi z Rožmberka: o krádeži krav a koní Mikuldou. — Na Helfmburce 16. února 1474.

Urozený pane, pane muoj milostivý! A jakož mi VMt píšete o Mikuldu, keréhož jsem jal, abych VMti dal věděti, vyptaje sě toho jistoty, co by pravdě důvod byl: i račtež VMt věděti, že jest ty krávy pobral, kteřéž jsú Vodňanech staveny byly; a toho sem zpraven od Vodňanských od něterajch starších z rady. A také račte věděti, že lidem VMti v Racholuštích pobral jest v témto stánie koně, a Strunkovským také, kteříž jsú v zástavě Dubské; i mnoho jiným lidem činil jest

škody, ješto naň křik de, jako jest toho stánie. A to tak praví mnozí dobří lidé v kraji, jestliže tázán bude, že sě na něm mnoho vyzví, a brž tak praví, že by sě někoho znamenitého dotklo. I to VMt vědúce, račtež v té věci rozkázati, jak ráčíte. — Datum Helfmburk feria IIII. post Valentini anno ꝯc LXXIIII°.

Jan z Vlksic, purgrabie na Helfmburce.

Urozenému pánu, panu Jindřichovi z Rozberka pánu mému milostivému d.

Orig. pap. v Netolickém arch. IIB. 6 Ca. 6. — (A.)

215.

Purkmistr a radda města Vodňan Jindřichovi z Rožmberka o Alšovi ze Sádlna. — Ve Vodňanech 28. března 1474.

Urozený pane, pane milý a nám přieznivý! Službu naši vzkazujeme VMti. Psalit sme před sím úředníku vašemu, túžiece na Aleše z Sádlna, člověka vašeho, kerak veza hrách súsedu našemu Pavlovi Hochovic z nájmu X čebróv, zmrhal jemu jej svévolně, mýto zúmysla projev v Netoliciech. I prosímeť VMti, račte rozkázati, ať týž Aleš držán jest k zaplacení toho hrachu, nebť jest to lstí učinil, aby súseda našeho k škodě připravil, jakož toho mnozí lidé jsú svědomi i Vojtěch pekař z Chvalšin, člověk váš. Račte jeho otázati, kterak, když jest byl podle něho v Netoliciech, že tu s tiem hrachem stál jest, s dráby se sšeptával a pravil, že by pan Rúbík chtěl ten hrách kúpiti, jemuž Vojtěch řekl: „Neprodávaj ty nic, však tvé nenie, dada mýto, vez před se, kam máš vézti;“ nébrž že jemu chtěl peněz svých pójčiti k zpravení mýta, i sám dáti. A on nechtěl, než s drábу se umlúval, kteříž jemu tudiež kuoň vypřiehli a k rozkázání páně Rubíkovu vrátili, a potom pustivše jej z městečka, hrách jemu pobrali. A viece rychtář Netolický to jest svědom i jiní, kteří zpravili sú súseda našeho, že jemu chtěli vrátiti šest čberóv, a on nechtěl, než koně sobě vypraviv, svévolně pychem odjel jest. I muožť VMt rozuměti, žeť Aleš nadepsaný vinen jest súsedu našemu, zúmysla naň škodu uvaliv. Protož věrně jako pánu nám přieznivému, že ráčíte rozkázati, ať hrách zaplatí a zastúpí súseda našeho i Vojtěcha člověka vašeho, kterýž zaň slíbil jest, nebť súsed náš té věci nemiení ani toho škoden býti; a my ač neradi, musiliť bychme jemu právo k stavování propustiti. — Dat. feria II. post Judica anno domini ꝯc LXXIIII°. — Tohoť za odpověď prosíme VMti.

Purgrmistr a radda města Vodňan.

Urozenému pánu panu Jindřichovi z Rozmberka, pánu nám přieznivému.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 5 AP. 60*aa*. — (G.)

216.

Obec Vodňanská Konradovi z Petrovic: aby sousedům Václavu Konváři a Janu Heryňovi dluh nebožtíka Průpaytla z Chvalšin byl zapraven. — Ve Vodňanech 28. března (?) 1474.

Službu naši vzkazujem, urozený přieteli milý! A po zprávě súsed našich dolepsaných, že nebožtík Pruopaytl z Chvalšin dlužen jim zuostal, jmenovitě Václavovi Konváři II ſſ IIII g. a Janovi Heryňovi IIII ſſ, i slyšíme, že by Mikšl starý rychtář ty dluhy měl za téhož Pruopaytle zpraviti. Protož prosíme dle spravedlivosti a v též libosti oplatu, rač se přičiniti, ať súsedóm našim jest spraveno a zaplaceno, nebť bychme neradi, byť proto lidé páně Mti stavováni měli býti. — Datum feria post Judica anno domini ꝯc LXXIIII°. — Tohoť žádáme odpovědi při témž poslu.

Purgrmistr a radda města Vodňan.

Urozenému panoši Conradovi z Petrovic, purkrabí na Krumlově, přieteli milému.

Orig. pap. v kníž. archivu Kruml. I. 5AP. 60*aa*. — (G.)

217.

Václav Konvář a Jan Heryně ve Vodňanech žádají rychtáře Chvalšinského o zaplacení dluhu nebožtíka Průpaytle. — Ve Vodňanech 27. dubna (1474).

Službu svú vzkazujem tobě pane rychtáři, přieteli milý! A jakož tebe tajno nenie, a mámy za to i že vašie obci všie tajno nenie, že jsme slali ku pánu i purkrabí i k tobě rychtáři, aby nám ten dluh byl zaplacen, kterýž jest nám byl dlužen nebožtík Pruopaytl, a nenie nám zaplaceno, ani nám jest která odpověď na to dána. I věztež všecka obec, že o to viec nákladov nechceme činiti, než že toho mieníme k vám hleděti, poněvadž jest statek jeho mezi vámi, a by pak statek jeho nebyl u vás, ale jest toho statek, ktož jest jeho zamordoval; směl-li jest jeho zamordovati, smějž také za něho platiti. Pakli nám nebude zaplaceno, že toho mieníme hleděti k vám s svých pánóv raddou, a vám vinni nechceme ničímž býti, dobývajíce svého spravedlivého dluhu. A však vieš rychtáři, co jest toho dluhu, že konvářovi II ſſ a IIII gr, a Heryňovi sousedu IIII ſſ. — Datum ex Vodňan feria IIII. ante Vitalis.

Václav Konvář a Jan Heryně u Vodněnech.

Múdrému a opatrnému rychtářovi N. v Chvalšinách obývajiciemu.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 5 AP. 6*aa*. — (G.)

218.

Obec města Vodňan vysvětluje Konradovi z Petrovic obsah listu, který sousedé jejich (Konvář a Heryně) poslali rychtáři z Chvalšin ve příčině dluhu, který jim byl povinen nebožtík Průpaytl. — Ve Vodňanech 1. května 1474.

Službu naši vzkazujem, urozený pane a přieteli milý! Jakož píšeš, že by rychtář z Chvalšin ukázalť list súsed našich, z něhož to sobě béřeš, že by odpovie-

dali lidem páně Mti tudiež z Chvalšin, a to z toho slova, kdež píší, že by jim déle ničím vinni býti nechtěli ꝛc. I zavolaliť sme jich před se, tiežíce jich, který by toho rozum jměli. A oniť pravie, že jinak nic, než kterėžby škody skrze neplněnie dluhu Pruochpaytlova brali, stavujíce neb kterakž koli nakládajíce, že by těmi škodami vinni býti nechtěli, než že by toho chtěli dobývati s raddú a pomocí naší; jakož i my jim žádné svévolnosti nechtěli bychme dopomáhati, ani k tomu raditi, než což by bylo spravedlivého podle práva a ne podle moci. Také jakož toho dotýčeš, že píši, aby jim dluh ten zaplatil, ktož jest Prochpaytle zabil ꝛc: tak pravie, že to píší, jsúc zpraveni, že ten jistý, ktož jest jej zabil, nenie jinak přijat v tu obec, než aby jeho dluhy zastal a podstúpil. I prosímeť milý přieteli, rač se přičiniti dle spravedlnosti a pro nás v túž libost, ať jest jim plněno buďto z statku téhož Pruochpaytle, aneb jest-li tak, že by tento měl jej v dluziech zastati; neb TMt rozumie, že jest velmi těžké svú práci vydati a za to nic nejmieti. A takeť jsta oba pacholky potřebná a lidští dlužníci. I věřímeť jako pánu a přieteli dobrému, že se přičiníš pro naši službu. — Datum dominico Philipi et Jacobi apostolorum anno domini ꝛc LXXIIII°.

Purgrmistr a radda města Vodňan.

Urozenému panoši Cunratovi z Petrovic, purkrabí na Krumlově, pánu a přieteli milému.

Orig. pap. v kníž. archivu Kruml. I. 5 AP 60*aa*. — (G.)

219.

Jakýsi Žák purkrabímu Konradovi z Petrovic; že chce vrátiti koně, jehož od krejčího za zbroj dostal a který dle všeho z koní lidem pána z Rožmberka ukradených jest. — V Libějovicích 9. června 1474.

Službu svú TMti, urozený pane mně přiznivý, vzkazuji. A jakož TMt o koních, lidem pána tvého JMti zlodějsky ukradených mně píšete, tím mne dotýčíc a viníce, že bych je od těch Rychlských (?) vzev, kam mi se zdálo, zavedl, a míním-li je čili nic vrátiti, abych TMti věděti dal, aby TMt s pánem JMtí o tom bezpečenství, jakož sem žádal, věděti, kterak mluviti: neb jestliže bych navrátiti nemínil, že by podobné nebylo, by nám glait dán býti měl. I rač TMt věděti, jakž sem živ žádnýcH koní lidem pána tvého JMti ukradených vědomě nezavodil jsem, ani co, ješto bych učiniti neměl, proti JMti ani komu učinil. Ale již tomu rozumím, že ten koník, kterýž mi krajčí v dluhu za zbroji dal, pravíce, že jsú je z Němec přivedli, lidí pána tvého JMti jest. To v pravdě páně Mt i vy před se vezmúce, porozumíte, poněvadž v pravdě o tom nevěděl jsem, že sem v tom ani v jiném proti páně Mti, ani JMti žádnému nic nezavinil. A z toho bych se vyvésti ústně chtěl, když by mi bezpečenství dáno bylo. Protož TMt rač věděti, žeť ten koník chci lidem páně Mti, když přijdú, vrátiti a, jestliže by mi přes to TMt vinu dávali, po rozkázání TMti

před pánem svým napraviti. A o ostatku, poněvadž ty zloděje máte, kam sú děli, jich otázati račte. — Ex Libějovic in die Corporis Christi annorum LXXIIII.

Žák.

Urozenému pánu Cunratovi z Petrovic, purgrabí na Krumlově, pánu mně příznivému.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 6 *Ca.* 18*a*. — (G.)

220.

Oldřich Roubík z Hlavatec Konradovi z Petrovic o koních ukradených, o kuchařové z Netolic vyhnané, o žalobách na dráby Mikulky a Zvončka, a o zvěšení Opice, Koliaše, Hery a Nikulky. — V Netolicích dne 17. června 1474.

Službu svú vzkazuji, urozený přieteli a bratřie milý. Jakož mi píšeš, abych ten kuoň kázal vrátiti a že ten člověk sedí z Břiehova: i zpravil mě Jiřík, že je jej stavil u Budějoviciech. Však sem já tobě prve psal, aby člověk syna mého v tom opatřen byl od toho Štěpána, aby bylo bez škody syna mého člověka i bez hanby, nebo v svém listu dotýčeš, že nevieš, Štěpán-li je ten kuoň ukradl, čili člověk syna mého. I nechžť je ta věc zvěděna a konci a k miestu přivedena. Také syn muoj kázalť mi jest psáti o ty IIII zlaté, keréž jsú vzaty o[d] Švába a Jiříka lidí syna mého za ten kuoň, kerýž jest jim zlodějsky vzat, jakož tebe ta věc cele tajna nenie. I zdáť sě synu mému i jiným dobrým lidem, že by ta věc neměla býti, aby takový úplatek brán byl, a že takových věcí, keréž by sě zlodějsky dály, že máme sobě radni a pomocni býti bez úplatkuov. I podáváť sě syn muoj na pana Lva, hajtmana kraje Prachenského JMt, aby to bylo JMtí rozeznáno, mají-li býti úplatci o takovú věc, buďte. Pakli nemají, ale buď vráceno lidem syna mého, a syn muoj káže také vrátiti.

A jakož mi píšeš o kuchařovú, tať jest u Boršově i s mužem, nebť sem já je z Netolic vyhnal, jakož na takovú nešlechetnú lotryni sluší, neb když jest syn muoj nechtěl drábuov těch tu v městečku mieti, jest ona za nimi hned vyhnána. — Ex Netolic feria VI. post s. Viti anno ɔc LXXIIII.

Oldřich Rúbík z Hlavatec.

Urozenému panoši Cunratovi z Petrovic, přieteli a bratru milému.

A také bratře milý, jakož mi píšeš, že by Mikulka a Zvonček*) na některé dráby pravili, že zlodějsky berú a kradú v této zemi: neviem, kdo by to činili, má vuole k tej věci nenie ani syna mého. Pakli kdo co učiní, učiní na své právo, tiem já vinen nebudu ini syn muoj, dopustí-li se kdo těch věcí svévolně, neb já i syn muoj přikazujem, aby toho nečinili. Také, bratře, nevím, pravi[l]-li tě Mikulka, co tě synu mému pokradl i lidem jeho. Napsali by toho drahně.

Také bratře vieš dobře, že Opice a Koliáš Hera a Nikulka vše jsú pravili, že sú služebníci moji, a když sú nepravě a nešlechetně činili, kázali ste je zvěsiti; a jáť sem o to slova neřekl a byl sem tomu rád, též pán JMt: i ty nedbajte na tu věc, jestližeť já tyto zrádcě a zloděje a zločince káži zvěsiti a zmořiti. Co zlé z cesty, to dobře.

Orig. pap. v kníž. archivu Kruml. I. 6 *Ca.* 32*a.* — (G.) — *) Frant. Mareš: Jindřich Roubík z Hlavatec, Časopis musea král. Čes. ročník LV za r. 1881 str. 84.

221.

Obec města Vodňan Konradovi z Petrovic o Alšovi ze Sádlna. — Ve Vodňanech před 24. červnem 1474.

Službu naši vzkazujem, urozený přieteli milý! A jakož již nejednú psali sme o Pavla Hochovic, súseda našeho, kterémuž Aleš ze Sádlna, páně Mti člověk svévolně zmrhal jest X čberóv hrachu, i nenie jemu za to žádná oprava učiněna, ani nám které odpovědi dali ste. Protož prosíme, ať nadepsaný Aleš držán jest k opravě súsedu našemu a toho hrachu k zaplacení, v též libosti ukázánie. Jinak, ač neradi, musiliť bychme jemu právo propustiti k stavování lidí páně; a škody, kteréž by skrze to vzal, žeť by i těch nechtěl opustiti. A tohoť žádáme odpovědi listem tvým při témž poslu. — Datum feria ante Johannis Baptiste anno domini ɔc LXXIIII°.

Purgrmistr a radda města Vodňan.

Urozenému panoši Conratovi z Petrovic, purkrabí na Krumlově, pánu a přieteli milému.

Orig. pap. arch. Krumlov. I. 5 AP. 60*aa.* — (G.)

222.

Obec města Vodňan oznamuje purkrabímu Konradovi z Petrovic, že poddaný panství Krumlovského Vojtěch pekař z Chvalšin jejich sousedovi bez příčiny peníze stavil, i prosí jej, aby peníze ty byly propuštěny. — Ve Vodňanech 2. července 1474.

Službu naši vzkazujem, urozený přieteli milý! A zpraveni jsme od konvářě súseda našeho, že by jemu Vojtěch pekař z Chvalšin, člověk páně Mti, penieze stavil, i vieme z které příčiny. A tvá Mt rozumie, že to jest proti běhu a řádu, poněvadž nám [na] súseda našeho nic nenie žalováno. Protož prosíme, věřiece jako pánu a přieteli dobrému, že ráčíte rozkázati, ať jemu jsú peniezi propuštěni, v též libosti okázánie. A bude-liť súsed náš Vojtěchovi neb komu z vašich vinen, chcem my jej k spravedlivému držeti. — Datum sabbato in die Visitationis S. Marie anno domini ɔc LXXIIII.

Purgrmistr a radda města Vodňan.

Urozenému panoši Cunratovi z Petrovic, purgrabí na Crumlově, pánu a přieteli milému.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 5 AP. 60*aa.* — (G.)

223.

Purkmistr a radda města Vodňan Konrádovi z Petrovic o obstávkách. — Ve Vodňanech 17. srpna 1474.

Službu naši vzkazujem, urozený pane milý! Jakož píšeš o Hanzle, člověka páně Mti, že staven u nás a naň žalováno nenie ɔc: Tvá Mt móž pamatovati, že sme nejednú psali, žalujíc na Aleše z Sádlna; i súsed náš stál jest před tebú. Potom stálť jest v Chvalšinách, a nenie jemu spravedlnosti dopomoženo, ježto jest jemu Aleš statek jeho svévolně zmrhal, než staveni sú penězi Konváři súsedu našemu z též příčiny pro Hocha súseda našeho. Protož, byť se súsed náš o to měl trmáceti, a vy viete, že nás se všech stran hledie. Nám se to nezdá. Než věřímeť my, že Aleše k tomu držeti budeš, ať on súseda našeho vyvadí a zastane v tom dluhu za ten statek. A kdyžť to bude, hned my Hanzle kážem propustiti.

A jakož toho dotýčeš, že bychom neobyčejné věci činili proti páně Mti, ženy stavujíce, a že chceš dobrým lidem oznámiti ɔc: i nenieť co, ani proč. Však jest to prve od vašich zamýšleno. Stavenať jest prve po dvakrát Konvářka súseda naše v Krumlově. Tak sme zpraveni. Protož, jestliže by na nás oznamoval, musíš prve na úředníky páně oznámiti, kteříž sú to začali. — Datum feria IIII. post Assumptionem S. Mariae anno domini ɔc LXXIIII°.

Purgrmistr a radda města Vodňan.

Urozenému panoši Cunratovi z Petrovic, purkrabí na Krumlově, pánu a přieteli milému.

Orig. pap. v kniž. arch. Kruml. I. 5 AP. 60*aa*. — (G.)

224.

Purkrabí Helfenburský Jindřichovi z Rožmberka: o krádežích na zámku. — Na Helfenburce 25. října 1474.

Urozený pane, pane mój milostivý! VMti věděti dávám, že sú sě krádeži na zámku dáli; i zastihli jsme jednoho pěšieho v komoře, ana jest vylámána, a některé věci již byl vybral z komory. I mluvil jsem s ním o tu věc, proč by to učinil; a on mi na to odpověděl, že sem k tomu přišel, ana komora byla vylámána. A já sem jemu k tomu řekl, proč si toho nevznes na mě neb na toho, komuž já porúčiem, když po páně JMti potřebách kam odjedu. To VMt vědúce, račtež mi o tom rozkázati, kterak sě mám k němu mieti, k takovému, ješto jest tak neslušné věci na zámku činil, ješto jest to mně i těm dobrým lidem, kteříž sú se mnú na zámku, k velicě hanbě. — Ex Helffmburg feria III. ante festum Simonis et Jude apostolorum, annorum domini ɔc LXXIIII°.

Jan z Vlksie, purgrabie na Helffmburce.

Urozenému pánu, panu Jindřichovi z Rozmberka, pánu mému milostivému dd.

Orig. na pap. v Netolickém arch. II B. 6C*a*. 6. — (A.)

225.

Purkrabí Helfmburský Jindřichovi z Rožmberka: o krádeži koní Mikuldou. — Na Helfmburce 1474.

Urozený pane, pane muoj milostivý! VMti věděti dávám, že sem Mikuldu vytáhl ven z věže, a při tom jsú byli dobří lidé a ten také člověk ze Sedlčan, kerémuž je on koně pobral. I tu sem já k Mikuldovi, a řekl sem jemu takto: „Mikuldo, já o tom jistě vím, žes ty ty koně pobral, a žes s jedním byl na Vimberce.“ A on mi jest tak odpověděl před těmi dobrými lidmi: „Já sem jich nepobral, než trefil jsem sě k tomu, an je Macek béře, i kúpil jsem od něho jeden.“ I račte VMt věděti, že ten jistý člověk VMti jeho dobře zná, že jest mu ty koně pobral. A také VMt račte věděti, že ten jistý Mikulda přede mnú i před těmi dobrými lidmi, keří jsú při mně byli, poddával sě člověku VMti, chtěje mu ty koně zaplatiti. A také račte VMt věděti, že by sě chtěl VMti zapsati, a že by nechtěl proti VMti býti. I to VMt vědúce, račtež VMt rozkázati, kerak já mám s ním učiniti. — Datum Helfmburg anno ɔc LXXIIII°. Jan z Vlksic, purgrabie na Helfmburce.

Urozenému pánu, panu Jindřichovi z Rozberka, pánu mému milostivému d.

Orig. na pap. v Netolickém arch. II B. 6 Cα. 6. — (A.)

226.

Purkrabí Helfmburský Jindřichovi z Rožmberka: o krádeži koňů a krav. — Na Helfmburce (1474).

Urozený pane, pane muoj milostivý! VMti věděti dávám, že sou Sedlčanským koně dva vzeli u Zvíchovce; i zpraven jsem byl od dobrých lidí, že sou je vedli do Radkovic k Buzkovu bratru. A já sem tam hned poslal; a když sou tam přišli, tehdy jest Buzků bratr k nim řekl: „Co hledáte, již to zmeškali.“ Oni jemu odpověděli: „My hledáme škůdcí pána svého JMti, a ty sě neboj, byť co překažíno bylo.“ A tu hledali, i tu sou nalezli Mikuldu pod postelí. I přivedli sou jej na zámek s koněm. I milostivý pane, račtež VMt věděti, že ten jistý Mikulda, že jest škodu velikú činil chudajm lidem pod úřadem mým krádežem v tomto stánie; a také sem tak zpraven od Vodňanských, že jest ten jistý Mikulda ty krávy pobral VMti lidem, kteréž sou hnali na prodaj k Tajnu, a tye dvě krávě sme stavili [ve] Vodňanech; Měnický sě k nim hlásil, že sou jeho vlasní, a lidé sou VMti provedli, že sou jich. I milostivý pane, vědúce tu věc, i račtež rozkázati, kterak sě mám k němu . . . I račtež VMti věděti, žeť sě hlásí Kotcovskýmu*). — Datum Helfmburg.

Jan z Vlksic, purgrabie na Helfmburce.

Urozenému pánu, panu Jindřichovi z Rozberka, pánu mému milostivému d.

Orig. na pap. v Netolickém arch. II B. 6 Cα. 6. — (A.) — *) Racek Kocovský z Kocova na Horažďovicích, o němž jest více čísti v AČ. VIII., IX., XIV.

227.

Purkrabí Krumlovský Dobrohostovi z Ronšperka: o obloupení jeho člověka. — V Krumlově 27. ledna 1475.

Služba má VMti, urozený pane, pane mně přieznivý. Přišel jest ke mně služebník TMti, a tak mne zpravil, že by byl oblúpen puol míle za Krumlovem; i dožádal jest mne, abych jemu v té věci radil. A já jsem se hned ptal na to, i doptal jsem se, že jest jej oblúpil nějaký Ryneš, Blahutcuov syn z Netolic, a druhý odtudž. I psal jsem Rúbíkovi, dávaje jemu tu věc znáti, co jsú učinili, i žádal jsem toho, aby se jimi tiem ujistil, neb služebník VMti že má na ně vésti vedle práva a raddy TMti. I nedal mi na to žádné jiné odpovědi, jediné že se chce na to ptáti. Ale již já to viem jistě, že jsú oni to učinili; pak račte na to VMt mysliti, kterak se VMti zdá. — Ex Crumlow feria VI. post Conversionem s. Pauli anno ɔc LXX quinto. Kunrát z Petrovic, purkrabie na Krumlově.

Urozenému pánu, panu Dobrohostovi z Ronšperka, prokurátorovi království Českého, pánu mně přieznivému d.

Orig. na pap. v Netolickém arch. IIB. 6 *Ca.* 8*f.* — (A.)

228.

Petr Kaplíř ze Sulovic na Vimperce Konradovi z Petrovic, aby dopomohl Wylonthovi z městečka k jeho dluhu a dal mu list na bezpečný příchod a odchod. — Na Vimperce 6. března 1475.

Službu svú vzkazuji, urozený přieteli milý! Vznesl jest na mě člověk mój Wylonth z městečka, že má o některý dluh s lidmi pána tvého JMti činiti. V tom i v jiném, v čem spravedliv bude, věřímť, že mu toho dopomuožeš. Neb o téhož Wylontha s panem Jarohněvem jsem mluvil, aby jemu bezpečenstvie dal přijíti i odjíti. I řekl to pro mě učiniti. A tobě téhož věřím, že též bezpečenstvie od tebe mieti bude, neb za mnú ještě před válkú osedl. — Ex Wimbergk feria II. post Letare anno ɔc LXXV°. Petr Kapléř z Sulovic a na Vimberce.

Urozenému panoši Cunratovi z Petrovic purkrabí na Krumlově, přieteli dobrému.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 5 AP. 60*y*, — (G.)

229.

Purkrabí na Helfenburce Jan z Vlksic Konradovi z Petrovic o vyšetřování ve věci koní ukradených člověku páně. — Na Helfenburce 6. března 1475.

Službu svú vzkazuji, urozený přieteli milý! A jakož mi píšeš o člověka páně Mti, jemužto sú koni zlodějsky ukradeni ɔc: i věziž milý přieteli, žeť jsem ihned Makhu obeslal a vzeptal jsem sě na něm s pilností, odkud by to sedlo měl. A on mě jest zpravil, že jest je koupil za bielý gr. od Beneše a od Miezhy, jenž sta

oba maštaléře u pana Václava Prachatického. I milý přieteli, to věda, cožť sě v tej věci zdáti bude, to mi daj po tomto poslu listem tvým věděti. To sedlo sem kázal nahoru přinésti. — Ex Helfenburk feria II. post Translationis sancti Wenceslai annorum Domini oc LXXV°. Jan z Vlksic, purgrabie na Helfenburce.

Urozenému panoši Cunratovi z Petrovic, purgrabí na Krumlově, přieteli mému milému.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 6 Cα. 32a. — (G.)

230.

Purkmistr a konšelé městečka Bavorova Vokovi z Rožmberka: o utiskování purkrabím Helfmburským Janem z Vlksic. — V Bavorově 28. března 1475.

Urozený pane Ok z Rozmberka, pane náš milostivý! Službu naši poddanú vzkazujíc, posielámy súsědy našě o rozmluvenie věcí potřebných k VMti pánu svému. I račtež VMt věděti, žě jsme obtiežěni od pana purkrabie našeho, Jana z Vlksic, tak žě sáhl na nás, abychom dali VMti úroky ty, kterýžto jsú v ty války nemohli dávati pro holdy a pro sužovánie nepřátel. Protož, milostivý pane náš, prosíme VMti, račte s námi naložiti jako s svými poddanými, to znajíc, žě po všecky časy VMti ke cti, v celosti poslušenstvie vždycky jsme se zachovali a zachováváme i zachovati máme i chceme až do konce. I milostivý pane náš, vždy prosíme, račte nás vyslyšěti; neb jest pan purkrabie od VMti kázal jest nám ssúti obilé a ke dvoru vašemu, tak pravě, žě za to VMt opustili jste úroky v ty války zašlé; i to jsme učinili a ssuli jsme. I neračtež nám za zlé mieti, žě pro naše nedostatky k VMti odsieláme, žadajíc lásky vašie pána svého k učinění s námi jako svými věrnými a poddanými. — Datum feria III. in festo Pasce annorum LXXV° ex Bawtodrow.

Purgmistr a konšelé městečka Bavorova.

Urozěnému pánu, panu Okkovi z Rozmberka, našemu milostivému pánu buď dd.

Orig. na pap. v Netolickém arch. IIB. 5 AS. 17m. — (A.)

231.

Purkrabí Helfenburský Jarohnévovi z Úsuší a Kunrátovi z Petrovic: žaluje na Papouška. — Na Helfenburce 31. března 1475.

Službu svú vzkazuji, urození přietelé milí! A žalujiť vám na Papúška, žě když sem jej pro některé věci uručiti kázal, aby přede mnú stál na zámku, tu jest on, přijev ke mně na zámek, i mluvil některé řeči proti mně velmi protivné a neslušné; a když sem jemu do kázně páně Mti jíti kázal, v tom jest on taký pych proti mně okázal, a koně dosěd, s zámku jest pryč utekl. I milí přietelé, prosímť vás, abyšte mě v tom podle slušnosti opatřili, a takových věcí na mě nedopúštěli, aby takoví lehcí své vóle zpurné proti mně na zámku nevokazovali, jakož pak dále

a šíře vás ústně zpravím, když k vám osobně bohdá přijedu. A bylť bych ihned sám osobně přijel, ale žeť musím pro pilné páně Mti potřeby, jakož ste mi o tom psali, nynie pryč odjeti, a těch věcí pojednaje, k vám přijedu, když mi koli páně Mt toho čas položiti ráčí. — Ex Helffenburg feria VI. Pasce annorum domini ɔc LXXV°.

Jan z Vlksic, purkrabie na Helfenburce.

Urozeným panošiem Jarohněvovi z Úsušie a Kunráthovi z Petrovic, purgrabí na Krumlově, přátelóm mým dobrým dd.

Orig. na pap. v Netolickém arch. II B. 8 B. 1e. — (A.)

232.

Purkrabí Helfenburský Jarohněvovi z Úsuší a Kunratovi z Petrovic: o sporu kováře Václava s rukojměmi Matěje z Prachatic. — Na Helfenburce 6. dubna 1475.

Službu svú vzkazuji, urození přietelé milí! A jakož Václav kovář, listu tohoto dodavatel, má činiti s rukojměmi, kteříž sú vyručili Matěje z Prachatic a základ za něho propadli: i věztež milí přietelé, žeť sem byl oboje před se přivolal, a chtěje tu věc k miestu a k konci slušnému mezi nimi přivésti, i nezdálo sě jest straně oné toho na mně přestati, než na páně Mt sú sě odvolali, a já sem jim toho popřál. I věřímť vám, že již jmenovaného kováře v tej věci přeslyšíte, a jemu v tom radni a pomocni budete. Pakliťby sě vám co jiného zdálo, mně v tej věci rozkázati, to bude při vás. A také, milí přietelé, o penězích páně Mti vězte, žeť se vší pilností ptám, jezdě i šele, v tom své práce nelituje, zdali bych mohl kde co optati, i nemohuť nikděž nic jistého zvěděti, ještoby sě nač bylo ubezpečiti. — Ex Helffenburg feria V. post Ambrosii annorum domini ɔc LXXV°.

Jan z Vlksic, purgrabie na Helfenburce.

Urozeným panošiem Jarohněvovi z Úsušie a Kunráthovi z Petrovic purgrabí na Krumlově, přátelóm mým dobrým dd.

Orig. pap. v Netolickém arch. II B. 5 AP. 12*l*. — (A.)

233.

Oldřich Roubík z Hlavatec purkrabí Krumlovskému: o spálení kostela v Netolicích ɔc. — B. m. 8. dubna 1475.

Službu svú vzkazuji, urozený přieteli a bratře milý! Jakož mi píšeš o těch kortenách, že by byly člověka páně Mti z Rožmberka: i věziž, bratře milý, že ten člověk sám zpravuje rozdielně. Ty píšeš, že by ty korteny měly býti do Třeboně, a on praví, že by jich něco mělo býti knězi Václavovi do Strýčic; a když u mne po nejprv byl, mluvil jinú řeč, a opět jinú. Ty píšeš, že jest člověk páně; a on mně onehdy pravil, že má tu statek u bratra v Rožmberce, a že sám po školách chodí v Němcích. I nemohu jiného razoměti [sic], než že někomu z Němec ten statek fedruje;

neb sám razomieš, který žák po školách chodí, že takového nákladu nemá, aby za zlatých za L neb za LX mohl mieti, neb jemu z Třeboně na to nic dáno nenie, ani ot kněze Václava z Strýčic. I ptaj se na ty věci lépe, a my také, aby pod takú věcí nepřietelé syna mého fedrováni nebyli; a což v tom bude spravedlivého, nechť se tak stane. A s tiem obešli syna mého, kdyžť doma bude, nebť bohdá brzy doma bude. A také já bych velmi rád, by ty korteny mohli ostati při svatém Václavě a při Matce boží v Netholicích, neb jich jest daleko potřebněje, než v Třeboni; neb jste svatého Václava kostel spálili, pomahejž k tomu, ať jest zase opraveno, aby toho také účasten byl. — Datum sabbato in lancea domini anno ↄc LXXV°.

Oldřich Roubík z Hlavatec a na Netholicích.

Urozenému panoši Kunráthovi z Petrovic, purgrabí na Krumlově, bratru milému d.

Orig. pap. v Netolickém arch. III. *Ka.* 53*b.* — (A.)

234.

Oldřich Roubík z Hlavatec purkrabímu Krumlovskému: o vypálení kostela v Netolicích ↄc. — V Netolicích 11. dubna 1475.

Službu svú vzkazuji, urozený přieteli a bratře milý! A jakož mi vždy píšeš o ty korteny: již móžeš sám rozuměti, žěť toho žáka zprávy k tobě vždy sú jinak i ke mně, neb když přijde, vždy jinak praví, každé přijicie. Tys mi psal vedle jeho zprávy, že ty korteny mají býti do Třěboně do kláštera; a on již praví, že knězi Václavovi chtěl jich diel prodati do Strýtic a diel do Třěboně, a již praví diel do Prahy, a toho nikdy prvé nepravil; ta sě věc vždy v jeho řeči rozděluje; i nemějž mi v té věci za zlé, žeť já tobě o to píši, když jeho neustavičnú řěč znám. A jakož píšeš, žeby tady toho dóvod byl, žě má statek za pánem JMtí v Rozemberce: toť by byl dóvod planý; mohlť by on za pánem z Rozumberka mieti statek u bratra aneb u mateřě, a sám býti v Rakúsiech. Jakož pak sám pravil, že po školách chodí. I věřiž mi, žeť já těch věcí nemám v své moci, než máť je Caletka, a tenť jede k synu mému; i prvéť jsem psal, aby psal synu mému, když buohda přijede, aby sě v tom stalo, což jest zpravedlivého. A píšeš mi, abych koupil korteny k svatému Václavu: i nevypálil sem já svatého Václava, ale kdož sou příčina a pomocníci vypálenie svatého Václava kostela, ti sou povinni to zasě napravovati. I snad ten žák byl také, kdy sou vypálili svatého Václava, a že je křižovník; i zdáloť by mi sě, žeť by bylo velmi podobné, byť mohly ty korteny u svatého Václava ostati. — Ex Netolicz feria III. post Ambrosy.

Oldřich Rúbík z Hlavatec.

Urozenému panoši Kunrátovi z Petrovic, purgrabí na Krumlově, přieteli a bratru mému milému.

Orig. pap. v Netolickém arch. III. *Ka.* 53*b.* — (A.)

235.

Purkmistr a rada města Vodňan Vokovi z Rožmberka: o lámání kamene vápenného. — B. m. 10. srpna 1475.

Urozený pane, pane milý a nám přieznivý, službu naši napřed vzkazujíce. Jakož VMt jsúce zpraveni, píšete, že bychme na panství vašem kámen lámali, kdežto i prve sme se pokúšeli, žádajíc, abychom toho nezačínali ɔc: račtež věděti, žeť lámáme v svém, k tomu řádná práva majíce, kteráž sme všecky ty časy okazovali, a po dnes hotovi sme okázati, kdyžkoli a kde toho čas a miesto bude, a králova Mt pán náš milostivý rozkáže. A ne znovať sme se o to pokúšeli, ani co nového začínáme, ale za vašich dědóv a pradědóv naše obec k tomu jsúc spravedliva, to jsú drželi, jakož slyšíme, a lámali bez překážky; a odtud město jest založeno a vzděláno. A my což móžem pamatovati, žádný jest nám toho nehájil, toliko otec váš mocí se o to zastavil a pokusil, ale nic jest neprovedl. A jakož toho dotýče VMt, že sme sobě toho dovésti nemohli: račtež věděti, žeť odsúzeni toho také nejsme, ale byť nebylo těch válek, bylať by věc provedena, nebť i podnes k tomu se na hotově máme, hotově jsúce provésti, řádnú k tomu spravedlnost majíce. I věřímeť VMti, že nám toho hájiti nebudete, čehožť sme za vašich předkóv užívali, nebť sme i v ty časy při o to vedúce s předky vašimi za slavných pamětí krále Ladislava a krále Jiřie, králóv Českých, při tom zuostaveni, čeho kto užíval, abychom ještě takéž užívali do dalšieho spravedlnosti rozeznánie. I věřímeť VMti, že i vy nám na tom překážeti nebudete. Pakli by nám toho mocí chtěli hájiti, věztež, žeť se z drženie nedáme vyvésti. — Datum feria quinta ante Tiburcii anno domini ɔc LXXV^{0}.

Purgermistr a radda města Vodňan.

Urozenému pánu, panu Vokovi z Rožmberka, pánu milému a nám přieznivému.

Orig. pap. v Netolickém archivu 1 P. 7*b*. — (A.)

236.

Řehoř Klaryc purkrabí Krumlovskému: o lidech ze Suchdola. — V Třeboni 4. září 1475.

Služba má napřed, pane purkrabě milý! Když sem domuov přijel včera, přišli ke mně lidé z Suchdola, a velmie mne prosiece za přímluvu k vám, abyšte o ty lidi z Suchdola Rúbíkovi psali a o ně stáli. Pověděl sem jim svuoj úmysl, že mi se takový běh nelíbí, a zvláště že je rychtář vymluvil. Vymlúvají rychtáře z toho, že jest beze lsti to učinil a takovým během, že na se od Němcuov péči mají, a že již několikrát přišli, chtiece jim škodu učiniti, i nadál se, že by Němci byli. Pak vedle toho prosím vás, což muožte, pomozte jim. A prosím, připomeňte Václavovi písaři, ať obešle na Helfnburgk, a zvie, které vsi ještě nejsú zástavné, jakož je má poznamenaný; také ať pohledá, s čím byl Helffnburgk panu Popelovi

zastaven. A o vepře, tak mi pravie, že jest toho nynie čas, a že by tam kúpil dobře, kdybyšte poslali, a že některý den má jarmark tam býti, alle toho mi neumějí povědieti, který den, než já to zviem. — Datum Trzebon feria II. post s. Egidi anno domini ɔc LXXV. Řehoř Klaryc.

Urozenému panoši a pánu Kunráthovi z Petrovic, purkrabie na Krumlově, přieteli milému buď.

Orig. pap. v arch. Netolickém I. Aβ. 1. — (A.)

237.

Řehoř Klaryc Kunrátovi z Petrovic: o cenění panství Helfmburského ɔc. — V Třeboni 12. září 1475.

Služba má napřed, pane purkrabě milý! Máte-li odpověď s Helfnburka, které vsi ještě nejsú zástavné, a také které jsú zádušní, rcetež Václavovi, ať vešken ten plat a ospy i kury a mejta ať položí na penieze na roční plat, a ten vešken plat ať přičte v jednu sumu k zástavniemu platu, kterýž drží pán Prachatický Přěšek a jiní, a potom ať otejme plat roční zádušní: a což platu po kněžském svobodného zuostane, k tomu osep, kury a mejto přičtúc v jednu sumu ročnieho platu. A tu sumu platu ať položí, jakoby polovice pustého bylo, za každú kopu XVII½ kopy; a což té sumy za ten plat přijde, ať od té sumy zdvihne tu sumu, což se panu Prachatickému Přěškovi a jiným za jich zástavy dáti má. Tuť počna, coť přebude, jaká suma na tom. Potom položte hrad a lesy, jakžť se vám zdá v které sumě; a tak té věci srozuměv, bude-li který přěbytek na tom. O vepře radili mi v Telči, že na svatého Václava bude jarmark v Jemnici, a že se jich dosti nalezne kupní [sic]; i kúpili byšte co, dali byšte je k nám do žaludu, neb letos žaludu hojně dosti jest; mohli byste tak vypásti, že byšte nepotřebovali jich krmiti. Pan Hradecký ostřiehá zemany služebníky své, aby se Němcuov varovali: a v Telči pravili mi dobří lidé, že by se Němci zbierali, chtiece do Čech vtrhnúti: ale já tomu nevěřím, by to učiniti směli, leč někde na samém pomezí. — Datum Trzebon feria III. ante exaltacionem sancte crucis anno domini ɔc LXXV. Řehoř Klaryc.

Urozenému panoši, panu Kunráthovi z Petrovic, purkrabí na Krumlově, přieteli milému buď dán.

Orig. pap. v arch. Netolickém I. Aβ. 1. — (A.)

238.

Řehoř Klaryc purkrabí Krumlovskému: o prodeji Helfmburku, o Roubíkovi ɔc. — V Třeboni 29. září 1475.

Služba má napřed, pane purkrabě milý! Věděti vám dávám, že se mnú mluveno o Helfnburk, že by kupce chtěli dohoditi na Helfnburk s hotovými penězi, a člověka

pokojného; a tak se naději, že by i s tiem zám[kem] u pánuov byl, ale nechtěli mi jeho jmenovati. Než jede jeden člověk na vschvál k tomu člověku, aby jemu pověděl, že jest Helfnburk na prodaji: a když se já bohdá zase vrátím, chtie mi konečně povědieti, bude-li chtieti k trhu jíti, a pravie, leč by jej to rozpačilo, že se málo platu chce k němu prodati, že by rád kúpil zámek, ještoby VI^c neb M fl platu a užitkuov k němu bylo. Protož vy se vedle toho také zpravte, přijde-li v té mieře co na vás. — O toho sem žida mluvil s Budějovskými; nenie jich, jest žid hostinný, přišlý z Vlach. Oni mi o něm také ty podoby pravili, a že některý žid u nich jest na poskoce pro něho. — Také vám věděti dávám, že Rúbík vskázal Budějovským, žaluje na Kocovského, že jemu neprávě činí, bitunkuov jemu nechce dáti, a že Kocovský přísáhl, že Rúbíkovým bitunku dáti nechce: a Rúbík přísahá, že jich chce na něm dobývati, a Budějovským přiřiekaje, že jim chce na Kocovského raden i pomocen býti, a dává cestu na něho. — Z Sovova a Hanuškova dluhu napomínali mě horlivě: pověděl sem, že teprv o to někam jeti mám, abych peněz dobyl, a prosil sem malého prodlenie. Jiřík praví, že jemu Johannes nemá viece dáti než XIX zlatých, a to k svatému Havlu: a paní Kateřina Dobrohos[t]zká chtěla by ku panně Katheřině pro její Mti potřeby jeti, i nemohu v Třeboni vozby zjednati; každý chce, aby jemu za koně slíbili. O tom pište Bolochovcovi a Petrovi písaři, nebť ona chce ku paní Zdenkové jeti, nebude-li tuto vozby mieti. — Datum Trzebon feria VI. in die sancti Michaelis archandieli anno domini ꝛc LXXV.

Řehoř Klaryc.

Urozenému panoši, panu Kunráthovi z Petrovic, purkrabí na Krumlově, přieteli milému.

Orig. pap. v arch. Netolickém I. Aβ. I. — (A.)

239.

Řehoř Klaryc Vokovi z Rožmberka: o prodeji Helfenburku, o peněžních obtížích ꝛc. — Na Helfnburce 21. října 1475.

Urozený pane, pane muoj milostivý! Račte věděti, že sem přijel na Helfnburk od pána z Švanberka, i nemohú mi koni nikam; než račte věděti, že bych byl rád pana Švanberka sem do kraje i k VMti vyjednal pro VMti velikú a znamenitú potřebu, a zvlášť zdali by ten trh o Helfnburgk mohl dojíti. Ale pán z Švanberka pravil mi své pilné také potřeby, pro kteréž beze lsti jeti nemohl, než odložil toho do pondělého po svatých Šimoniši a Judy; budem-li chtieti s kýmž koli v trh vjíti, abyšte ten pondělí prvé psaný k němu se na Zviekov srokovali a poslali, že se chce k tomu přičiniti. Také aby ten den od něho penieze vzali, kteréž VMti dlužen jest, a list jemu přinesli a vrátili: a budúť V^C zlatých uherských a IIII^C rejnských a ostatek groší. A když jsem zase jel na Strakonice, mluvil se mnú pan Strakonický, ráčíte-li jemu Helfenburku dopřieti, že jej chce od VMti kúpiti sobě, a že

má Ij^M hotových, a o viece se závdavku postarati; a že chce v takový přátelský trh s VMtí jíti: kdyžby jeho Pán Buoh neuchoval, aby VMt po jeho smrti véplatu na tom zámku i zboží měla. A dal sem jemu byl prve napsaný užitky, též jako panu Wintrberskému. A já slyšav tu žádost od něho, žádal jsem . . .*) spěšného sjetí o to; a on řekl mi, že to nemuož prvé býti, leč se od VMti vrátí s toho roku z Němci; a potom ihned ku pánu Švanberkovi jeti na Zviekov a po něm v ten trh jíti. Pak, milostivý pane, zdá mi se proto vždy dobré a potřebné, abyšte pána Wintrberského obeslali listem, aby VMti věděti dal, muož-li věčí závdavek mieti, aby on ne dokonce do početie trhu jako puštěn nebyl pro všeliký rozstrk, neb VMt musí mieti velikú sumu k tomu času, a nemáte je nikděž před sebú. Také sem pravil pánu z Švanberka o panu Jindřichovi, kterak jeho běh k VMti stojí; JMti ráda jesti k tomu úmyslu, kterýž VMt za mne před sebú měla, však tak, aby páně z Wolse rady k tomu také nemeškajíce požádali, ale on že radí. Také sem mluvil o pana Kocovského, že VMt jemu jeho pána z Švanberka podala o ty vězně, a že pan Kocovský naň svoluje. Tak mi kázal povědieti, abyšte ráčili panu Kocovskému psáti, aby on pana Švanberka žádal, aby to na se vzal; a když pan Kocovský jeho prositi bude, že se ráčí mezi vámi uvázati, i rok složiti na podobném miestě, ješto pan Kocovský bude moci bezpečně k tomu přijeti. A prosíť pan Švanberk velmi za zvěřinu, a poslalť jest po XXX^ti štik na Dvořiště, aby jemu kúpili jiných věcí. VMt zpravím, když bohdá s panem z Strakonic přijedu; prvé nemohu pro koně, že sem je sjezdil, a jeden mi se rozklecel. A toho Miličína, jakož mi list poslaný ukazuje na Jaroslava, to musíte sami z domu opatřiti a Jaroslava obeslati, aby o to zmatku nebylo pro pana Popela. — Datum Helfnburgh sabatho in die XI^M virginum anno domini ↄc LXXV. Řehoř.

Urozenému pánu, panu Vokovi z Roznberka, pánu mému milostivému buď.

Orig. pap. v arch. Netolickém I. Aβ. 1. — (A.) — *) Jedno slovo jest kaňkou zalité.

240.

Čáp z Radonic Konradovi z Petrovic, aby mu poslal smluvených potřeb. — Na Tiché 10. listopadu 1475.

Pane purkrabie milé! Službu svú vzkazuji, a prosím vaší Mti, pošlete mi ty potřeby, o který Mlčák s vámi mluviti bude. A také, jakož mi měli z Rožmberka potřeby poslati, i vězte, žeť sú mi jich neposlali. Tak oni na vás ukazují a vy na ně, já proto vdy přece psotu tru. I prosím vás, račte mne v tom opatřiti anebo někoho jiného zjednati, aby o tom mohl béti. Já, Buoh vie, o tom béti nemohu a také nemám zač kúpiti, musím tiem živ béti, co mi pošlete. I prosím vás, račte psáti ku panu Buškovi, zdať on za něco zbéře těch potřeb svého úřadu a pošle mi. — Dán na Tiché f. VI° ante Martini LXXV°. Čáp z Radonic.

Urozenému panoši panu Kundratovi z Petrovic a purkrabí na Krumlově buď dán.

Orig. pap. v kníž. archivu Kruml. I. 7 Wς. 18 *u*. — (G.)

241.

Purkmistr a rada města Vodňan Vokovi z Rožmberka: ve sporu o hory a řeku. — B. m. 11. listopadu 1475.

Urozený pane, pane milý a nám přieznivý, službu naši vzkazujem VMti. Jakož slyšíme, že VMt prodává hrad Helfenburg: i víte dobře, které soudy a nesnáze mívali sme s pány předky vašimi o hory naše Vodňanské, kteréž sou proti Bavorovu, a o řeku až do Kuního potoku, kterýchž drželi jsme a držíme podle vysazení práv našich; protož VMti věříme, čemuž sme spravedlivi, jakož již jmenováno jest, že toho VMt prodávati nebude, nebť jest naše dědičné, nebť my toho nikoli pustiti žádnému nemíníme. — Datum feria VII. s. Martini episcopi anno domini ɔc LXXV°. Purkmistr a radda města Vodňan.

Urozenému pánu, pánu Vokovi z Rožmberka, pánu milému a nám přieznivému.

Orig. pap. v arch. Netolickém I. P. 1 *b*. — (A.)

242.

Jindřich z Úsuší Kunrátovi z Petrovic: prosí o opatření, by Sedlecký z Budějovic vylehl. — Na Zvíkově 15. listopadu 1475.

Službu svú vzkazuji, urozený přieteli a pane strejče milý! Pravili mi, že by Sedlecký na mne a bratří mé u Budějovicích ležel. Milý pane strejče, prosím tebe, opatř to, jakžkoli umieš a muožeš, ať by vylehl, nebť sem dědictvie své a bratří svých prodal, že mi mají o sv. Jiří konečně penieze dáti neboli dvě neděle potom. Věřímť, milý přieteli pane strejče, že to opatříš jako přietel, aby takové škody na nás nešly; a lístek Jarošovi do Budějic pošli. — Datum Zwiekow feria IV. post s. Martini anno domini ɔc LXXV°. Jindřich z Úsuše.

Urozenému panoši Kunrátovi z Petrovic, purkrabí na Krumlově, přieteli a strejci milému.

Prostý opis na pap. z r. 1759 v Třeboň. arch. A. Nr. 22. I. str. 9. — (A.)

243.

Řehoř Klaryc purkrabí Krumlovskému: o prodeji Helfnburku a peněžních záležitostech. — Na Zvíkově 15. listopadu 1475.

Služba má napřed, pane Kunráthe milý! Mělť jest vám Vlksický dáti věděti, že pán Strakonický Helfnburk drží u prvniem trhu, než za ten oves v Hracho-

lušciech má opraviti, což pan Švanberk die. Protož vy po ty potřeby nemeškajíce pošlete, kteréž pán má pobrati, nebť pán Strakonický k tomu táhne, aby jemu zámek v tuto sobotu postúpen byl. A kažte sobě najprv najlepších XXIIII hákovnic odeslati a prach. A dajte mi věděti, máte-li odpověď od Marejského z Telče. A jako ste poslali list od Alexieho z Hradce, psal sem jemu za vás s Helfnburka; tuším, že pozdrží ležením; avšak proto tam někoho pošlete, a prošte, ať do mé příjezdy povzdrží. Nebožce Špánově mateři a Pengarovi list obnovte po prvním, ať svědčí do svatého Jiří aneb dvě neděli po svatém Jiří konečně. Máte-li co grošuov neb zlaté uherské, dal bych vám rejnské. Nedali ste mi svého zdánie věděti na páně z Wolse odpověď. — Datum Zwiekow feria IIII. post sancti Martini anno domini ɔc XLXXV. Řehoř Klaryc.

Urozenému panoši a pánu Kunráthovi z Petrovic, purkrabí na Krumlově, přieteli milému buď.

Orig. pap. v arch. Netolickém I. Aβ. 1. — (A.)

244.

Rynart od Dubu Konradovi z Petrovic o krávě ukradené člověku jeho z Pelejovic, aby krádeže takové nebyly trpěny. — V Bernarticích 16. listopadu 1475.

Službu svú vzkazuji, urozený přieteli milý! Píšiť páně Mti, žaluje na Kojakovského mladého, kterak mi jest od něho kráva ukradena člověku mému z Pelejovic, jakož tomu šíře z páně listu porozomieš. I milý přieteli, prosím tebe, mluv se páně Mti, ať by jemu takoví krádežové nebyli trpěni, neb Bernart i s mateří u sebe přechovávají zloděje ke škodě tomu všemu kraji, jakož to na ně muož provedeno býti, kterak se od nich lúpežové a krádeži dějí, a netoliko okolním súsedóm, ale i páně lidem. I věřím, že se o to ku páně Mti přičiníš, abychť na tom páně Mti nectil. Již bych já byl s ním o to sobě konec učinil. A prosím tebe, přičiň se, ať by mi byla dána odpověď od páně Mti po Peškovi. Ex Bernarticz feria V. ipso die sancti Othmari, anno ɔc LXXV°. Rynart od Dubu.

Urozenému panoši Kundratovi z Petrovic, přieteli mému dobrému.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 6 Cα. 32 a. — (G.)

245.

Purkrabí Prachatický Krumlovskému purkrabímu o vyšetření viny v různici, ve které někteří zraněni byli. — V Prachaticích 5. ledna 1476.

Službu svú vzkazuji, urozený přieteli milý! Jakož píšeš pánu mému JMti o ty lidi, kteříž by zraněni byli; i vieš, milý přieteli, žeť jsem já tobě prve psal, aby ty věci mezi nimi rozeznány byly; a té věci podal sem na Rúbíka na starého, jestliže by co vinni byli služebníci pána mého JMti, aby ta věc opravena;

po Rúbíkovi byla; pakli by co vinni byli lidé pána tvého JMti, aby jim též také zase opraveno bylo po Roubíkovi. A jakož dotýčeš, že jest rozkázal pan Švamberk JMt tobě o tu věc psáti: i milý přieteli, také jest mi rozkázal pán muoj JMt tobě psáti, když pan Švamberk v kraji bude a o tu věc psáti bude pánu mému, že se o tu věc i vo jiné věci spolu srovnají. — Ex Prachatic feria VI ante Epiphaniam domini anno ͻc LXXVI°. Burian z Martic, purgrabie na Prachaticích.

Urozenému panoši Cundratovi z Petrovic, purgrabí na Crumlově, přieteli mému dobrému dd.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 5 AU. 178. — (G.)

246.

Budějovičtí Konradovi z Petrovic: ohražují se proti nařízení, aby všichni kupci a vozkové jezdili na Krumlov, a žádají, aby podle jejich výsad jezděno bylo silnicemi starodávnými. — Bez m sta dne 7. ledna 1476.

Službu svú vzkazujem, urozený přieteli milý! Zpravenit sme, kterak by provoláno v nově bylo, aby všelicí kupci a formané na Krumlov jeli, ač nechtie-li ke škodám přijíti. Bylo-li by tak, přieteli, v paměti mieti muožeš, když se pan Jindřich z Rozmberga mladý uvázal v panství, že sme psali, potom posly své u JMti měli, aby věci pilně s ním a s radami jeho mluviec, aby starodávnými silnicemi jezdieno vedle svolení zemského, privilegií a listóv nám ot pánuov z Rozmberga daných a nepřekáženo bylo, žádajíc při tom ot JMti také listu. Odpověď tato byla, že toho potřebie, poněvadž od pana otce jeho dobré paměti list máme, nenie, než že na tom JMt, aby starodávnými silnicemi jezděno bylo, býti i provolati kázati chce, jakož se jest stalo. Protož prosímeť Tebe, aby pána z Švamberga, pánuov svých poručníka JMt, s jinými raddami zuostalými zpravil, aby při tom ještě zuostáno bylo tak, jakož jest ot staradávna držáno a provoláno, nebť my o žádnú novotu nestojíme, než toliko o to, k čemuž sme spravedlivi. A toho odpověď žádáme listem tvým při tomto poslu. Datum dominica post Epiphaniam Domini anno ͻc LXXVI°.

Purgmistr a radda města Budějovského.

Urozenému panoši Kunratovi z Petrovic purgrabí na Krumlově, přieteli milému.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 5 BPβ, 2*a*. — (G.)

247.

Konrad z Petrovic žádá Jana písaře Velešínského, aby mu zjednal 10 centův oleje makového a jej zaplatil, a dále aby Svinenští měli pohotově mák a lůj, který odvádějí. — V Č. Krumlově dne 8. února 1476.

Služba má, Johannes milý! Prosím tebe, zjednaj mi IX centnéřuov oleje makového, a těmi penězi pomocními aby zaplatil; a tiem aby nemeškal, neb mám za to,

že čím blíže k postu, že bude dražší. Protož, což budeš moci najspieš, aby kúpil a na Nový Hrad tu aby jej přivezl, a já potom, když uzřím svú chvíli, pošli poň, když mi dáš věděti. — A Svinským rozkaž, ať mají mák a luoj pohotově, kterýž mají pánom dávati, neboť já bohdá s neděle pošli poň. — Ex Crumlov, feria V. ante festum S. Apolonie virginis, anno dni 2c LXXVI°.

Cunrat z Petrovic, purkrabie na Krumlově.

Slovutnému Johannesovi, písaři úřadu Velešínského přieteli dobrému d. b.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 7 Wç. 18 *h*. — (G.)

248.

Purkrabí Krumlovský Konrád z Petrovic žádá Jana písaře Velešínského, aby oleje pro něho zjednal a nikam nevydával peněz, které z pomoci sebrané u sebe má. — V Č. Krumlově 10. února 1476.

Služba má, Johannes milý! Jakož píšeš o oleji, že jeho nynie nevybíjejí 2c: tak sem zpraven, že jej vybíjejí v jistotě, a že jest jeho Sswarz z Vitoraze něco mnoho centnéřóv do Viedně poslal; věřímť, že toho pilen budeš. Pakli by se v tom stýskalo, ale jedné daj mi věděti, vybíjejí-li jej čili nic, některak já to opatřím. A což se těch peněz z pomoci dotýče, neudávaj jich nikam ani Buškovi, ani žádnému jinému, kromě což by za olej dal; toť já tobě navrátím. Také cožkoli zlatých uherských máš, nikam neutrácej, nébrž což by jich kde za penieze zjednati mohl, měj v tom svú pilnost, a co jich máš v sumě, zlatých uh., daj mi věděti. — Ex Crumlov sabbato post S. Appolonie virg. LXXVI°.

Cunrat z Petrovic, purkrabie na Krumlově.

Slovutnému Johannesovi, písaři Velešínskému, přieteli dobrému.

Orig. pap. v kníž. archivu Kruml. I. 7 Wç. 18 *h*. — (G.)

249.

Budějovičtí Konradovi z Petrovic: že člověku jeho věci ukradené vráceny budou, že se vězni dobře opatří, a že Mladějovský o vydání jich na rukojmí žádal. — Bez místa 20. února 1476.

Službu svú vzkazujem, urozený přieteli milý. Psaní tvému sme porozoměli. Věz, že člověku tomuto věci jeho, kteréž sú při tom zloději nalezeny, vráceny budú časem svým, jakož by se to bylo i ponajprv stalo, by byl o to s námi mluvil, ale již nynie jich pochovati chcem pro znamenie. A jakož dotýčeš dále o ty vězně, myť bychom nebyli toho velmi tbali, byť se byli dostali, ale poněvadž sú k nám přivedeni, chcemť se jimi dobře opatřiti. Dále věz, že Mladějovský Zdebora purkrabí Hlubuckého a Sedleckého k nám poslal, žádaje, abychom mu je na rukojmie vydali, pakli bychom toho neučinili, že by jich chtěl pomstíti, jakž by uměl. I vzkázali sme jemu zase, že jsú s jistými lapeni, a proto jich vydati nechceme, aniž také to za

odpověď přijímáme, než bude-li se mu čeho chtieti, ať učiní tak, jakož země na tom jest zuostala. — Datum feria III. ante cathedram s. Petri anno ꝛc LXXVI⁰.

Purgmistr a rada města Budějovského.

Urozenému panoši Cunratovi z Petrovic, purgrabí na Crumlově, přieteli našemu milému.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 6 *Ca.* 32 *a.* — (G.)

250.

Jan písař Velešínský oznamuje Konradovi z Petrovic, že opatřil olej a na Nové Hrady přivezl, aby si tam poslal; líčí svoje obtíže v úřadě, a píše o vyzině a o víně. — Na Nových Hradech 29. února 1476.

Službu svú vzkazuji, urozený pane purkrabie na mě laskavý! Jakož mi píšete o olej ꝛc, vězte, žeť jsem jej včera na Nový Hrad do spižierny přivezl; a tu jej vezmete, nebudu-li doma já. A sám sem poň jezdil snad dvakrát, neb ste se ondy na mne hněvali proň. A Buoh vie, že seč býti mohu, že nezaspím, a vždy činím rozkázanie vaše. Ješto to jest dobrým lidem vědomo, jakú já práci mám, chtěje se zachovati, neboť nenie muoj úřad jako u vás. Než chci-li co jmieti od sedláka neb od rychtáře kterého, buď úroky neb jiné věci a poplatky, musím každého zvláště sjieti. A to mi jest velmi těžké k tomu také jiné rozkázánie činiti a plniti. A to milý Pán Buoh všemohúcí vie, že všemu dosti učiniti nemohu. A prosím VMti, račte se na to ptáti; jestliže se jiného doptáte, nežli píši, račte mne z toho kárati. Vždy k VMti doufánie maje jako ku pánu na se laskavému, že mi radni a pomocni budete, a mně že neráčíte jmieti za zlé, cožť píši, nebť mne k tomu veliká má potřeba, k tomu i núze tiskne.

A což se vyziny dotýče, ptal jsem se včera s pilností na ni. Vězte v jistotě, žeť ji na Vitorazi nemají. I Ssworcovi pacholci mně pravili, že ji u Viedni nenašli, když jsú vdole nynie byli.

Také byšte mi byli psali prve, abych vína kúpil, byl bych to učinil jednú prací; neb jsú mi pravili, že Ssworc dva sudy dobrého má, ale já sem nesměl kúpiti, když sem od vás psaní a rozkázání žádného nejměl. Než hned já chci zítra do Vitoraze a kúpiti. — Ex Novo Castro feria V. post Cinerum anno ꝛc LXXVI⁰.

Johannes písař Velešínský.

Urozenému pánu Cunratovi z Petrovic, purkrabí na Krumlově na mně laskavému.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 7 Wç. 18 *h.* — (G.)

251.

Purkrabí na Prachaticích Burian z Martic prosí Krumlovského purkrabí Konrada z Petrovic, aby mu jednoho psa veveřičníka od Zíky v Záhoří vyjednal. — Bez místa 23. května 1476.

Službu svú vzkazuji, urozený přieteli milý! Jakož's mi onehdy psal, abych se na ty veveřičníky zeptal: i milý přieteli, máť je Zíka v Záhoří. Věřímť, že mi některého dohodíš, nebť má dva psy. Bylot by co kdy také potřebné, chciť pro tě rád také libost učiniti. — Datum feria V. in die Ascensionis domini ∞c LXXVI°.

Burjan z Martic, purg. na Prachaticích.

Urozenému panoši Cunratovi z Petrovic, purgrabí na Krumlově, přieteli mému dobrému dd.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 7 W*β*. 39 *o*. — (G.)

252.

Čáp z Radonic Konradovi z Petrovic o súl a propůjčení Vávry k zastání nemocného kuchaře. — Ve Volyni 16. října 1476.

Službu svú vzkazuji, pane purkrabie milý! Prosím VMti račte mi poslati II prostici soli, nebť jich jest pilně potřebí. Prosím VMti, pošlete mi Vávru, neboť mi jest kuchař nemocen. — Datum Volyň feria IIII. ipso die Galli LXXVI.

Čáp z Radonic.

Urozenému panoši panu Cundratovi z Petrovic, purgrabie na Krumlově.

Orig. pap. v kníž. archivu Kruml. I. 7 S*β*. 1 *c*. — (G.)

253.

Anna vdova po Janu z Rožmberka purkrabí Krumlovskému: o honitbě. — V Budějovicích 12. prosince 1476.

Anna kněžna rozená s Slezí z Velikého Hlohova, vdova po nebožtíku pana Jana z Rozemberka. Kunráte! Jakož píšeš purkrabí mému Humňanskému, co se lovu dotýče, věz, že jest mým rozkázáním honil, a s kým sem rozkázala, na Boru. A rozkazuješ, jakoby sám pánem byl, a zapoviedáš mu panstvie; i neviem s stie [sic] vuolí to děláš; děláš-li s své hlavy, tehdy nešlechetně nade mnú děláš. Věz, že si mi to prvé učinil, když sú moji služebníci na hory šli, tehdy si jim též zapovídal; a když jsem na tě žalovala panu Švamberku, tehdy si v své hrdlo zapřel. Věz, že se tebe nebojiem ani služebníci moji, poněvadž mám vuoli od pana Švamberka od švagra mého a od syna mého. Však si tu sám stál a slyšal v uši své, kdy mi jest odpustil honiti. — Ex Budweys feria V[ta] ante Lucie anno domini ∞c LXXVI.

Urozenému panoši z Petrovic purkrabí na Krumlově buď list dán.

Orig. pap. v arch. Protivínském VI. W*α*. 21. — (A.)

254.

Jaroš Klaric Bohuslavovi ze Švamberka zasílá dvanáct liber dřevěného oleje; bude na vyzinu a mihule pamatovati. — V Č. Budějovicích 17. března 1477.

Urozený pane, pane mně milostivě přieznivý! Službu svú napřed VMti vzkazuji. Jakož mi VMt psala o dřevěný olej, posielám VMti dvanácte liber. Ten sem kúpil po puolpátu groši. Vyzinyť již nemají, a na mihule pane pomním. I obstanovil sem 6 rybářuov, kdyžby najprv jměli, aby mi zachovali. Kdyžťkoli bude, nezmeškám VMti poslati. — Datum Budweis feria II. post Letare anno ꝯc LXXVII°.

Jaroš Claric.

Urozenému pánu, panu Bohuslavovi z Švamberka, nejjasnějšieho Uherského, Českého ꝯc krále najvyššiemu hajtmanu všech zemí kr. Č. na JKMti miestě a najvyšiemu hofmistru král. Českého, pánu mně milostivě přieznivému.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. IIA. 7 C. 2. — (G.)

255.

Jaroš Klaric zasílá Bohuslavovi ze Švamberka vyzinu. — V Č. Budějovicích 18. března 1477.

Urozený pane, pane mně milostivě přieznivý! Jakož mi VMt psala o vyzinu, abych VMti poslal po vašem poslu: i nemohl sem nikdež zjednati, neb prodajné nejměli. Než potom sem optal u přietele svého jednoho, ježto ji sobě k snědku byl zachoval IIII libry, a ty mi jest k libosti prodal. I teď ji VMti posielám. A v tom jestliže by kdo ji sem přivezl, poslal bych jí VMti viece. — Datum Budweis feria III. post Laetare anno LXXVII°. Jaroš Claric.

Urozenému pánu, panu Bohuslavovi z Švamberka, najjasnějšieho Uherského a Českého ꝯc krále najvyšiemu hajtmanu všech zemí kr. Č. na JKMti miestě a najvyšiemu hofmistru kr. Č., pánu mně milostivě příznivému.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. II A. 7 C. 2. — (G.)

256.

Jaroš z Klaric posílá Bohuslavu ze Švamberka mihule. — V Č. Budějovicích 5. dubna 1477.

Urozený pane, pane mně milostivě přieznivý! Posielám VMti mihule. A račte mi dáti věděti, ráčíte-li jich viece s neděle, abych jich poslal ku pátku. — Datum Budweis sabbato in Albis ꝯc LXXVII°. Jaroš Claric.

Urozenému pánu, panu Bohuslavovi z Švamberka, najjasnějšieho Uherského a Českého ꝯc krále najvyšiemu hajtmanu všech zemí král. Česk. na JKMti miestě a najvyšiemu hofmistru kr. Č., pánu mně milostivě přieznivému buď dán.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. IIA. 7 C. 2. — (G.)

257.

Mikuláš opat Zlatokorunský stěžuje si Konradovi z Petrovic na lidi z Třísova, že mu zbili služebníka a chtěli zbiti kněží. — Ve Zlaté Koruně 26. června 1477.

Modlitba má buď vzkázána, pane purkrabie, přieteli milý! Žalujiť vám na Třiesovský vašie lidi, že by mi zbili služebníka mého tu ve vsi, a kněžie mé chtěli bíti, sejdúc od pana Přibíka z Hlumu, nebť jsú byli zváni se mnú, i pak neuměli cesty z Třiesova ti kněžie; pak oni zberúce sě, i zbili mi služebníka mého. I prosím vás jako přietele dobrého, že ráčíte sě na to ptáti, keří by to byli, ať by oni takové kvalty nečinili. I prosím vás, že to učiníte pro dalšie zaslúženie. Dan v Koruně, ten čtvrtek na svatého Jana Buriana leta LXXVII°.

Kněz opat Mikuláš Svaté Koruny.

Urozenému panoši Conratovi, purkrabí na Krumlově, přieteli mému dobrému buď dán.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 5 AP. 13 c. — (G.)

258.

Jindřich z Hradce Vokovi z Rožmberka: o povolení k lovu na jeho gruntech. — V Jindřichově Hradci 17. září 1477.

Službu svú vzkazuji, urozený pane a příteli muoj milý! Pan Lev odpustil mi na Hlubockém honiti. Milý pane a příteli, jestliže by se kde na tvém která léč udělala, a jestiť možné, věřímť, že mi toho příti budeš. Neb sem byl o to k panu Švanberkovi na Zviekov posílal, i není jeho tu; a než by posel jeho muoj nalezl, už by mne snad ta chuť k lovu minula. I věřímť, milý pane a příteli, že mi odpustíš, ač jest-liť možné. — Ex Novadomo feria quarta die sancti Lamberti anno ꝛc 77.

Jindřich z Hradce ꝛc.

Urozenému pánu, panu Vokovi z Roznbergka, příteli mému milému.

Orig. pap. v kníž arch. Hlubockém IF. 6 Wα. 9. — (G.)

259.

Budějovičtí Konradovi z Petrovic, aby propustil Šiestla mladého, kterého Jíra Petrlík pro dluh ve Vltavici obstavil. — Bez místa 1. října 1477.

Službu svú vzkazujem, urozený přieteli milý! Píše nám Šiestl mladý, že by jej v Vltavě Jíra Petrlík, poddaný pána tvého, stavil pro dluh svuoj. I věz přieteli milý, že jest týž Jíra u nás na jeho statek zápověď učinil před chvílí. K tomu týž Šiestl pro Dawmow [Daumóv] dluh z vězenie se jest našeho vyručil svú ctí a věrú, míně se k němu do Prawnowa,*) zdali by rok další sobě zjednati mohl, vypraviti. To znaje, prosímeť tebe, aby našeho propustiti bez hyndrovánie dalšího kázal, nebť my témuž

Jírovi vedle zápovědi a práva rádi dopomoci chcem jeho spravedlnosti. — Datum feria III. ipso die s. Remigii anno ɔc LXXVII°.

Purgmistr a radda města Budějovského.

Urozenému panoši Cunrátovi z Petrovic, purkrabí na Crumlově, přieteli milému.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 5 AP. 40*b*. — *) Snad se rozumí město Braunau nad Innem, kamž dlužník Šístl mohl jíti z Budějovic přes Vltavu neboli Vltavici v Čechách. — (G.)

260.

Jan Zajímač z Kunstatu děkuje Vokovi z Rožmberka za léhavého psa. — Na Leštně v pondělí po Laetare (1477—1493).

Službu svú vzkazuji, vysoce urozený pane, pane a přieteli mój milý! Jakož jste mi poslati ráčili psa léhavého, vám z něho velmi děkuji a jsem ho od vás velmi vděčen. Také do mne vězte, což bych možně vám k vuoli učiniti mohl, máte mne v tom povolného a hotového nalézti. — Leštno feria secunda post dominicam Letare.

Jan Zajímač z Cunstatu z Jevišovic ɔc.

Vysoce urozenému pánu, panu Vokovi z Roznberka ɔc, pánu a přieteli mému milému.

Orig. pap. v kníž. archivu Kruml. I. 7 W*β* 39*k*. — (G.)

261.

Budějovičtí Konradovi z Petrovic, aby Krumlovští pro přihodu pana Švamberka řečí hanlivých nevedli a jejich lidem příchodu do města páně nezabraňovali. — Bez místa 4. února 1478.

Službu svú vzkazujem, urozený přieteli milý! Zpraveniť [sme], že by lidé pána tvého JMti Krumlovští . . . . . . povali a haněli slovy šerednými, k tomu našich p[usti]ti nechtěli, snad proto, což se jest panu Švamberkovi [při]hodilo v našem městě. I jest mnoho dobrým lidem i tobě již svědomo, žeť my tu žádné viny nemáme, a což se jest stalo, Bóh to vie, že i nám srdečně líto. Protož, to věda, věřímeť tobě, že jim přikážeš, ať svých řečí daremných a všetečných nechají a našim do města páně nehájie, nebo vieš, na čem jest zuostáno. Pakli by [ješt]ě [dá]lo se, již bychom rozóměli, že by z někoho šlo, museli bychom otmlúvati tak, jakž by potřeba kázala, a dále zase se k nim též jmieti. — Datum feria IIII. in die Cinerum anno ɔc LXX[V]III°.

Purgmistr a radda města Budějovského.

Urozenému panoši Kunrátovi z Petrovic, purgrabí na Krumlově, přieteli milému.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 5 AP. 28*g*. — List jest valně poškozen. — Pan Bohuslav ze Švamberka byl dne 30. ledna 1478 v Budějovicích zajat z nařízení krále Matyáše; Palackého Děj. 1865 V. 1. 154. — (G.)

262.

Stolaři Budějovičtí Galli a Martin oznamují purkrabímu Krumlovskému, že pro nedostatek dříví v dělání tarasu na rybníce pokračovati nemohou. — V Č. Budějovicích 21. února 1478.

Službа naše napřed VMti, urozený pane Kunrate na nás laskavý. Jakož jsme taras na rybinci počeli dělati, i račtež věděti, že bychom již jej byli dodělali, ale že nás ten les mešká, kteréhož jmieti nemuožem, a tak dílo své meškáme a již čtyři neděle diela žádného nemáme. Protož, to vědúc, račte nás opatřiti lesem a rozkázati voziti nemeškajíc. Pakli by se nic nestalo, my bychom tiem vinni nebyli, neb dělníkóm museli jsme platiti, kteříž málo neb nic nedělali, čekajíc lesu, kteréhož jsme dočekati nemohli. — Ex Budweis sabbato ante dominicam Oculi anno ɔc LXXVIII.

Galli a Martin, stolaři.

Slovutnému pánu Cunratovi z Petrovic purkrabí na Crumlově, na nás laskavému.

Orig. pap. v kníž. archivu Kruml. I. 7 T 1e. — (G.)

263.

Petr z Rožmberka, z Bononie pro mor do Tridentu uteklý, posílá Konradovi z Petrovic svého služebníka, aby u pana Švamberka zvěděl, kterak se má v té věci chovati; nedostává se mu peněz. — Bez místa 3. března 1478.

Službu svú vzkazuji pane purkrabie milý! Napřed bych rád slyšel, abyšte sě dobře měli, nebť já sě, děkujíc Pánu Bohu, dobře mám a zdráv sem. Pane purkrabie milý! tajno vás nebuď, kterak sem z Bononi pro mor do Tridentu utek. I proto teď posielám k vám Wolfganga, služebníka svého věrného, abyšte zvěděli na panu Swamberkovi, otci mému milému, kterak sě mám v té věci mietie, nebť sem hotov JMti poslúchatie, kterak kolivěk rozkážie. A také sě nám peněz nedostává, nebť jest nás vejprava z Bonone mnoho stála. I proto prosím vás, abyšte svú pilnost k tomu přiložili, aby Wolfgang ke mně brzy vypraven byl, nebť jest pilná potřeba. — Dán ten úterý po svatém Matěji.

Petr z Rozmberka.

Urozenému panoši Kunratovi z Petrovic, purkrabí na Krumlově, přieteli mému.

Na rubu připsáno: 1478. — Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 7 G γ. 2. — (G.)

264.

Řehoř Klaryc Kunrátovi z Petrovic: o zbrojení pana Eicingara a pánů Pochoméřů. — V Třeboni 29. března 1478.

... Včera byl v Třeboni páně Hradeckého služebník, a pravil, že se pan Ozvald Eicingar a páni Pochoméři velmi silně zbierají, a že mají na VI^C koní; i jest-li tak, bylo by toho podoba, že by snad k nám chtěli. Ale jest to páně Hradeckého služebník veliký lhář; než proto já dnes posílám tam k jednomu člověku

dobrému, že to zviem ꝛc. — Datum Trzebon dominica in conductu pasce anno ꝛc LXXVIII°. Řehoř Claric.

Prostý opis z r. 1759 v Třeboň. arch. A. Nr. 22. I. str. 2. — Světecký opsal z originálu pouze tento kousek, a poněvadž se originál ztratil, není možné podati celý dopis. — (A.)

265.

Jaroš Klaric prosí Konrada z Petrovic za přímluvu u pana Švamberka, aby jeho otce k jeho právní potřebě do Budějovic odpustil. — V Č. Budějovicích 28. dubna 1478.

Služba má napřed, pane Cunrate milý! Psal sem otci svému prose, aby mi k mé pilné potřebě přijel, ješto mi jest rok položen jmenovitý v pondělí příští a mně o znamenitú při. I psal mi, že páně Mt neráčí jej odpustiti pro své pilné potřeby, a také páně Mt píše radě zdejší žádaje, aby ten rok odložen byl po letniciech. I věz, milý pane Cunrate, že toho rada učiniti nemuož, a to proto, že sem já toho žádal roku. A protož prosím tebe jako přietele svého milého, učiň to pro mú službu a pros páně Mti, ať ráčí tak dobře učiniti, hledě na službu otce mého, kteráž jest pánóm Jich Mti činil a činí, a mně jí dáti také užiti v této mé potřebě pilné a jeho odpustiti, jakož toho plné doufánie k JMti mám, že to ráčí učiniti. Pakli vždy JMt neráčil by učiniti toho, nemohl bych jinému rozuměti, než že by jeho věrná služba jemu málo platná byla, a by mi kdy hrdlo platilo, že bych jeho k své potřebě tak málo mohl mieti jako i nynie. A toho sem proti páně Mti, ani pánom z Rožmbergka bohdá nezaslúžil, neb sem vždy toho hleděl Jich Mtem slúžiti vedle možnosti své i podnes. Nepochybuji o tom, by pán starý JMt doma byl, žeť by jej odpustil, neb sem JMti jednú psal, prose JMti. Hned sem uslyšen byl, a psal mi, ač by jeho pilně potřeboval, avšak neřku jeho jako otce mého k mé potřebě odpustiti, ale bych prosil JMti a byla toho potřeba, že by sám JMt s svými dobrými lidmi ráčil k mé potřebě přijeti, ješto sem já na JMti tak veliké věci nezaslúžil. I mámť tu naději do pana Hynka JMti, znaje pana otce svého JMti dobrú vuoli ke mně a ty JMt toho zpravíš, žeť mne také neoslyší. Tohoť prosím odpovědi tvé listem po tomto poslu. Datum Budweis, feria III. ante Ascensionis Domini anno LXXVIII°. Jaroš Claryc.

Urozenému panoši Cunratovi z Petrovic, purgrabí na Crumlově, přieteli mému.

Orig. na papíře v kníž. archivu Kruml. I. 8 B. 14. — (G.)

266.

Budějovičtí Konradovi z Petrovic, že Šiestle doma není. — Bez místa 13. června 1478.

Službu svú vzkazujem, urozený přieteli milý! Psaní tvému sme porozuměli. Věziž, žeť Šiestle doma nenie v této mieře, než kdyžť přijede, chcem my jemu

psanie tvé ukázati. Jaká pak jeho na to bude odpověď, tajnoť tebe nebude. — Datum sabato ante sancti Viti patroni gloriosi, anno ꝛc LXXVIII°.

Purgmistr a radda města Budějovského.

Urozenému panoši Cunratovi z Petrovic, purgrabí na Crumlově, přieteli milému.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 5 AP. 28*g*. — (G).

267.

Václav z Rabšteina na Hrádku Konradovi z Petrovic: že kováře ze Smědče na rukojmí propustil, ač na něj nebožtík Bláha vyznal, že s ním jeho lidi drancoval. — V Prachaticích 6. července 1478.

Službu svú vzkazuji, urozený přieteli milý! A jakož mi píšeš o tého kováře z Smědče, věziž přieteli milý, že bez příčiny jisté vsazen nenie, neb to jest svědomo mnoho dobrým lidem, kteříž sú při tom byli, co jest na toho kováře z Smědče nebožtík Bláha, Jehlóv syn z Krtel, před mučením, na mučení i po mučení seznal jda na smrt. Když s ním mluveno, nebyl-li by vinen, aby jej odvolal a na svú duši nebral, některé odvolal, ale toho kováře nic, než vždy pravil, že při tom s ním býval, když mi mé chudé lidi vybíjeli a jim jich statky brali, a některé zmordovali a zranili, že do dnes chromí sú. A skrze to jedna celá ves Královice jest mně do dnes pusta, že žádných úrok a poplatkóv s nich nemám. A na tom ten škuodce a lúpežník Bláha umřel jest a odpraven. A byť kto muoj takové věci a škody činil, a vy jeho dosáhli, nechtěl bych o něho státi. Avšak poněvadž mi o něho píšeš, dalť sem jej nynie na rukojmie; a tyto věci, co mi a mým chudým lidem činil ten kovář, na tě vznáším, neb toho všeho popis jest, co činil a škodil, ješto naň ten Bláha před dobrými lidmi, kteříž při tom byli, vyznal. — Datum Prachaticz feria II. post S. Procopii anno ꝛc LXXVIII°.

Václav z Rabšteina a na Hrádku.

Urozenému panoši Cunratovi z Petrovic, purgrabí na Krumlově, přieteli mému dobrému dd.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 6 C*a*. 32*a*. — (G.)

268.

Budějovičtí Konradovi z Petrovic, aby do příjezdu Šistlova neobtěžoval spolusousedů jejich pro jeho obstávku. — V Č. Budějovicích 16. listopadu 1478.

Služba naše, urozený přieteli milý! Spolusúsedé města našeho, kteréž ste pro Šistle pro XXX zlat. uh. stavili, vznesli na nás a to nám znáti dali, že se vám opět v moc stavěti mají. Protož, milý příteli, věřímeť tobě, poněvadž Šistl starej na smrtelné posteli a v kázni Božie ležie, a mladého nyní doma nenie, že spolusúsed našich do

příjezdu Šistlova obtěžovati nebudeš. — Ex Budwais ipso die Othmari anno ɔc LXXVIII°. Purgmistr a radda města Budějovic.

Urozenému panoši Cunratovi z Petrovic, purgrabí na Krumlově, přieteli našemu milému.

Orig. pap. v kníž. archivu Kruml. I. 5 AP. 28*f*. — (G.)

269.

Řehoř Klaric Vokovi z Rožmberka: o přijetí úřadu na Rožmberce. — V Třeboni 21. listopadu 1478.

Urozený pane, pane muoj milostivý, služba má VMti napřed. Račte věděti, že Prajerna [?] chce toho úřadu na Rožmberce přijeti; vedle toho račte se spraviti. A jakož sem VMti psal o pánu Hradeckém, vždy mi se zdá, abyste o takovú svú znamenitú potřebu ráčili dva neb tři zlaté vážiti. — Datum Trzebon sabbato post s. Elisabeth anno domini ɔc LXXVIII°. Řehoř Klaryc.

Urozenému pánu, panu Vokovi z Rožmberka, pánu mému milostivému d.

Prostý opis z r. 1759 v Třeboň. arch., A. Nr. 22. I str. 24. — (A.)

270.

Hejtman Prachatický Burian z Martic žádá Konrada z Petrovic o přímluvu, aby Vlksický Oldřicha služebníka pána jeho propustil, a aby Burianovi bylo dovoleno okolo Chrobol s chrty honiti. — Bez místa 22. listopadu 1478.

Služba má, urozený pane milý! Jakož Oldřich tohoto listu ukazatel, pána mého JMti služebník, jest vězněm na Rozmberg k Vlksickému ɔc. I prosímť, aby se přimluvil ku pánu svému JMti, aby ráčil to učiniti pro pána mého i pro mú službu, aby JMt ráčil rozkázati Vlksickému, aby Oldřicha propustil, nebť nižádné takové viny na sobě nemá, pro kterúžby měl vězněm býti. I věřímť, že se k tomu přičiníš, aby se služebník mého pána viece netrmácel, též libosti dle okázanie k tvé žádosti. A takéť prosím, aby ode mne mluvil s pánem svým JMtí, aby mi ráčil otpustiti, abych okolo Chrobol s chrty mohl loviti, nebť bych [bez] vašie vuole nechtěl nic učiniti. — Datum dominico ante festum S. Katherine virginis anno ɔc LXXVIII°.

Burian z Martic, hauptman Prachatický.

Urozenému panoši Cunratovi z Petrovic, purgrabí Krumlovskému, přieteli mému dobrému.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 5 AU. 179. — (G.)

271.

Budějovičtí Konradovi z Petrovic o věci žida s Burcianem. — Bez místa před 8. prosincem 1478.

Služba naše tobě, slovutný přieteli milý! Psaliť sme prve žádajíc, aby Židu zase vráceny byly ty věci, kteréžto sme dotkli. I zpravuje nás posel, že ty věci krom

střiebra vráceny sú, ale zapověděny, aby vydány bez tvé vuole nebyly, leč Žid přijde a k Burcianovi o věc mluviti bude ꝛc. Přieteli, totoť právo jest, k čemuž se Burcian přiznal, to ať navrátí. Má-liť pak Žid přes to k němu neb k jinému o něco viec řeči, buďeť mieti před sebú. Pakliť Burcian co proti Židu zase má, nechajžť přijde, máť se jemu [ot n]ěho spravedlivé státi. I věřímeť, že se k tomu mieti budeš [a p]ropustíš, ať bychom o to dále již staráni od Žida nebyli. A . . jest tomuto poslu v moc jeho dáno. — Datum feria . . . . ante Conceptionem S. Marie virginis gloriosissime anno ꝛc LXXVIII°. Purgmistr a radda města Budějovského.

Slovutnému panoši Cunratovi z Petrovic, purgrabí na Krumlově, přieteli našemu dobrému.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 5 AP. 29*d*. — (G.)

272.

Řehoř Klaryc p. Vokovi z Rožmberka: o jistých odměnách. — V Třeboni 14. prosince 1478.

Urozený pane, pane muoj milostivý, služba má VMti napřed. Páně Popelovu psaní porozuměl sem. Máte přátely všecky v jedno brdo tkané, že vám chtie zub za oko dáti. Takéť on té otměny nebude moci dojíti bez vaší vuole, nebť Břekovec od něho nepřijme, leč vuoli ot VMti jakožto ot dědice zjedná; a vy také nesvolujte, kdyžť jest on pro vás svoliti nechtěl. A jakož pan Popel píše, že by vuobec této otměny museli dáti za tu otměnu, kteréž chce, což za VI stojí, LX neb LXX dáti ꝛc. — Datum Trzebon feria II. post s. Lucie anno ꝛc LXXVIII°.

Řehoř Claric.

Urozenému pánu, panu Vokovi z Rožmberka, pánu mému milostivému b. d.

Prostý opis na pap. z r. 1759 v Třeboň. archivu A. Nr. 22. I. str. 2. — (A.)

273.

Purkmistr a radda města Vodňan žádají Krumlovského purkrabího, aby přiměl rychtáře Čepičku z Brloha k zaplacení dluhu a sudu varníku, čímž povinen jest jejich spoluměštěnínu Václavu Kunclovi. — Ve Vodňanech 28. dubna 1479.

Službu svú vzkazujem, urozený přieteli milý! Vznesl na nás Václav Kuncl, spoluměštěnín náš, kterak rychtář Čepička z Brloha, člověk páně Mti pána tvého pod úřadem tvým, zuostal jemu dlužen LXXXVI g. a sud varník. I odkázal ty penieze Andrlovi z Dobčic, a on nechtěl jemu dáti, jakož sme zpraveni. I věřímeť jako přieteli, že Čepičku nadepsaného k tomu mieti budeš, ať dluh nadepsaný našemu súsedu splní, poněvadž se jemu nezdálo dáti Andrlovi, i sud přiveze. Neb toho neučiní-li, právo k stavování lidí páně Mti pod úřadem tvým bude propuštěno. Jehožt věříme, že pro odslúženie naše k tomu se bez nesnází přičiníš. — Datum feria IIII. die beati Vitalis anno domini LXXIX°. Purgrmistr a radda města Vodňan.

Urozenému panoši Cunratovi z Petrovic, purgrabí na Crumlově přieteli našemu dobrému.

Orig. pap. v kníž. archivu Kruml. I. 5 AP. 60*aa*. — (G.)

274.

Čáp z Hnízda Konradovi z Petrovic, aby si poslal pro uvězněného Pešele kováře ze Svinů. Na Tiché 10. června 1479.

Službu svú vzkazuji, pane purkrabie milý! Abyste ráčili věděti, že sem jal Pešele, kováře z [S]vinuov, tuto středu příští [sic] v noci. I proto račte s tú věcí rozkázati a račte poň poslati, nebo se bojím, aby mi se z věže nedobyl. Protož poslal bych jej vám, i mám málo pěších; a pošle jej po sedlácích i bojím se, aby jim ho neodjeli. A potom již já vás o něm, o jiné věci dobře ústně zpravím, a sám tú věcí neračte meškati. A prosím VMti, račte mi poslati papieru, nebť nemám nač psáti. — Dán na Tiché na Božie Tělo anno ꝛc XXVIIII°. Čáp z Hnízda.

Urozenému panoši panu Cunratovi z Petrovic, purkrabie na Krumlově buď l. d.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 6 C*a*. 31*c*. — (G.)

275.

Purkmistr a radda města Vodňan prosí Voka z Rožmberka, aby poddanému svému poručil zaplatiti 3 kopy Kateřině manželce Michala krejčího na jejich předměstí. — Ve Vodňanech 30. října 1479.

Urozenému pánu a panu Vokovi z Rozmbergka nám přieznivému. Službu naši VMti urozený pane a pane nám přieznivý vzkazujem. Zpravil nás Michal krajčí na předměstí našem obývající, kterak Kateřina manželka jeho má z dědictvie svých starších u Paškova syna v Brloze III ꝶ, a toho že jest svědom úředník VMti odtudž, i také Štěrba z Sádlna. Protož s nimi i za ně VMti jakožto pána přieznivého prosíme, račte úředníkuom vašim rozkázati, ať ty III ꝶ jí vydá Paškuov syn nadepsaný, zda by v své chudobě i s svými dietkami mohli pozdvižенie a živnost tudy mieti. To pro naše odslúženie přieznivě račte učiniti s odpovědí laskavú. — Datum sabbato ante Sanctorum omnium sollemnitatem anno ꝛc LXXIX°.

Purgmistr a radda města Vodňan.

Orig. pap. v kníž. archivu Kruml. I. 5 AP. 60*aa*. — (G.)

276.

Purkmistr a rada města Vodňan p. Vokovi z Rožmberka: o propuštění Petra syna Tulavova z Netolic. — B. m. 24. listopadu 1479.

Službu naši VMti, urozený pane a pane nám přieznivý vzkazujem. Jakož ste psáti ráčili o Petra syna Tulavova z Netholic, sirotka vašeho, aby byl propuštěn,

i o jiných VMti poddaných: račte věděti, že sme mluvili s Prokopem kramářem, poručníkem toho sirotka, tak praví povolně se maje, že řemeslu týž sirotek počel se učiti u něho a učí, prose VMti, s nímž i my, že ráčíte pro dobré toho sirotka laskavě učiniti a poshověti, dokudžby se nevyučil. Neb to dobře jest nám svědomo, kterak jeho poctivě chová, netolik že jest poručník, ale by přietel přirozený jeho byl. A s jinými, jenž se z Netholic přistěhovali k nám, mluvili sme; prosie a my také za ně VMti jako pána přieznivého, že ráčíte jim toho přieti, aby grunty VMti osadili, a že je propustiti ráčíte laskavě k prozbě naší pro odslúženie naše. A na to žádáme odpovědi laskavé. — Datum feria IIII. die beati Crisogoni . . . . oc LXXIX°.

Purgermistr a radda města Vodňan.

Urozenému pánu a panu Vokovi z Rožmberka, nám přieznivému.

Orig. pap. v Netolickém arch. VI. G*β*. 3*d*. — (A.)

277.

Purkmistr a radda města Vodňan děkují Vokovi z Rožmberka, že jejich člověku dopomohl částečně k dluhu jeho, a prosí, aby i o zaplacení ostatku se postaral. — Ve Vodňanech 4. prosince 1479.

Službu naši VMti, urozený pane a pane nám přieznivý, vzkazujem. Z dobrovolné ochotnosti, kterú ste ráčili k prozbě naší laskavě učiniti o penieze člověka našeho listu tohoto dodávajicieho, jenž jest nás zpravil, že 1 fl jemu dána: prosíme VMti jakožto pána přieznivého, poněvadž ste ráčil dobře při počátku učiniti, a račte i dokonati, a ostatek těch peněz, vzhlednúce na jeho poraženie od Pána Boha, že ráčíte rozkázati jemu dáti, ať by o to viece nepracoval a se nechudil náklady, an i tak nebohý má dosti činiti. Úplně VMti věříme, že to pro naše odslúženie učiniti ráčíte; a [on] sám zpraví, co jest toho. — Datum sabbato die beate Barbare virginis, anno LXXIX.

Purgrmistr a radda města Vodňan.

Urozenému pánu a panu Vokovi z Rozmberka nám přieznivému.

Orig. pap. v kniž. arch. Kruml. I. 5 AP. 60*aa*. — (G.)

278.

Burian z Martic hejtman na Prachaticích Vokovi z Rožmberka: že mu rád jestřába pošle, až jej vyzkoumá, a prosí, aby milostivě naložil se Štegarem, kterého mu jako jeho poddaného vydal. — Bez místa 15. prosince 1479.

Služba má VMti, urozený pane pane milý! Jakož mi VMt píšete o jestřáb, abych VMti poslal jej: i račte věděti, byť honěný byl, učinil bych to pro VMt rád, žeť bych jej VMti poslal, ale jestližeť honiti bude, chci jej VMti rád poslati, nebť sem jím ještě nic nehonil. Také VMti prosím o toho Sstegara, kteréhož sem VMti vydal, že s ním ráčíte milostivě a laskavě naložiti, jakožto člověkem VMti poddaným,

ať bych já potom od lidí od jiných přímluvy a úštipků neměl. — Datum feria IIII. post S. Lucie anno ꝺc LXXIX°. Burian z Martic, hajtman na Prachaticích.

Urozenému pánu panu Vokovi z Rozmberka, pánu mně příznivému.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. II A. 7 C. 2. — (G.)

279.

Petr a Jan z Rožmberka nařizují svým úředníkům, aby Budějovickým nepřekáželi ve stavování lidí Rožmberských se solí po cestách nedovolených jedoucích. — Na Krumlově 4. čce 1481.

Petr a Jan z Rozmbergka vám purgkrabím, rychtářuom, pohajnejm a jiným úředníkům našim tímto listem přikazujeme všechněm, aby jestli by měšťané Budějovští někoho z lidí našich, s solí cestami neobyčejnými jedoucího, stavovati aneb základ bráti chtěli, že jim v tom překážky činiti nebudete, ale raději, pokudž byste mohli, nápomocni budete, pokudž v tom hněvu našeho těžkého chcete se uvarovati. — Dán na Krumnově den sv. Prokopa leta ꝺc LXXXI°.

Opis z 15. stol. na pap. v kníž. arch. Kruml. II A. 5 AS. Nr. 3c. — (G.)

280.

Staří měšťané Krumlovští Šimánek, Mikuláš Rádpil, Liendl švec, Ondřej Puklík, Mikuláš sladovník a Štefl Kyc-heypl prohlašují, že za jejich paměti vždy v Krumlově byly sklady svobodny a že tu měšťané se solí, vínem, obilím a j. volně obchod vedli. — V Krumlově 11. března 1481.

My Václav z Švamberka, Cunrat z Petrovic, Vilém z Dúdleb purkrabie na Krumlově, Přibík Had z Paběnic, a Erazim z Michnic, vyznáváme tiemto listem obecně všady a přede všemi, ktož jej uzřie anebo čtúce slyšeti budú, že jsú předstúpili před nás múdří a opatrní Šimánek, Mikuláš Rádpil, Liendl švec, Ondřej Puklík, Mikuláš sladovník a Šteffl Kyczheypl, staří měšťané Krumlovští, a vyznali jsú před námi, že pamatují někteří od padesáti let, někteří od šedesáti let a viece, že jsú skladové svobodni byli v městě Krumlově, že hospodáři, kteříž jsú kolivěk chtěli, s formany s soumary frajmarčili, na každý den nakládali jim a zase skládali suol, obilé, vína a jiné věci, a že jim toho měšťanóm Krumlovským od nižádného překážieno ani bráněno ani zastavováno bylo. A to jsú měšťané již jmenovaní vyznali před námi nahoře jmenovanými pod svú věrú a přísahú, že jsú nikdy neslyšeli, by od koho Krumlovským měšťanóm překážieno a bráněno bylo. A formané aneboli soumaři, kteříž jsú kolivěk do města Krumlova přijeli, že jsú vuoli měli složiti anebo předse vézti, kam by chtěli, dadúc mýto, jakožto i podnes. A jestliže by toho kdy potřebie bylo, chtěli bychme to ústně vyznati před každým člověkem. Na svědomie toho pečeti naše vlastní kázali sme přitisknúti k tomuto listu dobrovolně, sobě a svým bu-

dúcím bez škody. Jenž jest psán v Krumlově leta od narozenie syna Božieho tisícieho čtyřstého osmdesátého prvnieho, tu neděli první v puostě, jenž slove Inuocauit.

Orig. na pap. První pečeť vtištěna na papír, ostatní čtyři v černém vosku, všecky jsou zachovalé. — V kníž. arch. Kruml. I. 5 AP. 28*d*. — (G.)

281.

Nejmenovaný konšel Krumlovský ku přání sousedstva žaluje před radou městskou a pak i u pána na strannické, zištné a svévolné jednání rychtáře Krumlovského. — Nedatováno (1481—1500).

I. Item zavolala mě obec mezi sě, abych od nich vznesl na konšely tři kusy:

První kus: Kto jest kázal, anebo kto jest tiem vinen, že jest puška roztržena, pokušujíc jie bez vóle starších a majéc Ludvíka puškaře a jiné lidi rozumné. Tu jest rychtář řekl, klepě mi mezi oči: „To z tebe de.“ A já, to Bóh vie, že sem jim o tom nic neřekl. A to mi obec vyznala, že o tom sem nevěděl ꝛc.

Druhý kus, aby počet učinili z peněz, kteréž jsú loni od vína brali.

Třetie, aby jě také zpravili a počet učinili z peněz, kteréž jsú s sebú vzali do Hradce, pána provodiec; jedni na ně trávili, a druzí o tom nic nevědie, majíc plnú potřebu od páně milosti ꝛc. Těch kusóv nechali sú do počtu před páně úředníky.

Item vznesl sem na ně o rychtáře: Najprv, kterak jest mnoho dědin osáhl a jiného statku, děkujíc Bohu, maje dosti; i tak mnoho lozunkuov i jiných daní na něm městu scházie, tak jakž jest rychtářem, kromě že nedávno naň z přibylé dědiny položeno, i s těch nechce dávati.

Item že pobral kamenie, od kteréhož lámánie obec dala Zdeňkovi a Ziglovi viec než III ß, a z toho sobě ve dvoře zdil zeď a haltéř. A ten kámen byli sme dali Tlučbovi miesto jeho kamene, ješto sme mu od sladovny k městcké potřebě pobrali, a proto Tlučba městu lozunky drží.

Item, když jsem byl purgmistrem, tu mi jest vzal II ß z pušky svévolně od Liendle a od Noguneczauna lozunkéřóv, bez vědomie mého i jiných konšelóv. A těmi sem měl žlab na ratause opraviti, a proto tak i dnes nedodělaný stojí. A proto sem s ním mluvil: „Proč si ty dvě kopie vzal, a tuto nemám čím dělati?“ A on odpověděl: ‚A já sem vzal, buď tobě libo nebo žel; chci ještě viece bráti.‘

II. Item poslal sem posla městckého k Netlachovi,*) aby lozunk dal, nedá-li, aby jeho vsadil do klády. Tu mu rychtář kázal domuov jíti, a lozunku mu nedá dáti, a nechce mi pověděti proč.

Item Hedvika nechce také lozunku dáti praviec, že jie rychtář kázal za kata sraziti. A jindá nenie katu placeno z lozunkóv, ale z úrokóv.

*) V rejstříku platů z panství Kruml. z r. 1484 psáno Netlich de Milikowicz.

Item bral lozunky od Torlaty, a od jednoho ze Lhotky na sě také XX gr. přejal ꝛc.

Item pobral plaňky obecné mezi stodolami, od kterých jsme dali nebožci Kubovi od diela II ß ꝛc.

Item s jinú řečí řekl sem, že by rychtář neměl v radě mezi konšely sedati. To on řekl mi: „Ty nemáš konšelem býti, a chci to zjednati, že jím nebudeš.“ A já sem řekl: „Chciť klekna poděkovati a několik pinet vína kúpiti, abych jím nebel; a já bych s takým bezectným, ješto svú čest ztratil, nechtěl sedati. A vieš-li co na mě nepoctivého, proč bych konšelem býti nemohl, to ukaž a doveď. Pakli proto, abych tebe prázden byl: a já tebe stokrát radějie. Neb strany držíš, jakožto proti Rádpilové a těm sirotkóm,' konšely's držal viec než dvě letě, drže při bez studu jakéhos lotrce“ ꝛc.

Item proti rychtáři z Chvalšin, kterýž ukázal, že jest jedna strana lúky jeho kúpená a druhá strana sirotčie, a to chtěl kniehami ukázati, a já řekl dosti dobré svědomie. A on řekl: „Píšete tato leta, co sě vám zdá v kniehy.“ A já odpověděl „Co sem byl s panem Buzkem a s panem Matějem, nikdá sme bohdá v kniehy nic křivého nepsali.“ A proto jest na mě velmi srčel a hněval, až jest to pan purkrabie zjednal.

Item dokud jsú peníze v pušce, tuť jimi štědře vládne a rozdává a rozkazuje, komu sě jemu zdá. A když peněz nebude. tehdy na purgmistra všecko ukáže a všecky dlužníky na mě pošle.

Item pobral sobě domek u pranéře pekařóm připravený, a chlévóv sobě ve dvoře z něho nadělal, a za to jsú chtěli dáti j ß.

Item orudie městcké u něho položené uratil [sic] aneb ještě má od starodávna ustavené žejtlíky, polúpintie, dva čebry, řetězy, motyky, hák a mú železnú dlubni, pušky k trúbám a jiné věci ꝛc, ješto každé leto přikupujie; a to nevieme, kam sě dievá.

Item obec sobě osvojil a připletl k svie lúce, za kterúžto Martin krajčí k uobci chtěl dáti III ß; a také ostrov pod děkanovým dvorem sobě vyplanil, kterýchžto pastvami jsme požívali. Jestliže mu to páně Mt dala, ten jest toho dobře mocen. Ale toto město jest velmi pastvami súženo, a o to obec mluví.

Item obec o to velmi mluví, kterak jest on mnoho peněz k kostelu odkázaných pobral. Jestliže je páně Mti vydal, buď jemu to požehnáno. Pakli by toho nebylo, ať nám počet z toho učiní. Item od Truolové, item od Šimana kováře, item od mistra S. it. od . . .

Item purgmistra a jiných konšel za nic nemá, zvláště mě tak často hanie. Když sě nám' tvá Mt u děkana kázala sebrati, tu jsme sě prve sešli, než tvá Mt přijela; uzřev u mne lístek, anebo mu někdo pověděl, i obořil sě na mě, klepě mi

v nos řka: „Co kolivěk píšeš, aneb budeš praviti, to budeš vše lháti“ ꝛc. A zatiem TMt přijela, že mne v pokoji nechá. A také Ssefa purgmistra škaredě do klády vedl a vsadil; a také Prokopa konšela, poduchy jemu dávaje, do klády vsadil, ješto by měl na rataus vsaditi neb na rukojmie dáti, jestli pro takú věc. Item Mebote [Merbota] a jiné chudé lidi [po?] vládycku tepa za vrch, do klády vlekl, a Bochníkovi v obě líce poličky dávaje, a podnes mnohým sedláčkóm též činie.

Item proč jest tak chleb malý, od obecních slýchám, že pro veliké stricle a časté bílé pecence, kteréž zdejší pekaři rychtáři šenkují, že proto jest zde chleb malý; nébrž samy pekařky některé pravily jsú: „Lépe že jedné svini zadek mažeme, nežli všem.“ A když jsme byli chleb pobrali pekařóm, tu jsme chudým lidem prodavše, i dali penieze do špitála a do školy. Tu mě Ssenweklová nalála a uhaněla na ctie velmi. Toho jsem rychtáři túžil, zavolav jie; tu rychtář jie nic neřekl, než kázal jie předsě jíti. A potom režný chleb pekli menší, nežli prvé.

Item když hlásku sadil, nedal mi na hlásku dvěma hlásnýma přijíti, a pravě, že jim velikú křivdu činím; a nezpravili mne, proč. Tu sem k starému purgmistru s jedním šel. Tu mi řekl: „Nesrazuj žádnému viec. Všemť jest sraženo.“ A přes to vždy nechtěli hlásati, praviec, že jim rychtář nedá, ani jim ke mně dal přijíti. A tak jsem své penieze musel dáti. Orig. pap. v kniž. arch. Kruml. I. 5 AS. 17a. — (G.)

282.

Král Vladislav Vokovi z Rožmberka: o silnici z Netolic do Týna. — V Kutné Hoře 12. února 1484.

Vladislav z božie milosti král Český a markrabě Moravský ꝛc. Urozený věrný milý! Jakož některá ruoznice jest mezi tebú a Pieseckými, našimi věrnými, o silnici, kteráž jde z Netolic do Týna: i viděli jsme list tvuoj, kterýž jsi jim psal o to, pohruožky jim čině; i věziž, že oni nynie byli jsú před námi, a ukázali jsú nám přiepis listu najjasnějšieho krále Jiřieho, předka našeho šťastné paměti, kterak rozsudek stal sě jest o tu silnici, jakožť pak teď přiepis toho listu tobě posieláme. Protož žádáme od tebe i přikazujem, aby ty jim v tom žádné překážky, což sě té silnice dotýče, nečinil, ale té všie věci nechal v dobré mieře státi. A jestli přes to žeť by sě zdálo kterú spravedlivost mieti k té silnici, proto jim v tom nepřekážějě, dajž nám to znáti, a myť chceme s nimi rok složiti, a k tomu sě mieti, z čehož jim vinnu dáš, ať by právi byli, a také aby ty i oni v tom při spravedlivém s obojie strany zachováni byli. I znaje v tom vuoli i rozkázánie naše, zachovajž sě, jakožť píšem. — Dán na Horách Kuthnách ve čtvrtek před svatým Valentinem, královstvie našeho léta třináctého. Ad mandatum domini regis.

Urozenému Vokovi z Rozmberka, věrnému našemu milému.

Orig. pap. v Prachat. arch. II C. 5 AP. 8. — (A.)

283.

Purkrabí na Hluboké purkrabímu Krumlovskému: aby Rynšovi ze vsi Češňovic zaplaceny byly peníze, které mu Prokop ze Vrábče dlužen zůstal. — Na Hluboké 14. května 1485.

Službu svú vzkazuji, urozený přieteli milý! Zpravil mě Ryneš z Češňovic, člověk pána mého JMti, ukazatel listu tohoto, že Prokop z Vravce [Vrabče?] povinen jest jemu vyplniti ještě XV ß, kteréž jemu také zastaveny byly. I věřímť milý přieteli, že rozkážeš, ať by předepsanému Rynšovi penězi propuštěni byli vedle toho přiřčenie pánu mému JMti, neb JMt po tvém psaní ráčil rozkázati, aby již lidem pána tvého JMti penězi drženi nebyli. Odpovědi žádám. — Ex Hluboká, sabbato post Ascensionis Domini, anno ꝛc LXXXV°.

Rynart Pakosta z Libievi, purkrabie na Hluboké.

Urozenému panoši Petrovi z Dobrohoště, purkrabí na Krumlově, přieteli mému dobrému.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 5 AP. 61z. — (G.)

284.

Purkrabí na Hluboké purkrabímu Krumlovskému: aby mu v Krumlově korbelíků opatřil. Na Hluboké 29. října 1485.

Službu svú vzkazuji, urozený přieteli milý! Pán muoj JMt zpraven jest, že by tu na Krumlově korbelíky pěkně dělali. I rozkázal mi JMt psáti tobě a prosí, aby JMti zjednal LXte korbelíkuov větších a menších, v žejdlík, v puol pinty, ve tři žedlíky. A jestliže by zjednati mohl, již bych já po ně naschvále poslal i penieze, co bych za ně poslati měl. Odpovědi žádám po tomž. — Datum Hluboká, sabbato post S. Simonis et Jude apostolorum, anno ꝛc LXXXV°.

Rynart Pakosta z Libievi, purkrabie na Hluboké.

Urozenému panoši Petrovi z Dobrohoště, purkrabí na Krumlově, přieteli mému dobrému.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 7 J. 21f. — (G.)

285.

Jan Šeldar, Jakub Čapek a Martin Pánek (z Pelhřimova?), poručníci nebožtíka Nejíčného, žádají Jiříka (Petrlíkova) v Českém Krumlově, aby vydal jejich spoluměšťeninu Valentovi 50 kop neb zl., kterých jemu jeho bratr pro své děti svěřil. — B. m. 22. listopadu 1486.

My Jan Šeldar, Jakub Čapek, Martin Pánek, poručníci nebožtíka Nejíčného, múdrému a opatrnému Jiříkovi v Krumlově službu naši vzkazujeme. Múdrý a opatrný přieteli milý! Jakož s tebú mluvil Jan Šeldar, jeden z poručníkuov, některé časy v Praze na Hradčanech, což se dotýče těch padesáti kop neboližto zlatých,

kteréžto jest poručil nebožtík bratr tvój dětem svým, kteréžto penieze ty u sebe máš, neb jest tak rozkázal nebožtík, aby ty dal je nám v moc naši, abychom my jich dětem jeho dochovali ꝯc. A tys řekl jako člověk dobrý, že dáti chceš, toliko abychom tebe opatřili kvitancí, aby potomně o to nesnázky neměl. A myť tobě tiemto listem slibujeme, když je dáš Valentovi spoluměštěníuu našemu, listu tohoto ukazateli, že od nižádného viece z toho dluhu upomínán nemáš býti, ani kterak koli hindrován. A mocně tebe kvitujem a prázdna činíme; neb sme my to také nadepsanému Valentovi mocně poručili od tebe přijieti a také tebe z toho i rukou dáním propustiti, jako bychom my sami oustně tebe propustili. Toho na svědomí a lepší jistotu prosili sme múdrých a opatrných purgmistra a konšeluov města Pelhřimova, že sú pečeť přitiskli k tomuto listu, jenž jest dán a psán v středu před svatú Kateřinú, leta Božieho tisícieho CCCC LXXXVI.

Vtištěná pečeť zachovalá. — Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 5 AE. 119c. — (G.)

286.

Jakub Čapek, Janek Šeldar a Martin Pánek kvitují Jiříka Petrlíkova v Českém Krumlově z 25 ꝟ gr. — B. m. l. 1487.

My Jakub pří[j]mím Čapek, Janek Šeldar, Martin Pánek, poručníci nebožtíka Mikuláše Nejiečného, známo činíme listem tiemto: Jakož nebožtík Mikuláš Nejiečný poručil XXV ꝟ grošuov dětem svým, kteréžto penieze měl jest v moci své Jiřík Petrlíkuov v Krumlově v Českém. Kterúžto summu peněz nadepsaných Jiřík svrchupsaný úplně a docela jest zaplatil a dal nám v moc naši. A my svrchupsaní poručníci Jiříka nadepsaného tiemto listem kvitujem a prázdna činíme a jemu slibujem, že od nižádného viece z těch peněz XXV ꝟ gr. nemá upomínán býti. Toho na svědomie prosili sme múdrých a opatrných pánuov purgmistra a konšeluov města Pelhřimova, že sou pečeť městskú přitiskli k tomuto listu. Jenž jest dán a psán leta Božieho tisícého CCCCLXXXVII°.

Vtisknutá do papíru pečeť zachovalá. — Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 5 AE. 119c. — (G.)

287.

Bohuslav ze Švamberka p. Vokovi z Rožmberka: o koupi Prachatic od p. Jindř. z Rabšteina. Na Zvíkově (1487—1491).

Službu svú vzkazuji, urozený pane a pane synu milý! Jakož sme spolu onehdy mluvili, když jste u mne na Zviekově byli, což sě Prachatic dotýče: i milý pane synu, pište vy panu Burianovi,*) ať on vám zjedná a strží Prachatice od pana Jindřicha Rabšteina v podobném trhu, a zjednaje a strže, ať toho výmluvu učiní, až by vás obeslati mohl, a vy abyšte vuoli měli držeti neb nechati, a v tom žě zápisy ty, kteréž má na to, ohledati chcete. Než on pan Jindřich aby vám trhu zvrci nemohl.

Paklit by toho trhu s ním zjednati nemohl, ale pište jemu panu Burianovi, ať s ním ale jedná, jakož pan Smil Rizmberský drží to zbožie ve dvú tisíciech kopách, žě vy panu Jindřichovi chcete na to puojčiti tří tisíc kop, a kdyby vám rok dal napřed věděti, aby své zasě vyplatiti mohl; a ty tři tisíce aby vzal pan Jindřich od vás, když chce, a zámku hned postúpil a jistoty na to dosti učinil. I věřím vám, milý pane synu, žě bez meškánie s pilností panu Burianovi o to psáti budete vedle všie potřěbnosti, a žádati jeho za to budete, aťby vám to s pilností nemeškaje jednal. A milý pane synu, pošlete vy tam ku panu Burianovi svého posla nějakého známého iemu, neb jakž bych já svého posla s listem vaším tam poslal, tak by on tomu hned snad porozuměl. — Ex Zwiekow sabbato ante dominicam oculi.

Bohuslav z Švamberka a na Zviekově.

Urozenému pánu, panu Vokovi z Rozenbergka ꝛc synu mému milému d.

Orig. pap. v Prachatickém arch. I. A*α*. 1 *b*/[1]. — *) t. j. Burian z Martic, hejtman na zboží Prachatickém. — (A.)

288.

Václav z Kestřan p. Hendrychovi ze Švamberka: nabízí Kestřany ke koupi neb v zástavu. V Kestřanech 6. dubna 1490.

Službu svú vzkazuji VMti urozený pane, pane na mne laskavý! Věř VMt, že mám úmysl Kestřany prodati, ráčíte-li kúpiti; pakli kúpiti neráčíte, chci je VMti zastaviti do menovitých let, anebo abych já měl vuoli, dáti napřed rok VMti, kdy bych chtěl sumu zasě VMti dáti a své zasě vyplatiti. A to chci VMti se vším příslušenstvím, s tvrzí i což jest k ní, s platy, s rybníky i se vším příslušenstvím zastaviti. I jestliže ráčíte, račtež mi dáti znáti při tomto poslu listem VMti, a skuoro-li VMt na Zviekov přijedete. A to chci VMti dckami zavázati i s bratrem svým. A také račte věděti, že chceme na sě s bratrem manstvie přejieti, a VMt držte jako slobodné. — Dán v Kestřanech ten úterý po květné neděli ꝛc leta LXXXX°.

Václav z Kestřan.

Urozenému pánu, panu Hendrychovi z Švamberka a na Zviekově, pánu na mne laskavému buď d.

Orig. pap. v Protivínském arch. I. A*α*. 3*d*. — (A.)

289.

Vok z Rožmberka Krumlovskému purkrabímu: aby pět mladých čápů zaslal pánu Strakonickému. — V Třeboni 22. května 1490.

Služba má, purkrabie milý! Jakož tam máš pět čápata, pošli je hned pánu Strakonickému do Strakonic. A teď posielám XVI g. na poselstvie. Wittingnaw, sabbato ante Urbani anno ꝛc XC.

Wok z Roznberka.

Urozenému panoši Karlovi z Mladějovic, purkrabí na Krumlově, věrnému milému.

Orig. pap. v kniž. arch. Krumlov. I. 7 Wβ. 38m. — (G).

290.

Konstancie ze Švamberka svému synu Hendrychovi: žádá o vápno a hlínu k stavbě. B. m. 24. května 1491.

Hendřiše, synu milý. S pravú věrú bych ráda slyšela, byšte sě dobřě jměli i se paní manželkú svú i také se všemi svejmi ꝛc. Synu milý, věziž, žeť sem se děkujíc pánu Bohu polepšila ꝛc. Muoj milý synu, chtělať sem psáti při židovi Jakubovi, i opustilať sem, neboť sem spravena byla, že byšte u brzkém času jměli u nás býti; i rozumiem tomu, že s lechko brzy u nás nebudeš. Protož, synu milý, již prosím tebe jako syna svého milého, jakož jsi prvé mi přiřekl, že mi dáti chceš k mé potřebě, což by mi třeba bylo vápna, i protož téhož se nadějíc, věřéc, že to učiníš a úředníku psáti budeš, ať mi vápna dá k mé potřebě. Nebo vieš to, synu milý, že nenietko čas bych jměla k tomu dielu; i protož bych sobě, dokudž bych dělníky jmieti mohla, ráda dielo své konala, a dokudž den dluh jest, aby tiem spieš uděláno mohlo býti. Dále synu milý, prosím tebe, že také psáti budeš úředníku, ať mi dá přivézti pět nebo šest vozuov hlíny k komínu, neboť mi se jest nedávno zapálilo, aby mi se i jiným potom škoda nestala; tvými vozníky ať přivezú. Nebo ač bych najímati lidi na to chtěla, rozomieš tomu, že sami jmají diela dost; neboť sem ráda chtěla najieti, i nemohlať sem, každý praví, žě pro svá diela nemohú. Také to vieš, synu milý, žeť já vždy teplú světničku musím mieti, i protož toho se bojím, aby se škoda nestala. Toho věřiec, že úředníkóm psáti budeš, abych já v tom meškána nebyla. I protož v tom, synu milý, nestýskej sobě, žeť tak často tebe stárám a prosím, neboť se nemám k komu utéci než k tobě, dokudž sem já živa i ty. — Datum feria III. post Penthecosten anno domini MCCCCLXXXX primo.

Constancia matka tvá věrná ꝛc.

Urozenému pánu, panu Hendrychovi z Švamberka ꝛc, synu mému milému.

Orig. pap. v kniž. archivu v Protivíně VI. Bβ. 3g. — Otištěn u Sedláčka, Hrady XI. pag. 44. — (A.)

291.

Jan z Švamberka Henrychovi z Švamberka: o koupi Kestřan. — V Strakonicích 24. čce 1491.

Službu svú vzkazuji, urozený pane a strýče milý! Jakož mi píšete, což se Kestřan dotýče, že sem vám měl dáti znáti o tom, když se z Krumlova vrátím: i vězte, jakž sem z Krumlova přijel, že sem hned zase jeti muosil, teprv dnes sem přijel. I milý pane strýče, pošletež k uohledání někoho ve čtvrtek najprv příští, a já také k tomu vyšli; ti uhlédajíce, vám znáti dadie; i bude-li úmysl váš, po týchž

dáte znáti, budete-li chtieti k tomu a v ten trh jíti, kdy a který den dáte mi znáti a kde, abych já k tomu ty všecky obeslal, jimž ta věc příleží, abychom se k tomu sjeli a s vámi to konali. Dotýčete dále, bychom sobě chtěli tak vysoce nasazovati, jako prve ꝛc: jiného neviem, než (ač budete-li chtieti kúpiti), že vás muož slušný trh potkati. Abyšte se dobře jměli, zdrávi jsúce, přál bych vám toho s pravú věrú. — Ex Strakonicz dominica ante s. Jacobi anno ꝛc XCI°.

Jan z Švamberka ꝛc, mistr převorstvie českého.

Urozenému pánu, panu Henrychovi z Švamberka ꝛc, strýci mému milému.

Orig. pap. v kníž. archivu v Protivíně I. Aα. 3d. — (A.)

292.

Vok z Rožmberka rychtáři Netolickému: o vydání listu zachovacího pro syna Namyslovského. V Krumlově 15. července 1493.

Vok z Roznberka ꝛc. Rychtáři milý! Jakož Namyslovský, ukazatel listu tohoto jmá syna, kteréž (sic) v Netolicích rodil se: i zpravil mne, že by témuž synu svému potřeboval listu zachovacieho. I protož žádámť, aby purgmistru a konšelóm pověděl, aby jemu list zachovací dali vedle té potřeby, jakož k té věci přísluší, tak aby on ten list maje, dále k miestu slušnému přijíti mohl. Ex Krumlow feria II. in divisione appostolorum anno ꝛc LXXXXIII.

Rychtáři Netolickému.

Orig. pap. v Netolickém arch. IIB. 5 AS. 11h. — (A.)

293.

Matěj rychtář Prachatický Petrovi z Rožmberka: že hejtmana není doma, a že žádného lovu neměl na mysli v lesích kláštera Korunského; že tu zápověď prohlásí poddaným. — V Prachaticích 17. května 1494.

Urozený pane, pane mně přieznivý! Služba má napřed VMti. VMt jakož ste ráčili psáti panu hajtmanu pána mého JMti, že by na lov lovit chodil na lesy kláštera Svaté Koruny: ač pana hajtmana doma nenie, kromě jest jedinký tajden příjezdem na Prachaticích pobyl jest; tu jest žádného lovu před sebú na mysli neměl, anebo aby jinému loviti dopustil. I VMt račte znáti, že já chci všem lidem pána mého JMti rozkázati, aby se v tom proti VMti zachovali, jakož jest neslyšeti, byť na které lovy na VMti panství chodili a směli. A byť na ně bylo vědieno, museliť by trestáni a kárání býti. — Ex Prachatic sabbato ante Pentechosten anno ꝛc LXXXXIIII°.

Matěj rychtář Prachatický.

Urozenému pánu panu Petrovi z Rozmberka JMti, pánu mně přieznivému dd.

Orig. pap. v kníž. archivu Kruml. I. 5 BPα. 5b. — (G.)

294.

Jan z Roupova žádá Petra z Rožmberka, aby mu nebránil loviti v lesích kláštera Zlatokorunského v rychtářství Zelnavském, že toho práva nabyl, koupiv Prachatice. Stěžuje si, že lidé na silnicích zapovězených ke škodě jeho a Prachatických se prokrádají. — Na Kašově (?) 24. června 1494.

Službu svú vzkazuji Tvé Mti, urozený pane, pane milý! Dodán mi list, kterýž jste ráčili psáti úředníku mému na Prachatice a píšíce jemu, že v lesích kláštera Svaté Koruny loví a jiným loviti dopúštie, a při tom dávajíce znáti, že ti lovové pane vám a bratřím Tvé Mti dědičně příslušejí, aby on těch lovuov přestal, a jiným svým loviti nedopúštěl; pak-li by lovil, že ste ráčili rozkázati, aby toho bránili. Pane milý, však já to prvé viem, nežli tiemto psaním, že týž klášter vám dědičně příslušie. A toho já pane Tvé Mti i pánóm bratřím vašim Jich Mti věrně přeji, a i mnohem většieho, nebo sem předkóm vašim rád slúžil i vám pánóm všem tiem, na čem bych se jedné vám hoditi mohl. I milý pane, však sem toho proti vám neprovinil, abyšte mi neměli toho přieti, což sem za své penieze kúpil*) a čehož sú držitelé Prachatic užívali, že mne ráčíte při témž nechati. Neračte mne mocí z mého drženie vyvoditi, kteréhožto sú tíž držitelé beze všech překážek užívali. Pakli se pane Tvé Mti zdá k čemu právo mieti, račte mne právem hleděti, ale ne mocí. Pakli by Tvé Mti moji več dále sáhali, nežli jsú držitelé Prachatic užívali, v tom vuole má nenie, račte mi dáti znáti, hned to staveno bude.

A také sem zpraven, což se dotýče poddaných mých Prachatických, těch silnic, kteréž sú odsúzené, a že vždy tady ještě jezdie a prokrádají se, mně ke škodě i poddaným mým. I prosím Tvé Mti pane milý, nerač to býti proti mysli, těm a takovým toho hájiti budu vedle možnosti své, k čemuž právo mám i poddaní moji; neb muoj úmysl, že bych já pane vám raději poslúžil, ač hodil-li bych se na čem, nežli bych vás čím hněvati měl. Než spravedlnosti své bych rád požíval, k čemuž právo mám, žádnému křivdy nečině. Prosím odpovědi po tomto poslu. — Datum Cassowie, feria III. s. Johannis Baptiste, annorum Domini ͻc LXXXXIIII.

Jan z Roupova,
najvyšší písař královstvie Českého, hofmistr dvoru královského.

Urozenému pánu, panu Petrovi z Rozmberka, hajtmanu královstvie Českého, pánu a přieteli dobrému.

Orig. pap. v kniž. arch. Kruml. I. 5 BP*a*. 5*b*. — (G.) — *) Jan z Roupova vešel v držení Prachatic 31. října 1493 dobrou volí obdrženou od Ladislava z Rabšteina: Sedláček: Hrady VII. str. 226.

295.

Václav z Roupova Petrovi z Rožmberka, aby jemu a jeho bratřím přál těch lovův, kterýchž předešlí držitelové Prachatic užívali. — V Roupově 19. ledna 1495.

Službu svú vzkazuji VMti, urozený pane, pane milý! Jakož ste ráčili se mnú mluviti, co lovuov dotýče, abych loviti nedal na těch lesích, kteří příslušejí klášteru Koruně Svaté: pane milý, prosím já VMti, že VMt nám toho neráčíte hájiti, těch lovuov, poněvadž sú lovili bez překážky od VMti předkové, kteří sú Prachatice v držení byli [sic]. Také bychom rádi toho užívali tak vedle toho, jakž jest nebožtík otec náš kúpil. Pane milý, prosím já VMti i s bratry svými, že VMt nám těch lovuov příti ráčíte, poněvadž ste jiným neráčili hájiti; neb ten úmysl jest muoj i bratří mých, že bychom se VMti raději zachovali a poslúžili jako pánu nám přieznivému, nežli bychom VMti v čím hněvati měli. Také VMti věřímy, že nás ráčíte při tom nechati. Dán v Roupově v pondělí před sv. Šebestianem anno Domini ɔc LXXXXV.

Václav z Roupova.

Urozenému pánu panu Petrovi z Rozemberka a na Kromlově, pánu mně přieznivému.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 5 BP*α* 5*b*. — (G.)

296.

Petr z Rožmberka panu Roupovskému, že k těm lovům v lesích, které k Zlaté Koruně příslušejí, má dědičné právo, ale že se přece podvoluje na ohledání toho od Viléma z Pernšteina nebo jiných čtyř pánů. — V Krumlově 25. ledna 1495.

Služba má, pane Rúpovský milý! Jakož mi píšeš, což se lovuov dotýče v lesiech, kteříž příslušejí k Svaté Koruně, žádaje toho, ať bych přál v nich loviti ɔc: V paměti muožeš mieti, kterak sem s tebú v Praze mluvil, že k těm lovuom dědičnú spravedlnost mám, kterúž okázati mohu, i také to, že jest toho hájieno; při tom se poddávaje, ač by se tobě a bratřím tvým zdálo k nim spravedlnost mieti, abychme o to byli ohledáni ɔc. I též se ještě poddávám na pana Viléma z Pernšteina, na pana z Hradce, na pana Švihovského, na pana Dubského, na pana Trčku, kterýž se kolivěk z nich líbí, na každým z těch chci rád přestati. Jediné daj mi věděti, chci já za položenie roku prositi, i ty také pros. Jestliže pak k čemu spravedlnost mieti budeš, toho poživeš, a já také též. Než věřímť, že přes mé slušné poddánie loviti nedopustíš, neb jestliže by kto lovil, věz, žeť toho bude hájieno tak, jakož sem s tebú o to šíře mluvil. — Ex Crumlow dominico Conversionis s. Pauli annorum ɔc 95.

Petr z Roznberka.

Konc. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 5 BP*α*. 5*b*. — (G.)

297.

Petr z Rožmberka stěžuje si k Václavovi z Roupova, že lidé jeho z Volar zvěř honili a zabili, a když ji rychtář Plánský v Zelnavě stavoval, pryč ji vzali. — V Krumlově 2. února 1495.

Služba má, pane Rúpovský milý! Jakož tobě pan bratr muoj ondy odepsal, což se lovuov dotýče v lesiech, kteříž k Koruně Svaté příslušejí, poddávaje se na pány, abychom o to ohledáni byli, také aby přes jeho takového slušného poddánie loviti nedopustil ɔc. I zpraven jsem od rychtáře svého Plánského, kterak tvoji z Volar sú s jinými poddanými tvými a pomocníky svými v těch lesiech ondy lovili a zvěře zabili, kterú jest týž rychtář muoj Plánský v Zelnavě stavoval právem, a tvoji zvěř z práva pryč vzeli. I neviem, tvém-li rozkázániem čili sami od sebe to učinili. I ještě věřím, že přes našeho slušného poddánie v těch lesiech loviti nedopustíš. Pakli by se toho nestalo, věz, že bychme hájiti museli a hájiti budem. Odpovědi tvé žádám. — Ex Krumlow feria II. die Purificationis S. Marie virginis, anno ɔc LXXXXV.
Oldřich z Roznberka.

Urozenému pánu Václavovi z Rúpova, přieteli dobrému.

Konc. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 5 BPα. 5b. — (G.)

298.

Václav z Roupova Oldřichovi z Rožmberka stěžuje si, že rychtář Plánský stavoval zvěř v Zelnavě, která jemu a bratřím jeho náleží. — V Prachaticích 3. února 1495.

Službu svú vzkazuji VMti, urozený pane, pane milý! Jakož ste mi VMt ráčili psáti, že by rychtář VMti z Plánského zstavoval zvěř v Zelnavě, kteráž mně a bratřím mým přileží: i pane, nezdá mi se záslužné, by rychtář VMti měl nám naši spravedlnost a duochody našie a zvláště v našem stavovati. Jakož pak panu bratru VMti o to šíře píši, věře JMti, že na nás JMt neráčí na mě a na bratřie mé mocí sáhati jakožto jeden hejtman královstvie Českého. Jestliže se VMti zdá, nebolito panu bratru VMti, jaké právo k tomu mieti a právem nás VMt z toho vyvedete, právu se brániti nebudem. — Datum ex Prachaticz feria III. post Purificationis beate Marie virginis annorum LXXXXV. Václav z Rúpova.

Urozenému pánu, panu Oldřichovi z Roznberka a na Krumlově, pánu mně přieznivému.

Poznamenání Březanovo na rubu: „Roupovští drželi Prachatice, měli odpory o lovy panství Korunského.“ — Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 5 BPα. 5b. — (G.)

299.

Václav z Roupova žádá Petra z Rožmberka, aby mu nezabraňoval honiti v lesích Zelnavských. V Prachaticích 4. února 1495.

Službu svú vzkazuji VMti, urozený pane, pane milý! Psáti jste mi ráčili, abych nedal honiti na Zelnavských lesiech, a dotýčíc VMt toho, že byšte je dědičně

měli, aby ta věc byla ohledána pány mezi VMtí a mnú a bratry mými. I pane milý prve sem VMti psal, že jsú toho požívali všickni držitelé před otcem mým bez překazy VMti, a nikdá jste VMt ani předkové VMti i žádnému toho nehájili, ani na tom keré překazy činili; až již VMt nynie ráčíte psáti, že již mně toho ráčíte brániti i s bratříimi. I VMti věřím i s bratříimi svými, že mocí na nás sáhati neráčíte jako jeden hejtman královstvie Českého; neb kdyby kto jiný nás chtěl utisknúti, VMt byli byšte nás povinni obraňovati. Než má-li VMt k čemu spravedlivost, právo před sebú máte. A v čem by nás právo postihlo, při tom bychme ostali; i vždyť VMti věřím i s bratry svými, že nám v to žádnú mocí sáhati neráčíš bez práva. — Datum ex Prachatic feria IIII. post Purificacionis beate Marie virginis, annorum ɔc XCV°.

Václav z Rúpova.

Urozenému pánu panu Petrovi z Roznberka a na Krumlově, hejtmanu královstvie Českého, pánu mně přieznivému.

Orig. pap. kníž. archivu Kruml. I. 5 BPα. 5*b*. — (G.)

300.

Petr z Rožmberka pánu Roupovskému opětně o lovech v lesích Zelnavských. — V Krumlově 13. února 1495.

Služba má pane Rúpovský milý! Jakž mi odpisuješ na mé psanie, což se lovuov dotýče na lesiech k Svaté Koruně příslušejících dotýče, toho že jsú předkové moji toho nebránili ɔc. Psalť sem prve, že k těm lovuom spravedlnost dědičnú mám, i také že jest toho hájieno, a na to sem se poddal k spravedlivému o to s tebú rozeznání, jakož toho list muoj máš. Přes kteréžto mé slušné poddánie tvoji jsú svévolně honili, ješto bych se tomu nenadál, by mi se taková svá vuole od tvých státi měla. Protož ještěť se též poddávám na ty pány aneb jednoho z nich, kterýžť se zdá, k ohledání. A věřímť, že mi přes to poddánie v mú spravedlnost sáhati nedopustíš. Pakli mi kto v to sáhati bude, věz, žeť každému toho hájiti budu. — Ex Crumlow feria VI. ante S. Valentini anno Domini ɔc LXXXXV.

Petr z Roznberka.

Koncept pap. v kníž. archivu Kruml. I. 5 BPα. 5*b*. — (G.)

301.

Purkmistr a rada Č. Krumlova podávají svědectví Marše bývalého rychtáře v Horní Plané, a Jandy lovce z předměstí Krumlovského, kterak za času Oldřicha z Rožmberka hájeno bylo právo k honbě v rychtářství Zelnavském proti lidem ze zboží Prachatického. — Bez místa 18. února 1495.

My purgmistr a radda města Krumlova Českého vyznáváme tiemto listem všem vuobec, ktož jej uzřie nebo čtúce slyšeti budú, že jsú předstúpili před nás před

plnú raddu lidé dobří staří a zachovalí Mareš, kterýž někdy byl rychtářem v Planých, a Janda lovec z předmėstie u Krumlova, a vyznali jsú před námi dobrovolně, což se dotýče lovuov na lesiech rychtářstvie Zelnavského.

Najprv Mareš vyznal takto: Za časuov pana Oldřicha z Roznberka dobré paměti jeli sme do Zelnavy s Ruožkem, s Opratem, s Šadem, kteříž jsú byli lovci, a s panem Buškem a s Rysem s kárníky, rozkázáním pana Oldřicha z Roznberka, abychme hájili zvěři, aby jie nebili rychtáři a sedláci zbožie Prachatického. A v tom jsme je zastihli, ani honili. Tu se nám ukryli. Mandl, hajtman na Prachaticích, ukryl se nám v Smolnici u Konské, a druhý nám utekl do Němec, a třetí rychtář Zelnavský jménem Stefan utekl nám do Šenavy a odtud se ukradl doluov k domu tak, že sme jich dosáhnúti nemohli. I jeli sme k tomu rychtáři Zelnavskému. Mluvili sme s ním, aby nehonili, že to vie, že páně Mt honiti nedá a že má k tomu právo a spravedlnost. Tu jest toho přel, že jest nehonil. A Ruček [?] lovec šel do dvoru z domu, nalezl ten trus jelenní, a přišed zase, přinesl jemu trus a ukázal: „To-li jsú tvoje krávy? Vidíš-li, že lžeš, by nehonil.“ A tu jsme jeho chtěli jieti a nésti ku páně Mti vedle přikázánie. A on prosil nás pro Buoh, pro matku Božie, abychme ho nenosili. I tu mne Marše prosil, abych zaň slíbil na postavenie. A tu sem já z prosby jeho zaň slíbil v padesát kop na postavenie, aby se stavěl ve dvú nedělí na Krumlově; a v těch dvú nedělech jel jest k mému otci, rychtáři Plánskému, jenž mu byl kmotr, a prosil ho, aby s ním jel ku páně Mti, aby mu zjednal milost u páně Mti. A tu rychtář Plánský, otec muoj, jel s ním ku páně Mti a skrze dobré lidi milost mu uprosil od páně Mti. A dal páně Mti za tu vinu pstruhuov čistých velikých. A slíbil rychtář Plánský, otec muoj a kmotr jeho, zaň pod padesáti kopami, že tu více honiti nemá. A potom jest nikdy viec nehonil, až jest po několika letech umřel.

A potom Tluk zeť jeho na tom dvoře osedl. Ten také po některých časiech honil jest úkradí. A páni jsú mu vzkazovali, aby nehonil i s Prachatickými. A dobří lidé jeho vystřiehali, bude-li honiti, že o hrdlo přijde. I přišel jest Tluk ke mně do Planých a prosil mne, abych mu milost uprosil u pánuov JMtí. A já jsem Tluka přivedl do Krumlova a nechal jsem jeho v městě v tajnosti u Pemrle. A šel sem najprv ku panu Jindřichovi z Roznberka dobré paměti, a přijal jsem k sobě mnoho dobrých lidí, kteříž se zaň přimlúvali. A přinesl sem od něho dvě vaně velikých pstruhuov. A pan Jindřich šel jest sám s námi ku panu Oldřichovi z Roznberka a přimlúval se zaň s těmi dobrými lidmi, že jest mu JMt odpustil. A tak sem já Tluka přivedl před JMt. A on jest slíbil JMti svú čest a vieru, že viece honiti nemá. A tak jsú potom nehonili za pana Oldřicha, za pana Jindřicha ani za pana Jana z Roznberka, otce pánuov nynějších. Než když jest bylo u válku, tu jsú někdy z Prachatic honili úkradí na Krupiech, a my jsme toho u válku nemohli uhájiti.

Ale když jest války nebylo, a kto honil, když jsme o tom zvěděli, vždycky jsme toho hájili po všecky časy, což já pamatuji.

Item Janda vyznal jest, že jest u pana Oldřicha z Roznberka, u pana Jindřicha, u pana Jana z Roznberka, synuov jeho, a u nynějších pánuov z Roznberka v službě byl s jinými lovci, a že jest nebožtík pan Kačička z Mezipotočie, jagrmaistr panský, s jinými lovci a kárníky na vzchvál jezdili k Zelnavě hájit Prachatickým, aby nelovili, že jsú tu nikdy Prachatičtí nehonili, ani honiti směli, než když jsú tajně úkradí na Krupiech s malým psíkem co honili. Ale páni z Rozmberka JMt že jsú tu honili svobodně jakožto na svým.

A na takové vyznánie otázali sme se svrchupsaných Marše a Jandy, chtěli-li by za to zpraviti. K tomu jsú pověděli, že to pravie na svú vieru, na svú duši i na svú čest, že jest to tak v pravdě, a že za to chtie zpraviti, jakž jim bude rozkázáno. A my k takovému jich dobrovolnému vyznání pečeť naši městkú dali sme přitisknúti k tomuto listu; jenž jest dán v středu po svaté Julianě leta od narozenie Syna Božieho tisícieho, čtyřstého devadesátého pátého.

Přitištěná pečeť zachovalá. — Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 5 BP*a*. 5*b*. — (G.)

302.

Purkmistr a radda Č. Krumlova předkládá svědectví starých lidí, že za Oldřicha a Jana z Rožmberka lovů v lesích rychtářství Zelnavského užívali a žádnému tam honiti nedali. Bez místa 5. března 1495.

My purgmistr a radda města Krumlova Českého vyznáváme tiemto listem všem vuobec, ktož jej uzřie nebo čtúce slyšeti budú, že jsú předstúpili před nás před plnú raddu lidé staří dobří a zachovalí Hanuš z Špicnpergku, Jakeš Pymiskern z Planých, Jakl z Perneku, Petr Nynderthaim z Planých a vyznali jsú před námi dobrovolně, což se dotýče lovuov v lesiech rychtářstvie Zelnavského.

Najprv Hanuš z Spicnpergku, jenž pamatuje přes šedesáte let, vyznal, že jest jemu to dobře svědomo za pana Oldřicha z Roznberka a za pana Jana Roznberka dobré paměti, že jsú páni z Roznberka těch lovuov užívali, na nich lovili a žádnému na nich honiti nedali, a že jest on prve byt svuoj měl v Pargfridu na Zelnavským zboží. A když jsú páni z Roznberka aneb jich služebníci na těch lesiech honili a zvěř zbili, že jest on tu zvěř vozil do Planých, a že jest od pánuov hájil těch lovuov Hanzl rychtář v Planých, a potom Mareš syn jeho.

Item Jakeš Pymiskern, Jakl z Perneku a Petr Nyndrthaym z Planých vyznali jsú, že pamatují od šedesáti let za pana Oldřicha z Roznberka a za pana Jana z Roznberka, že jsú vždycky páni z Roznberka těch lovuov v lesiech na zboží Zelnavským užívali, žádnému tu loviti nedali, a že jest od pánóv hájil těch lovuov Hanzl rychtář v Planých a potom Mareš syn jeho.

A na takové vyznánie otázali jsme se svrchupsaných lidí, chtěl-li by za to zpraviti. K tomu jsú pověděli, že to pravie na svú vieru, na svú duši i na svú čest, že jest to tak v pravdě, a že za to chtie zpraviti, jakž jim bude vzkázáno.

A my k takovému jich dobrovolnému vyznání pečeť naši městskú dali sme přitisknúti k tomuto listu; jenž jest dán ve čtvrtek po Přenesení svatého Václava dědice Českého, leta od narozenie syna Božieho tisícieho čtyřstého devadesátého pátého.

Přitištěná pečeť dobře zachovalá. — Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 5 BPα. 5b. — (G.)

303.

Úředníci Fencl a Matěj Teska z Prachatic dotazují se Petra z Rožmberka, zdali rychtář Plánský s poddanými přesekali tenata pánu jejich z rozkazu panského čili sami od sebe. — V Prachaticích 3. února 1496.

Službu naši napřed VMti, urozený pane, pane nám přieznivý. Tajno VMti nebuď, že jsme zpraveni, kterak rychtář Plánský s poddanými VMti sekali tenata pánu našemu JMti na JMti gruntiech a lesiech. I prosíme VMti, račte nám to dáti znáti, jest-li VMti povolenie a rozkázání, čili rychtář s Plánskými jsú to sami od sebe učinili. Odpovědi prosíme listem VMti po tomto poslu. — Datum Prachatic feria IIII. post Purificationis S. Marie anno Domini ɔc LXXXXVI°.

Fencl a Matěj Teska z Prachatic, úředníci od pána JMti usazení.

Urozenému pánu, panu Petrovi z Rozmberka ɔc, pánu nám přieznivému.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 5 BPα. 5b. — (G.)

304.

Petr z Rožmberka měšťanům Prachatickým Fenclovi a Matěji Teskovi odpovídá na jejich dotaz, že dříve byl žádal, aby mu na jeho dědičné lovy nebylo sáháno, a že rozkázal, aby jeho právo bylo hájeno. — V Krumlově 4. února 1496.

Služba má, Fencl a Matěji milý! Jakož mi píšete, že jsú poddaní moji ssekali tenata ɔc: vězte, že sem já prve psal úředníku na Prachaticích i také pánu vašemu, žádaje, aby mi na mé dědičné lovy nesáhali. Při tom sem se poddal na některé znamenité pány, že před nimi svú a bratří svých dědičnú spravedlnost okázati chci, a zdá-li mu se také k čemu spravedlnost mieti, aby také okázal. Nébrž na jeho vlastnie přátely sem se o to mocně poddával, při tom žádaje, aby to opatřil, aby mi v mú a bratří mých dědičnú spravedlnost sáháno nebylo, neb jestliže by bylo sáháno, že sem hájiti rozkázal. I protož ještě toho na vás žádám, abyšte tu věc opatřili, aby mi v mú a bratří mých dědičnú spravedlnost nesáhali. Paklit mi kto na

to sáhati bude, úmysl muoj jest své spravedlnosti hájiti. — Datum Krumlow fer. V. ante sancte Dorothee virginis anno Domini ɔc LXXXXVI°. Petr z Roznberka.

Prachatickým měšťanóm Fenclovi a Matějovi Teskovi.

Konc. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 5 BPα. 5b, — (G.)

305.

Václav z Roupova Petrovi z Rožmberka: že rozkázav tenata přesekati, dopustil se násilí za pokoje v zemi; aby na jeho grunty více nesáhal. — V Roupově 21. února 1496.

Službu svú vzkazuji VMti, urozený pane, pane milý! Jakož jsú mi lidé VMti tenata sekali v lovích mých z rozkázání vašeho, i udělali ste mi moc a kvalt v této mírné zemi a pokojné, a súce jedním hautmanem na krále JMti místě. I věřím pane vám, že mi ráčíte škodu mú, moc a kvalt ten, kerý mi se od vás stal, zase napraviti a na krunty mé více neráčíte sáhati mocí. A také VMt viete, že sem se prve VMti poddával ústně i psaním, jestliže by se vám zdálo lepší spravedlnost míti nežli já i s bratry mými, abyšte nás právem hleděli a ne mocí. Ale VMt, vopustivši řád i právo v této mírné zemi a pokojné, sáhli ste na nás mocí přes naše poddání. A ještě se ku právu poddávám. Odpovědi žádám. — Dán na Roupově v neděli Invocavit anno Domini ɔc LXXXXVI. Václav z Roupova.

Urozenému pánu, panu Petrovi z Roznberka, hautmanu královstvie Českého, pánu mně přieznivému.

Orig. pap. kníž. archivu Kruml. I. 5 BPα. 5b. — (G.)

306.

Petr z Rožmberka Václavu z Roupova, že lidé jeho sami násilí učinili, ale že ještě se poddává na rozeznání dříve jmenovaných pánův a k tomu pana Kamýckého. — V Krumlově 25. února 1496.

Služba má pane Rúpovský milý! Jakož mi píšeš, žeť sú lidé moji tenata ssekali, toho dotýče, žeť by se moc stala ɔc: i v paměti máš, coť sem prve psal i také ústně znáti dal, žeť jsú to lovi moji a bratří mých dědiční. A poddával sem se před některé pány a nad to na Kamýckého, jakožto na tvého přirozeného přietele, že před nimi spravedlnost a bratří svých dědičnú, k tomu také hájenie těch lovuov i užívánie okázati chci, a jestližeť by se tobě zdálo také k čemu spravedlnost mieti, aby ji také okázal; při tom toho žádaje, aby to opatřil, aby mi v mú a bratří mých dědičnú spravedlnost sáháno nebylo, že sem hájiti rozkázal. I přes takové mé slušné a rovné poddánie tvoji jsú mi moc a kvalt učinili a v mé a bratří mých lovy dědičné sáhli. Protož toho žádám, aby mi taková moc a kvalt napraven byl, a dále aby tu věc opatřil, aby mi v mé a bratří mých dědičné lovy sáháno nebylo. Pakliť se zdá jakú spravedlnost k tomu mieti, též jakožto prve před ty pány, nébrž před

přietele tvého pana Kamýckého se mocně poddávám, hotov jsa svú a bratří svých spravedlnost okázati, a ty aby též okázal. — Ex Crumlow feria V. in die S. Mathie annorum Domini LXXXXVI. Petr z Roznberka.

Urozenému pánu Václavovi z Rúpova, mně milému.

Konc. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 5 BPα. 5b. — (G.)

307.

Purkmistr a radda Č. Krumlova oznamuje výpovědi tří pamětníkův, že Prachatičtí nikdy svobodně na zboží Zelnavském nehonili, a že vždycky bylo práva Rožmberského hájeno, takže Zelnavští i k bránění se mědvědům potřebovali dovolení. — Bez místa 27. února 1496.

My purgmistr a radda města Krumlova Českého vyznáváme tiemto listem všem vuobec, ktož jej uzřie neb čtúce slyšeti budú, že jsú předstúpili před nás před plnú raddu lidé staří dobří a zachovalí: Michal Fidlar ze Lhotky, Linhart Czaunar z Chvalšin a Jan z Hořic, a vyznali jsú před námi dobrovolně, což se dotýče lovuov v lesiech rychtářstvie Zelnavského:

Najprv Michal Fidlar ze Lhotky vyznal, že pamatuje na padesát let, a že se rodil v Parkfridu v Zelnavském rychtářství, a tu že jest v Parkfridu hospodařil na třinácte let, a že jest toho dobře svědom, že Prachatičtí nikdy jsú svobodně a mocně na Zelnavským zboží nehonili, než kradmo že jsú honili; než páně z Roznberka lovci že jsú tu na tom zboží honili svobodně a bez přiekazy.

Item Linhart Czaunar z Chvalšin vyznal, že pamatuje na padesát let, a že v Šenavě na Prachatickým zboží byl pět let hospodářem, a že jest toho dobře svědom, že z Prachatic nikdy nehonili svobodně a mocně na Zelnavským zboží, než kradmo a s strachem honili, ale páně z Roznberka jagrmistr z Mezipotočie s jinými páně z Roznberka lovci že honili bez přiekazy po všem Zelnavským zboží i z druhé strany až k Bielé skále. Také ti oba svrchupsaní, že jest jim dobře svědomo, že Mareš rychtář Plánský páně z Roznberka starého rozkázáním hájil a bránil jest lovuov na Zelnavským zboží.

Item Jan z Hořic, člověk velmi starý, kterýž seděl v Zelnavě sedm let, pamatuje od jednoho a padesáti let o těch loviech, kterak jagrmistr z Mezipotočí starého pána z Roznberka vždycky svobodně na Zelnavským zboží honil, a jednu chvíli dva jeleny uhonil, kteréžto jest po týmž Janovi na Krumlov poslal; a témuž Janovi že jest jagrmistr páně z Roznberka dal v Zelnavě hojně zvěřiny, a když jest na Krumlov dovezl, od každého jelene že jsú mu dali tři groše. Item týž Jan vyznal před námi, když jest bydlil v Zelnavě, že medvědi jim v obilé škodu velikú činili, a tak oni jednoho zabili a z toho pánu starému z Roznberka JMti nohy ctí a darem šenkovali. A pán starý jim po tom přikázal pod očí vylúpením, aby viec do lesuov nechodili a nehonili zvěři. A tak nesměli Zelnavští viec honiti. A potom pod chvílí

vidúce, že medvědi jim škodu činí, i šli do Prachatic a vznášejíc, kterak pán z Rožnberka jim lovy všecky zapověděl, prosiece, aby pána z Rožnberka prosili, aby jim odpustil, aby mohli hájiti, aby se jim škoda od medvěduov nestala. I poslali Prachatičtí čtyři do Krumlova ku pánu JMti, tak že jim odpustil pán, aby mohli hájiti, aby se jim škoda nedála od medvěduov. Ale zvěř, ta jim byla zapovědiena pod očí vyvržením.

A na takové vyznánie otázali sme se svrchupsaných lidí, chtěli-li by za to zpraviti. K tomu jsú pověděli, že to praví na svú vieru, na svú duši i na svú čest, že jest to tak v pravdě, a že za to chtie zpraviti, jakž jim bude rozkázáno. A my k takovémn jich dobrovolnému vyznání pečeť naši městskú dali sme přitisknúti k tomuto listu. Jenž jest dán v sobotu před druhú nedělí postní, jenž slove Reminiscere, leta narození syna Božieho tisícieho čtyřstého devadesátého šiestého.

Přitištěná pečeť jest pěkně zachovaná. — Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 5 BPα. 5b. — (G.)

308.

Purkrabí Krumlovský a kancléř Rožmberský prosí probošta Pražského, aby knězi Petrovi poustevníku na Kugl'weitě dovoleno bylo služby Boží konati. — V Krumlově 7. června 1496.

Duostojný u Boze otče kněže proboště nám přieznivý! Službu svú VMti napřed vzkazujem. Jakož jest služba Boží byla pozastavena ctihodnému a nábožnému otci knězi Petrovi, pústenníku na Guglweitě; a když jest o to VMti psáno, ráčili jste dáti odpověď, že odpovědi na to konečné dáti nemuožte, dokudž kapitola kostela Pražského nebude držiena. Ale poněvadž, jakož jsme zpraveni, při sv. Vítě nynie příštím kapitola držiena bude, VMti na miestě pána našeho JMti prosíme, abyšte svrchupsanému knězi Petrovi ráčili milostivú a dobrotivú odpověď dáti takovú, aby na tom miestě služba Boží začatá v pústenničím náboženství trvati a puosobiti se mohla. Neb VMt rač věděti, žeť jest kněz Petr v to svévolně nevstúpil. Ale pán náš JMt, jakožto podací toho kostela, k tomu jest svú dobrú vuoli dal, a kněz doktor Alexander jakožto arcipryšt k tomu povolil, a na to jest najduostojnější otec kněz legat toho potvrdil. Pak kteráž se tu služba Pánu Bohu děje, pán náš JMt napřed zvláštní libost na tom má, a všecken kraj se z toho raduje. Také na tom žádnému nižádné ujmy nenie, nebť jest ten kostel, jakž lidé zpravují, pustý a zkažený stál ještě před tiem daleko, nežli jsú kacieřstva a bludové v zemi vznikli. A byť pilností a snažností tohoto otce nábožného kněze Petra nebyl opraven a služba Božie v něm napravena, nenie naděje, byť jej ti, ktož jemu na tom překážku činie, aneb kto jiný věčně vyzdvihl. Takť by zuostal jeskyní vlkuom a hovadóm jako prve. Pak puokudž ta věc vedle Boha a spravedlnosti má zachována býti, to jest při VMti

jakožto při pastéři a prelatu této země. — Ex Crumlow feria III. infra octauas Corporis Christi anno LXXXXVI.

Petr z Dobrohoště, purkrabie na Krumlově.
Václav z Rovného, kancléř páně z Rozmberka.

Na rubu písmem Březanovým: „Guglweyt. Rozuměti, že po dobytí toho hradu že pan Jindřich to poustevnictví vyzdvihl. Jinde se to teprve vysvětluje." — Konc. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 3 Kβ. 28 n/3. — Sedláček: Hrady III. Kuglwaid str. 80—82. — (G.)

309.

Petr z Rožmberka Prachatickým, aby ševce, jeho poddaného ze Smědče, ze závazku pro pobrané dva vozy ryb propustili, ježto ve vývozu ryb ze země překážky činiti nemají; mají-li nějakých výsad k tomu, aby se to vzneslo na rozeznání pánů. — V Krumlově 5. prosince 1496.

Služba má, múdří a opatrní súsedé milí! Švec z Smědče poddaný muoj, ukazatel listu tohoto, ukázal mi list váš, kterýmž jeho napomínáte, jakož jsú jemu vaši pobrali dva vozy ryb, a on je slíbil zase v moc vaši postaviti, že jemu týden napřed věděti dáváte, aby je v moc vaši postavil ɔc. I divím se tomu, že takovú věc před se béřete a v rybách, kteréž z země vezú, překazy činiti chcete. Kteráž věc neslýchaná jest, a netoliko mne, ale jiných pánóv a dobrých lidí koruny této vuobec se dotýče, ješto sem já o tom nikdy neslýchal, aniž sem od vás zpraven, abyšte na takovú věc, kteráž k úzkosti a k zádavě pánóm a dobrým lidem vuobec této koruny upřiemo jest, výsady měli. Protož žádám toho na vás, abyšte vy z takového závazku poddaného mého, kterýmž jest svévolně zavázán, propustili a mně tu věc napravili, a dále takové svévuole nechali. Pakli se vám zdá k tomu jakú spravedlnost mieti a které výsady na takovú věc znovu začatú máte, stuojte o to přede pány JMtmi na suché dnie postnie najprv přieští a tu své takové výsady před JMtmi položte. A já také státi chci. Jestliže pak pány JMtmi bude uznáno, že k takové věci spravedlnost máte, já na JMtí rozeznání dosti mieti chci. Pakli byšte přes to s lidmi mými chtěli svú vuoli mieti, vězte, že toho skutečně hájiti budu. A v tom se vám teď opoviedám a konečně na to odpovědi žádám listem vaším po tomto poslu, abych se tiem věděl zpraviti. — Ex Krumlow feria II. ante S. Nicolai anno ɔc LXXXXVI°.

Konc. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 7 Mα. 3 e. — (G.)

310.

Petr z Rožmberka Prachatickým opětně o pobrání vozů s rybami ševci ze Smědče. V Krumlově 13. prosince 1496.

Služba má, múdří a opatrní súsedé milí! Jakož ste mi odepsali na psanie mé, kteréž sem vám učinil o ševce, poddaného mého, a o vaše neslušné před se

branie, že nic před se nebéřete, než puokudž vaše výsady ukazují ɔc. I puokudž vaše výsady mně známy jsú, já toho v nich nenalézám, by vám takové věci příslušely, kteréž svévolně před se béřete, neb jiného vám nesvědčí než stezka. Pakli jaké výsady na vozy máte, okažte mi je, puokudž srozumiem, že vám co přislušie, já se vedle toho zpravím. Pakli byšte mi toho neukázali a na vozy svévolně přes to sáhali, vězte, žeť bych vám toho skutečně hájil, tak jakož ste z psanie mého šíře srozuměli, vedle kteréhož se zpraviti muožte. A což mi odpisujete o ševce, že ste jemu ryby a koně propustili pro mne a pro přímluvu úředníkuov mých: což se mne dotýče, játˇ sem vás za to neprosil, než znaje, že ste na něho sáhli a jeho svévolně zavázali, žádal sem, abyšte jeho propustili a takovú věc mi napravili, jakož ještě toho na vás žádám. A což se úředníkuov mých dotýče, těm jest to ode mne nebylo poručeno, ač přimlúvali-li jsú se. A na to žádám vašie odpovědi listem. — Ex Krumlow feria III. in die S. Lucie anno ɔc LXXXXVI°.

Konc. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 7 Mα. 3e. — (G.)

311.

Petr z Rožmberka Prachatickým, mají-li nějaké výsady na vozy, aby mu je okázali. V Krumlově 28. ledna 1497.

Služba má, múdří a opatrní súsedé milí! Psaní vašemu porozuměl sem. A psal sem vám prve, puokudž mi výsady vaše známy jsú, že já toho v nich nenalézám, by vám takové věci příslušely, kteréž svévolně před se béřete, neb vám jiného nesvědčí než stezka. Pakli jaké výsady na vozy máte, též jako prve žádám, abyšte mi je okázali. Pakli se vám nezdá mně okázati, ale přede pány JMtmi o těchto suchých dnech postních abyšte takové výsady položili, puokudž tu, jak skrze pány o tom rozkázáno bude, tiem se obapolně spravíme. — Datum Krumlov, sabbato post Conversionis Scti Pauli anno ɔc LXXXXVII. Petr z Roznberka.

Konc. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 7 Mα. 3e. — (G.)

312.

Svědectví souseda Krumlovského Rynše, řečeného Krbek, o lovech v rychtářství Zelnavském. Bez místa 18. září 1497.

My purgmistr a radda Krumlova Českého vyznáváme tiemto listem všem vuobec, ktož jej uzřie nebo čtúce slyšeti budú, že jest předstúpil před nás před plnú raddu opatrný Ryneš řečený Krbek, spolusúsed náš, člověk dobrý a zachovalý, a vyznal jest před námi dobrovolně, co se dotýče lovuov v lesiech rychtářství a zbožie Zelnavského, že pamatuje přes šedesáte let a že jest již několik a čtyřiceti let holotú u pánuov z Roznberka JMtí, pánuov našich milostivých, a že jest jemu to dokonce dobře vědomo za pana Oldřicha z Roznberka, děda pánuov našich, za

pana Jindřicha, strýce pánuov našich, a za pana Jana, otce pánuov našich, dobré paměti, i za nynějších pánuov našich JMtí, že jsú vždycky páni na těch lesiech lovili na úhon i na tenata, a on jakožto holota že jest na těch loviech osobně býval s jagrmeistrem a lovci JMtí, a že jsú jim Prachatičtí ani kto jiný na tom nižádné překazy nečinili, a nižádný jiný že jest na těch lesiech nelovil, kromě pánuov z Roznberka JMtí.

A na takové vyznánie otázali sme se svrchupsaného Rynše, chtěl-li by za to zpraviti. K tomu jest on odpoviedal, že to pravie na svú vieru, na svú duši i na svú čest, že jest to tak v pravdě, a že za to chce zpraviti, jakž jemu kolivěk bude rozkázáno.

A my k takovému dobrovolnému vyznání pečeť města našeho dali sme přitisknúti k tomuto listu, jenž jest dán v pondělí před svatým Matúšem apoštolem a evangestú leta Božieho tisícieho čtyřstého devadesátého sedmého.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 5 BPα 5b. — (G.)

313.

Petr z Rožmberka kvituje písaře důchodního z přijatých peněz. — V Krumlově 16. června 1499.

Petr z Roznberka, hajtman královstvie Českého ɔc, známo činím tiemto listem, že sem přijal od Andreasa, písaře panstvie Krumlovského, z jeho úřadu z duochoduov svatojiřských pět set a čtyřidceti devět kop XLVIII grošů čes. pražsk., z kterýchž sem jeho quittoval a mocí listu tohoto kvittuji a propúštiem. — Datum Krumlov dominica post S. Viti anno LXXXXIX⁰.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 7 Gγ. 2. — (G.)

314.

Vyzvání k členům sladovnického bratrstva v Č. Krumlově, aby se modlili za dobrodince jeho a oltáře sv. Fabiana a Šebestiana. — Bez místa i data (z počátku 16. stol.)

Nejmilejší křesťané, učiňte skutek milosrdný: za to vás žádají, že poprosíte Pána Boha všemohúcího za tyto věrné křesťanské duše, jichžto jména jsou napsána do cechu neboližto k bratrstvu řemesla sladovnického a jiných osob k oltáři svatého Fabiana a Šebestiana ɔc.

Nejprve za duši Hanuše, otce Václava[1]) kancléře, za Lazara bratra jeho, a za Afru sestru jeho, a za duši Petříka Křemeckého za rathauzem,[2]) i za ten veškeren rod; za duši Marše i Maršové z rynku, za otce i mateř samé kancléřky,

---

[1]) Václav z Rovného, kancléř Rožmberský.

[2]) V poslední vůli ze dne 16. června 1462 služebník Rožmberský Jan řečený Němec z Kovářovic odkazuje Petříkovi za rathousem oštěp a tkanici, jeho bratrovi Martinovi liščí šubu: Petříka uvádí jako svědka své poslední vůle. (Časopis Společnosti přátel starožitností česk. X. str. 66—68.)

a za duši první ženy jeho, za duši doktora Martina[3]) faráře zdejšího a za ten veškeren [rod].

Za Fridricha otce, za Kateřinu mateř, za bratry, za sestry Jeronyma z Nepomuka, za Mikuláše Chvalkovce, za Janka Blahutu,[4]) za paní Annu Petrovskú, i za ten veškeren rod.

Za otce, za mateř, za bratry, za sestry Matěje Ježíška;[5]) za otce, za mateř, za bratry, za sestry samé Ježíškové; za duši Kateřiny první ženy Ježíška, za Petra Kmocha i za jeho ženu, i za jich dítky, a za kněze Arnošta Wašle, za jeho otce, i za jeho mateř i za ten veškeren rod.

Za otce, za mateř, za bratří, za sestry Ondráška Ssefpha, za Alžbětu, první ženu jeho, za otce, za mateř samé Ssefphové, za duši kněze Michala faráře Kajovského, a za jiný bratří i sestry jeho; za Matle krejčího, i za jich děti i za ten v. r.

Za otce, za mateř, za bratří, za sestry Tomáška střelce; za duši Ondráška Kuthery, za duši otce i matky samé Tomáškové, i za duši všech dítek jich i za ten veškeren rod.

Za otce, za mateř, za bratry, za sestry Martina Krauthoze, za samého otce, za mateř, za bratry, za sestry samé Krauthozové, i za duši prvního muže jejího, i za ten veškeren rod.

Za duši Bolfkanta Housky sladovníka, za dvě manželky jeho, týž za duši otce i mateř jeho, i za duši otce a mateř samé Houskovy; a za duši Bíty manželky Řehoře koželuha; za otce a matku Húsky Wolfkanta z Zadní ulice a za jeho první manželky, i za otce a za matku jich, a za starého Helzhowara, i za ten veškeren rod.

Za otce a za mateř Blažka sladovníka, za jeho bratry i za sestry, za otce, za mateř, za bratry samé Blažkové; za Barboru Drasníkovu, za tři muže její, za bratra jejího i za ten veškeren rod.

Za duši Lindle Dienhowara, za otce i za manželku jeho, za bratry i sestry jeho, za otce i mateř samy Lindlové, za bratry i sestry její. Při tom za duši Vol-

---

[3]) V listině Voka z Rožmberka z 22. dubna 1489 čteme, že Jiřík řečený Mareš, měštěnín Krumlovský, prodal mu louku svou ležící pode dvorem panským nedaleko Dobrkova. Syn Maršův doktor Martin Mareš byl švakr kancléře Václava z Rovného, bratr jeho manželky Alžběty, studoval v Bononii, byl též farářem Krumlovským. Zemřel dne 14. února 1499 ve Vratislavi.

[4]) Ve zmíněné již poslední vůli Jana Němce z Kovářovic z 16. června 1462 jmenován mocným poručníkem též Johannes Blahut. Ofka ze Zahrádky 12. března 1464 zastavuje Krumlovským měšťanům Fenclovi a Janu Blahutovi plat roční ve vsi Sedle. Dne 17. srpna 1477 prodává Matěj z Holkova roční platy na některých lidech ve vsi Mirokovicích měšťanům Krumlovským Matyášovi a Jírovi Petrlíkovi, poručníkům Janka Blahutova syna. (Kníž. archiv Kruml.)

[5]) Matyáš z Veveří měštěnín Krumlovský učinil poslední vůli 19. dubna 1491; jmění své krom legátů dává synům svým Pavlovi a Jírovi; při rozdělení mezi syny mají býti nápomocni Jíra Petrlík, Matěj Ježíšek a Pavel Hoch. U toho kšaftu byli přítomni Mikuláš Švec purkmistr, Matěj Ježíšek rychtář, Pavel Hoch, Jan Krejčí, Tomášek, Haluzna a konšelé. (Kníž. archiv Kruml.)

dřicha Krejčího, též za Janka Krejčího z Horní ulice, i za manželku jeho, i za ten veškeren rod.

Za otce i za matku Lukše sladovníka, i za duši samého Lukše, i za jeho bratry a sestry; za duši Kateřiny, první ženy Lukšové, a za Jana Turnovského rychtáře, a za otce i matku, bratry i sestry samé Lukšové, i za Apolonu schovanici jejich i za ten [veškeren rod].

Za duši otce i matky Václava Zakřičala,[6]) a za otce a matku samé Zakřičalové, i za dva první muže její, i za duši všech dítek jich, za duši Jíry bratra samého Zakřičala; za Komínka strejce Zakřičalova, i za ten veškeren rod.

Za bratry, za sestry Linharta Húzky sladovníka, i za bratry i sestry samé Húzkové i za jich dítky i za ten v. r.

Za otce a matku Maška[7]) sladovníka a za bratry, za sestry jeho, a za Dorotu první manželku jeho, a za otce a matku první manželky jeho, za Markýtu druhou ženu jeho, a za Jíru Zahrádeckýho náměstka Maškova, za duši matky nynější Maškové, i za bábu její, i za duši samého Maška sladovníka.

Za otce, za matku, za sestry, za bratry Petra Benéška z Latrána a tři první ženy jeho, za otce, za matku, za bratří, za sestry samé Benéškové, za duši Jana Vránky z hradu i za ten vešken rod.

Za duši otce i matky kněze Vincencia, i za bratry, i za sestry jeho, i za ten vešken rod.

Za otce, za matku Fencle kuchmistra panského, i za duši samého Fencle, za bratry, za sestry jeho, za otce, za matku manželky jeho, a za Haluznu[8]) prvního muže jejího, a za otce a matku jeho, a za Kateřinu dceru jejich, i za ten veškeren rod.

Za [duši] starého Pemrly a za dvě ženě jeho, za otce i matku jeho a za ten veškeren rod.

Za duši Mikuláše Papúška sladovníka, za otce, za matkù Mikuláše sladovníka

[6]) V listině kancléře Václava z Rovného z 2. listopadu 1518 o věnování znova vystavěného domu kaplanům Krumlovským jest místo: „Také jakož jest v témž kostele (sv. Víta) kaplanstvie nadáno k oltáři svaté panny Uršuly a jejieho tovařišstva z statku pozuostalého Václava řečeného Zakřičel, měštěnína Krumlovského, kteréhož jsem já poručníkem byl“. (Kníž. archiv Kruml.)

[7]) V listině Petra z Rožmberka z 30. června 1500 mezi měšťany Latranskými, kteří zdělali sobě zahrádky podél rybníka a okolo Nového Města, zmínén jest též nějaký Mašek. Druzí měšťané Latranští byli: Niklas kuchař, Horčák, Trojan, Janek kovář, Staněk, Lída na hrázi, Petr lazebník, Jíra Latranský, Petr koželuh, Rittr, mistr Filip lovčí, Béna Bobík, Hedvábný, Sobotka, Štětka, Brich, Ondres postřihač, Mielka, Ondráček hrnčieř, Jakúbek, Sova hrnčíř, Lída na Novém Městě. (Věstník Kr. Č. Spol. Náuk 1902 č. VIII. str. 13.)

[8]) Dne 4. listopadu 1500 Václav Višně z Vetřní prodává louku svou, která leží pode mlýnem Pečkou za Krumlovem, jdouce od lesa Sokolého k lesu Vranýmu, měšťanu Krumlovskému, střelci Vavřinci Haluznovi (arch. zám. Kruml.). 16. srpna 1522 darovala vdova Ursula Haluznová měštka poustevníkům v Hayrafli peněžitou částku, aby se modlili za její dva manžely Fencle a Vavřince (Haluznu). (Sborník Hist. kroužku II. 1901, 247.)

a za Mikulášové prvního muže jejího, i za otce, i za mateř, za bratří, za sestry jejich, i za ten vešken [rod].

Za duši otce a matky kněze Matěje kaplana zdejšího, i za ten veškeren rod.

Za duši otce a matku Ducháčka sladovníka, za bratry, za sestry jeho, za otce, za matku manželky jeho, za bratry, za sestry její, a tak za ten veškeren rod.

Za Matěje Puklíka[9]) a za otce a za matku jeho, a za první ženu jeho, a za matku samé Puklíkové, i za Annu dceru jejich, a tak za ten veškeren rod.

Za otce a matku Khyczhayple[10]) řezníka, i za samého Khyczhayple, a za otce samé Khyczhayplové, a za Vavřince a Václava a Baltizara a Jakuba jejich, a za Appolonu a Markétu dceř jejich.

Při tom za Kateřinu a za duši Laurence Ungra a za VIIII dítek jeho, a za duši Severina druhého manžela Ungrowej, i za ten veškeren rod.

Za duši Puffjakle, za otce i matku jeho, za bratry i za sestry jeho, za první manželku jeho, za duši otce i mateř nynější Puffjaklové, za bratry, za sestry její, a za patero dítek jejich, a za ten veškeren rod.

Za duši otce a mateř Podlahové, i též za duši samý Podlahové, za bratry, za sestry její, za prvního muže jejího, za Jana syna jejího, za otce i za mateř nynějšího Podlahy, za bratry, i za sestry jeho, i za ten veškeren rod.

Za duši Matěje sladovníka, za duši otce i matky jeho, za bratry, za sestry jeho, ze duši matky samé Matějové, za bratry, za sestry její a tak za ten veškeren rod.

Za duši otce i mateře pana Mikuláše mladého kanclíře, a za otce i mateř paní Markýty manželky jeho, i za duši samé paní Markýty a za duši deery její, i za ten veškeren rod.

Za duši Bartoše sladovníka a za votce jeho, i za jeho ženy votce a mateř a za ten veškeren rod.

Za duši otce a mateře Ondráška sladovníka z Kájovského předměstí, a za duši manželky jeho, i za ten veškeren rod.

---

[9]) 11. března 1481 staří měšťané Krumlovští Šimánek, Mikuláš Rádpil, Liendl švec, Ondřej Puklík, Mikuláš sladovník, Šteffl Kyzheypl dosvědčují, že v Krumlové sklady svobodné byly. 13. října 1495 Petr z Rožmberka kvituje Matěje Puklíka ze zaplacení summy za prodaný jemu dvůr Zígův, sad, haltéř a dědinu s příslušenstvím. Vdova po Matěji Puklíkovi Uršula vzala si za muže Hanuše Krenauera z Hazel (Haslach); dne 28. září 1510 stvrzuje Petr z Rožmberka Uršulu a jejího manžela Krenauera v držení toho dědictví po Puklíkovi. (Kníž. archiv Kruml.)

[10]) Ambrosius Khyczheypl Crumloviensis, alumnus, filius adoptivus domini patroni Venceslai & fundatoris, primum quoque beneficiatus altaris Omnium Sanctorum. Kněz Ambrož Kytzheypl, liberalium artium magister, na místo to a ouřad dosedl léta Páně 1514. Studoval ve Vídni v burse řečené Haydenhaym. Přijal ho za syna Vácslav z Rovného kancléř Rožmberský a náklad naň činil. Leta Páně 1521 týž magister Ambrosius, artium liberalium professor, jměl novú mši v Krumlové 1. maji cancellario promotore. Týž učený magister kněz Ambrož dosazen na faru Krumlovskú za pana Jana z Rožmberka 1524 léta. (Václava Březana: Posloupnost farářů Krumlovských, rukopisná práce z r. 1614 v kníž. archivě Kruml.).

Za duši kněze Petra, zdejšího zakřišťana a prvního kaplana oltáře tohoto.

A tak při tom, křesťané v Pánu Buohu milí, zpomeň každý na svého milého votce i matku i na všecky přátely své, ať milej Pán Buoh všemohúcí ráčí všem milým dušičkám dáti věčnou radost a těluom jejich, ať odpočívají v svatém pokoji. A protož křesťané v Pánu Bohu milí, nebývejme tak leniví, jako jsou tito židé nevěřící slovu Buožímu byli, a nechtějme se tak milostí, večeří vymlouvati, jako jsou se oni nevěřící lidé vymlouvali; kdež první řekl: Ves sem koupil, a jest mi potřebí vyjíti a ohledati ji, prosím tě, vymluv mne. Druhý pak řekl: Zpřežení voluov koupil sem patero a jdu, abych jich zkusil, prosím tebe, vymluv mne. A jiný řekl: Ženu sem pojal, a protož nemohu přijíti. Jako by velmi to nemožné jim bylo učiniti. A totť jest toho všeho summa, že Židé tam hned od počátku vždycky byli neústupní, zavilí, tvrdošijné pokolení a nepoddaní, nepovolní, reptači; kolikrát sou, prosím, na poušti proti Pánu reptali, a kolikrát jsou Pána k hněvu popudili! I zdaliž svatý Štěpán o nich nevysvědčuje v Skutcích apoštolských, že sou Židé byli Kristovi zrádcie a vražedníci, nebo jsou vždy odporni byli Duchu svatému a odpírali jsou jemu. A protož, křesťané milí, nechtějmež jich účastníci v té jejich nevěře býti, jakož pak sám Kristus Pán toho dokládati ráčí ve Čtení svatého Jana v X. kapitole.

Březan poznamenal: Ad Crumlow civitatem. Puto anno Domini 1500. — Opis pap. v kníž. arch. Kruml. I. 5 AZ. 34*d*. — (G.) Vlastní ustavující listina Krumlovského cechu sladovnického byla dána Petrem z Rožmberka v českém jazyku 19. června 1516; viz Památky archaeol. XIX. 310.

315.

Purkrabí Helfenburský Petrovi z Rožmberka: o věznění jistého Štěpána ꝛc. — Na Helfenburce 3. června 1501.

Službu svú vzkazuji, urozený pane a pane milý! Podle rozkázání VMti Štěpána u vězení mám: neměl ode mne žádného klejtu. Což VMt dalšieho myslí, račte mi dáti znáti. Ale co se toho Černého dotýče, račte věděti, že sem já na něm nic jiného nežádal, než co sem zaň hotových dal; neb by mi ten nahrazovati měl, kterýž jest kuoň ukradl, nikdy nic nemá. Otec jeho stádo přijel, aby za něho Černému práv byl. I když já za tu stravu, co jesti patnácte neděl u mne činil, i také ty hotové, co sem utratil, staraje se Černému o ty penieze, za to nic mieti nemám? Ssmietila [sic] páně Hrzkova také patnácte neděl seděl. Muožete také VMt znáti, že jest to škoda má. — Dán na Helffenburce ten čtvrtek po sv. Duše leta ꝛc pětistého prvního.

Albrecht Eitenhart z Flinspachu,
purgrabie na Helffenburce.

Urozenému pánu a panu Petrovi z Rožmberka a na Krumlově ꝛc, pánu mému milostivému.

Orig. na pap. v Netolickém arch. II B. 6 C*a*. 6. — (A.)

316.

Petr z Rožmberka krále Vladislava prosí, aby se přimluvil u kněze legáta, co se směny Prachatic dotýče. — V Krumlově 4. dubna 1502.

Najjasnější králi a pane, pane muoj milostivý! VKMti službu svú poddanú napřed vzkazuji. Milostivý králi! Jakož sem s VKMtí mluvil, což se Prachatic dotýče, že o tu věc úmysl mám doktora Balba k knězi legátovi JMti vypraviti; a při tom sem VKMti prosil, poněvadž VKMt ráčili ste k takové směně milostivé povolenie dáti, abyšte se ráčili k knězi legátovi JMti přimluviti, aby k tomu JMt vuoli dáti a tu věc na miestě naj[s]větějšího otce našeho papeže potvrditi ráčil; kdež VKMt ráčili ste mi milostivú odpověď dáti, že to ráčíte učiniti. I teď nynie již o to svrchudotčeného doktora Balba k knězi legátovi JMti posielám, kterémuž sem poručil o tu věc s knězem legátem JMtí jednati; a VKMt jakožto pána svého milostivého pokorně prosím, pakudž možné jest, abyšte VMt sami osobú VMti ráčili o to s JMtí mluviti a k JMti se o to přimluviti; pakli by to možné nebylo, ale někoho k JMti podle doktora Balba poslati a poručiti, aby od VKMti s knězem legátem potřebně o to mluvil, aby k tomu JMt vuoli dáti a toho potvrditi ráčil; jakož v tom k VKMti jako k pánu svému milostivému plné doufánie mám, že to VKMt jakožto pán muoj milostivý učiniti ráčí. A já toho VKMti po všecky časy chci zasluhovati jako králi a pánu svému milostivému. — Datum Krumlow feria II. die sancti Ambrosii anno ꝛc XV^c II.

Konc. na pap. v Prachatickém arch. II^C. 1 A*α*. 1*a*. — (A.)

317.

Král Vladislav Petrovi z Rožmberka: o směně Prachatic za Sedlčany. — V Budíně 4. května 1502.

Vladislav z božie milosti Uherský, Český ꝛc král a margkrabě Moravský ꝛc. Urozený, věrný náš milý! Což se tvé věci vo Prachatice dotýče, mluvili jsme vo to s knězem legatem, a ještě potom i Johannesa sekretáře našeho k JMti posielali; na čem to pak nynie stojí, porozomieš všemu od doktora Balba, kteréhož jsi k němu vo to poslal a vypravil. — Datum Bude feria IIII. ante Ascensionem domini, anno regnorum nostrorum Hungarie XII° Boemie vero XXXI°.

Ad mandatum proprium maiestatis regie.

Urozenému Petrovi z Roznbergka ꝛc, věrnému našemu milému.

Orig. pap. v Prachat. arch. II^C. 1 A*α*. 1*a*. — (A.)

318.

Petr z Rožmberka purkrabímu Krumlovskému: aby mu poslal sud řídkého piva. V Třeboni 11. prosince 1507.

Purkrabě milý! Pošli mi sem sud piva letošního vařenie řietkého, a to což najspieš budeš moci. — Datum Třeboň sabbato post Conceptionis Marie anno ɔc VII.

Petr z Rozmberka.

Urozenému panoši Wolfgangovi Hohenfurtarovi, purkrabí na Krumlově, věrnému milému.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. IIA. 7 C. 2. — (G.)

319.

Jiřík Černý, Štětkův syn z Volyně, z vězení propuštěný slibuje, že proti Petrovi z Rožmberka, jeho dědicům a služebníkům nikdy se mstíti nebude. — V Krumlově 3. března 1508.

Já Černý Jiřík, Štětkuov syn z Volyně, vyznávám tiemto listem všem vuobec kdež koli čten neb čtúce slyšán bude: Jakož jsem přišel do vězenie vysoce urozeného pána, pana Petra z Roznberka JMti pro své proviněnie, pro kteréž jsem měl vedle práva a spravedlnosti na hrdle hodně kázán býti; než k snažné přímluvě urozeného pána, pana Jana z Roznberka ɔc JMti a jiných mnohých dobrých lidí veliké prosbě svrchupsaný pan Petr z Roznberka JMt ráčil jest se mnú milostivě naložiti a mne při hrdle zachovati. Proto slibuji svú čest a vieru proti svrchupsanému panu Petrovi z Roznberka JMti, ani proti JMti dědicóm, ani proti JMti služebníkóm a lidem poddaným nikdy věčně nebýti ani z příčiny co neslušného, ani řečí, ani skutkem, ani radú proti nim před se bráti sám skrze se, ani skrze koho jiného, nižádným vymyšleným obyčejem. Pakli bych co proti tomu učinil a toho nezdržel, co svrchupsáno stojí, tehdy vyznávám tiemto listem, že jsem svú čest a vieru ztratil. A kdež by mne páni z Roznberka JMt, aneb JMti služebníci a lidé poddaní zastihli, mohú a mají mne vzieti a na mém hrdle mne kárati, jakož na takového zločince, kterýž se jest nad svú ctí a věrú zapomenul, příslušie vedle práva. A v tom mne nižádní glejti, ani frejmarci, ani jaké právo buď duchovnie nebo světské nemají ku pomoci býti obyčejem nižádným. Tomu na svědomie, nemaje své pečeti, prosil sem urozených vládyk pana Jana Ciníšpana z Heršláku hajtmana, a pana Wolfgantha Hohenfurtara purkrabí tehdáž na Krumlově, že sú své pečeti přitisknúti dali k tomuto listu, jim a jich budúcím bez škody; jenž jest dán na Krumlově, leta Božieho tisícieho pětistého osmého, ten pátek před Přenesením svatého Václava, dědice českého.

Přitištěné pečeti zachovalé. — Na rubu: „Slib Jiříka z Volyně, že se nechce mstíti na pánu JMti pro vězenie, při tom Jana z Brloha i jiných. Mezi zápisy vězňův.“ — Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 5 AU. 207. — (G.)

320.

Budějovičtí purkrabího Krumlovského žádají, aby byla stíhána Dorota, která sloužila v Budějovicích a podtají dětátko utratila. — V Č. Budějovicích 18. listopadu 1513.

Službu naši vzkazujeme, urozený pane purgkrabie, přieteli milý! Račtež znáti, že nějaká osoba pohlavie ženského jménem Dorota, mající přátely v Kaplici a v Přiedolé, kteráž tohoto roku u nás v městě u Linharta Ekcharta slúžila, potajně dětátko jest zaratila. Nedomnievajíce se jináč, než [že] po takovým skutku zlým učiněným neb k Kaplici aneb k Přiedolí mezi přátely se jest obrátila, i majíce lítost my nad takovým zlým a nekřesťanským účinkem, aby takové zlo mohlo káráno býti, VMti prosíme, že poslu tomuto našemu račíte list fedrovní dáti na miestě JMti páně k úředníkóm a rychtářóm, pod kterémž kolivěk právem, by jí dosáhl, aby byla vsazena až do dalšého opatření. — Ex Budweis feria VI. octaua sancti Martini, anno ꝛc V^C^XIII^o^. Purgmistr a radda města Budějovic.

Urozenému vládyce panu Ladislavovi Želézkovi z N. purgkrabí na Krumlově, pánu a přieteli našemu milému.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 6 *Ca*. 32*a*. — (G.)

321.

Petr z Rožmberka rychtáři Chvalšinskému nařizuje, aby dvorskému krejčímu jeho Michalovi k dluhu u Víta dopomohl. — V Krumlově 19. srpna 1514.

Petr z Roznberka ꝛc. Přiezeň má, rychtáři milý. Věz, že jest na mne vznesl mistr Michal, krajčí muoj dvorský, listu tohoto ukazatel, kterak by nějakému Vítovi, kteréhož on tobě jmenovati bude, 1 ꝶ a XVIII gr. peněz hotových puojčil. I poněvadž se před ním pokrývá a jemu jeho dluhu spravedlivého zaplatiti se oddaluje, žádám na tobě, aby téhož Víta k tomu skutečně káznie přidržel, aby svrchujmenovanému krajčiemu práv byl a jeho dluh zaplatil. — Ex Krumlov, sabbato post Asumptionis gloriosissime Marie anno ꝛc XV^C^XIIII^o^.

Opatrnému N. rychtáři Chvalšinskému, věrnému milému.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 5 AP. 32*u*. — (G.)

322.

Václav z Tučap hejtman na Soběslavi k rozkazu Petra z Rožmberka píše Janovi z Rožmberka, aby jarmark v Krumlově dal odvolati. — V Soběslavi v středu suchých dní 1517.

Urozený pane, pane mně milostivě přieznivý! VMti službu svú napřed vzkazuji. VMt račte věděti, že když pán JMt do Prahy jeti ráčil skrze Soběslav, ráčil mi rozkázati VMti psáti, že by JMti na té cestě nějaké řeči přišly, kteréžto by byly

škodné JMti panství, i to VMt znajíce, abyšte VMt ráčili rozkázati jarmark v Krumlově odvolati. — Ex Soběslav feria IIII. quatuor temporum, annorum XV^cXVII.

Václav z Tučap, haytman na Soběslavi.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmberka ꝯc a na Strakonicích, najvyššiemu mistru převorstvie Českého, pánu mně milostivě přieznivému.

Orig. pap. v kniž. arch. Kruml. I. 5 AS. 1s. — (G).

323.

Jan Přemyšlenský ze Žlunic Petrovi z Rožmberka: prosí o přímluvu pro faráře v Lažištěch, by jej odtud pan Strakonický nevytisknul. — Na Březí 7. ledna 1519.

Urozený pane, pane mně přiznivý! VMti službu svú vzkazuji, štěstí, zdraví i všeho dobrého VMti bych přál. Pane milý, račte VMt věděti, že někteří lidé o to mluví, žě by pan Strakonický JMt, strýc VMti, rozkázal se pryč stěhovati knězi Václavovi, kterýž jest nyní farářem pod JMtí v Lazistech, konečně od nového léta minulého ve dvú nedělích; pakli by toho kněz Václav neučinil a do toho času z té fary se nevystěhoval, aby před ním kostel zamkli. Pane milý! Jestliže by tak bylo, já VMti prosím, žě VMt panu Strakonickému JMti psáti ráčíte a to přetrhnúti, aby toho kněze odtud od té fary neráčil vytiskati. Nebo jestliže ten kněz odtud bude vytištěn a strana pod obíma způsoba[ma] o tom zvie, jistě na JMt pána pokřik o to bude, a snad něco horšího potom z toho mohlo by pojíti; neb mnozí sou z strany pod obíma způsobama, že by panu Strakonickému JMti nic zlého nepřáli. A také VMt ráčíte dobře v paměti míti, jaké jest o ty outisky zřízení zemské, a jací sou nyní od strany naší pro ty outisky pokřikové, kterýž se jim od strany druhé dějí. Odpovědi žádám od VMti po tomto poslu. — Dán na Březí ten pátek po božím křtění léta ꝯc XVIIII°.

Jan Přemyšlenský ze Žlunic a na Březí.

[Cedulka.] Také račte VMt věděti, že to lidé mnozí rozprávějí, že toho žádný jiný nezjednal u pana Strakonického JMti, aby odtud z té fary kněz Václav vytištěn byl, nežli kněz děkan Prachatický, kterýž jest pod VMtí.

Urozenému pánu, panu Petrovi z Rožmberka a na Krumlově, pánu mně příznivém JMti.

Orig. pap. v arch. Vimperském III. Kα. 15. — (A.)

324.

Petr z Rožmberka Janovi Přemyšlanskému ze Žlunic: vysvětluje, proč pan Strakonický kneze Václava z Lažišť chce vypuditi. — V Krumlově 9. ledna 1519.

Služba má, urozený vládyko, příteli milý! Kdež mi píšeš, oznamuje, že by někteří lidé o to mluviti měli, že by strýc muoj pan Strakonický tomu knězi Václavovi,

kterýž nyní pod niem farářem jest v Lažištích, rozkázal, aby se pryč stěhoval, a to konečně od nového léta minulého ve dvú nedělech; pakli by toho neučinil, aby před ním kostel zamkli; proše, bylo-li by tak, abych strýci svému panu Strakonickému psal a to, aby toho kněze od té fary nevytiskal, přetrhl, neb jestliže by on odtud vytištěn byl, a strana pod obíma zpuosoboma o tom zví, že by jistě naň o to pokřik byl: i věz, že mně jest o tom prvé vědomo, že strýc muoj tomu knězi pryč se stěhovati rozkázal, a to z té příčiny, neb jsou jej tam, tak jakž mne strýc muoj zpravuje, bez jeho vuole a vědomie, jakožto pána podacieho té fary, uvedli. A protož jest to slušně učiniti mohl a muož. Než proti tomu on není, aby kněz pod obojí na té faře býti neměl, kerýž s jeho volí a vědomím tu uveden bude.

Dále kdež dotýčeš, že by snad něco horšieho potom z toho pojíti mohlo: i nezdá mi se, aby z toho slušně co horšieho pojíti mělo, poněvadž tu strýc muoj nic proti zřízení, tak jakž se mně zdá, nečiní a neučinil, leč by kto své vuole proti němu užívati chtěl, jakož té naděje nejsem; tomu by strýc muoj obvyknouti musil. Kdeš pak v ceduli píšeš, že by to mnozí lidé rozprávěti měli, že by toho žádný jiný nezjednal u pana Strakonického, aby odtud ten kněz vytištěn byl, nežli kněz děkan Prachatický ꝛc: i kdož to kolivěk praví, aby muoj kněz děkan Prachatický toho příčina byl, jistěť se mýlí a křivduť mu činí; než strýc muoj z žádné jiné příčiny než z svrchu dotčené toho nečiní. Datum Crumlow dominica post festum epiphanie domini anno ꝛc XV^C^XIX. Petr z Rožmberka ꝛc.

Urozenému vládyce Janovi Přemyšlanskému ze Žlunic a na Březí, příteli dobrému.

Orig. pap. ve Vimperském arch. III. Ka. 15. — (A.)

325.

Léva Malovec z Libějovic Petrovi z Rožmberka: o knězi Václavovi v Lažištích. V Libějovicích 13. ledna 1519.

Urozený pane, pane mně příznivý! Službu svú VMti vzkazuji. Tajná VMti není věc, jaká jest nesnáz byla mezi farářem Prachatickým poddaným VMti a mezi knězem Václavem, kterýž jest v Lažištích, ješto snad VMtí ta nesnáz mezi nimi srovnána. I milý pane, račte věděti, že jest na mne zneseno od též osady Lažické, kterakby pan Strakonický, pan strajc VMti, rozkázal rychtáři Husineckému, aby [k] knězi Václavovi došel a jemu pověděl, aby ve dvú nedělích pryč odtud se vystěhoval. I VMti já prosím, že to některak ráčíte přetrhnúti, aby kněz ten odtud se nestěhoval, a to že ráčíte mezi nimi slyšeti: neb víte VMt, že již veliký pokřik jest od strany naší, jací se outiskové dějí, ježto bych já VMti věrně nerad toho přál, aby ten křik na VMt aneb na pana strajce vašeho měl býti. A snad i knězím pana

strajce VMti na Malé Straně též by se jim mohlo státi. I protož já vždy VMti prosím, že to ráčíte některak přetrhnúti a tu věc srovnati. Také milý pane račte věděti, že jest VMti prvé tento list měl dojíti, ale zpraven jsem byl, že jste VMt nebyli doma. Odpovědi prosím od VMti. — Datum ɔc Libieyowicz feria V. octava Epiphanie Domini anno post Christum natum ɔc V^C^XIX.

Léva Malovec z Libějovic.

Urozenému pánu, panu Petrovi z Roznberka ɔc, pánu mně příznivému.

Orig. pap. ve Vimperském arch. III. Ka. 15. — (A.)

326.

Řehoř Sochor z Prachatic Petrovi z Rožmberka: o falešných penězích krčmáře v Krašlovicích. V Prachaticích 28. června 1519.

Vysoce urozený pane, pane najmilostivější, služba má poddaná VMti vždy poslušna a hotova. Kdež ste mi VMt ráčili rozkázati, abych do Krašlovic jel, abych se dostatečně optal, co se těch peněz dotýče: i račte VMt věděti, že krčmáře toho doma nebylo, avšak sem se na jich sousedech tu ve vsi vyptal, že jest ten jistý krčmář proměnil rychtáři Lidmovskému IIII gr.; a tu se ho rychtář ptal, jsú-li dobrý, a on jest jemu pověděl, že jsú dobrý starý groše. A potom rychtář seznal, že jsú falešny, i tu jest mu lál, chtěje mu zase ty groše vrátiti, že jsú falešny. A dále což se dotýče vostatku těch grošuov, zastavil je do Vitic jednomu sedláku; a ten jistý sedlák, zdálo se mu, že jsú groše dobrý, starý, i puojčil mu na ně peněz. Pak tento krčmář svú chytrostí šel tam zase k tomu sedláku, aby je zase vyplatil, a sedlák jemu jich zase dáti nechtěl. I potom ukázal je lidem jiným, i seznali, že jsú groše falešny; i chtěl mu je zase vrátiti, ale krčmář jich také zase přijíti nechtěl. A pane milostivý, rychtář Lidmovský zpravil jest mne, že ten krčmář nic dobrého nenie. I bojím se, že by se viece grošuov při tom krčmáři našlo, kdyby k čemu přišlo. Tiem se VMt račte zpraviti. — Ex Prachaticz feria III. ante Petri 1519.

Řehoř Sochor, poddaný VMti.

Vysoce urozenému pánu, panu Petrovi z Rožmberka na Krumlově ɔc, JMti pánu mému milostivému.

Orig. pap. v Prachatickém arch. II^C. 6 Ca. 1c. — (A.)

327.

Martin písař na Helfenburce Petrovi z Rožmberka: o gruntech špitálských a o úředníku Benešovi. — Na Helfenburce 28. října 1519.

Vysoce urozený pane, pane muoj milostivý! Službu svú poddanú VMti se vším poslušenstviem napřed vzkazuji. Milostivý pane, jakož jsem to na VMti obdržel, že jste mi VMt ráčili to polechčení učiniti, abych prázden byl najímání gruntuov

špitálských, a abych poručil faráři a dvěma konšelóm, než proto abych k tomu přihlédal, tak jako i prvé, aby ti penízi z těch gruntů nikam hýbáni nebyli bez VMti vuole, a ti dva konšelé a farář aby ty grunty najímali: i milostivý pane, farář se v to dáti nechce, kdež mi se zdá, že to faráři najlépe přísluší, poněvadž duchovní věc jest. I nemohu tomu jináč rozuoměti, než že tudy farář se v to dáti nechce, poněvadž VMtí přikázáno jest, aby se penízi chovali, a bez VMti vuole jimi aby hýbáno nebylo. Než kdyby peníze měl k své ruce bráti, snad by se v to spíše dal. To VMt vědúce, račte to VMt opatřiti, ať se tomu farář nebrání.

A toto VMti také tajno nebuď, že pan Beneš se jaksi nemá k tomu chutně, aby se na zámek[1]) vstěhoval; v zámek se jest uvázal, a proto nahoře ustavičně není; někdy pobude a někdy nic. Než VMti prosím, že mne v té věci ráčíte proti panu Benešovi zachovati, aby se toho na mne nedověděl; má-li od VMti peníze bráti, ať službě dosti činí. — Ex Helffmburk feria VI die sanctorum Simonis et Jude apostolorum anno ꝯc XV^C^XIX^0^. Martin.

Vysoce urozenému pánu, panu Petrovi z Rožmberka ꝯc a na Krumlově, pánu mému milostivému.

Orig. na pap. v Netolickém arch. II B. 3 Sβ. 1b. — (A.) — [1]) Helfenburk.

328.

Purkmistr a rada městečka Bavorova p. Petrovi z Rožmberka: prosí o nájem dědiny špitálské. — V Bavorově 28. října 1519.

Vysoce urozený pane, pane náš milostivý! Službu naši poddanú VMti se vším poslušenstviem napřed vzkazujeme. Milostivý pane, jakož VMti tajno není, kdež jsme s VMti povoleniem sobě udělali rybníček na obecních drahách, a tudy poněkud pastvy se nám nedostává drobnému stádu; i jest tu dědina, kteráž přísluší k špitálu, kterúž jest držel Jíra kovář několik let, a od ní dával k špitálu každý rok L gr. míš. A již teď nyní o tu dědinu Kolenec stojí, chtěje ji držeti, ale že by od ní nechtěl dáti více než také L gr. míš. I jsme na tomto zuostali všickni: VMti pána pana našeho milostivého pokorně prosíme, že VMt ráčíte nám té dědiny k vobci nechati, abychom po ní pásli, a my chceme dávati každý rok 1 ſſ᷒ grošuov českých od té dědiny. Jakož VMti toho věříme, že ráčíte VMt té dědiny nám dopříti do VMti vuole, znajíce VMt, že chceme slušný plat s ní podstúpiti, a že nás všecku obec VMt ráčíte ochrániti mimo jednoho člověka; neb jestliže by VMt nám té dědiny neráčili dopříti, tehdy my to jistě dobře známe, že nesnáze a soudy bychom s Kolencem mieti museli, neb jest u samého města, že se dobytek na ni vrazí, že nelze žádnú toho hradbú obrániti. Za milostivú odpověď VMti prosíme. — Ex Baworow VI. die sanctorum Simonis et Jude appostolorum anno ꝯc XV^C^XIX^0^.

VMti poddaní purgmistr a radda i všecka obec městečka Bavorova.

Vysoce urozenému pánu, panu Petrovi z Rožmberka oc JMti a na Krumlově, pánu našemu milostivému.

Orig. pap. v Netolickém arch. IIB. 3 Sβ. 1b. — (A.)

329.

Jan Cinišpán z Heršláku Henrychovi ze Švamberka: o lovení rybníků. — V. Kestřanech 21. října 1520.

Urozený pane, pane muoj milostivý! Napřed bych VMti přál věrně zdravie, z štěstie i veselého příjezdu domuov. VMt jakož ste mi ráčili psáti, abych VMti poslal fuoru ryb, kderéž bych nejlepšie věděl okolo Kestřan: i račte VMt věděti, že sem se lepších doptati nemohl, než u pana Petra Mladějovského. I koupil sem od něho IIII t. [čbery], 1 t. per II ſſ V gr. mieš., jiným dával po II ſſ XX, neb tiem mi laciněji dal, abych mu hotový penieze dal; i prosil mě, abych mu ty penieze co budu moci nejspieš dal, neb nebohý také dlužen jest. Ktoby ty penieze měl dáti, račte mi to oznámiti, z rybních-li peněz čili z duochodních. A při tom VMti také posielám IIII t. kapruov z Šreybaru a V mísních štik, podmísních XV, prostředních XXti: i nesměl sem VMti do toho sudu viec vsaditi, abych jich nezmořil, neb štiky chtějí prostranstvie mieti na vezení.

Jakož ste mi VMt ráčili psáti, který bych rybníky slovil a co sem s nich vylovil, abych VMti dal znáti: i račte VMt věděti, že sem slovil Rukávecký rybník, vylovil sem z něho měrných ryb, které sem vyměřil při lovení, LXXV t., a co VMti na koštovánie a nahoru po dvakrát poslánie, a panu Krystoforovi JMti na Vorlík rozdánie, a tak jak v rystřiech zapsáno jest, že přide LXXVII t.; a na jeden t. vcházelo LIIII kapry, někdy pět, VI, VII až LIX, jakž se menšie ryby trefily. A bylo do toho rybníka vsazeno LXXXV ſſ, a štíčat sem byl vsadil na 4 ſſ, při kderémž Johannes Milevský byl; nenašel sem jich prostředních i menších než XXIIII. Než vobloučků a plodu štičieho, toho mnoho něco sem drahně rozsadil do rybníkuov, a vostatek mezi drobem lidem prodal, neb sem jich nevěděl kam vsaditi; a co se kolivěk drobu rozsadilo, to VMt ráčíte potom v rystřích najíti, anebo prodalo.

Slovil sem druhý rybník, Homoli, vylovil sem z něho XX t., a štik prostředních a menších XLVIII, ty do Jickovic sú vsazeny do sádky; a co vobloučků bylo a štičieho plodu, to jest vsazeno do Hrýkovského velikého. A vodtud sem se stěhoval na Kestřany.

Na sv. Havel na zejtřie sem počel loviti v Humňanech Dolejší; jest do něho vsazeno někderý a XXti ſſ, nemohu v paměti mieti, neb při sobě rejstr nemám. Vylovil sem z něho XIɟ t. XIII kaprů, vcházelo jich na t. [čber] Iɟ ſſ 1, prostřednie štiky II, menších XIIII; drob pak, jakž rejstr ráčíte najíti, toho nenie

mnoho; vobloučků a štičieho plodu, to jest vsazeno do Hoře[j]šieho, to také ráčíte v rejstřích najíti.

.Počěl sem loviti Šrejbar ve čtvrtek po sv. Havle, a ještě sem ho nedolovil, než teprv zítra dolovím, ale již mnoho v něm nenie, než co po tuoních a v jamách; tu nebývá než štik nejviece a línuov a drobu; a z kaprů něco bude, ale ne mnoho. Račte věděti VMti, že sem z Šrejbaru měrných ryb vylovil C t. XLIX t. méně XXti kaprů, štik mísných VIII, podmísných XVII, prostředních II ß X, menších III ȷ ß a některá, vobloučků X ȷ ß, ti sou vsazeni do Nového rybníka, drobu vokolo C věder, ty sou dány štikám, a co jest prodáno, to v rejstřích potom ráčíte najíti buohdá tak, jakž se najíti má.

A račte věděti, že mám ještě loviti Potočný rybník, Kuklu, Boční, že jich neniečky loviti tak kvapně nemohu, neb tak na ně mnoho vody jde se shora, ješto rybníci tekou páně Malovcovi Sedleckého, a páně Dobevských, že každý rybník jedva puol stekl; než tak mi pravie, že v pondělí neb v úterý budú oni své rybníky loviti, neb naději mám, že bych já tento týden ještě Potočný slovil. A jakž bych Potočný slovil, tak jej hned zastavím a vodu zdržím na něm; Kukla a Boční ve čtyřech dnech mi stekou, že je bohdá za dva dny slovím. Neračte se strachovati vo štiky, že se Rukávecký rybník nezdařil na štiky, ale že u Kestřan bohdá jich dosti mieti budete, byšte VMt jedno ráčili k nám ve zdraví přijeti. VMti oznamuji, že v úterý budu drob loviti pod mřieží na Potočniem rybníce, neb se drob nahoru vyprala pod zájezek, i bojím se, aby mi v to někdo nevskočil; i povezu do sádek. A cožkoli viec dále vylovím, kdy jaké poselstvie k VMti bude, všecko VMti oznámím. Pakli ráčíte VMt rozkázati, i rejstra VMti pošli, i prodánie.

Jakož ste mi VMt ráčili psáti, abych VMti oznámil, po čem ryby dávám: račte VMt věděti, že u Milévska dávám po II ß X gr, než zde u Kestřan ještě sem žádného s nimi trhu neudělal jiného, neb kupcuo nemám, než tři t. ode mne vzali do Jenína, a tak sem jim pověděl, jakž luoni po II ß a XX gr. A také račte věděti VMt, že všickni vokolní laciněji ryby dávají než luoni. Pak což ráčíte rozkázati VMti, račte mi to oznámiti po Švamberským o tom i jiném, kterak se mám zachovati; pokud ráčíte rozkázati, tak já učiním a zachovám. A také račte věděti, že sem Talaffousa zjednal, že Švamberský cest neumie ani formané, i tudy sem ho zjednati musil, aby se VMti škoda nestala. A cožkolivěk VMti těch ryb pošli, zítra ceduli napíši, což kterých jest, a do listu vstrčím.

A jakož mi VMt ráčíte psáti, abych při slovení rybníků pilnost měl a před mrazy slovil: i račte VMt věděti, nic menšie pilnosti bohdá mieti nebudu, než jako by mé vlastnie bylo, a to VMt shledáte, že tak bohdá nejdéle jako od věrného služebníka; pak zprávu VMti dále Švamberský dá, kterak ti rybníci tekú týden před sv. Vavřincem. Než již naději mám, když sú časové, že je bohdá slovím. Než lepších

sem se ryb nemohl doptati, než u pana Mladějovskýho; než vedle mého zdánie že sou Rukávecký ryby VMti tak dobrý, i tak někeré veliké i s těžka ne lepšie; ale VMti nikdá ryby dobrý nejsou k VMti chuti, než kdyby byly cizie mnoho horšie, zdadie se VMti lepšie.

Ještě mi zuostalo ryb v Milévště Rukáveckých mimo prodaje a rozdánie XXIIII t.; račte mi oznámiti, ráčíte-li těch ryb co sobě nechati, čili je mám předse prodávati. Podle rozkázánie VMti dal sem do Jickovic do sádky XXti t., a z Homole dal sem ke dvoru do Jickovic' XXII t., vodsadil sem . . . z rybníku XI ɉ t. XIII kaprů na čeleď; pak jindy sem dával XLII t. na čeleď ke dvoru VMti; již račte sobě to rozvrci VMt a mně oznámiti, co mám viece dáti ke dvoru na čeleď. A račte věděti, žě v Lieštnickým rybníce z jara vejde se V nebo VI ſſ kapruov méň neb viec, také se na čeleď dá; mám u Řiehy rybníček nasazený VII ſſ, již dvě letě sedí, a z jara také někderý nasadím vejmětky, kteříž se také k potřebě budú moci loviti VMti k dvoru letním časem. VMti prosím, račte mi tu zprávu dáti psaním VMti, pokud se mám zachovati. — Datum ex Kestrzan dominico XI^{m} milia virginum anno ɔc V^{C}XX^{0}. Jan Cinišpán z Heršláku.

Uroz. pánu, panu Henrychovi z Švamberku a na Zviekově, pánu mému milostivému.

Orig. pap. v kníž. archivu v Protivíně VI. T. 7. — (A.)

330.

Petr z Rožmberka Tlukovi z Prachatic: děkuje za ptáky a slibuje, že pošle mistra popravního. V Prachaticích 2. listopadu 1520.

Petr z Rožmberka ɔc. Přízeň má, Tluku milý! Z ptákuov, které jste mi poddaní moji Prachatičští poslali, vám děkuji, a vděčen jsem jich od vás. Co se pak těch lotruov prvních i nynějších, které jste zjímali, dotýče, jež jsem já s strýcem svým panem Janem vo ty jedny mluvil: i nepouštěj jich ven, ani na rukojmí jich vydávaj. Také se teď brzo s Táborskými shledám, kdež při tom s nimi mluviti budu, aby vám mistra popravního puojčili. A teď ty listy zase posielam. A přijeď ke mně sem na Krumlov tuto středu najprv příští, tu já s tebú vo to šíř rozmluvím; i takéť co se mistra popravního tkne, oznámím, na čem s Táborskými ostanu. — Datum Crumlov feria VI. post festum Omnium sanctorum anno domini XV^{C}XX.

Konc. na pap. v Prachatickém arch. II^{C}. 6 Ca. 3c/1. — (A.)

331.

Jan Hartmanický Petrovi z Rožmberka o ohni od vojáků prý v Nestanicích u Hynka Malovce spůsobeném, o vyplenění Horčice v Mačicích, o pobrání potřeb na Janovicích od Píseckých, Vodňanských a Budějovických a o půtce jich s Táborskými. — V Prachaticích 27. list. 1520.

Vysoce urozený pane, pane muoj milostivý! Služba má VMti poddaná ɔc. Posel, keryž mne potkal, když sem šel z Krumlova za Chroboly, i uhlédal sem

voheň veliký od Smědče, jdúce přede dnem na dvě hodině. I tu sem se ptal téhož posla, viděl[l]-li ten voheň také; i neuměl mi nic povědieti, da od města, kde by bylo; i to sem jemu poručil, aby o týmž ohni pověděl. Potom na den přijel posel do města páně Horčicuov z Blanice. Ten mi pověděl, že by hořelo v Nestanicích*) u Hynka Malovce, a že by ti vojáci měli zapáliti, avšak kruntovně toho neviem, než jeho Horčici**) v Mačicích jsú vypultrovali. A tak praví, že by jeho také vypálili a Korbele také též vypultrovali. Než to VMti zajisto muožte věřiti, že Piesečtí, Vodňanští, Budějovští zase domů táhli v tomto kraji, nabravše si na Janovicích***) všelikých potřeb. A Táborští se s nimi o nějaké hákovnice povadili, jedúc za nimi a jim je zase pobrali. Tak jest rozprávka. A co se dotýče Janovic, jedni praví, že sú je také vypálili, druzí praví, že sú skopali, a jedni praví, že ještě stojí. Než vovsa, jiného vobilí, hospodářstvie všelikého tak množstvie vozuov nabrali. A jestliže co jistčieho zviem, potom VMti oznámím. Item vo Přieškovi nenie co slyšeti, by jemu co překáželi. A tak praví, že by on při té porážce Táborských nebyl; než vo Sádlovi také ještě kruntovnieho nic neviem. Než tak rozprávka jest, že by se tu zastavili, ale neumějí o tom povědieti, nalezli-li sou koho tu čili nic, aneb jaký statek. — Ex Prachatic feria III. in nocte post festum sancte Katerine virginis anno ɔc XX°. Jan Hartmanický, poddaný VMti.

Vysoce urozenému a mnohomocnému pánu, panu Petrovi z Rozmberka a na Krumlově, JMti pánu mému milostivému.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. IIA. 4 Lα. 5. — (G.) — *) Sedláčkovy Hrady VII. 126. — **) Jan Horčice z Prostého. — ***) Palackého Dějiny 1867 V. 2. 378.

332.

Krumlovský farář prosí Petra z Rožmberka, aby jeho rybáře Hanzle pro půtku s rybářem Foltanem uvězněného na rukojmí propustil. — Bez místa 1520.

Milostivý pane, VMti prosím, že VMt ráčíte mú prosbu milostivě přijieti. Milostivý pane, přišla ke mně žena mého rybáře s pláčem, že muž její sedí ve vězení již tři dni, prosíc za přímluvu k VMti. A když sem se ptal na příčinu, přivedla ke mně Michálka šrotéře, který praví, že když seděli u Radšíka na pivě, přišel Hanzl rybář muoj, maje tesák s pošvú, a sedl vedle něho na lavici a tesák položil. A jiný soused vzav tesák, dal hospodáři schovati. V tom přišel Foltan rybář k Hanzlovi a řekl: „Hanzl pravíš, že malé zloděje věsí a veliké púštějí.“ Hanzl odpověděl: „Nemluvil sem toho.“ Foltan: „Mluvil’s.“ A tak se potkli řečí až do klamu. Tehdy Foltan dal Hanzlovi políček a vzal jej z vrch. A když se vytočili na jizbu, přičinili se jiní, někteří rvali, někteří rozvazovali. A hospodář dobyv šavlice, bil po hlavách všecky pořád a některé z nich ranil. A v té búřce Foltan poboden, kdež praví na Hanzle, že by on učiniti měl. Ale on odpierá, že žádného nože při sobě neměl, než ten tesák, a ten hospodáři prve dán byl. I prosím VMti, abyšte VMt

ráčili jej na rukojmie dáti až do dalšieho vyslyšení. Jestliže se ta vina při něm najde, VMti kázni neujde, než počátek se okáže, že od Foltana se stal. Milostivý pane, nerozumiem jinému, než že k němu nenávist mají, že jest řemesla svého pilen, neb jiného obchodu nemá. Prve, jakož naň žaloba byla o zdvihání vrší, kdež on sedm měl a Pavel toliko jednu. A Prokop před VMtí pravil, že tesaři pravili, že jeho zdvihal, ale tesaři tomu podnes odpierají. I prosím VMti, račte se VMt k němu milostivě mieti pro jeho chudobu a pro mú přímluvu, jako pán muoj milostivý.

VMti kaplan kněz farář.

Na rubu: „Zpráva páně prelatova vo rybáka 1520. Krumlov." — Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I 6 Cα. 2a. — (G.)

333.

Jan Hartmanický z Prachatic p. Petrovi z Rožmberka: o formanu, který platil v Prachaticích falešnými penězi. — V Prachaticích (okolo 1520).

Vysoce urozený pane, pane muoj milostivý! Služba má poddaná VMti. Tejno VMti nebuď, že forman jeden přijel k nám do Prachatic se dvěma vozy po suol, kerýž jest naložil u mého zeti. I když jest počel platiti za suol, vysul z jednoho měšce bielé penieze, a ty byly falešné. I dcera moje: „Milý formane, jaké tu máš penieze, kdež je vzal?" I odpověděl jí: „U Vodňanech za kamenie." Potom ona jemu pověděla: „Vodňany dalcko nejsú, toť se dobře optá; hledaj, aby tak bylo." Potom pověděl, že je vzal na Táboře. „Prosím vás, milá paní, nedajte mne v křik, však vám proto zaplatím." Zaplativ dceři tu suol, a ona přidše [sic] k mateři do mlýna, i pověděla jí to tejně, aby pokřiku na formana nebylo. A tak mi potom žena o tom moje pověděla. Ihned sem šel do města, rozmlúval sem s ním, i pletl hned řeči; chtěl sem na Tábor poslati a zvěděti, nade-li [sic] se řeč jeho; i pověděl hned jinú řeč, že nevie, kde vzal, že prodal vozy dva kamenie brusuov. I rozkázal sem purgmistru a rychtáři, aby jej vzali do vazby VMti. A tu nám neukázal nežli za VIIII bielých; ale nechtěli sme jeho z toho spustiti vedle zprávy dcery mé, že „je jich viděla u tebe hromádku". Potom sme jemu hrozili, aby pravdu pověděl, že „toho nezapříš, co je u tebe viděno". I dal jich nám XLIIII gr. po druhé. A tak pletl řeči. A když jest zítra vozy pryč poslal, tehdy lidé dievky vážily vodu z té studnice, kerúž k sladovně potřebujem; i nalezla jedna vdova VII bielých peněz, jedna dievka IIII viele (sic) d, jedna 1 d, k těm penězuom podobné. I kázali sme ty vozy zase do města pobrati, a takž tu stojí. A když sem s ním rozmlúval v kázni, aby pověděl, kolik je uvrhl do studnice: i odpieral, že neviem o tom nic. Synek jeho, kerýž u koní byl, pověděl, že okolo XXIIII gr. uvrhli. A naposledy sám u vazbě: „Poněvadž mám pravdu povědieti, však sú mi jich na cestě nedali; vzal jsem je z domu, dal je jeden mé ženě z dluhu, ješto je nemohla na něm jiných peněz mieti." A teď

jich VMti posielám kopu miešenskú. Item jemu říkají Tomáš, rychtář z Wiecziny [sic], člověk páně Krušinóv; ta ves jest vode dvora slove míle jedna. A což se VMti v tom zdá, buďto s těmi dvěma vozy soli aneb s ním samým, kterýž u vazbě sedí, to nám račte oznámiti; a zdá-li se VMti nám kerý groš těch peněz poslati pro ukázání, neb jich ještě máme snad na V gr. — Ex Prachaticz ipso die.

Jan Hartmanický z Prachatic.

Vysoce urozenému a mnoho mocnému pánu, panu Petrovi z Roznberka a na Krumlově ɔc, pánu mému milostivému.

Orig. na pap. v Prachatickém arch. II C. 6 Ca. 1c. — (A.)

334.

Purkrabí na Krumlově Petrovi z Rožmberka oznamuje, že mor v Hazlách v Rakousích ještě není; dále o Matěji zámečníkovi a o nutné opravě na zvonici nad kaplí zámeckou. — V Č. Krumlově 16. července 1521.

Milostivý pane! Rychtář vzkázal mi sem, abych dal VMti znáti, což sě moru v Hazlách dotýče, že tam ještě, děkuje Pánu Bohu, moru není ani lidí nemocných; a taky že VMti čekají na každý den, a duom, v kerýmž býti ráčíte, jest vyprázdněn ɔc. Druhý, což se dotýče Matěje zámečníka, kdež ste mi VMt vzkázati ráčili po Ambrožovi, abych někoho vzal, ktož by tomu rozuměl a to dielo, kterýž jest Matěj udělal, aby vohledal: i račte VMt věděti, že zde žádnýho takovýho není, kdož by tomu rozuměl, neb jest žádný takových věcí nedělal; však zdá-li sě VMti jeho při tom nechati, račte mi VMt oznámiti, neb by sě byla ta voprava malej čas vobmeškala, mohlo by sě bylo státi VMti několikero násob škody více, a to proto, že by byl jeden zvon konečně upadnúti musiel; i znáti VMt ráčíte, jaká by tíž na sklep na kaplu přišla. Pakli sě zdá VMti ujíti jemu na záplatě, račte mi voznámiti, neb Matěj tak praví, že by toho vod žádnýho vzíti nechtěl nežli vod VMti. — Datum ex Krumlow v úterý po sv. panně Marketě leta ɔc XXI°.

Jiřík z Doudleb, purkrabie na Krumlově.

Urozenému pánu, panu Petrovi z Rozmberka a na Krumlově ɔc, pánu mému milostivému.

Starý regest na rubu: „Ad Domini Petri 1521. Zvonové viseli v Hořejším zámku nad kaplou neb kostelíkem.“ — Orig. pap. v kníž. arch. Krumlov. I. 7 Bβ. 10. — (G).

335.

Netoličtí Petrovi z Rožmberka o skládání peněz na vojnu. — V Netolicích 29. čce (?) 1521.

Vysoce urozený pane, pane náš milostivý! Službu naši poddanú vzkazujeme VMti a VMti na vědomie dáváme, že úředník VMti rychtář náš znesl jest na nás, že VMt ráčili psaním VMti oznámiti, co se peněz dotýče na vojnu skládánie. I o tom

sme my nic nevěděli až do dneška, aniž nám co od úředníka VMti oznámeno bylo. A když by nám co oznámeno bylo, byli bychom se též v tom zachovali jakožto jiní poddaní VMti. I prosíme VMti, že ráčíte s námi milostivě naložiti jakožto pán náš milostivý, neboť sme lidé potřební a nemožní, anebo což koli VMt ráčíte s tiem rozkázati, hotovi sme učiniti. — Ex Netholic, feria II. ante sancti Petri anno XV XXI.

Purgmistr a radda města Netolic.

Vysoce urozenému pánu, panu Petrovi z Rožmberka a na Krumlově, pánu našemu milostivému.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. IIA. 4 Lα. 21. — (G.)

336.

Krumlovští dotazují se Petra z Rožmberka, co by měli odpověditi na žádost Budějovických, aby skládati v Krumlově nedopouštěli, a na jejich tvrzení, že by silnice na Krumlov jíti neměla, než na Přídolí a na Vyšné. — V Krumlově 12. srpna 1521.

Vysoce urozený pane, pane náš milostivý! VMti napřed službu naši poddanú se vším poslušenstvím vzkazujem, s vinšováním dlúhého zdravie a šťastného panování. Milostivý pane! VMti oznamujem, že jsú někteří měšťané Budějovští jménem purgmistra a konšeluov i vší obce v poselstvie u nás byli, toho na nás žádajíc, abychom skládati nedopúštěli, poněvadž výsad na sklady nemáme, a že by silnice na město Krumlov jíti neměla, než na Přídolí a na Vyšné, nás toho vystříhajíc, že by nám jakožto súsedóm škody nepřáli, a chtiec od nás na to odpověď jmieti. A my jsme jim odpověď dali, že skladuov žádných nemáme, než že někteří súsedé z dluhuov za ryby neb za mléčné sůl bráti musejí, nemohúc k svým dluhóm přijíti. A oni vždy pravili, že často jich súsedé vídají zde nakládati, a na nás vždy odpovědi žádají. A my jsme jim odpověděli, že sami svoji páni nejsme a že se o to s VMtí poraditi chceme. I milostivý pane, VMti pokorně za naučení prosíme, co bychom Budějovským za odpověď dáti měli. VMti se s tím jakožto pánu našemu milostivému pokorně porúčíme. — Ex Krumlow feria II. post sancti Laurencii martyris, anno ꝛc XV^C^ XXI.

Purgmistr a konšelé města Krumlova.

Vysoce urozenému pánu, panu Petrovi staršiemu z Rozmberka ꝛc JMti, pánu našemu milostivému.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 5 AP. 28d. — (G.)

337.

Budějovičtí upomínají Krumlovské o odpověď ve věci na ně vložené. — V Č. Budějovicích 22. srpna 1521.

Službu naši vzkazujeme, slovutní páni sousedé a přátelé naši milí! Máme za to, že v své ráčíte jmieti paměti žádost obtiežnosti našie, kterúž jsme skrze posly

naše před časem nevelmi dávným na vás složili. I ráčili jste řiekati k tomu, poradiece se, nám na to odpověď dáti; kteréž jsme očekávali až posavád. I věříme VMti, že nám na slušnú a přátelskú žádost naši ráčíte při témž poslu odpověď dáti, kterúž bychom se mohli zpraviti. Odpovědi žádáme při těmž poslu. — Datum Budweis feria V. ante Bartholomei anno ɔc V^C^XXI.

Purgmistr a radda města Budějovic Českých.

Slovutným pánóm purgmistru a raddě města Krumlova, přátelóm a sousedóm našim milým.

Orig. pap. v kníž. archivu Kruml. I. 5 AP. 28*d*. — (G.)

338.

Krumlovští Petrovi z Rožmberka oznamují, že Budějovičtí opětně žádají odpovědi, co se skládání dotýče; posílají přepis kšaftu Prymsova, kterýž děti své oddělil a statek po matce jich cizímu odkázal, a prosí o naučení v té věci. — V Krumlově 24. srpna 1521.

Vysoce urozený pane, pane náš milostivý! VMti napřed službu naši poddanú se vším poslušenstviem vzkazujeme s vinšováním dlúhého zdravie a šťastného panovánie, jakožto pánu našemu milostivému. Milostivý pane, kdež jsme onehdy VMti psali, že jsú Budějovští posly své, co se skládánie dotýče, sobě to obtěžujíc, k nám poslali; i ráčili jste nám odepsati, abychom jim odpovědi nedávali, a budú-li nám o to psáti, abychme VMti oznámili, že jim VMt odpověď dáti ráčíte. I milostivý pane, včera jest nám psanie jich přišlo, jímž od nás odpovědi žádají, kteréž VMti teď posieláme, i jakž co my jim odpisujeme, jemuž porozuměti ráčíte.

Také VMti teď posieláme přiepis kšaftu Prymsova, kterýž děti své oddělil a statek po mateři jich přišlý, v kterýž jest on všel, od nich cieziemu odkázal. Kdež mezi lidmi o to rozmlúvánie jest, že by to býti nemělo a že by ten gšaft v tom kusu moci mieti neměl, neb poněvadž ten statek přišel od mateře těch dětí, a děti nemajíc let svých, toho jsú ničímž neprovinily, aby od statku po jich mateři přišlém měly vyděděny a odstrčeny býti. Také račte VMt věděti, že ta žena nenie Prymsova žádná přietelkyně, leč v životě neřádném, jakž o tom mezi lidmi jest široká zlá pověst. Také jest již to slepé děvče umřelo, a ta žena jest v domu, ačkoli jsme my, což jest statku pilnějšieho, zavřeli a zapečetili. I prosíme VMt, abyšte nám VMt ráčili naučenie dáti, kterak se v tom zachovati máme, neb bychme neradi viděli, aby sirotkóm mělo co ukráceno býti. — Ex Krumlov, sabbato die sancti Bartholomei apostoli Domini anno 1521.

Purgmistr a konšelé města Krumlova.

Vysoce urozenému pánu, panu Petrovi z Roznberka JMti, pánu našemu milostivému.

Orig. pap. v kníž. archivu Kruml. I. 5 AP. 28*d*. — (G.)

339.

Služebník Ambrož Petrovi z Rožmberka o žádosti Norimberských o saďování. — V Krumlově 30. září 1521.

Vysoce urozený pane, pane muoj milostivý! Službu svú poddanú se vším poslušenstvím VMti napřed vzkazuji. Hans Niemptz z Normberka, k kterémuž sem onehdy, což se ssadování (sic) dotýče, posla vypravil, píše mi žádajíc odpovědi, co sem mu u VMti zjednal, a posla o to sem nejschvál vypravil. A při tom Heinrich Knod, služebník Normberských, kterýž mne s panem doktorem Pirkhomarem tam v Normberce žádali, abych mu to ssadování u VMti zjednal; kteréž listy teď VMti posílám, jimž VMt vyrozuměti ráčíte. I mně se zdá, že žádné odpovědi na to psaní není potřebí, nebo posel ten, kterého sem tam vypravil, prvé tam bude, než tento jich posel. I tu již porozumí, neb sem v tom psaní dotkl, aby hned nemeškaje sem se vypravil, že ta věc žádného protažení trpěti nemuož ɔc. A píše mi jako člověku zemanskému. Nerozuměl sem, co se to děje, až mi Torgaur, kterýž se mnou tam byl, pověděl, že když se ho ptali, když sem mezi nimi býval, sem-li Edlman, a von že sem guett Edl, tak ze mne bez mého vědomí zemana udělal. I VMti prosím, račte mi VMt oznámiti, zdá-li se co VMti za odpověď tomu poslu dáti, neb sem ho zde zdržel, až bych se VMti dotázal. — Račte VMt věděti, že Welffl lovec včera u večer umřel. — Datum Crumlow, feria II. s. Michaelis archangeli anno ɔc XXI. Ambrož.

Když sem tento list napsal, dodáno mi psaní VMti. I což se Melcharového ssadování dotýče, za to mám, že ač bude-li se VMti zdáti, že jeho nebude potřebí, poněvadž tento z Normberka, jakož rozuměti, příchodem neobmešká ɔc. A jakž by se jednom počtové spravili, neobmeškám já příjezdem k VMti.

Vysoce urozenému pánu, panu Petrovi z Rozmberka ɔc JMti, pánu mému milostivému.

Orig. pap. v kníž. archivu Kruml. I. 7 T. 5*i*. — (G.)

340.

Písař Silvester oznamuje Petrovi z Rožmberka, že rychtář Třeboínský dal uvězniti Víta Vávrova syna z Mojného, protože mu škoditi chtěl. — V Krumlově 1. října 1521.

Vysoce urozený pane, pane muoj milostivý! Službu svú poddanú VMti napřed vzkazuji. Jakož rychtář Třeboínský dal vsaditi Víta Vávrového syna z Mojného, kteréhož viní, že by on a bratr jeho, kterýž na Stráži sedí, jemu přeškoditi měli; a uručil naň pod L ſP míš., že to naň vésti chce. I VMti to oznamuji, jestliže by rychtář aneb přáteli toho pacholka k VMti o to přišli, abyšte VMt se věděli tiem zpraviti. — Ex Krumlow, feria III. in die S. Remigii anno ɔc XXI⁰. Silvester.

Vysoce urozenému pánu, panu Petrovi z Roznberka ɔc, pánu mému milostivému.

Na rubu: Sylvester, scriba Cruml. — Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 6 Cα. 2a. — (G.)

341.

Mikuláš z Milíkovic prosí Petra staršího z Rožmberka, aby mu prodal 40 džberů ryb. — V Č. Krumlově 1. října 1521.

Vysoce urozený pane, pane muoj milostivý, VMti službu svú poddanú s vinšováním a žádosti dlúhého zdravie a ščastného panovánie napřed vzkazuji. Milostivý pane, jakož ste mi VMt z zvláštní Mti rybníčku k živnosti mé a dětí mých do roka milostivě popřieti ráčili, i když jste VMt mi na mú pokornú prosbu odepsati ráčili, ráčili jste toho mezi jiným dotknúti, že VMt na Krumlov přijedúc, o to se mnú šíře rozmluviti ráčíte. Kdež já, nadávši se VMti brzkého přijezdu, neb jsú v hlas o tom lidé mluvili, že VMt na všaký den přijeti ráčíte, a toho žádostivě očekávaje, nic jsem VMti o ryby nepsal, chtěje o to s VMtí ústně rozmluviti. V tom jest mne kámen napadl, že jsem za několiko dní i ryb i rybníčka i jiného všeho zapomněl. Protož VMti jako svého milostivého pána pokorně prosím, pokudž byšte VMti všech ryb kupcóm zaslíbiti neráčili, že mi jich XL dčberuov na Plástovském anebo Posměchu, kdež by ryby příhodné byly, milostivě dáti rozkázati ráčíte. A já je VMti dobrými rukojmiemi učiniti chci a poctivě svým časem zaplatiti. S tiem se VMti jakožto svému milostivému pánu pokorně v tom i v jiném porúčiem a VMti za milostivú odpověď po tomto poslu žádostivě prosím. — Datum Krumlov f. III. die Sancti Remigii, anno Domini ɔc XV^{C}XXI°. — VMti věrný poddaný

Mikuláš z Milíkova.

Vysoce urozenému pánu, panu Petrovi staršiemu z Rozmberka, JMti pánu mému milostivému.

Orig. pap. v kníž. archivu Kruml. I. 7 T. 2. — (G.)

342.

Písař Silvester Petrovi z Rožmberka o nepořádnosti Korce z Újezda. — V Krumlově 4. října 1521.

Vysoce urozený pane, pane muoj milostivý! Službu svú poddanú VMti napřed vzkazuji. A jakož VMt jste mi ráčili psáti, co se Korce z Újezda dotýče, abych VMti oznámil, kterak jeho věc sama v sobě jest ɔc: Račte VMt věděti, že jest mnoho dlužen a lidem práv býti zanedbává, kdež pro něho mnoho žalob a nesnáz bylo, neb druhdy několik neděl doma nebyl. I také jest člověk podezřelý ɔc, kdež skrze to ráčili ste VMt jemu ústně několikrát přikázati, aby prodal a VMti grunt osadil, a sám aby se z panství VMti pryč stěhoval, aby pro něho jiní lidé hindro-

váni nebyli a k škodám nepřišli, jakož VMt ráčíte v paměti mieti. Ale on VMti rozkázání svévolně zanedbává. I co VMti ráčíte o něm rozkázati, to je při VMti. — Ex Krumlov feria VI. in die S. Francisci anno Domini ↄc XXI. Silvester.

Vysoce urozenému pánu, panu Petrovi z Rozmberka, pánu mému milostivému.

Přitištěná pečeť zachovalá. — Orig. pap. v kniž. arch. Kruml. I. 5 AU. 89e. — (G.)

343.

Svědectví hejtmana na Stráži ze dne 4. října 1521, a Vincencem písařem panství Třeboňského sdělené svědectví ze dne 5. října 1521 Jiříka mečíře a Maška koželuha o Vítovi Duchoňovu synu z Mojného.

Leta Páně tisícího pětistého XXI^{0} já Jan Samson z Volešnice, hajtman na Stráži, známo činím tímto listem, kdež čten anebo čtúci slyšán bude, že předstoupil přede mne Duchoň z Mojného, žádaje mne za svědomí, což se týče syna jeho Víta: Pravím, že jest byl v Stráži tu neděli po sv. Kříži ráno ve mše, když s procesí chodili, a byl u nás v Stráži ten celý den, a nazajtří preč šel. A to beru k své víře a k svému svědomí, že jináč není, že jest obědval a večeřel u Petra v Stráži. A Petr, u kteréhož byl, též vyznává, a Kopinec Michal z Novosedl, pan Jan Sochor, a Jakub a Bartoš z Kolenec a Duchoň, a ten každý to bere k své víře a k svému svědomí. A netoliko těch šest, ale byla-li by potřeba, že jiných na padesáte též vyznají, i sám farář kněz Petr vyznati chce, byla-li by potřeba. A já Jan Samson svrchupsaný pro lepší jistotu pečeť svú vlastní přitiskl sem. Jenž jest dán na Stráži a psán v pátek na sv. Františka leta svrchupsaného.

Vincenc, panstvie Třeboňského písař, známo činiem tiemto listem obecně přede všemi, ktož jej uzřie anebo čtúce slyšeti budú, že jest předstúpil před mne Jiřík mečieř z předměstí Třeboňského, jsa ode mne vysokým závazkem zavázán, bera to k své vieře a k své duši. Takto jest vyznal, že Vít Duchoňuov syn z Mojného na den svatého Kříže povýšení již nyní minulého dobře na noc přišel jest k němu na hospodu, prose ho, aby mu odpočinutí přes noc dal, že má do Stráže jíti. A mečieř svrchupsaný dal mu jest u sebe přes noc odpočinutí. A na zajtří ráno v neděli hned po svatým Kříži šel jest svrchupsaný Vít s mečieřem do Třeboně do města, a mečieř šel k ranné mši, a Vít šel skrze město do Stráže.

Mašek koželuh také z předměstí Třeboňského byl jest ten večer na den svatého Kříže u svrchupsaného mečieře na bílém pivě, předstúpiv před mne, jsa také vysokým závazkem ode mne zavázán, vyznal jest takto, také bera to k své vieře a k své duši, že svrchupsaný Vít Duchoňuov syn z Mojného přišel jest dobře na noc ten večer k svrchupsanému Jiříkovi mečieři a prosil ho, aby mu odpočinutí přes noc dal, že má do Stráže jíti. A svrchupsaný mečieř jest jemu odpočinutí přes noc dal.

Pro lepší jistotu a svědomí svrchupsaní Jiřík mečieř a Mašek koželuh oba jednostajně prosili jsú mne svrchupsaného Vincence, panstvie Třeboňského písaře, abych k jich svrchupsanému vyznánie dal svuoj sekret přitisknúti, ale však sobě a budúcím svým bez škody. A já znaje jich slušnú prosbu, přitiskl sem svuoj sekret k tomuto vyznání. — Dán na Třeboni leta od narození syna Božieho tisícieho pětistého jedenmezcítmého, tu sobotu po svatým Františku.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. l. 6 *Ca*, 32*a*. — (G.)

344.

Svědectví Matěje kováře z Třebonína, Mikuláše a Antonína z Třebonína, Vaňka z Rájova a Kříže z Mojného o rychtáři Třebonínském, a o Duchoňovi a jeho synech Vítovi a Vávrovi z Mojného. — V Krumlově 14. října 1521.

(Svědomie rychtářovo.) Matěj kovář z Třebonína vyznal k své vieře pod svú přísahú takto, že je k němu přišel Vít Duochoňuov syn z Mojného, prose mne, abych s ním šel k Mikulášovi súsedu svému pro některú potřebu. V tom jest Duchoň otec jeho s druhým bratrem Vávrú též přišli. I šli sme k Mikulášovi. Tu sú mne a Mikuláše prosili, abychme s nimi došli k rychtáři, že mají některý slovo s ním rozmluviti vo kuši. A když jsme přišli do rychtářového domu, rychtář tehdáž ležel; a já šel, zbudil sem ho, a když jest vstal, přišed do světnice řka: „Vítajte přáteli.“ I tu učinil počátek starý s syny svými na rychtáře: „Že nás haníš a pravíš, že jsme tobě kuši ukradli, že nám v tom zrádně činíš.“ Povstavši počeli se naň búřiti. A já sem se bál s Mikulášem, aby rychtář k úrazu od nich nepřišel. A vystrčili sme rychtáře ven z světnice. A když jsú oni domu šli, tehdy Vít bude ke mně řéci: „Nelze než že rychtář od mé ruky sjíti musí.“

A potom prosil mne rychtář, abych s ním šel do Lišova, že se doptal, že kuše jemu ukradená tu v Lišově zastavena jest. I když jsme přišli k švagru mému do Lišova, tu sem se ptal syna švagra mého, jest-li jaká kuše tu v Lišově zastavena. I pověďělo pachole, že dva sú zastavili kuši u Jíry Kvěchova syna. Tu jsme pro Kvěchova syna poslali a jeho se otázali, jest-li jemu jaká kuše zastavena. A on pověděl, že jest, ale že tu kuši žádnému nedá, leč mu hotové penieze dá XLIII gr. A když jsme se ho ptali, kdo jemu tu kuši zastavil, tehdy jest pověděl, že Vávra z Mojného, kterýž na Stráži sedí, sám druhý. Ale druhého nemenoval. A rychtář tu kuši vyplatil a nesl ji sebú domů. A to že je v pravdě tak a jináč nic.

Mikuláš z Třebonína týž vyznal pod svú věrú a přísahú takto: Že jest ke mně přišel Duchoň z Mojného s syny svými Vávrú a Vítem do mého domu, a kovář suosed muoj byl prve u mne. I prosili nás oba, abychme s nimi k rychtářovi došli, že nějakú řeč k němu mají mluviti. A já sem jim odpověděl: „Kdybyšte nic zlého nechtěli počínati, že bychme my to rádi učinili. Pakli byšte měli jaké nesnázi počí-

nati, radči bychme doma zuostali a při pokoji byli." A oni jsú řekli, že nic nechtějí počínati. A šli jsme k rychtáři, a rychtář ležel. Dali jsme ho zbuditi; a když jest přišel do svědnice mezi nás, tu se počeli Duchoň s syny svými s rychtářem křikovati. A já řekl kovářovi súsedu svému: „Vstaň, aby se něco zlého nestalo;" a vystrčili sme rychtáře z svědnice od nich pryč.

A některú chvíli, když sem byl u rychtáře, tu bude rychtář ke mně mluviti: „Hle, milý kmotře, kterak mi kuchařka moje teď praví, že mne mají zabíti." A kuchařka jeho bude říci: „Tak jest, když jsi dítě na vsi choval, že tě tu měli zabíti. A to sem slyšela v Mojném." A rychtář se jí bude tázati: „Chtěla by mi to seznati?" A ona řka: ja.

Pavel, kterýž rychtářovi a jiným třem krávy tu ve vsi v Třeboníně pase, jest něco velmi sprostný aneb nevelmi při rozumu, pověděl německy, neb jest Němec, že některú chvíli, když jest s dobytkem vo poledni domů přihnal, že Vít Duochoňóv syn z Mojného v domu rychtářovým s vydobitú šavlí stál, že chtěl komoru vylámati, a že se ho ptal: „Kde je pán tvuoj?" Odpověděl, že nevie; a že Vít dva prsty zdvihl, že pána jeho chce ssekati.

Svědomie Vítovo z Mojného. Listovnie svědomie od Fincence písaře Třeboňského, druhý list svědomie od purkrabí Strážského:

Antonín z Třebonína vyznal k své vieře a pod svú přísahu takto, že jest některú chvíli přišel ke mně Vít z Mojného, syn Duochoňóv, a tu je u mne vypil pintu piva. A já jel po hrách na poli. Tu jest Vít šel cestú mimo rychtáře a nezastavil se, a jměl šavli.

Vaněk z Rájova vyznal též pod přísahú, že sem byl u ptáčníka jednoho na šper [sic]. Tu sem se přitrefil, když jest Kříž ro[z]síval žito. Tu je byl při něm Vít z Mojného, a šel v druhým rozhoru vedle Kříže. Nevěděl sem, že by se Vít ch čemu měl, by chtěl koho bíti.

Kříž z Mojného vyznal pod svú věrú a přísahú, když jest žito ro[z]síval, tehdy jest k němu Vít z Mojného přišel, a šel se mnú druhú rozorú, sobě rozprávíc, až jsme [k] konci přišli, tu se k nám trefil Vaněk z Rájova. Mluvili sme spolu leccos. A rychtář seděl na Křivančích na třetím dielu od nás. Potom jsme se rozešli. Neviděl sem, by se Vít k tomu jměl, by koho chtěl bíti, a že šel polem předce.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 6 *Cα*. 2 *a*. — (G.)

345.

Písař Silvester Petrovi z Rožmberka, že rychtář Třeboninský viní Víta a Vávru, syny Duchoně z Mojného, z krádeže a že ho chtěli zabiti. — V Krumlově 14. října 1521.

Vysoce urozený pane, pane muoj milostivý! Službu svú poddanú VMti napřed vzkazuji. A jakož rychtář Třeboninský jest nařkl Víta Duchoňova syna z Mojného,

že by on a bratr jeho Vávra, kterýž na Stráži sedí u vězení, jemu kuši ukradli a v Lišově zastavili, kterúž jest vyplatil; druhý, že jest jemu Vít šaty z komory a šle pokradl tu neděli po svatým Kříži ve mši; třetí, že jeho zamordovati chtěli a po polích že jsú jeho hledali, takže hrdlem ani statkem před nimi bezpečen nenie. A na to dal rychtář Víta vsaditi, že naň to vésti chce, by měl katem vésti; a na to uručil pod L ß míš. ɔc. I VMti oznamuji, že sem včera z rozkázání VMti rychtářovo svědomie i Vítovo slyšel; kteréžto svědomie obůje VMti teď posielám, kterémuž vyrozuměti ráčíte a o tom dále rozkázati, pokudž se VMti zdáti bude, jako pán milostivý a spravedlivý. — Datum Krumlow, feria II. in die S. Calixti anno ɔc XXI°.

Silvester.

Vysoce urozenému pánu, panu Petrovi z Roznberka a pánu mému milostivému.

[Přiložený lístek]: A jakož jste mi VMt ráčili psáti, co se rychtáře Třeboňínského a pacholka tého z Mojného, kteréhož dal zde vsaditi a ještě sedí, dotýče, chci se já podle VMti psaní v tom tak zachovati. I dal sem o tom VMti na nejprvnější psaní zprávu po Mojenských, kdež z psaní VMti nynějšieho rozumím, že list muoj VMti z těžka jest dodán. A přáteli toho pacholka, kterýž zde sedí, chtěli by ho vyručiti pod L ß na postavení proti rychtáři. I co je v tom VMti vuole, račte mi VMt oznámiti.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 6 Cα. 2a. — (G.)

346.

Jindřich z Rožmberka žádá Krumlovského purkrabího, aby od Wiennara anebo od jiného koupil sukna a jiné látky. — V Třeboni 1. dubna 1522.

Služba má, urozený vládyko, příteli milý! Prosím, že to pro mne učiníš a k Wiennarovi duojdeš, a vezmeš mi od něho VI loket černého lindiše a 1 loket sametu aneb pirmiše černého. A což za to má býti, daj psaniem svým znáti po Jakubovi Zámečníkovi. Chci já ti penieze po něm poslati. Pakli by Wiennar neměl, ale vezmi svrchupsaná sukna u jiného, kto by sukna krájel. A zamišových koz u někoho, ktož je prodává, kup mi za 1 uh. zlatý. Chci týž po Jakubovi Zámečníkovi penieze poslati. A přejiť věrně zdraví tvého, že tobě milý Buoh ráčil z nemoci tvé pomoci. — Ex Třeboň f. III. post dominicam Letare annorum XV^C^XXII°.

Jindřich z Rozmberka.

Urozenému vládyce Wolfgangovi Hohenfurtarovi, purgrabí na Krumlově, mně milému.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. II A. 7 C. 2. — (G.)

347.

Petr z Rožmberka důchodnímu písaři Ambrožovi o zjednání nového perkmistra a markscheidera, pak o králích Vladislavovi a Ludvíkovi. — V Praze 11. července 1522.

Petr z Rozmberka ɔc. Přízeň má, Ambroži milý. Věz, že jsem již jiného perkmistra zjednal, keréhož lidé chválí, že jest hodný, rozumný i mužný, a že se v tom úřadě přístně míti bude. A jest již při mně, kdež ho s sebú přivedu, jakož za to mám, že již, dá-li Buoh, brzo doma budu. Mám mu dáti sto kop do roka, jináč jsem ho zjednati nemohl. Než proto perkmistrovi nynějšiemu vo tom nic neprav. A co se margkšadara dotýče, nebylo na Joachimsthalu na tento čas žádného. A tu chvíli, kdy jsi mi vo to psal, na Vlharticiech (tak jsem zpraven) žádný nebyl. Než pravil mi hajtman, že nyní na Vlharticiech již jest jeden, kerýž teď s tímto listem tam jde. I když přijde, již ho uživte v té věci, puokudž potřeba káže, a jestliže by se nám co od perkmistra přečinilo, aby napraveno bylo.

Starému kanclieři ode mne pověz, že tak za to mám, že dá-li Buoh brzo domuov přijedu, a tu ho zpravím, co se zde děje. Než zdá mi se, že malý rozdiel jest mezi starým králem slavné paměti a tímto nynějším králem JMtí, jakož ho toho všeho ústně zpravím. Psáti se nehodí. — Ex castro Pragensi feria VI. post festum sancti Kiliani anno Domini XV^CXXII.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. II^A. 8 B. 61. — (A.)

348.

Petr z Rožmberka purkrabímu na Hluboké: aby věci odňaté loupežníkům dal vrátiti Sporarovi z Krumlova a mnichům do Zlaté Koruny, jimž náležely. — V Krumlově 28. září 1522.

Služba má, urozený vládyko, příteli milý! Vznesl na mne Thomas Šporar,*) poddaný muoj z Krumlova, kerak když jsou teď nyní někteří lúpežníci vozy na Libiechově struze vysekali, že jemu při tom něco udidl a řetiezkuov pobrali, a že by toho něco jim zase odjato a na Hlubokú přineseno bylo; a při tom že jest také odjato něco mužských věcí mnichóm z Krumlova, totiž nějaké kápie a kožich a nějaké knížky, keréž zdejší kardian z rozkázánie staršího svého do Prahy jest byl poslal, a že by to též na Hlubokú přineseno bylo. I puokudž jest tak, což by jejich bylo, zase bez úplatku žádám na tobě, že to témuž Sporarovi a tomu kardianu navrátiti rozkážeš, jakož bych já též, ač by se kdy taková věc přihodila, lidem pána tvého učiniti chtěl. — Datum Crumlow dominica in festo sancti Venceslai martiris anno Domini XV^CXXII. Petr starší z Rozmberka.

Urozenému vládyce Mikulášovi z Michlsdorfu, purkrabí na Hluboké, příteli dobrému.

Na rubu poznámka: „Pernšteinský a Hluboká anno 1522." — Orig. pap. v kníž. archivu Kruml. I. 3 Kβ. 7c. — (G.)

*) V kníž. archivě Krumlov. nachází se gruntovní (trhová) kniha se zápisy od r. 1512—1548, až na jeden z r. 1529 českými (I. 5 AS. 26). V ní zapsán je k 12. březnu 1513 trh mezi Honzem Sporarem a Jakubem Leskú o dědinu Hochovskú v Šaibě (list 5), a k 16. říjnu 1528 trh mezi Tomanem krejčím, poručníkem sirotkű Krištofa Sporara, a Tomanem Sporarem o dűm mezi domy Hanzle soukenníka a Barbory Toutarové v Latraně (list 158).

349.

Jindřich z Rožmberka píše svému bratru, že se důvěrně radil s kancléřem Adamem z Hradce, kterak by si měl počínati v rozepři o dědictví Rožmberské naproti Lvovi z Rožmitála, též o klášteře Zlatokorunském. — Bez místa (1523—1524).

Službu svú vzkazuji, urozený pane, pane bratře muoj milý! Zdraví, štěstí i jiného všeho dobrého bych vám věrně rád přál. Muoj milý pane bratře, račte věděti, že sem tuto sobotu již minulú od pana kancléře švagra mého z Hradce domuov přijel. A odtud sem dosta[te]čně s raddú našich dobrých přátel králi JMti pánu našemu, což se potřeby naší dotýče, psal. A byl bych vám šíře o to psal, i nezdálo mi se na tento čas, neb takové věci v tajnosti býti mají. A když buohdá ke mně přijedete, chci vás všeho toho psaní dále ústně zpraviti.

Co se dotýče Korunského statku, na to sem se dostatečně radil. I tak pan kancléř i sice jiní naši dobří přátelé praví, že tú věcí nic obmeškáno nyníčko nebude. Než když buohdá pan kancléř švagr muoj k králi JMti pojede, tu nám všecky ty věci buohdá k našemu dobrému vyjedná. A za to vás prosím, jestliže by kněz opat Korunský jakú řeč k vám učinil, že mu na to jiný odpovědi nedáte, že na to chcete pomysliti a potom že mu na to časem svým odpověď dáti chcete; neb podle znění toho listu dosti dlúho muožete ho na tom držeti, a v tom čase se budete moci s pány a přátely našemi dobrými o to poraditi.

Také račte věděti, že páni a přátelé naši toto jsú mi radili, abych VMti oznámil, abyšte někoho bez meškání do Prahy s mocným listem poslali, ten aby zněl: jestliže by jakú řeč o vás pan Lev neb ti páni, komu jest odkázáno, pánuom súdcím učinili, ten, který by od vás vyslán byl, aby toto od vás pověděl, že jste vy svému zápisu dosti učinili, a že jest to vědomo pánuom úředníkuom menším, též že ste osvěčili některými osobami z stavu panského i také z stavu rytieřského; a jestliže by ale širší řeči byly, tehdy ten, kohož pošlete, [aby v] žádné hádky ani v jiné řeči jse s nimi nikoli nedával.

Také jsú mi k tomu radili, abych vám také toto oznámil, že ti naši protivníci budú hleděti těch přátel i snad těch, kteříž jsú vám příjemní a s kterými [ste?] se snad časem radil[i], budú je hleděti kojiti a k sobě je přivinovati buďto dary neb dobrými řeč[m]i, jakž koli budú moci. Protož muoj milý pane bratře, za to vás prosím, zpravujte se rozumem, a ne každému věřte, neb jsú lidé rozliční a budú jednomu raditi k dobrému, aby člověka prozvěděli, k čemuž se má. A nenie

snad každý proti vám tak upříjmý, jako vy; neb toto sem slyšel, že pan Lev měl jest praviti, kterak by doktorovi Šebastianovi sto zlatých jorgeltu dávati měl, kdež sem to od jistého přezvěděl, a že ho v tom místě radši má, než by ho při sobě měl. Také račte věděti, že mi jest včera list od pana kancléře přišel, kdež mi píše, že by pan Lev nějaký list k pánuom soudcím od krále JMti vyjednal, než že dokonalú naděj má, že nám nic ke škodě býti nemuož. Když buohdá v Praze budu, tu já mnohé věci přezviem a vám ty věci oznámím. A s tím ɔc. A za to vás prosím, že to mé psaní žádnému takovému nevokážete.

Od paní psáti [mám] modlitbu; což se dotýče sestry Jana Hrubce, že žádost má, aby všecky tři jeho sestry poslány byly, a že sobě jednu z nich chce vybrati a na žádost.

Orig. pap. v kníž. archivu Krumlov. I. 1 Aα. 3. — O sporu o dědictví Rožmberské po smrti Petra z Rožmb. psal dr. J. Šimák v „Časopise musea král. Česk.“ r. 1895. — (G.)

350.

Prachatičtí Jindřichovi z Rožmberka vysvětlují, proč soused jejich Petr Kristlekl člověku jeho sklenáři Ješkovi peníze stavil. — Bez místa a letopočtu (v červnu 1523—1524).

Služba naše napřed, pane urozený! Listu vašemu, jakož jej nám Tvá Mt poslala, tomu jsme dobře srozuměli, kterak nám Tvá Mt psala, že my, anebo náš súsěd jménem Kristlekl, vašemu člověku mistrovi Ješkovi sklenářovi XXXV kop gr. stavili. Rač Tvá Mt věděti, žeť jest jěmu súsěd váš dřieveřečený IIII kopy gr. stavil a zapověděl a nic viec městským právem, protože je za ženy jeho rukojmie, prve než jě ona vyhoštěna od nás, nebť jest u nás v tu chvíli duom měla, kteréhožtě v tu chvíli nebyla vzdala ani prodala, než její vlastní byl; a také aby Tvá Mt věděla, žeť jest dlužna kostelu za vosk XL g., a pomocí městských zaseděla XXX g. Tyť jsme také stavili a úroka páně groš. A jakož nám Tvá Mt píše, žeť bychme my ani náš súsed před Tvú Mtí ani před Tvé Mti úředníky žádného práva ani pravdy nežádali: rač Tvá Mt věděti, žeť sě to prve dálo, nežli jěho žena kdy duom vzdala ani prodala. Protož milý pane Tvé Mti prosíme, aby nám Tvá Mt chudým lidem neráčil za zlé jmieti, nebo bohdá jsme Tvoji věrní služebníci a Tvé Mti v té věci i v žádné jiné mieníme rozhněvati ani najmenšieho Vašeho. — Datum feria sexta post octauas Corporis Christi.

Iudex et iurati in Prachaticz, seruitores vestri ad omnia ɔc.

Nobili viro domino Henrico de Rosenberg, fautori et domino nostro gratioso, praesens litera detur.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 5 AP. 28cc. — (G.)

351.

Kníže Karel Minsterberský volá opata Zlatokorunského na hrad Pražský ku poradě ve věcech duchovních. — V Kutné Hoře 7. května 1524.

Karel z Božie milosti kniežě Minstrberské v Slezi, Olešnické a hrabě Kladské ɔc, najvyšší hajtman krále JMti královstvie Českého. Velebný v Bozě otče nábožný nám milý! Zdravie i všeho dobrého rádi bychme vám přáli. Při tom tajno vás nebuď, že s vámi máme o pilné a znamenité potřeby krále JMti pána našeho milostivého mluviti, což sě duchovenstvie dotýče. Protož ničemu sobě překaziti nedajte a u nás na hradě Pražském na den svaté panny Markéty najprv příští buďte. Kdež nepochybujem, že znajíc od nás takové poručení, podle toho sě zachováte, jináč toho nečiníce, ale na den menovaný konečně osobně sami na hradě Pražském že budete. — Dán na Horách Gutnách v sobotu po Božím Vstúpení na nebe leta ɔc XXIIII.

Velebnému v Bohu otci, knězi a b. opatu kláštera Korunského, nábožnému nám milému.

Orig. pap. kníž. archivu Kruml. I. 4 *Lα.* 5*b.* — (G.)

352.

Sepsání Krumlovského faráře Václava o poslední vůli varhaníka Johannesa a jeho pozůstalosti. V Krumlově 22. května 1524.

Já kněz Václav arcipřišt Bechyňský ɔc, farář v Krumlově, vyznávám tiemto listem, jakož dobré paměti Joannes varhaník při odjití svém dal mi statek svuoj s synem svým na ten spuosob: jestliže by jeho Buoh neuchoval, abych syna jeho opatřil; pakli by i syn prvé, nežli let dojde, sešel, ten statek abych já obrátil na záduší, kamž by mi se zdálo. A když jeho smrt v jistotě oznámena, poslal sem dva kněží, kněze Petra zakristána, a kněze Jakuba kaplana svaté Barbory, aby jeho věci sepsali a mně oznámili. Kdež toho ceduli jsú sepsali a mně okázali, na kteréž psáno stojí:

V domu nalezli jeden stuol a almaru malú v koutě, almaru při umyvadle, které máti pacholete vzela, varhánky malé s měchy a druhé také malé clauicordium s pedalem; sukni šamlatovú černú, podšitú liškami, máti vzala; k tomu také kaumarovú sukni s liškami máti vzala; mísu cínovou máti vzala; vojenské luožko máti vzala, a postel z něho, polštář, dvě prostěradle malé, na druhém loži byla peřina duchna, to máti vzala. Než dvě prostěradle dány jsú knězi mladému. Truhla s kniehami, které na varhany sluší, deset lžic dřevěných; druhá truhla veliká prázdná, zrcadlo, poduška, dvě sukně podšité kunami, které jsú u kněze Jakuba svrchupsaného, neb jemu klíče poručeny byly; jiné šaty, košile a jiné máti, kteráž také

klíč měla od domu i od komory, ona pobrala. Truhlice malá, která byla na zákristě, klíč od ní měl kněz Jakub, tu jsú přede mnú otevřeli a penieze přečetli: dvaceti kop a jednu kopu grošuov starých českých, a deset kop grošuov míšenských širokých. Těch věcí všech z rozkázánie pána JMti, poněvadž pachole ještě živo, nechal sem v rukú kněze Petra až do let pacholete. Pakli by Pán Buoh neuchoval jeho a že by před lety vedle práva sešel, poněvadž by to mně všecko příslušelo, poručil sem a porúčiem, aby to všecko bylo obráceno k Božiemu domu tu v Krumlově a zvláště na varhany, aby tak jeho památka byla.

Tomu na svědomie sekret svuoj přitiskl sem k tomuto listu; jenž jest dán v Krumlově, v neděli na svatú Trojici leta Božieho 1524.

Souč. opis pap. v kníž. archivu Kruml. I. 5 AE. 27b/1. — (G.)

353.

Jan z Rožmberka Táborským o vydání sirotků Ondřeje Slovkovského, kteří od poddaných jeho Peška a Petra z Podvoří ušli do Lhenic. — V Krumlově 16. června 1524.

Služba má, moudří a opatrní sousedé moji milí! Přihodila se lidem poddaným mým Peškovi a Petrovi z Podvořie příhoda, že jest při niech našel Ondřej Slovkovský své sirotky; kdež jsou pak pod jmenovitý základ uručeni, aby mu je vydali, a v tom že ti sirotci vod niech kradmo ušli, a voni po niech jdouce, našli jsou pachole pod vámi ve Lheniciech u Čondle, a děvečku u jiného souseda. A tu jsou Čondle žádali, aby jim to pachole vydal, a von nechtěl. I šli jsou k rychtáři, a rychtář pověděl, proč by ho nevzeli, poněvadž by ho v rukú měli. A voni nemohouce k němu přijíti, museli jsou pryč odjíti k hospodářstvím svým. Kdež ač jsou tam potom na sedmkrát vo to byli, i rychtáře žádali, aby se pacholetem ujistil, a von že by přiřiekal, že jim vydáno bude, všakž nic jiného tam dosáhnúti nemohli, než slova protivná, jedné že biti nejsou. A naposledy teď psal jsem rychtáři Lhenickému, žádaje jeho, aby lidem mým k tomu dopomohl a to pachole vydati rozkázal, než že von jim odkládal, aby čekali, že mi chce po niech odpověď dáti, ješto jsem já na něm odpovědi nežádal, než aby lidem mým pachole vydáno bylo. A voni nemohouce tak dlouho čekati, museli jsou i tu chuozi zmařiti a pryč odjíti. I zpravují mne k tomu moji poddaní, že jsou tu ještě šaty toho pacholete, neb jsou je právem obstavili. Než pacholata tu již neviděli. Než mají tu naději, poněvadž jest je byl prve Čondel k otci svému do Újezdce zašikoval, že i nyní snad to učinil. A voni vdy v tom hynú a svá diela meškají, nébrž i základ, pod kterýž jsou slíbili, nepostaví-li toho pacholete, propadnú a dáti musejí, ješto kdyby se byl rychtář po najprv tak, jakž na to slušie, zachoval, nebylo by jim takové zádavy potřebie skrze to trpěti. A protož na vás žádám, že poddaným mým to pachole bez dalších odtahuov vydati a vo to místo učiniti rozkážete, aby voni dalších trmácek, útrat i škod

zbaveni byli. Neb nestalo-li by se to, znáti muožete, poněvadž rychtář toho, aby, jakž na to záleží, neopatřil, že by voni vo ty škody, keréž jsou skrze to vzali, k němu hleděti museli. A já bych jich také v tom jakožto poddaných svých slušně opustiti nemohl. — Datum Crumlow, feria V post festum sancti Viti martyris anno Domini XV^CXXIIII. Jan z Rozmberka.

Táborským.

Koncept pap. v kníž. archivu Kruml. I. 5 AU. 89c. — (G.)

354.

Jan z Rožmberka knížeti Karlu Minstrberskému, že opatové Zlatokorunský a Vyšebrodský, jím na hrad Pražský k poradě volaní, nemohou se tam dostaviti, poněvadž stojí pod dědičnou mocí Rožmberskou, a že on sám však chce s těmi kláštery k potřebě královské přispěti. — V Krumlově 26. června 1524.

Osviecené kniežě a pane, pane mně přieznivý a pane a bratře muoj zvláštně milý! Službu svú povolnú s vinšováním štěstie, zdravie i jiného všeho dobrého VMti napřed vzkazuji. Milostivé kniežě! Jakož jste VMt ráčili obeslati kněze opata kláštera Korunského a kněze opata kláštera Vyžšebrodského, aby na hradě Pražským na den svaté panny Markéty najprv příštie u VMti se najíti dali, a že byšte VMt s nimi vo některé znamenité krále JMti potřeby mluviti měli ꝛc. I račte VMt věděti, že na těch obú klášteřiech my páni z Rozmberka vrchnost dědičnú máme, a nám spravedlivě po předciech našich přísluší. Ješto naději se, [že] VMt ráčili jste takové obeslánie z omylu, nemajíce vo tom vědomosti, učiniti; kdež pak VMt znáti ráčíte, že oni nemohli jsou, anébrž nebylo jim slušné, na takové obeslání bez vuole mé jakožto pána jich vrchního jeti, ani co takového před se bráti. A protož VMti prosím, znajíce VMt toho slušné příčiny, že jim za zlé míti neráčíte, že se k tomu jmenovanému dni na hradě Pražským nebudú moci dáti najíti, než že se ke mně a k bratřím mým v té i v jiné věci přátelsky najíti dáti ráčíte. Nežli byla-li by krále JMti a zemská toho jaká potřeba, račte VMt mně, jakožto pánu jich dědičnému, oznámiti. Chci já se s těmi kláštery k Jeho král. Mti a zemské potřebě podle povinnosti, puokudž mi náleží, dáti najíti.

Při tom jakož jste VMt Voldřicha Radkovce služebníka mého před VMt z pokuty na žádost Hanuše Čeňka obeslati ráčili pro ručnici: i račte VMt věděti, že jest se tento omyl v tom stal, že jsem já jeho Radkovce po některé své pilné potřebě byl poslal. A von na ten čas nevěda vo té zápovědi, vzal jest s sebú ručnici pro bezpečenstvie, než z žádné zúmyslnosti. A protož VMti prosím, že to pro mne učiniti a v tu věc vkročiti ráčíte, aby von Čeněk v tom služebníku mému pokoj dal a jej z toho obeslání propustil. Toho já VMti, jakožto pánu sobě přieznivému a pánu a bratru svému milému, povolně rád ve všem mně slušně možném

odslúžiti chci. — Datum Crumlov, dominica post festum natiuitatis sancti Johannis Baptiste anno Domini XV^C^XXIIII. Jan z Rozmberka.

Konc. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 4 Lα. 5b. — (G.)

355.

Jindřich z Rožmberka žádá Oldřicha jinak nepojmenovaného za zjednání, aby jemu a jeho bratřím král duchovní panství Zlatokorunské dal připsati a do desk zemských vložiti, též aby jim byly vráceny jiné statky duchovenské, které Petr z Rožmberka jinam odkázal. V Třeboni 1. září 1524.

Pane Voldřiše muoj milý! Za to vás prosím, že mi to zjednáte, aby mi JMKská i bratřiem mým to duchovenstvie Korunské dáti a připsati řáčil, jako by mi JMKská, shlédajíc na mé věrné služby, sám s sebe bez žádosti mý a bratřích mých takovú věc dávati ráčil podle znění listu toho, kteréž na klášter Korunský máme. A toto mi se zdá za potřebie, kdyby JMKská takovú věc z milosti své královské učiniti ráčil, aby takový list bez meškání ve dsky zemský vešel, a relatoři aby zděláni byli ti, keří by se nám zdáli.

A teď vám také posielám přípis na tu spravedlnost, kterúž máme na některá jiná duchovenstvie, kterážto duchovenství starý pán gšaftem zase je k těm klášteruom odkázal, čeho jest odkázati nemohl, aby to nám také tiem spuosobem dáno bylo. A teď vám posielám přípis těch majestatů, co se klášterů dotýče. Než co se Korunského kláštera dotýče, ten má pan kancléř. I píši o to panu kancléři, aby jej vám poslal po ukazateli listu tohoto. Milý pane Voldřiše, bude-li se vám zdáti potřebí co v tom královském listu, jestliže by kto uražen byl, jako sedláci říkají, abych tiem psaním opatřen byl, aby mi ta věc ke škodě býti nemohla; neb sami znáte, že člověk druhdy [s]měšlí nějakú věc, jak ji předsevzieti má, a časem se jeho předsevzetí jináč trefí. A toto mi také zjednajte, abych mohl k soudu jezditi, kdy bych chtěl, a taková věc aby místu našemu bez škody byla. — Datum Třeboň feria V. in die sancti Egidii 1524. Konc. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 1 Aα. 3. — (G.)

356.

Jindřich z Rožmberka rychtáři Ločedickému, že přepustil úroční slepice z Ločedic opatovi Zlatokorunskému. — V Krumlově 8. listopadu 1524.

Jindřich z Rožmberka ɔc. Přízeň má, rychtáři milý! Věz, že sem knězi opatovi Korunskému ty slepice od vás úročně pustil IIII ß a V slepic. I žádám na tobě, aby mu ty slepice dávali polovici při svatým Havle a druhú polovici při vánocích. Znaje to, tak se zachovej! — Datum Krumlov I. feria III. post S. Leonhardi anno XV^C^XXIIII.

Věrnému milému rychtáři Ločedickému.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 7 Gβ. N° 7. — (G.)

357.

Beneš Dubský Jindřichovi z Rožmberka: o prodávaných vlcích. — V Dubu (před 17. lednem 1525).

Službu svú VMti vzkazuji, urozenej pane, pane mně VMt příznivý! Předkem zdraví a panování dlúhého, toho bych VMti věrně přál. Milostivie pane, VMti prosím, že nejakýmu mlynáři, poddanýmu VMti, kderýž nedaleko od Prachatic jest, povolení své dáti ráčíte, aby mi dva vlky, kderéž má, prodal, kdež jest jich pro VMt mně prodati nesměl. I za toť VMti prosím, že to učiniti ráčíte pro mý VMti potomný odslúžení, aby mně je prodal, že mu ráčíte odpustiti. Za odpověď VMti prosím. — Ex Dubu. Beneš Dubský z Třebômyslic.

Urozenému pánu, panu Jindřichovi z Rozumberka a na Krumlově 㐅, JMti pánu mně milostivě příznivému.

Orig. pap. v Prachatickém arch. VI. Wα. 8b. — (A.)

358.

Jindřich z Rožmberka Benešovi Dubskému: o vlcích. — Na Krumlově 17. ledna 1525.

Služba má, urozený vládyko pane Beneši přieteli milý! Kdež mi píšeš, že nějaký mlynář nedaleko od Prachatic, poddaný muoj, má dva vlky, proše mne, abych témuž povolenie dal, ať by je prodal 㐅: i věz, že sám všady se po nich ptám, a nemohu jich k potřebě své ještě dosti optati a míti. Protožť věřím, že mi v tom za zlé nebudeš míti, znaje, že jich sám potřebuji. Datum Krumlow feria III. die s. Anthonii abbatis anno domini XV^C^XXV^o^.

Jindřich z Rožmberka a na Krumlově.

Urozenému vládyce panu Benešovi Dubskému z Třebomyslic, přieteli dobrému.

Konc. pap. v arch. Prachatickém I. Wα. 8 b. — (A.)

359.

Jindřich z Rožmberka Janovi rychtáři Netolickému: o důčastku Šteffla ze Záboří. V Krumlově 8. dubna 1525.

Jindřich z Rožmberka a na Krumlově. Přízeň má, rychtáři milý! Věz, že jest u mne byl Štefl z Záboří, zpravuje mne, kterak by nějaký duočastek po ženě své měl, a že mu ten duočastek nebožtík strýc muoj propustil, a ty že mu jej zdržuješ a vydati mu ho nechceš. Protožť rozkazuji, aby mi oznámil, z které příčiny to činíš, a aby mi toho správu dal, kterúž bych se zpraviti mohl. — Datum Krumlow sabato post s. Ambrosii anno domini XV^C^XXV^o^.

[Pod tím jest připsáno jinou rukou]: Flajšhajblová z Dolejších Chrášťan, Štefflova žena (z) Záboří, vobstavuje ty verunky, kterýž na dvoře má bráti, skrze

tu příčinu, že její muož s ní býti nechce; zbivši ji, vystrčil ji z domu ven, i pověděl před rychtářem Netolickým: „Když já penieze mám, třebas ji čert vezmi."

[Na rubu:] Slovutnému Janovi kožišníkovi, rychtáři v Netolicích, věrnému milému.

Orig. pap. v Netolickém arch. II^B. 5 AE. 5b. — (A.)

360.

Jindřich z Rožmberka Netolickým: posílá k nim Kafunka, co se týče stavení u kostela a opravování hřbitova. — V Krumlově 27. června 1525.

Jindřich z Rožmberka a na Krumlově. Přízeň má, opatrní věrní milí! Teď posielám k vám urozeného pana Zikmunda Kaffunka, co se toho stavení u kostela a kyrchovu opravování dotýče; již podle rozkázání téhož pana Kaffunka tak stavějte a opravujte, neb jest k tomu rozumný pán. A dále poručil sem témuž panu Kaffunkovi s vámi o některé věci rozmluviti; protož což s vámi v této míře ode mne mluviti bude, toho všeho mu jako mně samému věřte. — Datum Krumlov feria III. post s. Johannis et Pauli anno ɔc XXV^0.

Múdrým a opatrným purgmistru a raddě i vší obci města Netolic, věrným milým.

Konc. pap. v Netolickém arch. II^B.. 3 Ka. 2a. — (A.)

361.

Fišmistr Štěpánek Netolický Jindřichovi z Rožmberka o dluhu Wolfganka z Benešova za ryby. — V Třeboni 1. září 1525.

Službu svú vzkazuji VMti, vysoce urozený pane, panc muoj milostivý! VMti oznamuji, že jest Wolfkang z Benešova, poddaný VMti, na dluh, kterýž jest VMti za ryby dlužen, přivezl do Třeboně VIII otepí železa. A já, poněvadž sem rozkázání o tom od VMti žádného neměl, nechtěl sem ho přijieti, než dal sem je složiti v Třeboni do dalšieho VMti rozkázání. Dán v Třeboni, v pátek den sv. Jiljí leta ɔc XXV.

Štěpánek.

Vysoce urozenému pánu, panu Jindřichovi z Roznberka a na Krumlově, pánu mému milostivému.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. 1. 7 Ra. 300. — (G.)

362.

Krumlovští oznamují Jindřichovi z Rožmberka, že se pozůstalosti po varhaníku Johannesovi ujímali ve prospěch sirotka jeho Řehoře, že však jim kněží řekli, že to nenáleží k právu městskému, nýbrž k duchovnímu. — V Krumlově 14. října 1525.

Vysoce urozený pane, pane náš milostivý! VMti napřed službu naši poddanú se vším poslušenstvím vzkazujeme. VMt ráčili jste nám psáti a při tom krále a králové JMti i také pana biskupa Rábského JMti listy poslati, v nich VMti psáti ráčí, co

se Řehoře sirotka po někdy Johannesovi varhaníkovi zuostalém [sic] tkne, že by statek otce jeho roztržen, prodáván a rozdán býti měl, na VMti toho žádajíc, abyšte to opatřiti ráčili ɔc, je jsme přečísti dali, a jim porozuměli. I milostivý pane, VMti toho zprávu dáváme, když bylo oznámeno, že Johannes varhaník z tohoto světa sešel, tehdy jsme my šli, chtiec statek ten zapsati, aby se sirotku ani žádnému neukrátilo; tehdy kněz Jakub a kněz farář pověděli, že ta věc nepřísluší k právu městskému než k duchovniemu, neb že jest služebník Božieho domu byl, a že jsú oni poručníci, a že nám ta věc nenáleží, abychom v duchovenstvie sáhati měli. A kněz farář pověděl, kdož jeho z toho statku viniti bude, že on z něho odpovídati chce. I nechali jsme jich při tom. A když kněz farář měl se do Prahy bráti, nechal nám na rathauze spisu pod sekretem svým, kteréhož VMti teď přiepis posieláme, jemuž porozuměti ráčíte. A nad to obeslali jsme kněze Jakuba a kněze Petra, v jichž rukú ten statek býti by měl, a ty listy královské JMti a páně biskupuov JMti i také kněze fařářuov, kteréhož nám na rathouze nechal, jim jsme přečísti dali, žádajíc na nich, aby nám toho další zprávu dali. I pověděli, že kromě toho, což v kněze fařářově spisu zapsáno jest, že jsú dva páteře, jeden kalcedonový a druhý maličký korálový s několika zrny stříbrnými a na něm pacifikálík stříbrný malý, a čéši že jsú prodali za V ſſ, a ty penieze na služby za duši jeho obrátili. — Ex Crumlow, sabbato die sancti Calixti pape 1525.

Purgmistr a radda města Krumlova.

Vysoce urozenému pánu, panu Jindřichovi z Rozmberka a na Krumlově JMti, pánu našemu milostivému.

Orig. pap. v kníž. archivu Kruml. I. 5 AE. 27 *b*/1. — (G.)

363.

Jindřich z Rožmberka mnichům Zlatokorunským, že kněze Blažka za opata jim ustanovuje. V Krumlově 26. listopadu 1525.

Žádost v psaní svém, kterú ste na mne vzložili, tu sem vyrozuměl, žádajíc mne, abych opata voliti dopustil, při tom nějaký pořádek zákona vašeho v psanie vypisujíc i žádajíc, abych toho dopustil, opat Plazský aby obeslán byl, jakož to psaní vaše to v sobě šíře ukazuje a zavierá. Slyšte vědúce, že já kněze Blažka volím za opata, oznamuje jeho k tomu hodného z strany duchovních i také časných věcí; na tom se dokonáte, v panství svém nedada sobě žádnému rozkazovati pod nižádným zpuosobem. Protož to znajíc, abyšte jeho poslušni byli. Pakli by se kdo všetečně v čem vytrhl, toho bych jistě slušně zhájiti nemohl. Jestližе by pak jakého jiného potvrzení bylo vám potřebí, kteréž by proti vuoli a rozkazu mému nebylo, a já toho uznal potřebu, tomu bych odporen nebyl. Jistě na tom nejsem, abych

od vás svú lásku tak podle žádosti vaší odjíti měl, leč byšte tomu zúmysla příčiny dávati měli. — Datum na Krumlově v neděli po sv. Kateřině leta ɔc XXV.

Jindřich z Rozmbergka a na Krumlově.

Konc. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 5 BPβ. 2k. — (G.)

364.

Mniši Zlatokorunští Jindřichovi z Rožmberka děkují, že k jejich žádosti kněze Blažka opatem volil ɔc. — Ve Zlaté Koruně 27. listopadu 1525.

Vysoce urozený pane, pane náš milostivý! Kdež ste VMt ráčili na naší žádost tuto odpověď dáti, že ráčili ste voliti kněze Blažka, aby opatem naším byl: to my vděčně podle žádosti VMti přijímáme a jeho za pána a opata rádi mieti chceme. Než ještě VMti prosíme, abyšte VMt povolenie dáti ráčili, abychom mohli po opata Plazského poslati, aby sě řádu zákona našeho dosti stalo. A VMti prosíme, abyšte ráčili jemu listem svým své povolenie voznámiti, aby ráčil přijeti a opata voleného potvrditi. A VMti sě pokorně porúčieme. — Datum in monasterio nostro Sancte Corone, feria secunda post Katherine, anno ɔc 1525.

Vaší Mti pokorní kaplani, bratří konventu kláštera Svaté Koruny.

Vysoce uroz. Pánu, panu Jindřichovi z Rozmberka, pánu našemu milostivému.

Orig. pap. v kníž. archivu Kruml. I. 5 BPβ. 2k. — (G.)

365.

Jindřich z Rožmberka mnichům Zlatokorunským, že beře k vědomosti jejich ochotu, přijmouti Blažka za opata. — V Krumlově 27. listopadu 1525.

Duostojní! I kdež mi píšete, že byšte podle rozkazu a vuole mé kněze Blažka rádi za opata míti chtěli: tomu sem rád a vděčen toho, že vůli a rozkaz muoj v tom hotovi ste naplniti. A což se opata Plazského dotýče, tak mi zdá se, že ste se mohli psaním mým prvním zpraviti. Od toho já nejsem, je-li vám toho jaká potřeba poň poslati, jedno ať proti vuoli a rozkazu mému nic nejedná. Mně jemu psáti ani poň posélati potřeba na ten čas žádná není. — Dán na Krumlově, v pondělí po sv. Kateřině, leta ɔc XXV.

Jindřich z Rozmbergka a na Krumlově.

Orig. pap. kníž. archivu Kruml. I. 5 BPβ. 2k. — (G.)

366.

Linhart opat Plasský Jindřichovi z Rožmberka o právu svém k volbě opata Zlatokorunského; žádá, aby k vykonání jeho dal své povolení. — V Plasích 7. prosince 1525.

Modlitbu svú povolnú vzkazuji VMti, urozený pane, pane mně milostivě příznivý! Spasitedlného zdraví a při tom všeho dobrého, toho bych VMti s pravú

věrú rád přál. Milostivý pane, jsem zpraven, kterak by kněz Jiřík opat Korunský z tohoto světa sešel. Jemu Buoh všemohúcí milostiv rač býti. I to VMti oznamuji, že z obdarování ciesařuov a králuov od dávních časuov klášter Plaský obdařen jest, jestliže by opat kláštera Koruny z světa sešel, že opat téhož kláštera Plaského má opata voliti, člověka dobrého a hodného do téhož kláštera Koruny. A to se jmělo a má díti s volí konventskú. I VMti prosím pokorně, račte milostivé k tomu své povolenie dáti, abych podle obdarovánie slavných a dobré paměti ciesařuov a králuov předešlých a podle řádu zákona našěho mohl opata do téhož kláštera Koruny beze všeho odtahu a prodlévánie voliti. Neb VMt zná, že konvent a bratří téhož kláštera, ač měli-li by pořádek svuoj duchovní zachovati, bez opata býti nemohú. A poněvadž VMt a všichni páni Jich Mti předkové vaši vždycky milovníci a obhajitelové viery a pořádku křesťanského býti ste ráčili, té celé duověrnosti jsem do VMti, že této mé slušné prosby odporni býti neráčíte, a že mne při starobylých vajsadech a pořádcích zuostavíte. Neb jistě jsem té vuole, když bych opata do kláštera Korunského volil, abych z dotazuov a volí VMti činil, neb jistě svého žádného zisku nehledám, než na to prohlédám, že bych nerad, aby za mého věku a mnú mělo konventu a klášteru Plaskému v čem se ukrátiti. Za milostivú a laskavú odpovědi VMti prosím po tomto mém poslu. — Datum z Plas, ten čtvrtek po svatým Mikuláši leta ꝯc V^C^XXV. Kněz Linhart, opat kláštera Plaského.

Urozenému pánu, panu Jindřichovi z Rozmbergka a na Krumlově JMti, pánu a pánu mně milostivě přieznivému.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 5 BPβ. 2k. — (G.)

367.

Kněží kláštera Zlatokorunského Jindřichovi z Rožmberka, že visitator kláštera opat Plasský má hlas jen při rozdělené volbě opata, ale má právo potvrzení jeho, i prosí, aby jej k tomu pozval. — Bez místa a data [po 7. prosinci 1525].

Vysoce urozený pane, pane náš milostivý! Jakož kněz opat Plazský, visitator náš, VMti píše, co se volenie opata do kláštera našeho dotýče, potahujíc na se, že by on opata voliti měl: i jest nám dodán přiepis téhož listu, co VMti píše. I milostivý pane, my při tom zuostáváme a kněze Blažka vedle volenie VMti za opata a otce našeho přijali jsme a přijímáme. Než toho VMti toliko zprávu dáváme, jaký řád při volenie opata býval, abyšte VMt věděti ráčili, knězi opatovi Plazskému odpověď dáti. Milostivý pane, takový pořádek v klášteře našem býval, že konvent náš má voliti opata, kterýž by professus anebo obyvatel toho času bratr hodný byl, jakož jsme toho VMti zprávu prve dali, jak by se bratří před volením zachovati měli. A jestliže by u volenie hlasuov roztržēnie bylo, tehdy kněz opat Plazský, k kterémuž by hlasu postúpil, ten by opatem býti měl, ne by on opata voliti měl sám od sebe.

Než poněvadž jste VMt kněze Blažka voliti ráčili, a my jsme všickni také povolenie naše k tomu dali a jeho za opata a za otce a zpravci našeho přijali jsme a přijímáme, a žádné roztrženie mezi námi o to nebylo: tehdy nenie potřebí, aby on hlas svuoj k tomu přidávati měl, poněvadž žádné ruoznice mezi námi o to nenie. Než milostivý pane, VMti pokorně prosíme, že ráčíte milostivě vzhlédnúti na nás chudé kaplany VMti a na zákon náš, abychom citací a kletby a jiných utrhačných řečí zbaveni byli, a že konventu našemu toho příti ráčíte, aby kněz opat, otec náš, řádem zákona našeho potvrzenie od staršieho téhož zákona přijal, a že témuž knězi opatovi Plazskému milostivě a laskavě psáti ráčíte, psanie jeho, kteréž k VMti učinil, neopakujíc, jakož na ciesařské a královské obdařenie ukazuje: ač visitator jest náš, ale Plazský klášter zhola královský jest, a VMt na Koruně vrchnost mieti ráčíte, a my se žádným jiným spravovati nemáme a nezpravujem, než VMtí; než toliko že jeho VMt žádati ráčíte, poněvadž jste ráčili opata voliti s povolením naším, aby sem přijel a jemu potvrzenie vedle řádu zákona našeho dal, a řádně jeho v to duostojenstvie a spravovánie uvedl, aby se knězi opatovi vedle jeho obdařenie nic neukrátilo. A VMti prosíme, což témuž knězi opatovi psáti ráčíte, že nám toho přípis dáti rozkážete, abychom se v psanie s VMtí srovnati mohli. S tím se VMti porúčíme.

VMti pokorní bratří všeho konventu kláštera Svaté Koruny.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 5 BPβ. 2*k*. — (G.)

368.

Jindřich z Rožmberka Linhartovi opatu kláštera Plasského, že v příčině svého návrhu k volbě Zlatokorunského opata je na omylu, že již sám opata volil, ale proti jeho potvrzení že nic nenamítá. — Bez místa a data [po 7. prosinci 1525].

Službu svú vzkazuji, duostojný v Boze otče kněže opate Plazský, přieteli muoj milý! Jakož mi píšete oznamujíc, že by nějaká klášter Plaský obdarování jmíti měl, kteraké by mělo opata býti volení na panství mém v klášteře Korunském skrze Vás a s volí konventskú; při tom mne žádajíc, abych své povolení dal, do téhož kláštera Korunského že byšte chtěli beze všech odtahuov a prodlévání opata voliti, a že by téhož kláštera bratří bez opata býti nemohli: i vězte a na omylu nestůjte, že jsem člověka hodného, kterýž se mně i tomu konventu hodí, opatem volil a ten klášter tím opatřil dostatečně, což sú i bratří toho kláštera vděčně přijali. A týž opat nic té práce a starosti, kterúž sem s rozvážením naň vložil, žádostiv nejsa, ale chtěje vuoli a rozkaz muoj v tom naplniti, spravedlivě tomu odporen býti nemohl. I jestliže by jakého jiného potvrzení výš bylo od koho témuž opatu potřebí, kteréž by na odpor vuoli a rozkazu mému nebylo: však jestli toho potřeba, proti mně není. Kněže opate muoj milý, té sem jisté vuole, v panství svém že bych sobě nerad

dopustil žádnému rozkazovati, podle obdarování předkuom mým, mně i mých budúcích. Jindřich z Rozmberka na Krumlově.

Duostojnému u Bozě otci knězi Linhartovi, opatovi kláštera Plazského, přieteli mému milému.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 5 BPβ. 2k. — (G.)

369.

Purgmistr a rada města Krumlova žalují k pánu z Rožmberka na posla z Vídně, který proti rozkazu v bráně se zpěčoval ohlásiti, ke komu jde. — B. m. l. 1525.

Vysoce urozený pane, pane náš milostivý! Jakož VMti jest dobře vědomo, že jest nám skrze pana hajtmana VMti rozkázáno slovem a rozkázániem VMti, abychom pilni byli města VMti a zvlášť na branách, aby nekaždý neznámý tak lehce do města vjíti mohl, ale aby každý opovědien byl k purgmistru, kdo jest neb k komu chce jíti; aby se skrze takové puštěnie předkem VMti posměch a lehkost nestala, a my abychom o naše statečky nepřišli. Pak včera se přihodilo, že nějaký posel přišel k bráně, a podbranný se jeho ptal, odkud jde. Pověděl, že z Vídně. I optal se jeho, k komu chce jíti. I odpověděl posel podbrannému, co se jeho má ptáti, a že jest několikrát do města chodil, že se jeho žádný neptal. A podbranný jemu řekl, že jeho musí purgmistru opovědieti; a on jemu řekl s odpuštěním VMti: Ažť v hrdle naseru, abychť se měl zpravovati, k komu chci.“ I šel předse do města. A podbranný vzev sekyrku, šel za ním. M[n]ěl, že s ním puojde k purgmistru. A když přišel před Štanglů duom, pominul ho, a potom se zase navrátil. A podbranný k poslu řekl, aby s ním šel k purgmistru. A posel jemu řekl opět s odpuštěniem VMti: „Ažť v hrdlo naseru“, a šel k Štanglovi. A podbranný šel za niem do domu a řekl k písaři, který za stolem seděl: „Pane, máte hrdé posly, nechtí se opovídati, k komu do města jdú.“ A on jemu zase spupně odpověděl: „Co ty se máš na tajemstvie pána mého vyptávati?“ A podbranný odpověděl, že se na tajemstvie neptá, než toliko, [k] komu chce jíti; a by se byl opověděl, že jde k Štanglovi, byl by ho nechal před se jíti.

A potom podbranný vznesl to na nás, a my poslali pro toho posla biřice. I přišel s ním Enich na rathauz. I ptali jsme se jeho, předkládajíc, že VMt mnoho nepřátel i přátel máte, a rozkázánie VMti jest, aby se na branách ptali, kdo odkud jde, aneb k komu do města chce, a že on nechtěl povědieti, k komu jde. A Enich jeho vymlúval, že se na branách na tajemstvie pána jeho nepotřebie vyptávati. A podbranný tu jemu pověděl: „Poněvadž nechtěl jmenovati, k komu chce, aby s ním šel k purgmistru.“ A my z té příčiny kázali jsme ho vsaditi, že k purgmistru jíti nechtěl, ani se chtěl jmenovati, k komu jde, a k tomu ještě spurné řeči k nám mluvil na rathouze. A když jest měl do kázně jíti, odpásal od sebe tesák, a biřic

jej položil na okno; a potom odpásal váček a praxu [sic], to dal Enichovi. Než my jsme jemu nekázali odpasovati co od sebe, nýbrž jsme jemu řekli, aby od sebe nic nedával, že jemu nemá býti nic vzato ani straceno.

I milostivý pane, ten posel jest hned vypuštěn. Pak my nevíme, jest-li v tom rozkázánie VMti, čili rychtář sám od sebe to učinil. My jsme se domnievali, že VMt nás obeslati ráčíte a zprávu od nás slyšeti. Než již se nám posmievají, že my jednáme, že to drží, kdo chce, a v lehkosti nás mají. I v takové věci VMti se porúčíme, že na nás takové lehkosti a na úřad, kterýž od VMti máme, dopúštěti neráčíte; neb žádného jiného za obranci nemáme, než VMt. Neb VMt znáti ráčíte, již bychme se nevěděli jak zachovati, kdyby se podbranným co přihodilo, neb my jim hrdel i statkuov věříme. Nebo mnohý lotr, věda to, že se na branách nemají ptáti, vejde svobodně do města, a skrze to mohli bychom k něčemu zlému snad o hrdla i o statky přijíti. Pak jakž VMt rozkázati ráčíte, tak se zachovati chceme,

VMti poddaní purgmistr a radda města Krumlova.

Na rubu: Anno Domini 1525 Crumlow. Netolice. — Orig. na papíře v kniž. archivu Kruml. I. 5 AU. 178. — (G.)

370.

Purkmistr a rada města Netolic Jindřichovi z Rožmberka: o tvrzení kšaftu. — V Netolicích 10. ledna 1526.

Vysoce urozený pane, pane náš milostivý! Službu naši poddanú vzkazujeme VMti. A VMti prosíme, co se tkne Jana Mathiáše, že jest obstavil kšaft, aby nebyl tvrzen; kdež jest od přátel i od manželky za to prošeno, aby byl tvrzen; a my, pane milostivý, sme jeho netvrdili, neb jest Mathiáš pověděl, že VMt jste rozkázali, aby nebyl tvrzen. I to sme učinili. I prosíme VMti, jakožto pána našeho milostivého, že nás ráčíte zachovati při obdarování předkuov vašich Mtí slavné paměti; neb se jest taková příhoda nestala nikdy u nás. Neb, pane milostivý, takto držíme, jakž obdarovánie máme, že ktož kšaft učiní řádně, ten lehne v moci naší za čtyři neděle: a když žádají poručníci a přietelé, aby byl tvrzen, a potom jej čtú, a ktož k čemu nápad má, ten každý toho užívá vedle obdarovánie vašich Mtí. I vždy VMti prosíme, že nás ráčíte v tom zachovati, jakožto pán náš milostivý. — Ex Netholicz feria IIII. post Epiffaniam domini anno XV^C^XXVI^o^.

Bez podpisu a bez adressy. — Orig. na pap. v Netolickém arch. II^B^. 5 AE. 5b. — (A.)

371.

Purkmistr a rada města Netolic Jindřichovi z Rožmberka: touží na svoje pekaře. V Netolicích 25. února 1526.

Vysoce urozený pane, pane náš milostivý! Službu naši poddanú vzkazujeme VMti. A VMti na vědomie dáváme, co se tkne řemesla pekařského, že jsú nechtěli

poslušenstvie našeho učiniti; neb se jest nám zdálo všem čtrmezcietma, aby dávali devět preclíkuov za peniez, a oni sú toho učiniti nechtěli, a nechtěli dávati než VIII preclíkuov za 1 denar. I odvolali sú se k VMti, a mají státi před VMtí tento pondělí najprve příštie. A na nás na všech čtrmezdcietma nic nechtěli dáti, ani na rychtáře. Protož VMti pokorně prosíme, že nás v takové věci ráčíte opatřiti a litovati, jakožto pán náš milostivý; neb u nás jest vždy obilé lacinějšie, nežli v Krumlově. — Ex Netolicz datum dominica reminiscere anno XV^C^XXVI^0^.

Purgmistr a radda města Netholic.

Vysoce urozenému pánu, panu Jindřichovi z Rožmberka a na Krumlově, pánu našemu milostivému d.

Orig. pap. v Netolickém arch. II^B.^ 5 AS. 11r. — (A.)

372.

Jindřich z Rožmberka purkrabímu Krumlovskému Wolfgangu Hohenfurtarovi o žito, sůl, svíčky a hrách; aby vydal pro pana Leskovce sud řídkého piva. — Na Nových Hradech 20. června 1526.

Wolfgange milý, pošli mi jsem XXX čberuov žita po Kristlovi, a prostici soli, a tři kopy svíček lojových, jeden čber hrachu. A když od pana Leskovce přijedú s vozem, vybeř mu dobrého piva řídkého sud, které já pijím, když sem doma, anebo starší, a nechť mu se dá na ten vuoz, když pošle. — Datum ex Novo Castro feria IIII. post S. Viti anno domini XV^C^XXVI^0^.

Jindřich z Rozmbergka a na Krumlově.

Urozenému vládyce Wolfgangovi z N., purkrabí na Krumlově, věrnému milému.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. II^A.^ 7 C. 2. — (G.)

373.

Jan z Rožmberka mistr Strakonický Krištoforovi ze Švamberka o klenotech z kláštera Vyšebrodského, že ještě čas k rozkazování jemu nepřišel. — V Krumlově 7. července 1526.

Službu svú vzkazuji, urozený pane, pane přieteli muoj milý! Byšte zdrávi byli a dobře se měli, toho bych vám rád přál. Kdež mi píšete, že bych o tom vědomost měl míti, že nebožtík pan Jindřich bratr muoj pobral jest některé klenoty z kláštera Vyšebrodského, a to že jest na Krumlov přivézsti dal; i poněvadž já toho všeho statku zase v držení a užívání sem, žádáte, abych ty všecky klenoty, což z téhož kláštera vzato, zase do téhož kláštera bez umenšení dal a navrátil, poněvadž vám podle znění kšaftu pana Petra staršího z Rožmberka, dobré paměti, vrchnost téhož kláštera přísluší a náleží ɔc. I pane příteli milý, zdá se mi, že vám ještě čas k rozkazování mně nepřišel, ani čas toho vládařstvie podle znění kšaftu, aniž v kšaftu postaveno není o klenotích. I protož mi se zdá, že sobě zbytečnú práci

o tom činíte. A rád bych to také viděl, abyšte sobě darmo hlavy nelámali. — Datum Krumlov, sabbato octaua S. Petri et Pauli apostolorum, anno Domini XV^C^XXVI^o^.

Jan z Rozmberka a na Krumlově, mistr převorstvie Českého.

Urozenému pánu, panu Krištoforovi z Švamberka ꝛc, panu přieteli mému milému.

Na rubu písmem Březanovým: „Rožmberk". — Konc. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 5 BPβ. 2c. — (G.)

374.

Nejmenovaný (Václav z Rovného?*) přimlouvá se u pána z Rožmberka, aby nezakazoval poustevníkům na Výtoni loviti ryby v řece Vltavě a nedbal žalob rybářů z Frimburka proti nim. Bez místa a data (1526—1535).

I H S et S. Anthonius. Vysoce urozený pane, pane milostivý! Napřed VMti vinšuji v pánu Bohu zdravie, štěstie a prospěch ve všem dobrém. Nábožný otec kněz Jan,**) převor svatého (s[h]romážděnie bratří domu svatého) Anthonia z Haraffiu, pověděl mi, kterak skrze obžalovánie některých osob a rybářuov z Frimburka jest jim zapověděno lovenie v řece a (na tom že postaveni jsú), že VMt ráčíte na to vyslati a dáti ohledati tu škodu, kteraká by se tiem jich lovením té řece aneb rybářuom dieti měla, a při tom že jste VMt témuž knězi převorovi pověděli, aby skrze mne, když bude po tomto hodu velikonočním, VMti připomenutie učiněno bylo. (Ale poněvadž já již v takovém věku a nedostatku zdravie postaven sem a života svého skonánie, potřebie mi jest takovém nábožném otcuom, v čemž bych mohl poslúžiti, to sem k žádosti jeho učiniti řekl.) A poněvadž já sám (s VMtí o to) osobú svú toho učiniti nemohu, tiemto psaniem VMti k žádosti jich připomínám a VMti prosím, abyšte tiem prodlévati neráčili, ale v tom se k niem pro odplatu boží milostivě okázati ráčili, tak jakož jsú se k niem předkové VMti: pan Jan děd, pan Vok otec a páni strejci páni z Rozmberka Jich Mt šťastné paměti***) okazovali. Kteréžto lovenie vždycky v těch ve všech časiech bez překážky všeliké jim milostivě přieli jsú, (až do toho času, v kterémžto ďábel korúhev svú s znamenіem luteřského kacieřstva proti kněžstvu a nábožném služebníkuom božiem vyzdvihl jest, a skrze údy své sobě takové obžalovánie k VMti a od toho lovenie některé osoby šikoval). Než že jest teď nynie proti nim z návodu ďábelského taková žaloba k VMti vymyšlena (jest), a to z nižádné jiné příčiny, než z púhé závisti, že by skrze jich lovenie té řece a rybářuom škoda se dála. Ano, kdež oni ty vršky kladli jsú, jest ledvy tak daleko, co by z kuše vystřeleno býti mohlo, ješto rybáři na té řece dobře za míli vzdéli lovenie své mají. A já o tom jistě držiem, že skrze těch otcuov dobrých tak malé lovenie té řece a rybářuom spíše štěstie a rozmnožení ryb božským spuosobem puosobiti se muože, neb pán Buoh takovéch svéch věrných služebníkuov, kteříž pro jeho svatú milost všecko opustievše (v dobrovolnú chudobu se dali) a jeho svaté milosti ustavičně slúžie a útrpný život vedú, nikoli

neopúštie, (a poněvadž pán Kristus ráčil řéci, že blahoslaveni jsú chudí, že jest jich království nebeské. Tu svatí doktoři všeckněm nám ponúkají, poněvadž království nebezký chudých jest, abychme se v tom opatrně k niem okazovali, abychme skrze milosrdné skutky to od nich obdržeti mohli, abychme do téhož královstvi přijati byli).

Protož, milostivý pane, já na místě jich i také sám od sebe jako spolu bratr jich VMti pokorně prosím, abyšte ráčili jich potřebu milostivě k srdci přijieti a takovým žalobám u VMti proti nim pruochodu nedati, ale abyšte ráčili jich milostivým pánem býti tiem křesťanským obyčejem, jakož jsú předkové VMti slavné paměti byli. A jisti tiem býti račte, cožkoli dobrého jim v tom lovení neb v čemžkoli jiném učiníte, že VMti na statku vašem skrze to nižádné ujmy nebude, ale bohdá rozmnoženie a štěstie ve všem dobrým a zachovánie ode všeho zlého. Pak jestliže VMt ráčíte mi na to jakú odpověď dáti, abych já jim dále znáti dal, to buď při VMti vuoli. A jakož v žalobě své dotkli jsú, že by netoliko rybářuom, ale také městečku tomu ta věc [ke] škodě byla ɔc: milostivé pane, když VMt časem svém se vyptati ráčíte, kterak se skupováním ryb při Frimburku časem svém obírají, ješto někdo z bohačiech od rybákuov kupujíce, ven do Němec vysílajiec, svéch ziskuov hledí, a ješto skrze to obyvateluom v městečku ujma a nedostatek se děje.

Na rubu písmem Březanovým: Ad sacerdotes, Heraffle. — Konc. na papíře v kniž. archivu Kruml. I. 5 BPα. 34*f.* — (G.)

*) Dopis tento psán jest rukou, jež objevuje se v opisech četných českých listin Rožmberského kancléře Václava z Rovného. Opravován jest písmem osoby starší, tahů již nepevných. Václav z Rovného, známý pobožný a štědrý příznivec kněžstva a zvláště kostela sv. Víta v Č. Krumlově, byl též dobrodincem klášterce na Výtoni. Liboval si ve své znalosti písem sv., a prozrazuje i jinde, zejména v darovací listině kaplanského domu v Krumlově z r. 1518, nenávist proti novotám náboženským. Zemřel 18. května 1535 (hanc mortalitatem mutavit cum immortalitate anno nostre salutis 1535 die 18. mensis Maii; arch. Kruml.). Místa škrtnutá, ale pro povahu pisatele význačná, uvádíme v závorkách ( ).

**) Převor Jan připomíná se v Pangerlové: Die Eremitage in Heuraffel (1871) na str. 16 při roce 1517, dále v listině z 16. srpna 1522 (H. Gross: Několik písemných památek o býv. poustevnickém klášterci na Výtoni, ve Sborníku histor. kroužku, roč. II. 1901 str. 247).

***) Jan z Rosenberka zde míněný zemřel r. 1472, syn jeho Vok † 1505. Některému synovi Vokovu byl tento list adressován, a to dle obsahu asi v posledních letech života pisatelova († 1535); tedy nejspíš byl adressován ku panu Joštovi z Rosenberka v letech 1526—1535, spíš ku konci než při začátku tohoto desítiletí.

375.

Jan z Rožmberka Prachatickým o při Václava Litochleba se Šnédlovou z Prachatic a se soukenníkem z Krumlova Pavlem. — V Krumlově 2. dubna 1527.

Jan z Rozmberka, mistr převorstvie českého ɔc. Přiezeň má, múdří a opatrní věrní milí! Jakož má Václav Litechleb s Šnedlovú z Prachatic a Pavlem súkeníkem z Krumlova nějakú při na soudu Prachatickém, i dajte oběma stranám, kteréž k té při slušejí, napřed týden neb dvě neděli věděti, nežli byšte o to měli mezi nimi

konec učiniti, aby se všemi potřebami k tomu času opatřiti mohli; a potom, když budete moci najspieš, o to konec jim učiňte. — Datum Krumlow, feria III post Letare anno Domini XV^C^XXVII.

Múdrým a opatrným purgmistru a raddě města Prachatic, věrným milým.

Konc. pap. v kniž. arch. Kruml. I. 5 AP. 28 cc. — (G.)

376.

Písař Karel posílá na Krumlov ptáky; sukno nekoupil; píše o rukavičky. — V Soběslavi 18. dubna 1527.

Pane Jiříku, tovaryši muoj milý! Byšte zdrávi byli a dobře se měli, toho bych vám přál. Teď JMti pánu posielám VI řeřábkuov, černého ptáka, tuším, že jest divoký karvan, neb nevím, jak mu říkají, že je pánu JMti opovíte. Jestliže pak pána není, jen Hanušovi kuchmistru dajte, a jedním se sami také k veliký noci obdařte, to pro mne. Než co se toho sukna dotýče, hned tak laciného žádného najíti nemohu, neb když sem se na ně ptal, pravili, že jest ten jistý hlavu zlomil, kerý taková sukna dělal. I budiž Bohú žel pro chudinu; již sem já mu u nás velká v kravský zvony odzvoniti dal; bez pochyby, jestliže co chudým také přejete, že snad týž učiníte. — Teď vám posielám VI gr. míš., neb sem prošen od panie mé, paní Řeřábkové, abych jí zjednal rukavičky zámišové buď bílé aneb žluté, jakéž pak kolivěk, tolik zámišové aby byly. I já vás prosím, že to pro mne učiníte a nějaké koupíte, abych mohl toho něčím dobrým požiti, týž i vy, buď sýrem dobrým aneb nějakým ptactvem; neb jestliže vy na to zapomenete, ale já nic. I věřím vám, že to pro mne učiníte a že mi to spuosobíte, aby mé přiřčení nadarmo nebylo. — Prosím vás, že tento list Vaňkovi Zvíkovskému písaři dodáte. — Datum Soběslav feria V. post Dominicam Palmarum anno domini XV^C^XXVII. Karel.

Panu Jiříkovi Skopcovi, písaři na Krumlově, tovaryši mému milému.

Orig. pap. v kniž. archivu Kruml. I. 7 C. 2. — (G.)

377.

Písař Jiří Skopec posílá Janovi z Rožmberka klíče od truhly, ve které jsou šaty a peníze uloženy. — Na Krumlově 9. dubna 1528.

Vysoce urozený Pane, pane muoj milostivý! VMti službu svú poddanú s plným poslušenstvím napřed vzkazuji. Milostivý pane, teď VMti po panu Jarošovi klíčě posielám od veliké truhly, kdež jsú šaty chodicí VMti vloženy. Tu sem také vložil do té truhly jedenmezcítma pytlíkuo peněz zapečetěných černým voskem. A mělo by všech těch peněz býti IIII^M^ ſſ míšenských. A teď registřík VMti posielám, co by v kterém pytlíku jakých peněz mělo býti. VMti prosím, že to ráčite

rozkázati opatřiti, aby se nic neztratilo z těch peněz, zvláště když se šaty budú ven z truhly dávati, anebo když tam v Praze ráčíte rozkázati ty penieze dáti schovati až do vyčítání. — Při tom VMti v malé truhlici na přikrytém voze posielám na protravu IIII^C ſſ míš., vše ryblaruov, v jednom pytlíku též mým sekretem zapečetěných, a klíček také od té truhlice při jiných klíčích VMti má dáti pan Jaroš. S tím se VMti jako pánu svému najmilostivějšímu poroučím. — Dán na Krumlově u veliký čtvrtek leta Páně XV^CXXVIII⁰. Jiřík Skopec písař.

Vysoce urozenému pánu, panu Janovi z Rozmberka ɔc, mistru převorstvie Českého JMti, pánu mému milostivému.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 7 Gγ. 2. — (G.)

378.

Krištof Knoblach z Warnsdorfu Janovi z Rožmberka, aby měštěnín Krumlovský Andres Teyfl dlužné mýto ve Vyšším Brodě zaplatil. — Ve Vyšším Brodě 29. dubna 1528.

Službu svú VMti vzkazuji, urozený pane, pane muoj milostivě příznivý. VMti oznamuji, že jest na mne vznesl JMtiKské majtný v Vyšňovém Brodě, kterak by jemu Andres Teyfl měštěnín v Krumlově, poddaný VMti, dlužen majta pozuostal. Kdež jest téhož Teyfle dosti povlovně a přátelsky z toho upomínal, ale on že jest vždycky jeho zpurnú řečí, tak jakž mne zpravuje, odbejval. A protož VMti prosím, že VMt ráčíte témuž poddanému VMti rozkázati, aby on bez dalšího odtahu za spravedlivé podle povinnosti učinil, aby týž majtný také mohl práv z svého ouřadu býti. A já, pokudž bych VMti mohl svú chudú službu poslúžiti, učiním to vždycky rád. — Dán v Vyšňovém Brodě v středu po neděli slove Misericordie, leta ɔc XXVIII. Krištof Knoblach z Warnsdorffu.

Urozenému pánu, panu Janovi z Rozmberka a na Krumlově ɔc, pánu mně milostivě příznivému JMti.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 4 Lα. 43. — (G.)

379.

Dobrozdání Štěpánka Netolického o návrhu k odstranění skalisk z řečiště Vltavy u Vyššího Brodu a upravení řečiště ku plavbě dříví. — Bez místa [z první třetiny 16. století].

Item což se té vody dotýče a v nie toho kamene, jako by je měli ven lámati:

Tato jest toho zpráva od Štěpánka, což se dotejče té řeky pod púští a pod lávkú mimo Čertovy zdi. Až do hamru jest zdéli dvě stě povrazců a dvaceti povrazců, a jeden povrazec z délí XXX loket. A v tej déli kamenů jest, keréž se musily ven vylomiti, VI set a LXX kamenů. A ten každý kámen jeden druhému na pomoc ven k dobytí pokládá se od každé[ho] V ſſ. A v této na jiném místě zvláště

nahoře nad kostelíkem jest III^{C} kamenů, též po pěti kopách v nákladu k dobytí položeny jsú.

A což se týče ohledování perkmistra s těmi jinými, kteříž s nimi byli, ohledajíce toho, což by užitečného bylo, aby mohli ten les plaviti: i znamenali místo k stavu na příkrém místě, že do něho mnoho vody vjíti nemuož. Než sú místa dole pod tím i nad tím, že by mnoho vody se v nich zdržeti mohlo. A že jeden stav tomu nic a za dosti neučiní, aby přes ty skály ten les vynésti mohl, protože i daleko skrze to kamení, a že se v tej dýli v témž kamení ta voda ztratí. A i by to uděláno bylo, tehdy proto vždy les se po strániech a po tom kamení leckams roznese. A při tom i o mlejny strach jest, aby se jim škoda nestala, aneb i aby v zkázu nevešly.

Co se dotejče nákladu na stavy, toho já svědom nejsem, m[n]oholi by stály, o tom od mlynářů zprávu muožte vzíti, ti těm věcem rozumějí.

Jestliže by přišlo na žleby kladení, toto by se na žleby našlo, což by do nich připravil s počátku, konce aneb po straně, bokem, tehdy ten všecek les, jen aby jej do žlebu vpravil, sám doluov by zběhl beze všie starosti až pod to kamení až k hamru, aneb kde by se zdálo a líbilo. A tu jest dříví k tomu dosti na ty žleby, že netřeba for žádných činiti. Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 7 Wβ. 10. — (G.)

Štěpánek rodilý z Netolic, fišmistr Rosenberský na panství Třeboňském († 1538), vyměřil a vystavěl Zlatou stoku k napájení rybníků. Krátké zprávy o něm jsou tištěny v Březanově Kronice Rosenberské v Časopise Č. Musea 1828 sv. IV. str. 74; v Riegrově Slovníku Náučném IX. 139. — Zimmermann, Příběhové za Ferdinanda I., díl II. str. 397, má z Beckovského (vyd. Rezek I. 198) záznam k roku 1552, že Albrecht z Gutšteina jako poručník sirotků Rosenberských dal otevříti cestu neb plavbu po řece Vltavě od kláštera Vyšebrodského ke Krumlovu, k Budějovicům i až ku Praze; několik tisíc lidí lámalo kámen v řece, a když se práce dokonala, první loď připlavala z Budějovic do Prahy se solí. — Dobrozdání to tištěno přičiněním vydavatele také již v Saitzově Popisu panství Krumlova, 1898 str. 27.

380.

Jan z Rožmberka hejtmanu Prachatickému o sůl. — V Krumlově 15. října 1531.

Jan z Rožmberka. Přízeň má, Rotlebe milý. Posílám teď na Strakonice dva vozy, i poručil sem, aby tu v Prachaticích vzali na jeden vuoz soli; a protož dej ji naložiti s jednú fúoru, stravou koně i pacholky opatř, a já tobě potom zas zaplatiti rozkáži. — Datum Crumlov dominica post sancti Calixti anno Domini XV^{C}XXXI.

Hejtmanu Prachatickému z rozkazu JMti skrz Kyšperského.

Koncept pap. v kníž. archivu Kruml. I. 7 Sβ. 1*b*. — (G.)

381.

Jan z Rožmberka vládykovi Přibíku Bickovi, aby mu daroval chrta, kterého má od Diviše Malovce. — V Krumlově 29. října 1531.

Službu svú vzkazuji, urozený vládyko pane Přibíku Bicku, přieteli milý! Kteréhož chrta máš od pana Diviše Malovce na ten spuosob, aby ho žádnému bez

jeho vuole nedával: za to tebe žádám, že mi ho dáš a po tomto poslu pošleš. Neb sem já to na panu Divišovi obdržel, že jest k tomu vuoli svú dal, aby mi dán byl. Jakožť věřím, že tak učiníš a mně jej pošleš. A já se k tobě zase, což se myslivosti dotýče, kdyby mne zač žádal, chci též povolně dáti najíti. — Datum Krumlov, dominica post sanctorum Simonis et Jude apostolorum anno domini XV^{C}XXXI.

Jan z Rozmberka ꝛc, mistr převorstvie Českého ꝛc.

Urozenému vládyce panu Přibíkovi Bickovi z Nezpečnova a v Čisticích, přieteli milému.

Konc. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 7 W*β*. 39*k*. — (G.)

Následující tři listy byly v předcházející řadě dopisů opominuty:

382.

Purkrabí Helfenburský Jindřichovi z Rožmberka, že zachová se podle rozkázání jeho. V Helfenburce 15. listopadu 1472.

Urozený pane, pane muoj milostivý! Jakož mi VMt píšete, posielajíc ke mně Mikuláše Hřebí z Jindřichovic, purgrabí Velešínského, jemuž VMt jste poručili o některé věci se mnú rozmluviti, abych se v těch věcech zachoval jako dobrý člověk ꝛc: i milostivý pane, rač VMt věděti, že ve všech věcech vedle rozkázánie VMti chci se zachovati jako dobrý člověk. — Ex Helfenburg, dominica post s. Brictii, annorum ꝛc LXXII^{0}. Jan z Vlksic, purgrabie na Helfmburce.

Urozenému pánu panu Jindřichovi z Rozmberka, pánu mému milostivému.

Pečeť porušená. — Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. II A. 8 B. 38. — (G.)

383.

Jan opat Zlatokorunský purkrabímu Konradovi z Petrovic o kuchaři Matějovi. — Ve Zlaté Koruně 24. prosince 1474.

Pane purkrabie milie! Jakož nám píšete, což sě Matěje kuchaře dotýče: I rač věděti, že páně Mti netoliko toho služebníka, ale kerého máme najlepšieho, hotovi sme propustiti. Ale Matěj neprávě nad námi učinil, kuchtíře nám odlódil, kerého sme znova oděli, a měl nám slúžiti až do svatý Markéty: i tesák nám kuchynné vzal, a již na páně zámku jej u sebe chová. Toho Tvé Mti túžím, ať jest nám to opraveno; a my za jeho službu dosti učiníme. A také tvoji listové časem svým nás nedocházejie. Nerač nám za zlé mieti, když odpovědí meškáme. — Datum Corone sabbato ante natalis Domini, anno ꝛc LXXIIII^{0}. Kněz Jan opat.

Urozenému panoši Kunrátovi z Petrovic, purkrabí na Krumlově, přieteli milému.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 5 AU. 91*b*. — (G.)

384.

Úředník Ambrož Petrovi z Rožmberka o pivu a gdoulích pro něho. — V Krumlově 3. října 1521.

Vysoce urozený pane, pane muoj milostivý! Službu svú poddanú VMti se vším poslušenstvím napřed vzkazuji. Přišel sem včera na noc s listy obselacími z Prahy posel; kteréžto listy sem dal přepsati a teď přípis VMti posílám. — Račte VMt věděti, že se nám opět piva nedostává, neb slady děláním se letos velmi prodlilo. I jest ten sud velký, kterýž jste VMt ráčili rozkázati pro svú osobu schovati, pivo dobře přeležely a již tvrdé; neb na to nebylo vařeno, aby bylo do tohoto času mělo ležeti; zdá se Suchodemovi, že ve dvú nedělí, by mělo déle ležeti, zvoctí. I zdá-li se VMti, aby bylo nyní asa tři sudy tak, jakž ste mi prve VMt poručiti ráčili, VMti zvláště do dolní pivnice navařený, že by se až do VMti bohdá sem šťastného příjezdu čistě ustálo, že by se VMti lépe hodilo. A tímto bychom zatím opět chvíli povystačili. Co jest v tom rozkázání VMti, račte mi oznámiti. Což se gdoulí u vinici dotýče, neb jich něco pravých chlebných jest zralých, mají-li se v nějakým soudku až do VMti příjezdu schovati, či je mám tam VMti poslati? Rač Pán Buoh VMt zachovati ode všeho zlého po všecky časy! — Datum Krumlov feria V. ante Francisci anno ꝛc XXI°. Ambrož.

Vysoce urozenému pánu, panu Petrovi z Roznberka ꝛc JMti pánu mému milostivému.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 7 C. 2. — (G.)

C. XXVI.

Mikuláše Slepičky z Nažic závěť a její vykonání (1512).

Vydává **Hynek Gross**.

V předcházejícím zde druhém dodavku k dopisům Rosenberským vytištěny jsou také některé písemnosti, jež nejsou dopisy, nýbrž akty držícími prostředek mezi dopisem a listinou, ku př. svědectví o sladovnách a krčmách po vsích u Budějovic (č. 119—124 str. 332—342), stížnosti na rychtáře Krumlovského (č. 281 str. 416), svědectví o honbách v rychtářství Zelnavském (č. 301, 302 str. 427—430) a několik jiných svědectví, dobrozdání Štěpánkovo o usplavnění Vltavy (č. 379 str. 481) ajv. Dotčená akta i několik kvitancí mezi těmi dopisy uveřejněných jednak souvisejí obsahem s dopisy, jednak jest jich tak po skrovnu, že nehodilo by se tisknouti je ve zvláštních sbírkách a pod vlastními tituly. Ve dvou případech však zdálo se býti prospěšnější, sebrati v jedno listiny, dopisy a jiné písemnosti, týkající se jedné záležitosti a vydati je všechny pohromadě pod zvláštním nápisem; jsou to testamenty a písemnosti k nim se vztahující dvou osob někdy vynikajících ve městě Krumlově, předně Mikuláše Slepičky z Nažic, a pak Mikuláše Petrlíka ze Stradova.

Na sklonku 15. stol. a na začátku 16. stol. byl Rožmberským porybným aneb fišmistrem v Krumlově vládyka nebo aspoň erbovník Mikuláš Slepička z Nažic, jenž zemřel v Krumlově 8. listopadu 1512. Provozoval chov a prodej ryb též samostatně v četných sádkách. Byl mužem zámožným. Zachovaly se o něm a po něm některá akta, zvláště poslední vůle a projednání pozůstalosti. Ty svými podrobnostmi nás dobře v ducha tehdejší doby uvádějí a svědčí o zbožnosti a dobročinnosti Slepičkově. Rádcem jeho v těch věcech byl asi Rožmberský kancléř Václav z Rovného, jejž učinil prvním vykonavatelem testamentu svého. Slepička pochován byl dle přání svého v kostele sv. Víta, a nad hrob dána mu deska mramorová.

1.

Řehoř Klaric částkou peněz, kterou má za pánem z Rožmberka, uhrazuje dluh Beneše z Jivovice za ryby, za nějž ručil, a kvituje z ní porybného Slepičku. — V Č. Krumlově 25. července 1482.

Já Řehoř Klaric vyznávám tiemto listem: Jakož sem byl rukojmí za urozeného panoši Beneše z Jivovice za XVII čberů ryb s Dechtářského rybníka, po dvú kopú a XXV gr. čber, suma toho XLI ſß a V gr.; kteréžto penieze, tu sumu pře-

[v]zal sem na témž Benešovi z Jivovice na svuoj dluh, kterýž mi páně Mt dlužna, a z té sumy quituji slovutného Mikuláše Slepičku fišmajstra, kterémuž sem byl za ty reby slíbil. Tomu na svědomie svú sem pečet přitiskl k tomuto listu. — Datum Crumlow f. V. in die Scti Jacobi, anno dni ∞c LXXXII°.

Přitištěná pečeť zachovalá. — Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 7 T. 2.

2.

Mikuláš Slepička a Matěj podfišmajstří najímají od Jíry, měštěnína v Latránu Krumlovském, na deset let dva haltéře ve Vyšném, které jemu bratr jeho Pecha ve Vyšném postoupil. — Bez místa 23. dubna 1503.

Leta od narozenie syna Božieho tisícieho pětistého třetieho, v neděli den svatého Jiří stala se jest smlúva mezi slovutným pánem Mikulášem Slepičkú a Matějem podfišmaistří s jedné, a Jírú měštěnínem v Latráně z strany druhé, o dva haltéře u Vyšném, kteréž Pecha bratru svému svému Jírovi postúpil jest na dielu jeho, kterýž mu se dostal po otci jich v desieti kopách, na míšenský groš počítajíc. Kteréžto haltéře postúpil jest jich Jíra s povolením Pechy bratra svého panu Mikulášovi Slepičkovi a Matějovi v desieti kopách, a to do desieti let pořád zběhlých, aby jich užívali, jakž se jim koli zdáti bude, i té vody, kteráž na ně jde, až do těch let svrchupsaných, bez překážky Pechy svrchupsaného a jeho bratří i dědicuov jeho; za kteréžto užívánie a drženie má sjíti Jírovi Latránskému na té summě každý rok od Mikuláše Slepičky a Matěje jedna kopa, a to toliko do vyplněnie těch desieti kop svrchupsaných. A když by ta summa svrchudotčená Jírovi vyplněna a zaplacena byla, tehdy ti haltéři mají hned zase na Pechu z Vyšného a na jeho dědice přijíti bez překážky všelikteraké. Také jestliže by kdy toho potřebie bylo, tehdy Pecha má lesu k žlebóm přivézti, aby ta voda, kteráž na ty haltéře jde, aby bez umenšenie téci mohla. A jestliže by pan Mikuláš Slepička anebo Matěj který z nich nechtěl těch haltéřuov držeti, duokudž by v drženie byli, tehdy to své právo bude moci odkázati a dáti, komuž se mu kolivěk zdáti a líbiti bude, bez překážky všelikteraké. A Pecha ani dědici jeho nemají odporni proti tomu býti nižádným obyčejem. Jenž jest dán, jakož svrchupsáno stojí.

Cedule řezaná v kníž. arch. Kruml. I. 5 AS. 42i.

3.

Poznamenání o splácení peněz, jež Vavřinec Mráz v Třeboni Mikuláši Slepičkovi za dům Vízovský v Třeboni dlužen zůstal. — V Třeboni 1. září 1509.

Leta páně tisícieho pětistého devátého, v sobotu den svatého Jilje Vavřinec Mráz zuostává za duom Vizovský v Třeboni panu Mikulášovi Slepičkovi z Krumlova ješče dluhu čtyřidceti kop g. miešenských, a jmá týž Mráz již psanému panu Sle-

pičkovi dáti na svatý Jiří nynie najprv příščí X ß, a potom vždy o každém svatém Jiří po X ß jmá platiti až do vyplněnie sumy XL ß, jakož toho dvě cedule mezi sebú jmají. Actum Třeboň ut supra.

Leta Páně M⁰XV^C desátého, na den svatého Zigmunda dal sem verunk Káči Slepičkové X ß; a ona dala ty penieze Vicencovi na ruku . . . I ostávám ještě XXX ß. — Leta Páně M⁰XV^C jedenádctého, na den sv. Jakuba Filipa dal sem verunk Káči Slepičkové. I ostávám ještě XX ß. — Leta Páně M⁰XV^C dvanádctého v sobotu před sv. Duchem, dal sem verunk panu Slepičkovi X ß, Vicenc s rynku dodal. Anno XV^CXIII.

Na rubu stojí: Mráz. — Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 5 AE. 19*d*.

4.

Václav z Hradešína přiznává se, že dlužen jest strýci svému Mikuláši Slepičkovi 15 kop grošův. — V Č. Krumlově 4. července 1511.

Já kněz Václav z Hraděšína vyznávám tiemto listem, že sem dlužen panu Mikulášovi Slepičkovi, strejci mému milému, patnádcte kop grošuov, kteréž jest mi k mé pilné potřebě puojčil; kteréž já svrchupsaný kněz Václav slibuji panu strejci zase dáti, když by mi dal čtvrt leta napřed věděti. Dál na potvrzenie a lepšie jistotu otec muoj milý pečeť svú vlastní k tomu na svědomie přitiskl. — Datum v Krumlově feria VI. in die S. Procopii anno ɔc 1511.

Přitištěná pečeť je zachovalá. — Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 5 AE. 19*d*.

5.

Mikuláš Slepička činí s Petrem Podlahou smlouvu o splácení dluhu 50 kop míš. — B. m. 4. března 1512.

Já Mikuláš Slepička známo činím túto cedulí, jakož mi jest Petr Podlaha dlužen padesát kop míšenských, kteréž jsem hned pojednú dal Janovi Veselému za ten duom, v kterémž bydlí. Znamenav já jeho nemožného, že by mi té summy pojednú dáti ani tomu dosti učiniti nemohl, vzhlédl sem na jeho službu, kterúž mi činí a na budúcie časy činiti miení, učinil sem s ním smlúvu dobrovolnú, jakož v těchto cedulích řezaných vdole psáno stojí. Kterúžto ceduli on jednu má a já druhú. A to takové mu v tom polehčení činím, aby mi toliko po pěti kopách míšenských každého puol leta vydával, a najprv počna na svatý Jiří najprv příští po datum cedule této pět kop míš., a na svatý Havel potom příští též pět kop míš., a tak až do vyplnění té summy svrchupsané. Kterážto smlúva mezi námi má držána a zachována býti bez zmatku a odporu všelikterého. Tomu na svědomie a pro lepší paměť cedule vyřezané proti sobě jsú udělané v tato slova jedna jako druhá: jenž jsú psány leta

od narozenie syna Božieho tisícieho pětistého dvanáctého, ten čtvrtek na den přenesenie svatého Václava.

Leta ꝛc svrchupsaného ve čtvrtek na den přenesenie svatého Václava já Petr Podlaha dal sem Mikulášovi Slepičkovi V ſſ míš., kteréž bych měl teprve dáti na sv. Jiří najprv příštieho. — Anno ꝛc XV^C^XII dal sem panu Mikulášovi Slepičkovi ten čtrvtek po svatém Františku verunku na svuoj duom V ſſ míš. — Anno ꝛc XIII feria VI. ante penthekosten dal sem poručníkóm verunku dobré paměti pana Mikuláše Slepičky V ſſ míš. — Anno Domini XV^C^XIII feria III. post festum Galli dal jest Podlaha Petr verunku svatohavelského V ſſ. — Anno Domini ꝛc XIIII feria V. post s. Marie dal jest Petr Podlaha verunku svatojiřského nynie minulého V ſſ. — Anno D. ꝛc XIIII feria II. die S. Galli Petr Podlaha dal jest verunku svatohavelského tohoto V ſſ míš. — Anno D. ꝛc XV feria II. S. Georgii Petr Podlaha dal jest opět tohoto verunku svatojiřského V ſſ míš. — Anno D. ꝛc XV^0^ feria V. S. Luce Petr Podlaha dal opět verunku sv. Havelského V ſſ. — Anno ꝛc XVI^0^ feria VI. S. Marie Petr Podlaha dal verunku sv. jiřského V ſſ. — Anno D. ꝛc MV^C^XVI°, v pondělí po svatém Francišku Petr Podlaha dal jest verunku tohoto svatohavelského nynie příštieho V ſſ. A tak jest již těch padesát kop všechněch zaplatil úplně a docela a již nic více dlužen nenie.

Kníž. arch. Kruml. I. 5 AP. 23*b*.

6.

Závěť Václava Slepičky z Nažic. — Bez místa 18. března 1512.

Ve jméno svaté a nerozdílné Trojice Amen. Já Mikuláš Slepička vyznávám tiemto listem přede všemi, ktož jej uzřie nebo čtúc slyšeti budú, že jsa zdráv na těle i na rozumu, ale znamenaje jistotu smrti, ale nejistotu hodiny jejie, chtě se uvarovati, aby po smrti mé o statek muoj nižádného zmatku nebylo, s dobrým a vážným rozmyslem učinil jsem kšaft a rozkázánie všeho statku mého, kteréhož mi Pán Buoh puojčiti ráčil.

A tohoto kšaftu činím mocné poručníky Václava z Rovného a Václava písaře v komoře páně JMti, plnú vieru a doufánie k nim maje, že v tom vuoli mú poslední naplnie a tomu gšaftu dosti učinie tak, jakž dole psáno stojí.

Item když by mne Pán Buoh neuchoval, pohřeb sobě vyvoluji zde v Krumlově u fary v kostele Panny Marie a svatého Víta, tu aby poručníci moji za mne zjednali a spuosobili služby, svaté mše, ofěry, almužny a jiné skutky milosrdné podle řádu a obyčeje křesťanského.

Item kněžím všeckněm, kteří na ten čas při kostele budú, tak dobře kaplanóm, jakož jiným kněžím, knězi faráři příslušejícím, odkazuji každému z nich dvě kopě na míšensko.

Item žákuom chudým do školy na stravu odkazuji deset kop míšenských. Item k oltáři svaté Panny Barbory odkazuji pět kop míšenských. Item k cechu Matky Božie pět kop míšenských. Item k bratrstvu svaté Anny odkazuji pět kop míšenských.

Item chudým do špitála na polepšenie stravy jich odkazuji pět kop míšenských, však těch poručníci moji aby žádnému nedávali, než za ně, dokudž stačie, chudým potřeby kupovali a dávali. Item poručníci moji aby kúpili tři postavy sukna Soběslavského černé šeři, ty aby chudým lidem k oděvu rozdali.

Item kaplanóm svaté Barbory, svatého Jana, svatých apoštoluov, Panny Marie, svaté Maří Magdalenské a svaté panny Kateřiny, těm kteří v jednom domu spolu obydlé mají, všeckněm spolu odkazuji haltéřík podle haltéře kancléře starého.

Item jakož sem prvé úmysl měl kněžím v klášteře Krumlovským dáti ten haltéřík, kterýž sem již těm kaplanóm odkázal, poněvadž oni již v svým klášteře haltéře mají, ježto již k svým potřebám v tom dobře opatřeni jsú, miesto toho haltéře odkazuji jim deset kop míšenských, aby za mne svaté mše slúžili.

Item kněžím do Třeboně odkazuji patnácte kop míšenských.

Item na púšť k svatému Antoni[1]) pět kop míšenských, aby za mne svaté mše slúžili.

Item na púšť k svatému Ondřeji[2]) též na mše svaté pět kop míšenských.

Item na púšť k svaté Maří Magdalenské za Třeboní pět kop míšenských. A těm všeckněm osobám duchovním v jich modlitby se porúčím.

Item Káči, která jest v domu mým, odkazuji duom svuoj, kterýž sem od pána JMti koupil, se vším, což by v něm bylo, když by mne Pán Buoh neuchoval, kromě šatuov mých ložních, kteréžto šaty ložní také Káči odkazuji na ten spuosob, aby se o ně s Markrethú zdělila; a kromě šatuov mých chodicích; z těch, což bych poručil, komu co dáti, to aby poručníci moji dali; pakli bych nic o tom neporučil, tehdy ty aby oni obrátili za duši mú, jakž by se jim najlépe zdálo.

Item domek u kláštera odkazuji svrchudotčené Káči a Markétě oběma spolu.

Item jakož mám na domu Podlahově ještě čtyřidceti a pět kop míšenských, kdež mi má na každý rok po pěti kopách dáváno býti až do vyplněnie té summy, jestli že by mne Buoh neuchoval prve, nežli bych tu summu vybral, to, cožby ještě pozuostalo, odkazuji svrchudotčené Markretě, však takž, puokodž by se poctivě zachovala.

Item svrchudotčené Káči odkazuji haltéř malý podle haltéře kancléře starého v kútě proti rybníčku Panenskému, a k tomu koryto veliké, kteréž jest na dvě předěláno.

[1]) na Výtoni (Heuraffel). — [2]) Později Ondřejov, Andreasberg.

A což sem tuto kolivěk již dotčené Káči a Markretě odkázal, toho na poručnících svých žádám a plné doufánie k nim mám jakožto k dobrým lidem, že jim v tom nižádnému nižádného útisku ani zmatku učiniti nedopustie.

Item haltéře[3]) jiné veliké hořejší proti haltéři Petrlíkovu, ty odkazuji Ondřejovi Kuštosovi a jeho dětem. — Item panu Václavovi z Rovného odkazuji deset kop míšenských. — Item Václavovi písaři v komoře páně JMti pět kop míšenských. — Item Blažkovi synu nebožtíka Bény odkazuji patnáct kop míšenských. — Item Jírovi, kterýž mi přisluhoval, odkazuji deset kop míšenských.

Item komůrku nad haltéřem Panenským, kterúž sem udělal a v ní některé potřeby choval, tu také pannám konečně připojuji a k jich haltéři nechávám.

A k skutečnému a jistému dokonání a naplnění tohoto kšaftu a rozkázání mého položil sem u ctihodného kněze Václava, arcipryšta a faráře Krumlovského, na zákristě k věrné ruce sto a devadesát kop grošuov na míšensko na takový zpuosob, jakž by mne Pán Buoh z tohoto světa povolati ráčil, aby poručníci moji tu summu v moc svú vezmúc těm osobám, kterým sem co odkázal, hned na ta miesta dali, a na to mi pohřeb a svaté služby zpuosobili obyčejem křesťanským.

Item jakož mi dlužen pan Chval Kunáš sto kop grošuov na míšensko, kteréž sem jemu vděk pójčil, všecko groši českými širokými, kteréž mi také též nižádnú jinú mincí než groši českými, jakž jest ode mne přijal, oplatiti jest přiřekl; a jakož mi Ondřej Kustos dlužen také sto kop grošuov míšenských, kteréž jsem jemu k jeho živnosti dávno puojčil, o těch dluziech takto poručím: Jestli že by mne Pán Buoh z tohoto světa prve povolati ráčil, nežli bych ty dluhy v svú moc přijal, tehdy poručníci moji aby je od nich vzali a na spasenie duše mé obrátili a naložili, jakž by se jim nejslušněji zdálo, v tom jim dávám plnú moc listem a kšaftem tiemto. Pakli bych já ty svrchupsané summy všecky neb cožkolivěk na těch summách v živnosti jsa sám přijal, to poručníkóm svým oznámiti mám, aby se tím zpravili, a ostatek, což by ještě po smrti mé na těch dluziech vystávalo, aby v moc svú vzali a k polechčení duše mé obrátili.

Item jestli že by mi ještě kto jiný co dlužen byl, a já za živnosti své těch dluhuov nevybral, a poručníkóm svým sám skrze se neb skrze osoby viery hodné ty dluhy oznámil a od dlužníkóv vzieti a dobýti poručil, v tom jim také dávám plnú moc, takové dluhy po smrti mé vybrati a obyčejem svrchudotčeným za duši mú obrátiti. Než toto sobě v tom pozuostavuji svobodnú vuoli a moc, jestliže by mi se zdálo v tomto kšaftu a poručenstvie z hodných příčin co proměniti, přičiniti neb ujíti, že to mohu učiniti svobodně, a to aby poručníci moji tak podle poslednie vuole mé všecko naplnili bez umenšenie a bez zmatku.

Tomu na potvrzenie a na svědomie pečeť svú vlastní dal sem přivěsiti k tomuto listu; a pro dalšie toho svědomie prosil sem urozeného pána pana Oldřicha[4])

z Roznberka, pána mého milostivého, a urozeného vládyku Wolfganta Hohenfurtara, purgkrabí Krumlovského, že jsú své pečeti dali přivěsiti k tomuto listu, jenž jest psán ve čtvrtek o středopostí leta 1512.

Současný opis na pap. v kníž. arch. Kruml. I. 5 AE. 19*d*.

[3]) O haltéřích Slepičkových děje se zmínka v listině z 5. pros. 1510. Viz Emlerovy Výpisy z českých původních listin c. k. veřejné knihovny Pražské v Archivě Českém díl VIII. str. 545 č. 211. — Jméno Slepičkovo uvízlo na jednom takovém rybníčku na dlouhou dobu. Ještě v listině ze 20. března 1726, týkající se smlouvy panství a města Č. Krumlova o udržování cest, čteme v oddílu VII. mezi jiným: den Weg von der Weigermühle nach der Moldau über den *Slepičzkowskischen*, insgemein aber Mönchteichtl genannt, bis wo sich Domrowitzer Dorfsgründe anfangen. (Kníž. arch. Kruml.)

[4]) Míní se Oldřich († 1513), bratr tehdejšího vládaře domu Rosenberského Petra († 1523).

7.

Peněžní pohledávky Mikuláše Slepičky v závěti neuvedené. — Nedat. (po 18. březnu 1512).

Tuto se znamenají dluzi, kteréž jsú mně Mikulášovi Slepičkovi lidé dlužni, kterých sem v kšaft ze jména nepostavil. Než což bych jich sám nevybral, to moji poručníci od lidí vybrati mají.

Item Trubka dlužen mi 8 ſſ, kteréž sem mu hotových puojčil, kteréž mi v tom zastavil něco střiebra, kteréžto střiebro leží v truhle. A když mi zaplatí, má jemu navráceno býti.

Pecha z Vyšného dlužen mi IIII ſſ, kteréž sem mu hotových puojčil.

Budek stolař dlužen mi II ſſ, kteréž sem mu hotových puojčil.

Kněz Václav mistr špitálský v Praze dlužen mi XV ſſ g. českých, to učiní XXX ſſ míšenských, kteréchž sem mu hotových puočil.

Pan Bušek dlužen mi IIII ſſ na svuoj diel, jakož sem já svých peněz dal na fuory ryb, který sme spolu měli VIII ſſ.

Vavřinec Mráz, měšťanín v Třeboni, dlužen mi za duom Vízovský v Třeboni posledního verunku X ſſ.

Přitištěna celkem zachovalá pečeť Slepičky v černém vosku (dva kapři). — Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 5 AE. 19*d*.

8.

Účetnické poznámky o pohřbu Mikuláše Slepičky a o zádušních bohoslužbách. — (Po 8. listopadu 1512.)

[Seznam duchovenstva v Krumlově]. Dominus Prelatus, predicator, Ambrozius, Joannes E Graz [Egrar?], predicator Adamus; Simon, sacristanus, Michael, Fuks, Thomas, Stanislaus.

Capelani: Dominus Nicolaus, Sigismundus, Joannes, Ulricus, Adalbertus, Nicolaus, Leonardus, Jeronimus.

[Útraty při pohřbu]. Sacerdotibus XXI g.; a conductu XXI g.; baccalario VI g.; a pulsibus VII g.; cantori III g.; a psalterio XV g.; a sepultura I ſſ; a tricesima III ſſ; companario a feretro 1 g.; pro VI missis ad placitum. — Summa V ſſ XX g. miss.

[Útraty při vigilijích]. Sacerdotibus a vigiliis XVII g.; a missis XIIII g.; baccalario VI g.; campanatori et sacristiano VI g.; predicatori 1 g.; cantori 1 g.; prelato pro officio XX g. — Summa facit 1 ſſ V g.

Sacerdotibus a vigilliis XVI g.; ab octo missis VIII g.; Baccalario VI g.; campanatori et sacristiano VI g.; predicatori 1 g.; cantori 1 g. — Summa facit XXXVIII g.

[Jmena chudých a žebráků a jiných osob obdařených]. Valentinus Hawliczkonis VI gr.; Michael de Fuerstenfelt V ǰ; Albertus de Egra VI fl. 1 gr.; Georgius de Kremsminstr VI 1 gr.; Valentinus de Caplicz V ǰ; Johannes de Benessow caligas Iǰ; Wolffgangus de Kremsminstr caligas Iǰ; Mathias de Capliz thoracem III.

Mendici: Caspar de Benessow III; Paulus de Egra IIIIǰ; Sigismundus de Caplicz IIIIǰ; Alexander de Caplicz IIII; Symon de Austie IIIIǰ; Thomas de Friburg IIIIǰ; Stephanus de Noua Ciuitate IIIIǰ; Johannes von Gratzen III; Franciscus item; Zwainkovi z Přiedolé III gr.; Lucas de Plana III l. I gr.; vnus de Rene [?] Iǰ lokte.

Domino Blasio III ulnas; uni per calig. ulnam; item pauperi mulieri; Káči staré IIIIǰ lokte; Maříkové V loket: Kristanovi Spalenému IIII; Chudému jako skazil otci vápnem IIIIǰ lokte; item jednomu žáčku sirotku III lokte.

Tyto poznámky psány jsou na čtyřech lístech papíru v kníž. arch. Kruml. I. 5 AE. 19*d*.

9.

Účet z peněz přijatých a vydaných (1512—1519) z pozůstalosti po Mikuláši Slepičkovi, zemřelém 8. listopadu 1512.

Anno Domini MV^C^XII. feria secunda post divi Leonardi obiit Nicolaus Slepička, olim magister piscinarum magnificorum dominorum Rosensium, cujus anima requie eterna pociatur.

P e r c e p t a. Item jakož jest nebožtík položil byl u kněze faráře Krumlovského k věrné ruce, když by jeho Pán Buoh neuchoval, aby nám poručníkóm jeho vydal, přijali sme od kněze faráře CLXXXX ſſ na míšensko. — Item v truhle jeho v jeho domu nalezeno jest peněz, kteréž jest jemu pan Kunáš na dluhu dal XLIX ſſ XX gr. na míš. — Item kožich lysý podbřiškový nepošitý vzal jest sobě Vaněk komorník v penězích a dal jest zaň VII ſſ.

Feria VI. post sancti Jacobi apostoli [29. čce 1513] jakož jest Trubka dlužen byl nebožtíkovi, přijal od něho X ſſ — Item jakož jest pan Kunáš dlužen

zuostal nebožtíkovi Slepičkovi L ſß míš., ty sem já od něho přijal: L ſß míš. — Summa partis III^{C}VI ſß XX g.

Item jakož jest Bušek dlužen navrátiti XX ſß, kteréž jest dal nebožtík Slepička panu Rúbíkovi na rybách, kteréž jest s Buškem spolukúpil, ty jest Bušek dal, a já sem je od něho přijal. Sabbato post S. Mauritii [24. září 1513] XX ſß. — Item jakož jest nebožtík Slepička dal na fuory ryb z svých peněz VIII ſß, z těch jest Bušek polovici navrátil, a já od něho přijal IIII ſß. A tak praví, že viece nic povinen nenie. — Item jakož jsú byli v Třeboni dlužni na domu Vízovským poslední verunk, přijal sem feria V. ante Natalis Domini [22. pros. 1513] X ſß min. II gr. — Summa partis XXXIII ſß LVIII gr.

Item jakož Ondřej Custos dlužen byl Slepičkovi puojčených, přijal sem od něho podle gšaftu C ſß míšenských. — Anno ɔc XIII^{0} feria V. post s. virg. Lucie [15. pros. 1513], jakož jest byl puojčil Pechovi z Vyšného, přijal jsem od téhož Pechy IIII ſß míš. — A. D. ɔc XIIII^{0} sabbato post Assensionis Domini [27. kv. 1514] jakož jest nebožtík puojčil Budkovi stolaři, přijal sem od něho II ſß míš. — Summa partis CVI ſß.

Jakož jest Podlaha dlužen nebožtíkovi, kteréž jest dal na domu za něho, a ještě má po pěti kopách placeno býti XL ſß. — A. D. MV^{C}XIII^{0} feria VI. ante festum Pentecosten [13. kv. 1513] přijal sem od téhož Podlahy verunku svatojiřského minulého V ſß míš. — A. D. XIII^{0} feria III. post Sancti Galli [18. říj. 1513] přijal sem od Petra Podlahy verunku svatohavelského V ſß míš. — A. D. ɔc XIIII^{0} feria V post S. Marci [27. dub. 1514] přijal sem od Petra Podlahy verunku svatojiřského nynie minulého V ſß. — A. D. ɔc XIIII^{0} feria V. sancti Floriani [4. kv. 1514] přijal sem od zlatníka Latranského za domek jemu od nás poručníkóv a od Káče Slepičkové prodané verunku svatojiřského VI ſß míš. Než prvnieho verunku přijala jest Káče k své ruce také VI ſß podle kšaftu. — Summa partis XXI ſß.

A. D. ɔc XIIII^{0} feria II. die scti Galli [16. říj. 1514] přijal sem od Petra Podlahy verunku svatohavelského toho V ſß míš. — Anno ɔc XV. f. II. s. Georgii [23. dub. 1515] přijal sem od Petra Podlahy verunku tohoto svatojiřského V ſß míš. — Anno ɔc XV feria II. sancti Georgii přijal sem od zlatníka z Latrana verunku za domek u kláštera na diele Markrethy, dcery Káčině VI ſß. — A. D. ɔc XV^{0}, f. V. s. Luce [18. říj. 1515] přijal sem od Petra Podlahy verunku svatohavelského V ſß. — A. D. ɔc XVI^{0} feria VI sancti Marci [25. dub. 1516] přijal sem od Petra Podlahy verunku svatojiřského V ſß. — A. D. ɔc XVI feria II. post s. Francisci [6. říj. 1516] přijal sem od Petra Podlahy verunku svatohavelského nynie přištieho V ſß. — A. D. ɔc XVI při svatém Jiří přijal sem verunku svatojiřského od zlatníka VI ſß minus XVIII. d. bielých, facit V gr. 1 d. — Summa partis XXXVI ſß LIIII gr. VI d. — Summa omnium perceptorum V^{C}IIII ſß XII gr. VI. d.

Distributa. Žákuom, kteříž nesli sviece a ty železné potřeby do Latrana i zase, každému po 1 bielém peniezi, dal sem LVI d. bielých, facit XVI gr. — Chudým před kostelem rozdáno II gr. — Tomu, kto jemu hrob vykopal X gr. — Na oběru rozdáno lidem v městě i Latránským IIII ſſ. — Item XV[ti] kněžím na oběru, kteříž napřed chodie před lidmi, každému VI d. bielých, facit XXV gr. V d. — Knězi faráři s jeho kněžími oblagium II pinty vína po XX d., facit V gr. V d. — Kaplanóm do domu jich II pinty vína per XX d., facit V gr. V. d. — Knězi Linhartovi 1 žejtlík V d. — Knězi Jeronymovi 1 žejtlík V d. — Item kněžím u fary a kaplanóm všeckněm bieléo chleba za VI gr. — Item žákóm velikým i malým bieléo chleba za III gr. — Žákuom za pivo II gr. — Item pro exequiis omnibus inclusa tricesima et sepultura juxta scedulam domini sacristiani V ſſ XX gr. — Summa partis X ſſ XXXVII gr. IIII d.

Item za VI loket sukna bez čtvrti Paulschneidarovi per XLIIII gr., facit IIII ſſ XIII gr. — Křížkovi od dělanie sviec VIII gr. VI. d. — Chudé ženě, kteráž roznesla oběru po městě i Latráně IIII gr. — Knězi faráři s kněžími, kteříž jsú u fary, kterýchž jest na tento čas jedenáct, každému po II ſſ podle gšaftu, učiní XXII ſſ. — Kaplanóm osm v počet, každému po II ſſ podle gšaftu XVI ſſ. — K bratrství svaté Anny dal sem kancléři podle gšaftu V ſſ. — Item k oltáři svaté Panny Barbory dal sem knězi Mikulášovi jakožto kaplanu téhož oltáře V ſſ — Item k cechu Panny Marie podle gšaftu V ſſ dal sem Sybenwaibarovi. — Žákuom u fary na jich stravu podle gšaftu X ſſ. — Summa partis LXVII ſſ XXV gr. VI d.

Pústenníkuom u svatého Ondřeje podle gšaftu V ſſ. — Pústenníkuom v Hauraflu V ſſ. — Mnichóm Krumlovským podle gšaftu X ſſ. — Kněžím Třeboňským podle gšaftu poslal sem po Vincencovi písaři podle gšaftu XV ſſ. — Pústenníkóm u svaté Maří Magdalenské za Třeboní podle gšaftu V ſſ. — Jírovi z Latrána, kterýž nebožtíkovi posluhoval, podle gšaftu X ſſ. — Feria II. post s. Briccii [15. listop. 1512] udělána služba za duši jeho v klášteře, rozdáno na oběru I ſſ II gr. — Item mnichóm za II pinty vína per XVI d., facit IIII gr. IIII d.; týmž chleba bieléo II gr. — Summa partis LI ſſ VIII gr. IIII d.

Pannám IIII pinty vína per XVI d., IX gr. I d.; pannám chleba bieléo III gr. — Chudým žákóm chleba bieléo 1 g. — Chudým ten den rozdáno XII d. — Chudé ženě, kteráž tu oběru roznesla, II gr. — Scholari Ambrosio, qui in exequiis per illos dies hincinde in necessitate mittebatur et circa hoc utiliter inseruiuit XX g. — Za XVIII liber vosku, kterýž jest vzat k té potřebě od Káče Pavlové, per X gr. IIII d, facit III ſſ X gr. II. d. — Item mnichóm od vigilií, od mší a od té služby, zvoněnie i všech věcí, jakož cedule okazuje, XL gr. — Summa partis IIII ſſ XXXVII gr. 1 d.

Item jakož jest nebožtík odkázal Blažkovi z Prahy XV ſſ, ty jest sobě vzal Vaněk komorník na dluhu témuž Blažkovi puojčeným.

Item jakož jest nebožtík odkázal Vaňkovi komorníku panskému V ſſ, ty jest sobě týž Vaněk vzal.

Item jakož jest odkázal mně Václavovi z Rovného, někdy kancléři pánů z Rožmberka, ty sem sobě vzal X ſſ.

Item Jarovi písaři, jakož jest jemu gšaft psal a v mnohých věcech od mnohých časuov posluhoval, a řiekal, že jemu za to chce dosti učiniti, dali sme V ſſ.

Item o jarmarce na sv. Kateřinu [25. listop. 1512] kúpil sem sukna na chudé lidi podle gšaftu: item postav sukna Táborského za VII ſſ; item druhý postav téhož za V ſſ XX gr.; item třetí postav bez VI loket per XII gr., kteříž jsú byli odkrojeni, za VI ſſ III gr. Kteréž mi pomohl kúpiti Jan krajčí. A tak sem zpraven, že postav Táborský drží XXXVIII lokte, neb celý postav položen jest v VII ſſ XV^ti^ groších, ale za VI loket sejde LXXII gr., a tak ostatek jest VI ſſ III gr. — Summa partis LIII ſſ XXIII gr.

Item jakož jest nebožtík řekl dáti do Bavorova na pomoc k kostelu, kterýž jest shořel, dal sem po Baltazarovi 1 ſſ.

Item udělána jest tricesima za nebožtíka s vigilií, se mšemi a oferú, a na to jest vydáno: najprv od vigilií a od zvoněnie a mší i jiných věcí, jakož cedule sakristianova ukazuje, dal sem sakristianovi XXXVIII gr.; item na oferu rozdáno mezi lidi v městě i v Latráně i mezi kněze IIII ſſ XXII gr.; item kněžím u fary za II pinty vína po XX d., facit V gr. V d.; item kaplanóm do jich domu za dvě pinty vína po XX d., facit V gr. V d.; item kněži Linhartovi za 1 žejtlík vína V d.; item kněžím u fary a kaplanóm všeckněm a žákuom velikým i malým za chléb bielý VIII gr. II d.; item chudým žákuom do školy za pivo II gr.; item mezi chudé rozdáno při vigiliích a při mšech IIII gr. — Summa partis VI ſſ XXVI gr. III d.

Item zvoníkovi, ježto při těch službách Božích přes celú tricesimu svieci na hrob rozžéhal a pilnost zvláštní měl, dal sem X gr. — Item chudé ženě, kteráž oferu mezi lidi roznesla, IIII gr. -- Item žáku Kačíkovi, kterýž sviece z kostela přinesl IIII d. — Káči Pavlové za III libry vosku k sviecem oferním per X gr. IIII d., facit XXXI gr. V d. — Křížkovi od dělánie sviec oferních nynie k této službě, a po prve udělal také sviece offernie do kláštera, XXIIII d. — Item jedné chudé ženě, pro Pána Boha prosící, dal sem za dva vozy dřev X gr. — Item jednomu chudému člověku ne dokonce rozumnému na opravenie sukně IIII gr. — Item maistr Hanzovi z Hazel na kámen k hrobu, ješto jest dal fuory, zavdal sem II ſſ míš. — Item cihláři za C cihel i také od přivezenie, ješto jsú v kostele podle hrobu zase zadlažili VIII gr. — Summa partis II ſſ XLI gr. V d. [Součet dělá 3 ſſ 11 gr. 5 d.].

Item jakož jest nebožtík odkázal chudým do špitála na polepšenie stravy jich pět kop, a za ty aby jim potřeby kupovány byly, dokudž ty penieze stačie: feria VI. post s. Andree [3. pros. 1512] dal sem Jarovi písaři, aby jim kupoval takové potřeby 1 ſſ. — Eadem die jedné velmi chudé a nábožné ženě z Latrána dal sem na střevíce V gr.

Feria V. post s. Lucie [16. pros. 1512] za dva mšály, jeden do Brloha a druhý do Křemže, kteříž jsú dáni k těm kostelóm pro jich veliký nedostatek, dal sem mladému kancléři IIII ſſ.

Item jakož jest rozkrájeno tři postavy sukna chudým žákóm a jiným chudým lidem, zaplatil sem od postřihánie i krajčiem od diela; summa toho učiní II ſſ XXIIII gr. — Item od diela suknice maličkého žáčka z Přiedolé XVI d. — Item zvláště potom k sukni Lídě a k sukni druhé nemúdré ženě z Svinuov za X loket sukna z Vodňan Káče kúpila per XIII gr., facit II ſſ X gr. — Summa partis IX ſſ XL gr. VI d.

Item týmž ženám od postřiženie per II d., facit XX d. — Item za plátno k podšití těch suken VII gr. IIII d. — Item od diela těch suken Nevrlému XIII gr. — Item za haklíky V d. — Item za VIII č. piva k lázně topenie kúpila Káče od Húsky per IX gr., facit LXXII gr. — Item opět za VIII č. piva k též potřebě od Pražské per VIII gr., facit 1 ſſ IIII gr. — Item za VII čebrů žita mého z Rovného per X gr. k též potřebě, facit LXX gr. — Item od přivezenie žita III gr.

Anno XV^C^XIII^o^ feria II. post dominicam Invocavit [14. února 1513] učiněna služba za nebožtíka vigilií a rorate mše, dáno jest na to podle cedule kněze sakristiana 1 ſſ V gr. — Summa partis IIII ſſ LIX gr. 1 d. [vlastně 4 ſſ 58 gr. 1 d.].

Item knězi faráři s jeho kněžími oblagium za II pinty vína per XX d., facit II gr. VII d. — Item kaplanóm za II pinty I žejtlík vína per XX d., facit II gr. VI d. — Item kněžím za bielý chléb II gr., kaplanóm za bielý chléb VII d. — Item žákóm velikým i malým bielého chleba za III gr. — Item žákuom za pivo II gr. — Item chudým u kostela II gr.

Eadem die topena lázně chudým lidem od jitra až do večera se vším dostatkem: dal sem lazebníkovi LXX gr.; — Item pacholkóm pro pilnost VI gr.; item děvečkám pro pilnost VI gr.; item za mýdlo dvě libře VIII gr.; item pekaři od pečenie sedmi čberuov chleba na chudé lidi XX gr.

Feria VI. post Invocavit kováři, jakož nebožtík dlužen zuostal za hřebíky, dal sem po Markretě XX d. — Item šroteřóm od taženie piva VIII gr., mlynáři od semlenie VII čb. II gr. — Item za II čbery piva pústenníkóm u svatého Ondřeje per IX gr., facit XVIII gr. — Summa partis II ſſ XXXVI gr. IIII d.

Item když jest lázně topena, k sniedaní čeledi za kape [sic] III gr. — Item Markretě děvečce ročně služby za celý rok podle zjednánie dal sem III ſſ XX gr.

Feria VI in profesto diui Gregorii [11. března 1513], jakož jest nebožtík Slepička odkázal chudým do špitála na potřeby pět kop, dal sem Jarovi, aby jim takové potřeby kupoval 1 ſſ.

Feria IIII. quatuor temporum post festum pentekost. [18. kv. 1513], jakož jsme my poručníci připověděli k statku Kustošovu, totiž k domu, k lúce a k penězóm, kteréž mu Sybmweibr dlužen za dědinu, dal sem práva II gr.

Sabbato vigilia s. Trinitatis [21. kv. 1513], jakož jest kněz kazatel držel mši za nebožtíka ještě tohoto polúletie až do sv. Jiří, dal sem X ſſ. — Eadem die knězi Mikulášovi za mše za nebožtíka dal sem VI gr. — Item mistru Hanzovi z Hazel za kámen mramorový na hrob dodal sem VIII ſſ LIIII gr., neb sem mu prve zavdal, ješto jest dal z Mihle sem od přivezenie II ſſ. — Summa partis XIII ſſ LV gr.

Item f. III. vigilia ss. Petri [et Pauli] apostoli [28. června 1513] jakož jest nebožtík Slepička odkázal chudým do špitála pět kop, i dal sem jim na tom opět po Jarovi, aby jim potřeby kupoval, 1 ſſ.

Feria VI. die S. Ludmile [16. září 1513] témuž Jarovi, aby chudým v špitále kupoval potřeby, dal sem opět 1 ſſ.

Item panu Petrovi z Roznberka JMti, kterýchž jest JMti nebožtík Slepička řekl po smrti poručiti dáti L fl. r., dal sem XL [kop] míš.

Anno Domini XIII° f. II. post divi Leonardi [7. listop. 1513] učiněn jest anniversarius panu Mikulášovi, a vydal sem na to na všecky věci I ſſ XXVIII gr.

Item pústenníkóm k sv. Ondřeji k jich potřebě kúpil sem jménem almužny za nebožtíka štokfišuov za LXX gr. — Summa partis XLIIII ſſ XXXVIII gr.

Item jakož nové kniehy antifonář mají zjednány býti k potřebě božieho domu, kteréž jest již psáti dal kněz farář v Praze, dal sem na to témuž knězi faráři, když do Prahy o to jel, XXX ſſ míš.

Anno ꝛc MV^C^XIIII° feria VI post S. Sophie [19. kv. 1514], jakož jest domek podle kláštera prodán zlatníkovi Janovi za XL ſſ míš., kterýchž peněz polovice příslušie nám poručníkuom a druhá polovice Káči Slepičkové; dal sem od zapsánie toho trhu písaři městskému II gr., item od zapsánie verunku, kterýž jest zlatník dal nám poručníkóm, dal sem písaři I gr.

Anno domini XV^C^XIIII° feria VI. post S. Margarethe [14. čce 1514] dal sem po druhé knězi faráři Krumlovskému na kniehy antifonář, kterýž v Praze píší, XL ſſ míšen.

Dominico post festum Divisionis sanctorum apostolorum [16. čce 1514] kněžím kaplanóm od XXXti mší, kteréž jsú slúžili za Slepičku, 1 ſſ míš. — Summa partis LXXIII ſſ 1 gr.

Anno ꝛc XIIII [1514] item od puohonu mistra špitálského v Praze pro dluh XXXti ff dal sem VIII gr. — Feria IIII. post festum Assumptionis sacratissime d^ne^ nostrae [16. srp 1514] jednomu chudému na sukni za VI loket sukna a od postřihánie a od šitie dal sem LVIII gr.

Feria III. vigilia sanctorum omnium [31. říj. 1514] jednomu chudému bláznu na pomoc na sukni dal sem X gr.

Anno ꝛc XV° feria VI. in commemorationem animarum post Omnium Sanctorum [2. list. 1515] chudým sem rozdal IIII gr. — Feria II. post sancti Leonardi [12. list. 1515] při času jeho památným dal sem slúžiti XXX mší pořád, dal sem 1 ff. — Item za ubrus na veliký pulpit, na kerýmž žáci v kuoru spievají, když jsú knihy gradual z Prahy přinesli, dal sem LXX gr. — Item dal sem po třetie knězi faráři na kniehy, když jsú je z Prahy přinesli, XX ff.

Anno ꝛc XVI° feria VI. in capite Quadragesime [8. ún. 1516], když jest kněz farář chtěl do Prahy jeti, dal sem mu po čtvrté na antiphonář na druhú stranu X ff, a tak má již ode mne na ty kniehy C ff míš. — Feria IIII. post dominicam Reminiscere [20. ún. 1516] dal sem Jarovi opět na kupovánie potřeb chudým do špitála 1 ff.

Anno Dom. ꝛc XVII° in XL^a^ [1. bř. 1517] dal sem kněžím do konventu Třeboňského, aby XXX mší zaň slúžili, [kolik peněz, neudáno].

Item kněžím bosákuom dal sem almužny prosiecím na jich živnost XX gr. Summa partis XXXV ff L gr.

Anno Domini XV^C^XVII^o^ feria II. in festo Pentecosten [1. čna 1517] jakož jest pan Petr z Rožmberka JMt rozsudek učinil mezi panem Šumburkem na miestě Markrety dcery Káče Slepičkovic a mezi námi poručníky o to, což jest též Markretě nebožtík Slepička odkázal, že podle zápisu kněh městských jí příslušie polovice peněz, za kteréž jest domek podle kláštera prodán, a což jest od nás poručníkuov za ten domek vzato, aby navráceno bylo; i navrátil sem a dal panu Šumburkovi po Baltazarovi XVIII ff m. III gr. V d. — Item když jsú byly v Krumlově milosti leta milostivého římského, kteréž se vztahovaly také na mrtvé, dal sem za nebožtíka XLVIII gr. — Eodem tempore jednomu chudému dal sem zaň za sukno k sukni a za plátno k podšití a krajčiemu od diela LIII gr. — Anno ꝛc XVIII° feria VI. in capite quadragesime [19. února 1518] dal sem otcuom do Hayraffle, aby zaň slúžili XXX mší, 1 ff. — Summa partis XX ff XXXVII gr. II d.

Feria II. post Letare [15. bř. 1518?] dal sem otcuom na horu sv. Ondřeje, aby zaň slúžili XXX mší, 1 ff. — Item v tom celým postu vynaložil sem chudým do špitála na ryby a na bielý chléb 1 ff. — Feria VI. post sancti Tiburcii [13. srp. 1518?] jakož jest se byl nebožtík podvolil dáti pomoc k monstrancí do kláštera, i dal sem na pomoc na pozlacenie monstrancí Korneflovi II ff míš. — Feria

V. die sancti Johannis ante portam Latinam [6. května 1518] jednomu velmi chudému knězi, kterýž měl skuoro mši novú slúžiti a neměl sukně, než velmi zlú a strhanú, dal sem na sukni IIII ſſ míš. — Feria II. in festo Pentocosten [24. kv. 1518] jednomu žáku svěcenému, kterýž maje truoje svěcenie, měl jíti do Pasova k dokonánie svěcenie kněžského, neměl na stravu, dal sem II ſſ. — Feria IIII. in profesto corporis Christi [2. čna 1518] člověku jednomu velmi chudému ku pomoci jeho živnosti dal sem 1 ſſ. — Feria IIII. post Sancti Viti [16. čna 1518] jednomu chudému knězi, kterýž měl na svatého Petra novú mši slúžiti a neměl sukně, dal sem na sukni III ſſ; témuž, neměl viatiky, dal sem kancléři za viatik 1 ſſ XX gr. — Summa partis XV ſſ XX gr.

Item Bosákuom, ježto jim zde žebrali na kúpenie sukna k jich oděvu, dal sem XX gr.

Anno ↄc XIX die sancte virginis Agnetis [21. led. 1519] dal sem kněžím na púšť k sv. Antonii, aby za nebožtíka slúžili XXX mší, 1 ſſ. — Item k suchém dnuom postním žáku chudému, kterýž šel na svěcenie, dal sem na stravu II ſſ. — Knězi opatovi a konventu kláštera Třeboňského dal sem peněz nebožce Slepičkových, aby sobě jeho duši poručenu měli a jeho svatých mší a modliteb svých účastna činili, v paměti jeho jakožto svého dobrodince i s svými potomky majíc, LXXV ſſ míš. — Item za postav sukna, kterýž mi kúpil Jakub písař v Soběslavi k rozdání chudým lidem, dal sem IIII ſſ L gr. — Item jednomu chudému žáku od vyplacenie sukně od krajčieho dal sem IIII gr. — Feria VI. post sancti Stanislai [13. kv. 1519] zapsán jest prodaj halťéře Holúbkovi; dal sem písaři městskému II gr. — Summa partis LXXXIII ſſ XIIII gr.

Summa universalis omnium distributorum huius registri V^{C} ſſ XIII gr. 1 d. Et sic post ratam computationem et defalcationem distributorum a perceptis remanent in mea potestate parate peccunie IIII ſſ LIX gr. V d. Quas ego expendi super pias causas et pauperibus pro salute anime ipsius, cui dominus requiem perpetuam donare dignetur. Solum adhuc habeo apud me suum sigillum argenteum, quod etiam comitam ad ecclesie cultum.

Orig. pap. v kniž. arch. Kruml. I. 5 AE. 19*d*.

10.

Václav z Rovného a Vaněk písař jako poručníci vybízejí mistra špitálského Václava z Hradešína, aby splatil 15 kop gr. č., jež zůstal dlužen Mikuláši Slepičkovi. — V Č. Krumlově 10. února 1513.

Duostojný u Boze otče, pane mistře milý! VMti službu naši napřed vzkazujem. Jakož ste povinni nebožce panu Mikulášovi Slepičkovi patnádct kop grošuov českých, kterýchž jest vám k vaší potřebě puojčil, jakož list váš, kterýž jste jemu na ten

dluh dali, šíře ukazuje, v kterýmž toho dotčeno jest, když by vám čtvrt leta bylo napřed věděti dáno, že je zase dáti máte. I poněvadž jest nebožtík nám jakožto poručníkóm svým o tom dluhu i o jiných podle gšaftu řádného poručil, abychme je vybrali a dále obrátili podle poslednie vuole jeho, dáváme vám čtvrt leta napřed věděti listem tiemto, a prosíme vás, abyšte to opatřili, aby nám po vyjití dotčeného čtvrt leta ta suma dána byla, abychme my to také podle svěřenie jeho dále obrátili a dali, kamž dáti máme, doufánie plné k vám majíc, že to učiniti ráčíte. A na to žádáme odpovědi vašie po tomto poslu. — Ex Krumlov, feria V. die S. Scholastice, anno ꝛc XV^{C}XIII^{0}. Václav z Rovného, Vaněk písař v komoře.

Duostojnému u Boze otci knězi Václavovi z Hradešína, najvyšiemu mistru křižovníkuov s hvězdú a špitála v Praze, nám přiznivému.

Na rubu: In causa Nicolai Slepička. — Konc. pap. v kniž. arch. Kruml. I. 5 AE. 19*d*.

11.

Václav z Hradešína píše Václavovi z Rovné a Václavovi písaři v příčině dluhu od něho požadovaného. — V Praze 25. února 1513.

Modlitbu svú vzkazuji, urození přátelé milí! Psaní vašemu jsem porozuměl. I vězte, což jse nebožtíka ujce mého pana Mikuláše Slepičky dotýče, že on o těch XV fl^{p} gr. českých před panem otcem mým na tom se mnú zuostal, ceduli abych mu na ně udělal, přišla-li by kdy naň pilná potřeba a on jich sám na mně zase požádal, abych mu je poslal. I poněvadž jest jse toho od něho za živnosti jeho nestalo, tiem jse zpraviti muožte. S tiem daj vám Pán Buoh dobře se jmíti. — Ex domo nostra Pragensi, feria VI^{a} post Mathie apostoli anno ꝛc XIII^{0}.

Václav z Hradešína, nejvyšší mistr křižovníků s červenú hvězdú řádu sv. Augustina po Čechách, v Moravě, v Polště a v Slezí.

Urozeným pánu Václavovi z Rovné a panu Václavovi písaři komory JMti pána z Rožmberka, přátelóm mým.

Orig. pap. v kniž. arch. Kruml. I. 5 AE. 19*d*.

12.

Trh mezi poručníky Slepičkovými a Janem zlatníkem o domek v Latraně. — Bez místa 23. dubna 1513.

Leta od narozenie syna Božieho tisícieho pětistého třináctého při svatým Jiří stal se jest trh a smlúva dobrovolná mezi urozeným vládykú panem Václavem z Rovného a slovutným Václavem, ty časy komorníkem u pána JMti, jakožto poručníky pana Mikuláše Slepičky, a Kateřinú Višenskú strany jedné, a Janem zlatníkem z Latrana strany druhé, o domek ležící podle domku Sýkory malého

a podle vrat klášterních, takže svrchupsaní poručníci prodali jsú ten domek Janovi zlatníkovi za čtyřidceti kop míšenských, a to na takový spuosob, že Jan zlatník svrchupsaný má platiti verunky dolepsané, totiž při svatým Jiří leta svrchupsaného má dáti prvnieho verunku VI ſſ, a potom na každý svatý Jiří v roce po VI ſſ až do vyplněnie summy svrchupsané.

Anno ꝛc ut supra Jan zlatník dal prvnieho verunku poručníkóm svrchupsaným, kteréž jest Káče vzala, VI ſſ. — Anno ꝛc XV^C^XIIII° při svatým Jiří Jan zlatník dal druhého verunku, kterýž jsú poručníci vzali, VI ſſ.

Zápis v Krumlovské městské knize pozemkové jdoucí od r. 1512 do 1539; v kníž. archivě Kruml. I. 5 AS. 26.

13.

Václav z Rovného a Vaněk opětně upomínají Václava z Hradešína o dluh, dovolávajíce se Slepičkova nařízení v poslední vůli. — V Č. Krumlově 11. června 1513.

Službu VMti vzkazujeme, duostojný u Boze otče, pane mistře nám příznivý! Jakož sme vám psali o XV ſſ grošuov dluhu spravedlivého, kteréž jest vám k potřebě a žádosti vaší pan Mikuláš Slepička dobré paměti puojčil. Poněvadž jest nám poručníkóm svým všecken statek svuoj poručil podle poslednie vuole své zřiediti, prosili sme vás, abyšte nám ten dluh zaplatili. Kdež sme se jinému nenadáli, než že se tak stane. Ale dali ste nám na to odpověď, že jest před otcem vaším na tom s vámi zuostal, abyšte jemu ceduli na ně udělali, jestliže by jich sám na vás zase požádal, abyste mu je poslali; a poněvadž se jest toho za živnosti jeho nestalo, že se tiem zpraviti muožme ꝛc. I takové odpovědi sme se od vás nenadáli, ale pochybnosti sme nižádné neměli, že vzhlédnúc na jeho lásku a mnohá dobrodění, kteréž jest vám nebožtík činil, že takové věci před sebú mieti nebudete, abyšte měli dluhu spravedlivého a jeho vuoli poslední, kteráž se k pobožným věcem ztahuje, odporni býti; neb vězte, že jest nebožtík o dluzích svých hlavnějších v gšaftu svým zejména osoby jmenoval, kto jsú jemu dlužni, a při tom tuto klausuli postavil: „Jestli že by mi ještě k to jiný co dlužen byl, a já v živnosti své těch dluhuov nevybral a poručníkóm svým sám skrze se neb skrze osoby viery hodné ty dluhy oznámil a od dlužníkuov vzieti a dobýti poručil, v tom jim také dávám plnú moc takové dluhy po smrti mé vybrati a obyčejem svrchudotčeným za duši mú obrátiti.“ Pak ten dluh svrchudotčených patnáct kop grošuov jest nám oznámil, a při tom tu ceduli, recognicii vaši, dal, a poručil též jakožto jiné dluhy od vás vzieti a za jeho duši obrátiti. Kdež my se v tom tak podle svěřenie jeho zachovati chceme a vás prosíme, abyšte spravedlivú povinnost před oči vezmúc a na dobrodinie jeho pamatujíc, v tom se proti nám zachovali a ten dluh zaplatili a nás skrze to k nákladuom a škodám nepřipravovali. Kteréžto škody, jakož rozumiete, naše by nebyly,

než vaše; rozumějíc tomu, že my toho podle svěřenie nám učiněného nikoli opustiti nemuožem, aniž opustíme, vždy tu naději majíc, že k tomu přijíti nedáte. A na to žádáme konečné odpovědi listem vaším při tomto dodateli tohoto listu. — Datum Crumlov, sabbato die scti Barnabe apostoli, annorum XV^{C}XIII^{0}.

Václav z Rovného a Vaněk ɔc.

Duostojnému v Boze otci knězi Václavovi z Hradešína, mistru křižovníkuov s červenu hvězdú ɔc, nám přiznivému.

Cedule řezaná v kníž. arch. Kruml. I. 5 AE. 19*d*.

14.

Václav z Hradešína odpovídá Václavovi z Rovné a Václavovi z Tejna, že ničeho jim dlužen není. — V Praze 17. června 1513.

Modlitba má, urozený a slovutný v Bohu mně milí! Psaní vašemu jsem srozuměl i je dobře rozvážil. Jest mi s podivením nemalým, přes otpověď konečnú mú že mi o dluh píšete, kterého jsem já vám nikdy povinovat nebyl a nejsem. Bych spravedlivě vám oběma nebo jednomu z vás co dlužen byl, nedal bych se upomínati a o to k sobě psáti. Datum ve špitale našem v Praze u mostu, v pátek po svatém Vítě leta Božieho MV^{C}XIII.

Václav z Hradešína, najvyšší mistr bratří křižovníkův s červenú hvězdú řádu sv. Augustina po Čechách, v Moravě a v Polště v Slezí.

Urozenému vládyce panu Václavovi z Rovné a slovutnému Václavovi z Tejna, v Bohu mně milým.

Přitištěna pečeť. — Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 5 AE. 19*d*.

15.

Václav z Rovného a Vaněk písař upomínají Linharta (Sybmweibera?), aby zaplatil 100 kop míš. dluhu, který zůstal pro nebožtíka Slepičku na domě a pozemcích Kustosových, jež Linhart koupil. — V Č. Krumlově 8. října 1513.

Unser willig Dinst zuuor, lieber Leonharde! Wir lassen Ew wissn, das der Custos dem Slepiczko, gut gedachtnuses, hundert Schok meissner Groschen schuldig belibn vnd die auf Sand Gallustag schiristn bezalln soll. Deshalbn wir alls sein geschefftlewt auf des Custossn Haws vnd andrn Grundtn ain Verbot tan habn, so lanng, biss vns die dieselb hundert Schok entricht werden; vnd dyeweill solhe verbot ee dann er das Haws gekawfft, auch nach dem kawff, wie Recht bestehn ist: Wir bittn ew auch von rechtens wegn, an ew ersuchn und begern, das ir dieselb werung, so ir im zw sand Gallntag gebn sollt, zum Richter und Gericht leget, und ew dawider auf nyemands ansynnen in ainicherlai irrung einfuen lasset, nach dem das gelt vnnser liebn frawn vnd sand Veytn, inhalt rechtfertign gescheffts, zugehörig

ist. Wer sich aber vnderstet zw Verhindrung vnd Nachtail solher guttat, das zw aufnemung des Gotsdinsts vnd zw trost vnd selikeit der lebentigen vnd todtn gedeyhn soll, der wirdt auch an zweifl vmb solh sein misshandlung zw seiner zeit vnbelonet nicht beleiben. Darauf begern wir ewr verschribn antwurt bey dem botn, vns darnach zu richten. Gebn zw Krumbnaw an Sambstag nach Sand Francisci anno ꝛc XIII°. Waczlaw von Rubn, Wanko Schreibr.

Konc. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 5 AE. 19*d*.

16.

Kněz Jan Andree prosí Václava z Rovného, aby Václava mistra špitálského v Praze z těch 30 kop Slepičkových již neupomínal. — V Jindř. Hradci 22. října 1515.

Urozený pane Václave, přieteli mój zvláště milý! Když siem nynie o svatým Václavu v Praze byl, s pilností siem mluvil s knězem Václavem mistrem špitalským, co sě dotýče XXX ſſ Slepičkových, dobrý paměti strejce jeho. Odpověď mně jest dal, že „Slepička, strejc mój, když mi jest XXX ſſ dal, řekl jest: Kněže Václave, teď já tobě dávám XXX ſſ, a jestliže by kdy na mne jaká potřeba přišla a dal tobě puol leta napřed znáti, že mi těch XXX ſſ navrátíš. I poněvadž Slepička strejc mój nedal mi jest co před svú smrti věděti, a také jiné památky jeho nemám, že sě mně zdá, že nejsem povinovat těch XXX ſſ po smrti jeho platiti.“ — I milý pane Václave, poněvadž jest to tak, kněz farář Hradecký, já tudíž i všickni přátelé vás za to prosíme, že při tom kněze Václava necháte a z té summy viec jeho neupomenete. Daj vám Pán Buoh dlúhé zdravie a prospěšenstvie na všem dobrým. — Datum Nove Domus, feria II. post XI milia virginum anno Dom. ꝛc 15.

Joannes Andree, capelanus vester.

Urozenému vládyce panu Václavovi z Rovného ꝛc, pánu a přieteli svému zvláště milému.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 5 AE. 19*d*.

17.

Půhon na Václava z Hradešína pro dluh povinný pozůstalosti Mikuláše Slepičky. — (Před 26. říjnem 1515.)

(Takto jest puohon vzat.) Václav z Rovného a Václav z Týna písař, mocní poručníci pana Mikuláše Slepičky z Nažic, chtie viniti kněze Václava z Hradešína, najvyššieho mistra křížovníkuov s červenú hvězdú řádu svatého Augustina po Čechách, v Moravě, v Polště a v Slezí ꝛc, z patnádcte kop grošuov českých, jemu od téhož Mikuláše Slepičky puojčených a podle gšaftu jeho jim jakožto poručníkóm statku jeho příslušejících.

Opis v kníž. arch. Kruml. I. 5 AE. 19*d*. — Že půhon tento učiněn jest před 26. říjnem 1515, jest vidno z plné moci dané k němu toho dne. V pozůstatcích register soudu komorního z těch let, vydaných v AČ. XIX., nenachází se nic o této při; jsou tam dva záznamy z let 1513 a 1518 (str. 230, 335) o jiném případě, kdež mistr špitálský Václav z Hradešína nechtěl platiti, co byl povinen.

18.

Václav z Rovného a Václav z Týna jako poručníci pozůstalosti dávají vládykovi Václavu Robmhapovi plnou moc k vedení pře o dluh 15 kop gr. č. — V Č. Krumlově 26. října 1515.

Já Václav z Rovného a já Václav písař z Tejna, mocní poručníci urozeného vládyky Mikuláše řečeného Slepička z Nažic, známo činíme tiemto listem: jakož jsme pohnali k súdu komorniemu duostojného u Boze otce kněze Václava z Hradešína, mistra křižovníkuov s červenú hvězdú a špitála v Praze podle mostu Pražského, z patnádcti kop grošuov českých dluhu spravedlivého, již dotčenému Mikulášovi Slepičkovi povinného, že jsme udělali a mocí listu tohoto děláme a činíme mocného poručníka té pře k zisku i k ztrátě urozeného vládyku pana Václava Robmhapa z Suché a na Sudoměři, jemu plnú moc dávajíc o tu při k tomu póhonu státi a na miestě našem tu při vésti a k sobě přijieti, i od sebe učiniti k zisku i k ztrátě. Tomu na svědomie já nadepsaný Václav z Rovného pečeť svú vlastní přitiskl sem k tomuto listu; a já písař z Týna svrchudotčený, nemaje své pečeti, prosil sem urozeného vládyky Mikuláše z Stradova, že jest pečeť svú vlastní přitiskl k tomuto listu, sobě však bez škody. — Dán na Krumlově v pátek před hodem svatých Šimona a Judy apoštoluov Božích, leta od narozenie syna Božieho tisícieho pětistého patnádctého.

Přitištěné dvě pečeti jsou zachovalé. — Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 5 AE. 19*d*.

C. XXVII.

Mikuláše Petrlíka ze Stradova nadání, závěť a její vykonání

z let 1508—1525.

Vydává **Hynek Gross.**

Jako předcházející malá snůška písemností, tak i tato přítomná podává pestrou látku k zobrazení života městského na počátku 16. věku; poskytujeť pohled do domácnosti, a dílem i do duše zámožného měšťana v Českém Krumlově.

Petrlíkové byli měšťany v Krumlově. Roku 1459 připomíná se (zde str. 322) Petrlík soukenník, kterýž, jak se podobá, obchodoval s rybami. Jíra Petrlík, jehož testament z roku 1499 níže otiskujeme (č. 2), byl již člověk zámožný; v závěti své nazývá se měštěnínem v Krumlově, přídomku neužívá žádného; ale pan Petr z Rožmberka r. 1518 (č. 7) Jíru Petrlíka již nebožtíka nazývá ze Stradova. Tento poručil majetek dvěma synům svým, Mikulášovi Petrlíkovi, jenž nezřídka bývá titulován vládykou ze Stradova, a Jetřichovi, též manželce své Elišce. Jíra v testamentě svém (č. 2) svou manželku Elišku nenazývá matkou svých synů Mikuláše a Jetřicha, ale Mikuláš v závěti své r. 1517 (č. 4) jmenuje Elišku matkou svou; Jetřich byl r. 1517 již nebožtík. Kterak tito měšťané přišli ke vládyctví a ku přídomku ze Stradova, není vědomo; vesnice a tvrz Stradov na Kaplicku jim nenáležela (Sedláčkovy Hrady III. 95); spíš lze mysliti na Stradov severozápadně od Trhových Svinů, kdež v novějším čase ze Stradovského dvora poplužního vznikla ves něm. řečená Lichtblaudorf; jižně od tohoto Stradova leží Todně; jiné vsi, kde Mikuláš Petrlík měl majetek, najdou se opodál od Borovan na severovýchod: Vrcov, Vlachňovice, Lhota, Petrovice, Mladošovice.

Mikuláš Petrlík ze Stradova zemřel 25. října 1517, učiniv poručníkem své závěti přítele svého Václava z Rovného. Hlavní pobožný čin vykonal již dříve r. 1508 (č. 3), učiniv nadání k oltářům Panny Marie, sv. Václava a sv. Linharta v kostele sv. Víta v Č. Krumlově; darovalť jim vsi Lhotu, Petrovice, Mladošovice, Vlachňovice, Vrcov, Milíkovice, Újezd a Todni s platy a se vším panstvím nad nimi.

V trhových zápisech města Krumlova stojí poznamenáno, že při trhu o dům zlatníkův na náměstí dne 25. března 1520 přítomen byl slovutný pan Václav Petrlíkovic a poctivá vdova Eliška Petrlíková (list 57 b). Dále uvádí se též dědina Václava Petrlíkova. Jako svědka rozličných smluv nacházíme Václava Petrlíka často, posledně v zápisech svrchu uvedených r. 1536.

Ve spisech o projednání pozůstalosti po Mikuláši Petrlíkovi přiložen jest i kus nedatovaného posledního rozkázání nejmenované paní, která činí poručníkem své závěti a dítek, z nichž určitě se jmenuje toliko dcera Markéta, svého zetě Janka Roubíka z Vyšného v Krumlově usedlého.

Svrchu jmenovanou Eliškou i tou testatorkou byla asi matka Mikulášova Eliška, která jej přežila. Vztah a příbuzenský poměr Václava Petrlíka k Mikuláši Petrlíkovi ze Stradova určiti nemůžeme. Mikuláš o své manželce a dětech nemluví. Zdá se, že nebyl ženat aneb aspoň byl bezdětný, ježto, kdyby děti byl měl, sotva by byl všecko odkázal na účely zbožné.

1.

Vok a Petr bratří z Rožmberka stvrzují měšťana Krumlovského Jíru Petrlíka v držení haltéřů pod rybníkem panským a domku při nich vystavěného. — Na Krumlově 15. července 1482.

My Vok a Petr vlastní bratří z Roznberka oc jménem naším i jiných bratří a dědicuov našich vyznáváme tiemto listem obecně a přede všemi, ktož jej uzřie nebo čtúce slyšeti budú. Jakož jest slovutný Jíra Petrlík, měštěnín náš v Krumlově věrný milý, s povolením pana otce našeho milého dobré paměti držel haltýř veliký kamenný a jiné haltéře srúbené pod rybníkem naším, při kterýchžto haltéřiech udělal jest domek; a prosil jest nás pokorně, abychme my vzhlédnúc na to povolenie, kteréž jest měl od pana otce našeho dobré paměti, jemu také naše povolenie k tomu milostivě dáti ráčili: i znamenavše my jeho prosbu snažnú, dobrým rozmyslem a dospělú radú předešlú, toho jsme jemu dopustili a naše povolenie dali, a mocí listu tohoto dopúštieme a povolujem, tak aby on i dědicové a budúcí jeho těch haltéřuov svrchu psaných s tú vodú, kteráž jest od starodávna k nim příslušela i s tiem domkem požívali jakožto svých vlastních vedle své vuole, jakž by se jim najlépe a najužitečněji zdálo. Na kterýchžto haltéřiech a domku svrchu psaným my ani dědicové a budúcí naši jemu a jeho dědicóm žádného zmatku ani překazy činiti nemáme nižádným vymyšleným obyčejem. Také nadepsaný Jíra Petrlík a jeho dědici i budúcí budú povinovati dávati z nadepsaných haltéřuov a domku nám, dědicóm a budúcím našim ročnieho úroka deset grošuov míšenských dobrých, a to rozdielně: polovici, totiž pět grošuov, na sv. Havel po dání listu tohoto najprv příští, a druhú polovici také pět grošuov míšenských na sv. Jiří hned potom budúcí; a tak potom vždy po všecka leta věčně budúcí časy, a to bez odporu všelikterakého. A ktož by tento list měl s nadepsaného Jíry Petrlíka aneb dědicuov a budúcích jeho dobrú volí svobodnú, ten má a mieti bude takúž plnú moc i právo k tomu ke všemu, což v tomto listu psáno stojí jakožto oni sami. Tomu na svědomie pečeti naše vlastnie rozkázali sme přivěsiti k tomuto listu, jenž jest dán a psán na Krumlově leta od narozenie syna Božieho tisícieho čtyřstého osmdesátého druhého, ten pondělí po sv. panně Markretě mučedlnici božie.

Na proužcích pergam. přivěšeny dvě malé pěkné zachovalé pečeti Voka a Petra z Rožmberka. Orig. membr. archiv. praeposit. Krumlov. Opis z archivu musea král. Českého.

2.

Jíra Petrlík měšťan Krumlovský odkazuje svůj majetek synům svým Mikulášovi a Jetřichovi a manželce své Elišce. — V Krumlově 7. února 1499.

Jíra Petrlík, měštěnín v Krumlově, vyznávám všem vuobec, ktož jej uzřie nebo čtúce uslyší, že jsa na těle nemocen, však při dobré paměti a rozumu dospělého, s povolením své manželky a s radú synuov svých, jestliže by mne smrt zachvátila, aby o statek mój nižádných zmatkuov nebylo, učinil sem a mocí listu tohoto činím kšaft a poručenstvie všeho svého zbožie movitého i nemovitého i dědičného i také hotového, i což jeho také na dluzích mám. Kterýžto statek najprv odkazuji synóm mým Mikulášovi a Jetřichovi, i paní Elšce, aby oni toho všeho spolu užívali po smrti mé takovýmto spuosobem: jestliže by synové moji s manželkú mú, jmenovanú paní Elškú, sě spolu zbýti nemohli v časiech budúcích, tehdy synové dajte jí sto kop na míšenský groš z toho mého statku hotových, a k tomu všecky klenoty jí příslušející, a potom v jiných klenotech střiebrných i v cínových a také ve [sic] všech šatuov ložních třetí díl, tak aby toho všeho mocně užívala a kamž by se jí zdálo obrátila, a také aby v domu v zadních pokojích bez uplácenie do smrti bydlela, a to jestliže by sě nevdala.

Item také jmenované své manželce, když by sě zbýti nemohli, odkazuji XII kop platu ročnieho v Metlíně, kteréž sem od pana Václava Pasovařského kúpil, aby toho platu užívala po všecky časy života jejieho se vším panstvím, a po jejie smrti aby ten plat zasě na syny mé svrchupsané spadl. Pakli by svrchupsaný pan Václav Pasovařský nebo jeho dědici ten plat vykúpiti chtěl, tehdy synové moji přijměte penieze k sobě, a manželce mé jinde na svým takový plat postupte svrchupsaným spuosobem.

Item jestliže by synové moji svrchupsaní v časiech budúciech umřeli bez dědicuov, a žena má paní Elška ještě živa byla, tehdy chci tomu, aby jí ke všemu, což jí nahoře odkázáno jest, ještě z mého statku a zbožie bylo dáno dvě stě kop na míšenský groš, a potom toho všeho i s tiem, což jí koli nahoře odkázáno jest, i ten plat, [aby] všeho mohla vedle vuole své užívati, a komuž by koli chtěla, dáti i odkázati bez překážky všelikteraké.

Item, ktož mi co dlužen jest, o tom všem synové moji dobře vědí; také komu sem já dlužen, to oni vše s pomocí ženy mé spuosobte. Jiné všecky věci poručil sem synóm svým, kteréž také mocné poručníky tiemto listem činím, a pana Václava kancléře prosím, aby jim radden a pomocen ráčil býti v jich poctivých potřebách.

Tomu všemu na svědomie a potvrzenie svú vlastní pečeť k tomuto listu kázal sem přitisknúti. — Dán v Krumlově ten čtvrtek po svaté panny Doroty, anno Domini M^c^CCCC^o^XCVIIII^o^.

Přitištěna zachovalá pečeť. — Orig. pap. v kníž. archivu Kruml. I. 5 AE. 32.

3.

Ambrož z Plzně, administrator arcibiskupství Pražského, potvrzuje nadání vládyky Mikuláše Petrlíka ze Stradova pro tři oltáře v kostele sv. Víta v Č. Krumlově, ke kterémuž nadání Mikuláš věnoval platy ve vsi Lhotě, v Petrovicích, v Mladošovicích, ve Vlachňovicích, ve Vrcově, v Milíkovicích, v Újezdě a v Todni. — V Praze 3. srpna 1508.

Nos magister Ambrosius de Plzna, Pragensis ecclesie decanus, archiepiscopatus eiusdem administrator, ad notitiam vniuersorum deducimus per presentes, quod constitutus coram nobis apud acta ecclesie Pragensis Nicolaus de Stradow exhibuit nobis quedam scripta ex thabulis regni Bohemie transsumpta et exemplata, quorum tenor et series per omnia sequitur in hec verba:

Ve dskách trhových leta M⁰CCCCC⁰VIII⁰ v středu po svatém Petru vuokovách (2. srpna 1508) Mikuláš z Stradova přiznal se před úředníky Pražskými, že dědictví své *Lhotu* ves celú a dvory kmecí s platem, na kterých sedie Matěj, kterýž platí XLVIII gr., dvě slepici platu ročnieho; Mareš rychtář LII g., dvě slepici pl. r.; Jan Dvořákuov XLII g., dvě slepici pl. r.; Václav Jiříkuov XLVI g., dvě slepici pl. r.; Vít LVI g., dvě slepici pl. r.; Kříž XXI g., jednu slepici pl. r.; Vít Maškuov XLII g., dvě slepici pl. r.; Mašek XLII g., dvě slepici pl. r.; Sulík XLII g., dvě slepici platu ročnieho; Řehoř LVIII g.; Zykáš XLVII g., dvě slepici pl. r.; Petr mladaj XLII g., dvě slepici pl. r.; Šiman XLII g., dvě slepici pl. r.; Jíra Januov LII g., dvě slepici pl. r.; Bárta XXXV g., dvě slepici pl. r.; Bicek XLVIIII gr., dvě slepice pl. r., pocty vánoční IIII ɉ g.; v *Petrovicích* dvory kmecí s platem, na kterýchž sedie Mojžieš, kterýž platí XII g. a dva čbery ovsa platu ročnieho; Krajčí XX g. pl. r., slepici jednu vajec pět; Ambrož, kterýž platí LXX g., dvě slepici, X vajec pl. r.; Jíra kupcuov XII g., dva čbery ovsa pl. r., bez panstvie; v *Mladošovicích* dvory kmecí s platem, na kterýchž sedí Jan Tomanuov, kterýž platí XL g., dva čbery ovsa platu ročnieho; Blažek XXVII g. tři peníze pl. r.; Jíra Šílený LVI g. čtyři peníze; Jan Čech LXVIII g. pl. r.; Běta XX g.; Švik jednu kopu platu ročnieho; Vach LVIII g. VI peněz; v *Vlachňovicích* dvory kmecí s platem, na kterýchž sedie Dvořák, kterýž platí dvě kopě platu ročnieho; Tomeš třidceti a VIII g. pl. r.; Jakub Kolman XLVI g. pl. r.; Jíra Kolman XLII g. pl. r.; v *Vrcově* dvuor kmecí s platem, na kterémž sedí Rys, kterýž platí XL g. pl. r.; v *Milíkovicích* dvory kmecí s platem, na kterých sedie Štěpán ze dvora sto g. VI slepic, pocty vánoční bílého chleba za dva g. pl. r.; Matěj XLVIII g., slepice tři, roboty tři dni, peněz senných VIII peněz neb den séci, pocty vánočnieho chleba bielého za puol g. pl. r.; Kuba XLIIII g. VI dní roboty, čtyři slepice, XX vajec, pocty chleba vánočnieho bílého jeden g. pl. r.; Bohdal XLVIII g. pl. r.; Mařík XXX g. bez panství platu ročnieho; v *Újezdě* dvory kmecí s platem, na kterých sedie Pavel, kterýž platí XXV ɉ g., tři dni roboty, tři slepice, pocty vánočnie puol g. pl. r. Králík XXV ɉ g., tři dni roboty, tři slepice, pocty vánočnie puol g. pl. r.; Havel Beran XII g. V ɉ peníze, tři dni roboty, tři sle-

pice, pocty vánoční puol g. pl. r. bez panství; Ronkl XXVj g. tři dni roboty, tři slepice, pocty vánočnie puol g. pl. r.; Ducháček z zahrad XXVIII g. platu ročnieho; v *Todni* dvuor kmecí s platem, na kterémž sedie Hroch, kterýž platí sto g. platu ročnieho; s dědinami, lukami, s lesy, lovy, s potoky, s rybníky i se vší zvolí, což k tomu přísluší, s plným panstvím, to vše, což jest tu sám měl a držal, žádného práva ani panství sobě tudiež dále nepozuostavuje, dal jest a dáti mohl na spasení duše své k voltáři, kterýž jest v kaple Panny Marie početí a k voltáři svatého Václava a k voltáři svatého Linharta v kostele svatého Víta u fary v Krumlově, a kaplanuom těch tří voltářuov k užívání jich společnému, s takovú vymienkú: že podací těch tří voltářuov a požívání dědictví svrchupsaného s plným panstvím sobě do živnosti své pozuostavuje svrchu dotčený Mikuláš. Než po smrti své ustanovuje těch voltářuov podacieho kněze Václava faráře Krumlovského nynějšieho i budúcie faráře v témž Krumlově s takovú také výmienkú, jestliže by týž farář Krumlovský buďto nynější neb potomní kdy od těch voltářuov neb od kterého z nich to dědictví svrchudotčené odtrhl dáním, prodáním, směnú neb zástavú aneb jakýmkoli vymyšleným obyčejem, aneb že by který pán, kterýž v budúcích časích na kostele Krumlovském svrchnost mieti bude, na to dědictví svrchudotčené kterú mocí sáhl a kterýmkolivěk zpuosobem to dědictví svrchupsané od těch oltářuov odjal a odtrhl všecko aneb na kterékolivěk částce kterakkoli malé, tehdy purgmistr a radda i všecka obec města Budějovic aby se s komorníkem zemským v to svrchupsané dědictví uvázali řádem zemským; pakli by práva nešla a dsky zemské otevřieny nebyly, a komorníci že by na uvazování dědin nebyli vydáváni, ale jiným obyčejem, kterýmž by ta věc skrze ně podle povahy toho času najlép a najslušněji mohla opatřena býti, aby se uvázati mohli mocí svú bez práva, s pomocí čiežkoli, a toho se tak zmocnieč, aby k Božiemu domu v městě svém ke cti a chvále Boží a Panny Marie, svatého Václava a svatého Linharta dědičně a na věčnost měli a držali se vším příslušenstvím a s plným panstvím vším tím právem, jakož jest od téhož Mikuláše k svrchupsaným oltářuom zapsáno. Stalo se leta a dne, jakož nahoře píše se.

Tento vajpis dán jest z desk zemských z rozkázání Ladslava z Šternberka na Bechyni, najvyššieho komorníka království Českého, z pánuov, pod pečetmi Jeronyma z Skuhrova, místosudí království Českého, Václava z Chvojence, místopísaře království Českého leta Božieho M°CCCCC°VIII° v středu po svatém Petru vuokovách [2. srpna 1508]. Václav z Chvojence, místopísař království Českého.

Post quorum receptionem et auscultationem diligentem pretactus Nicolaus de Stradow publice atque libere protestatus est, quod supratacta bona et hereditates cum pleno dominio dat, donat et largitur altario beatissime virginis Marie in capella sue sanctissime et purissime Conceptionis, et alatrio sancti Venceslai atque altario sancti Leonhardi in ecclesia parochiali sancti Viti in Crumlow et ministris ipsorum altariorum seu capellanis, altaristis im perpetuum futuris, ut eadem bona et hereditates omnes simul vnanimiter habeant et possideant et pro vtilitate ipsorum communi solliciter gubernent, censusque et redditus ipsarum leuantes et excipientes fraterne, concorditer et fideliter

diuidant modo, forma et ordine supratactis et in terre tabulis latius expressis; supplicans attencius, ut pro honore omnipotentis Dei, sueque sanctissime matris ac sanctorum pretactorum pretactam donationem per ipsum factam, ratam et gratam habere, ipsam graciose approbare et in ecclesiastica creare beneficia gratiose velimus, imponentes ministris eorumdem altariorum onera infrascripta:

Inprimis in altario beatissime Virginis in pretacta capella tres missas, videlicet vnam de sancta et indiuidua Trinitate, alteram de beatissima Virgine Maria, et terciam pro fundatore suisque predecessoribus et benefactoribus, omnibusque fidelibus defunctis. Item in altario sancti Wenceslai missas tres, videlicet vnam de sancto Wenceslao, alteram de sancta virgine Katherina et pro defunctis terciam. In altario quoque sancti Leonhardi similiter tres missas, videlicet vnam de omnibus sanctis, alteram de amarissima Christi passione qualibet sexta feria, terciam vero pro fidelibus defunctis, per altariorum eorumdem ministros seu altaristas singulis septimanis absque intermissione perpetuis temporibus celebrandas et tenendas. Quodsi in aliquam hebdomadarum plura festa novem leccionum inciderint, et aliqua missarum ante nominatarum propter festum incidentis [sic] solemnitatem seu venerationem locum habere non poterit, tunc de festo occurrente celebretur, nichilominus tamen misse supradicte sic per festum excluse memoria in collecta secreta et complenda habeatur; hoc adiecto: si aliquando missa vel plures neglecte fuerint, extunc pro qualibet neglectarum ministri altariorum pretactorum seu altariste negligentes vnum grossum latum bohemicalem Pragensem in penam ipsorum negligencie dare tenebuntur domino plebano ecclesie in Crumlow in vsus pauperum scholarium conuertendum.

Item ministri altariorum pretactorum seu altariste tenebuntur et debebunt pro pretacto Nicolao de Stradow fundatore suisque predecessoribus et benefactoribus, omnibusque fidelibus defunctis annuatim procurare et disponere duos aniversarios, vnum in Quadragesima et alterum in aduentu, cum vigiliis nouem leccionum, ad quas cantandas et legendas vocare debent omnes sacerdotes, non solum domini plebani vicarios et commensales, verum etiam omnes altaristas, qui pro tempore circa ecclesiam fuerint, et sequenti die missam defunctorum sub nota cum tot aliis missis lectis, quot in tanto actu sacerdotum illa die per gratiam Dei legi poterint, offertorium domino plebano quartam partam [sic] vnius floreni ungaricalis, qualis ex[is]timacionis extiterit respectu monete pro tempore in regno Bohemie communiter currentis, et sacerdotibus tam domini plebani quam altaristis oblagium panis et vini, predicatori pro exhortatione infra missam, scholaribus pauperibus refeccionem pro quinque grossis latis bohemicalibus, aliis pauperibus ante fores ecclesie sedentibus vnum grossum latum, ceteraque siue sacerdotibus siue schole rectori et campanatori, reliquisque ministris pro consuetudine temporis largientes, et de propriis sumptibus, videlicet censibus et redditibus pretactis unanimi consensu alacriter et charitatiue satisfacientes. Ad quos anniuersarios et missas superius expressas adhibere debent honesta et decentia luminaria propriis de sumptibus.

Insuper pretacti tres altariste tenentur efficere in ecclesia Krumloviensi et in monasterio canonicorum regularium beate virginis Marie in Borowan perpetuis temporibus qualibet sexta feria cumque magna missa, que ante meridiem cantari consueuit, finita fuerit, ut cantu responsorii „Tenebre facte sunt“ cum versu et repeticione et collecta atque pulsu campane amarissime passionis Christi deuota memoria habeatur pro quo deuocionis officio tam in Crumlow, quam in Borowan altariste pretacti ex ipsorum redditibus mediam sexagenam grossorum latorum bohemicalium quotannis erogare tenebuntur. Pretacti nichilominus altariste tam vesperis quam matutinis, et quibusvis processionibus candida veste linea amicti, more ceterorum sacerdotum reuerenter adesse nequaquam negligant, sub pena vnius grossi bohemicalis, quotiens quispiam ipsorum id officii neglexerit, irremissibiliter domino plebano pro pauperibus scholaribus persolvendi. Ad que quidem onera fideliter et plenarie explenda omnium altaristarum pretactorum altariorum, qui in tempore fuerint, conscientiam ad preces et instanciam pretacti fundatoris volumus esse perpetuo oneratam.

Nos itaque administrator supratactus considerantes, quod omnia et singula suprascripta ex zelo deuocionis procedunt et in augmentum cultus diuini salubriter ordinata existunt, deuotis supratacti fundatoris supplicationibus tamque iustis et rationabilibus iurique per omnia consonis fauorabiliter annuentes, altaria supratacta sic, ut premittitur, in honorem Dei omnipotentis eiusque Matris in secula benedicte, sanctorum Venceslai et Leonhardi dotata in beneficia ecclesiastica erigimus et creamus, atque fundos, census et redditus et bona supratacta cum omnibus attinenciis ipsis altariis et ipsorum ministris donata et deputata perpetuo unimus, applicamus, annectimus, incorporamus nec

non invisceramus, decernentes ea de cetero iuris esse ecclesiastici et non mundani. Ius vero patronatus seu presentandi pretactus dotator sibi reseruat. Cumque vero vita excesserit, extunc jus patronatus pretactorum altariorum ad plebanum in Crumlow, qui pro tempore fuerit, omnesque suós successores im perpetuum pertinebit. Que quidem omnia et singula suprascripta cum suis punctis, clausulis, articulis, sentenciis et conditionibus uniuersis approbamus, ratificamus, auctorisamus et auctoritate nostra ordinaria roboramus et confirmamus, actis Pragensis ecclesie ad perpetuam rei memoriam ea fideliter inscribentes; presencium sub nostri appensione sigilli, quo pro administracionis vtimur officio, testimonio literarum datum et actum in arce Pragensi anno Domini millesimo quingentesimo octauo, die uero mensis tertia Augusti.

Regest Březanův; „Potvrzení nadání Mikuláše ze Stradova k kaplanství Krumlovskému 1508.“ — Opis na pap. v kníž. archivě Kruml. I. 3 P. 15*a*.

4.

Mikuláš Petrlík ze Stradova, měšťan Krumlovský, činí poslední své pořízení. B. m. 25. října 1517.

Ve jméno svaté a nerozdielné Trojice. Amen. Já Mikuláš Petrlík z Stradova vyznávám tiemto listem všem vuobec, ktož jej uzřie a čísti aneb slyšeti budú, že jsa v kázni Boží a nemocí tělesnú obtiežen, ale rozumu svého i také paměti požívaje, a chtěje se toho uvarovati, aby nižádný zmatek po mně, což se statku mého dotýče, pozuostaven nebyl, s dobrým rozmyslem učinil jsem gšaft a zřiezènie poslednie vuole své všeho statku svého mohovitého i nemohovitého, kterýž mám zde v městě v Krumlově i také při městě, i také všeckněch svrchkuov i také dluhuov, což jsú mi lidé dlužni, kteříž sepsáni jsú, v tom nic nevymieňujíc. A tohoto mého gšaftu a poručenstvie a zřizenie poslednie vuole své učinil jsem a mocí listu tohoto činím mocného poručníka pana Václava z Rovného, někdy kancléře pánuov z Roznberka, přietele mého milého, k kterémuž v tom zvláštnie doufanie mám, a to zejména takto:

Napřed odkazuji na spasení duše mé k kostelu svatého Víta zde v Krumlově deset kop míšenských; item nábožným otcuom pústenníkuom u svatého Antonia v Hauraflu deset kop míšenských; item pústenníkóm u svatého Ondřeje deset kop míšenských; item žákuom chudým zde v Krumlově pět kop; item kněži Janovi Uhrovi zpovědlníku svému pět zlatých uherských; item na chudé lidi, aby kúpeny byly tři postavy sukna a mezi chudé lidi rozdány; item kněžím kaplanuom nadánie mého i těm všem spolu, kteříž v jednom domu podle kostela spolu obývánie mieti budú, odkazuji haltéř svuoj nový, kterýž sem udělal podle haltéře svého starého, s tú zvolí vody vedenie od starého haltéře, jakž sem sám držel a toho požíval. A těm všem osobám duchovním se v jich modlitby porúčiem.

Item Jergovi přieteli svému odkazuji dvadceti kop; Vaňkovi písaři městskému zde v Krumlově odkazuji tu dědinu za Horní branú; item Jeronymovi baccaláři, kterýž zde byl mistrem školním, odkazuji deset zlatých uherských; item děvečce, kteráž mi v mé nemoci posluhovala, odkazuji sukni, aby jí poručník muoj kúpil.

Item, což se dotýče dluhuov mých, kteréž jsem dlužen a povinen, napřed paní Elšce mateři mé, což se gšaftu dotýče otce mého dobré paměti, a gšaftu nebožce Jetřicha bratra mého, k kterémuž sem jemu, ač jsa s ním nedielný, povolenie své dal, což kolivěk paní mateři mé v těch kšaftiech spravedlivě přislušie, to aby jí poručník muoj z statku mého vydal, však tiemto zpuosobem: poněvadž duom a jiné věci budú museti prodány býti, jestliže paní mátě bude chtieti duom mieti v slušným trhu tak, jakž by jiným měl prodán býti, tehdy aby jí nad jiné popřán byl na dluhu jejiem, kteréž jí podle kšaftuov vyplněn býti má. Pakli by ona domu mieti nechtěla, tehdy buď duom prodán jiným, ktož by jej najlépe zaplatiti chtěl. Item dlužen jsem také paní mateři, kteréž mi na hotově puojčila, dvadceti a jednu kopu. Item dlužen sem Vaňkovi písaři puol pátý kopy. Jinému nižádnému nic dlužen nejsem. Item peněz nižádných nemám, než toliko několik zlatých uherských, okolo čtyřidceti. Než co jsú mi lidé dlužni, to zapsáno jest v registru, a o tom paní máti dobře vie.

Item, cožkolivěk toho statku mého po vyplněnie kšaftu mého dotčeného pozuostane, buď mnoho neb málo, to poručník muoj svrchupsaný všecko má obrátiti a naložiti na skutky milosrdné a k záduší na mše svaté a Pánu Bohu ke cti a k chvále, podle svobodné dobré vuole své a podle rozumu svého, tak jakž se jemu najlépe zdáti bude, tak jakož já k němu zvláštnie doufánie mám.

Tomu na svědomie a na potvrzenie gšaftu tohoto mého pečeť svú vlastní přitiskl sem k tomuto listu, jenž jest psán v neděli den svatých mučedlníkuov Krišpína a Krispiniana leta od narozenie syna Božieho tisícieho pětistého sedmnáctého.

Pečeť Petrlíkova v černém vosku porušena; přitištěná pečeť města Krumlova je neporušena. — Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. II A. 9 F β. 1 b.

5.

Poručnické účty Václava Rovného z příjmů pozůstalosti po Mikulášovi Petrlíkovi ze Stradova (z let 1517—1525).

Anno Domini XV^C XVII^0 dominico ante Sanctorum Simonis et Jude apostolorum [25. října 1517] obiit Nicolaus Petrlík, post cuius obitum ego Venceslaus Rownensis eius testamenti executor percepi in hoc registro contenta: Percepta.

Item zlatých uherských XXXVI, mezi kterýmiž jest jeden falešný, a počítajíc po LXX gr., facit XLII ſſ. — Item zlatý rýnský I facit XLVIII g. — It. kus zlata od Rezle, váží 1 lot III čtvrtce. — It. míšenské IIII g. — It. dvojníkuov VII g. III d. míšenské. — Item peněz německých XXIIII d, facit české IIII g. V d. — Item několik peněz Gerlických a jiných neberných. — It. po smrti jeho přijal sem od lidí z Újezda a z Milíkovic a od Hroška z Todně úroka svatohavelského, což jest on byl nevzal, jakož cedule okazuje III ſſ XLVIII g. III d. — It. ze Lhoty, z Petrovic, z Mladošovic, z Vlachňovic a z Vrcova přijal sem skrze Vaňka písaře,

jakož cedule jeho ukazuje, úroka sv. havelského X ſſ LII g. VI d. — Summa part. LVII ſſ XLV g. IIII d.

Item tři čéše střiebrné většie, dvě čéšce malé, šálec, střiebro z osmi lžic pozlacených a maličko střiebra od osmi lžíc bůvolových; item XV lžic střiebrných, a pečet střiebrná s řetiezkem a sekret střiebrný. To všecko vážilo VI hřiven a XV½ lotuov střiebra. Prodal sem Silvestrovi lot per XXIIII g. míšenských, facit XLIIII ſſ XXXVI g. — Knězi Janovi prodal sem puol pinty a žejtlík, váží V lib. IIII loty per VI g., facit XXV g., ostatek sem odpustil. Knězi Vincencovi pintu a polúpintie, váží VIII lib. per V g. facit XL g. — Silvestrovi prodal sem štantnéř, vysokú konev a pět žejtlíků, to vše vážilo XXXIII liber per VII g., facit III ſſ LI g. — Knězi děkanovi několik mis a XII taléřuov, vážilo XV½ lib. per V g., facit LXXVII g., a plod k rybám sem přidal, aby zaň Pána Boha prosil. — Item knězi Šimonovi, knězi Janovi a knězi Vincencovi kaplanóm dal sem tři mísy, aby zaň Pána Boha prosili. — Summa part. L ſſ XLIX g.

Feria IIII. post dominicam Oculi [10. března 1518] prodal sem duom pánóm měšťanuom za pět set a za dvadceti kop míšenských, na verunky dole psané; na sv. Jiří mají dáti XL ſſ, a potom od tohoto v roce XXX ſſ, a tak potomně na každý svatý Jiří XXX ſſ až do zaplacenie. — Feria II. post Letare [15. března 1518] těch XL kop, kteréž měli dáti na svatý Jiří najprv příští, přijal sem od nich XL ſſ; item litkupu přijal sem III ſſ, kteréž jsem dal hned za duši nebožtíkovu na XXX mší mší zpievaných. Těch III ſſ sem nepoložil v příjem ani u vydánie, než znamenal sem toliko pro pamět. — Feria III. post festum Letare [16. března 1518] prodal sem ložnie šaty na dvě lože, kterýchž viece nebylo, Nynderthamovi za X ſſ. — Item kovářce v Latráně prodal sem dvě lutové a děravé prostěradle dětem na pleny za X g. — Item třem kaplanóm nebožtíkovým, aby zaň tiem snažnějie Pána Boha prosili, dal sem dvě prostěradle a tři ubrusy. — Item šesti kaplanóm starým dal sem IIII žejtlíky, aby zaň Pána Boha prosili. — Item při času svatého Jiří, jakož jsú páni měšťané měli dáti verunku XXX ſſ, přijal sem já od nich na tom XII ſſ, a ostatek toho verunku i všecken dluh na domu ukázal sem paní Petrlíkové, jakož jest to v městských kniehách zapsáno. — Summa part. LXIII ſſ X gr.

Feria IIII. post dominicam Letare [17. března 1518] prodal sem Alexandrovi, synu jirchářky, zahradu a stodolu před Horní branú za LXXXX ſſ míš. Má dáti hned XX ſſ, a od sv. Jiřie najprv příštieho má dáti v roce X ſſ, a tak potom na každý svatý Jiří po Xti kopách až do zaplacenie plného. — Feria VI. post Letare dominicam [19. března 1518] přijal sem od Alexandra svrchupsaného svrchudotčených XX ſſ, a lidkupu měl něco dáti, ale nedal nic. — Feria VI. post s. Tiburcii [16. dubna 1518] páni měšťané kúpili ode mne k uobci něco zbroje, kdež sem já to pro obecné dobré k nim připustil. Dali mi II ſſ míš. — Paní Wurmbergarová

kúpila posteli za X gr. — Jan krajčí za mečík X gr. — Feria IIII. post s. Sigismundi [5. května 1518] prodal sem knězi Janovi Uhrovi šubu kuní suknem pošitú za XII ſſ míš., a na tom jest dal V ſſ, a ostatek má dáti na sv. Michala. Item dal jest toliko IIII ſſ, a pátú z prosby jeho, aby za nebožtíka tiem snažnějie Pána Boha prosil, odpustil sem mu. — Summa part. XXXII ſſ.

Feria VI. infra octavas vinifici corporis Christi [4. června 1518] prodal sem pánu JMti kúsek zlata, kteréž jest měl nebožtík od Rezle, kteréž jest vážilo I lot a III čtvrtce, a bylo jest nižšie nežli uherské zlato podle proby; i počítajíc zlatý po XXXIII gr. bielých, neb JMt neráčil dráže vzieti, učiní za ně VIIII ſſ VII½ gr. — Dominica sancti Procopii [4. července 1518] jakož sem prodal rychtáři ze Lhoty XXII čebr. ječmene po IX gr., ale že jest byl velmie zlý, k prosbě jeho pro jeho větší pilnost při rybnících odpustil sem mu za dva čbery, a za XX čebrů dal jest po IX g., facit III ſſ. — Feria II. post s. Procopii [5. července 1518] prodal sem Felixovi měšťanu v Budějovicích XVIIII^C^LXVI liber železa, centnéř per LXX g., má dáti na den sv. Kateřiny najprv příští, jakož cedule ukazuje vyřezaná, facit XXIII ſſ III g. Na tom dal jest Felix XIIII ſſ, kteréž sem v tomto registru zadu v příjem zapsal. — Summa part. XII ſſ XXXVII½ gr.

Sabbato infra octavas sanctissime virginis Marie Assumptionis [21. srpna 1518] prodal sem Alexandrovi Holúbkovi haltéř nový, kterýž jest nebožtík Mikuláš Petrlík udělal podle haltéře odevřeného, za XXXV ſſ míš. Má dáti na sv. Jiří najprv příští X ſſ, item potom v roce též na sv. Jiří X ſſ, a na třetí svatý Jiří V ſſ. Actum anno Domini XV^C^XVIII^o^. Při tom byl Ondřej postřihač. — Item pánóm měšťanóm prodal sem měděnici, koník, měděný sviecen, konvičku, kuši, hever. Dali mi za to III ſſ. — Item Valentovi písaři prodal sem vuoz, jenž byl velmie sešlý, totižto za III ſſ. — Anno Domini item XIX° feria VI. post S. Stanislai [13. května 1519] přijal sem od Alexandra, syna jirchéřky, druhého verunku, kteréž sem dal paní Petrlíkové. — Eodem die přijal jsem od Alexandra Holúbka za haltéř prvnieho verunka, z kterýchž sem dal paní Petrlíkové IX ſſ. — Summa part. XXV ſſ.

Dominico scti. Vincencii [6. června 1518] jakož jest dlužen zuostal nebožtíkovi Jerg za rathawzem kopu, přijal sem na tom od ženy jeho XXXII gr. míš. Ostatek má dáti o středopostí; item potom ještě dal XXVIII g. — Feria II. ante S. Valentini [13. února 1520] početl sem se s Vaňkem písařem: Jakož jest Vaněk po smrti páně Mikuláše vzal něco ovsa, něco ječmene a něco žita, a proti tomu pan Mikuláš dlužen mu zuostal hotových puojčených III½ ſſ, a po smrti jeho vydal jest Vaněk na některé potřeby při pohřebu svých peněz I ſſ XVII g. V d., i srazivše jedno proti druhému, zuostal jest Vaněk dlužen, kteréž sem od něho přijal, VI ſſ LVIII g. míš. — Anno ↄc XX° feria VI. ante dominicam Reminiscere [2. března 1520] jakož jest Czuderl z Roznberka dlužen zuostal za ryby nebožtíku Mikulášovi

XX fl. r., přijal sem na tom po Benešovi písaři miesto deset zlatých VIII ß m. II g. Anno ut supra přijal sem po druhé po Benešovi písaři VIII ß, a tak jest již všecko. — Feria VI. s. Floriani anno ꝛc XX^{0} [4. května 1520] přijal jsem od Alexandra syna jirchářky třetieho verunku X ß míš. — Summa part. XXXIII ß LVI g.

Od Felixa z Budějovic přijal sem na tom, což jest za železo dlužen, XIIII ß; item od téhož Felixa přijal sem skrze pomoc pánuov Budějovských IX ß. — Anno Domini XV^{C}XX^{0} při svatém Jiří [23. dubna 1520] přijal sem od Alexandra Holúbka druhého verunku svatojiřského za haltéř X ß míš. — Anno Domini XV^{C}XXI^{0} při svatém Jiří [23. dubna 1521] přijal sem od Alexandra Holúbka třetieho verunku svatojiřského za haltéř X ß míš. — Anno Domini XV^{C}XXI^{0} přijal sem od Alexandra, syna jirchéřky při svatém Jiří verunku svatojiřského čtvrtého za sad X ß míš. — Item posledniého verunku od Holúbka za haltéř přijal sem V ß míš. — Summa part. LVIII ß.

Item leta XXII, item leta XXIII, item leta XXIIII, item leta XXV^{0} per X ß přijal sem od Alexandra jirchéře za sad, jakož na rathauze zapsáno jest, každý verunk zvláště per X ß, facit XL ß. A prve jest v registře zapsáno po ruoznu L ß, a tak jest již LXXXX ß míš. — Summa part. XL ß.

Summa universalis omnium perceptorum huius totius registri CCCLXXII ß XLVII g. VIj den. míšenských.

Item percepta a conductione vivarii: Hozková najala haltéř, do roka má dáti II ß leta MV^{C}XXIII. — Anno MV^{C}XXIIII Hrdý krajčí najal haltéř a dal od něho II ß.

Annorum ꝛc XV^{C}XVIII^{0} feria IIII. post dominicam Letare [17. března 1518] pan Václav z Rovného prodal sad a stodolu k tomu příslušejíc, kterýž jest byl Petrlíkuov za Horní branú, za LXXXX ß míš. Alexandrovi kožišníkovi, měšťanu na rynku, kterýž Alexandr má verunk hned zavdati první XX ß míš., a potom na sv. Jiří, když se psáti bude leta XV^{C}XVIIII^{0}, po X ß, a potom vždy na každého sv. Jiří po X ß až do vyplnění summy svrchupsané LXXXX ß míš.; a litkup má Alexandr dáti puol zlatého.

Orig. pap. v kniž. arch. Kruml. II A. 9 F β. 1 *b*.

(Z příloh ku příjmům.)

Žito z dědiny domácie okolo XII č. a z toho I čber s pecen chudým: ječmene IX, sladu I qr.; Gierg pod rathúzem I ß; rychtář z Novosedel XL gr.

Item jeden štantnéř; it. pečeť s řetiezkem vičie a druhá pečeťka menšie. — It. XVIj čberů ryb, prodány jsú paní Petrlíkové čber po II ß míš. — Item zbroje

kopiničie, item druhá zbroje na pacholka, a jedna zbroje na pacholka je Vaňka písaře. —

Item zlatých uherských XXXVI; it. jeden rynský; it. kus zlata od Rezle, jakož zlatník dobře vie, a čtyřie grošie míš.; it. též v truhlici dvě čiešce malé a šálek.

It. ložních šatuov: duchně dvě, peřiny dvě, tři polštáře, čtyři podušky; item ve vsi na srubě s luožka šatuov, prostíradl XI, ubrusy III.

Tidrl [z] Vyšňovýho Brodu XX zlatých, v Hazlách XXXV zlat., Kauffmandl fůru ryb, dal na tom X zlatých míš.

Dvořák [v] Vlachňovicích něco dlužen na dvoře, Vít ze Lhoty na gruntu, Pešek ze Lhoty na gruntu, Šielená též na gruntu.

Census S. Galli ab hominibus Nicolai Petrlík pie memorie: Havel Beran z Újezda z svého polúlánie a z polúlánie Pavlova XXX g. IIII d. — Staněk z Újezda na Králíkově dal úroka sv. Havelského Xj gr., it. za III dni roboty VI g., it. pocty j g.; Jeronym na Ronklově dal též úroka s robotú a s poctú XVII g. Janek na Ducháčkově XIIII g.

Milíkovice: Vít na Mařikově XV g.; Štěpánuov syn Vojta L g.; Jíra Hrošek z Todně L g.; Matěj z Milíkovic úroka XXV g., za roboty VI g., za IIII jitra IIII gr. — Summa hujus III ſſ XLVIII g. III d.

Pavlík dal nebožtíkovi XXII g. Bohdal také dal jemu.

Lhota: Sulík VIII ſſ, Kolman III ſſ, Jakub I ſſ, v Jilovici Ševčík II ſſ, láník I ſſ. Ve Dvorci Vrána I ſſ.

V Borovaniech: Mareš švec III ſſ, Zajíc I ſſ, Ondra Janek I ſſ, staré rychtář I ſſ, Dub I ſſ, Hlava II ſſ, Tomka II ſſ, Šiman I ſſ, Šondra I ſſ, Šala I ſſ, Vácha I ſſ, Šmacl I ſſ, Jakeš I ſſ, Belfl mlynář IIII ſſ, Beran I ſſ, Fencl tesař XXXXV gr.

Vrcov: Beneš rychtář IIII ſſ, na tom dal XX g. Macháček IIII ſſ, Bochdálek IIII ſſ, Hurešek IIII ſſ, Šurd IIII ſſ, Šíma I ſſ, Šetek III ſſ, Kvěch I ſſ, z Petrovic Václav IIII ſſ, Krška C gr.

Štěpán z Milíkovic feria II. penthekosten dal na Rysově dluhu VIIII ſſ IIII g. XX d.

Úrok ze Lhoty: Lasl XXIIII g., Jan Maršuov XXVI gr., Hurtík XXI gr., Vacek XXIII, Leština XXVIII g., Kovář X g. III d., Bielek XXI g., Mašek XXI g., Pešek XXI g., Řehoř XXVIII g., Zigaš XXIII g. III d., Petra XXI g., Novák XXVI g., Blažek XVI g., Buzek XXIIII g. III d. — Summa V ſſ XXXV gr. V d.

Z Petrovic: Ambrož XXXV g., Krajčí X g., Kocman VI g. — Summa LI gr.

Z Mladošovic: Blažek XIII g. V d., Svach z jitra V g., Váchuov Matěj XXVIIII g. III d., Pešta X g., Matěj Mandey z jitra III g., Čech XXXIIII g., Šielená XXVIII g. — Summa II ſſ III g. I d.

Švik XXX g., Toman XX g. non dederunt.

Z Vlachňovic: Tomeš XVIIII g., Jakub XXIII g., Jakub Malý XXI g., Dvořák I ſſ. Summa II ſſ III g. — Rys z Vrcova XX gr.

Summa universalis úrokuov vybraných X ſſ LII gr. VI d.

Item ječmene XXII č. po VIII g., dal toliko za XX č., facit III ſſ XVIII g. Item ovsa XLIIII č. po VII gr., dabit pan Vaněk, facit V ſſ VIII g. — Summa za ječmen a za oves VIII ſſ VI gr.

Dluzi pozuostalí: item rychtáři od dělánie tarasu XXX g.; item lovčovského VII g.; item Krajčiemu z Petrovic za oves k semenu za XII č. po VIII g. facit I ſſ XLVIII gr.

Item Markovi z Lipnice za VIII č. ovsa k semeni po VIII g., facit LXIIII g.; item od dělánie koryt II ſſ; item od sekánie tří rybníkuov III ſſ. — Summa facit VIII ſſ XXVIIII g.

Item Dvořákovi od sekánie rybníkuov na úroce sraženo I ſſ.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. IIA. 9 Fβ. 1b.

6.

Poručnické účty Václava z Rovného z výdajů pozůstalosti po Mikulášovi Petrlíkovi ze Stradova (z let 1517—1519.)

Obitus Nicolai Petrlík anno Domini XV^C^XVII Dominica ante ss. Simonis et Jude apostolorum [25. října 1517]. Requiescat in pace. I H S. Dominico ante ss. Simonis et Jude: Vydánie. Item při pohřebu jeho od čtenie žaltáře, od zvoněnie, od konduktu nad hrobem, a co kněžím, kantorovi a feretro, a sacra vnctione, jakož kněz zakristan sepsal na ceduli, dal sem 1 ſſ XII d. — Item aby zaň Pána Boha prosili na kázání a oznámili, že služba zaň v pátek, dal sem II g. Feria VI. [30. října 1517] byla služba a oféra. — Item rozdal sem na oféru IIIj ſſ, a chudé ženě, kteráž roznesla po městě a Latráně IIII g; item kněžím oblagium za II pintě vína po IIII g., VIII g.; item kaplanóm za 1 pintu vína IIII g.; item kněžím bielého chleba za II g.; item kaplanóm za chleb I g. — Item chudým při kostele rozdal sem IIII g., žákuom do školy za pivo II g. — Item kněžím od vigilií, od svatých mší, a mistru školniemu, a od zvoněnie, a od jiných věcí podle cedule zakristanovy I ſſ; item zvoníkovi pro pilnost při sviecech a těch věcí II g.; feria II. post Omnium Sanctorum [2. listop. 1517] in commemorationem animarum rozdal sem chudým II g. — Eodem die Blažkovi od fuory ryb ze Lhoty do Krumlova nebožtík dlužen zuostal, dal sem XL g. — Feria VI. die S. Leonardi [6. listopadu 1517] Leskovi od přivezenie železa XVIIIIj^C^VIII lb. z Hazel na dluhu, kteréž dlužen Welfl Kramer, od centnéře V g., dal sem II ſſ VIII g., a to železo leží u váhy. Summa part. VIII ſſ XX g. V d.

Feria IIII. S. Martini [11. listop. 1517] Rumlovi z Chabičovic od fuory ryb ze Lhoty do Krumlova nebožtík dlužen zuostal XI g. — Feria III. in profesto S. Katherine [24. list. 1517], když se dokonala tricesima, dal jsem od tricesimy III ſſ. — Feria II. S. Andree [30. list. 1517] byly vigilii, a v úterý potom služba a oféra, dal sem na oféru mezi lidi III ſſ. — Item od vigilii a ode mší a zvoněnie i ode všech věcí podle obyčeje podle cedule zakristanovy I ſſ 1 g.; item zvoníkovi pro pilnost v těch věcech II g.; item chudým žákuom k obědu za XVI lb. mas per V d, facit XI g. III d.; týmž žákuom za chleb III g., item za pivo XVIII d.; item chudým před kostelem II g.; item kněžím za II pintě vína, žejtlík per X d., facit XI g. III d.; za bielý chleb II g.; item kaplanóm za 1 pintu vína V g. V d., item za chleb 1 g.; item Křížkovi od dělánie sviec XIII g. III d. — Summa part. VIII ſſ XXXV g. IIII d.

Feria II. infra octauas Epiphaniae [11. ledna 1518] jakož jest nebožtík odkázal knězi Janovi Uhrovi, zpovědlníku svému, dal sem V f. uh. per LXX g., facit V ſſ L g. — In profesto Purificationis beatissime virginis Marie [1. ún. 1518] jakož jest nebožtík odkázal Jergovi ze Svinóv XX ſſ, dal sem mu na tom IIII ſſ; feria III. post dominicam Letare [16. břez. 1518] témuž dodal sem ostatek XVI ſſ. — Feria V. post festum Purificacionis sanctissime Domine nostre [4. ún. 1518] otcuom pústenníkuom od sv. Antonia, jakož jim odkázal, dal sem X ſſ míš. — Feria IIII. post dominicam Oculi [10. bř. 1518], když jest duom prodán pánóm měšťanóm a lidkupu dáno podle obyčeje tři kopy. Za ty tři kopy dal sem já slúžiti třidceti mší za duši nebožtíka Mikuláše Petrlíka zpievaných, a k těm mšem k sviecem kúpil sem vosku od Pram . . ové dvě libře po XI gr. IIII d, facit XXIII g. I d. — Feria VI. post Dominicam Oculi [12. bř. 1518] když sem sukna chudým rozdával, dal sem jedné chudé ženě na střevíce IIII g., item jednomu chudému člověku, nemocné II g., item jednomu chudému žáku nemocnému IIII g. IIII d. Item jakož sem duom prodal, i dali jsú mi páni měšťané lidkupu III ſſ, ty sem dal na třidceti mší zpievaných za duši jeho III ſſ. Těch III ſſ nepokládám u vydánie, neb sem jich také v příjem nepoložil. — Feria II. post Letare [15. bř. 1518] dal sem jeho děvečce, kteráž u něho slúžila, jejie ročnie mzdy I½ ſſ, a za střevíce V g. Též děvečce, jakož jí nebožtík kšaftem rozkázal súkni kúpiti, dal sem jí na tu sukni, aby sobě kúpila, jakúž se jí zdá, II ſſ, item od diela té sukně a na premy XX g. — Summa part. IIII ſſ XXVIII g. V d.

Feria VI. post Dominicam Letare [19. bř. 1518] jedné chudé ženě, kteráž chce jíti na pouť do Czach, dal sem Petrovi súkeníku za čtyři lokte sukna vlčatého per VIII g., facit XXXII g. — Eodem die, když jest zapsán prodaj domu Petrlíkovského na rathawze v kniehy trhové, dal jsem písaři městskému II gr.; item od zapsánie trhu zahrady Petrlíkovské za Horní branú Alexandrovi synu jirchéřky dal

sem II g. — Feria V. S. Scolastice [10. ún. 1519? spíš 1518] otcuom pústenníkuom od sv. Ondřeje, jakož jim odkázal, dal jsem X ſſ míš. — Feria V. post S. Mathie apostoli [25. ún. 1518] žákuom do školy na jich stravu, jakož jim odkázal, dal sem, a kněz Jan kaplan přijal ode mne k jich ruce IIII ſſ. — Item Káči Pavlové za XXXVIɉ libry vosku, jakož cedule Vaňkova ukazuje, per XI g., facit XI ſſ XLII g. — Item Sserhaklovi z Budějovic za Vɉ lokte sukna na příkrov per XLIIII g., podle cedule Vaňkovy facit IIII ſſ II g. — Summa part. LX ſſ XXXIIIɉ g.

Rychtáři ze Lhoty od dělánie tarasu nebožtík dlužen zuostal, jakož Vaňkova cedule ukazuje, XXX g., témuž lovcovského VII g. — Dvořákovi z Vlachňovic nebožtík dlužen zuostal od sekánie rybníkuov, jakož Vaňkova cedule okazuje, dal sem I ſſ . . . — Feria III. post Dominicam Reminiscere [2. bř. 1518] byla jest služba za nebožtíka, dal jsem od vigiljí a mší a jiných věcí, jakož cedule zakristanova ukazuje, I ſſ g.; item kněžím farským za II pintě vína VIII g., za bielý chleb II g.; kaplanóm za I pintu vína IIII g., za bielý chléb VIII d.; žákuom za II kapry VIII g., za bielý chleb II g., za pivo II g., do špitála za chleb II g„ vězňóm za chleb II g., chudým rozdal sem II g. — Item feria III. post dominicam Oculi [9. bř. 1518] za IIII postavy sukna k rozdání chudým kúpil Jakub písař v Soběslavi, jakož list jeho ukazuje, za XVII ſſ X gr.; item od fuory sem na karatech dal sem XXV g.; item, kto mi sukna přinesl, zpropitné II gr. — Summa part. XXI ſſ XVIII g. I d.

Eodem die dvěma chudým žákóm postřiženie sukna, a když jest již sukno pryč rozdáno, prosili na střevíce, dal sem X g. — Feria III. post dominicam Judica [23. bř. 1518] rychtáři z Milíkovic od sekánie rybníka podle přiřčenie nebožtíka a po smrti jeho podle poručenie mého dal sem s synem jeho XXX g. Témuž dal sem sukni starú nebožtíkovu a nohavice. — Feria III. in festo Pasche [6. dub. 1518] berně na zaplacenie dluhuov královských dal sem od domu Petrlíkovského, jakú jsú páni měšťané položili, II ſſ LV g.; item z sadu Petrlíkovského XL g.: item z haltéře nového XX g. — Summa part. V ſſ XI gr.

Item když jest byl lidkup o trh toho domu, tu jsú se sešli páni konšelé a starší i obecní, kteří při trhu byli, k Silvestrovi písaři, a já poručník také, a kollací jest učiněna přátelská, na kterúž jest naloženo VII ſſ X gr., i polovici jsú oni zaplatili a já polovici dal jsem Silvestrovi IIIɉ ſſ V g. — Dominico post S. Tiburcii [18. dub. 1518], jakož sem byl dal jednomu chudému člověku sukna k sukni, i přišel jest ke mně prose mne, abych mu dal k krajčiemu od šitie, dal sem IIII gr. — Feria II. post Tiburcii [19. dub. 1518] jakož jest jeden chudý žáček odstúpil od bludu kacieřského, a přátelé mu nic pomáhati nechtie, kúpil sem mu gramatiku od Mikuláše kancléře za XV g. Témuž za kabát dal sem VII g. — Feria III. ante divi Georgii [20. dub. 1518] jakož jest pán Jeho Mt ráčil haltéř

Petrlíkovský od platu osvoboditi a kaplanóm připojiti, dal sem do kanceláři X g, kancléř kopu odpustil. — Dominico S. Sigismundi [12. kv. 1518], jakož jest nebožtík Mikuláš dlužen zuostal rychtáři ze Lhoty a Dvořákovi z Vlachňovic od sekánie rybníkuov, dal sem rychtáři ze Lhoty II ſſ. A prve sem dal Dvořákovi z Vlachňovic podle cedule Vaňkovy 1 ſſ. Item opraven jest haltéř, naloženo na to podle cedule XXXVIII g. IIII d. — Summa part. VI ſſ XLIX g. IIII d.

Feria IIII. post S. Sigismundi [5. kv. 1518] jakž jest nebožtík odkázal Jeronymovi baccaláři, dal sem X fl. uh. per LXX g., facit XI ſſ XL gr. — Dominico S. Procopii [4. čce. 1518] jakož nebožtík zuostal dlužen Krajčiemu z Petrovic za XII č. ovsa k semeni per IX gr., dal sem po rychtáři ze Lhoty I ſſ XLVIII g. — Item též Markovi z Lipnice za VIII č. ovsa též k semeni per VIII g., facit I ſſ IIII g. — Témuž rychtáři od udělánie koryt do haltéře II ſſ. — Dominico in profesto sanctissime Anne [25. čce. 1518] jakož jest nebožtík Mikuláš přijav bratrstvie, řekl něco pomoci k tomu bratrství, a nic nedav až do smrti, dal sem V ſſ. — Die scti Egidii [1. září 1518] měšťanóm Latranským od nového haltéře úroka zadržalého XV g. — Feria III post dominicam Invocavit [15. bř. 1519] poslu do Budějovic s listem k Felixovi o dluh za železo IIII g. — Item Káči Pavlové za maso, jakož nebožtík Mikuláš dlužen zuostal, dal šem Iȷ ſſ II g. — Summa part. XXIII ſſ XXIII g.

Feria VI. post S. Stanislai [13. kv. 1519] zapsán jest na rathauze trh haltéře, kterýž sem prodal Holúbkovi, dal sem písaři II g. — Po druhé poslu do Budějovic o dluh Felixa IIII gr. Item na rathauze písaři od zapsánie verunku jirchéři za sad I g. — Po třetie poslu do Budějovic o dluh Felixuov IIII g. Item jakož sem přijal od Alexandra syna jirchéřky za sad druhého verunku X ſſ, ty sem dal hned paní Petrlíkové X ſſ. — Item jakož sem přijal od Holúbka za haltéř prvnieho verunku X ſſ, z těch sem dal hned paní Petrlíkové IX ſſ. — Item při jarmarku Lineckým při svatém Bartoloměji [24. srp. 1519] poručil sem rychtáři z Ličova, aby jménem mým stavil právem někoho z Budějovic pro dluh Felixa z Budějovic. I byl jest tu několik dní, a protrávil a já mu navrátil X gr. — Item písaři městskému od zapsánie třetieho verunku synu jirchéřky za sad I gr. — Item od zapsánie dvú verunkuov od Holúbka za haltéř dal sem písaři městskému II gr. — Summa part. XIX ſſ XXIIII gr.

Item od zapsánie V verunkuov od Alexandra za sad městskému písaři dal sem V gr.

Summa universalis omnium distributorum huius registri CLVIII ſſ IX gr. Iȷ d. misn.

(Z příloh k výdajům.)

Mís cínových malých a velikých XI; veliká konev I; pintovní konev I; polopinty III; třetinka I; žejtlíkuov XII; štantnéř I; talířuov v púzdře XII, talířuov malých IIII tucty (?); váží všecko kromě talířuov LXXXXIX lb.

Item Johannes presbyter habet cantaros duos, mediale et setlinum ponderis quinque librarum et quatuor lotones. — Item Vincencius presbyter duos cantaros, pintham et mediale ponderis octo librarum.

Sacerdotibus a funere XVIII g., a conductu XVIII g., a psalterio XV g., a pulsibus VII g., cantori I g., a feretro I g., a sacra unctione XII g. — Summa I ß XII d.

A vigiliis Nicolai Petrlík: Sacerdotibus XIX g., a missis lectis XXVIII g., baccal. VI g., camp. 7 summa VI g, cantori I g., predicatori I g. — Summa facit I ß I g.

A vigiliis sacerdotibus XVIII g., a missis lectis XXVIII g., bacc. VI g., camp. 7 summa VI g., cantori I g., predicatori I g. — Summa facit I ß.

Kúpen duom Petrlíkovský od pana Václava z Rovného za V^C^X ß míš. První verunk se má platiti na sv. Jiří najprv příštie XL ß míš., a potom vždy na každého sv. Jiří pořád vždy po XXX ß míš. až do zaplacení summy svrchu psané. K tomu pan Václav přidává pánev, kádi a sudy a stoly, kteříž jsú příslušeli nebožtíkovi Mikulášovi Petrlíkovi. A litkup páni konšelé mají dáti panu Václavovi III ß míš.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. II A. 9 F*β*. 1*b*.

7.

Petr z Rožmberka svoluje, aby kamenný haltéř s domkem, po vládykovi Mikuláši Petrlíkovi ze Stradova pozůstalý, byl dán kaplanům k společnému užívání, a na místě toho aby byl prodán nový haltéř, zmíněným Mikulášem kaplanům odkázaný, a peněz podle znění kšaftu užito. Petr z Rožmberka zříká se ročního platu z kamenného haltéře do komory panské odváděného. V Krumlově 25. ledna 1518.

Já Petr z Roznberka oc vyznávám tiemto listem všem vuobec a přede všemi, ktož jej uzřie nebo čtúci slyšeti budú: Jakož urozený vládyka Mikuláš Petrlík z Stradova, služebník muoj, maje své obývánie v Krumlově městě mým, před smrtí svú učinil jest zřiezenie statku svého mohvitého i nemohvitého, kterýž jest v městě a při městě měl, kšaftem řádně učiněným; v kterémžto zřetedlně postaveno jest, což by kolivěk přes vyplněnie a spravenie toho kšaftu z jeho statku pozuostalo, že to všecko má na pobožné a na skutky milosrdné ke cti a k chvále Boží obráceno a naloženo býti, jakož to všecko týž kšaft šíře v sobě drží.

A jakož jest měl také haltéř veliký kamenný pod rybníkem mým podle splavu v skále prolomeného, kterýž jest někdy Jíra Petrlík z Stradova, otec svrchu-

psaného Mikuláše, s povolením urozeného pána, pana Jana z Roznberka dobré paměti pana otce mého, svým vlastním nákladem znovu udělal, a při tom domek. A po smrti téhož pana otce mého prosil jest urozeného pána pana Voka z Roznberka bratra mého a mne Petra z Roznberka, abychme vzhlédnúc na to milostivé povolenie pana otce našeho, jemu k tomu také naše povolenie dali, aby on i dědici a budúcí jeho ten haltéř i s tú vodú, kteráž jest od starodávna k němu příslušela i s tiem domkem měli a požívali jako svého vlastnieho podle vuole jich, jakž by se jim najlépe a najužitečněji zdálo, bez překazy našie a bez zmatku všelikterakého. A proto že jest ten haltéř i domek na gruntu našem, podvolil se jest nám s něho úroka ročnieho dávati do komory naší deset grošuov míšenských, polovici na sv. Jiří a polovici na sv. Havel, podle zněnie listu jemu a jeho dědicóm a budúcím od nás na to daného, kterýž to v sobě také šíře držie. I prosil jest mne s snažnú pilností urozený vládyka Václav z Rovného, někdy kancléř a nynie služebník muoj, mocný poručník svrchudotčeného Mikuláše z Stradova, abych k tomu své milostivé povolenie dal, aby již dotčený haltéř s tiem domkem k těm třem kaplanstvím od téhož Mikuláše nadaným, a kteréž jest také truoje kaplanstvie již dotčený Václav z Rovného z statku svého nadal, a čtvrté z statku Václava řečeného Zakřičel, měštěnína v Krumlově, těm kaplanóm těch oltářuov a všem vespolek, kteříž v tom domu novém podle schodu kostelnieho jim skrze téhož Václava z Rovného ustaveným byt svuoj mieti budú, i také jestliže by ještě skrze dobré lidi který přibyl a v tom domu s jinými obývánie měl, k jich užívání společniemu obrácen a připojen byl; a miesto toho aby ten nový haltéř, kterýž jest skrze Mikuláše svrchu dotčeného podle toho kamenného v nově udělán a již dotčeným kaplanóm kšaftem odkázán, někomú z měšťan neb poddaných našich prodán byl, a ty penieze aby k vyplnění kšaftu obráceny byly, aby tiem snáze a tiem spěšněji ty věci spraveny býti mohly.

I znamenav já Petř z Roznberka svrchudotčeného Václava z Rovného služebníka svého úmysl dobrý a prosbu slušnú a snažnú, a sám to znaje, poněvadž ti kaplané téměř všickni rybníčky mají, ale nemajíc sobě kde ryb přechovati, že v postných dnech na stravě své veliké nedostatky trpěti musejí; a poněvadž svrchupsaný haltéř s tiem domkem pod šos města našeho Krumlova nepřísluší, ani kterým spolu trpíciem právem k témuž městu připojen jest, než toliko svrchupsaný úrok nám do komory naší s něho jest dáván, a těm kaplanóm že k jich potřebě a zvuoli příhodnější jest nežli ten, kterýž jest jim odkázán:

Protož napřed pro čest a chválu Boží a blahoslavené Panny Marie, jejieho svatého čistého nepoškvrněného početie, blahoslaveného otce svatého Jeronyma, svatých Deset tisiec rytieřuov a všeckněch mučedlníkuov, sv. Václava, sv. Linharta, sv. panny Uršuly s jejie tovařišstvem a všech svatých, jimžto ke cti oltáři těch kaplanství zvláště a jmenovitě založeni a svěceni jsú, a pro účastnost jich zaslúženie a těch

svatých obětí a modliteb, kteréž se v budúciech časiech od těch kaplanuov dieti budú, tudiež také pro snažnú prosbu svrchupsaného Václava z Rovného služebníka svého a pro jeho předešlé věrné služby, kteréž jest nám za mnohá leta ustavičně činil a ještě činiti nepřestává, s dobrým a vážným rozmyslem v ty časy, když sem to dobře a slušně učiniti mohl a toho plnú moc měl jakožto starší rodu a vládař panstvie našeho Rožmberského, k tomu sem povolenie své dal a mocí listu tohoto dávám, aby svrchudotčený haltéř i s tiem domkem nahoře psaným kaplanóm a jich potomkóm skrze často psaného Václava z Rovného poručníka téhož Mikuláše spuosobem svrchupsaným k jich užívání společniemu obrácen a připojen byl; nébrž sám od sebe jménem svým a dědicuov a budúcích svých jako pán gruntovní jej i s tiem domkem a s tú zvolí vody vedenie, což jie k tomu haltéři potřebí jest, k těm kaplanstvím a kaplanóm a jich potomkóm v tom svrchupsaným kaplanským domu byt svuoj majícím připojuji mocně a dědičně, tak aby již ten haltéř kamenný jmenován byl *haltéř kaplanský;* kteréžto s tú zvolí vody vedenie, což jie kolivěk ten haltéř potřebuje, i s tiem domkem aby ti kaplané a jich budúcí svobodně měli a drželi a společně jeho užívali jako svého vlastnieho, beze všie překazy mé a dědicuov a potomkuov našich a bez zmatku všelikterakého.

A což dotýče těch desieti grošuov míšenských úroka ročnieho, kterýž jest s toho haltéře do komory naší dáván: poněvadž ten haltéř s tú zvólí vody vedenie, což jie kolivěk potřebuje, i s tiem domkem spuosobem svrchu psaným již těm kaplanóm k jich držení a požívání svobodnému obrácen a připojen jest, ten plat já Petr z Roznberka jakožto pán gruntovní jménem svým a všeckněch dědicuov a budúcích našich s toho haltéře s jeho příslušenstvím sem sňal a jej od něho osvobodil a mocí listu tohoto osvobozuji, tak aby svrchudotčení kaplané a jich potomci ten haltéř s dostatkem vody, puokudž jie potřebuje, bez překážky svobodně majíc a držiec, i s těmi také, kteréž by pro ostřihánie a škod uvarovánie v tom domku měli, dále po všecky časy budúcie nebyli povinni s něho toho úroka dávati, ani kterým jiným vymyšleným obyčejem nemají od nás a od našich dědicuov a potomkuov i také od měšťan neb úředníkuov našich potahováni a obtěžováni býti.

Za kteréžto dobroděnie na znamenie vděčnosti mají a povinni budú to mezi sebú všickni ze spolka spuosobiti, aby každý rok v časiech budúciech za mne Petra z Roznberka svrchu dotčeného čtyři mše čtené slúženy byly, první mše o Duchu sv., druhá o Nanebevzetí blahoslavené Panny Marie, třetie o kniežeti apoštolském o svatém Petru apoštolu [sic] mým, a čtvrtá když by mne Pán Buoh s tohoto světa povolati ráčil, za duši mú a za všecky věrné duše, mne při těch svatých mšech v své nábožné paměti majíce; jakož to všecko podle dóvěrnosti mé k jich dobrému a čistému svědomí připúštiem.

Tomu na svědomie a na potvrzenie pečet svú vlastní větší rozkázal jsem přivěsiti k tomuto listu, jenž jest dán na Krumlově leta od narozenie syna Božieho tisícího pětistého osmnádctého v pondělí v den sv. Pavla na vieru obrácenie.

Orig. membr. archiv. praeposit. Krumlov. Na proužku pergamenovém přivěšena pěkně zachovalá větší červená pečeť Petra z Rožmberka. Z opisu archivu musea král. Českého.

8.

Hans Schift z Haslachu Václavovi z Rovného o dluhu za železo. — V Haslachu 7. března 1518.

Main vntertanig willing Dienst wist czwvor von mier, main her der Waczlaw von Rubn. Eur schraibn hab ich vernumen. Wist, daß mier der Miculaß Pettelik pai gutter gedachtnüs, dem got genadig sai, vndt de fraw Petterlikin hamdt mich gepetten, jch soldt dem Kaufman vm de schuldt klagen, er sai in vm fiß [Fisch?] schuldig. Das hab ich von sthundan getan. Da hadt er czw mier als vil geredt: er hab 15 puerdt aisen, das soldt ich in hinain sichern, vndt woll sich selber mit in vertragen. Af solih hab ich in czwe poten, se solten vm de 15 puerdt aisen herauf schiben. Ich habs mit dem richter schan geredt, vndt hab das aiß[en] czw mier gefessn. Nun ist de sach czu euch komen, daß ier sait ain verarmter geschaffman vndt habdt de Lesku [?] czu mier gesichdt vm das aisen; das hapdt ier nun emfpangen [empfangen]. Auf soliche Redt, de der Kaufman zw mier hadt getan, er wol sich selber hinein czw der frawen fuegen, vndt wol sich selber ve[r]tragen. Das vernim ich nün, daß solig aucht geschehen ist. Item main her, ich waiß nicht enslich, wie vil der schuldt ist; ier werdt das register anschauen, vndt werdt de sach wol machen. Item ier hapdt XVIIII centner vndt LXXXV fpundt [pfund] aisen, als ofdt ein centner vm XI schiling vndt X d. Damit saidt godt pefolhen ɔc. Datum czw Haslach in die Oculi im 18. jar.

Hans Schift
eur treuer willinger.

Dem edl vndt vesten pane Waczlawe czum über[geben], mainem günstigen her vndt freundt in sain handt ɔc.

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. II A. 9 F β. 1 b.

9.

Poručník Václav z Rovného prodává po Mikulášovi Petrlíkovi dům purkmistrovi a konšelům Krumlovským. — 10. března 1518.

Trh mezi urozeným vládykú panem Václavem z Rovného, jakožto poručníkem mocným po nebožci panu Mikulášovi Petrlíkovi, o duom, a panem purgmistrem a konšely přísežnými. B. m. 10. března 1518.

Leta od narozenie syna Božieho tisícieho pětistého osmnáctého, tu středu před nedělí, kteráž slove Letare, stal se jest trh dobrovolný mezi urozeným vládykú panem Václavem z Rovného jakožto mocným poručníkem s jedné, a vzácné opatrnosti pány purgmistrem a konšely přísežnými strany druhé, o duom po nebožci panu Mikulášovi Petrlíkovi, kterýžto duom kúpili jsú od poručníka svrchupsaného s tiem se vším právem a příslušenstvím, jakž jest sám v sobě byl, za pět set a dvaceti kop míš.; a to na takový spuosob, že svrchupsaní páni purgmistr a radda povinni budú svrchupsanému panu poručníku dáti prvnieho verunku čtyřidceti kop míš., a potom na svatý Jiří v roce příští třidceti kop míš., a tak vždy po třidceti kopách míš. při sv. Jiří, až do vyplněnie summy svrchupsané. Actum ut supra.

Anno ɔc ut supra pan purgmistr a radda dali prvnieho verunku panu Václavovi jakožto mocnému poručníku XL ſſ míš.

Zápis v Krumlovské městské knize trhové v kníž. arch. Kruml. I. 5 AS. 26 fol. 29.

10.

Poručník Václav z Rovného Alexandrovi jirchářčinu synovi prodává sad a stodolu po Mikuláši Petrlíkovi. — 17. března 1518.

Trh mezi urozeným vládykú panem Václavem z Rovného, jakožto mocným poručníkem pana Mikuláše Petrlíka, o sad, s Alexandrem jirchýřčiným synem.

Leta od narozenie syna Božieho tisícieho pětistého osmnáctého, tu středu po neděli, kteráž slove Letare, stal se jest trh dobrovolný mezi urozeným vládykú panem Václavem z Rovného jakožto mocným poručníkem s jedné, a opatrným Alexandrem jirchýřčiným synem strany druhé, o sad a stodolu po nebožci panu Mikuláši Petrlíkovi; kterýžto sad a stodola leží za Horní branú hned první na levé ruce, jdúce z brány ven; s tiem se vším právem a příslušenstvím, jakž jest v užívání byl, za devadesát kop míš., a to na takové verunky, že Alexander svrchupsaný dáti má hned prvnieho verunku panu Václavovi svrchupsanému dvaceti kop míš., a na svatý Jiří od tohoto v roce příští deset kop míš., a tak vždy při každém sv. Jiří v roce příštím po X kopách míš. až do vyplněnie summy svrchupsané. Při kterémžto trhu byli jsú slovutní Mikuláš kancléř, Silvester Pergar, Jan Krenaur, Ondřej Fridburgar, Hanzl kramář. Actum ut supra.

Následují záznamy o spláceni lhůt až do úplného zaplacení r. 1525. — Zápis v Krumlovské městské knize trhové v kníž. arch. Kruml. I. 5 AS. 26, list 30—31.

11.

Kus závěti nejmenované paní, snad Elišky matky Mikuláše Petrlíka a tchyně Jana Roubíka z Vyšného. — Bez místa a roku (1520—1530).

Item mám svuoj diel u Ambrože. — Item odkazuji na kostel do Černiče II ſſ; item do Kajového na kostel II ſſ, ubrus; item do Hořic I ſſ, item do Chvalšin

I ſß, item na Kuklwayt II ſß; knězi Urbanovi do Němčic II ſß, k tomu s komži plátna, ubrus jeden na stuol, jeden hantoch; item I ſß k oltáři svaté Maří Magdaleny, k tomu ubrus; item Markretě dceři své šubu černú, modrú sukni; item Káči do Chabičovic peřinu, modrý pláštiek; item Martě cvilink, Duoře podušky, prostěradla, kteráž sú na posteli.

Item ještě mám u Ambrože všechen dluh svuoj LX ſß. Z toho odkazuji na tři diely Káči VIII ſß, Markétě VIII ſß, Martě VIII ſß, k tomu za sukni II ſß, kterúž sem jí měla kúpiti před šacunkem. Item ostatek, což kolivěk zuostává mimo toto mé rozkázánie, to všecko mocně odkazuji s dietkami; item peněz hotových VIIII½ ſß, k tomu III uh. fl., II fl. r. Z těchto peněz aby knězi Urbanovi dali II ſß, za ostatek aby byl kúpen ornát do kláštera Krumlovského.

Tohoto mého rozkázánie činím poručníka Janka Rúbíka z Vyšného*) zeti svého, a věřím jemu, že mé rozkázánie naplní věrně a pravě.

Opis z poč. 16. stol. v kníž. arch. Kruml. II A. 9 F β. 1b. — *) Jan Roubík z Vyšného jmenován je v městské zápisní trhové knize Krumlovské několikráte, zvláště mezi l. 1516—1532.

12.

Seznam platů z vesnic k nadání Petrlíkovu náležitých, ku konci 16. století pořízený.

Fundatio Petrlikonum pro tribus altaristis.

Ves Lhota: Kašpar rychtář 28 ſß, Valenta Havel 26 ſß, Bicánek 26 ſß, Jan Řeřáb 26, Leština 26 ſß, Havel Šusta 14 ſß, Vaněk Korunka 26 ſß, Mareš Mašků 26, Kouba Pešek 26 ſß, Kouba Řehořů 34 ſß, Ondra Kovářík 15 ſß, Ondra Pytra 26 ſß, Pavel Šimánků 26 ſß, Novák 26 ſß, Bíca Lukeš 26 ſß, Matěj Měška 26 ſß.

Ves Vlachňovic[e]: Dvořák 94 ſß, Ambros Chráska 26 ſß, Linhart 26 Stelzer 14 ſß.

Petrovic[e]: Vaněk Faber 14 ſß, Janda Čahák 24 ſß.

Mladošovic[e]: Valenta 16 ſß, Jíra Ševců 14 ſß, Vojta Šílený 28 ſß, Vávra Čechů 28 ſß, Janda 18 ſß, Ondra Oklípka 26 ſß, Jan 28 ſß.

Ves Milíkovic[e]: Matěj Patha 50 ſß, Pražák 50 ſß, Pavlík 30 ſß, Bochdal 70 ſß.

Oujezd: Babka 25 ſß, Vít Mráz 25 ſß, Malcát 10 ſß, Rošek 60 ſß, Kříž 29 ſß.

Summa 1108 ſß.

Na rubu: Krumlov, fara. — Výtah na papíře Březanem psaný v kníž. arch. Kruml. I. 3 P. 15a.

C. XXVIII.

Rybničná registra panství Krumlovského

z let 1450—1464, 1518, 1524.

Vydává **Hynek Gross.**

Hospodářství rybničné počalo se v Čechách pěstovati větší měrou za Karla IV. Také páni z Rožmberka hleděli si záhy tohoto výnosného odvětví hospodářského; na jejich panstvích od polovice 15. století množí se zprávy o rybnících. Také panství Krumlovské mělo své zvláštní porybné, fišmistry (magistri piscinarum); podle našich akt byli takovými Přibík z Vracova (1458—9) a Petr Višně z Větřní okolo r. 1464. Ku konci 15. a na začátku 16. století nastal větší ruch při rybnících, zejména za Štěpánka Netolického, proslulého Rožmberského porybného v Třeboni přebývajícího. Brzy byli voláni Rožmberští rybnikáři také k sousedním pánům, i do ciziny, aby pomáhali tam zakládati rybníky.*) Rozvoj ten dosáhl vrcholu na panstvích Rožmberských ve druhé polovici 16. století. Tehdy byly zřízeny známé rozsáhlé nádržky vodní na příznivé k tomu půdě panství Třeboňského. Oprávcem v tom směru byl proslulý regent Jakub Krčín z Jelčan,**) který celou správu statků Rožmberských ve velkých rozměrech přetvořil. Na Krumlovsku útvar půdy dopouštěl rybničné hospodářství jenom v menších rozměrech. Největším rybníkem na velkostatku tom jest dosud rybník Dehtářský, také v našich registrech jmenovaný, založený r. 1483, a rybník řečený někdy Olšina, nyní Langenbrucký.

Číslo 1. našich následujících otisků jest pouhý zlomek register o nasazování rybníků na Krumlovsku z let 1450—1464.

Číslo 2. jsou plnější rybničná registra, která se zachovala v knížecím archivě Krumlovském (I. 7 R[a]. 300) z roku 1518; byl tehdáž porybným Krumlovským Wolfgang Hrachovec, kterýž v těchto registřích bývá jmenován zkráceně Wolf; před ním vyskytá se fišmistr Václav, jenž r. 1510 jmenuje se již starým, tedy bývalým (AČ. VIII. 544 č. 211). Tato registra poskytují hojnou látku k obrazu tehdejšího hospodářství rybničného. Jmenuje se v nich na padesát rybníků větších a menších, jež se tehdáž rozkládaly na panstvích Krumlovském, Třeboňském, Netolickém a Novohradském. Život kolem lesklých hladin rybníčků byl dosti pestrý. Vidíme, jak lidé z vesnic převážejí plod, násadu od rybníka k rybníku, jak služebníci opravují tarasy, čistí stoky, prosekávají v zimě led, a jak ve škorních s plachtami a nevody loví. Dovídáme se, čím se stravují, a jak fišmistr koňmo vše přehlíží a vede účty o potřebných nákladech. Také jména lidí a názvy vesnic nejsou bez zajímavosti.

---

*) Josef Šusta: Fünf Jahrhunderte der Teichwirtschaft zu Wittingau. Stettin 1898.

**) Theodor Wagner: Ein böhmischer Teich- und Landwirth im 16. Jahrhundert. Prag 1876.

O lovení rybníků okolo Kestřan a Milévska jedná také dopis z 21. října 1520, otištěný v tomto svazku na str. 448—450.

Na poslední místo (č. 3.) v přítomné sbírce postavili jsme rejstřík Krumlovského porybného Tůmy o prodeji ryb z podzimního lovení r. 1524; týká se jenom sedmi rybníků. Ku konci tohoto rejstříku písař místo číslic užíval jiných svých značek, jež na první pohled jsou nesrozumitelné; ale poněvadž čtyři obnosy peněz poznamenal obojím způsobem, svými značkami i římskými ciframi, lze tudy platnost starých značek na jisto postaviti. V té početní soustavě čísla označovala se samými kolmými čárkami čili jedničkami, ale jednička měla rozdílnou platnost podle toho, na kterém místě stála. Míst bylo šest nad sebou, a byla vespolek spojena kolmou čarou: Nejvýš bylo kolečko opatřené dvěma průměry, kolmým i vodorovným; k tomu místu měly se psáti nějaké násobky kop grošů, snad desítky kop, ale v našem rejstříku nenapsáno nikde nic na to místo, a jest v něm tedy zbytečné. Druhé místo shora označeno jest kolečkem s průměrem kolmým; jednička k tomu místu napsaná znamená kopu grošů, dvě jedničky dvě kopy atd. Třetí místo shora vyznačeno jest vodorovnou čarou vybíhající v pravo ze společné kolmice; každá jednička k tomu místu napsaná znamená 10 grošů. Čtvrté místo označeno jest obloučkem v pravo od společné kolmice; jednička tam napsaná znamenala 5 grošů. Páté místo označeno jest kolečkem v pravo od společné kolmice; každá jednička k tomu napsaná znamená 1 groš. Šesté nejdolejší místo označeno jest vodorovnou čárkou vybíhající ze společné kolmice v pravo; každá jednička tam napsaná znamenala peníz malý, kterých šlo sedm na groš. Počítání s takovými značkami bylo nepraktičtější, než počítání s římskými ciframi, a chyby v počtech stávaly se často, jakž viděti jest v summách té části rejstříku, kdež ze tří součtů dva mají chybu. Ke dni 24. října jsou stržené peníze poznamenány římskými ciframi I ſſ XVIII gr. II d., a zároveň ve starých značkách takto:

I = 1 kopa grošů		
I = 10 grošů		
I = 5 grošů	}	1 ſſ 18 gr. 2 d.
III = 3 groše		
II = 2 peníze		

H. Gross a *J. Kalousek.*

1.

Uryvek register o nasazování rybníků na panství Krumlovském z let 1450—1464.

Rybníci Krumlovského úřadu:

Kosov nade dvorem: Anno ɔc LII⁰ post conductum Pasche [17. dubna 1452] vsadil Petr Višně [1]) veň LXIIII kaprův trdlních z Kosova pode dvorem. — Anno domini ɔc LXI⁰ sloveni jsú rybníci Kosovští nade dvorem svrchní a pode dvorem oba spolu. — Anno domini M⁰CCCC⁰LXII nasazen jest rybník Kosovský veliký, feria II. post dominicam Iudica [5. dubna 1462] uvezeno jest plodu do něho IX čebruov, vcházelo na čebr po VII ſſ.

Kosov pode dvorem: Anno domini oc LIII⁰ f. II. post Ambrosii [9. dubna 1453] vyloven jest rybník Kosovský pode dvorem, a vzato jest z něho plodu XVIII č., vcházelo na č. toho plodu X ß; ten jest vezen a vsazen do Branného.

Rančický: Anno oc LIX⁰ feria III. ante Viti [12. června 1459] jest sloven týž rybník. A vzato jest z něho XXIX č. kaprů, a to jsme ke dvoru poslali; a III č. plodu, ten jsme vsadili do Kosovského pod stodolú. Anno LXI⁰ feria VI. post conductum Pasche [17. dubna 1461] nasazen týž rybník VII č. plodu drobného a trudného.

Křemežský rybník. Týž rybník nynie pust stojí, anno oc LXIII⁰ tempore Busskonis magistri piscinarum uvezeno do něho z Dvořiště VII č., vezen do Olšinie [sic].

Olšina[2]) páně milosti. Anno domini oc LVIII vyloven jest týž rybník a nynie pust stojí. — Anno dni oc LX nasazen jest týž rybník. Item vsazeno do téhož rybníka plodu Bošileckého z Rančic XXX č., na č. XIIII ß. Item anno LXI⁰ eria V. post Pascam [9. dubna 1461] uvezeno jest plodu z Podvořského do Olšiny fXI č., a vycházelo na č. po VIII ß; feria II. et feria III. post Conductum Pasche [13. a 14. dubna 1461] vsazeno jest plodu do Olšiny z Kosovských rybníkóv XXXII č. plodu, a vcházelo na čebr —. Annorum oc LXIIII Petr Višně vsadil do Olšiny Dvořišského plodu p. CV č., na čber vcházelo po V ß a po X ß.

Páně Krumlovský pod hradem rybník.[3]) Týž rybník nynie zastaven jest, ale nenie veň nic nasazeno. — Anno oc LXIII⁰ na podzim uvezeno jest z Dvořiště do téhož rybníka XXXVI č. plodu, tempore Buškonis tunc magistri piscinarum.

Dolan.[4]) Item annorum domini oc LXI⁰ f. V. post Pascam [9. dubna 1461] vsadili plodu z Podvořského rybníka do Dolan II č., a vcházelo na č. VIII ß a k tomu XVIII kaprů trdelních. — Item f. VI. post conductum pascae [17. dubna 1461?] vsazeno jest plodu z Kosovského rybníka pode dvorem do Dolan V č. plodu, a vcházelo na čber po XXII kopách.

Tiché.[5]) Anno dmni oc LVIII⁰ nasazen jest týž rybník větší plodu VI½ ß, a vcházelo plodu na č. XXß. — Anno oc LIX⁰ f. — vsadili sme z Osovského rybníka do Tiché nad Mrázem plodu I č., a vcházelo na č. XLV ß. — Anno oc LXI⁰ ferie V. post Ludmile [17. září 1461] sloven jest týž rybník, a vzato jest z něho XXIIII č. carpionum, kteréchžto jest ke dvoru posláno XXIII č., a II č. prodáno. — Item anno dni oc LXII feria III. post Georgi [27. dubna 1462] nasazen jest rybník větší v Tiché. Item jest z Kottnprunu plodu vsazeno V č., na č. vcházelo po XIII ß.

Kyselov.[6]) Anno dni oc LXI⁰ feria III. post conductum Pasce [14. dubna 1461] vsazeno jest plodu do téhož rybníka z Kosovského 1½ č. plodu, a vcházelo na č. XXII ß.

Podvořský. Item anno dni ꝯc LXI f. IIII. post Pascam [8. dubna 1461] vyloveno z něho jedno IX č. kaprův, kteřížto jsú vzati ke dvoru páně, a plodu také bylo XIIII č.

¹) Petr Višně z Větřní. — ²) Olšina rybník nyní pode jménem Langenbrucký známý (nad Schwarzbachem). Tvoří jej potok Olše. Dříve nazýván Olšinou potok, vesnice Langenbruck, mlýn a dvůr (dosud Olschhof). Rybník Olšina postoupen v 16. stol. klášteru Zlatokorunskému. — ³) Bývalý rybník na severní straně zámku Krumlovského ještě v 18. stol. připomínaný. — ⁴) Dolany (německy Dollern). — ⁵) Tichá (n. Oppolz) na Kaplicku mezi Českým nyní Rychnovem nad Malší a Cetvinami. (O tvrzi tamní Sedláček, Hrady III. 260.) — ⁶) Kyselov (ném. Neustift).

Orig. pap. v kníž. arch. Kruml. I. 7 T. 1 *b*. — Že jest to úryvek, ukazuje čítání listů fol. XV—XVII.

2.

Rybničná registra porybného Wolfganga Hrachovce z roku 1518.

Registrum Wolfgangi Hrachowecz magistri piscinarum anno Domini millesimo quingentesimo decimo octavo.

Příjem:

Feria VI. post Katherine virginis [27. list. 1517?) přijal Wolf fišmajstr na sekánie rybníkuov, na fuory a jiné potřeby na míšenský groš od Václava písaře komorního X fl̄. — Sabbato ante dominicam Judica [20. bř. 1518] přijal Wolf fišmajstr od Václava písaře komornieho na sekánie rybníkuov, na fuory a na jiné rozličné potřeby na míšensko XXX fl̄. — Feria III. Pasche [6. dubna 1518] přijal Wolf fišmajstr od Václava písaře komornieho na potřeby rybníkuov a na fuory na míšensko XXX fl̄. — Sabbato ante conductum Pasche [10. dubna] přijal Wolf fišmajstr od Václava písaře komornieho na potřeby rybníkuov XV fl̄ na míšensko. — Feria II. in Inventione Sancte Crucis [3. května] přijal Wolf fišmajstr od pana kancléře na fuory a na potřeby rybníkuov V fl̄. — Summa universalis všeho příjmu LXXXX fl̄.

Vydánie.

Feria II⁰ post Nativitatis Christi [28. pros. 1517] Špačkovi ze Mřiečí od sekánie Borovského rybníka X fl̄. — Eodem die sedlákóm ze Mřiečí, jakož pomáhali kola dělati na Borovským a Podveským rybnících, dány jim na pivo III g. — Eodem die jakož kolo dělali na rybnících u Hlinického vedle Netolic a odvierali. Protrávil fišmajstr s koněm za dva dni a za noc VI gr. VI d. — Eodem die jakož odvierali rybníky u Nových Hraduov, fišmajstr protrávil s koněm VI g. II d. — Sabbato post Circumcisionem Domini [2. ledna 1518] jakož Dietě jezdil k Novým Hradóm kola dělati, protrávil VI g. I d. — Feria II. ante Epiphaniam Domini [4. ledna 1518] jakož v Sedlci kolo dělali, protrávili fišmajstři IIII gr. IIII d. — Eodem die Václavovi pivovarníkovi od šití pěti plachet nových po II den., a od opravovánie čtyř

plachet starých na rybníky ryb k nosenie po I den. II gr. — Eodem die kováři z Opalic od kovánie koně fišmajstrova, jakož z Tisieho rybníka jel IIII d. — Feria III. ante Epiphaniam Domini (5. ledna) Hozovi koželuhovi za žíně od ocasuov k nevodóm novým V g. — Summa partis I ſſ III g. II den.

Eodem die [15. ledna] Štietkovi, koželuhovi za žíně k nevodóm novým V gr. — Eodem die Václavovi koželuhovi za žíně k nevodóm novým XXII g. — Eodem die Němci za pět loket plátna k ubrusu na rybníky, když se loví rybníci X gr. — Feria VI. post Epiphaniam Domini [8. ledna] Laslovi z Benešova za centnéř sádla k mázlu na škorně rybniční dáno III ſſ VI gr. — Eodem die jakož Šimek Dietě jezdil z Tisieho rybníka k Novému Hradu, aby rybník opatřil, protrávil s koněm V g. VI d. — Sabbato ante Purificacionis Marie [30. ledna] Holému, ševci z Třeboně, za truoje škorně nové rybniční po XL g. II ſſ III gr. — Eodem die Kolárovi ševci odtud za nové škorně rybniční dáno XXXII gr. — Eodem die pěším XV od mazánie škoreň rybničních po II g. XXX gr. — Eodem die Štětkovi koželuhovi za žíni k nevodóm novým dáno po druhé IIII groše. — Feria II. post S. Dorothee virginis [8. února] Šilhánkovi ze Mřiečí, jakož pomáhal Špačkovi Křemeckého a Borovského rybníkuov sekati X ſſ. — Eodem die Vaňkovi odtudž, jakož pomáhal Špačkovi Křemeckého a Borovského rybníkuov sekati za III½ neděle X ſſ. — Eodem die Špačkovi ze Mřiečí od sekánie Kamenného rybníčka XX g. zvláště. — Summa partis VIII ſſ XVII g. VI d.

Eodem die [8. ún.] jakož fišmajstr sám druhý v Plástovicích protrávili, když u pana Jiříka Kořenskýho byli o ryby XI g. IIII d. — Eodem die fišmajstr jezdil k Novému Hradu opatrovat rybníkuov, jakož zima veliká byla, protrávil s koněm V gr. — Feria II. post dominicam Reminiscere [1. března], jakož Tuoma chodil do Nové Vsi, aby taras na dolním rybníce dodělal, ješto na podzim dodělán nebyl, protrávil V g. I d. — Eodem die Václavovi pivovárníkovi od šití šesti plachet nových na rybníky ryb nosenie po II d. XII d. — Feria III. post dominicam palmarum [30. března] Kolárovi ševci za jedny škorně nové rybniční XXXVIII g. — Témuž od podšívánie paterých škoreň starých rybničních, z panských flekuov naskrze podšíval, dáno mu V gr.; témuž od podšívánie paterých škoreň starých rybničních po VIII gr. učiní XXXV gr. — Feria II. post dominicam Judica [22. března] Hálovi z Nové Vsi od vezenie trdlníkuov z Kamenného rybníčka do Svinětického rybníka dolnieho XXXVI gr. — Eodem die Šimkovi z Bohúškovic od vezenie plodu z Holubovského rybníčka do Zalinského XXI gr. — Eodem die Kašparovi z Zábořie od vezení trdlníkuov z Kamenného do Berana rybníka X gr. — Summa partis III ſſ XVIII g. III d.

Eodem die Urbanovi z Čakova od vezenie trdlníkuov z Kamenného rybníčka do Berana X g. — Eodem die Benešovi z Čakova od vezenie trdlníkuov z Kamen-

ného do Berana rybníka X gr. — Feria III. post dominicam Judica [23. března] Radúškovi z Lipí od vezenie plodu z Podveského rybníčka do Kocěřovce XXVI g. — Eodem die jakož sme Holubovský a Kamenný rybníčky lovili, posláni byli napřed dva pěší, když spuštěny byly, aby přihlédali, protrávili v Holubově za dvě noci a za den V g. I d. — Eodem die Kubovi z Holubova od sekánie tří rybníčkuov Holubovského a dvú Matyašových ½ ffl. — Eodem die mlynáři pod Křemží za puol druhé libry oleje, ješto se nám nedostalo, když sme Holubovský a Podveský rybníčky lovili III gr. VI den. — Eodem die Ambrožovi z Holubova za seno a za dochy za dvě noci a za den, jakož sme svrchupsané rybníčky lovili, na sedm koní III g. I den. — Feria VI. ante dominicam palmarum [26. března] Žižkovi z Dúbravice od vezenie plodu z Rančického rybníčka do Bošilce rybníka XLV g. — Eodem die Bystrému z Pašic od vezenie plodu z Rančického do Bošilce XLV g. — Eodem die Urbanovi z Pašic od vezenie plodu z Rančického rybníčka do Bošilce XLV g. — Eodem die Janečkovi z Plástovic od vezenie plodu z Rančického rybníčka do Bošilce XLV g. — Summa partis IIII ffl XXVIII g. I d.

Eodem die Blažkovi z Plástovic od vezenie plodu z Rančického rybníčka do Bošilce XLV gr. — Eodem die rychtáři starému z Chojejovic od vezenie plodu z Rančického rybníčka do Cierkvičného 1 ffl. — Eodem die Ziglovi z Hojejovic od vezenie plodu z Rančického rybníčka do Cierkvičného ½ ffl. — Eodem die Jakubovi z Hojejovic od vezenie plodu z Rančického rybníčka do Cierkvičného ½ ffl. — Eodem die Ozwaldovi z Hojejiovic od vezenie plodu z Rančického do Cierkvičného I ffl. — Sabbato ante dominicam palmarum [27. března] rychtáři starému z Hojejovic od vezenie plodu z Rančického rybníčka do Cierkvičného I ffl. — Eodem die Urbanovi z Svince od vezenie plodu z Rančického rybníčka do Cierkvičného I ffl. — Eodem die Ozwaldovi z Hojejovic od vezenie plodu z Rančického rybníčka do Cierkvičného ½ ffl. — Eodem die Mrázovi z Svince od vezenie plodu z Rančického rybníčka do Cierkvičného ½ ffl. — Eodem die Divišovi z Kosova od sekánie Rančického rybníčka a v Kosově hornieho nade dvorem za tři neděle samému druhému dáno I ffl L g. — Eodem die Kubovi z Rančic za seno na šest koní za dvě noci a za den V g. — Summa partis VI ffl XL g.

Eodem die témuž Kubovi za suol, když sme Rančický rybníček lovili, ješto se nám nedostalo II g. VI d. — Eodem die témuž Kubovi za dvě libry oleje, ješto se nám nedostalo, když sme Rančický rybníček lovili VI g. I d. — Eodem die Pisofovi poslu, jakož k Štěpánkovi do Třeboně odsud chodil, aby vozy poslal pro plod, když sme Rančický rybníček loviti měli, VIII g. — Eodem die poslu z Třeboně, jakož od Štěpánka s listem sem přišel a nedali mu v Třeboni nic, dáno mu zde VIII g. — Eodem die Divišovi z Kosova od vezenie prútí k puotrubí k Rančickému rybníčku a od diela III g. I d. — Eodem die témuž Divišovi od vezenie

kuolí po dvakrát k Rančickému rybníčku k plotu, aby ryby nahoru nešly IIII g. — Eodem die Petrovi pěšiemu, jakož jezdil s plodem na Bošilec z Rančického rybníčka, protrávil s koněm přes noc a já navrátil III g. — Témuž Petrovi, jakož z Holubovského rybníčka vedle vozuov byl, když plod vezli z Zalinského rybníčka, přes noc protrávil VI d. — Eodem die Kustošovi piešiemu, jakož při voziech byl, když plod vezli z Podveského rybníčka do Kaceřovce rybníčka, protrávil přes noc VIII d. — Summa partis XXXVI g. I d.

Eodem Kubovi z Rančic za zelé, za húby, za řiepu, jakož sme Rančický rybníček lovili za dva dni a dvě noci III g. — Feria II. festum Pasche [5. dubna] Radúškovi z Lipí od vezenie trdlníkuov z haltéře pod Tisým do Křemeckého rybníka XLII g. — Feria III. Pasche [6. dubna] Kašparovi z Záboří od vezenie trdlníkuov z Vlkovského rybníka do Kamenného XXXIIII g. — Eodem die Bártovi Heskovu z Dechtáře od vezenie trdlníkuov z Vlkovského rybníka do Křemeckého XXXIIII g. — Feria IIII. post festum Pasche [7. dubna] rychtáři z Bavorova od vezenie plodu z Hracholuského rybníčka do horních rybníčkuov za Svinětici XII g. — Eodem die Svátkovi z Vitějovic od vezení trdlníkuov z Hracholuského rybníčka do Svinětického rybníka dolnieho XII g. — Eodem die rychtáři z Hracholusk od vezenie trdlníkuov z téhož rybníčka do Svinětického rybníka dolnieho XII g. — Eodem die rychtáři z Holačovic od vezenie plodu z Hracholuského rybníčka do Nové Vsi dolnieho rybníka XX g. — Eodem die Kašparovi z Záboří od vezenie plodu z Hracholuského rybníčka do Nové Vsi dolnieho rybníka XX g. — Summa partis III ß VIII g.

Eodem die Hálovi z Nové Vsi od vezenie plodu z Hracholuského rybníčka do Nové Vsi XX g. — Eodem die Ondrovi z Rojšína od vezenie plodu z Hracholuského rybníčka do Nové Vsi XX g. — Eodem die Liendlovi z Lindy od vezenie plodu z Hracholuského rybníčka do Nové Vsi XX g. — Eodem die rychtářce z Hracholusk za vajce, ješto sme k večeru přijeli, ješto sme jiného neměli co jiesti III g VI d. — Eodem die Lichnové z Hracholusk za sajr, když sme Hracholuský rybníček lovili IIII g. — Eodem die rychtářce z Hracholusk za máslo II g. — Eodem die jakož Strniště pěší napřed v Hracholuskách byl, když rybníček spuštěn byl, dáno rychtářce za stravu a za pivo za dva dni a za noc XII d. — Feria V. post festum Pasche [8. dubna] Sládkovi z Plástovic od vezenie plodu od Hlinického od Netolic z dolnieho rybníčka do Bošilce XLVI g. — Eodem die Kuklovi z Plástovic od vezenie plodu z téhož rybníčka do Cierkvičného rybníka XLVI g. — Eodem die rychtáři z Holačovic od vezenie plodu od Hlinického dolnieho rybníčka do Hojejovského rybníčka XXXII g. — Summa partis III ß XV g. IIII d.

Eodem die Bickovi z Lipí od vezenie plodu od Hlinického do Hojejovského rybníčka XXXII g. — Eodem die Janovi z Lipí od vezenie plodu z Dolnieho rybníčka od Hlinického do Hojejovského XXXII g. — Eodem die rychtáři z Radošovic

od vezenie plodu z Dolnieho rybníčka do Dvořiště XLIII g. — Eodem die Urbanovi z Čakova od vezenie plodu od Hlinického z hornieho rybníčka do Dvořiště XLIII g. — Eodem die Hálovi z Nové Vsi od vezenie plodu od Hlinického z horního rybníčka do Dvořiště XLIII g. — Eodem die Janečkovi z Plástovic od vezenie plodu z dolnieho rybníčka od Hlinického do Branského XLVI g. — Eodem die Huzkovi z Plástovic od vezenie plodu od Hlinického z dolnieho rybníčka do Branského XLVI g. — Eodem die Urbanovi z Pašic od vezenie plodu od Hlinického z dolnieho rybníčka do Branského XLVI g. — Eodem die Pihlarovi od vezenie plodu od Hlinického z dolnieho rybníčka do Branského XLVI g. Eodem die Hekovi z Dobčic od vezenie plodu od Hlinického z dolnieho rybníčka do Branského XLVI g. — Summa partis VII ß III g.

Eodem die Blažkovi z Plástovic od vezenie plodu od Hlinického dolnieho rybníčka do Dvořiště XLIII g. — Eodem die Bártovi Heskovi z Dechtáře od vezenie plodu od Hlinického z dolnieho rybníčka do Dvořiště XLIII g. — Eodem die Bystrému z Pašic od vezenie plodu od Hlinického z dolnieho rybníčka do Dvořiště XLIII g. — Eodem die Kašparovi z Zábořie od vezenie plodu od Hlinického z hornieho rybníčka do dolnieho rybníka do Nové Vsi XIII g. — Eodem die Liendlovi mlynáři za seno na sedm koní přes noc VIII g. — Témuž za pět dochuov pod koně a ješto sme neměli na čem ležeti III g III d. — Eodem die rychtáři z Hracholusk od vezenie plodu z Hracholuského rybníčka do Vrbovského X gr. — Eodem die rychtáři z Netolic od sekánie tří rybníčkuov u Hlinického I ɉ ß. — Eodem die témuž rychtáři z Netolic za puol čebra ovsa na tři koně, ješto se nedostalo, jakož sme tři rybníčky z Hlinického lovili IIII g IIII den. — Summa partis IIII ß XXXVIIII grošů.

Eodem die Jírovi řezníkovi z Netolic za XXX liber masa telecieho po IIII den., ješto se nám nedostalo, když sme dva rybníčky u Hlinického lovili a třetie Brloský XVII gr. I denár. — Eodem die dvě[ma] pomocníkóm, jakož nám u Hlinického dvú rybníčkuov pomáhali loviti, ješto nás málo bylo, ješto pěší s plody jezdili a vozili do jiných rybníkuov, po X d. učiní II g. VI d. — Eodem die rychtáři z Hracholusk od sekánie rybníčka Hracholuského dáno mu LXX gr. — Eodem die Hlinické za máslo, jakož sme dva rybníčky tu lovili III g.; týž za vajce III g. III d, týž za sýr II g. týž za dva pecny chleba, ješto se nám nedostalo II g. VI. d, týž za mléko k kaši IIII d. — Feria VI. post festum Pasche [9. dubna] Frechtovi ze Zviéřetic od vezenie plodu tříletého z Brloského rybníka do Dvořiště XL g. — Eodem die Kašparovi z Zábořie od vezenie plodu tříletého z Brloského rybníka do Dvořiště XL g. — Eodem die rychtáři z Halačovic od vezenie plodu z Brloského rybníka do Dvořiště XL g. — Summa partis III ß XLI g. VI d.

Eodem die Peškovi z Radošovic od vezenie plodu z rybníčka horního z Nové

Vsi do Dvořiště XL g. — Eodem die Bickovi z Lipí od vezenie plodu z rybníčka hornieho v Nové Vsi do Dvořiště XL gr. — Eodem die Liendlovi z Lindy od vezenie plodu z Nové Vsi hornieho rybníčka do Dvořiště XL g. — Eodem die Urbanovi z Čakova od vezenie plodu z Nové Vsi hornieho rybníčka do Dvořiště XL g. — Eodem die Mertlovi z Dobčic od vezenie plodu z Nové Vsi rybníčka hornieho do Dvořiště XL g. — Eodem die Hajnému z Rojšína od vezenie plodu z Brloského rybníka do Dolnieho rybníka v Nové Vsi za dvě fuoře VI g. — Eodem die Kubovi z Brloha od sekánie Brloského rybníka j ß. — Eodem die Hálovi z Nové Vsi od sekánie rybníčka hornieho v Nové Vsi X ß. — Eodem die Bickovi z Lipí od vezenie trdlníkuov z Tisieho rybníka do Kosova XXXIIII g. — Eodem die Zachařovi, jakož nám pomáhal loviti u Hlineckého, u Brloze, v Nové Vsi za sedm dní po II g XIIII gr. — Summa partis V kop XIIII gr.

Eodem die Petrovi pěšiemu, jakož s plody do Dvořiště jezdil vedle vozuov, protrávil s koněm III g. III d. — Sabbato ante conductum Pasche [10. dubna] Hálovi z Nové Vsi za puol čtvrtně soli, ješto se nám nedostalo, jakož sme lovili Brloský rybník a v Nové Vsi horním II g. VI d. Eodem die Hálové za máslo a za mléko II g. II d, týž za vajce VII d. — Eodem die Jírovi, jakož z Nové Vsi chodil po Zachaře k Posměchu na baštu VII d. Témuž Jírovi, jakož nám pomáhal loviti viece než puol dne, ješto nás málo bylo, ješto pěší jezdili s plody X d. — Feria II. post conduitum Pasche [12. dubna] Prymsovi z Hertnšlaku od vezenie plodu z Tiché do Jilovského rybníka XXXVIII g. — Eodem die Stycovi z Stropnice od vezenie plodu z Tiché do Jilovského rybníka XXXVIII g. — Eodem die Menhartovi z Stropnice od vezenie plodu z Tiché do Jilovského rybníka XXXVIII g. — Summa partis II kop VI gr.

Eodem die Mikulášovi z Budákov od vezenie z Tiché do Pumprece rybníčka X kop. — Eodem die Šimkovi z Mladoňóv od vezenie plodu z Tiché do Pumprece X kop. — Eodem die Kubovi z Jaromieřuov od vezenie plodu z Tiché do Pumprece X kop. — Eodem die Lysákovi z Rychnova od vezenie plodu z Tiché do Žáru XXVIII g. — Eodem die Stehlíkovi ze Lhotky od vezenie plodu z Tiché do Žáru XXVIII g. — Eodem die Jilkovi z Tiché od vezenie plodu z Tiché rybníka do Radče větší XXXII g. — Eodem die Postolovi z Jaromíř od vezenie plodu z Tiché do rybníka Radče větší XXXII g. — Eodem die Prayznoklovi z Stropnice od vezenie plodu z Tiché do Blatce XXXII gr. — Eodem die Janovi z Domoradic, jakož s námi tři dni byl, když sme Rančický rybníček lovili, a potřeby nám vozil, na den po XII g. učiní XXXVI g. — Summa partis V kop VI gr.

Eodem die Janovi Severovi z Domoradic,*) jako nevody a vady a jiné potřeby nám vozil na rybníky a byl s námi tři dni, jakož sme tři rybníčky lovili

* Ještě dosud říká se v Domoradicích jednomu statku po domě v nářečí: „K Severóm“ (u Severů).

Holubovský, Podveský a Kamenný, na den po XII gr. učiní XXXVI grošů. — Témuž Janovi, jakož s námi pět dní byl, kdež sme pět dní rybníčky lovili Hracholuský a u Hlinického, u Netolic, dva Brloský a v Nové Vsi horní, na den po XII gr., 1 kopu. — Témuž Janovi z Domoradic, jakož s námi osm dní byl, když sme pět rybníčkuov lovili v Tiché u tvrze, Hertnslák, Gothnpam, v Stropnici a v Bukový Radče Malé, na den po XII g., I½ kopy VI gr. — Feria III. post conductum Pasche [13. dubna] Mikulášovi z Budákov od vezenie plodu z Tiché do Žáru XXVIII gr. — Eodem die Šimkovi z Mladoňov od vezenie plodu z Tiché do Forstmile XXXIII g. — Eodem Kubovi z Jaromieřuov od vezenie plodu z Tiché do Radče Veliké XXXII g. — Eodem die Lysákovi z Rychnova od vezenie plodu z Tiché do Súdného rybníčku XVI gr. — Summa partis V kop 1 groš.

Eodem die Jilkovi z Tiché od vezenie plodu z Tiché do Žáru rybníka XXVIII g. — Eodem die Kubicové za máslo, za sýr a za vajce za dva dni, jakož sme rybník v Tiché u tvrze lovili VIII g. V. d. — Eodem die Vítkovi z Tiché za čber ovsa formanu, který nám odsud potřeby vezl, když sme rybník u tvrze loviti měli, ježto na vuoz vložiti nemohli VIII g. — Eodem die Kubicovi od dělánie tří plotuov na dvú rybnících v Tiché VIII g. — Feria IIII. post conductum Pasche [14. dubna] Prymsovi z Hertnšláku od vezenie plodu z Hertnšlaku do Žáru VIII gr. — Eodem die rychtáři z Žáru od vezenie plodu z Hertnšláku do Žáru VIII g. — Eodem die Pašinovi z Žáru od vezenie plodu z Hertnšláku do Žáru rybníka VIII g. — Eodem Milachovi [sic] z Pošndorfu od vezenie plodu z Hertnšlaku do Žáru VIII g. — Eodem die Martinovi z Stropnice od vezenie plodu z Gothnprunu do Žáru VI g. — Eodem die Menhartovi z Stropnice od vezenie plodu z Gotnprunu do Žáru VI gr. — Summa partis I½ kopy VI g. V d.

Eodem die Liendlovi z Benešova od vezenie plodu z Gothnprunu do Žáru VI gr. — Eodem die rychtáři z Žáru od vezenie plodu z Gothnprunu do Žáru VI gr. — Eodem die Pašinovi z Žáru od vezenie plodu z Gothnprunu do Žáru VI gr. — Eodem die Sixovi z Stropnice od vezenie plodu z Gothnprunu do Žáru VI gr. — Eodem die Wenkyltovi z Stropnice od vezenie plodu z Gothnprunu do Žáru VI gr. — Eodem die Prymsovi z Hertnšlaku od vezenie plodu z Gothnprunu do Jezerce VI g. — Eodem die Hajnému z Hertnšlaku za dva sýry, za máslo a za vajce, jakož sme dva rybníčky lovili v Hertnšláku a v Gothnpruně, za dva dny a za dvě noci XVII g. IIII d. Témuž Hajnému z Hertnšlaku za čber ovsa na tři koně naše a na čtvrtý, jakož páně Mt marštaléře o plod poslal, bude-li ho dosti, abychme do Branné rybníka uvezli za dva dni a za dvě noci, ješto se nám nedostalo VIII g. — Eodem die Hajnému, jakož plot udělal v puotrubí na Hertnšláku a převozoval trdlníky z Dolejšieho Hertnšlaku do Hornieho X g. — Summa partis I kopa XI g. IIII den.

Feria V. post conductum Pasche [15. dubna] rychtáři z Žáru od vezenie plodu z Stropnického rybníka do Jezerce VI grošů. — Eodem die Pašinovi z Žáru od vezenie plodu z Stropnice do Radče Větší X gr. — Eodem die Paulovi z Pošndorfu od vezenie plodu z Stropnice do Žáru VI gr. — Eodem die Styxovi z Stropnice od vezenie trdlníkuov z Stropnice do Jezerce VI gr. — Eodem die Prymsovi z Hertnšlaku, jakož potřeby a pěší vezl z Hertnšláku do Stropnice VIII gr. — Eodem die hajnému z Gothnprunu od dělanie dvú plotú na splavě a puotrubí na Gothnpruně rybníčku VII gr. I d. Eodem die hajnému z Gothnprunu, jakož sám šiest Gothnprun rybníček sekali za XII neděl L gr. — Eodem die Raydlovi řezníkovi z Stropnice za dvě čtvrti telecieho masa, jakož sme rybníčky dva lovili, Stropnický a Radče Malé, ješto se nám nedostalo VI g. VI den. — Eodem die rychtáři z Bukový za puolčtvrtně soli, ješto se nám nedostalo IIII g. — Summa partis I kopa XLIIII g.

Feria VI. post conductum Pasche [16. dubna] Menhartovi z Stropnice od vezenie výstřelkuov z Radče Malé do Smrčka nového rybníčka VI g. — Témuž Menhartovi od vezenie plodu z Radče Malé do Blatce II g. — Eodem die rychtáři z Bukový od vezenie plodu z Malé Radče do Žáru VII gr. — Eodem die Pašinovi ze Žďáru od vezenie plodu z Radče Malé do Žáru VII gr. Témuž Pašinovi od vezení výmětkuov z Radče Malé do Hrádku VIII gr. — Eodem die rychtáři z Bukový od vezenie plodu z Malé Radče do Blatce za dvě fuoře IIII gr. — Eodem die rychtáři z Štiptína, jakož sám třetí o dvú hrází rybník sekali za čtrnádct neděl II kopy. — Eodem die Petrovi Stanglovi od sekánie Ješka rybníčka za XIIII neděl XL gr. — Eodem die rychtáři z Bukový, jakož sám třetí sekali Blatce rybníček za XIIII neděl 1 kopu L gr. — Eodem die obci z Bukový od sekánie Radče Malé, jakož po dvú na rybníček sekati chodili, za XI neděl I kopu. — Summa partis V kop XXXIIII gr.

Eodem die rychtáři z Bukový, jakož sám druhý Radče Malé sekali, ješto sám tomu dosti učiniti nemohl, XV g. — Eodem die Martinovi z Bukový od vezenie plodu z Malé Radče do Smrčku nového rybníka VI g. — Eodem die Benešovi z Bukový od vezenie plodu z Malé Radče do Smrčku VI gr. — Eodem die Rayšlovi z Bukový od vezenie plodu z Malé Radče do Branského rybníka XVII gr. — Eodem die Penzhanzlovi z Stropnice od vezenie plodu z Malé Radče do Branského rybníka XVII gr. — Item jakož Šimek Dietě jezdil spušťovat dva rybníčky u Hlinického a třetie Hracholuský, a ploty zdělal, když sme loviti měli, protrávil za tři dni a za dvě noci VI g. III d. Item jakož týž Šimek Dietě jezdil s plodem na Dvořiště, utratil přes noc VIII d. — Eodem die rychtáři z Nového Hradu za čber piva červeného, když sme u Bukový Radče Malé lovili, ješto se nám nedostalo XIII gr. — Eodem die rychtáři z Bukový za II čbery ovsa, jakož sme Radče Malé lovili, na sedm koní za dva dni a za dvě noci XII gr. — Summa partis I kopa XL g. IIII d.

Eodem die rychtářce z Bukový, jakož sme Malé Radče lovili, za vajce II gr. Eodem die rychtářce z Bukový za pivo, jakož Paulec pěší propil, když napřed byl, jakož Radče Malé spuštěn byl X g. — Feria III. ante Georgii [20. dubna] Cípovi z Netřebic od vezenie plodu z Osovského rybníčka do Kosovského hornieho XVI g. — Eodem die Mrázovi od vezenie plodu z Osovského rybníčka do Kosovského hornieho XVI g. — Eodem die Luxové z Velešína od vezenie plodu z Osovského rybníčka do Kosovského XVI gr. — Eodem die Maruškovi z Velešína od vezenie plodu z Osovského rybníčka do Kosovského XVI g. — Eodem die Rohlovi od vezenie plodu z Osovského rybníčka do Žáru k násadě XXVIII g. — Eodem die hajnému z Osového od sekánie Osovského rybníčka dáno mu L gr. — Témuž hajnému od prázdněnie stoky, jakož voda na Osovský rybníček šla VI gr. Eodem die hájné z Osového za máslo, sýr a za vajce, jakož sme Osovský rybníček lovili VII g. IIII d. — Feria IIII. ante sancti Georgii [21. dubna] Vaňkovi z Netřebic od vezenie plodu z Sedlce do Kosovského rybníka hornieho VIII gr. — Summa partis II kopy XLVI g. VI d.

Eodem die Mrázovi od vezenie plodu z Sedlce do Kosova hornieho rybníka VIII g. — Eodem die Maruškovi z Velešína od vezenie plodu z Sedlce do Kosova hornieho rybníka VIII g. — Eodem die Rohlovi od vezenie trdelníkuov z Sedlce do Kosova rybníka VIII gr. — Eodem die hajnému z Osového za stravu a za pití, jakož Blažek pěší protrávil, když napřed byl, jakož rybníček Osovský spuštěn byl II g. VI d. — Eodem die Linhartovi z Sedlce od sekánie rybníčku v Sedlci za dvě zimě, každú zimu XIII neděl sekal, II kopy XIII gr. — Eodem die témuž Linhartovi z Sedlce za jiedlo a za pití za čtyři neděle, jakož Jan pěší protrávil, když jsú na rybníčku v Sedlci led sekali, za týden po VII gr. XXVIII g. — Eodem die Linhartové za máslo, za vajce a za mléko, jakož sme v Sedlci rybníček [lovili], za den a za noc VIII g. — Eodem die Linhartovi za jiedlo a za pivo za čtyři dni, jakož Pizdrayd protrávil, když rybníček v Sedlci spuštěn byl, ješto přihlédal V g. — Eodem die lidem z Sedlce jakož pomáhali kola dělati v Sedlci k rybníku, dáno jim z propití VI gr. Eodem die Linhartovi z Sedlce za seno za den a přes noc na sedm koní IIII g. — Summa partis IIIj kop VI den.

Feria V. ante s. Georgii [22. dubna] Žižkovi z Dúbravice od vozenie plodu z Nedabelského rybníčka do Hojejovského IIII gr. — Eodem die rychtáři z Hojejovic od vezenie plodu z Nedabelského rybníčka do Šemieřického III gr. — Eodem die Wolfovi z Vidova, jakož do Třeboně z Vidova k Štěpánkovi chodil, dávajíc mu věděti, což sme z panstvie Krumlovského plodu dali do rybníkuov k panstvie Třeboňskému příslušející[ch], IIII gr. — Eodem die sládkové z Vidova za máslo, za vajce a za jiné potřeby, jakož sme Nedabelský rybníček lovili VIII gr. — Eodem die jakož Kustoš pěší plody vozil z rybníkuov z panstvie Krumlovského do Branského a Cierk-

vičného rybníkuov na panstvie Třeboňské, protrávil po dvakrát a fišmistr navrátil V gr. — Eodem die Matějovi z Vidova za puol čbera ovsa, jakož sme Nedabelský rybníček, ješto se nám nedostalo III g. VI d. — Eodem die krčmářce z Vidova za pivo za dva dni, jakož sme Nedabelský rybníček lovili, ješto se nám nedostalo IIII g. II d. — Eodem die Matějovi z Vidova za čber ovsa, jakož sme prve pět rybníčkuov lovili z Vidova, a nebylo mu zaplaceno VI gr. II d. — Summa partis XXXVIII gr. III d.

Eodem die Matějovi z Vidova od sekánie Nedabelského rybníčka za tři neděle XVI gr. — Feria VI. in die s. Georgii [23. dubna] Pirayzlovi řezníkovi za XXXIIII liber masa hovězieho po pěti den., jakož sme Hracholuský rybníček lovili a u Hlinického dva, XXIII gr. Eodem die témuž Pirayzlovi za LXXIII liber masa hovědieho, jakož sme pět rybníčkuov lovili u Nového Hradu, v Tiché, v Hertnšlaku, v Gothnprunu, v Stropnici a v Bukový po V d., LII gr. I den. — Eodem die témuž Pirayzlovi řezníkovi za padesát liber masa hovědieho po pěti penězích, jakož sme tři rybníčky lovili: Osovský, v Sedlci a u Vidova Nedabelský, XXXVI gr. — Eodem die Rynšovi od obrácenie XXX předen na plachty, ryb na rybníciech nosenie, od předena po II den., VIII g. IIII d. — Eodem die Janovi Severovi z Domoradic, jakož nám potřeby na rybník vozil a byl s námi čtyři dni, když sme Osovský rybníček lovili, v Sedlci a u Vidově, na den po XII g., facit XLVIII gr. — Eodem die poslu, jakož s listem odsud k Štěpánkovi do Třeboně chodil, což se ploduov dotýče, a z Vidova také do Třeboně s listem X gr. — Summa partis III kopy XIIII gr. V den.

Feria V. ante festum sancte Trinitatis [27. května] Šimkovi z Mladoňóv od vezenie plodu z Tiché do rybníka Pohoře XXVII g. — Eodem die Mikulášovi z Budákóv od vezenie plodu z Tiché do Pohoře XXVII gr. — Eodem die rychtáři starému z Rychnova od vezenie plodu z Tiché do Pohoře XXVII gr. — Eodem die synu Drškovu z Rychnova od vezenie plodu z Tiché do Pohoře XXVII g. — Eodem die Jilkovi z Tiché od vezenie plodu z Tiché z haltéře do Pohoře XXVII g. — Eodem die Vítkovi z Tiché od vezenie plodu z Tiché z haltéře do Pohoře XXVII g. — Eodem die Pavlovi z Tiché od vezenie plodu z Tiché z haltéře do Pohoře XXVII gr. — Eodem die Lysákovi z Rychnova od vezenie plodu z Tiché haltéře do Pohoře XXVII gr. — Eodem die Kubovi z Jaromieřuov od vezenie plodu z Tiché do Pohoře XXVII gr. — Eodem die Postolovi z Jaromíř od vezenie plodu z Tiché do Pohoře XXVII g. — Eodem die Severovi, jakož potřeby do Tiché vezl, a zase jakož sme plod lovili a do Pohoře rybníka vezli, za dva dni, na den po XII gr., XXIIII gr. — Summa partis IIII kop LIIII gr.

Eodem die Štěpánkovým rozkázáním Blažkovi z Domoradic, jakož prve odsud vezl na Tisý, dáno mu XXII gr. — Eodem die jakož fišmistr sám sedmý lovili z haltéře u Tiché, kterýž jest uvezen do Pohoře k násadě, Kubicovi za máslo a za

jiné potřeby III g. I d. — Eodem die tesařovi z Tiché od opravovánie lopat a jiných věcí, což potřebie na Pohoři rybníku byly, za dva dni X gr. — Eodem die jakož Šimek Dietě sám druhý při tom tesaři byli a s ním dělali a čekal nás, tam protrávili VII gr., když jsú násadu z Tiché na Pohoř do rybníka vezli. — Item jakož sme rybníček Kamenný u Mezříče lovili, a druhý rybníček prostřední u Hlinického lovili, nevzali sme s sebú žádných potřeb, sám pátý za dva dni a za dvě noci, utratili sme XV gr. II den. — Item dvěma babám od předenie XL předen na plachty a k pytlóm na rybníky, po VI denárech od předenie, učiní XXXX gr. — Item povrazníkovi od předenie nití ke třem nevodóm novým, když sme k rybníkóm strojili I kopu. — Summa partis III kopy VII g. III den.

Summa universalis všeho vydánie v tomto registře facit LXXXXIII kop X gr. III den.

Anno Domini MV^C^XVIII^o^ sabbato ante Trinitatis [29. května 1518] Hrachovec fišmajstr učinil počet z tohoto registříku, z příjmuov a vydánie na fuory, sekánie a lovenie rybníkuov a na jiné rozličné potřeby, jakožto i všecky věci jmenovitě a zřetedlně sepsány jsú; a po srovnání pilným a dostatečným těch věcí zuostává pán JMt dotčenému fišmajstru III kopy X gr. III den., kteréžto hned pán ráčil jemu rozkázati dáti. A ten počet přijímal sem já Daniel kancléř před pánem JMtí.

Písmem Březanovým poznamenáno: Ku pamětem domu Rožmberskýho, jak se rybníci spravovali. Extractum pro Historia Domini Petri Capitanei 1610 Nr. 3. — Orig. na pap. v kníž. arch. Kruml. I. 7 Rα 800.

3.

Rejstřík Krumlovského porybného Tůmy o prodeji ryb z podzimního lovení roku 1524.

Anno Domini XV^C^XXIIII^o^ znamenají se registra podzimnieho lovení panstvie Krumlovského za Tuomy fišmejstra. A 1 čebr dáván za II ß a XX gr. míšenských.

Rybník Puohoř. *Cetviny městečko:* rychtáři z Cetvin XXX č. a I č. za II ß a XX g., facit LX ß XL g. — Bártovi Kubicovu synu z Tiché XII č., rukojmie rychtář z Cetvin, rychtář z Manholtu, facit XXVIII ß. — Pavlovi starému rychtáři z Tiché IIII č., rukojmie listem, facit IX ß XX g. — Summa partis XLII č., summa peněz LXXXXVIII ß. — *Rozdánie z Puohoři:* Tuomovi fišmeistru 1 č., ke dvoru dáno vokúnuov VI věder. Summa vylovených kaprů z Puohoři XLII č., summa za ně peněz LXXXXVIII ß.

Rybník Vyběrač. *Kaplice:* rychtáři Kaplickému V č., facit XI ß XL g., a dal na tom rychtář súdec másla ke dvoru. Dáno ke dvoru pánu JMti XXXII č. Summa z Vyběrače V č., summa za ně peněz XI ß XL gr.

Rybník Plástovský. *Krumlov město:* Hanušovi kuchmistru XII č., facit XXVIII ſſ. — Petrovi Podlahovi XX č., rukojmie listem, facit XLVI ſſ XL gr. — Vaňkovi Hodonickému XXXII č., rukojmie listem, facit LXXIIII ſſ XL g. — Baltazarovi Slepičkovi[1]) LVI č., facit I^C^XXX ſſ XL g. — Summa partis I^C^XX č., summa peněz II^C^LXXX ſſ. — Hanzlovi kováři XII č., facit XXVIII ſſ. — Valentovi písaři XII č., rukojemstvie listem, facit XXVIII ſſ. — Korneflovi XXXII č., rukojmie listem, facit LXXXIIII ſſ XL g. — Nyndrthamovi[2]) XVI č., rukojmie listem. — Turkovi[3]) XVI č., facit XXXVII ſſ XX g. — Silvestrovi XXVIII č., facit LXV ſſ XX g. — Hozkové IIII č., facit IX ſſ XX g. — Petrovi Veselému XXVIII č., rukojmie listem, facit LXV ſſ XX g. — Summa partis LXXVI č., summa peněz I^C^LXXVII ſſ XX g. — Hrdému krejčímu XVI č., rukojmie listem, facit XXXVII ſſ XX g. — Alexandrovi písaři VIII č., facit XVIII ſſ XL g. — Vaňkovi Zvíkovskému XII č., rukojmie Roubík, facit XXVIII ſſ. — Panu Milbochovi XX č., facit XLVI ſſ XL g., a item dal na tom 26 ſſ 40 g. — Pannám do kláštera 1 č., facit II ſſ XX g. Summa partis LVII č., summa peněz I^C^XXXIII ſſ. — Tuomovi fišmejstru XX č., facit XLVI ſſ XL g. — Holoubkovi VIII č., facit XVIII ſſ XL g.

Vltava ves: Linhartovi z Vltavy LII č., facit I^C^XXI ſſ XX gr. — *Chvalšiny:* Sskrechlovi z Chvalšin V č., facit XI ſſ. Summa partis LXXXV č., summa peněz I^C^LXXXXVIII ſſ XX gr. — *Netolice* městečko, Koblovi VIII č., rukojmie listem, facit XVIII ſſ XL g. — *Polný ves,* Suchodymovu synu XII č., rukojmie rukou dáním Sládek a Řehoř oba z Plástovic nerozdielně, facit XXXVIII ſſ. — Klášter Koruna: knězi opatovi Korunskému IIII č., facit IX ſſ XX gr. — *Rozmberk*: Benešovi písaři IIII č., facit IX ſſ XX p. Summa partis XXVIII č., summa peněz LXV ſſ XX g. — *Pasov město:* Ssemperkarovi a Michalovi Roblovi měšťanóm v městě Pasově LVI č., rukojmie listem, facit I^C^XXX ſſ XL g. — *Budějovice město*: Laurencovi a Trinklovi rybákóm v Budějovicích XII č., rukojmě listem, facit XXVIII ſſ. — *Vyšnej Brod:* Folckrobovi z Vyšného Brodu XXVIII č., facit LXV ſſ XX g., item dal na to šafránu pánu JMti vedle cedule za 7 ſſ 12 g., item dodal 58 ſſ 8 g. míš. Summa partis LXXXXVI č., summa peněz II^C^XXIII ſſ. — *Bejšov:* panu Bejšovcovi

---

[1]) Baltazar Slepička jest zmíněn v častěji citované městské knize trhové z let (1512—1538) jako svědek při roku 1527, 1528, 1529, 1531 a 1537.

[2]) V téchže Krumlovských zápisech trhových jmenován jest při roce 1515 Nidrthuom ty časy rychtář. V letech pak 1517—1531 setkáváme se s Václavem (někdy Fenclem) Nindrthamem jako konšelem roku 1521 a 1526 purkmistrem. V trhové smlouvě z roku 1525 přichází vedle Václava i zmínka o nebožtíku Matyaši Nindrthuomovi. Roku 1533 nacházíme Johannesa Nindrthuoma a 1539 Ambrože Nyndrthama. Některé zmínky o členech rodiny z kroniky Urbanstädtovy a odjinud sebral Dr. Fr. Büchse a uveřejnil je pod názvem: Die Ninderthaim in Krumman, v Krumlovském týdenníku Deutsche Böhmerwaldzeitung 3. dubna 1903 č. 14.

[3]) Tomáš Turek koupil si r. 1526 dům v Krumlově, a častěji jméno jeho čteme na zmíněné již městské trhové knize. — Z let 1531, 1550 a 1568 jsou zprávy o Tomáši Turkovi ve Věstníku Kr. České Spol. Náuk 1902 č. VIII. str. 9.

II č., facit IIII ſß XL g. — *Tejn:* Johannesovi písaři z Týna III č., facit VII ſß. — *Vlhlavy*: panu Václavovi Kořenskému III č., facit VII ſß. — *Solcpurk*: Ulrichovi z Solcpurku XII č., facit XXVIII ſß. — Summa partis XX č. Summa peněz XLVI ſß XL g.

Prodej štik: Linhartovi z Vltavy III ſß, a 1 za III g., facit IXſß, a Ssemperkarovi z Pasova IIIɉ ſß, a 1 za IIII krejcary XII ſß. — Summa štik VIɉ ſß, summa za ně peněz XXI ſß. — Summa 1313 ſß.

Dáno ke dvoru kaprů pánu JMti XII č. Dáno ke dvoru štik podmisních I ſß LV štik: veliký vrstvy IIII ſß XXV, menší vrstvy III ſß XXV, menší vrstvy III ſß. Summa kaprů ke dvoru z Voleška XII č. Summa štik malých i velikých, co se jich dalo ke dvoru z Voleška IX ſß XX štik.

Rozdánie z rozkázánie páně JMti; panu Janovi JMti na Strakonice dáno kaprů XX č.; panu Micanovi IIII č., panu Jiříkovi Kořenskému IIIɉ č., panu Janovi Dubenskému 1 č., panu Rouskovi 1 č.; pannám do kláštera Krumlovského III č., panu Joštovi JMti II ſß kaprů; mnichóm do Krumlova II č., Tuomovi fišmejstru 1 č.

Item vybraných kaprů na trdlo odsázeno III ſß.

Prodaj na vědra: Hanzlovi kováři X věder, a 1 za XII g., facit II ſß; Baltazarovi Slepičkovi X věder, a 1 za XII g. facit II ſß; Valentovi písaři IIII na vědra, a 1 za XII g., facit XLVIII g. — Summa partis XXIIII věder, summa peněz IIII ſß XLVIII g. — Summa prodaných kaprů z Plástovského rybníka V^C^LIIII g. č. Summa za ně peněz LXXXXII ſß XL g.

Rybník v Nové Vsi. *Krumlov město*: Hanušovi kuchmistru XII č., facit XXVIII ſß; Valentovi písaři IIII č., rukojmie listem, facit IX ſß XX g.; panu Milbochovi IIII č., facit IX ſß XX g.; Veselýmu s Honzem jirchýřem VIII č., rukojmie listem, facit XVIII ſß XL g.; Vaňkovi Hodonickému IIII č., rukojmie listem, facit IX ſß XX g. — Summa partis XXXII č., summa peněz LXXIIII ſß XL g. — Hrdému krejčímu IIII č., rukojmie listem, facit IX ſß XII g.; Petru Podlahovi IIII č., rukojmie listem, facit IX ſß XX g.; Hanzlovi kováři IIII č., facit IX ſß XX g.; Slepičkovi VIII č., facit XVIII ſß XL g.; Nyndrthamovi III č., rukojmie listem, facit VII ſß. — Summa partis XXIII č., summa peněz LIII ſß XL g. — *Brzotice* ves: Hanusovi z Brzotic III č., facit VII ſß. Summa partis III č., summa peněz VII ſß. — Prodej štik: Janovi Koblovi z Netolic L štik, a 1 za XIX d., facit II ſß XV g. V d. — Dáno ke dvoru: pánu JMti XVI g. [sic] kaprů. Dáno běli ke dvoru pstruhóm a menším štikám XLIII vědra. — *Rozdánie*: Tuomovi fišmejstru 1 č. Summa partis II ſß XV g. V d. za štiky. — *Prodej na vědra*: panu Milbochovi X věder, a 1 za VIII g., facit 1 ſß XX g.; pannám do kláštera XI věder, a 1 za XIII g., facit 1 ſß XXVIII g.; Podlahovi X věder, a 1 za VIII g., facit 1 ſß XX g.; Hanzlovi kováři X věder,

a 1 za VIII g., facit 1 ſs XX g.; Vaňkovi Hodonickému X věder, a 1 za VIII g., facit 1 ſs XX g.; Baltazarovi Slepičkovi X věder, a 1 za VIII g., facit 1 ſs XX g. Summa věder LXI, summa peněz VIII ſs VIII g. — Summa prodaných kaprů z Novoveského rybníka LVIII č., summa za ně peněz I^C^XXXV ſs XX g.

Rybník Žár. *Krumlov město*; Slepičkovi VIII č., facit XVIII ſs XL g.; Hanzlovi kováři IIII č., facit IX ſs XX g.; Petrovi Podlahovi VIII č., rukojmie listem, facit XVIII ſs XL g.; Vaňkovi Hodonickému XII č., rukojmie listem, facit XXVIII ſs; Zikmundovi Šenhanzlovi IIII č., facit IX ſs XX g. — Summa partis XXXVI č., summa peněz LXXXVIIII ſs. — Alexandrovi písaři IIII č., facit IX ſs XX g.; Hlavovi kováři II č., facit IIII ſs XL g.; Janu Koláři v Latraně IIII č., facit IX ſs XX g.; Korneliovi VIII č., facit XVIII ſs XL g.; Petrovi Veselému VIII č., rukojmie listem, facit XVIII ſs XL g. — Summa partis XXVI č., summa peněz LX ſs XL g. — Valentovi písaři IIII č., rukojmie listem, facit IX ſs XX g.; mlynáři na pile IIII č., facit IX ſs XX g.; Nyndrthamovi VIII č., rukojmie listem, facit XVIII ſs XL g.; Foltinovi rybáku za Kájovskou branou XII č., rukojmie listem, facit XXVIII ſs; Bicanovi z Rájova IIII č., facit IX ſs XX g. Summa partis XXXII č., summa peněz LXXIIII ſs XL g. — Hrdému krejčímu IIII č., rukojmie l., facit IX ſs XX g.; Turkovi IIII č., facit IX ſs XX g. — *Sviny městečko*: rychtáři z Svinů V č., rukojmie listem, facit XI ſs XL g. Dal na to 8 ſs, item 3 ſs 40 g. — Maříkovi II č., rukojmie listem, facit IIII ſs XL g.; Šachovi II č., rukojmie listem, facit IIII ſs XL g. Summa partis XVII č., summa peněz XXXI ſs XL g. — *Stropnice městečko*: rychtáři Stropnickému V č., rukojmie listem, facit XI ſs XL g.; farář z Stropnice 1 č., facit II ſs XX g. — *Raušlak*: Motesovi z Raušlaku 1 č. — *Nový Hrad*: Šimanovi tkadlci VIII č., rukojmie listem, facit XVIII ſs XL g. — *Rozmberk*: Zikmundovi Gels IIII č., rukojmie listem, facit IX ſs XX g. Summa partis XIX č., summa peněz XLIIII ſs XX g. — *Cetviny městečko*: rychtáři Cetvinskému XLIIII č., facit I^C^II ſs XL g. — *Dvořiště městečko*: Motesovi řezníku VIII č., rukojmie listem, facit XVIII ſs XL g. — *Tichá*: Bártovi Kubicovi VIII č., rukojmie listem, facit XVIII ſs XL g. — *Český Rychnov*: Matějovi Czamlovi IIII č., rukojmie listem, facit IX ſs XX g. Summa partis LXIIII č., summa peněz I^C^XLIX ſs XX g. — *Mladoně ves*: Šimek z Mladoňů IIII č., rukojmie listem, facit IX ſs XX g. — *Ves Budáky*: Mikšovi z Budáků IIII č., rukojmie listem, facit IX ſs XX g. — *Benešov*: Rychtáři Benešovskýmu VIII č., rukojmie listem, facit XVIII ſs XL g.; Wolfgantovi VIII č., rukojmie listem, facit XVIII ſs XL g. Dal na tom Wolfgang železa do Třeboně ut s. litera, za 15 ſs 20 g., a tak dodal hotových 13 ſs 20 g. — Láslovi z Benešova VIII č., facit XVIII ſs XL g. Summa partis XXXII č., summa peněz LXXIIII ſs XL g. — Křížovi mlynáři I č., facit II ſs XX g. Summa prodaných kaprů z rybníka Žáru II^C^XXVII č., summa za ně peněz V^C^XXIX ſs XL g.

Prodej štik: pannám do kláštera LXXV štik, a I za IIII g., facit V ß; Baltazarovi Slepičkovi IIj ß štik, a I za IIII krejcary, facit VIII ß XXXIIII g. II d.; panu Václavovi starému kancléři XXX štik, a I za IIII g., facit II ß; Turkovi XV štik, a I za IIII g., facit I ß; Laurensovi rybáku z Budějovic Ij ß štik, a I za IIII g., facit VI ß; Wolfgantovi z Benešova LX, a I za IIII k., facit III ß XXV g. V d.; Silvestrovi X štik, a I za VIII g., facit LXXX g., a témuž LX štik, a I za V g., facit V ß. Summa partis VIII ß X štik. Summa peněz XXXII ß XX g.

Prodaj štik: Slepičkovi III ß, a I za IIII g., facit XII ß.; Holoubkovi IIII ß štičat, a I za XVIII d., facit X ß XVII g. I d.; Matějovi z Stropnice IIII ß, a I za III g. IIII d., facit XIII ß VIII g. IIII d.; Johannesovi písaři Novohradskému IIII ß, a I za III g., facit XII ß. Summa partis XV ß štik, summa peněz XLVII ß XXV g. V d.

Dáno ke dvoru pánu JMti VIII č., vejstřelků IIII č. štikám. Dáno štik ke dvoru misních XVII štik, podmisních VIII, velký vrstvy LXVIII. — *Rozdánie*: panu Pauzarovi III č., Tuomovy fišmejstru I č. Summa kaprů ke dvoru XII č., summa štik ke dvoru daných LXXXIII štiky. Summa rozdaných kaprů IIII č.

Prodej na vědra: Panu Václavovi starému kanclíři IIII vědra, a I za VIII g., facit XXXII g.; Hanušovi kuchmistru II vědře vokúnuov, a I za XII g., facit XXIIII g.; Turkovi z Krumlova VI věder, a I za VII g., facit XLII g. Summa partis I ß XXXVIII g.

Rybník Jakule. *Nový Hrad*: Panu Pauzarovi IIII č., rukojmie listem, facit IX ß XX g.; Kreysové IIII č., rukojmie listem, facit IX ß XX g.; rychtáři z Nového Hradu III č., rukojmie listem, facit V ß L g. — *Vitoraz město*: Biakrovi z Vitorazi IIII č., rukojmie listem, facit IX ß XX g. Summa partis XIVj č., summa peněz XXXIII ß L g. — *Stropnice městečko*: Matějovi krejčímu V č., rukojmie listem, facit XI ß XL g.; Jirkovi Herhonovi IIII č., rukojmie listem, facit IX ß XX g. — *Rahenšlauk* [sic[: Matesovi z Rauhenšloku IIII č., rukojmie listem, facit IX ß XX g. — *Benešov*: rychtáři z Benešova VIII č., rukojmie listem, facit XVIII ß XL g.; Wolfgantovi z Benešova VIII č., rukojmie listem, facit XVIII ß XL g. — Summa partis XXIX č., summa peněz LXVII ß XL g. — *Prodej štik*: Jakrovi z Vitorazi Ij ß štik, a I za XVI d., facit III ß XXV g. V d. — Rychtáři z Nového Hradu LXXXVI štik, a I za VIII d., facit I ß XXXVIII g. II d. — *Prodaj na vědra*: panu Milbochovi IX věder, a I za VIII g., facit LXXII g. — Summa partis za štiky V ß IIII g., summa za běl LXXII g. — Summa prodaných kaprú z rybníka Jakule XLIIIj č., summa za ně peněz I^C^I ß XXX g.

Rybník malý pode dvorem v Kosově. Vaňkovi Zvíkovskému III č., rukojmie Roubík, facit VII ß. Summa z rybníka pode dvorem v Kosově III č., facit VII ß

Potrubie Žárský. Item feria VI. post s. Nikolai [9. prosince 1524] utrženo rozbroje z potrubie Žárského III ſſ XX g. II d. — Šachovi z Svinů I č. kaprů, facit II ſſ XX g. Summa partis V ſſ XL g. II d.

Item feria II. post s. Ludmile [19. září] utrženo rozbroje na Horním Kosovským rybníce II ſſ XXXVIII g. III d. — Sabbato post s. Venceslai [1. října] utrženo rozbroje na Puohoři LIX g. II d. — Feria II. post s. Venceslai [3. října] utrženo rozbroje na Vyběrači XXIII g. III d. — Feria III. post s. Venceslai [4. října] utrženo rozbroje na velkým Johanesovským rybníce I½ ſſ II g. I d.; feria II. post s. Dionisii [10. října] utrženo rozbroje na Volešku I ſſ IIII g. II d.; feria III. post s. Dionisii [11. října] utrženo rozbroje na Volešku I ſſ IIII g. II d.; feria IIII. post s. Dionisii [12. října] utrženo rozbroje na Volešku V ſſ L g. III d. Summa partis XIIII ſſ XXXVIII g. V d.

Item feria V. post s. Dionisii [13. října] utrženo rozbroje na Volešku rybníce III ſſ XXXVII g. II d.; item feria VI. post s. Dionisii [14. října] utrženo rozbroje na Volešku VII ſſ XXVI g. II d.; item sabbato post s. Calixti [15. října] utrženo rozbroje na rybníce Volešku III ſſ XLII g. III d.; item feria II. post s. Galli [17. října] utrženo rozbroje na Volešku VII ſſ XLVII g. I d.; item feria IIII. post s. Galli [19. října] utržil Dítě, kdy dolovoval Volešek, III ſſ XVIII g. I d. — Summa partis XXV ſſ LI g. II d.

Item feria II. post s. Ludmile [19. září] utrženo rozbroje v Kosově 2 ſſ 36 g. 3 d.*) — Item sabbato post s. Venceslai [1. října] utrženo rozbroje na Puohoři 59 gr. 2 d. — Item feria II. post s. Venceslai [3. října] utrženo rozbroje na Vyběrači 23 gr. 3 d. — Item feria III. post s. Venceslai [4. října] utrženo rozbroje na velkým Johanesovským rybníce 1 ſſ 32 gr. 1 d. — Item feria II. post s. Dionisi [10. října] utrženo rozbroje na Volešku 1 ſſ 4 gr. 2 d. — Item feria III. post s. Dionisi [11. října] utrženo rozbroje na Volešku 2 ſſ 10 gr. 4 d. — Item feria IIII. post Dionisii [12. října] utrženo rozbroje na Volešku 5 ſſ 50 gr. 3 d. — Summa partis XIIII ſſ XXXIII g. V d. [vlastně 14 ſſ 36 gr. 4 d.].

Item feria V. post s. Dionisi [13. října] utrženo rozbroje na Volešku 3 ſſ 37 gr 2 d. — Item feria VI. post s. Dionisi [14. října] utrženo rozbroje na Volešku 7 ſſ 26 gr. 2 d. — Item sabbato post s. Calixti [15. října] utrženo rozbroje na Volešku 3 ſſ 42 gr. 3 d. — Item feria III. post s. Calixti [18. října] utrženo rozbroje na Volešku 7 ſſ 47 gr. 1 d. — Item feria IIII. post s. Gali [19. října] utrženo rozbroje, kdy se Volešek dolovoval 3 ſſ 18 gr. 1 d. — Summa partis XXV ſſ LI g. II d.**)

*) Zde počínají se staré početní značky, jež převádíme na arabské číslice.

**) Tento součet 25 kop 51 gr. 2 d., i následující 12 kop 56 gr. 3 d., jsou správné; úsudek náš na str. 528 učiněný, že ze tří součtů dva mají chybu, zakládal se na omylu, který se přihodil při nynějším opisování starých značek. Jen první součet XIIII kop XXXIII gr. V d. má chybu.

Item feria II. ante Simonis et Jude [24. října] utrženo rozbroje na Žáru 1 ſſ 18 gr. 2 d. — Item feria III. ante Simonis et Jude [25. října] utrženo rozbroje na Žáru 4 ſſ 28 gr. 3 d. — Item feria IIII. ante Simonis et Jude [26. října] utrženo rozbroje na Žáru 2 ſſ 9 gr. 4 d. — Item feria V. ante Simonis et Jude [27. října] utrženo rozbroje na Jakuli 5 ſſ 1 d. — Summa partis XII ſſ LVI g. III d. — Summa vší rozbroje utržené na rybnících svrchu psaných LIII ſſ XXVI g. III d.*)

Item z těch peněz rozbrojních napřed psaných vzali sme na vydánie potřeb rybničných, jakož náš registr, z kteréhož jsme pánu JMti počet učinili feria IIII. post dominicam Oculi [22. března 1525], XVI ſſ míš. Summa zuostane peněz rozbrojných hotových, které jsme pánu JMti do komory dali, XXXVII ſſ XXVI g. III d.

Item feria VI. post Letare [31. března 1525] přijal sem od písaře rybničného a fišmejstra ty peníze rozbrojné svrchu psané do komory pána JMti, a dal sem je zase Vaňkovi Zvíkovskému z rozkázání pána JMti na vydání ut supra 37 kop 26 g. 3 d. míš.

Summa prodaných kaprů tohoto registru IX^C^XXXIIIj č. — Summa peněz za prodané kapry tohoto registru II^M^I^C^LXXVIII ſſ X g. míš. — Summa prodaných štik tohoto registru za I^C^VIII ſſ V g. III d. — Summa peněz tohoto registru za drob na vědra prodaný XV ſſ XLVI g.

*) Zde v starém rukopise napsány jsou ještě jednou předcházející čtyři položky z dne 24., 25., 26. a 27. října, stržené peníze jsou však poznamenány římskými číslicemi. Ježto čtyři obnosy jsou napsány obojím způsobem, starými značkami a římskými ciframi, lze z toho domysliti se na jisto, jakou platnost staré značky měly. Opakovaný text zde vynecháváme.

Orig. pap. v kniž. archivě Krumlovském I. 7 Rα. 300.

Rejstřík písemností

obsažených v díle dvacátém prvém.

A. XXXI b. Listy do Kouřimě zaslané z let 1422—1525. Sebral a k vydání upravil *Václav Schulz.*

Strana

A. XXXII. Listy do Budějovic zaslané z let 1405—1526.

Z archivu Musea král. Česk. podává *Václav Schulz.*

Drobnějším písmem jsou v tomto seznamu poznamenány ty dopisy, které v přítomném dílu nejsou vytištěny celé, než jen u výtahu.

Strana

A. XXXIV. Druhý dodavek k dopisům rodu Rosenberského z let 1409—1531.

Vydávají *Hynek Gross* a *Theodor Antl.*

C. XXVI. Mikuláše Slepičky z Nažic závěť a její vykonání (1512).

Vydává *Hynek Gross.*

C. XXVII. Mikuláše Petrlíka ze Stradova nadání, závěť a její vykonání z let 1508—1525. Vydává *Hynek Gross.*

C. XXVIII. Rybničná registra panství Krumlovského z let 1450—64, 1518, 1524. Vydává *Hynek Gross.*

Rejstřík jmen osobních a místních.

C i CH.

Č.

L.

M.

S.

Š.

T.

U.

V i W.

Z.

Rejstřík věcný.

Opravy k dílu XXI.

Na straně 186 v 2. řádku zdola na místě Werdensi čti *Verdensi.*
„ „ 300 v regestu k č. 45 „ „ 21. a 22. ledna čti 21. a *23.* ledna.
„ „ 320 „ „ 86 „ 10. listopadu „ *9.* listopadu.
„ „ 371 poznámka*) při čísle 189 měla by zníti: *Ročovice* uvádí Březan v Životě Viléma z Rožmberka str. 234 k roku 1579 mezi vsemi, které byly svedeny při zakládání veliké obory u zámku Leptáče (u pozdější Kratochvíle); stála tedy ves Ročovice západně od Netolic, a byla rozdílná ode vsi Radošovic.
„ „ 378 v regestu k č. 204 na místě 3. února? čti *4. února.*
„ „ 379 na konci čísla 204 „ feria „ *feria V.*
„ „ 381 v regestu k č. 208 „ 17. července 1473 čti *16. července 1474.*
„ „ 381 na konci čísla 208 „ LXXIII. „ *LXXIIII.*
„ „ 387 ve 12. řádku zdola „ kuchařovú „ *Kuchařovú.*
„ „ 463 v 1. řádku shora „ 1512-1548 „ 1512-*1538.*
„ „ 479 v poznámce*) sluší opraviti úmrtní datum 18. května 1535, kteréž v latinském dokladě tam uvedeném nevztahuje se na Václava z Rovného, nýbrž na kněze Víta oltářníka oltáře sv. Jeronyma, jenž byl nadán r. 1507 od Václava z Rovného v kostele Krumlovském. Václav z Rovného zemřel již *dne 29. ledna 1531.* Šíře psal o Václavovi z Rovného Dr. Val. Schmidt: Wenzel von Krummau anders von Ruben, Deutsche Böhmerwaldzeitung 28. Nov. 1902 Nr. 48; viz též Fr. Schmidt: Das Rittergut Ruben bei Höritz, Mittheilungen d. Vereins f. Gesch. d. Deutschen in Böhmen, Jahrgang XXV.

V díle XX. Archivu Českého

u několika kusů opominuto jest udání, odkud který pochází; dlužno tedy dodati

na straně 78 při č. 189*: ***Místodrž.*** *archiv v Praze, Missivy XX. fol. 174.*
„ „ 79 „ 192* k druhému odstavci: *Třeboňský archiv, Fam. Pernstein. Reg.*
„ „ 79 „ 193: ***Archiv*** *místodrž. v Praze, Missivy XX. fol. 183.*
„ „ 97 „ 200 k druhému odstavci: *Arch. místodrž. v Praze, Missivy XX. fol. 221.*
„ „ 120 „ 228: ***MS. univ.*** *knihovny Pražské XVII. C. 3. fol. 215.*
„ „ 241 „ 393: ***Archiv*** *místodrž. v Praze, Missivy XXXVIII. fol. 110.*
„ „ 243 „ 396: ***Archiv*** *místodrž. v Praze, Missivy XXXVIII. fol. 134.*
„ „ 251 „ 409 k prvnímu odstavci: *Arch. místodrž. v Praze, Missivy XXXVIII. fol. 221.*
„ „ 48 v regestu k č. 125 na místě z Tulšteina čti *z Fulšteina.*
„ „ 142 v 11. řádku zdola na místě prostej mislovy čti *prostejmi slovy.*
